สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (ฉบับสมบูรณ์)

ภาคใต้

ภายใต้ โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน
ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
กิจกรรมที่ 2 การจัดฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่

รายงานการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (ฉบับสมบูรณ์)
ภาคใต้

รายงานการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (ฉบับสมบูรณ์)

ภาคใต้

ผลงานงวดที่ 2

โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน
ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
กิจกรรมที่ 2 การจัดฝึกอบรมหลักสูตรสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และ
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน
ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่

เสนอ

สำนักงาน ก.พ.ร.

คำนำ

การดำเนินงานของ “โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” มุ่งเน้นไปที่การฝึกอบรมหลักสูตร และให้คำปรึกษาสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ทั้ง 76 จังหวัด โดยมีการกำหนดการฝึกอบรมจำนวน 9 รุ่น ซึ่งในแต่ละรุ่นนั้นใช้เวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 3 วัน 2 คืน ประกอบไปด้วยการบรรยายให้ความรู้ และการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ได้ดำเนินงานครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์นี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการศึกษาโดยมีเนื้อหาตั้งแต่การทบทวน และวิเคราะห์นโยบายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ต่างๆ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ผ่านตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด รวมถึงการกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของพื้นที่ การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาผ่านแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) และสรุปผลการอบรมเชิงปฏิบัติการแยกรายกลุ่มจังหวัด และท้ายสุดได้จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินงานโครงการต่อไป

สำนักงาน ก.พ.ร.

กรกฎาคม 2560

สารบัญเล่มที่ 4/4

เล่มที่ 4/4		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1-1
บทที่ 2	สรุปผลฝึกอบรมผ่านการบรรยายให้ความรู้ในหัวข้อต่างๆ	2-1
2.1	การเสวนานโยบายและยุทธศาสตร์ชาติสู่การพัฒนาเชิงพื้นที่	2-1
2.2	จุดประกายความคิดด้วยแนวคิดการวิเคราะห์ดักอนาคต (Prospective Analysis)	2-15
2.3	การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด และแนวทางการใช้เครื่องมือ Benchmarking	2-23
2.4	แนวทางการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	2-42
2.5	การพัฒนาและเขียนโครงการ	2-50
บทที่ 3	การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและทิศทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (ต่อ)	
3.1	กลุ่มที่ 16 (จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง)	3-1
	3.1.1 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่กลุ่มที่ 16	3-1
	3.1.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 16	3-4
	3.1.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking)	3-7
	3.1.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 16	3-9
	3.1.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดระนอง	3-13

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดระนอง
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดระนอง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดระนอง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดระนอง

สารบัญเล่มที่ 4/4 (ต่อ)

หน้า

3.1.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดพังงา 3-40

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดพังงา
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดพังงา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดพังงา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดพังงา

3.1.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดภูเก็ต 3-70

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดภูเก็ต
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดภูเก็ต
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดภูเก็ต
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดภูเก็ต

3.1.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดกระบี่ 3-108

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดกระบี่
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดกระบี่
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดกระบี่
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดกระบี่

3.1.9 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดตรัง 3-147

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดตรัง
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดตรัง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดตรัง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดตรัง

สารบัญเล่มที่ 4/4 (ต่อ)

หน้า

3.2 กลุ่มที่ 17 (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง) 3-195

3.2.1 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่กลุ่มที่ 17 3-195

3.2.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 17 3-198

3.2.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking) 3-201

3.2.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 17 3-203

3.2.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดชุมพร 3-207

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดชุมพร
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดชุมพร
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดชุมพร
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดชุมพร

3.2.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3-244

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.2.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดนครศรีธรรมราช 3-275

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดนครศรีธรรมราช
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดนครศรีธรรมราช
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

สารบัญเล่มที่ 4/4 (ต่อ)

หน้า

3.2.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดพัทลุง 3-308

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดพัทลุง
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดพัทลุง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดพัทลุง
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดพัทลุง

3.3 กลุ่มที่ 18 (จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล) 3-338

3.3.1 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่กลุ่มที่ 18 3-338

3.3.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 18 3-342

3.3.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking) 3-345

3.3.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 18 3-347

3.3.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดนราธิวาส 3-350

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดนราธิวาส
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดนราธิวาส
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดนราธิวาส
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดนราธิวาส

3.3.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดสตูล 3-389

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสตูล
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดสตูล
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสตูล
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสตูล

สารบัญเล่มที่ 4/4 (ต่อ)

หน้า

3.3.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดยะลา 3-412

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดยะลา
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดยะลา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดยะลา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดยะลา

3.3.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดสงขลา 3-437

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสงขลา
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดสงขลา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสงขลา
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสงขลา

3.3.9 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดปัตตานี 3-461

- สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดปัตตานี
- สรุปทิศทางการขับเคลื่อนของจังหวัดปัตตานี
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดปัตตานี
- ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดปัตตานี

บทที่ 4 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์และข้อเสนอเกี่ยวกับแปลงแผนสู่การขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0 แบบบูรณาการ เพื่อนำไปสู่สร้างความเข็มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ 4-1

4.1 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่ 4-1

4.2 ข้อเสนอเกี่ยวกับแปลงแผนสู่การขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0 แบบบูรณาการเพื่อนำไปสู่สร้างความเข็มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ 4-27

บทที่ 5 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่อไป 5-1

บทที่ 1 บทนำ

ภายใต้นโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในภายในประเทศที่ต้องการสร้างแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่จังหวัดต่างๆ ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พร้อมๆ กับแนวทางในการผลักดัน วาระขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 ซึ่งประกอบด้วย 1) เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 2) สร้างวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม 3) พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย 4) เสริมความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในผ่าน 18 กลุ่มจังหวัด และ 76 จังหวัด และ 5) บูรณาการอาเซียนเชื่อมไทยสู่ประชาคมโลก “โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันส่งเสริมกิจการบ้านเมืองที่ดีนี้ จึงถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการช่วยเหลือและเพิ่มศักยภาพ พร้อมปรับกระบวนการทางความคิด (Mindset) สร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) และศักยภาพความเป็นผู้นำ (Leadership) ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ต่างๆ ทั้ง 76 จังหวัดของประเทศไทย

ในการดำเนินงานของ “โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” มุ่งเน้นไปที่การฝึกอบรมหลักสูตร และให้คำปรึกษาสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ทั้ง 76 จังหวัด โดยมีการกำหนดการฝึกอบรมจำนวน 9 รุ่น ซึ่งในแต่ละรุ่นนั้นใช้เวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 3 วัน 2 คืน ประกอบไปด้วยการบรรยายให้ความรู้ และการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการให้คำปรึกษาในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ต่อไป

รายงานการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (ฉบับสมบูรณ์) ฉบับนี้ เป็นการรวบรวมเนื้อหาจากการบรรยายของวิทยากร และสรุปผลการฝึกอบรมของทั้ง 76 จังหวัด จากจำนวน 9 รุ่น โดยในส่วนของการอบรมมีเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่การทบทวน และวิเคราะห์นโยบายสำคัญทั้งในระดับประเทศ (National Level) รายประเด็นสำคัญ (Agenda Level) และระดับพื้นที่ (Area Level) ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ต่างๆ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ผ่านตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด เพื่อใช้ในการทบทวนศักยภาพของพื้นที่ตามกรอบ SWOT Analysis ไปจนถึงการนำเสนอหลักการของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) และแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของพื้นที่ที่สำคัญ พร้อมๆ กับแนวทางการพัฒนาโครงการได้อย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้แทนจากจังหวัดสามารถนำหลักการ และแนวคิดดังกล่าวไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีกำหนดโจทย์ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ตั้งแต่การกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ ห่วงโซ่มูลค่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เกี่ยวข้อง การระบุโครงการที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จ การระบุประเด็นที่เป็นช่องว่าง พร้อมๆ กับร่วมกันพัฒนาแนว

ติดโครงการที่ตอบสนองต่อช่องว่างเหล่านั้นขึ้นมา ซึ่งรายงานฉบับนี้เองก็ยังจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมการสรุปผลการฝึกอบรมของแต่ละจังหวัดทั้งหมดด้วยเช่นกัน

แม้ว่าผลผลิตจากโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัดนี้ ไม่ได้เป็นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด แต่ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เข้าร่วมโครงการนี้ก็สามารถนำทักษะองค์ความรู้ และกระบวนการที่ได้จากการอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งหมดไปปรับใช้ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ได้

คณะที่ปรึกษาได้จัดทำรายงานฉบับนี้เพื่อนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติที่มีผลต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่รวมทั้งการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่ พร้อมผลการอบรมในหลักสูตรสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ เป็นผลงานงวดที่ 2 เพื่อส่งมอบให้กับสำนักงาน ก.พ.ร. โดยผลการศึกษาในรายงานฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 บท ประกอบด้วย บทที่ 2 สรุปผลฝึกอบรมผ่านการบรรยายให้ความรู้ในหัวข้อต่างๆ และบทที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งแบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์แยกตามพื้นที่กลุ่มจังหวัด ครอบคลุมทั้ง 76 จังหวัด โดยมีผลการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่และสรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ และผลการอบรมเชิงปฏิบัติการแยกรายจังหวัดผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ 2 ผลิตภัณฑ์ในแต่ละจังหวัด และจากผลการศึกษาและการฝึกอบรมในหลักสูตรทั้งหมด คณะที่ปรึกษาได้จัดทำสรุปภาพรวมการวิเคราะห์และข้อเสนอเกี่ยวกับแปลงแผนสู่การขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0 แบบบูรณาการ เพื่อนำไปสู่สร้างความเข็มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ไว้ในบทที่ 4 บทสุดท้ายเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานครั้งถัดไป

ท้ายที่สุดแล้ว โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ก็เปรียบเสมือนเป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันที่จะช่วยเพิ่มขีดสมรรถนะการบริหารและความเป็นผู้นำในการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารในระดับพื้นให้กับผู้บริหาร และส่วนงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัด ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการยกระดับและร่วมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ต่อไป

บทที่ 2 สรุปผลฝึกอบรมผ่านการบรรยายให้ความรู้ในหัวข้อต่างๆ

2.1 การเสวนานโยบายและยุทธศาสตร์ชาติสู่การพัฒนาเชิงพื้นที่

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสม และเชื่อมโยงกับนโยบายและทิศทางการพัฒนาของประเทศ รวมถึงมีทิศทางการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกับแผนยุทธศาสตร์หรือแผนการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ โดยกรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องนั้นประกอบด้วย กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน พร้อมด้วยด้านการท่องเที่ยว ซึ่งทั้ง 3 ด้านถือเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่ทุกพื้นที่จังหวัด ต้องมีการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์นี้เข้ากับแผนพัฒนาจังหวัด และวางแนวทางการพัฒนาพื้นที่ผ่านกรอบแนวคิดโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่จังหวัด ทั้งนี้ สรุปประเด็นสำคัญของนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ มีดังนี้

2.1.1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

กรอบทิศทางและยุทธศาสตร์ 20 ปี ของประเทศไทย ซึ่งเป็นการประเมินถึงสภาพแวดล้อมและความเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต พร้อมกับการนำมาวิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอีก 20 ปีข้างหน้า เพื่อนำมาสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2577 กล่าวคือ “ประเทศพัฒนาแล้ว อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยในการวางแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เป็นเสมือนแนวทางใหญ่ในการพัฒนาประเทศ เพื่อจะได้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยไปในทิศทางเดียวกัน จากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีนี้ ยุทธศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาของพื้นที่โดยตรงนั้นมี 2 ยุทธศาสตร์หลักที่เป็นกรอบสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ได้ ประกอบด้วย

- **ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** ที่มีประเด็นการพัฒนาทางด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็ง ยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรสู่เกษตรยั่งยืน การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการวิจัย และพัฒนา การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก
- **ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** ที่มุ่งเน้นการพัฒนาควบคู่การดูและรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในเรื่องของจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมือง

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

2.1.2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) คือ หนึ่งในกลไกพื้นฐานที่จะขับเคลื่อนแนวคิดการพัฒนาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว 20 ปี โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 12 จะต้องเร่งรัดให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี เพื่อให้ก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในปี พ.ศ. 2569 และมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยให้ทัดเทียมกับกลุ่มประเทศชั้นนำ จากการทบทวนรายละเอียดของแผนฯ 12 นี้ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 9 นั้น ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่นั้นไว้อยู่แล้ว ซึ่งทุกจังหวัดจะต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับทิศทางดังกล่าวด้วย โดยสามารถวิเคราะห์แจกแจงสาระสำคัญของรูปแบบการพัฒนารายพื้นที่ ดังต่อไปนี้

<u>ภาคเหนือ</u>

แนวทางการพัฒนาพื้นที่: **“ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง”** โดยการพัฒนาพื้นที่สู่การท่องเที่ยวและบริการเชิงสร้างสรรค์ การเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และการมีทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งนี้ สามารถแบ่งรูปแบบการพัฒนาได้ดังนี้

1. **พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน** พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา และกลุ่มชาติพันธุ์ใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นทางเลือกใหม่
2. **พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร** พัฒนาภาคเหนือตอนบนเป็นฐานผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ และตอนล่างเป็นฐานผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยในรูปแบบฟาร์มเกษตรอัจฉริยะ
3. **ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำในพื้นที่ จังหวัดภาคเหนือ 8 ตอนบน บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลัก และแก้ไขปัญหาหมอกควัน
4. **พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ** ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุ และพัฒนานวัตกรรมการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

<u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u>

แนวทางการพัฒนาพื้นที่: **“อีสานพึ่งตนเอง”** โดยการพัฒนาเป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงมาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ การเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศ การพัฒนาไปสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ ทั้งนี้ สามารถแบ่งรูปแบบการพัฒนาได้ดังนี้

1. **เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร** พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้เป็นแหล่งผลิต ข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง
2. **พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป** พัฒนาให้นครราชสีมาเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร
3. **ยกระดับการท่องเที่ยว** พัฒนาการท่องเที่ยววัฒนธรรมลุ่มน้ำโขงและสุขภาพในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง
4. **เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ** พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล และสร้างแหล่งกักเก็บ อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่ (แก้มลิง) การเกษตร
5. **ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำ** กำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน และส่งเสริมป่าชุมชน

ภาคกลาง

แนวทางการพัฒนาพื้นที่: **“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”** โดยการพัฒนาพื้นที่ไปสู่การเป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำ การเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และการเป็นศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ สามารถแบ่งรูปแบบการพัฒนาได้ดังนี้

1. **เพิ่มขีดความสามารถแข่งขันฐานอุตสาหกรรมเดิม และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต** ยกระดับการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่ ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี และระยองให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
2. **พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตร** พัฒนาธุรกิจการค้าขายผลไม้จังหวัดระยอง ด้านตะวันออก จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทราให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้เพื่อการส่งออก
3. **ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว** พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลในจังหวัดชลบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน
4. **เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งการใช้น้ำในภาคตะวันออก** ปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม

ภาคใต้

แนวทางการพัฒนาพื้นที่: **“ฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากล”** โดยการพัฒนาเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของภูมิภาค แหล่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมในระดับโลก ทั้งนี้ สามารถแบ่งรูปแบบการพัฒนาได้ดังนี้

1. **เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร** รักษาฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันให้เข้มแข็งและยั่งยืน สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตโคเนื้อศรีวิชัยในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
2. **ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว** ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามันและอ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณพื้นที่ตอนในที่มีศักยภาพสูง
3. **วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม** ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด

2.1.3) ยุทธศาสตร์และแผนงานตามประเด็นสำคัญด้านการเกษตร

ภาคเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดรายได้แล้ว คนส่วนใหญ่ของประเทศยังมีอาชีพทำการเกษตร โดยผลมาจากการดำเนินนโยบายหลายด้าน รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรทำการเกษตรในแนวทฤษฎีใหม่ช่วยให้รายได้และความเป็นอยู่ของเกษตรกรโดยรวมดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีความแตกต่างของรายได้จากคนในภาคการเกษตรและภาคผลิตอื่นมาก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ในการผลิตสินค้าเกษตร ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ การรวมตัวทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบบทวิภาคีและพหุภาคี ได้ส่งผลกระทบที่สำคัญต่อภาคการเกษตรและเกษตรกรของไทย ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวรับสถานการณ์โดยเฉพาะเกษตรกร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) เป็นกรอบใหญ่ในการดำเนินงานสนับสนุนภาคการเกษตร โดยมีวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรเกษตรยั่งยืน” ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า
ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข็งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์ที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

พร้อมด้วยการจัดทำแผนภาพการเชื่อมโยงนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ (เพื่อยกกระดาษ A4) ให้เห็นภาพรวมในการทำงาน ทั้งนี้ในการขับเคลื่อนงานด้านเกษตรในระดับพื้นที่นั้น ต้องการให้ส่วนราชการได้นำแนวคิดเรื่องการเกษตรแบบ Zoning by Agri-Map ผนวกกับการใช้แผนที่ทางภูมิภาคไปช่วยพัฒนาการเกษตรให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

แผนภาพที่ 2-1: แผนภาพการเชื่อมโยงงานตามนโยบายของ รมว.กษ. (เพื่อยกกระดาษ A4)

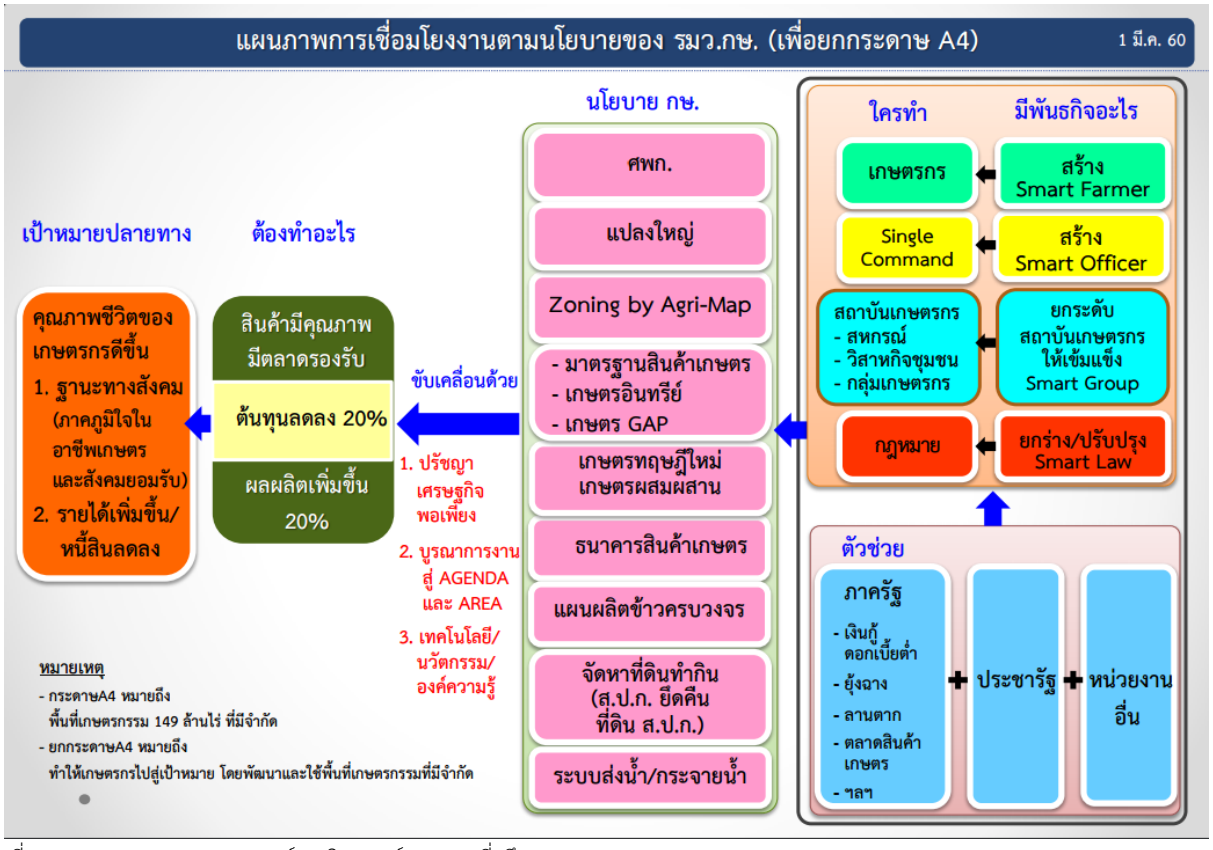

ที่มา: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การวิเคราะห์ของคณะที่ปรึกษา

แนวคิด “การยกกระดาษ A4” มีเป้าหมาย คือ ต้องการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้ดีขึ้น และมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยจะต้องทำให้สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ลดต้นทุนให้ได้ร้อยละ 20 และเพิ่มผลผลิตร้อยละ 20 ซึ่งก็คือการดำเนินงานตามนโยบายที่ได้กำหนดในปี พ.ศ. 2559 และต่อเนื่องปี พ.ศ. 2560 สามารถแบ่งเป็น 9 เรื่อง โดยมีความเชื่อมโยงกัน ดังนี้ การใช้ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เป็นสถานที่เรียนรู้ จะนำไปสู่การผลิตร่วมกันแบบแปลงใหญ่ หากพื้นที่ที่เกษตรกรทำการผลิตอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าโดยอาศัย Agri-Map เป็นเครื่องมือ เกษตรกรต้องผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน GAP หรือพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ ในขณะเดียวกันจะต้องสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรให้พออยู่พอกิน จะประยุกต์ใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานควบคู่กันไป โดยมีการสนับสนุนจากการทำธนาคารสินค้าเกษตร ธนาคารเมล็ดพันธุ์ การสร้างยุ้งฉางเพื่อให้เกษตรกรมีที่เก็บที่

ฝากสินค้าโดยไม่ต้องเร่งขาย โดยมีสินค้าหลักคือ ข้าว ซึ่งต้องดำเนินการผลิตตามแผนข้าวครบวงจร และการทำการเกษตรจะต้องมีระบบส่งน้ำและกระจายน้ำให้ทั่วถึง เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต รวมถึงเกษตรกรที่ไม่มีที่ทำกิน จะต้องเร่งรัดการจัดสรรที่ดินของ ส.ป.ก. ทั้งพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ได้รับจากกรมป่าไม้ ที่ดินที่ยึดคืนตาม ม.44 และที่ดินเอกชนที่จะให้เกษตรกรทำกินตามแนวทางประชารัฐ ทั้งนี้ในการร่วมกันยกกระดาษ A4 จะต้องพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer เพื่อให้สามารถนำนโยบายและเทคโนโลยีไปปฏิบัติในแปลงของตนเอง โดยใช้ ศพก.เป็นจุดเรียนรู้ ดังนั้น ภาครัฐต้องพัฒนา ศพก. ให้สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สนับสนุนการรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง และพัฒนาไปสู่การดำเนินธุรกิจโดยเกษตรกร จะต้องยกระดับคุณภาพของสหกรณ์ให้เข้มแข็ง ในส่วนของเจ้าหน้าที่ภาครัฐก็ต้องพัฒนาให้เป็น Smart Officer มีความรู้ความสามารถในงานที่ทำ และอาศัยระบบสั่งการแบบ Single Command เพื่อบูรณาการในลักษณะ Agenda และ Area การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น จะต้องได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่โดยตรง รวมทั้งอาศัยความร่วมมือจากภาคเอกชนในรูปแบบพลังประชารัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

2.1.4) ยุทธศาสตร์และแผนงานตามประเด็นสำคัญด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน

ภายใต้โมเดล ประเทศไทย3.0 ส่งผลให้ประเทศไทยเผชิญกับปัญหากับดักประเทศรายได้ขนาดปานกลาง (Middle Income Trap) ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้หรือปัญหาความ ไม่เท่าเทียมกัน (Inequality Trap) และปัญหากับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) อีกทั้งยังมีขีดความสามารถในการแข่งขันต่ำ การเติบโตของ GDP ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยอยู่ที่เพียงร้อยละ 3 ต่อปี การลงทุนเติบโตเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2 ต่อปี มูลค่าการส่งออกภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปี และผลิตภาพรวม (Total Factor Productivity: TFP) ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเพียงร้อยละ 0.7 ต่อปี ซึ่งถือว่ายังอยู่ในระดับต่ำและยังไม่มากพอที่จะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงภายในปี พ.ศ. 2579 ได้ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

แผนภาพที่ 2-2: การปรับเปลี่ยนสู่เศรษฐกิจที่สร้างการเพิ่มรายได้

ที่มา: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การก้าวข้ามปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการปฏิรูปประเทศอีกครั้งด้วยความร่วมมือของทุกภาคส่วนโดยใช้ โมเดลประเทศไทย 4.0 เป็นเครื่องมือในการนำประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศในโลกที่หนึ่งที่มีความมั่งคั่งและยั่งยืน พัฒนาจากประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศรายได้สูง โดยจะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation Drive Economy) ถือเป็น “ยุคแห่ง Smart Factory ที่เทคโนโลยีและอินเตอร์เน็ตเชื่อมต่อความต้องการผู้บริโภครายบุคคลและกระบวนการผลิต” มีการผสานเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น การสร้างแบบจำลอง (Simulation) การบูรณาการระบบ (System Integration) การประมวลและเก็บข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ (Cloud Computing) การขึ้นรูปชิ้นงานด้วยเนื้อวัสดุ (Additive Manufacturing) การเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตของสิ่งของ (IOT) การใช้เทคโนโลยี Augmented Reality (AR) การประมวลผลจาก Big Data การรักษาความปลอดภัยของข้อมูล (Cyber security) และการใช้หุ่นยนต์อัตโนมัติ (Autonomous Robots)

โดยยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (2560-2579) ของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่สามารถใช้ในการวางแนวทางการพัฒนา และนำไปสู่การประยุกต์รายพื้นที่ ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา: เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการใช้งานด้านดิจิทัลในการบริหารจัดการการผลิตในกลุ่ม SMEs เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE ลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาปฏิรูปองค์กร : ภาครัฐ รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ เพิ่มการลงทุน R&D เพิ่มจำนวนนักวิจัย เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร และเพิ่มจำนวนแรงงานคุณภาพเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก: ปรับรูปแบบการผลิตของภาคการผลิตให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกและปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่ที่มีมูลค่าสูง พัฒนารูปแบบและเพิ่มการใช้ดิจิทัลเพื่อการจัดหา วัตถุดิบและการทำตลาดระดับโลก เพิ่มการลงทุนของผู้ประกอบการไทยและเพิ่มการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ

โดยกรอบแนวคิดหลักของยุทธศาสตร์นี้จะเน้นการ เสริมสร้างและต่อยอดอุตสาหกรรมหลักที่มีศักยภาพ (First S-curve) ซึ่งเป็นการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้วจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยผลิต โดยการลงทุนชนิดนี้จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้นและระยะกลางในลักษณะการต่อยอดที่เน้นสร้างรากฐานที่มั่นคง และส่งผลให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเดิมสู่การเป็น Value Added Industrial

ทิศทางการพัฒนาพื้นที่ชายแดน

เนื่องจากพื้นที่ชายแดนเป็นช่องทางการค้าที่สำคัญมากช่องทางหนึ่งของไทยในการเปิดตลาดไปสู่นานาประเทศ จึงทำให้การพัฒนาพื้นที่ชายแดนเปรียบเสมือนการเตรียมความพร้อมสำหรับระดับการค้าที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในด้านประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และผลิตภาพ ซึ่งภาครัฐมีแนวทางการพัฒนาพื้นที่ชายแดนดังต่อไปนี้

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุน: ให้สิทธิประโยชน์ ตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรมเป้าหมาย และพัฒนาเมืองชายแดนรองรับ
2. พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่: พัฒนากิจกรรมการผลิต การค้า โลจิสติกส์ บริการ ท่องเที่ยว ยกระดับคุณภาพโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง และวิจัยพัฒนา
3. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์: เพิ่มศักยภาพวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการ ให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม: การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม แก้ปัญหาขยะมูลฝอย ส่งเสริมการ ลดใช้ ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ มีมาตรการควบคุมผลกระทบที่อาจมีต่อพื้นที่รอบนอก SEZ
5. บริหารจัดการด้านสาธารณสุข แรงงาน และความมั่นคง

2.1.5) ยุทธศาสตร์และแผนงานตามประเด็นสำคัญด้านการท่องเที่ยว

สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยที่ผ่านมาในปี 2559 พบว่าทั้งรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดย รายได้จากการท่องเที่ยวเท่ากับ 1,633,154.68 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.08 จากปีที่ผ่านมา มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวม 32,529,588 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.71 จากปีที่ผ่านมา รวมไปถึงทั้งวันพักเฉลี่ย และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันมีอัตราเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีและเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับพื้นที่ได้ ทั้งยังสามารถใช้การท่องเที่ยวเชื่อมโยงไปยังด้านอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น สินค้าชุมชน การบริการในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยให้เศรษฐกิจในพื้นที่เติบโตไปด้วยกันได้

ในปัจจุบันการยุทธศาสตร์สนับสนุนการท่องเที่ยวอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564) ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทยผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่ม การส่งเสริมวิถีไทย และการสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ

พร้อมมีกลไกการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติลงไปถึงระดับเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้งการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์ไม่เสื่อมโทรม ตามหลักการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน พร้อมแผนพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวทั่วประเทศรวม 9 เขต ดังนี้

แผนภาพที่ 2-3: กลไกการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

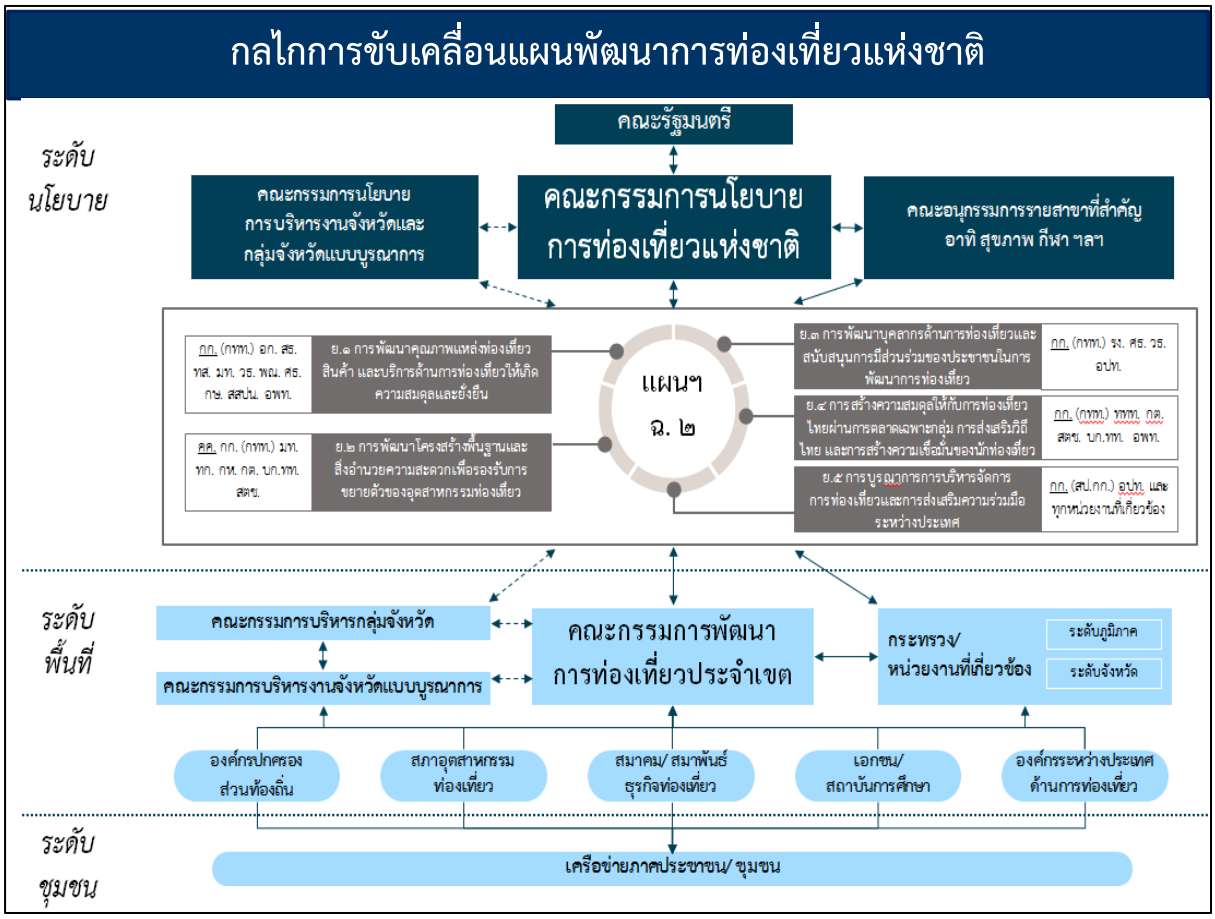

1. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา ได้แก่ จังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง และพะเยา
2. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ ได้แก่ จังหวัด นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี
3. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก ได้แก่ จังหวัด ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด
4. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันตก ได้แก่ จังหวัด เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง
5. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน ได้แก่ จังหวัด ภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล
6. เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง ได้แก่ จังหวัดหนองคาย เลย นครพนม มุกดาหาร และบึงกาฬ
7. .เขตพัฒนาการท่องเที่ยวมรดกโลกด้านวัฒนธรรม ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย กำแพงเพชร พิษณุโลก และตาก
8. เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สิงห์บุรี อ่างทอง ปทุมธานี และนนทบุรี
9. เขตพัฒนาการท่องเที่ยวหมู่เกาะทะเลใต้ ได้แก่ เกาะสมุย พะงัน เกาะเต่า และหมู่เกาะอ่างทอง (กำลังเตรียมการประกาศ)

พร้อมทั้งการมุ่งให้ประเทศไทยเป็น 6 ศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอาเซียน ประกอบด้วย 1) ศูนย์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) ศูนย์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 3) ศูนย์การจัดงานแต่งงาน 4) ศูนย์การท่องเที่ยวทางน้ำ 5) ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชื่อมโยง (ASEAN Connect) 6) Gastronomy Tourism

<u>ด้านการส่งเสริมการตลาด</u>

ด้านการส่งเสริมตลาดต่างประเทศ ททท. มีความมุ่งมั่นให้ประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับนักท่องเที่ยว สร้างรายได้อย่างยั่งยืน โดยเน้นการเติบโตของรายได้มากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยว อีกทั้งให้เกิดการกระจายรายได้ กระจายนักท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงร่วมกับผู้ประกอบการ กำหนดทิศทางการทำการตลาดแบบเจาะกลุ่มลูกค้าที่ชัดเจน ได้แก่ การเจาะกลุ่มตลาดใหม่ อาทิ กลุ่มมุสลิม กลุ่มนักธุรกิจรุ่นใหม่ พร้อมทั้งเจาะตลาดใหม่ในเชิงพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจ่ายสูง เช่น กลุ่มประเทศ BRIC อาร์เจนตินา่ ยุโรปตะวันออก เป็นต้น การขยายฐานตลาดที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย โดยขยายฐานตลาดกลุ่มรายได้ต่อคนตั้งแต่ 20,000 เหรียญสหรัฐ/คน/ปี ขึ้นไป นำเสนอสินค้า luxury และ creative tourism เป็นจุดดึงดูดให้เกิดการใช้จ่าย การรักษาฐานตลาดเดิมที่มีศักยภาพในการใช้จ่าย อาทิ กลุ่มผู้หญิง กลุ่มครอบครัว และ กลุ่ม Baby Boomer และ การให้ความสำคัญการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ดึงตลาดยุโรปและอเมริกาให้เข้ามาท่องเที่ยวไทยแบบเชื่อมโยงในเส้นทาง ASEAN Connectivity และการเดินทางท่องเที่ยวกันเองในกลุ่ม CLMV

ด้านการส่งเสริมตลาดในประเทศ เน้นการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน (Strength From Within) ให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ ทำให้คนไทยมองเห็นคุณค่าความเป็นไทย จนเกิดความรักและความภาคภูมิใจในประเทศ สร้างความรู้สึกการเป็นเจ้าของ (Sense of Belonging) ที่จะร่วมกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม คงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดย ททท. จะส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเปิดมุมมองใหม่ทางการท่องเที่ยวจากการสัมผัส และมีส่วนร่วมกับประสบการณ์เอกลักษณ์เฉพาะแต่ละท้องถิ่นของไทยภายใต้จุดขายเชิง คุณค่าของแต่ละภูมิภาค (ภาคเหนือ-เหนือฝัน ล้านแรงบันดาลใจ ภาคอีสาน-อีสานแซ่บนัว ภาคกลาง-สุขกลางใจ ใกล้แค่เอื้อม ภาคตะวันออก-สีสันตะวันออก และภาคใต้-ปักษ์ใต้ ปักหมุดหยุดเวลา) เพื่อให้เกิดการส่งต่อประสบการณ์ ความรู้ และความประทับใจจากการ ท่องเที่ยวแก่ผู้อื่น (User-Generated Content) ในรูปแบบ Viral Marketing ทั้งนี้ในปี 2561 ที่กำลังจะถึง ทาง ททท. ได้กำหนด Theme ส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวให้เป็น “ปีท่องเที่ยววิถีไทย เก๋ไก๋อย่างยั่งยืน 2561” (Amazing Thailand Tourism Year 2018) เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและความพร้อม บนพื้นฐานความโดนเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของไทย โดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับกระแสความต้องการของประชากรโลก และ เจตนารมณ์ของ UNWTO และมุ่งเน้นการเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวคุณภาพและรักษาฐานตลาดเดิมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

จากผลการศึกษาภาพรวมยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน และด้านการท่องเที่ยว พร้อมกับทิศทางการพัฒนาของพื้นที่ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง มีสรุปกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจ แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 2-1: ภาพรวมทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจสามารถจำแนกรายกลุ่มจังหวัด

<table>
<tr><th>กลุ่มจังหวัด</th><th>ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร</th><th>ทิศทางการพัฒนาด้านการอุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน</th><th>ทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว</th></tr>
<tr><td rowspan="2">กลุ่มที่ 1 (กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี)</td><td colspan="2">สินค้าและบริการด้านสุขภาพ (แหล่งผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมเพื่อการส่งออก)</td><td rowspan="2">ท่องเที่ยวอารยธรรมทวารวดี (ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม)</td></tr>
<tr><td></td><td>ประตูเศรษฐกิจสู่เอเชีย (การค้าการลงทุนสู่สากล)</td></tr>
<tr><td>กลุ่มที่ 2 ประจวบฯ เพชรบุรี) (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม</td><td colspan="2">● การเกษตร (เกษตรแปรรูป)
● การประมง (ประมง ประมงชายฝั่ง ประมงแปรรูป)</td><td>การท่องเที่ยว (เชิงธรรมชาติ ทะเล นิเวศ วัฒนธรรม เกษตร)</td></tr>
<tr><td>กลุ่มที่ 3 (นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา)</td><td colspan="2">อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์และเกษตรเชิงสร้างสรรค์</td><td>การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์/วัฒนธรรม</td></tr>
<tr><td>กลุ่มที่ 4 (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)</td><td colspan="2">พัฒนาการตลาด ระบบ Logistics และการผลิตอาหารปลอดภัย</td><td>สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</td></tr>
<tr><td>กลุ่มที่ 5 (ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ)</td><td>แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย (พืชผัก ปลากะพง ไข่ไก่ และสุกร)</td><td>● อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกษตรแปรรูปและสมุนไพร
● เส้นทาง การค้าการลงทุน การคมนาคม และการค้าภาคตะวันออกของไทยสู่อินโดจีน</td><td>แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สุขภาพ และ วัฒนธรรม</td></tr>
</table>

กลุ่มจังหวัด	ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร	ทิศทางการพัฒนาด้านการอุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน	ทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
กลุ่มที่ 6 (จันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด)	เกษตรคุณภาพปลอดภัยเพื่อการส่งออก	● อุตสาหกรรมสีเขียว ● การค้าและการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ (ท่าเทียบเรือ เศรษฐกิจชายแดน)	การท่องเที่ยวที่หลากหลาย (ชายทะเล เชิงนิเวศ ท่องเที่ยวโดยชุมชน)
กลุ่มที่ 7 (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)	Food Valley (เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย)	● Northern Land port (สนามบินนานาชาติ การค้าชายแดน โลจิสติกส์และนิคมอุตสาหกรรม) ● Health and Wellness (ศูนย์กลางการแพทย์ ภูมิปัญญาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ)	เมืองท่องเที่ยวสู่สากล (ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์)
กลุ่มที่ 8 (น่าน พะเยา เชียงราย แพร่)	สินค้าเกษตรคุณภาพดีและปลอดภัย (ข้าว ลำไย ยางพารา โคเนื้อ สมุนไพร)	ศูนย์กลางการขนส่งและการกระจายสินค้าเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS, AEC และด่านการค้าชายแดน	ศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา
กลุ่มที่ 9 (ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์)	เกษตร (ข้าว อ้อย มัน สำปะหลัง แปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร)	การค้าชายแดน อุตสาหกรรม โลจิสติกส์	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์
กลุ่มที่ 10 (กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี)	การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย	-	การท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ได้มาตรฐาน
กลุ่มที่ 11 (หนองคาย เลย อุดรธานี หนองบัวลำภู บึงกาฬ)	เกษตร: เกษตรอินทรีย์ในทุกกระบวนการผลิต	พัฒนาเศรษฐกิจ: เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก มีระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐาน มีการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	ท่องเที่ยว: ประวัติศาสตร์ อารยธรรม ประเพณีวัฒนธรรม

กลุ่มจังหวัด	ทิศทางการพัฒนาด้านการเกษตร	ทิศทางการพัฒนาด้านการอุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน	ทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
กลุ่มที่ 12 (นครพนม มุกดาหาร สกลนคร)	การเกษตร: พัฒนาการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร	การลงทุน: เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่ ส่งเสริมนวัตกรรม	การท่องเที่ยว: ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม
กลุ่มที่ 13 (นครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์)	● แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย (ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง โคเนื้อ กระบือ และแพะ) ● แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ไหมระดับประเทศ	ประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน	แหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมเชิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง
กลุ่มที่ 14 (อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี)	อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า (ข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง เกษตรอินทรีย์)		การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ (วัฒนธรรม ธรรมชาติ อารยธรรมขอม เชิงอนุรักษ์)
		การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล	
กลุ่มที่ 15 (ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์)	แหล่งผลิตพลังงานทดแทน (มันสำปะหลัง อ้อย)		ท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมและยุคก่อนประวัติศาสตร์
	ฐานการผลิตและแปรรูปการเกษตรที่ได้มาตรฐาน (ข้าวเหนียวเขาวง ข้าวหอมมะลิ) ไหมไทยสู่สากล		
กลุ่มที่ 16 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง)	การเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		การท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและคุณภาพระดับโลก
กลุ่มที่ 17 (ชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง นครศรีธรรมราช)	● ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจ การเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์) ● เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค		ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
กลุ่มที่ 18 (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส)	การสร้างมูลค่าเพิ่มยางพารา	การค้าชายแดน การลงทุนและระบบโลจิสติกส์	การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

2.2 จุดประกายความคิดด้วยแนวคิดการวิเคราะห์ดักอนาคต (Prospective Analysis)

ในการพัฒนาและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม สิ่งสำคัญประการแรกที่ต้องทำความเข้าใจความหมายของคำว่า “ยุทธศาสตร์ (Strategy)” โดยตารางข้างล่างนี้ แสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของการเปรียบเทียบระหว่างงานที่เป็นงานเชิงยุทธศาสตร์ กับงานที่ไม่ใช่งานเชิงยุทธศาสตร์

ตารางที่ 2-2: ตัวอย่างการเปรียบเทียบรูปแบบงานที่เป็นงานเชิงยุทธศาสตร์และงานที่ไม่ใช่เชิงยุทธศาสตร์

งานเชิงยุทธศาสตร์	งานที่ไม่ใช่เชิงยุทธศาสตร์
● การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในอนาคต ● การปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ● การขับเคลื่อนองค์กรสู่อนาคตอย่าง ● เติบโตและเข้มแข็ง ● สรุป: การบริหาร ”ดักอนาคต“	● งานปกติตามอำนาจหน้าที่ ● งานประจำวัน ● การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ● การตัดสินใจโดยยึดหลักกฎหมาย ● การแก้ปัญหาที่ยึดวิธีการในอดีต ● การทำงานตามคำสั่ง

2.2.1) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์

ทั้งนี้ ก่อนที่จะมีการพัฒนายุทธศาสตร์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพก็จะต้องมีการวิเคราะห์ (Analysis) ที่เหมาะสมด้วย โดยตามหลักการแล้ว การวิเคราะห์นั้นอาจหมายรวมถึงกระบวนการการแยกแยะ (Separation) สาระ (Substance / Matter) ออกเป็นส่วนประกอบย่อยๆ (Constituent elements) เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของส่วนประกอบย่อยๆ (Relationship of Constituent elements) ซึ่งประเภทของการวิเคราะห์อาจมีได้ทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ก็ได้

ตัวอย่างของการวิเคราะห์ข้อมูลที่มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนยุทธศาสตร์นั้นมีหลากหลายมาก ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์บริบทและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการกำหนดยุทธศาสตร์ อาทิ การวิเคราะห์ศักยภาพตั้งแต่การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ผ่านเครื่องมือ (PEST Analysis) ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยภายในโดยการประเมินสถานการณ์ในมิติต่างๆ เช่น ภาพรวมเศรษฐกิจ ที่ตั้ง ทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร เป็นต้น ซึ่งท้ายที่สุดนำมาสู่การวิเคราะห์ศักยภาพผ่านกรอบแนวคิด SWOT Analysis ก่อนที่จะมีการนำผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวไปพัฒนายุทธศาสตร์ต่อไป

การวิเคราะห์ที่เป็นภาพย่อยลงอีกระดับหนึ่งคือการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ ที่มักจะมีการใช้ข้อมูลที่หลากหลายที่สะท้อนต่อผลการดำเนินงานหรือการตอบรับของผลิตภัณฑ์มาเทียบเคียงกัน อาทิ ยอดขาย /ยอดส่งออก ความพึงพอใจของผู้บริโภค ระดับมาตรฐานและคุณภาพ ปริมาณการการผลิต จำนวนตามความต้องการของผู้ซื้อ หรือแม้กระทั่งการสร้างรายได้ให้ผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก ข้อมูลดังกล่าวนี้แม้ว่าอาจจะไม่ได้สะท้อนศักยภาพในภาพใหญ่ทั้งหมด แต่ก็สามารถช่วยชี้นำไปสู่การพัฒนาโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องได้

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

การขับเคลื่อนและบริหารยุทธศาสตร์ในพื้นที่นั้น มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญที่หลากหลายมาก พื้นที่สามารถเลือกที่จะดำเนินการทุกอย่าง หรือจะเลือกที่จะขับเคลื่อนเฉพาะบางประเภทก็ได้เช่นกัน แนวคิดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) นับว่าเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจในการเลือกที่ขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์หรือสินค้าบางประเภทได้ โดยอาศัยหลักการของการประเมินและคัดเลือกประเด็นให้ชัดมากที่สุด เพื่อที่จะพัฒนาโครงการและสนับสนุนงบประมาณไปในเรื่องที่ชัดเจนมากที่สุด ตัวอย่างเช่น

- เศรษฐกิจ -> เกษตร -> พืช -> ข้าว -> ข้าวหอมมะลิ
- เศรษฐกิจ -> ท่องเที่ยว -> ท่องเที่ยวธรรมชาติ -> ท่องเที่ยวทางทะเล

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าหากสามารถเจาะลึกลงไปในรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพมากเพียงใด ก็จะช่วยให้สามารถพัฒนาโครงการหรือแผนงานที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจงกับผลิตภัณฑ์นั้นได้มากขึ้น

เพื่อให้การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ศักยภาพมีความเหมาะสมและสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของพื้นที่ได้อย่างจริงจัง จึงมีกานำเครื่องมือที่เรียกกันว่า “BCG Matrix Model” เข้ามาใช้เป็นหนึ่งในเครื่องมือหลักในการประเมิน ตามหลักการนั้น BCG Matrix Model คือ แบบจำลองใช้วิเคราะห์ว่าตลาดสินค้าหนึ่งๆ ว่ามีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา เกณฑ์ 2ซึ่งประกอบไปด้วย

1) ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) เป็นการเปรียบเทียบกับคู่แข่งว่าส่วนแบ่ง 7 ตลาดของสินค้านั้นๆ มีส่วนแบ่งการตลาดเมื่อเทียบกับสินค้าคู่แข่งเป็นอย่างไร

2) อัตราเติบโตของตลาด (Market Growth Rate) คืออัตราการเติบโตของตลาดสินค้าประเภทนั้น มีอัตราการขยายตัวของตลาดสินค้าทั้งตลาดเป็นอย่างไร

ซึ่งหลังจากที่มีนำข้อมูลของผลิตภัณฑ์มาพิจารณาตามเกณฑ์ข้างต้นแล้ว ก็จะต้องมีการนำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาและเปรียบเทียบร่วมกันตามกรอบในแผนภาพข้างล่างนี้

แผนภาพที่ 2-4: แนวทางการประเมินผลิตภัณฑ์ตาม BCG Matrix Model

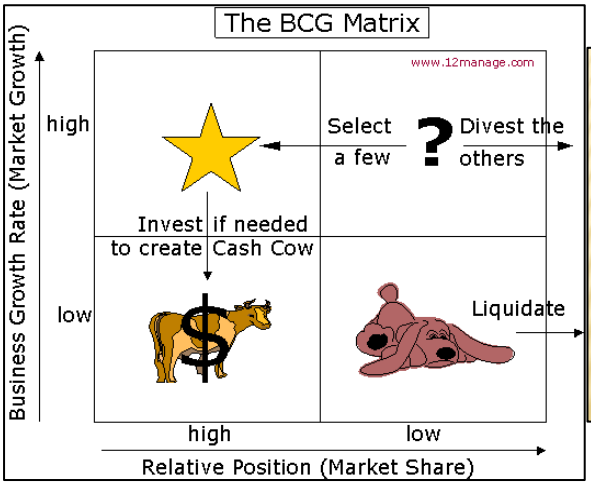

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น Eco car	Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น Smartphone
Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ เช่น รถกระบะ 2 ตัน	Dogs: ธุรกิจที่ไม่โต และมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำ เช่น เทปคาสเซท

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่าหากผลิตภัณฑ์ใดที่ตกอยู่ในช่อง ดาว (Star) นั้น จะถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสูง แต่หากตกในช่องวัว (Cash Cow) หรือเครื่องหมายคำถาม (Question Mark) อาจแสดงให้เห็นถึงผลิตภัณฑ์ที่อาจยังมีโอกาสสร้างมูลค่าหรือเติบโตในตลาดได้อยู่ แต่หากผลิตภัณฑ์นั้นตกอยู่ในช่องสุนัข (Dog) ก็อาจแสดงว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่สูญเสียจุดแข็งไปแล้ว และมีแนวโน้มไม่ได้รับการตอบรับสูง

ตัวอย่างในแผนภาพข้างล่างนี้ แสดงให้เห็นถึงแนวทางการคำนวณและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ศักยภาพในกลุ่มของสินค้าเกษตร ซึ่งจะเห็นได้ว่า ข้าวและยางพารา เป็นพืชที่ตกในช่องดาว (Star) แสดงให้เห็นว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสูง ในขณะที่มันสำปะหลังตกอยู่ในช่องสุนัข (Dog) แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่กำลังลดลง

ทั้งนี้ แม้ว่าเครื่องมือดังกล่าวจะมีประโยชน์ในการวิเคราะห์ แต่ข้อจำกัดสำคัญของการใช้งานเครื่องมือดังกล่าวนั้น คือการวิเคราะห์เปรียบเทียบควรเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน เพื่อป้องกันการอคติของข้อมูล (Bias)

แผนภาพที่ 2-5: ตัวอย่างการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เกษตรตาม BCG Matrix Model

	2551	2552	2553	เฉลี่ยต่อปี	Share เฉลี่ย	Growth เฉลี่ย
ข้าว	2000	3000	4000	3000	31%	42%
มันฯ	3000	1500	750	1750	18%	-50%
ข้าวโพด	3000	2000	1000	2000	21%	-42%
อ้อย	1000	1000	1000	1000	10%	0%
ยางฯ	1000	2000	3000	2000	21%	75%
			รวม	9750	100.0	

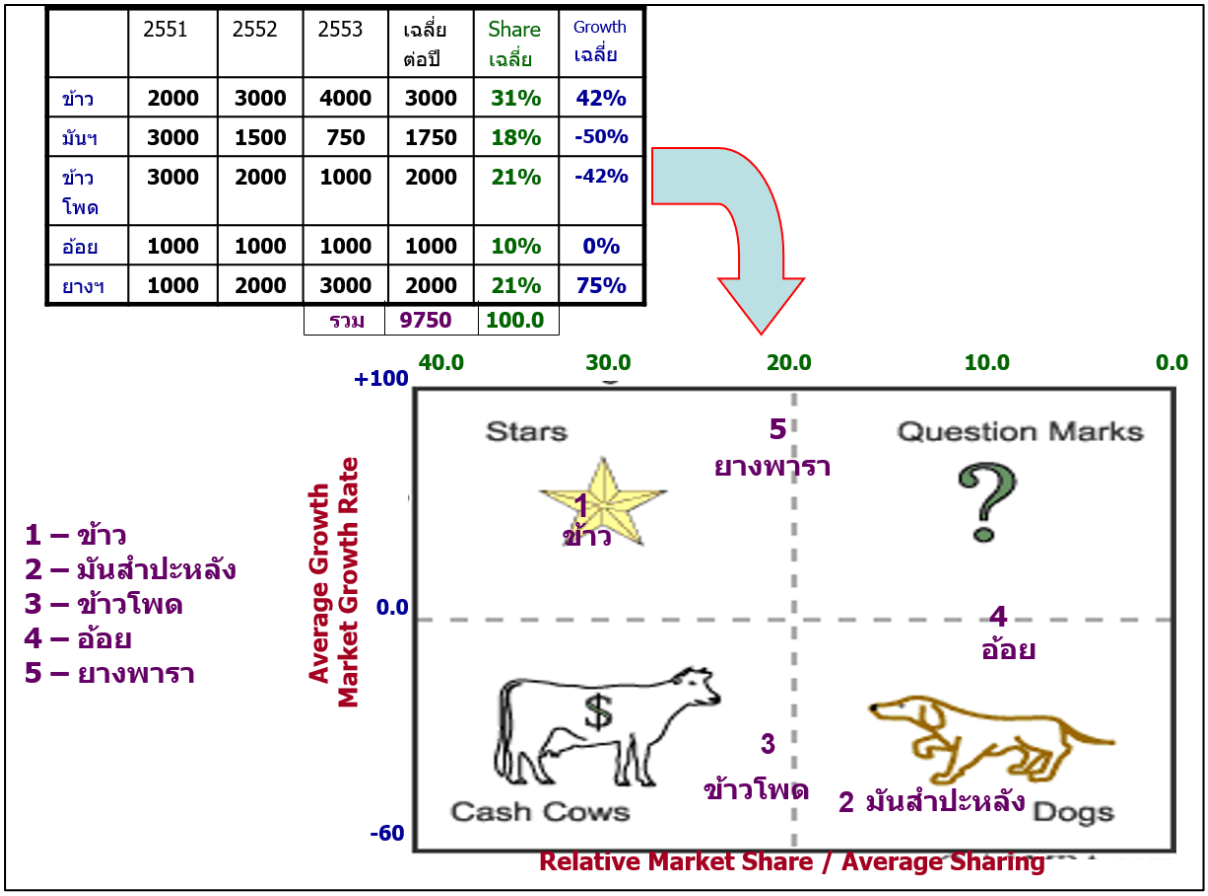

2.2.2) การวิเคราะห์ดักอนาคต (Prospective Analysis)

เป็นที่น่าสังเกตว่าจากเนื้อหาในส่วนของการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ล้วนเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกิดขึ้นจากอดีตทั้งสิ้น หรือที่เรียกว่า Retrospective Analysis โดยจะเป็นการนำข้อมูลที่ผ่านมาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวโน้ม หารูปแบบ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สิ่งที่สามารถปรับปรุงหรือพัฒนาได้ในอนาคต และแม้การวิเคราะห์ที่กล่าวมาเป็นรูปแบบการวิเคราะห์ที่มีการดำเนินการกันอย่างแพร่หลาย แต่ด้วยสถานการณ์พร้อมๆกับผลวัตรการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นบนโลกในปัจจุบันนั้นรวดเร็วและรุนแรงมาก การวิเคราะห์โดยการอ้างอิงจากข้อมูลในอดีตเพียงอย่างเดียว อาจไม่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ (Radical Change) ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีแนวคิดในการนำเอาประเด็นหรือแนวโน้มสำคัญที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเข้ามาเพื่อใช้วิเคราะห์และดักอนาคตหรือสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ หรือที่เรียกว่า Prospective Analysis

การวิเคราะห์ดักอนาคต (Prospective Analysis) จะเป็นการจับกระแส เทคโนโลยี หรือการพัฒนาที่สำคัญที่เกิดขึ้นบนโลกในทุกระดับ และนำมาพิจารณาร่วมกับสิ่งที่พัฒนาอยู่ เพื่อใช้ในการคาดการณ์ พร้อมๆกับร่วมพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคตขึ้นมาได้ ซึ่งแผนภาพข้างล่างนี้ ได้เปรียบเทียบสรุปแนวคิดของรูปแบบการวิเคราะห์แบบ Retrospective และ Prospective ไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 2-6: การเปรียบเทียบการวิเคราะห์แบบ Retrospective และ Prospective

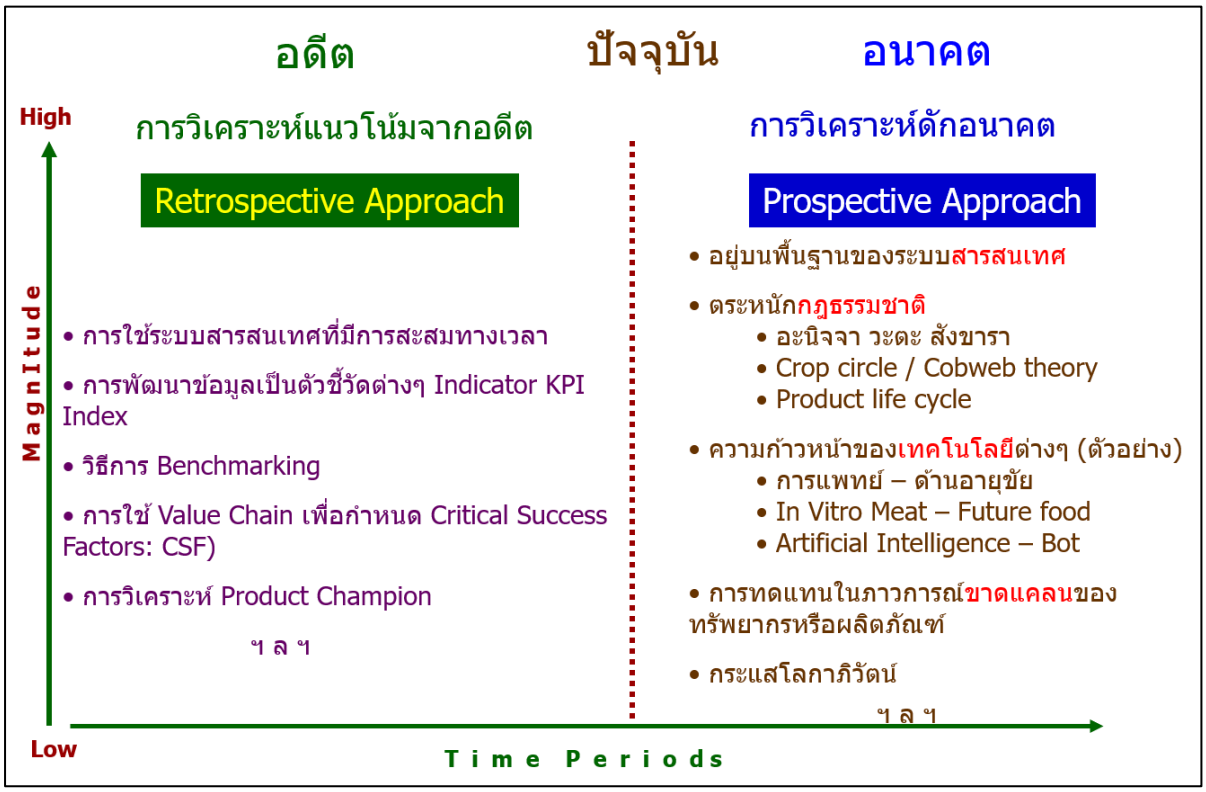

2.2.3) ตัวอย่างของการพัฒนาในปัจจุบันที่สามารถนำเข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ดักอนาคต

1. ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence)

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) หรือ เอไอ (AI) หมายถึง ความฉลาดเทียมที่สร้างขึ้นให้กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต ปัญญาประดิษฐ์เป็นสาขาหนึ่งในด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมเป็นหลัก แต่ยังรวมถึงศาสตร์ในด้านอื่นๆอย่างจิตวิทยา ปรัชญา หรือชีววิทยา ซึ่งสาขาปัญญาประดิษฐ์เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการการคิด การกระทำ การให้เหตุผล การปรับตัว หรือการอนุมาน และการทำงานของสมอง แม้ว่าดังเดิมนั้นเป็นสาขาหลักในวิทยาการคอมพิวเตอร์ แต่แนวคิดหลายๆ อย่างในศาสตร์นี้ได้มาจากการปรับปรุงเพิ่มเติมจากศาสตร์อื่นๆ โดยในปัจจุบันมีการนำ AI ไปดัดแปลงเข้ากับการใช้งานในหลากหลายอุตสาหกรรมมากขึ้น ซึ่งช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และใช้แรงงานน้อยลงอีกด้วย

แผนภาพที่ 2-7: ตัวอย่างการใช้งานปัญญาประดิษฐ์ในงานประเภทต่างๆ

2. เทคโนโลยีวิศวกรรมเนื้อเยื่อ (In Vitro Meat)

เทคโนโลยีวิศวกรรมเนื้อเยื่อ ที่สกัดเนื้อเยื่อที่ดี ที่ดีที่ต้องการ และสามารถผลิตเนื้อสัตว์ด้วยการสร้างอุตสาหกรรมผลิตเนื้อสัตว์จากตัวอย่างเนื้อเยื่อสัตว์ที่ดีที่ต้องการ ทำให้สามารถผลิตเนื้อสัตว์ด้วยระบบอุตสาหกรรม โดยไม่ต้องใช้วิธีแบบเดิมในการเลี้ยงสัตว์ส่งผลให้สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก อย่างรวดเร็ว ต้นทุนต่ำ และควบคุมรูปแบบเนื้อสัตว์ตามที่ต้องการ พร้อมกับลดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเลี้ยงสัตว์ได้ด้วย โดยปัจจุบัน In Vitro Meat นี้ กำลังอยู่ในช่วงทดลอง และพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยคาดว่าในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า อาจเริ่มมีการจำหน่ายเชิงพาณิชย์ก็เป็นได้

แผนภาพที่ 2-8: ตัวอย่างขั้นตอนการผลิต In Vitro Meat

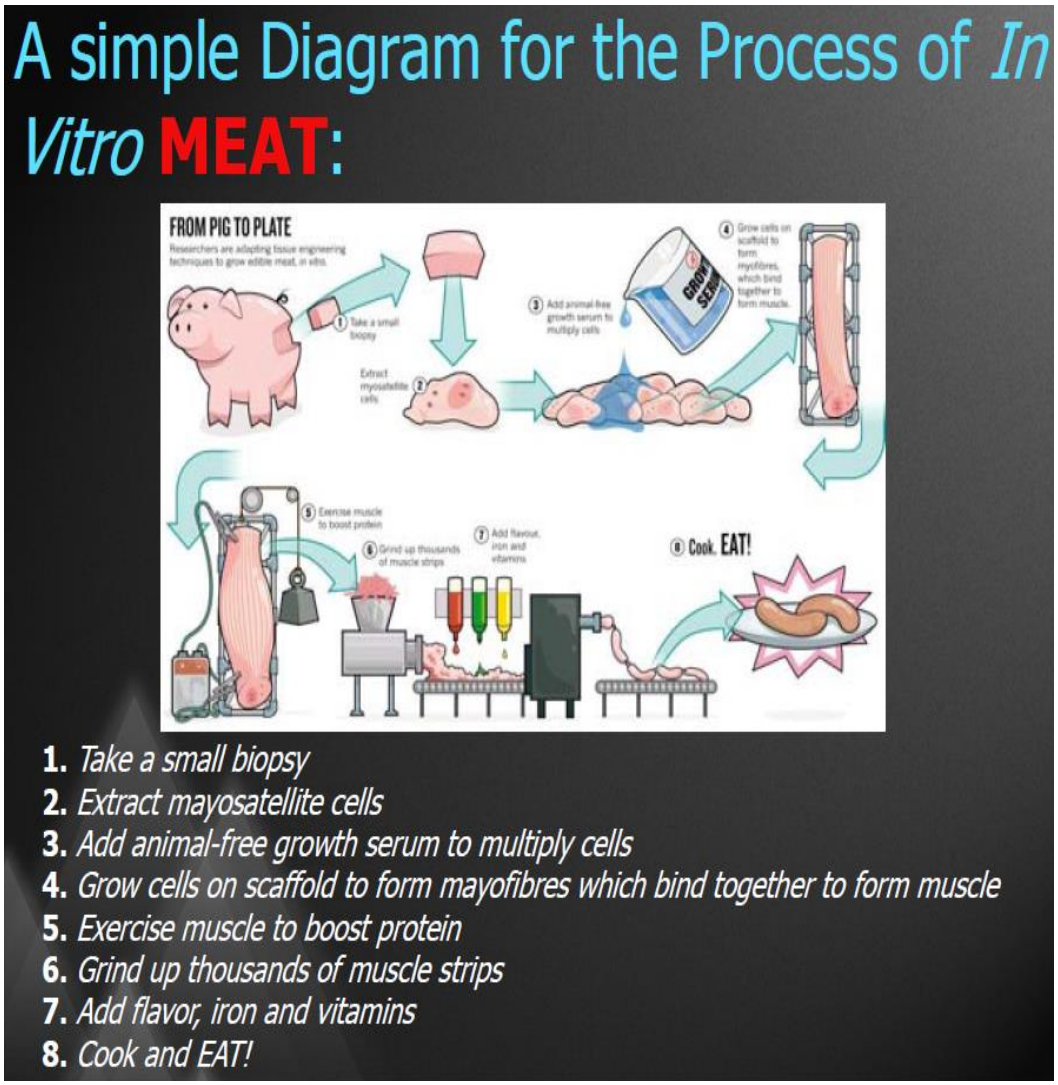

3. เทคโนโลยีการพิมพ์แบบสามมิติ (3D Printing)

เทคโนโลยีการพิมพ์แบบสามมิติ (3D Printing) เป็นการแปลงแบบจำลองสามมิติในรูปแบบไฟล์ออกมาขึ้นรูปเป็นรูปทรงจริงด้วยการเทคนิคการพิมพ์หลายแบบอาทิ การพิมพ์แบบหัวฉีด การพิมพ์ด้วยแสงเลเซอร์ วัสดุในการขึ้นรูปหลักคือพลาสติก เศษคอนกรีต ฉนวนใยแก้ว เศษข้าว หรือเศษวัตถุดิบจากการเกษตร โดยเทคโนโลยีนี้สามารถใช้ในการสร้างสิ่งของได้หลายขนาดตั้งแต่ถ้วยชามขนาดเล็กไปจนถึงบ้านพักอาศัยที่มีความสูงหลายชั้น

เทคโนโลยีการพิมพ์แบบสามมิติ (3D Printing) ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาใช้เป็นนวัตกรรมในหลายอุตสาหกรรม รวมถึงการก่อสร้างอาคารซึ่งสามารถช่วยประหยัดเวลา วัสดุและแรงงานได้อย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างของบริษัทที่มีการนำเทคโนโลยี 3D Printing มาใช้งานคือ บริษัท WinSun Decoration Design Engineering ในสาธารณรัฐจีนได้นำเทคโนโลยีการพิมพ์แบบสามมิตินี้มาใช้ในการสร้างอาคาร 3 ชั้น และอพาร์ทเมนต์ 5 ชั้น โดยสามารถประหยัดวัตถุดิบในการก่อสร้างได้มากกว่าร้อยละ 60 รวมถึงช่วยลดเวลาและแรงงานที่ต้องใช้ในการก่อสร้างได้อย่างมาก

แผนภาพที่ 2-9: ตัวอย่างการก่อสร้างด้วย 3D Printing

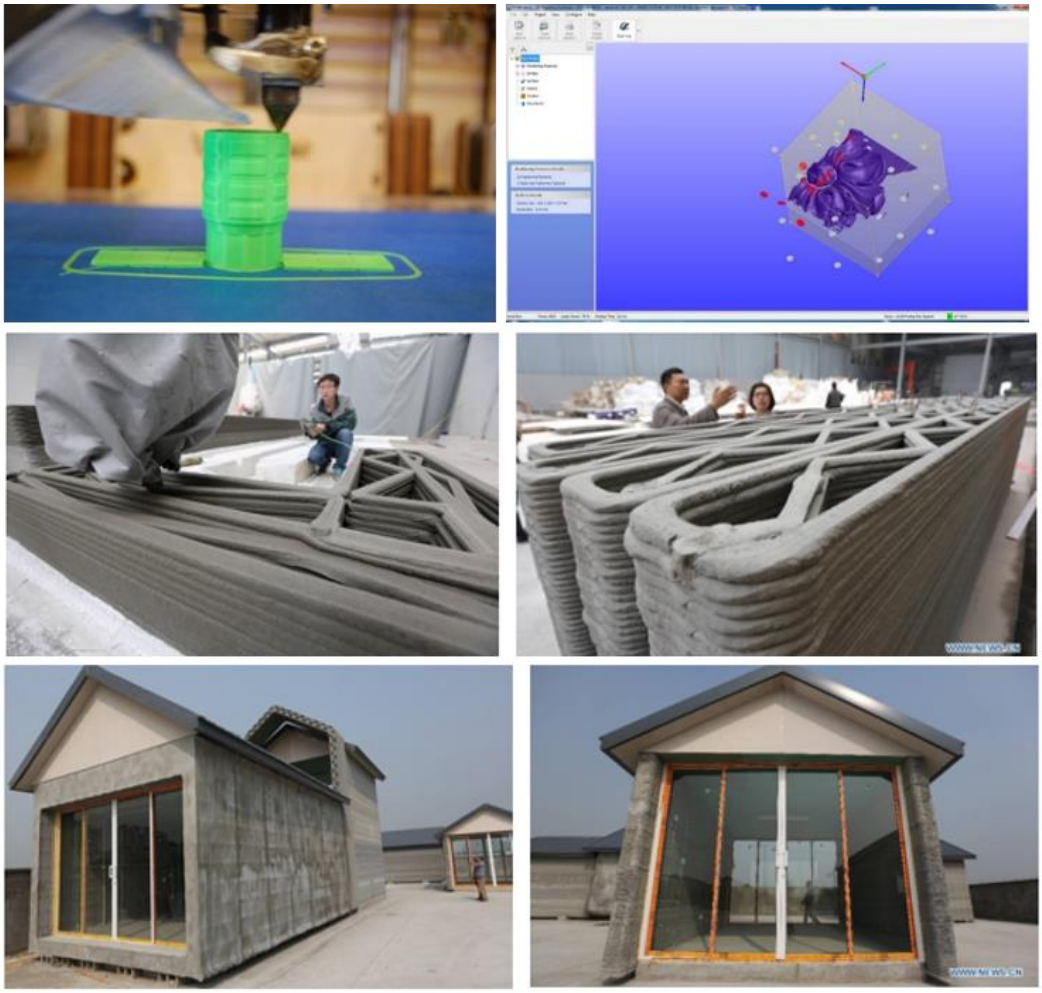

4. ระบบอุโมงค์ยักษ์ (Underground Tunnels)

เป็นการก่อสร้างอุโมงค์ไว้ใต้เมืองเพื่อใช้ระบายน้ำจากเหตุอุทกภัยหรือฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องในพื้นที่เมืองที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีระยะห่างจากแม่น้ำไม่มากนักเพื่อช่วยในการระบายน้ำ การก่อสร้างอุโมงค์มักจะถูกก่อสร้างขึ้นในพื้นที่ทีเป็นที่ลุ่มต่ำซึ่งไม่สามารถระบายน้ำออกจากพื้นที่ด้วยการไหลตามธรรมชาติได้อย่างรวดเร็ว

กรณีอุโมงค์ยักษ์ของเมืองโตเกียวประเทศญี่ปุ่นภายใต้โครงการ G-Cans Project เป็นกรณีศึกษาสำคัญที่ออกแบบอุโมงค์รับน้ำจำนวน 5 จุดกระจายทั่วเมือง และมีระยะทางกว่า 6.3 กิโลเมตรเพื่อระบายน้ำไปยังแม่น้ำเอโดะ โดยสามารถผลักดันน้ำได้ในปริมาณกว่า 200 ตันต่อวินาที ด้วยงบประมาณการก่อสร้างมากว่า 670 ล้านบาท และใช้ระยะเวลาก่อสร้างมากกว่า 17 ปี

แผนภาพที่ 2-10: ตัวอย่างการพัฒนาอุโมงค์ยักษ์เพื่อบริหารจัดการน้ำในประเทศญี่ปุ่น

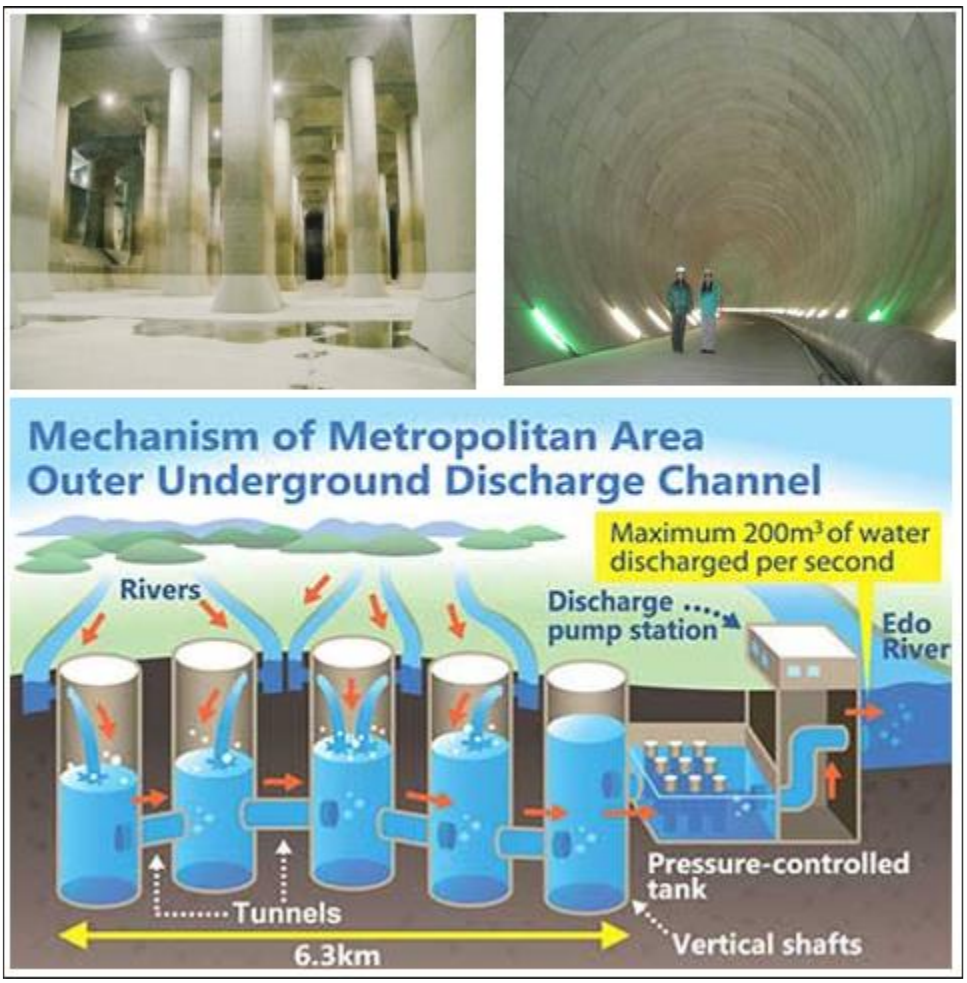

2.3 การวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด และแนวทางการใช้เครื่องมือ Benchmarking

การนำเสนอในหัวข้อการวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด และแนวทางการใช้เครื่องมือ Benchmarking นี้ เป็นการนำเสนอภาพรวมหลักการของการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทิศทางการดำเนินงานของพื้นที่ ทั้งในส่วนของการประเมินนโยบายที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานผ่านตัวชี้วัดการพัฒนา ตลอดจนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในด้านต่างๆ ผ่านแนวคิดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)

ทั้งนี้ การนำเสนอจะแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ด้วยกัน ประกอบด้วย 1) แนวทางการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด 2) เครื่องมือการวัดระดับการพัฒนาจังหวัด ซึ่งจะเป็นหลักการในภาพรวมทั่วไป ในขณะที่หัวข้อที่ 3) ผลการทบทวนศักยภาพเบื้องต้นจะเป็นบริบทสำคัญของพื้นที่ที่แตกต่างกันออกไป โดยมีเนื้อหา ดังนี้

2.3.1) แนวทางการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด

เพื่อให้การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดมีเป้าหมาย และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาต่อยอดและใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการวางกรอบแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่ไว้ ซึ่งประด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ครอบคลุมตั้งแต่ 1) การศึกษาความเชื่อมโยงนโยบายต่อการพัฒนาจังหวัด เพื่อกำหนดตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่ 2) พัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่พื้นที่ และ 3) พัฒนาตัวอย่างการขับเคลื่อนนโยบายลงไปยังพื้นที่ผ่านจังหวัด ดังนี้

แผนภาพที่ 2-11: กรอบวิธีการดำเนินงาน

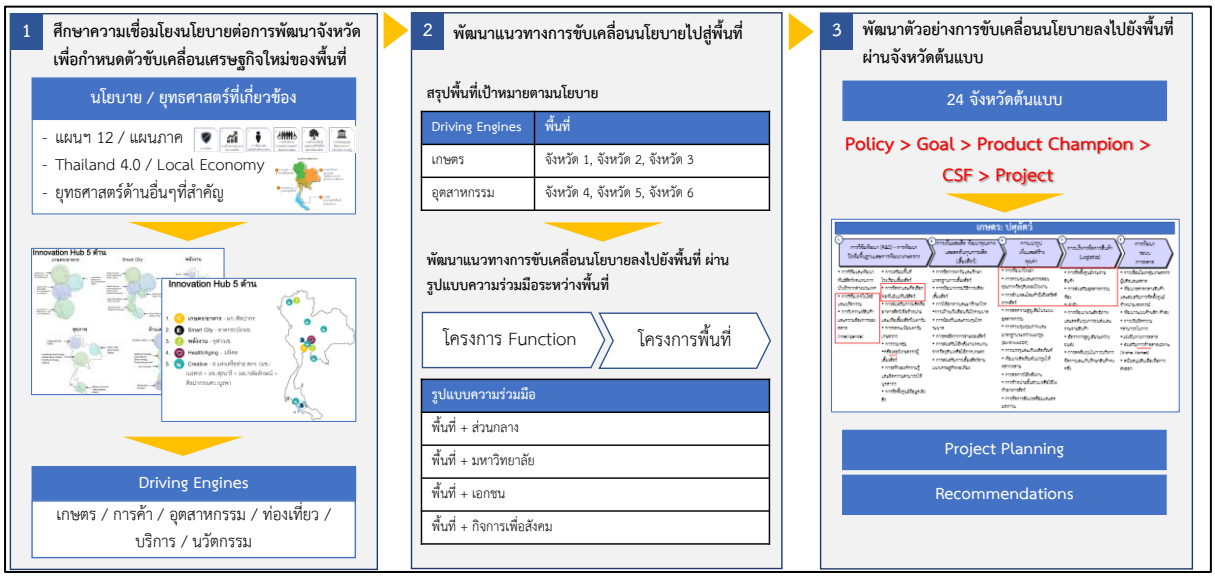

1. การศึกษาความเชื่อมโยงนโยบายต่อการพัฒนาจังหวัด เพื่อกำหนดตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่

การดำเนินงานในส่วนนี้ คือการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับสองปัจจัยหลัก ได้แก่ ความเชื่อมโยงและผลกระทบของนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาของพื้นที่ในระดับกลุ่มของจังหวัด และจังหวัด การวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (Benchmarking) ซึ่งเปรียบเสมือน

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ที่เกิดจากประเมินผลการดำเนินงานของพื้นที่ ซึ่งท้ายที่สุดแล้วผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งสองส่วนจะถูกนำมาเป็นข้อมูลสำคัญในการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด ผ่านเครื่องมือ SWOT ต่อไป โดยมีแนวทางสำคัญดังนี้

การวิเคราะห์นโยบาย และผลกระทบต่อพื้นที่

การวิเคราะห์นโยบาย และผลกระทบต่อพื้นที่ จะเป็นการระบุประเด็นสำคัญจากนโยบาย หรือยุทธศาสตร์สำคัญ พร้อมการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวก และเชิงลบที่มีผลต่อการพัฒนาของพื้นที่ในระดับกลุ่มของจังหวัด และจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง มีความครอบคลุมและสะท้อนบริบทของพื้นที่มากที่สุด จึงได้กำหนดกรอบในการศึกษาทบทวนนโยบายและยุทธศาสตร์ในหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับทิศทางการพัฒนาโดยรวมของประเทศ (National Level) ระดับประเด็นสำคัญ (Agenda Level) และระดับพื้นที่ (Area Level) ซึ่งอาจครอบคลุมนโยบายขับเคลื่อนสำคัญของรัฐบาลที่ต้องการผลักดันลงไปในพื้นที่จังหวัดต่างๆ ด้วย ดังแผนภาพที่ 9 นี้

แผนภาพที่ 2-12: กรอบการวิเคราะห์นโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญ

นโยบาย	ผลกระทบ
แผนฯ 12 - การพัฒนาภาค	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ
แผนงานท่องเที่ยว	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ
การ Zoning เกษตร	+ ผลกระทบเชิงบวก / - ผลกระทบเชิงลบ

การวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (Benchmarking)

การวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนาเป็นข้อมูลอ้างอิงจากเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยกระทรวงมหาดไทย สำนักงานสถิติ และสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาในด้านต่างๆ ของจังหวัด เปรียบเสมือนเป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของจังหวัดเทียบกับจังหวัดอื่นๆ พร้อมกับการระบุประเด็นสำคัญในมิติต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อทิศทางการพัฒนาของพื้นที่ต่อไป โดยมีกรอบแนวทางในการวิเคราะห์ ดังนี้

แผนภาพที่ 2-13: กรอบแนวทางการวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (Benchmarking)

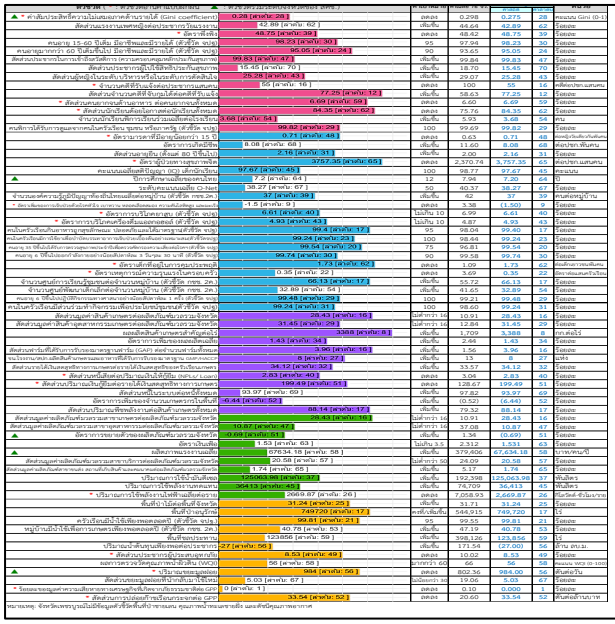

สรุปสถานการณ์ และประเด็นสำคัญ

กรอบประเด็น	ประเด็นสำคัญ
ภาพรวมเศรษฐกิจ	+ ประเด็นเชิงบวก / - ประเด็นเชิงลบ
ประเด็นเศรษฐกิจ	- เกษตร *(เชิงบวก / เชิงลบ)* - อุตสาหกรรม - ท่องเที่ยว - การค้า การลงทุน
ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	- การจ้างงาน - สภาวะหนี้สิน - การใช้จ่ายครัวเรือน - อื่นๆ

การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่

หลังจากที่ได้ข้อมูลผลกระทบจากนโยบายและยุทธศาสตร์สำคัญ (ปัจจัยภายนอก) ประกอบกับการวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (ปัจจัยภายใน) เข้ามาประกอบกันแล้วนั้น ก็จะสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT Analysis ที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคสำคัญของพื้นที่ได้

แผนภาพที่ 2-14: กรอบแนวทางการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่

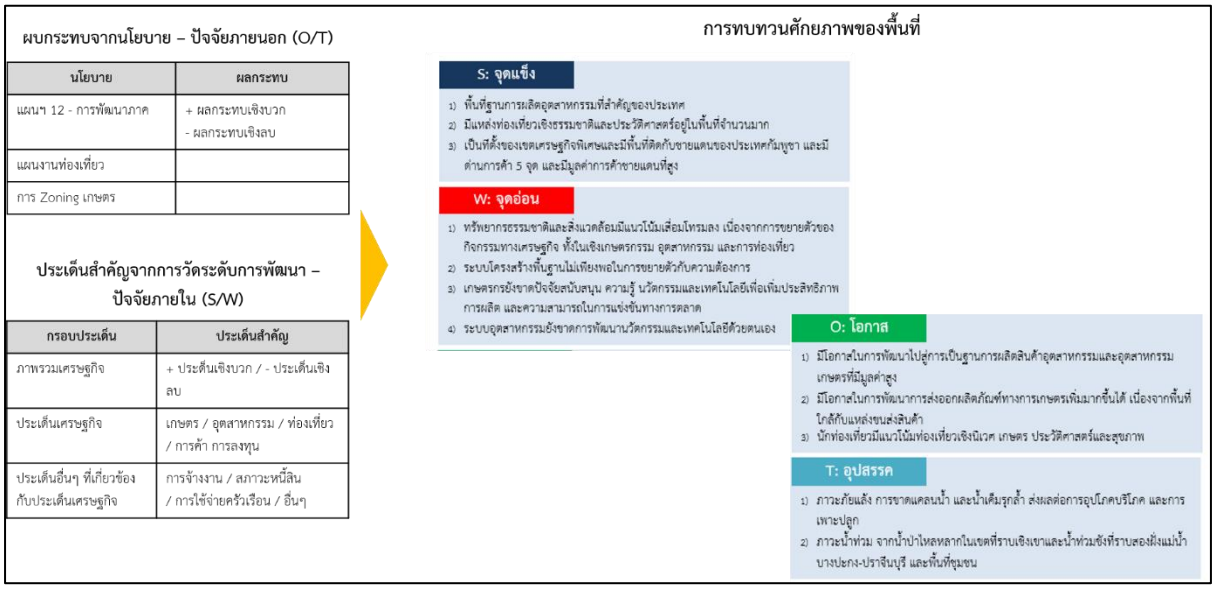

2. การกำหนดทิศทางการพัฒนาของพื้นที่ผ่านกรอบผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)

หลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT แล้ว ก็สามารถชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาของจังหวัดในแต่ละด้านได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หรือการค้า อย่างไรก็ตามหากการพัฒนาทิศทางดังกล่าวไม่ชัดเจนเพียงพอ อาจทำให้การขับเคลื่อนทิศทางของจังหวัด ซึ่งมีงบประมาณอยู่อย่างจำกัด ขาดความชัดเจนสามารถหรือไม่สามารถพัฒนาให้เกิดความรูปธรรมขึ้นมาได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการใช้หลักการของผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมา ซึ่งเป็นการกำหนดในระดับตัวผลิตภัณฑ์ในแต่ละด้าน เช่น ตั้งแต่เกษตร -> เกษตรอินทรีย์ -> ข้าวอินทรีย์ เป็นต้น

การที่มีผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ชัดเจน ก็จะช่วยให้สามารถพัฒนาโครงการที่เหมาะสมและสามารถขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพตัวนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

3. พัฒนาตัวอย่างการขับเคลื่อนนโยบายลงไปยังพื้นที่ผ่านจังหวัด

หลังจากที่สามารถระบุผลิตภัณฑ์ศักยภาพมาได้แล้ว ก็จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ขึ้นมา เพื่อให้เห็นภาพตั้งแต่กระบวนการต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ว่าในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพตัวนี้จะต้องมีการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนบ้าง ในขณะเดียวกันก็ต้องมีการพิจารณาปัจจัยอะไรที่เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการในแต่ละข้อต่อของการพัฒนา (Critical Success Factors) เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแต่ละข้อต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมๆ กับการวิเคราะห์ปัจจัยช่องว่าง (Gap) ที่ยังเป็นปัญหาในพื้นที่ที่ต้องได้รับการแก้ไขในแต่ละพื้นที่

ซึ่งหลังจากที่สามารถระบุช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้มาได้ทั้งหมดแล้ว ก็จะช่วยเป็นกรอบในการคิดค้นและพัฒนาชุดโครงการที่จะมาช่วยอุดช่องว่าง และขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ ให้มีความเหมาะสมตลอดห่วงโซ่มูลค่าต่อไปได้

2.3.2) เครื่องมือวัดระดับการพัฒนาจังหวัด

<u>แนวคิดการเปรียบเทียบการพัฒนา (Benchmarking)</u>

ตามหลักการแล้ว การเปรียบเทียบ (Benchmarking) ที่นิยามโดย American Productivity and Quality Council (APQC) คือวิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลของการเปรียบเทียบมาใช้ ในการปรับปรุงองค์กรตนเอง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยมีประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง 4 ประเด็นหลักด้วยกัน ได้แก่

1. UNDERSTANDING เป็นการสร้างความเข้าใจในหลักการ วิธีการ และผลที่จะได้รับขององค์กรและบุคลากรรวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

2. MIRROR&FUNCTION เป็นการสะท้อนภาพกระบวนการทั้งกระบวนการหลักและสนับสนุนขององค์กร ทำให้มองเห็นภาพโครงสร้างองค์กรภาพของกิจกรรมกระบวนการและข้อมูลในองค์กร ผังกระบวนการทางธุรกิจ (Business Process Mapping) การทำงานและหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละบทบาท
3. TIME&ANALYSIS เมื่อทราบกระบวนการทางธุรกิจและกิจกรรมที่เชื่อมต่อกันในกระบวนการแล้วการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ทั้งหมดในกิจกรรมทำให้สามารถสรุปได้ว่าจุดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นนั้นอยู่ที่ใดในกระบวนการ
4. IMPROVEMENT เป็นการปรับปรุงองค์กรโดยนำเครื่องมือการพัฒนาองค์กรต่าง ๆ มาใช้ เช่น การทำ Benchmarking โดยมองที่ประเด็นสำคัญ คือเราอยู่ที่ไหน? ใครเก่งที่สุด? เขาทำได้อย่างไร? และทำอย่างไรให้ดีกว่าเขา?

<u>เครื่องมือการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Province & Cluster Benchmarking)</u>

จากแนวคิดในเรื่อง Benchmarking ดังกล่าว จึงมีการพัฒนาเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดระดับการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดขึ้นมา ซึ่งเป็นความร่วมมือของกระทรวงมหาดไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงาน ก.พ.ร. โดยการวัดระดับดังกล่าวจะเป็นการประเมินเปรียบเทียบโดยใช้เครื่องมือวัดประเมิน เพื่อบอกทิศทางและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง หรือบ่งชี้ความสำเร็จหรือสะท้อนผลการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดว่าประสบความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งในระดับชาติ และ/หรือในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งก่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด เมื่อเทียบกับช่วงระยะตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีแนวทางในประเมิน 3 ส่วนหลัก ได้แก่

- การวัดระดับเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Benchmarking): ประเมินเปรียบเทียบการพัฒนาในมิติต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด และระหว่างกลุ่มจังหวัด กับในระดับประเทศ
- การวัดระดับการพัฒนา (Competitive Benchmarking): ประเมินเปรียบเทียบผลการพัฒนาภายในของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด กับการดำเนินงานที่ผ่านมาในอดีต ผ่านตัวชี้วัดในมิติต่างๆ
- การวัดระดับในประเด็นที่สำคัญ (Agenda Benchmarking): ประเมินเปรียบเทียบผลการพัฒนาของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าและบริการ หรือประเด็นปัญหาสำคัญ ที่เป็นประเภทเดียวกันหรือเรื่องเดียวกันของจังหวัดกลุ่มจังหวัด/ เช่น ประเด็นด้านข้าว ขยะ น้ำเสีย ป่าไม้ เป็นต้น

<u>การใช้ประโยชน์ของข้อมูลระดับการพัฒนาจังหวัด</u>

การนำแนวคิด Benchmarking มาปรับใช้กับการเปรียบเทียบการดำเนินงานของกลุ่มจังหวัด และจังหวัด ประกอบไปด้วย

- ประเมินสภาพปัจจุบัน = การตรวจสุขภาพประจำปีของจังหวัด / กลุ่มจังหวัดในด้านต่างๆ
- ผลการวัดสภาพทั่วไปจะบ่งชี้ประเด็นสำคัญ = จุดแข็ง และ จุดอ่อน ของจังหวัด → ให้น้ำหนักของยุทธศาสตร์ได้อย่างไร

- จากประเด็นที่เป็นปัญหาหรือจุดอ่อน สามารถเปรียบเทียบกับจังหวัดที่มีค่าใกล้กันหรือทราบว่าจังหวัดไหนโดดเด่น เพื่อศึกษาแนวทางของจังหวัดนั้น หรือหาทางแก้ไขจุดอ่อนได้อย่างไร
- ช่วยประกอบการตัดสินใจในการจัดสรรงบของจังหวัดควรเน้นเรื่องอะไร

<u>แนวทางการพัฒนาเครื่องมือตัวชี้วัดการพัฒนา</u>

เครื่องมือวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัดนั้นได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยเป็นการใช้กรอบแนวคิดจากตัวชี้วัด และเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนาจากต่างประเทศมาพัฒนา ไม่ว่าจะเป็น Korea Sustainable Development Index (KSDI) UN: Millennium Development Goals (MDG) UNDP: Human Achievement Index (HAI) IMD: Competitiveness Index พร้อมกับการอ้างอิงข้อมูลเชิงสถิติจากสำนักงานสถิติและสังคมแห่งขาติ และข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) มาพัฒนาร่วมกัน เพื่อจัดทำเป็นกรอบและประเด็นสำคัญของตัวชี้วัดต่างๆ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเครื่องมือนี้ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งอยู่ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 จึงมีการพัฒนาตัวชี้วัดและกรอบแนวคิดการพัฒนาจากประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนสภาพัฒน์ ฉบับที่ 11 เป็นสำคัญ ซึ่งสามารถกำหนดรายละเอียดตัวชี้วัดทั้งสิ้น 74 ตัวชี้วัด แบ่งตามประเด็นยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างความเป็นธรรมในสังคม: 15 ตัวชี้วัด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน: 19 ตัวชี้วัด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน: 14 ตัวชี้วัด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน: 11 ตัวชี้วัด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน: 15 ตัวชี้วัด

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่อยู่ภายใต้เครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัดนี้จะไม่มีการประเมินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค เนื่องจากไม่สามารถทำการเปรียบเทียบข้อมูลกับทุกจังหวัดได้ และในหลายจังหวัดไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้

แผนภาพที่ 2-15: กรอบแนวคิดการพัฒนาตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

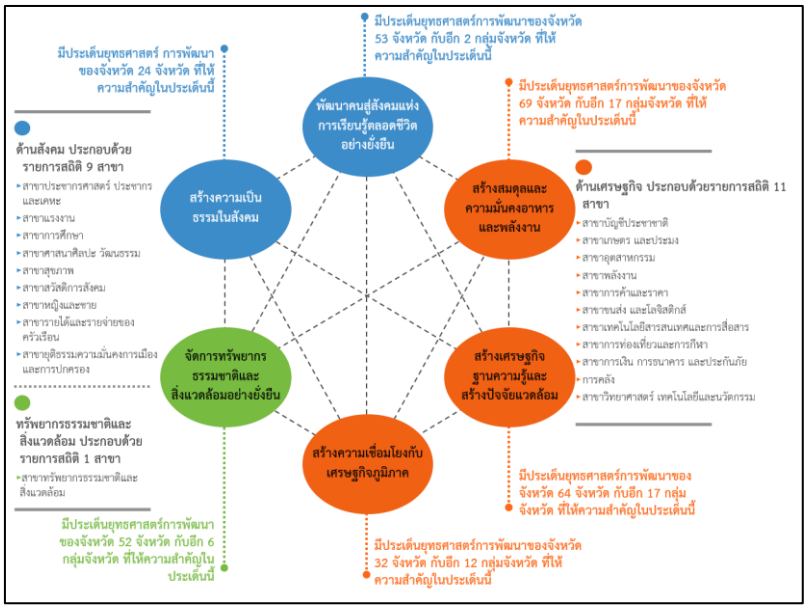

เนื่องจากขณะนี้ ได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อย่างเป็นทางการแล้ว การประเมินและการวัดระดับการพัฒนาตามกรอบของแผนฯ 11 นั้น อาจไม่สะท้อนกับสถานการณ์และบริบทปัจจุบัน อย่างไรก็ตามหากพิจารณาเป็นรายตัวชี้วัด ยังพบว่าตัวชี้วัดเกือบทั้งหมดยังสามารถนำมาใช้ประเมินผลการพัฒนาของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

แนวทางการใช้งานเบื้องต้น

เครื่องมือการวัดระดับการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด เป็นฐานข้อมูลที่เก็บไว้ในระบบอินเตอร์เน็ต ในการเข้าถึงระบบดังกล่าว จะต้องอาศัย username และ password ในการเข้าถึง โดยระบบดังกล่าวมีการจัดหมวดข้อมูล และรูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่ผู้ใช้สามารถปรับแต่งตามความต้องการได้ ซึ่งในภาพรวมมีการแบ่งหมวดของกรวัดระดับของข้อมูล เป็น 3 หมวดหลัก ได้แก่ 1) การพัฒนาเชิงเปรียบเทียบ 2) การพัฒนาเชิงประเด็นยุทธศาสตร์ และ 3) การพัฒนาตามประเด็นสำคัญซึ่งมีหน้าตา (Interface) ของการใช้งาน และเครื่องมือ ในการแสดงผลในรูปแบบ (Function) ต่าง ๆ ดังนี้

การนำเสนอประเด็นในภาพรวม

แผนภาพที่ 2-16: หน้าตาเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัด พร้อมเมนูหลัก

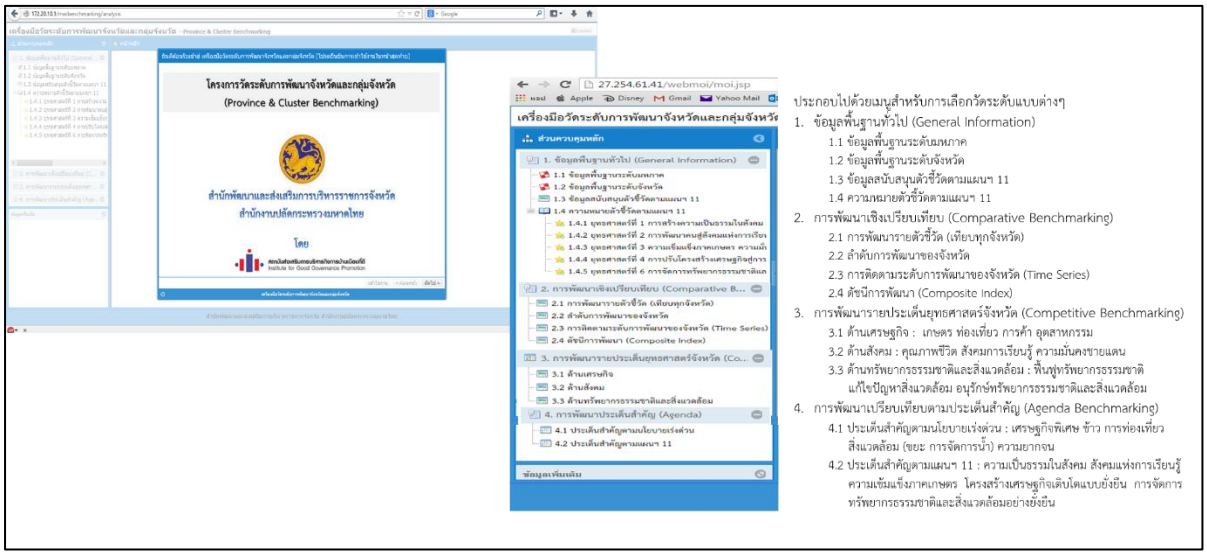

แผนภาพที่ 2-17: หน้าตาในการแสดงผลเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัด

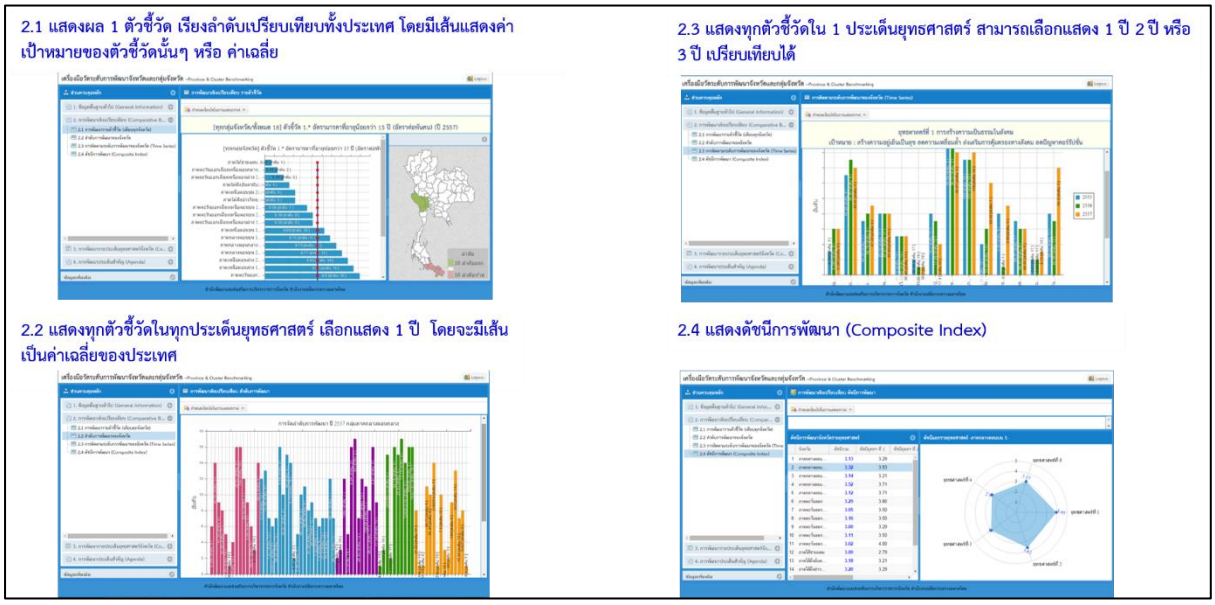

การนำเสนอประเด็นยุทธศาสตร์ของพื้นที่

แผนภาพที่ 2-18: การแสดงผลเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัด ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

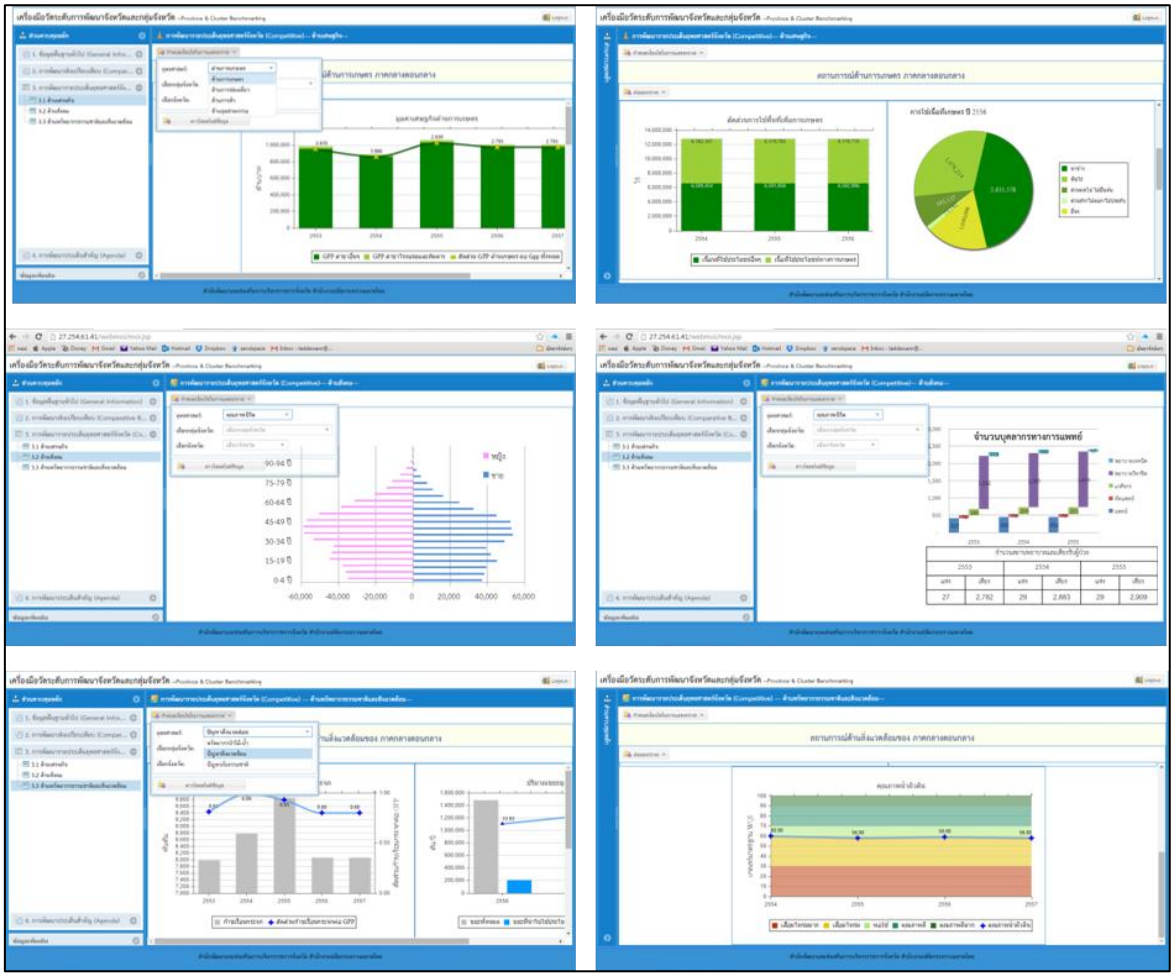

จากแผนภาพข้างต้น จะแสดงให้เห็นถึงแนวทางการนำเสนอข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งประกอบไปด้วย

ตารางที่ 2-3: สรุปประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ของพื้นที่ที่นำเสนอในระบบ

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
• ด้านเกษตร • ด้านการท่องเที่ยว • ด้านอุตสาหกรรม • ด้านการค้า	• ประชากร • สาธารณสุข • การศึกษา • ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	• ทรัพยากรธรรมชาติ • สิ่งแวดล้อม • ภัยธรรมชาติ

การนำเสนอตามประเด็นสำคัญเชิงนโยบาย

ข้อมูลในระบบการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แสดงให้เห็นถึงการวัดระดับตามประเด็นสำคัญและเร่งด่วนตามนโยบาย ในประเด็นเหล่านี้ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ข้าว การท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความยากจน

แผนภาพที่ 2-19: การแสดงผลเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัด และจังหวัด ในประเด็นสำคัญเชิงนโยบาย

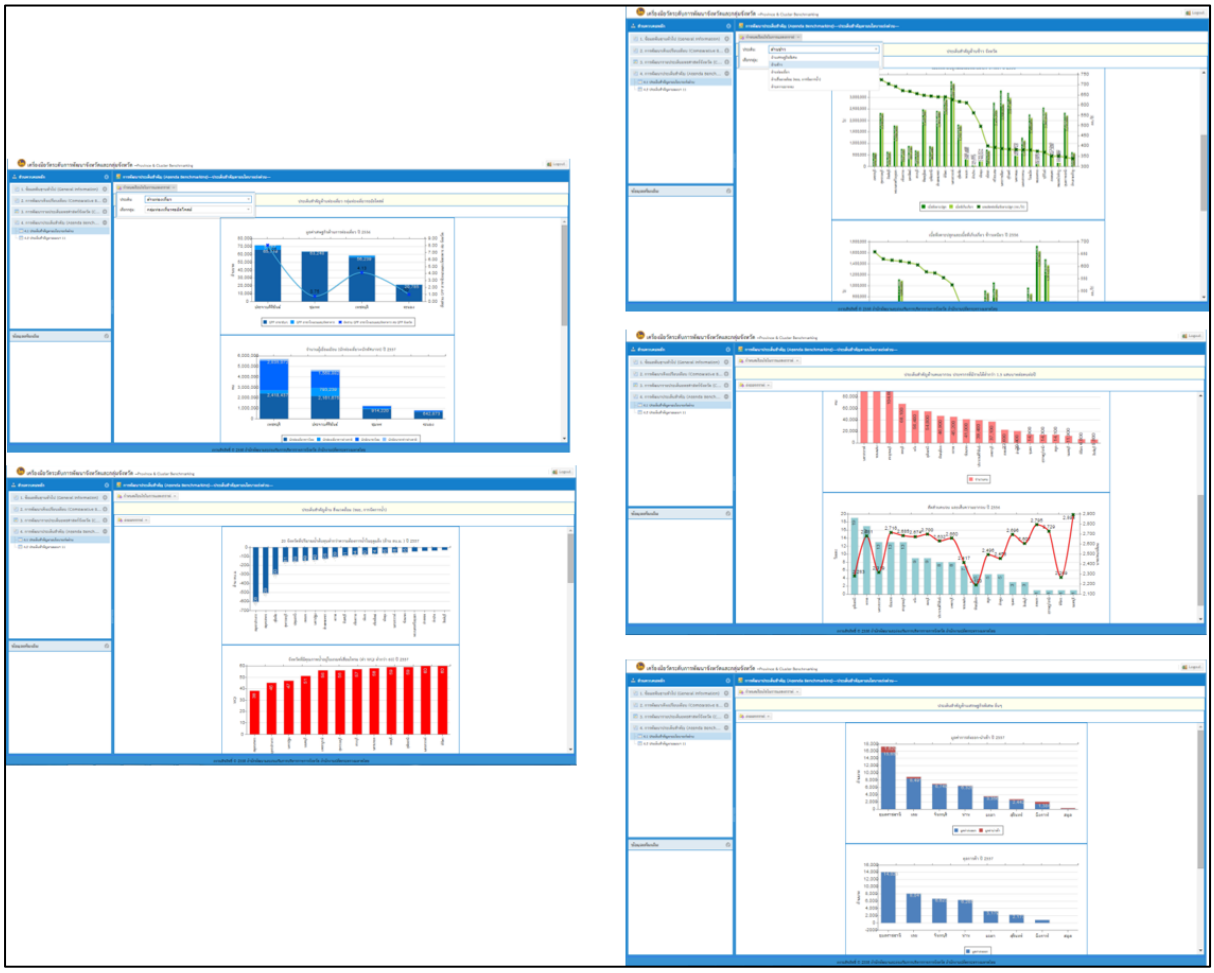

การประยุกต์ผลการวัดระดับการพัฒนา

เพื่อให้เห็นถึงแนวทางการนำข้อมูลจากเครื่องมือการวัดระดับการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด มาปรับใช้ในการค้นหา และระบุประเด็นสำคัญในการพัฒนาของพื้นที่ จึงได้มีการนำข้อมูลของจังหวัดเพชรบูรณ์และวิเคราะห์ประเด็นสำคัญขึ้นมา โดยมีรายละเอียดในภาพรวม ดังนี้

กรณีศึกษา: จังหวัดเพชรบูรณ์

จากข้อมูลการเปรียบเทียบและจัดอันดับการพัฒนาของจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้ระบบฐานข้อมูลการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (Province & Cluster Benchmarking) ของกระทรวงมหาดไทย พบว่า ในภาพรวมทางด้านการพัฒนาของจังหวัด จังหวัดเพชรบูรณ์ถูกจัดอันดับให้อยู่ในอันดับที่ 59 จาก 77 จังหวัดในประเทศไทย ซึ่งหากพิจารณาโดยใช้หลักการ Quartile จะพบว่าการพัฒนาของจังหวัดเพชรบูรณ์อยู่ในกลุ่มของจังหวัดที่ต้องมีการปรับปรุง หรือ อยู่ในกลุ่ม Quartile 4 โดยจังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับคะแนนการพัฒนาของจังหวัดในภาพรวมอยู่ที่ 3.15 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งอยู่ที่ 3.21

อย่างไรก็ตาม หากทำการวิเคราะห์เชิงลึก โดยอ้างอิงจากกรอบการพัฒนาตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ซึ่งสามารถแตกประเด็นที่เกี่ยวข้องออกมาได้เป็น 5 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบไปด้วย

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: ความเข็มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แผนภาพที่ 2-20: สรุปคะแนนและอันดับการวัดระดับการพัฒนาของจังหวัดเพชรบูรณ์

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด (* : ตัวชี้วัดอ่านค่าแบบผกผัน ▲ : ตัวชี้วัดร่วมระดับจังหวัดของ สศช.)	ค่าเป้าหมาย	ค่าเฉลี่ย 76 จว.	เพชรบูรณ์ ค่าสถิติ	เพชรบูรณ์ ค่าลำดับ	หน่วย
ยุทธศาสตร์ที่ 1: การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	▲ * ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient)	ลดลง	0.298	0.275	28	คะแนน Gini (0-1)
	สัดส่วนแรงงานเพศหญิงต่อประชากรวัยแรงงาน	เพิ่มขึ้น	44.64	42.89	62	ร้อยละ
	* อัตราพึ่งพิง	ลดลง	48.42	48.75	39	ร้อยละ
	คนอายุ 15-60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ (ตัวชี้วัด จปฐ)	95	97.94	98.23	30	ร้อยละ
	คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ (ตัวชี้วัด จปฐ)	90	93.65	95.05	24	ร้อยละ
	สัดส่วนประชากรในการเข้าถึงสวัสดิการ (ความครอบคลุมหลักประกันสุขภาพ)	เพิ่มขึ้น	99.84	99.83	47	ร้อยละ
	สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ	เพิ่มขึ้น	18.70	15.45	70	ร้อยละ
	สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจ	เพิ่มขึ้น	29.07	25.28	43	ร้อยละ
	* จำนวนคดีที่รับแจ้งต่อประชากรแสนคน	ลดลง	100	55	16	คดีต่อปชก.แสนคน
	สัดส่วนจำนวนคดีที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง	เพิ่มขึ้น	58.63	77.25	12	ร้อยละ
	* สัดส่วนคนยากจนด้านอาหาร ต่อคนยากจนทั้งหมด	ลดลง	6.60	6.69	59	ร้อยละ
	* สัดส่วนนักเรียนด้อยโอกาสต่อนักเรียนทั้งหมด	ลดลง	75.76	84.35	62	ร้อยละ
	จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมเฉลี่ยต่อโรงเรียน	เพิ่มขึ้น	5.93	3.68	54	คน
	คนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ (ตัวชี้วัด จปฐ)	100	99.69	99.82	29	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	* อัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า 1 ปี	ลดลง	0.63	0.71	48	ต่อหญิงวัยเดียวกันพันคน
	อัตราการเกิดมีชีพ	เพิ่มขึ้น	11.60	8.08	68	ต่อปชก.พันคน
	สัดส่วนอายุยืน (ตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป)	เพิ่มขึ้น	2.00	2.16	31	ร้อยละ
	* อัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิต	ลดลง	2,370.74	3,757.35	65	ต่อปชก.แสนคน
	คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียน	100	98.77	97.67	45	คะแนน
	▲ ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย	12	7.94	7.20	64	ปี
	ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net	50	40.37	38.27	67	ร้อยละ
	จำนวนองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยเฉลี่ยต่อหมู่บ้าน (ตัวชี้วัด กชช.2ค.)	เพิ่มขึ้น	42	37	39	คนต่อหมู่บ้าน
	* อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง	ลดลง	3.38	(1.50)	9	ร้อยละ
	* อัตราการบริโภคยาสูบ (ตัวชี้วัด จปฐ)	ไม่เกิน 10	6.99	6.61	40	ร้อยละ
	* อัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตัวชี้วัด จปฐ)	ไม่เกิน 10	4.87	4.93	43	ร้อยละ
	คนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน(ตัวชี้วัด จปฐ)	95	98.04	99.40	17	ร้อยละ
	คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัดบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม(ตัวชี้วัดจปฐ)	100	98.44	99.24	23	ร้อยละ
	คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีเพื่อตรวจคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคฯ(ตัวชี้วัด จปฐ)	75	96.81	99.54	20	ร้อยละ
	คนอายุ 6 ปีขึ้นไปออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันๆละ 30 นาที (ตัวชี้วัด จปฐ)	90	99.58	99.74	30	ร้อยละ
	* อัตราเด็กที่อยู่ในการคุมประพฤติ	ลดลง	1.09	1.73	62	ต่อเด็กเยาวชนพันคน
	* อัตราเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว	ลดลง	3.69	0.35	22	อัตราต่อแสนครัวเรือน
	จำนวนศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต่อจำนวนหมู่บ้าน (ตัวชี้วัด กชช. 2ค.)	เพิ่มขึ้น	55.72	66.13	17	ร้อยละ
	จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่อจำนวนหมู่บ้าน (ตัวชี้วัด กชช. 2ค.)	เพิ่มขึ้น	41.65	32.89	54	ร้อยละ
	คนอายุ 6 ปีขึ้นไปปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (ตัวชี้วัด จปฐ)	100	99.21	99.48	29	ร้อยละ
	คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ชุมชน(ตัวชี้วัด จปฐ)	100	98.60	99.24	31	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 3: ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน	สัดส่วนมูลค่าสินค้าเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ไม่ต่ำกว่า 16	10.91	28.43	16	ร้อยละ
	สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ไม่ต่ำกว่า 16	12.84	31.45	29	ร้อยละ
	ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่	เพิ่มขึ้น	1,709	3,388	8	กก.ต่อไร่
	อัตราการเพิ่มของผลผลิตเฉลี่ย	เพิ่มขึ้น	2.44	1.43	34	ร้อยละ
	สัดส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด	เพิ่มขึ้น	1.56	3.96	16	ร้อยละ
	จน.โรงงาน/สปก.ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP/HACCP	เพิ่มขึ้น	13	8	27	แห่ง
	สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร	เพิ่มขึ้น	33.57	34.12	32	ร้อยละ
	* สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืม (NPLs/ Loan)	ลดลง	3.04	2.83	40	ร้อยละ
	* สัดส่วนปริมาณเงินกู้ยืมต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร	ลดลง	128.67	199.49	51	ร้อยละ
	สัดส่วนหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด	เพิ่มขึ้น	97.82	93.97	69	ร้อยละ
	อัตราการเพิ่มของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่	เพิ่มขึ้น	(0.52)	(6.44)	52	ร้อยละ
	สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด	เพิ่มขึ้น	79.32	88.14	17	ร้อยละ
ยุทธศาสตร์ที่ 4: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ไม่ต่ำกว่า 16	10.91	28.43	16	ร้อยละ
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ไม่ต่ำกว่า 16	37.08	10.87	47	ร้อยละ
	▲ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	เพิ่มขึ้น	1.34	(0.69)	51	ร้อยละ
	อัตราเงินเฟ้อ	ไม่เกิน 3.5	2.312	1.531	63	ร้อยละ
	▲ ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย	เพิ่มขึ้น	379,406	67,634.18	58	บาท/คน/ปี
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	ไม่ต่ำกว่า 50	24.09	20.58	57	ร้อยละ
	สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	เพิ่มขึ้น	5.17	1.74	65	ร้อยละ
	ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	เพิ่มขึ้น	192,398	125,063.98	37	พันลิตร
	ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	เพิ่มขึ้น	74,709	36,413	45	พันลิตร
	* ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อราย	ลดลง	7,058.93	2,669.87	26	กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ราย
ยุทธศาสตร์ที่ 6: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	พื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด	เพิ่มขึ้น	31.71	31.24	25	ร้อยละ
	พื้นที่ป่าอนุรักษ์	คงที่/เพิ่มขึ้น	544,915	749,720	17	ไร่
	ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี (ตัวชี้วัด จปฐ.)	95	99.55	99.81	21	ร้อยละ
	หมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี (ตัวชี้วัด กชช. 2ค.)	เพิ่มขึ้น	47.19	40.78	53	ร้อยละ
	พื้นที่ชลประทาน	เพิ่มขึ้น	398,126	123,856	59	ไร่
	ปริมาณน้ำต้นทุนเพียงพอต่อประชากร	เพิ่มขึ้น	171.54	(27.00)	56	ล้าน ลบ.ม.
	* สัดส่วนประชากรผู้ประสบอุทกภัย	ลดลง	10.02	8.53	49	ร้อยละ
	ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน (WQI)	มากกว่า 60	66	56	58	คะแนน WQI (0-100)
	▲ * ปริมาณขยะมูลฝอย	ลดลง	802.36	984.00	56	ตันต่อวัน
	สัดส่วนขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ใหม่	ไม่น้อยกว่า 30	19.06	5.03	67	ร้อยละ
	* ร้อยละของมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติต่อ GPP	ลดลง	0.10	0.000	1	ร้อยละ
	* สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อ GPP	ลดลง	20.60	33.54	52	ตันต่อล้านบาท

หมายเหตุ: จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่มีข้อมูลตัวชี้วัดพื้นที่ป่าชายเลน คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง และดัชนีคุณภาพอากาศ

หากวิเคราะห์คะแนนการพัฒนาตามประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้น จะพบได้ว่าจังหวัดเพชรบูรณ์มีคะแนนการพัฒนาเทียบกับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังแผนภาพที่ 2-21

แผนภาพที่ 2-21: คะแนนการพัฒนาจังหวัดตามกรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

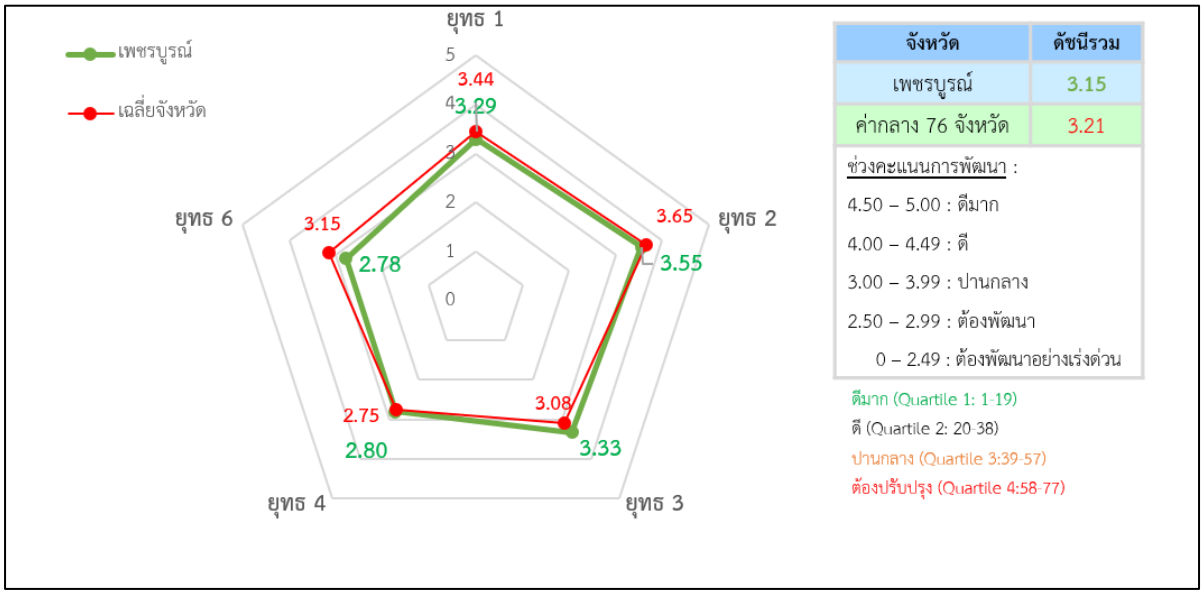

จากแผนภาพที่ 2-21 จะเห็นได้ว่า หากเทียบกับคะแนนการพัฒนาเฉลี่ยของประเทศจังหวัดเพชรบูรณ์มีคะแนนการพัฒนาที่สูงกว่าใน 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้วยกัน ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเข็มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ในขณะที่อีก 3 ประเด็นที่เหลือ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นั้นมีคะแนนด้านการพัฒนาที่ต่ำกวาค่าเฉลี่ยทั้งสิ้น จะเห็นได้จากคะแนนดังกล่าวว่า ในภาพรวมจังหวัดเพชรบูรณ์ค่อนข้างมีศักยภาพและมีความโดดเด่นทางเศรษฐกิจหากเทียบกับจังหวัดอื่นๆ แต่ค่อนข้างแย่ในมิติทางด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถสรุปปัจจัยที่เป็นจุดเด่น และปัจจัยที่เป็นจุดด้อยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

แผนภาพที่ 2-22: การเปรียบเทียบการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบของจังหวัด (Comparative Benchmarking) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

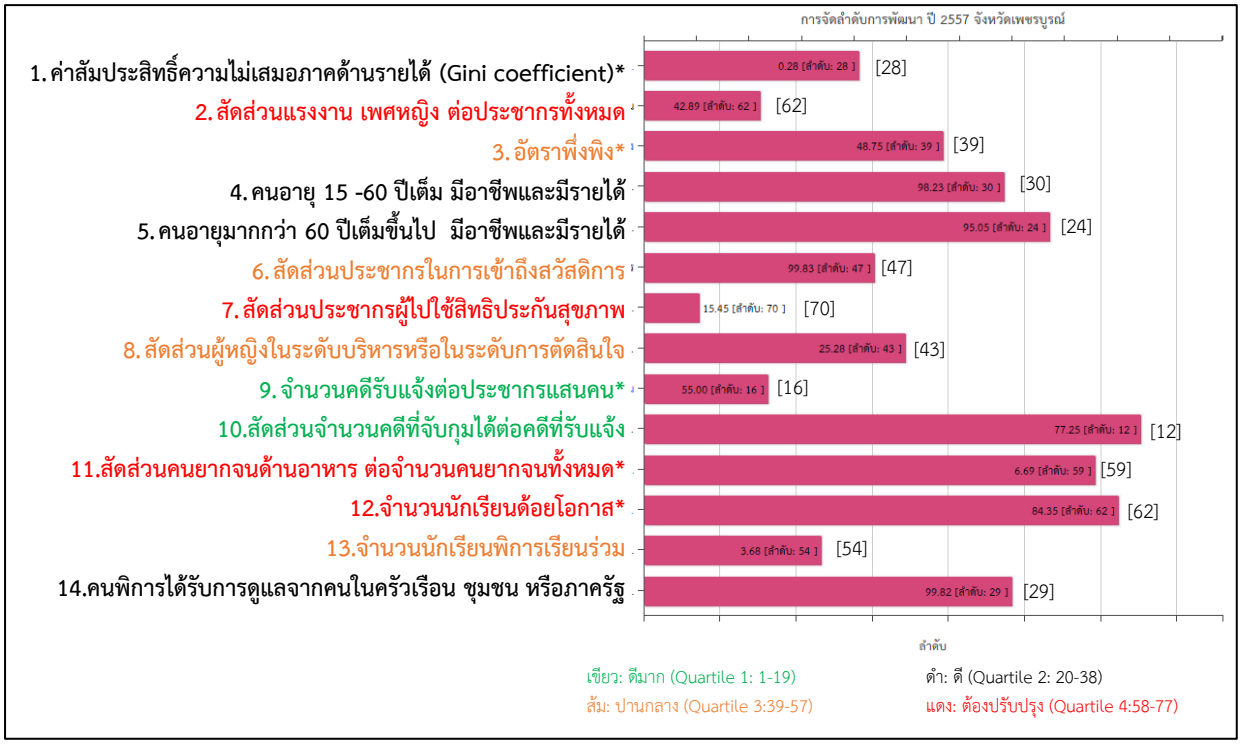

(หมายเหตุ: ปัจจัยที่มีสัญลักษณ์ * แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีค่าดัชนีผกผัน หมายถึงคะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับคะแนนการพัฒนาอยู่ที่ 3.29 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ 3.44 ซึ่งหากประเมินในเชิงการจัดอันดับเฉพาะของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 นี้ พบว่าจังหวัดเพชรบูรณ์ถูกจัดอันดับให้อยู่ในอันดับที่ 58 ซึ่งถือว่าอยู่ในกลุ่มที่ต้องปรับปรุง (Quartile 4) โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการประเมินทั้งสิ้น 14 ตัว ด้วยกัน ซึ่งหากใช้หลักการ Quartile นี้มาพิจารณาปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 จะสามารถได้ผลลัพธ์ ดังต่อไปนี้ (แผนภาพที่ 2-22)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Quartile 1) มี 2 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 9) จำนวนคดีรับแจ้งต่อประชากรแสนคน และ 10) สัดส่วนจำนวนคดีที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดี (Quartile 2) มี 6 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 1) ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini coefficient) 3) อัตราพึ่งพิง 4) คนอายุ 15 - 60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ 5) คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ 7) สัดส่วนประชากรผู้ไปใช้สิทธิประกันสุขภาพ และ 14) คนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือ ภาครัฐ

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Quartile 3) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 6) สัดส่วนประชากรในการเข้าถึงสวัสดิการ 8) สัดส่วนผู้หญิงในระดับบริหารหรือในระดับการตัดสินใจ และ 13) จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วม

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (Quartile 4) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 2) สัดส่วนแรงงาน เพศหญิง ต่อประชากรทั้งหมด 11) สัดส่วนคนยากจนด้านอาหาร ต่อจำนวนคนยากจนทั้งหมด และ 12) จำนวนนักเรียนด้อยโอกาส

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าภายใต้ประเด็นด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคมของจังหวัดเพชรบูรณ์ ประเด็นที่มีความโดดเด่นของจังหวัดจะเป็นในเรื่องของความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นหลัก ในขณะที่ประเด็นที่ยังคงเป็นจุดด้อยสำคัญคือในเรื่องของความเหลื่อมล้ำในสังคม ทั้งในเชิงของแรงงาน ความยากจน และการเข้าถึงศึกษาของนักเรียนด้อยโอกาส

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

จังหวัดเพชรบูรณ์มีคะแนนในส่วนของการพัฒนาภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนอยู่ที่ 3.55 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศอยู่ที่ 3.65 โดยหากเทียบเฉพาะในส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 นี้ จังหวัดเพชรบูรณ์ถูกจัดอันดับให้อยู่ในลำดับที่ 56 หรือใน Quartile 3 ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่พอใช้ โดยภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 นี้มีการประเมินปัจจัยในการพัฒนาด้วยกันทั้งสิ้น 21 ตัวด้วยกัน ซึ่งมีผลการประเมิน ดังต่อไปนี้ (แผนภาพที่ 2-23)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Quartile 1) มี 4 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 2) อัตราการเกิดมีชีพ 9) อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง และมะเร็ง 12) คนในครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน และ 18) จำนวนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดี (Quartile 2) มี 7 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 3) สัดส่วนอายุยืน (ตั้งแต่80 ปีขึ้นไป) 13) คนในครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม 14) คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี เพื่อคัดกรองความเสี่ยงต่อโรค 15) คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที 17) จำนวนคดีความรุนแรงในครอบครัว 20) คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้าน/ชุมชน หรือท้องถิ่น และ 21) คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของหมู่บ้านชุมชน หรือท้องถิ่น

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Quartile 3) มี 6 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 1) ร้อยละที่ลดลงของมารดาที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี 5) คะแนนเฉลี่ยสติปัญญา (IQ) เด็กนักเรียนไทย 8) จำนวนองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย 10) อัตราการบริโภคยาสูบ 11) อัตราการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ19) คนอายุ 6 ปีขึ้นไปปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

แผนภาพที่ 2-23: การเปรียบเทียบการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบของจังหวัด (Comparative Benchmarking) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

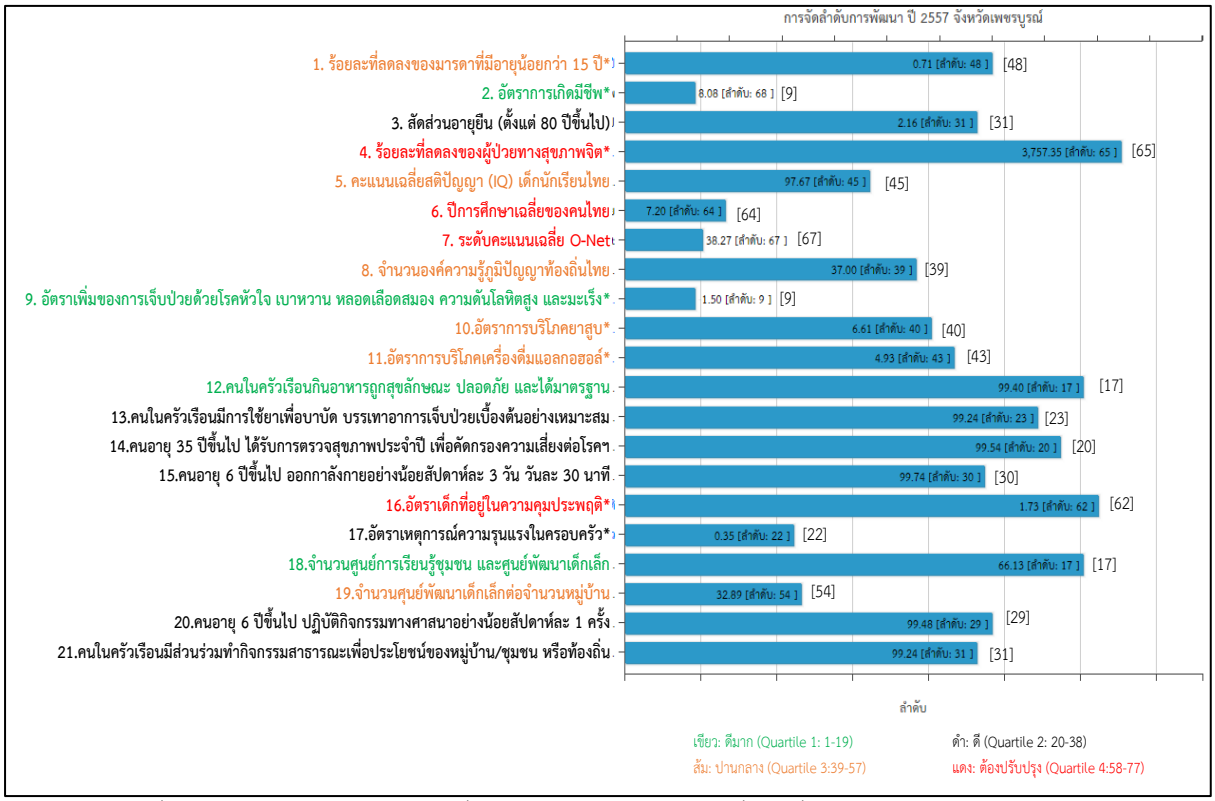

(หมายเหตุ: ปัจจัยที่มีสัญลักษณ์ * แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีค่าดัชนีผกผัน หมายถึงคะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (Quartile 4) มี 4 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 4) ร้อยละที่ลดลงของผู้ป่วยทางสุขภาพจิต 6) ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย 7) ระดับคะแนนเฉลี่ย O-Net และ 16) จำนวนเด็กที่อยู่ในความคุมประพฤติ

จากการพิจารณาปัจจัยที่เป็นจุดเด่น และจุดด้อยข้างต้นจะเห็นได้ว่าภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนนี้ ประเด็นที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดจะเป็นในเรื่องของการดูแลทางด้านสาธารณสุข และการพัฒนาโครงสร้างทางการศึกษา อย่างศูนย์การเรียนรู้ แต่ปัจจัยที่ยังคงเป็นจุดด้อยสำคัญกลับเป็นในเรื่องทางด้านคุณภาพการศึกษา ปัญหาสุขภาพจิต และความประพฤติเป็นหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเข็มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน

ในส่วนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเข็มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน จังหวัดเพชรบูรณ์ได้คะแนนอยู่ที่ 3.33 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่อยู่ที่ 3.08 ซึ่งหากทำการจัดลำดับของจังหวัดเฉพาะในส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 นี้ พบว่าจังหวัดเพชรบูรณ์ถูกจัดอันดับให้อยู่ในลำดับที่ 24 หรือใน Quartile 2 ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ดี ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 นี้มีการประเมินปัจจัยในการพัฒนาด้วยกันทั้งสิ้น 12 ตัวด้วยกัน ซึ่งมีผลการประเมิน ดังต่อไปนี้ (แผนภาพที่ 2-24)

แผนภาพที่ 2-24: การเปรียบเทียบการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบของจังหวัด (Comparative Benchmarking) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน

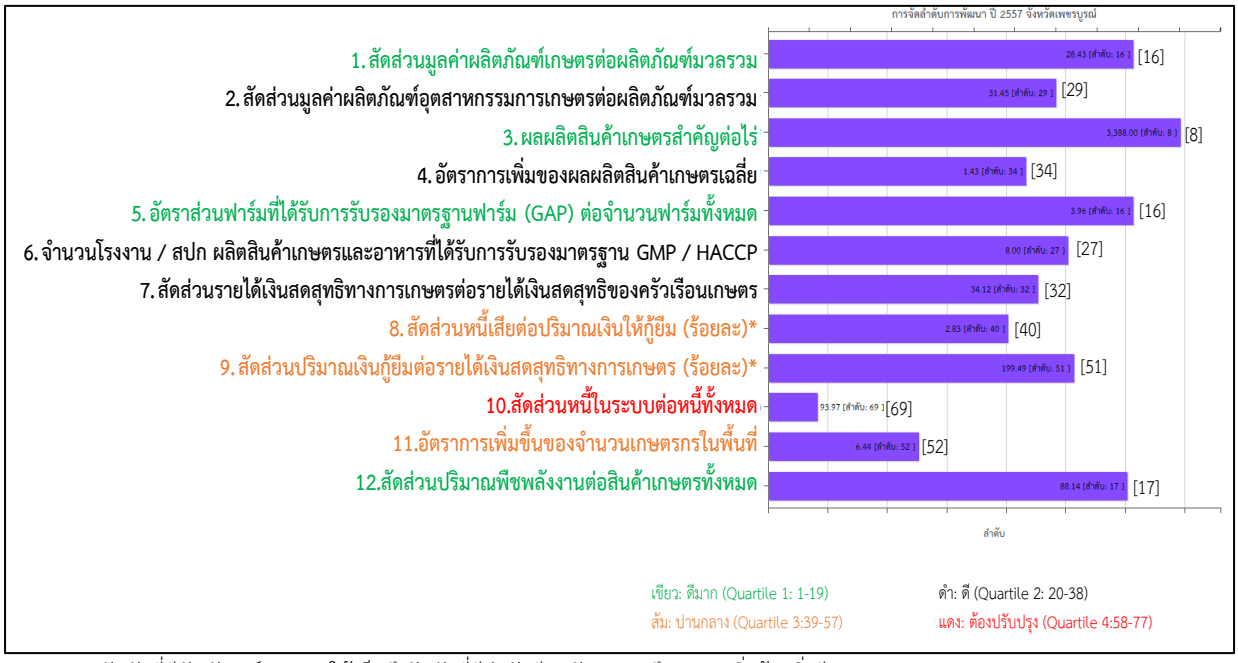

(หมายเหตุ: ปัจจัยที่มีสัญลักษณ์ * แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีค่าดัชนีผกผัน หมายถึงคะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Quartile 1) มี 4 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 1) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม 3) ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่ 5) อัตราส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด และ 12) สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดี (Quartile 2) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 2) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม 4) อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย 6) จำนวนโรงงาน/ส.ป.ก. ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP / HACCP 7) สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Quartile 3) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 8) สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืม (ร้อยละ) 9) สัดส่วนปริมาณเงินกู้ยืมต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร (ร้อยละ) และ 11) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (Quartile 4) มี 1 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 10) สัดส่วนหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด

ด้วยศักยภาพทางด้านเกษตรกรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์ ทำให้หลาย ๆ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทางด้านเกษตรกรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์จึงมีความโดดเด่นค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของผลิตภัณฑ์มวลรวมทางด้านเกษตร ผลิตภาพทางการเกษตร หรือแม้แต่มาตรฐานฟาร์ม และการใช้พืชพลังงาน แต่ประเด็นสำคัญที่จังหวัดเพชรบูรณ์จะต้องให้ความสำคัญคือปัญหาหนี้สินที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลต่อการดำเนินงานทางเศรษฐกิจในด้านอื่นๆ ต่อไปได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

จังหวัดเพชรบูรณ์มีคะแนนการพัฒนาในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน อยู่ที่ 2.80 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่อยู่ที่ระดับ 2.75 คะแนน จากคะแนนดังกล่าวทำให้จังหวัดเพชรบูรณ์ได้รับการจัดลำดับเฉพาะในส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นี้ ในลำดับ 32 หรือใน Quartile 2 ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่ดี โดยมีการประเมินปัจจัยทั้งสิ้น 10 ตัวด้วยกัน ดังต่อไปนี้ (แผนภาพที่ 2-25)

แผนภาพที่ 2-25: การเปรียบเทียบการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบของจังหวัด (Comparative Benchmarking) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

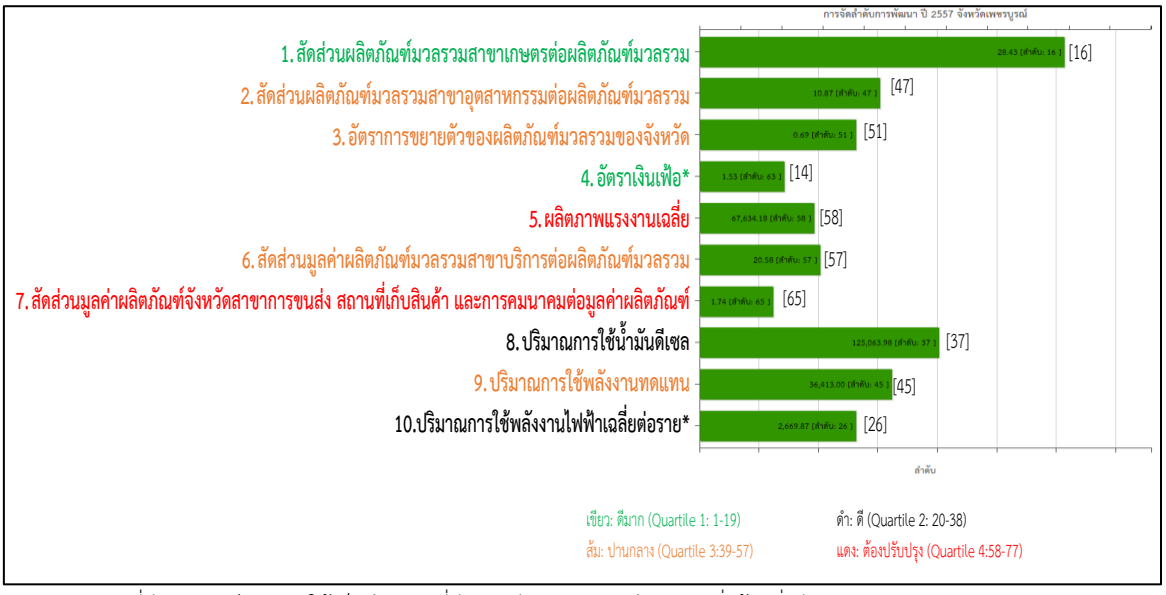

(หมายเหตุ: ปัจจัยที่มีสัญลักษณ์ * แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีค่าดัชนีผกผัน หมายถึงคะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Quartile 1) มี 2 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 1) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม และ 4) อัตราเงินเฟ้อ
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดี (Quartile 2) มี 2 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 8) ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล 10) ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อราย
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Quartile 3) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 2)สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม 3) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด และ 9) ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (Quartile 4) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 5) ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย 6) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม และ 7) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์

ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ นี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าทั้งในส่วนของศักยภาพและทิศทางของการ 4 พัฒนาของจังหวัดจะมุ่งไปที่เกษตรกรรมเป็นสำคัญ จึงทำให้คะแนนที่ค่อนข้างสูงทางด้านพัฒนาของจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับเกษตร ในขณะที่จังหวัดเพชรบูรณ์อาจยังไม่ได้มุ่งไปในทิศทางทางด้านอุตสาหกรรม และการบริการ ทำให้ได้คะแนนในส่วนที่เกี่ยวข้องในสาขานั้นๆ ต่ำ คะแนนในประเด็นยุทธศาสตร์นี้จะไม่ได้สามารถสะท้อนเป็นจุดด้อยของจังหวัดได้อย่างจริงจัง เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงทิศทางในปัจจุบันของจังหวัดที่เน้นทางด้านการเกษตรกรรมมากกว่าเท่านั้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6: การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จังหวัดเพชรบูรณ์ได้คะแนนทางด้านการพัฒนาอยู่ที่ 2.78 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่ต่ำที่สุดหากเทียบกับประเด็นยุทธศาสตร์อื่น ๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของจังหวัดอยู่ที่ 3.15 คะแนน ทำให้เพชรบูรณ์ถูกจัดอันดับอยู่ที่อันดับ 69 ซึ่งเป็นหนึ่งใน 10 อันดับที่จากสุดท้าย หรืออยู่ใน Quartile 4 ที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 นี้ มีการประเมิน 12 ปัจจัยด้วยกัน ดังต่อไปนี้ (แผนภาพที่ 2-26)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (Quartile 1) มี 2 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 2) พื้นที่ป่าอนุรักษ์ และ 4) สัดส่วนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ดี (Quartile 2) มี 2 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 1) พื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัด และ 3) ครัวเรือนที่มีน้ำใช้พอเพียงตลอดปี

แผนภาพที่ 2-26: การเปรียบเทียบการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบของจังหวัด (Comparative Benchmarking) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

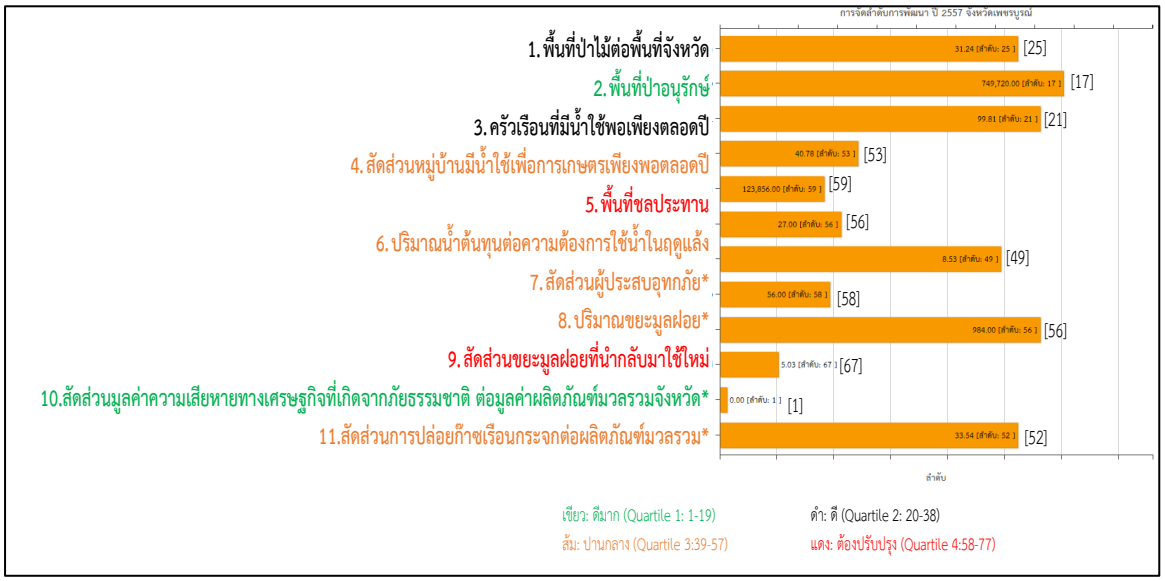

(หมายเหตุ: ปัจจัยที่มีสัญลักษณ์ * แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีค่าดัชนีผกผัน หมายถึงคะแนนยิ่งน้อยยิ่งดี)

- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Quartile 3) มี 5 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 4) สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี 6) ปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำในฤดูแล้ง 7) สัดส่วนผู้ประสบอุทกภัย 9) ปริมาณขยะมูลฝอย และ 12) สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม
- ปัจจัยที่อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง (Quartile 4) มี 3 ปัจจัย ประกอบไปด้วย 5) พื้นที่ชลประทาน 8) ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำผิวดิน และ 10) สัดส่วนขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ใหม่

จากการประเมินปัจจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่าจุดเด่นของจังหวัดเพชรบูรณ์จะเป็นในเรื่องของการที่มีทรัพยากรป่าไม้ และผลกระทบจากภัยพิบัติที่น้อย แต่จุดด้อยสำคัญของจังหวัดยังเป็นในเรื่องของการจัดการทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็น พื้นที่ชลประทาน คุณภาพน้ำ หรือการจัดการขยะมูลฝอย เป็นต้น

2.4 แนวทางการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

หลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT แล้ว ก็สามารถชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนาของจังหวัดในแต่ละด้านได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้าน เกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หรือการค้า อย่างไรก็ตามหากการพัฒนาทิศทางดังกล่าวไม่ชัดเจนเพียงพอ อาจทำให้การขับเคลื่อนทิศทางของจังหวัด ซึ่งมีงบประมาณอยู่อย่างจำกัด ขาดความชัดเจนสามารถหรือไม่สามารถพัฒนาให้เกิดความรูปธรรมขึ้นมาได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดในการใช้หลักการของผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมา ซึ่งเป็นการกำหนดในระดับตัวผลิตภัณฑ์ในแต่ละด้าน เช่น ตั้งแต่เกษตร -> เกษตรอินทรีย์ -> ข้าวอินทรีย์ เป็นต้น

การที่มีผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ชัดเจน ก็จะช่วยให้สามารถพัฒนาโครงการที่เหมาะสมและสามารถขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพตัวนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้ ในการระบุและขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

1. การระบุผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)

เพื่อให้การระบุผลิตภัณฑ์ศักยภาพมีความสอดคล้องกับทิศทางของนโยบาย และสะท้อนศักยภาพของพื้นที่ได้มากที่สุด ในการเลือกผลิตภัณฑ์ศักยภาพจะต้องพิจารณาจาก 1) ทิศทางของนโยบาย ทั้งในส่วนที่มาจากนโยบายของรัฐบาล วิสัยทัศน์หรือทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาของผู้บริหารจังหวัด หรือแม้แต่โครงการสำคัญที่จังหวัด หรือกลุ่มจังหวัดกำลังขับเคลื่อน 2) จุดเน้น หรือทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ (Positioning) ของพื้นที่ อาทิ ทิศทางของภูมิภาค กลุ่มจังหวัด หรือของจังหวัดเอง และ 3) ข้อมูลสถิติสนับสนุนต่างๆ ที่มาใช้ในการเปรียบเทียบ และประเมินศักยภาพของผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่ เข้ามาประกอบกัน

เพื่อให้การระบุผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มีความเหมาะสมและสอดรับกับบริบทของพื้นที่มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้เป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารของจังหวัดในการตัดสินใจ ข้อมูลสนับสนุนประกอบผลิตภัณฑ์ศักยภาพจึงถือว่าเป็นส่วนของข้อมูลที่สำคัญมาก อาทิ ภาพรวมเศรษฐกิจของพื้นที่ ศักยภาพด้านการเกษตร อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว หรือการค้า หรือแม้แต่ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูลผลิตภัณฑ์ศักยภาพต่างๆ ดังตัวอย่างในแผนภาพ 2-27 นี้

แผนภาพที่ 2-27: ตัวอย่างข้อมูลสนับสนุนประกอบการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

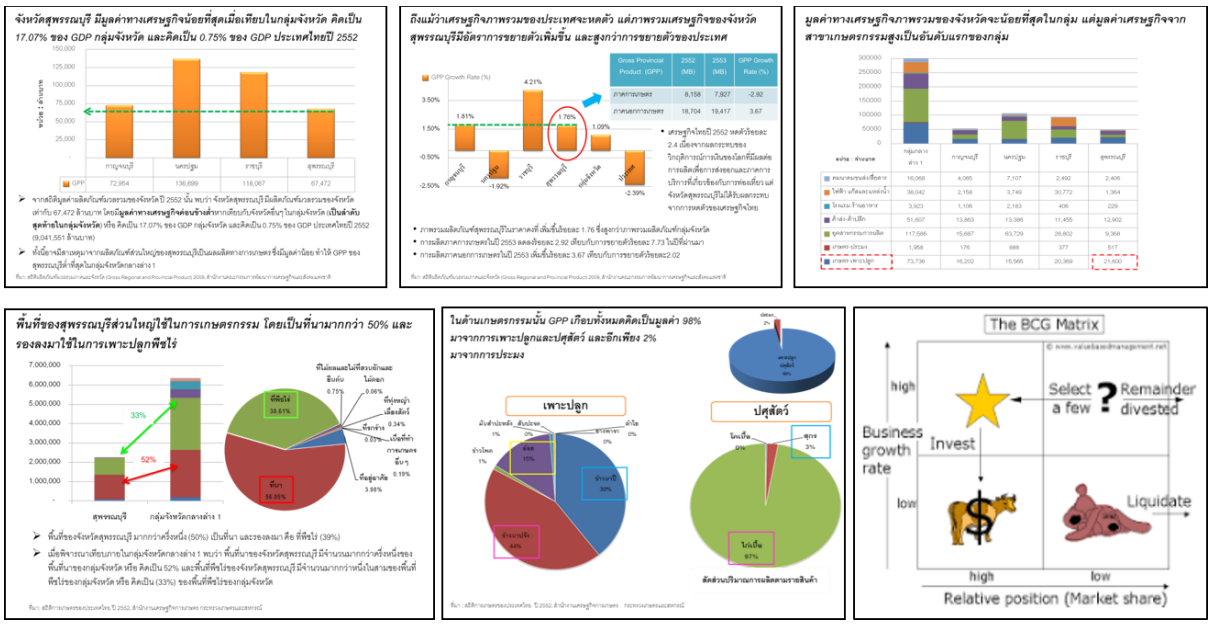

โดยทั่วไปแล้ว ในการพิจารณา และกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพตัวหนึ่งนั้น อาจจะต้องมีการพิจารณาประเด็นเหล่านี้ ประกอบเพิ่มเติมด้วย

- โอกาสของตลาดต่อ Product Champion (Demand and Market Opportunity)
- ความพร้อมของวัตถุดิบ และอุปทาน (Supply)
- กระบวนการในการแปรรูป ต่อยอด หรือขยายผล (Value Added Process)
- องค์ความรู้ และงานวิจัยในการพัฒนา (Research and Development Required)
- เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (Technology)
- ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders)

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่หนึ่งนั้น อาจต้องพิจารณาจากหลายปัจจัยเข้ามาประกอบกัน จึงได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดในการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพเบื้องต้น ดังนี้

แผนภาพที่ 2-28: กรอบแนวทางการพิจารณาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ปัจจัยกำหนด / เกรดที่ได้	นโยบาย (นโยบายผู้ว่า-Expert Opinion)	จุดเน้น / ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ข้อมูลสนับสนุนและการวิเคราะห์อื่นๆ
A (ผ่าน)	/	/	/
B (หารือ)	X	/	/
C (หารือ / ค้นคว้าเพิ่มเติม)	x	X	/

นอกจากนี้ เนื่องจากการพัฒนาทิศทางทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนั้น มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับนโยบาย ศักยภาพ และบริบทของพื้นที่ ดังนั้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจึงอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว หรือแม้แต่การค้า แต่เพื่อให้การกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นมีความชัดเจนมากที่สุด จึงได้มีการกำหนดแนวคิดในเรื่องของลำดับขั้น (Level) ของผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมา โดยในแต่ละลำดับขั้นจะเป็นการกำหนดความชัดเจนในการพัฒนาตามกรอบของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ ดังตัวอย่างในตารางที่ 2-4 นี้

ตารางที่ 2-4: ตัวอย่างการกำหนดระดับของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ระดับ 0	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
การพัฒนาจังหวัด	เศรษฐกิจ	เกษตรกรรม	เพาะปลูก	ข้าว	ชัยนาท 1 ปทุมธานี 1 สุพรรณ 60
				อ้อย	
				ผลไม้	
			ปศุสัตว์	โค	
				หมู	
			ประมง	กุ้ง	
				ปลา	
		อุตสาหกรรม	ขนาดใหญ่	เซรามิก / กระจก เคมี / ยาง	
			ขนาดกลาง / SME		
			ในครัวเรือน		
		การค้า การลงทุน	การค้าชายแดน		
			ค้าปลีก		
		ท่องเที่ยว	ธรรมชาติ	นิเวศ / ทะเล	
			วัฒนธรรม	ประเพณี / ชุมชน	
			สันทนาการ	สุขภาพ / ผจญภัย / MICE	
	สังคม				
	สิ่งแวดล้อม				

2. การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ศักยภาพผ่านห่วงโซ่มูลค่า

หลังจากที่สามารถกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาได้แล้ว สิ่งสำคัญคือจะมีแนวทางในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นอย่างไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการนำเสนอแนวคิดในเรื่องของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามา ที่จะมาช่วยกำหนดกรอบในการขับเคลื่อน โดยแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพก็จะต้องมีการกำหนดข้อต่อการพัฒนาที่สำคัญตั้งแต่ในช่วงของต้นทาง กลางทาง และปลายทางต่อไป ซึ่งการพัฒนาตามกรอบห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ก็จะมีความแตกต่างกันออกไปตามประเภทรูปแบบ พื้นที่ หรือแม้แต่ศักยภาพบริบทต่างๆ เช่น หากผลิตภัณฑ์ศักยภาพทางด้านการเกษตร ก็อาจจะมีข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าในแต่ละส่วนที่แตกต่างกับ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เป็นด้านการท่องเที่ยว ด้านการค้า หรือด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น ดังตัวอย่างในแผนภาพที่ 2-29 นี้

แผนภาพที่ 2-29: ตัวอย่างข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

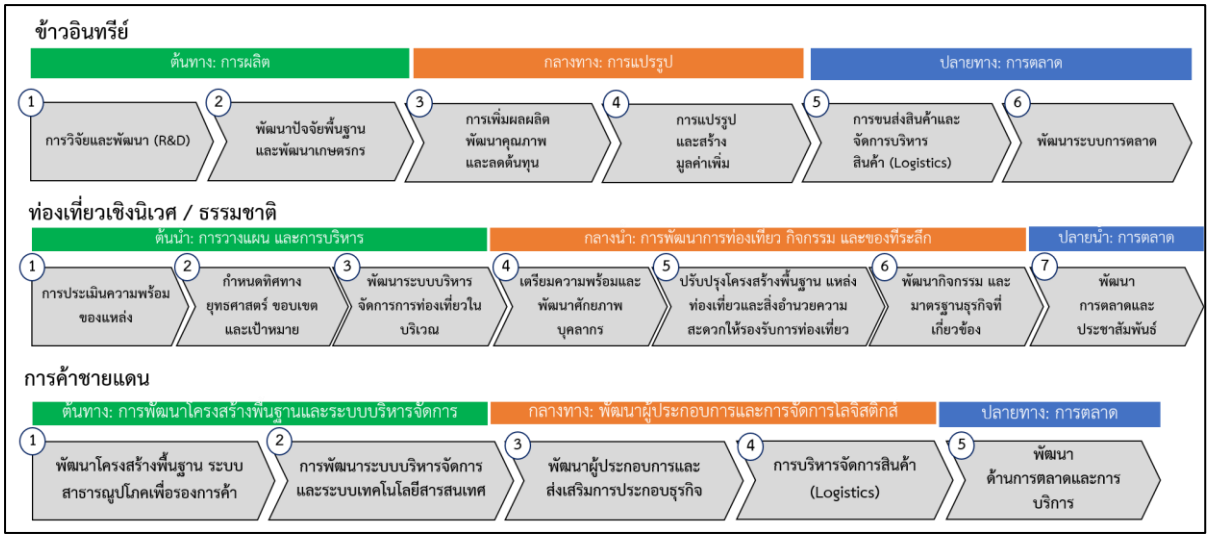

จากแผนภาพข้างต้น จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศักยภาพตามกรอบห่วงโซ่มูลค่าจะเป็นการกำหนดแนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์นั้นๆ ตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาดถึงผู้บริโภคได้ในแต่ละข้อต่อ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อต่อนั้น จะเห็นได้ว่าจะเป็นกรอบการพัฒนากว้างๆ เป็นสำคัญ ซึ่งเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในแต่ละข้อต่อได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงต้องให้ความสำคัญถึงปัจจัยที่ในการดำเนินงานในแต่ละข้อต่อเพิ่มเติมด้วย หรือในอีกความหมายหนึ่งคือ “ในการขับเคลื่อนแต่ละข้อต่อจะต้องทำอะไรบ้าง?” ประเด็นปัจจัยในแต่ละข้อต่อเหล่านี้ เรียกว่า “ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors: CSF)” ซึ่งในการวิเคราะห์และกำหนดปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อนั้น อาจพิจารณาข้อมูลทั้งในส่วนของกลยุทธ์ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ศักยภาพ ตัวชี้วัด โครงการตามแผนงานที่เกี่ยวข้องหรือแม้แต่ข้อมูลศักยภาพสำคัญ อื่นๆ มาประกอบเข้าด้วยกันได้

3. การวิเคราะห์ช่องว่างในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

เมื่อสามารถวิเคราะห์และกำหนดรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละข้อต่อในห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพขึ้นมาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนการมีสรุปรายละเอียด (Check List) ของปัจจัยหรือสิ่งที่ต้องมีการดำเนินการ ซึ่งในการปฏิบัติงานจริงนั้นอาจมีหลายปัจจัยที่ได้มีการดำเนินการบางอย่างไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ จึงต้องมีการตรวจสอบและวิเคราะห์ว่ามีปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF) เรื่องใดบ้าง ที่มีการดำเนินการไปแล้ว หรือมีโครงการรองรับไปแล้วบ้าง ซึ่งท้ายที่สุดจะช่วยให้สามารถระบุถึงสิ่งที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาในปัจจัยสำคัญ ที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ มารองรับ

ในการตรวจสอบและระบุว่าในปัจจัยสู่ความสำเร็จแต่ละข้อ มีโครงการใดมารองรับอยู่บ้างแล้วนั้น สามารถใช้กรอบแนวทางตามตาราง ดังต่อไปนี้ เพื่อตรวจสอบได้

ตารางที่ 2-5: กรอบตารางข้อมูลการระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับ

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และ CSF	ชื่อโครงการ	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
ระบุ CSF ที่มีโครงการรองรับ	*ระบุชื่อโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อ CSF*	*ระบุผู้รับผิดชอบหลัก*	*สรุปแนวคิดสำคัญของโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานสำคัญ ที่ตอบสนองต่อ CSF*

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปข้อมูลที่เป็นตัวอย่างของข้อมูลของปัจจัยสู่ความสำความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับได้ ดังนี้

ตารางที่ 2-6: ตัวอย่างการระบุรายละเอียดปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับ

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และ CSF	ชื่อโครงการ	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 1.2 / 1.3	โครงการจัดเก็บและพัฒนาองค์ความรู้ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวจังหวัด	สำรวจข้อมูลในชุมชน จัดเก็บข้อมูล พร้อมนำมาประชาสัมพันธ์และสื่อสารในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ – อาหารถิ่น / วัฒนธรรม และประวัติบ้านท่านหนูฮัก
2.1	โครงการศึกษาพฤติกรรมด้านการท่องเที่ยว ชุมชนบ้านภู	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	สำรวจและศึกษาพฤติกรรมทางด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมายังชุมชนบ้านภู
3.1	โครงการพัฒนามาตรฐานการให้บริการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวจังหวัด	ให้ความรู้ถึงแนวทางการให้บริการที่เป็นการพัฒนาองค์ประกอบทางด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่เป็นมาตรฐาน

หลังจากที่มีการระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีโครงการมารองรับตามกรอบตารางข้างต้นได้แล้ว ก็สามารถสรุปข้อมูลตามกรอบแนวคิดห่วงโซ่มูลค่าขึ้นมาได้ ซึ่งจะช่วยให้เห็นในภาพรวมห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ ได้ว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จข้อใดบ้างที่มีโครงการ หรือมีแนวทางการดำเนินงานสำคัญรองรับ และมีปัจจัยสู่ความสำเร็จใดบ้างที่ยังคงเป็นช่องว่าง ที่ยังไม่มีโครงการมารองรับ หรือยังต้องมีการขยายผลการดำเนินงานเพิ่มเติม โดยสามารถแสดงผลตามกรอบของห่วงโซ่มูลค่าได้ตามตัวอย่างต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-30: ตัวอย่างการระบุช่องว่างของห่วงโซ่มูลค่า

4. การพัฒนาโครงการจากช่องว่างที่มี

เมื่อสามารถระบุปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง (Gap) ได้แล้ว ก็จะต้องมีการพัฒนาโครงการหรือแนวทางการขับเคลื่อนที่จะสามารถตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างนั้นได้ โดยสามารถจัดทำรายละเอียดของโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างตามกรอบตาราง และตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-7: กรอบตารางข้อมูลการระบุโครงการรองรับปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
ระบุ CSF ที่เป็นช่องว่าง	*ชื่อโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อ CSF ที่เป็นช่องว่าง*	*สรุปแนวคิดของโครงการ*	*ระบุผู้รับผิดชอบหลัก หรือกลไกการทำงานของโครงการ (ถ้ามี)*

ตารางที่ 2-8: ตัวอย่างการระบุโครงการรองรับปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.4	โครงการพัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว (Tourist Center)	พัฒนาแผนงานในการจัดตั้งศูนย์บริหารด้านการท่องเที่ยว พร้อมกำหนดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
2.2 / 3.4	โครงการศึกษา และจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดมุกดาหาร	ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ศึกษาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ พร้อมจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.1	โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการท่องเที่ยว	พัฒนาระบบฐานข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว กำหนดแนวทางการนำเสนอเรื่องราวปละข้อมูลของสถานที่ พร้อมการพัฒนา Application รองรับการท่องเที่ยวของจังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ทั้งนี้ หนึ่งโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานที่พัฒนาขึ้นมานี้ อาจตอบสนองหนึ่งปัจจัยสู่ความสำเร็จหรือมากกว่าหนึ่งปัจจัยสู่ความสำเร็จก็ได้ ขึ้นอยู่กับแนวคิด และความครอบคลุมของโครงการที่มีการพัฒนาขึ้นมา

จากสรุปกรอบรายละเอียดของโครงการที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จข้างต้น ก็สามารถนำมาพัฒนารายละเอียดโครงการเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนโครงการ และจัดทำแบบของบประมาณของโครงการต่อไป โดยมีกรอบแนวทางในการจัดทำรายละเอียดของแต่ละโครงการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-9: กรอบแนวทางการจัดทำรายละเอียดของโครงการ

ชื่อโครงการ: *ระบุชื่อโครงการ*
ที่มา / หลักการและเหตุผล: *ระบุถึงหลักการและความสำคัญของโครงการ ถึงความจำเป็นในการพัฒนาโครงการ*
สรุปแนวคิดโครงการ *แนวคิดและกรอบราบละเอียดสำคัญของโครงการ*
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ *กิจกรรมสำคัญของโครงการ*
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง *นำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรูปแบบการทำงาน / ความเชื่อมโยงในการทำงานร่วมกัน*
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: *หน่วยงานรับผิดชอบหรือเจ้าของโครงการ*
ผลลัพธ์: *ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ หรือเกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการ*
ผลผลิต: *ผลผลิต หรือสิ่งที่จะได้รับจากการดำเนินกิจกรรมทั้งหมดของโครงการ*
ตัวชี้วัดของโครงการ: *แนวทางการประเมินผลสำเร็จของโครงการ*

ตารางที่ 2-10: ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น– สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
ระบุขั้นตอนสำคัญของโครงการ	*ระยะเวลาในการดำเนินงานของขั้นตอน*	*งบประมาณที่ต้องใช้ในการดำเนินขั้นตอนนี้*	*ทรัพยากรที่ต้องใช้นอกเหนือจากเงินในการดำเนินงานขั้นตอนนี้*	*ผู้รับผิดชอบในขั้นตอนนี้*	

2.5 การพัฒนาและเขียนโครงการ

นอกเหนือจากหลักการในการระบุผลิตภัณฑ์ศักยภาพ มาสู่การวิเคราะห์ช่องว่างตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า จนนำมาสู่การพัฒนาแนวคิดโครงการสำคัญขึ้นมาแล้วนั้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาของพื้นที่ได้เป็นอย่างดีคือการพัฒนาและเขียนโครงการที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญตั้งแต่หลักการของการพัฒนาโครงการ และแนวทางในการเขียนโครงการไปพร้อมๆ กัน

<u>ความหมายของโครงการ</u>

โครงการ (Project) หมายถึง แผนงานย่อยที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายกิจกรรม หรืองานหลายงานที่ระบุรายละเอียดชัดเจน หรือกล่าวได้ว่า โครงการ เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งในการวางแผนพัฒนา ซึ่งช่วยให้เห็นภาพ และทิศทางการพัฒนา

แผนงานที่ปราศจากโครงการ ย่อมเป็นแผนงานที่ไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้ ดังนั้นโครงการจึงเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถนำแผนปฏิบัติการสู่การปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดผล และบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้ และเป็นจุดเชื่อมโยงจากแผนงาน ไปสู่แผนเงิน และแผนคนด้วย

<u>หลักการการพัฒนาโครงการแบบบูรณาการ</u>

ภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาของพื้นที่ผ่านกรอบแนวคิดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพตามกรอบห่วงโซ่มูลค่านั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญเพื่อให้การขับเคลื่อนนั้นมีประสิทธิภาพ คือการบูรณาการระหว่างกัน อันจะส่งผลให้เกิดขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมดได้

ที่ผ่านมานั้น การพัฒนาโครงการในการตอบสนองต่อผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นอาจมีโครงการเกิดขึ้นมาได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นโครงการจากส่วนกลาง (Function) โครงการจากพื้นที่ (Area) หรือโครงการจากเอกชน (Private) ซึ่งโครงการเหล่านั้นส่วนใหญ่ล้วนเป็นโครงการที่อาจมีการดำเนินการแยกกันหรือที่เรียกกันว่าเป็นการดำเนินงานแบบ silo หรือต่างคนต่างทำ โดยที่ไม่ได้อ้างอิงหรือถึงแนวทางการเชื่อมโยงกับส่วนงานอื่นๆ แต่อย่างใด

เพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้มีประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น จึงจะต้องเริ่มเกิดการบูรณาการระหว่างกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับโมเดลการทำงานที่สะท้อนถึงรูปแบบความร่วมมือระหว่างรัฐกับเอกชนที่มากขึ้น หรือที่เรียกกันว่า Public-Private Partnership

ตารางที่ 2-11: กรอบตัวอย่างรูปแบบการทำงานระหว่างรัฐและเอกชน

รูปแบบการดำเนินงาน	การลงทุนจากภาครัฐ	การลงทุนจากภาคเอกชน
รัฐลงทุนร่วมกับเอกชน	✓	✓
รัฐลงทุนเอง	✓	×
เอกชนลงทุนเอง	×	✓

ทั้งนี้ ในปัจจุบันพบว่ายังมีรูปแบบการดำเนินงานแบบประชารัฐ ที่มีภาคประชาสังคมเข้ามาเสริมร่วมกับภาครัฐ และเอกชน ก็ถือว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการพัฒนาขึ้นมาในการช่วยขับเคลื่อนงานในภาคส่วนต่างๆ ของประเทศอย่างแพร่หลายมากขึ้น อาทิ บริษัท ประชารัฐรักสามัคคี เป็นต้น

นอกจากรูปแบบการดำเนินงานแบบบูรณาการดังกล่าวแล้ว การพัฒนาโครงการที่ตอบสนองต่อแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จก็ยังนับว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพได้เป็นอย่างดีเช่นกัน โดยการขับเคลื่อนแบบบูรณาการที่สามารถเกิดขึ้นได้นั้น อาจเกิดจากการแบ่งโครงการตามบทบาทหน้าที่ที่หน่วยงานนั้นๆ รับผิดชอบได้ ซึ่งจะช่วยให้เห็นความเชื่อมโยงของการทำงานระหว่างกันขึ้นมาได้ ดังตัวอย่างในแผนภาพ 2-31 ที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดการวางโครงการตามข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกันมีการแบ่งบทบาทการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ซึ่งท้ายที่สุดแล้วจะช่วยให้เห็นภาพรวมการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพตามห่วงโซ่มูลค่าของหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

แผนภาพที่ 2-31: กรอบแนวคิดการกำหนดโครงการแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดห่วงโซ่มูลค่า

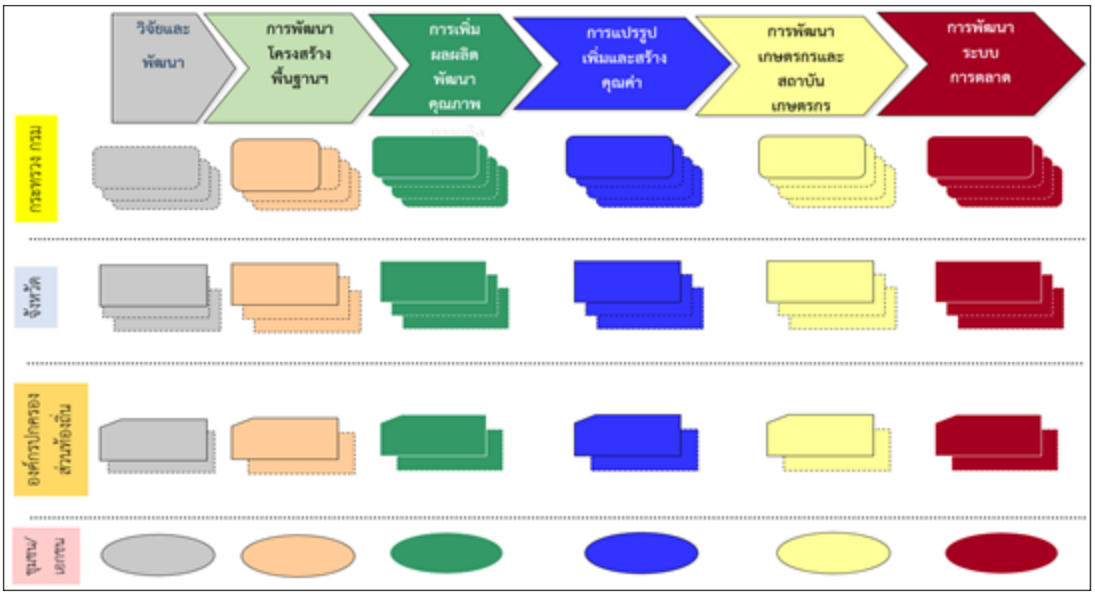

<u>กรอบแนวคิดของการพัฒนาโครงการ</u>

การพัฒนาโครงการที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรมในพื้นที่นั้นจะต้องพิจารณาประเด็นสำคัญอยู่ 3 เรื่องใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่

1. ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบาย และตอบสนองความต้องการในพื้นที่: ให้ความสำคัญกับความสอดคล้องระหว่างโครงการกับยุทธศาสตร์ / แผนงานในระดับต่างๆ ซึ่งจะสะท้อนความเร่งด่วนในประเด็นสำคัญ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญรวมถึงความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานในปีก่อนๆ โดยมีประเด็นย่อยที่ต้องพิจารณา อาทิ ความเร่งด่วน (Urgency) การเชื่อมโยง (Integration) ความต้องการของพื้นที่ (Local Demand) มีส่วนในการพัฒนาเศรษฐกิจ และแก้ปัญหาอุดช่องว่างทางเศรษฐกิจ/

2. คุณภาพโครงการ: พิจารณาตั้งแต่ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน ลักษณะของกิจกรรมความเหมาะสม และความคุ้มค่าในการสนับสนุนงบประมาณ โดยโครงการที่พัฒนาขึ้นมาจะต้องมีทั้งผลผลิต / ผลลัพธ์ (Result) และผลกระทบ (Potential Impact) ที่อาจเกิดขึ้น
3. ความพร้อมและความเป็นไปได้ในการดำเนินงาน: มุ่งเน้นการพิจารณาความสามารถความเหมาะสมของหน่วยงาน ทั้งในประเด็นในด้านของความเป็นไปได้ (Actionable) ของโครงการ และความพร้อมของหน่วยงาน (Readiness) อีกทั้งยังพิจารณาความสามารถในการต่อยอดโครงการหลังจากได้รับงบประมาณ และการบูรณาการการทานกับพื้นที่เป้าหมาย

<u>หลักการเขียนโครงการ</u>

ก่อนที่จะมีการพัฒนาและเขียนโครงการในการขับเคลื่อนพื้นที่ขึ้นมานั้น ควรจะต้องให้แน่ใจได้ว่าโครงการที่จะดำเนินการนั้นสร้างประโยชน์หรือแก้ปัญหาในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องจึงจะต้องศึกษาสภาพแวดล้อมของปัญหาให้ได้ จากนั้นกำหนดประเด็นที่ต้องการจะแก้ไข พร้อมกับแนวทางการแก้ไขที่ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้โครงการที่พัฒนาขึ้นมานั้นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างตรงจุด มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ เมื่อมีการวางแนวทางของโครงการได้อย่างเหมาะสมแล้ว จึงเริ่มดำเนินการพัฒนาและเขียนโครงการในลำดับถัดมา โดยโครงการที่ดีควรจะต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. สามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ปัญหาของหน่วยงานได้
2. มีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถดำเนินงาน และปฏิบัติได้
3. รายละเอียดของโครงการ ต้องสอดคล้อง และสัมพันธ์กัน ตั้งแต่ประเด็นแรก ถึงประเด็นสุดท้าย (วัตถุประสงค์ ของโครงการต้องสอดคล้องกับหลักการ และเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น)
4. รายละเอียดโครงการ สามารถเข้าใจได้ง่าย มีการใช้ภาษาที่เข้าใจกันทั่วไป สะดวกต่อการดำเนินงานตามโครงการ
5. สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยจะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน และสามารถติดตามประเมินผลได้
6. โครงการต้องกำหนดขึ้น จากข้อมูลที่เป็นจริง และเป็นข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์อย่างรอบคอบ
7. โครงการต้องได้รับการสนับสนุนในด้านทรัพยากร และการบริหารอย่างเหมาะสม
8. โครงการต้องมีระยะเวลาในการดำเนินงาน ต้องระบุถึงวัน เวลาที่เริ่มต้น และสิ้นสุดโครงการ

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้กรอบแนวคิด SMART ในการพัฒนาและเขียนโครงการที่เหมาะสมได้ โดยมีรายละเอียด

- **Sensible and Specific** คือ ต้องมีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจงในการดำเนินการโครงการ
- **Measurable** คือ ต้องสามารถวัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้
- **Attainable** คือ ต้องระบุถึงการกระทำที่สามารถปฏิบัติได้มิใช่สิ่งเพ้อฝัน
- **Reasonable and Realistic** คือ ต้องระบุให้มีความเป็นเหตุเป็นผลและสอดคล้องกับความเป็นจริง
- **Time** คือ ต้องมีการกำหนดขอบเขตของเวลาที่จะกระทำให้สำเร็จได้อย่างชัดเจน

หัวข้อการเขียนโครงการ

ในการพัฒนาและเขียนโครงการ ได้มีการกำหนดหัวข้อและแบบฟอร์มในการเขียนโครงการขึ้นมา เพื่อ ให้หน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบใช้เป็นมาตรฐานในการนำเสนอรายละเอียดและแนวคิดของโครงการที่ต้องการพัฒนาขึ้นมา ซึ่งประกอบไปด้วยหัวข้อสำคัญ ดังนี้

1. **ชื่อโครงการ:** ต้องมีความชัดเจน เหมาะสม เฉพาะเจาะจง กะทัดรัด และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน โดยชื่อโครงการจะบอกให้ทราบว่าจะทำสิ่งใดบ้าง โครงการที่จัดทำขึ้นนั้นเพื่ออะไร โดยทั่วไปจะต้องแสดงลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ลักษณะเฉพาะของโครงการ และจุดมุ่งหมายของโครงการ
2. **ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ (ประเทศ / หน่วยงาน):** ระบุความเชื่อมโยงของโครงการ กับประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เห็นว่าโครงการที่ทำอยู่ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของโครงการ ว่าสามารถสนับสนุน และสอดคล้องกับนโยบายและประเด็นยุทธศาสตร์นั้นได้มากน้อยเพียงใด
3. **หลักการและเหตุผล:** ระบุถึงปัญหา และความจำเป็นในการจัดทำและดำเนินโครงการ ซึ่งอาจประกอบด้วยประเด็นย่อย ดังนี้
    - ที่มา: จุดริเริ่มของโครงการ เช่น นโยบาย แผนงาน ความต้องการของประชาชน ระบุเหตุผลและข้อมูลที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการจัดทำโครงการ เป็นต้น
    - สภาพปัญหา: ระบุสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือแนวโน้มในอนาคต
    - ความเร่งด่วน: ความเร่งด่วนของการดำเนินการ หากไม่ได้รับการแก้ไข จะส่งผลกระทบอย่างไร
4. **วัตถุประสงค์:** ระบุเจตจำนงในการดำเนินโครงการ โดยจะต้องแสดงให้เห็นผลที่ต้องการบรรลุอย่างเป็นรูปธรรม วัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำกับกิจกรรม และแนวทางการดำเนินงานของโครงการ
    อย่างไรก็ดี การเขียนวัตถุประสงค์ที่ดี ยังต้องพิจารณา:
    - ใช้คำกริยาที่แสดงถึงความตั้งใจจริง เช่น เพื่อเพิ่ม... เพื่อลด... เพื่อส่งเสริม... เพื่อปรับปรุง... เพื่อขยาย... เพื่อรณรงค์... เพื่อเผยแพร่... เป็นต้น

- ระบุผลผลิต (Output) หรือระบุผลลัพธ์ (Outcome) ที่ต้องการให้เกิดขึ้นเพียงประการเดียว ในวัตถุประสงค์หนึ่งข้อ ถ้าเขียนวัตถุประสงค์ไว้หลายข้อ ข้อใดทำไม่สำเร็จ เราสามารถประเมินผลได้ ซึ่งอาจกำหนดเป็นวัตถุประสงค์หลัก 1 ข้อ และวัตถุประสงค์รอง 1-2 ข้อ โดยมีเงื่อนไขว่า
  - ถ้าบรรลุวัตถุประสงค์หลัก ไม่บรรลุวัตถุประสงค์รอง ควรทำต่อไป
  - ถ้าบรรลุวัตถุประสงค์รอง ไม่บรรลุวัตถุประสงค์หลัก อาจยุติโครงการ

5. **ประโยชน์ที่ได้รับ:** ผลที่คาดว่าจะได้จากการดำเนินงาน ไม่ใช่คัดลอกวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายมาใส่
6. **กลุ่มเป้าหมาย:** ผู้รับบริการที่จะทำให้โครงการบรรลุผล หรือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ทางตรงจากโครงการ (กลุ่ม จำนวน)
7. **สถานที่ดำเนินการ:** ระบุสถานที่ หรือที่ตั้งในการดำเนินโครงการ
8. **วิธีการดำเนินการ :**การระบุขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับก่อนหลัง เพื่อใช้ปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยแยกเป็นกิจกรรมย่อยหลายกิจกรรม ซึ่งจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ ว่ามีกิจกรรมใดที่ต้องทำบ้าง
   - กรณีโครงการมีความซับซ้อน อาจต้องมีการเขียนอธิบายวิธีการดำเนินงานอย่างละเอียด ก่อนที่จะมีการระบุขั้นตอนด้วย Gantt chart เนื่องจากการเขียนใน Gantt Chart อาจสั้นเกินไป ไม่สามารถระบุเนื้อหาทั้งหมดได้
   - เป็นการให้รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติ แยกเป็นกิจกรรมย่อยเหมือน Gantt chart แต่อธิบายลงลึกเพื่อให้เข้าใจกิจกรรมย่อยๆ นั้นชัดเจนมากขึ้น
9. **ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (แผนปฏิบัติงาน):** แสดงขั้นตอนของกิจกรรมในการดำเนินโครงการอย่างละเอียด ตั้งแต่เริ่ม จนสิ้นสุดโครงการ โดยระบุระยะเวลาในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด
   - ระยะเวลาของโครงการ: ระบุระยะเวลาในการดำเนินงานทั้งหมดของโครงการ (ตั้งแต่เริ่ม จนถึงสิ้นสุด)
   - ขั้นตอนในการดำเนินโครงการ: ขั้นตอน / กิจกรรม และระยะเวลาในแต่ละส่วน

แผนภาพที่ 2-32: ตัวอย่างกรอบการจัดทำตารางขั้นตอนและระยะเวลา (Gantt Chart)

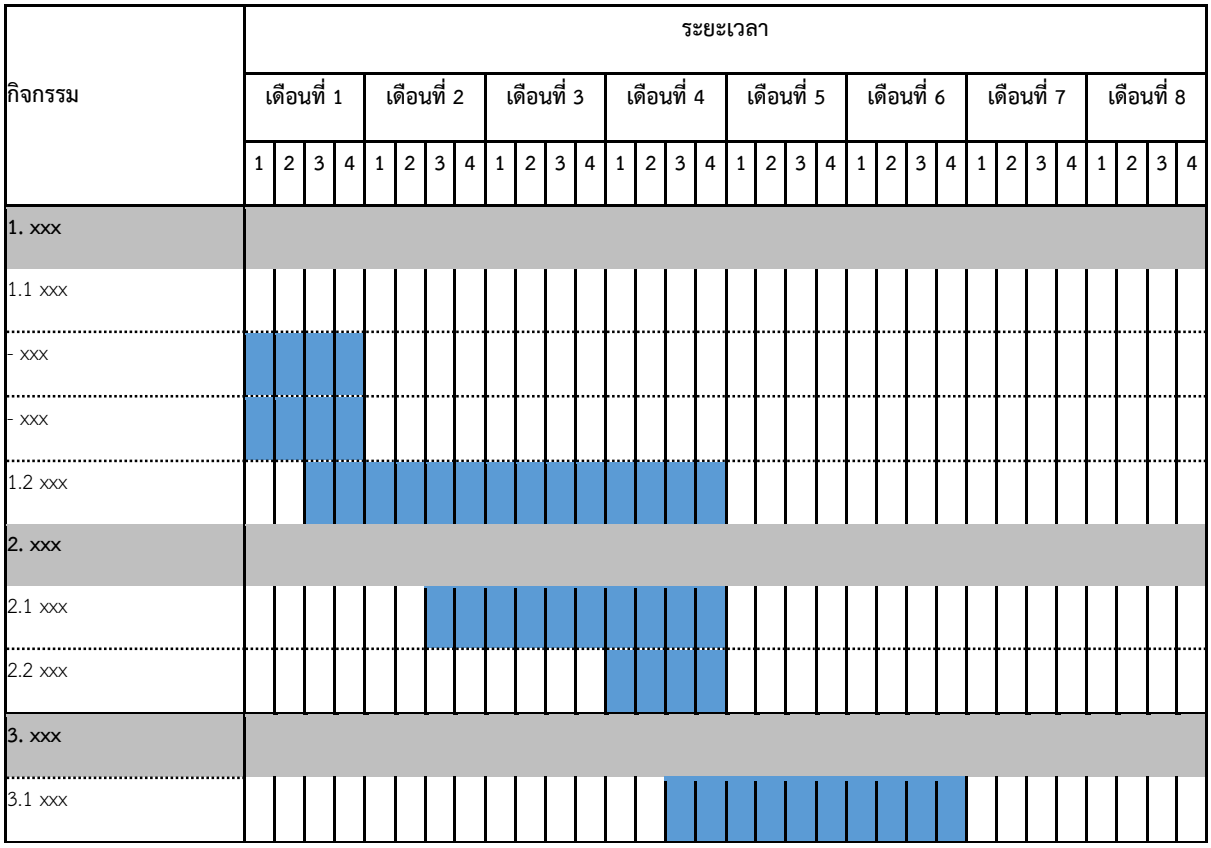

10. **ผลผลิต / ผลลัพธ์การดำเนินโครงการ**
    - ผลผลิต (Output): กิจกรรม หรือผลที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมในโครงการ เช่น จำนวนครั้งของการสัมมนา หรือกิจกรรม
    - ผลลัพธ์ (Outcome): ผลหรือประโยชน์ที่ได้รับจากผลผลิตของโครงการ หรือจากภาพรวมของการดำเนินโครงการทั้งหมด เช่น ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น
11. **ตัวชี้วัดของโครงการ:** การกำหนดแนวทางการวัดผลสำเร็จของโครงการ โดยในการกำหนดตัวชี้วัดอาจใช้กรอบแนวคิด VARS มาเป็นตัวกำหนดได้ ซึ่งประกอบไปด้วย ความสมเหตุสมผล(ที่อธิบายได้): Validity ความมีอยู่ของข้อมูล: Availability of Data ความเชื่อถือได้ของข้อมูล: Reliability of Data ความเคลื่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลง: Sensitivity
12. **งบประมาณ:**
    - วงเงินงบประมาณ: งบประมาณในภาพรวมของโครงการ
    - แผนการใช้จ่ายงบประมาณ: ระบุหมวดค่าใช้จ่าย (ค่าบุคลากร ค่ากิจกรรม ค่าบริหารจัดการ ค่าลงทุน เป็นต้น) และประมาณการร่ายจ่ายในแต่ละช่วงเวลาของโครงการ
    - ทรัพยากรอื่นๆที่จำเป็น: ระบุทรัพยากรอื่นๆ นอกเหนือจากงบประมาณ ต่อการดำเนินการโครงการ

ทั้งนี้ ในการกำหนดและใช้จ่ายงบประมาณของโครงการ จะต้องอ้างอิงตามหลักการต่อไปนี้

- ความประหยัด (Economy) การเสนองบประมาณโครงการจะต้องเป็นไปโดยมีความประหยัด ใช้ทรัพยากรทุกอย่างให้คุ้มค่าที่สุด และได้คุณภาพของผลงานดีที่สุด
- ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) โครงการทุกโครงการจะต้องมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับ และทุกคนมีความพึงพอใจในผลงานที่เกิดขึ้น โดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด ประหยัดที่สุด และได้รับผลตอบแทนคุ้มค่า
- ความมีประสิทธิผล (Effectiveness) โครงการทุกโครงการจะต้องดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ นำผลที่เกิดขึ้นเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หากได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ก็ถือว่ามีประสิทธิผล
- ความยุติธรรม (Equity) การจัดสรรทรัพยากรทุกชนิด หรือการใช้จ่ายทรัพยากร จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อให้ทุกฝ่ายปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง คล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูงสุด

13. **ผู้รับผิดชอบโครงการ:** หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ ในการจัดทำโครงการนั้นๆ โดยตรง เพื่อสะดวกต่อการติดตามและประเมินผลโครงการ
14. **ผู้ที่เกี่ยวข้องที่อาจได้รับผลกระทบ:** ระบุบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่ได้รับผลกระทบต่อการดำเนินโครงการ ทั้งในด้านบวก และด้านลบ พร้อมแนวทางการบริหารจัดการผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว
15. **โครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง:** ระบุความเชื่อมโยงของโครงการที่ดำเนินการ กับโครงการอื่นๆ ที่มีอยู่ ทั้งภายใน หรือภายนอกหน่วยงาน
16. **อื่นๆ:**
    - ความพร้อมในการดำเนินงาน: การประเมินความพร้อมของพื้นที่ บุคลากร หรือเครื่องมือในการดำเนินโครงการ หากไม่พร้อม อาจจะต้องมีการกำหนดแผนงาน หรือแนวทางในการจัดการเพิ่มเติม
    - วิธีการบริหารจัดการหลังแล้วเสร็จ: การกำหนดแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับโครงการ หรือการติดตามผลของโครงการเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ
    - ปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น: การคาดการณ์ถึงปัญหา อุปสรรค หรือข้อจำกัดอื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในการดำเนินโครงการ เพื่อที่จะหาแนวทางในการจัดการกับปัญหาเหล่านั้น

แบบสรุปโครงการแบบย่อ

ชื่อโครงการ	ชื่อโครงการอะไร (ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แนวคิด และกิจกรรมที่ดำเนินการ)
ความสำคัญของโครงการ / หลักการและเหตุผล	อะไรคือที่มาที่ไป หลักการและเหตุผลของโครงการ
วัตถุประสงค์ของโครงการ	อะไรคือวัตถุประสงค์ของโครงการ
แนวคิดภาพรวมของโครงการ	แนวคิดของโครงการคืออะไร
กิจกรรมสำคัญ แผน/ โครงการ/ ดำเนินงาน	อะไรคือกิจกรรมที่สำคัญของโครงการ และระยะเวลาที่ต้องใช้ (นำเสนอรูปแบบของ Gantt chart)
ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการนี้คืออะไร
ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดที่จะบ่งบอกว่าโครงการนี้บรรลุผลผลิต และผลลัพธ์คืออะไร
ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และความพร้อมของโครงการ	โครงการนี้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ใด (ทั้งในระดับกระทรวง กรม กลุ่มจังหวัด และจังหวัด)
ผู้รับผิดชอบ	ใครคือผู้จัดการโครงการ (project manager) และใครที่เกี่ยวข้อง
ทรัพยากรที่ต้องใช้	นอกเหนือจากงบประมาณแล้ว โครงการนี้ต้องใช้ทรัพยากรใดเพิ่มเติมอีกบ้าง
งบประมาณ	งบประมาณของโครงการนี้ เท่ากับเท่าไร

ตัวอย่างการการเขียนโครงการ

โครงการพัฒนาข้าวหอมมะลิอินทรีย์สู่ตลาดโลก

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน: ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้
แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี: ยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าวหอมมะลิส่งออกสู่ตลาดโลก
ตัวชี้วัด: ร้อยละ หรือ รายได้สุทธิของการส่งออกข้าวหอมมะลิอินทรีย์เพิ่มขึ้น
เป้าหมาย: 50%

ความสำคัญ หลักการ และเหตุผล

ปัจจุบันแนวโน้มความต้องการของตลาดโลก มุ่งเน้นการผลิตอาหารหรือผลิตภัณฑ์ทางอาหาร ที่มีสุขลักษณะที่ดีต่อคุณภาพชีวิตเป็นสำคัญ ในความต้องการดังกล่าวการพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้เป็นสินค้าสำคัญของไทย นับเป็นการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น (Value Chain) และมีคุณลักษณะตรงตาม Food Safety และความต้องการของตลาดผู้บริโภคระดับสากล และเนื่องจากได้มีโครงการนำร่องของการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยา โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับหน่วยงานวิชาการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสามารถพัฒนาข้าวหอมมะลิอินทรีย์จำหน่ายใน

ต่างประเทศ จึงเห็นควรตั้งศูนย์ประสานงานเครือข่าย เพื่อส่งเสริมให้มีการเพาะปลูกกันอย่างกว้างขวางขึ้นในภาคเหนือตอนบน เป็นการช่วยลดมลภาวะ สร้างความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและสนองความต้องการของตลาดโลก

วัตถุประสงค์โครงการ

3.1 เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและความสามารถผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ส่งออกได้ในระดับมาตรฐานสากล

3.2 เพื่อสร้างเครือข่ายการเป็นศูนย์กลางในภาคเหนือตอนบน เพื่อการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์สู่ตลาดโลก

3.3 เพื่อสร้างองค์กรประสานงานระหว่างผู้ผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์และผู้ให้การรับรองมาตรฐานสากล

ขอบเขตและกระบวนการที่สำคัญ

	ขอบเขตโครงการ
กลุ่มผู้รับบริการเป้าหมาย	เกษตรกรปลูกข้าวอย่างน้อย 300 ราย
พื้นที่ทางภูมิศาสตร์เป้าหมาย	ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ขั้นตอนและกระบวนการในการดำเนินงาน

กิจกรรม	**เดือนที่ 1**				**เดือนที่ 2**				**เดือนที่ 3**				**เดือนที่ ...**			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1 การพัฒนาโครงการ																
2 การขออนุมัติโครงการต่อคณะกรรมการกลุ่มจังหวัด																
3 การก่อตั้งศูนย์ประสานงานฯ																
4 การประชาสัมพันธ์และรับเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ																
5 การถ่ายทอดความรู้ให้กับกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ																
6 เกษตรกรปลูกข้าวโดยมีทีมวิชาการให้คำปรึกษาเป็นระยะตามห่วงเวลาของฤดูปลูกข้าว																
7 การประสานงานกับองค์กรต่างประเทศเพื่อขอรับรองมาตรฐาน																
8 การประเมินผลโครงการ																

ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการระดับจังหวัด

ผลผลิตของโครงการระดับจังหวัด	ผลลัพธ์ของโครงการระดับจังหวัด
ก่อตั้งศูนย์ประสานงานฯ	มีจุดเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เกษตรกรมีความรู้ในการปลูกข้าวหอมมะลิชนิดพิเศษ	เกษตรกรมีความสามารถในการปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์
องค์กรต่างประเทศให้การรับรองมาตรฐานสากล	ข้าวหอมมะลิอินทรีย์สามารถส่งออกสู่ตลาดต่างประเทศได้

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ผลผลิตของโครงการระดับจังหวัด	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ระยะเวลา
ก่อตั้งศูนย์ประสานงานฯ	ความสำเร็จในการจัดตั้งศูนย์ฯ	1 ศูนย์	เดือน มิ .ย.48
เกษตรกรมีความรู้ในการปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์และเป็นเครือข่าย	จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้	ไม่น้อยกว่า 300 ราย	เดือน มิ .ย.48
องค์กรต่างประเทศให้การรับรองมาตรฐานสากล	องค์กรต่างประเทศให้การรับรองมาตรฐาน	เดือน พ– .ย. ธ .ค.48	
เกษตรกรมีความสามารถในการปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์	ปริมาณข้าวหอมมะลิชนิดพิเศษที่ปลูกได้	3,600 ตัน	เดือน พ .ย.48
ข้าวหอมมะลิชนิดพิเศษสามารถส่งออกสู่ตลาดต่างประเทศได้	ปริมาณข้าวหอมมะลิชนิดพิเศษที่สามารถส่งออกได้ รายได้ของเกษตรกรที่เพิ่มขึ้น	3,600 ตัน 36,000 บาทต่อไร่ ต่อปี	เดือน ก .พ.49

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ และความพร้อมของโครงการ

สัมพันธ์หรือเชื่อมโยงต่อ	เหตุผลและรายละเอียด
โครงการหลัก ที่ส่งผลต่อการบรรลุค่าเป้าหมาย ภายใต้ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัด	ตัวชี้วัด ได้ศูนย์ประสานงานฯ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ค่าเป้าหมาย 1 แห่ง เป้าประสงค์ เป็นศูนย์ประสานทางวิชาการและการส่งออก ประเด็นยุทธศาสตร์ ปรับตัวเพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเติม โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตทางด้านการเกษตรให้มีคุณภาพที่ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคและของตลาดโลก
โครงการสนับสนุน ที่ส่งผลต่อการบรรลุค่าเป้าหมาย ภายใต้ตัวชี้วัด ของแผนบริหารราชการแผ่นดิน	ตัวชี้วัด 1. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 2. มูลค่าการส่งออก

สัมพันธ์หรือเชื่อมโยงต่อ	เหตุผลและรายละเอียด
	ค่าเป้าหมาย 1. XXX 2. เกษตรกรมีรายได้ 180,000 /ราย/ปี เป้าประสงค์ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและรายได้เกษตรกร ประเด็นยุทธศาสตร์ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้ (03-10-043)

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ และความพร้อมของโครงการ (ต่อ)

☑ ดำเนินการได้ทันที

☐ อยู่ในระหว่างเตรียมความพร้อม

1. ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินการ
   ☑ มีแล้ว และได้รับอนุญาตให้ใช้ได้ตามกฎหมาย ☑ ต้องจัดหาใหม่
2. ความพร้อมของรูปแบบรายการ
   ☑ มีและสมบูรณ์ ☐ มี แต่ยังไม่สมบูรณ์ ☐ ไม่มี
3. ความพร้อมของการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
   ☑ ไม่กระทบ ☐ ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมฯ แล้ว ☐ ยังไม่ผ่าน
4. ความพร้อมของบุคลากร เครื่องมือ และเทคนิค
   ☑ สูง ☐ ปานกลาง ☐ ต่ำ
5. การศึกษาโครงการเบื้องต้น
   ☐ ไม่ต้องมี เพราะ
   ☑ มีแล้ว
   ☐ ยังไม่มี เพราะ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

ตำแหน่งในโครงการ	ชื่อบุคคล	บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ
ที่ปรึกษาโครงการ	ผู้ว่าราชการจังหวัดหัวหน้ากลุ่มจังหวัด	อนุมัติ ให้การสนับสนุนโครงการ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาของโครงการ
หัวหน้าโครงการ	ผศ.ดร. วิชชา สะอาดสุด มหาวิยาลัยเชียงใหม่	ผู้ที่รับผิดชอบในการผลักดันให้โครงการประสบความสำเร็จ และดูแลบริหารโครงการโดยรวม พร้อมทั้งทำหน้าที่พัฒนาความรู้ ถ่ายทอดวิชาการ และ ติดต่อองค์กรต่างประเทศ

ตำแหน่งในโครงการ	ชื่อบุคคล	บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ
เจ้าหน้าที่โครงการ	อาจารย์ ก.....	ติดต่อองค์การต่างประเทศเพื่อขอการ-รับรองมาตรฐาน พร้อมทั้งพัฒนาองค์ความรู้
	-นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ -นักวิชาการจากกรมวิชาการเกษตรในพื้นที่ -เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในพื้นที่	วิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้กับเกษตรกร-
	-ผศ.ดร. วิชชา สะอาดสุด ร่วมกับ รองผวจ. และนายอำเภอในพื้นที่ -จนท.ของสำนักงานเกษตรจังหวัดและอำเภอ -ประธานเครือข่ายและกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่	-ประสานงานโครงการ

ทรัพยากรที่ต้องใช้

ทรัพยากรที่ต้องใช้	แหล่งที่มาของทรัพยากร
งบประมาณ 2.6 ล้านบาท	งบบูรณาการ
บุคลากรทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	จัดจ้างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บุคลากรร่วมสนับสนุนของหน่วยงานในจังหวัดเป้าหมาย	สำนักงาน/หน่วยงานในกลุ่มจังหวัดที่เกี่ยวข้อง
ผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรรับรองมาตรฐาน	หน่วยงาน/องค์กรรับรองมาตรฐานจากต่างประเทศ

งบประมาณและประมาณการณ์กระแสเงินสด

- โครงการนี้ใช้งบประมาณทั้งหมด 2.6 ล้านบาท

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนงบประมาณ แผนการใช้จ่ายงบประมาณ/จังหวัด	รวมทั้งสิน		ไตรมาส 1 (ต.ค. – ธ.ค.)		ไตรมาส 2 (ม.ค. – มี.ค.)		ไตรมาส 3 (เม.ย. – มิ.ย.)		ไตรมาส 4 (ก.ค. – ก.ย.)	
	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล
ประเด็นยุทธศาสตร์.....										
1. แผนการปฏิบัติงาน										
1.1 ตัวชี้วัด.....										
1.2 ตัวชี้วัด.....										
2. แผนการใช้จ่ายงบประมาณ										
2.1 เงินงบประมาณ										
2.2 เงินนอกงบประมาณ										

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

บทบาท	รายละเอียด	หน่วยงาน กลุ่มบุคคล บุคคล
ประเมิน อนุมัติ	ประเมิน และอนุมัติโครงการ ทั้งในระยะต้น และเมื่อโครงการสิ้นสุด	-คณะกรรมการกลุ่มจังหวัด -ผู้ตรวจประเมินจากส่วนกลาง
ผู้ให้	ผู้ให้ความรู้แก่เกษตรกร	-นักวิชาการจากสถาบันการศึกษา -บริษัทเอกชน -สนง.เกษตรจังหวัด, นักวิชาการจากกรมวิชาการเกษตรในพื้นที่
	ผู้ให้การรับรองมาตรฐาน	-องค์กรจากต่างประเทศ
ผู้ที่ได้รับผล	ผู้เข้าร่วมโครงการ	-กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าว
	ขายสินค้าได้น้อยลง	-พ่อค้าปุ๋ยและสารเคมี
	ผู้จำหน่ายผลิตผลจากโครงการ	-บริษัทเอกชน -ตลาดในต่างประเทศ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

กลุ่มเกษตรกรควรจะมีรายได้เพิ่มขึ้น 5,000 บาท ต่อไร่ต่อปี โดยเริ่มเห็นผลในปีที่สอง และต่อเนื่องไปทุกๆ ปี โดยมีการลงทุนต่อไร่แรกเริ่ม = 2,000 บาท

ผู้ที่เกี่ยวข้อง	บวกสูง (+3)	บวกกลาง (+2)	บวกต่ำ (+1)	ลบต่ำ (-1)	ลบกลาง (-2)	ลบสูง (-3)	รวม
กลุ่มเกษตรกร	มีรายได้เพิ่ม			ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการปลูกข้าว			+2
เอกชนผู้ส่งออก	มีสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม						+3
พ่อค้าปุ๋ย สารเคมี						ขายได้น้อยลง	-2
รวม							+3

โครงการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ชื่อโครงการอื่นที่สัมพันธ์	โครงการอื่นเป็นโครงการที่ต้องทำร่วมกัน	โครงการอื่นเป็นโครงการที่ต้องทำร่วมกัน	โครงการอื่นเป็นโครงการปลายน้ำ	รายละเอียด ลักษณะความสัมพันธ์
โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์	X			เป็นการสร้างปัจจัยการผลิตเพื่อสนับสนุนโครงการข้าวหอมมะลิอินทรีย์เพื่อการส่งออก
โครงการจัดการระบบน้ำเพื่อการเกษตร	X			เป็นการสร้างปัจจัยการผลิตเพื่อสนับสนุนโครงการข้าวหอมมะลิอินทรีย์เพื่อการส่งออก
โครงการอบรมเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์		X		เตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกร
โครงการพัฒนาการตลาดเพื่อการส่งออก			X	เพื่อให้เกษตรกรผลิตสินค้าได้ตรงตามความต้องการของตลาด

ความเสี่ยงที่สำคัญ วิเคราะห์จากกรอบที่กำหนด

ประเด็นที่ต้องพิจารณา	ความเสี่ยงที่อาจจะเกิด	คำอธิบาย
ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม	-ภัยธรรมชาติ -แมลงศัตรูพืช	-เกิดภัยธรรมชาติที่จะส่งผลต่อการปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์ -เกิดการระบาดของแมลงศัตรูพืช
ด้านการดำเนินงาน	-ประสิทธิภาพของศูนย์ประสานงาน -บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ความเข้าใจ -การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีความซับซ้อน	1.ความมีประสิทธิภาพของศูนย์ประสานงาน 2.ความเข้าใจและประสิทธิภาพของบุคลากร 3.เทคโนโลยีที่ถ่ายทอดให้เกษตรกรยากจะปฏิบัติ
ด้านนโยบาย กฎหมายของรัฐ	ข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ	ไม่ได้รับโควตาตามเป้าหมาย
ด้านผู้รับบริการ	-กลุ่มเกษตรกรไม่สนใจและให้ความร่วมมือ	-ไม่มีผู้สนใจในโครงงาน

ประเด็นที่ต้องพิจารณา	ความเสี่ยงที่อาจจะเกิด	คำอธิบาย
ด้านเศรษฐกิจ	-ต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น -ต้นทุนการขนส่งที่สูงขึ้น	-ทำให้ราคาผลผลิตสูงเกินกว่าราคาข้าวหอมมะลิปกติมากเกินไป -การปรับราคาน้ำมัน ทำให้ต้นทุนการขนส่งสูงขึ้น รายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

ประเด็นปัญหาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ที่เกี่ยวข้อง	ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ	ได้รับผลกระทบจากโครงการ	ประเด็นปัญหาที่อาจจะมี	แนวทางในการแก้ไข
องค์กรต่างประเทศ	เป็นผู้ให้การรับรองมาตรฐาน		ไม่ให้การรับรองมาตรฐาน	ศึกษา ทำความเข้าใจกับเกณฑ์มาตรฐานให้ชัดเจน
พ่อค้าปุ๋ยและสารเคมี		ขายสินค้าได้น้อยลง	Lobby เพื่อให้โครงการไม่เกิด	ชี้แจงให้ผู้ใหญ่เห็นในความสำคัญและจำเป็นของโครงการ
บริษัทเอกชน	เป็นพ่อค้าคนกลางในการขายข้าวชนิดพิเศษไปต่างประเทศ		ไม่สนับสนุนการปลูกข้าวชนิดพิเศษ เนื่องจากไม่ต้องการสร้างตลาดใหม่	ขอความร่วมมือและดึงเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการตั้งแต่ตอนเริ่มต้น

ความเสี่ยงที่สำคัญ

ความเป็นไปได้และความรุนแรงของความเสี่ยง					
ความเป็นไปได้	ความรุนแรง				
		ต่ำ	กลาง	สูง	รุนแรงมาก
	ต่ำ	E	D ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากองค์กรต่างประเทศ	C ภัยธรรมชาติและแมลงศัตรูพืชต้นทุนที่สูงขึ้น	A ตลาดต่างประเทศไม่ยอมรับ
	กลาง	D	C	B	A
	สูง	C	B	A	A การออกแบบบรรจุภัณฑ์และพื้นที่ ณ จุดขาย

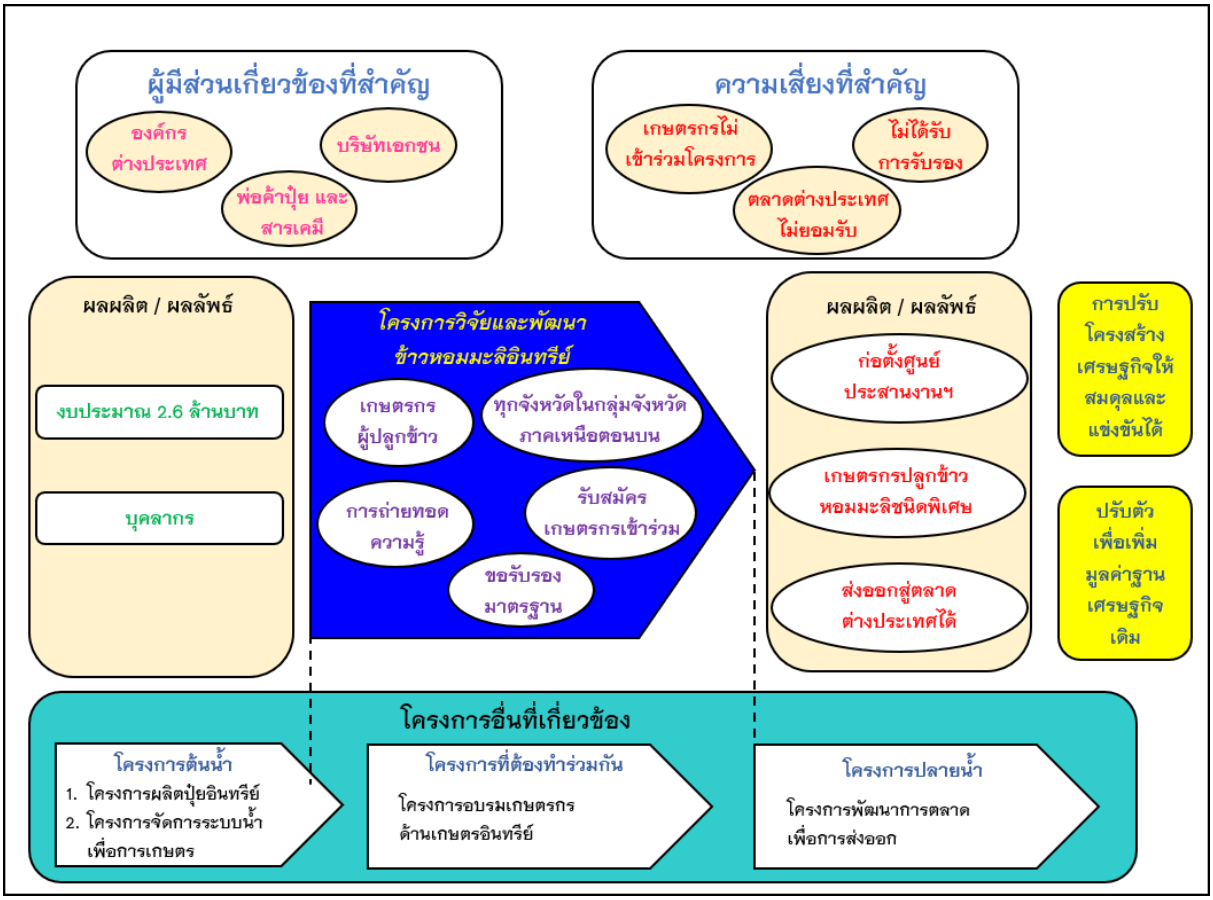
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญ
องค์กรต่างประเทศ
บริษัทเอกชน
พ่อค้าปุ๋ย และสารเคมี
ความเสี่ยงที่สำคัญ
เกษตรกรไม่เข้าร่วมโครงการ
ไม่ได้รับการรับรอง
ตลาดต่างประเทศไม่ยอมรับ
ผลผลิต / ผลลัพธ์
งบประมาณ 2.6 ล้านบาท
บุคลากร
โครงการวิจัยและพัฒนาข้าวหอมมะลิอินทรีย์
เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน
การถ่ายทอดความรู้
รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วม
ขอรับรองมาตรฐาน
ผลผลิต / ผลลัพธ์
ก่อตั้งศูนย์ประสานงานฯ
เกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิชนิดพิเศษ
ส่งออกสู่ตลาดต่างประเทศได้
การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้
ปรับตัวเพื่อเพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม
โครงการอื่นที่เกี่ยวข้อง
โครงการต้นน้ำ
1. โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์
2. โครงการจัดการระบบน้ำเพื่อการเกษตร
โครงการที่ต้องทำร่วมกัน
โครงการอบรมเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์
โครงการปลายน้ำ
โครงการพัฒนาการตลาดเพื่อการส่งออก

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ

3.1 กลุ่มที่ 16 (จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง)

3.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่ และ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของจังหวัด กลุ่มที่ 16

พื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 ประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง มีพื้นที่เป็นแนวทอดยาวตามชายฝั่งทะเลอันดามันทางทิศตะวันตกของประเทศ มีรูปร่างพื้นที่ทอดตัวเป็นแนวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลของมหาสมุทรอินเดียเป็นแนวยาวถึง 878 กิโลเมตรโดยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568-828 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 17,688.915 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,055,571.875 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24 ของพื้นที่ภาคใต้ทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็น

จังหวัดระนอง	มีพื้นที่	3,298.045	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดพังงา	มีพื้นที่	4,170.895	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดภูเก็ต	มีพื้นที่	570.034	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดกระบี่	มีพื้นที่	4,708.512	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดตรัง	มีพื้นที่	4,941.439	ตารางกิโลเมตร

จังหวัดระนอง มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นทิวเขา หุบเขาสลับซับซ้อน ประมาณร้อยละ 86 ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 14 ของพื้นที่เท่านั้น

จังหวัดพังงา มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนและที่ราบสูงทางด้านตะวันตกของพื้นที่ โดยจะทอดตัวเป็นแนวยาวตามแนวเหนือใต้

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะเป็นเกาะที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเล มีลักษณะทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกับแผ่นดินใหญ่ พื้นที่ร้อยละ 70 ของจังหวัดเป็นภูเขาทอดยาวตามแนวเหนือใต้ และอีกร้อยละ 30 เป็นที่ราบ ฝั่งตะวันตกของเกาะเป็นภูเขา ทางทิศเหนือและด้านตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง ขณะที่ด้านตะวันออกเป็นพื้นที่ราบจังหวัดภูเก็ตมีลำน้ำ ลำห้วย และคลองขนาดเล็ก รวม 9 สาย

จังหวัดกระบี่ มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินปูน ที่มีลักษณะเป็นภูเขาโดดๆเตี้ยๆ มีถ้ำหินปูน บ่อน้ำร้อน และแอ่งน้ำที่เกิดจากการยุบตัวของพื้นดิน สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด และที่ราบเชิงเขาบริเวณทางตอนบนของพื้นที่

จังหวัดตรัง มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินปูนเนินสูงๆ ต่ำๆ สลับด้วยภูเขาใหญ่เล็ก ถ้ำ และแอ่งน้ำที่เกิดจากการยุบตัวของพื้นดิน กระจัดกระจายอยู่ทั่วไปภายในพื้นที่

โดยภาพรวมด้านเศรษฐกิจ พบว่าพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ประมาณ 375,712 ล้านบาท ซึ่งมีการเติบโตจากช่วงปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 9.6 โดยภาคเศรษฐกิจที่โดดเด่นคือ ภาคบริการ โดยคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละประมาณ 76 ของมูลค่าเศรษฐกิจทั้งหมดของพื้นที่ โดยในช่วงที่ผ่านมา ภาคบริการนั้นมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีการเติบโตสูงที่สุด

หากจำแนกเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 48 มีมูลค่าอยู่ที่ 164,099 ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา และจังหวัดระนองตามลำดับ

ทางด้านนโยบาย และการขับเคลื่อนของพื้นที่นั้น พบว่าในภาพรวมมีนโยบายที่จะพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเที่ยวระดับโลก มีการนำเสนอทิศทางและเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นทางทะเล ธรรมชาติ สุขภาพ เป็นต้น พร้อมมุ่งเน้นการพัฒนาและต่อยอดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านการขนส่ง สารสนเทศ เตรียมการรองรับการนักท่องเที่ยว และการค้าที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการกำหนดแนวทางการพัฒนา Smart City ในจังหวัดภูเก็ตอีกด้วย ในส่วนของการวิเคราะห์ศักยภาพจากตัวชี้วัดการพัฒนาพบว่าค่อนข้างสอดคล้องกับโครงสร้างและทิศทางของเศรษฐกิจของพื้นที่ในภาพรวม โดยพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 นี้มีศักยภาพในเรื่องของการให้บริการที่สูง แต่ในส่วนของภาคการเกษตรนั้น ยังคงมีสถานการณ์ทางด้านการพัฒนาผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่เป็นสำคัญ

ทั้งนี้ จากข้อมูลศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาทั้งหมด สามารถสรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่จะนำมาใช้ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในแต่ละจังหวัด ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-1: สรุปตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพรายจังหวัดที่จะใช้ในการฝึกอบรมของโครงการ

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2
ระนอง	ผลไม้ (ทุเรียน มังคุด)	ท่องเที่ยวสุขภาพ
พังงา	ประมง	ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
ภูเก็ต	เกษตรอุตสาหกรรม	ท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก
กระบี่	ปาล์มน้ำมัน	ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ตรัง	ยางพารา	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ จะมุ่งเน้นการวิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจในภาพรวมของพื้นที่ และจังหวัดในพื้นที่ เพื่อให้เห็นถึงจุดเน้นทางด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มจากข้อมูลที่ผ่านมา โดยมีผลสรุป ดังนี้

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ**

ภาพรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรังนี้ พบว่ามีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ.2558 อยู่ที่ 375,712 ล้านบาท ซึ่งมีการเติบโตจากช่วงปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 9.6 โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่นี้จะอยู่ที่ภาคบริการ โดยมีสัดส่วนในช่วงระยะเวลาของปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2556–2558) อยู่ระหว่างร้อยละ70–76 มาโดยตลอด ตามมาด้วยภาคการเกษตรซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ19–24 ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่น้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนอยู่เพียงร้อยละประมาณ5–6 เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเรื่องของการเติบโตของแต่ละภาคเศรษฐกิจนั้น จะเห็นได้ว่าภาคบริการมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยในปี พ.ศ.2558 มีการเติบโตจากปีที่ก่อนหน้าสูงถึงร้อยละ13 ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการเติบโตจากปีก่อนหน้าที่ประมาณร้อยละ 5 โดนภาคการเกษตรนั้นกลับเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีการหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2557 ลดลงกว่าร้อยละ 11 และในปี พ.ศ.2558 ยังมีการลดลงต่อเนื่องมาอีกร้อยละ1.8

ตารางที่ 3.16-2: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจ (ล้านบาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวม พื้นที่ (ณ ราคาปัจจุบัน)	2556	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ	2558	เปลี่ยนแปลง (2558/2557) ร้อยละ
เกษตร (สัดส่วน ร้อยละ)	82,592 (24)	73,454 (21)	-11.1	72,109 (19)	-1.8
อุตสาหกรรม (สัดส่วน ร้อยละ)	18,577 (6)	18,287 (6)	-1.6	19,230 (5)	5.2
บริการ (สัดส่วน ร้อยละ)	238,206 (70)	251,190 (73)	5.5	284,373 (76)	13.2
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	339,374	342,931	1.0	375,712	9.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม**

หากพิจารณาในมุมของพื้นที่ จำแนกตามจังหวัด จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ.2558 จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 48 มีมูลค่าอยู่ที่ 164,099 ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดกระบี่ อยู่ที่ร้อยละ 24 หรือประมาณ 80,900 ล้านบาท โดยมีจังหวัดตรัง จังหวัดพังงา และจังหวัดระนองไล่ตามมาตามลำดับ

ทั้งนี้ ในมุมของการเติบโตนั้น พบว่าในปี พ.ศ.2558 มีเพียง 3 จังหวัดของพื้นที่นี้เท่านั้น ที่มีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น (ซึ่งล้วนแล้วเป็นจังหวัดที่มีโครงสร้างทางด้านการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ) ประกอบไปด้วย จังหวัดภูเก็ต ที่มีการเติบโตร้อยละ 16 จังหวัดกระบี่ ที่มีการเติบโตร้อยละ 12 และจังหวัดพังงา ที่มีการเติบโตร้อยละ 6 ในขณะที่จังหวัดระนอง และจังหวัดตรัง (จังหวัดที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจเน้นไปทางด้านการเกษตร) กลับมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ลดลง โดยลดลงประมาณร้อยละ 1

โดยจะเห็นได้ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัด (ตามลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจ) จะค่อนข้างมีความสอดคล้องการเติบโตตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.16-3: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม (ล้านบาท)

จังหวัดในกลุ่ม	2556	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ	2558	เปลี่ยนแปลง (2558/2557) ร้อยละ
ระนอง	22,854	23,558	3%	23,250	-1%
(สัดส่วน ร้อยละ)	(7)	(7)		(7)	
พังงา	43,970	44,637	2%	47,337	6%
(สัดส่วน ร้อยละ)	(13)	(13)		(14)	
ภูเก็ต	135,857	141,703	4%	164,099	16%
(สัดส่วน ร้อยละ)	(40)	(42)		(48)	
กระบี่	71,186	72,196	1%	80,900	12%
(สัดส่วน ร้อยละ)	(21)	(21)		(24)	
ตรัง	65,508	60,836	-0	60,124	-1%
(สัดส่วน ร้อยละ)	(19)	(18)		(18)	
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	339,374	342,931	1.0	375,712	9.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 16

การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่ ในส่วนนี้เป็นประมวลนโยบาย และแผนงานยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ เปรียบเสมือนการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factors) พร้อมวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ เพื่อมาวิเคราะห์ในส่วนของโอกาส และอุปสรรคต่อการดำเนินงานของพื้นที่ต่อไป โดยมีผลสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ต่อพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 3.16-4: สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
<u>กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)</u> ยุทธศาสตร์ที่2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่4 การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	+ มีกรอบและเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวที่ชัดเจน ทำให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ + เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด ทั้งในด้านการผลิต บริการ การค้า การลงทุน และการพัฒนาเมืองและระบบโครงสร้างพื้นฐาน + สร้างการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมที่มีความยั่งยืน รวมถึงสร้างความเจริญแก่ทุกภาคส่วนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
<u>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12</u> **ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ** ● เป้าหมายภาคใต้ พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากลและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ● ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทุเรียน ประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	+ สร้างห่วงโซ่คุณค่าของภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้แก่พื้นที่อย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการต่อยอดสิ่งที่มีศักยภาพอยู่แล้วในแต่ละพื้นที่ + สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตขั้นปฐมภูมิ จากการวิจัย การประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม + มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นการกระจายรายได้และกระจายความเจริญ - ยังไม่มีการระบุแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว เช่น การจัดการของเสีย
<u>ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม</u> ● **สินค้าเศรษฐกิจ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)** –ยางพารา กาแฟ โค มะพร้าว ประมงทะเล ปาล์มน้ำมัน ข้าว มะม่วงหิมพานต์ ● **ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ สร้างกิจกรรมเศรษฐกิจทั้งห่วงโซ่มูลค่าของผลผลิตเกษตรเป้าหมาย รายได้และความผาสุกของเกษตรกรและสถาบันเกษตรเพิ่มขึ้น + มีประสิทธิภาพของผลผลิตจากการเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น และมีมูลค่าภาคการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น + ฟื้นฟูทรัพยากรเกษตร และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน - ปัจจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้น จากความต้องการปัจจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม</u> ● **ศักยภาพอุตสาหกรรม (ก.อุตสาหกรรม)** – แปรรูปอาหาร ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	+ สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมาย + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย - ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรม
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว</u> **เป้าหมาย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)** –เขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน: การท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกบนฐานวัฒนธรรมอันดามัน ● **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 2**	+ สร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีการเชื่อมโยงทั้งฝั่งอันดามัน อ่าวไทยและพื้นที่บนบกที่มีศักยภาพ + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว - ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม - การมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ อาจทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทย - อาจมีปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน</u> ● **เมืองเป้าหมาย ภูเก็ต -**เมืองน่าอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม ● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง 2558 – 2565** การเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเชื่อมโยงฐานการผลิตของประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางน้ำ – ท่าเรือCruiseกระบี่ การเพิ่มขีดความสามารถการให้บริการขนส่งทางอากาศ – ท่าอากาศยานภูเก็ต	+ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางให้น่าอยู่ ทั้งระบบสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี + มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองหลักอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม + การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางสะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ + กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมืองเป้าหมายในการพัฒนา เช่น หนองคาย เพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่ - ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการค้า / เขตเศรษฐกิจพิเศษ / การค้าชายแดน</u> ● **ตำแหน่งยุทธศาสตร์การค้า (กระทรวงพาณิชย์)**	+ ต่อยอดให้เกิดการพัฒนาผลผลิตที่มีความหลากหลาย และมีการใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างสินค้าอุตสาหกรรมที่โดดเด่นยิ่งขึ้น + เกิดความเชื่อมโยงทางการค้าในห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคการผลิตและกระจายสินค้าทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
– ศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านวิทยาการอาหาร	- เกิดการลักลอบนำเข้า และส่งออกสินค้าผิดกฎหมาย รวมถึงสินค้าหลบเลี่ยงภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ
<u>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด</u> ● **วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด** การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลกบนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน ● **จุดเน้นยุทธศาสตร์ (Positioning)** 1. การท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและคุณภาพระดับโลก 2. การเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 3. การบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ภูมิสังคม ประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม และความต้องการของท้องถิ่น ● **ประเด็นยุทธศาสตร์** 1. พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน 2. การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน 3. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	+ กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งภาคเกษตรและภาคการท่องเที่ยว + สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่คุณค่าของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การผลิต แปรรูป การตลาด และการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ + ประชาชนและบุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

3.1.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking)

หลังจากที่มีการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก(External Factors) ที่เข้ามากระทบแล้ว พื้นที่ยังจะต้องมีการวิเคราะห์ศักยภาพของปัจจัยภายใน(Internal Factors) ด้วยจึงได้มีการนำเครื่องมือที่มีชื่อว่า การวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย(MOI Benchmarking) เข้ามาใช้ และประเมินผลการดำเนินงานเชิงเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ ของประเทศผ่านตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประเมินถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนในแต่ละด้าน

อย่างไรก็ตาม ด้วยขอบเขตของการศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นสำคัญ จึงได้มีการคัดเลือกและหยิบยกเฉพาะตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจขึ้นมาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญเป็นหลัก ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.16-5: สรุปตัวชี้วัดที่สำคัญต่อพื้นที่กลุ่มที่ 16

ตัวชี้วัดที่สำคัญ	คะแนน	หน่วยวัด	อันดับ
อัตราพึ่งพิง*	50.51	ร้อยละ	14
คนอายุ 15 -60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้	97.47	ร้อยละ	15
คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	92.58	ร้อยละ	15
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	19.70	ร้อยละ	8
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	25.97	ร้อยละ	9
ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่	1,260	กก.ต่อไร่	12
อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย	-1.10	ร้อยละ	13
อัตราส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด	2.32	ร้อยละ	8
จำนวนโรงงาน / สปก ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP / HACCP	40	แห่ง	10
สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร	38.69	ร้อยละ	8
สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืม (ร้อยละ)*	2.49	ร้อยละ	8
สัดส่วนปริมาณเงินกู้ยืมต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร (ร้อยละ)*	82.84	ร้อยละ	4
สัดส่วนหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด	97.73	ร้อยละ	13
อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่	3.47	ร้อยละ	4
สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด	85.56	ร้อยละ	5
สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	4.66	ร้อยละ	18
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	4.01	ร้อยละ	7
อัตราเงินเฟ้อ*	-0.46	ร้อยละ	3
ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย	402,702	บาท / คน / ปี	7
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	57.45	ร้อยละ	1
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์	16.05	ร้อยละ	1
ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	459,311	พันลิตร	14
ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	303,308	พันลิตร	8
ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อราย*	7,174.53	กิโลวัตต์ / ชั่วโมง / ราย	12

ที่มา : ฐานข้อมูลระบบการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย (MOI Benchmarking)

หมายเหตุ : *ตัวชี้วัดแบบผกผัน

จากข้อมูลตัวชี้วัดข้างต้น หากวิเคราะห์และพิจารณาตามแนวคิด Quartile โดยเป็นการนำตัวชี้วัดของกลุ่มพื้นที่ทั้ง 18 กลุ่มทั้งหมดมาเรียงลำดับ และจัดแบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.16-6: การจักตำแหน่งตามแนวคิด Quartile เพื่อระบุศักยภาพการพัฒนา

Quartile	ระดับศักยภาพ	ช่วงอันดับ
Quartile 1	ดีมาก	1 - 4
Quartile 2	ดี	5 - 8
Quartile 3	ปานกลาง	9 - 13
Quartile 4	ต้องปรับปรุง	14 - 18

- **สรุปประเด็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด**

จากตัวชี้วัดข้างต้น จึงสามารถสรุปประเด็นทางด้านศักยภาพในภาพรวมขอพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ ซึ่ง 16 ประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรังได้ดังนี้

1) สถานการณ์ทางด้านแรงงานในกลุ่มจังหวัดค่อนข้างแย่ [คนอายุ 15 - 60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ (15)] โดยมีประชากรกลุ่มเด็กและผู้สูงอายุที่สูงกว่าประชากรในวัยทำงานมาก [คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ (15), อัตราพึ่งพิง (14)]
2) ในภาพรวมเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีอัตราการขยายตัวในระดับปานกลาง [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (7)] โดยมีตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักเป็นภาคบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (1), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ (1)]
3) ภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัด ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (8), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (9)] ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาการเกษตรของกลุ่มได้ดีอยู่ อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาผลผลิต [ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่ (12), อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย (13)]
4) หากพิจารณาร่วมกับตัวชี้วัดทางด้านผลิตภาพแรงงาน อาจกล่าวได้ว่าแรงงานกลุ่มนี้ มีศักยภาพทางด้านงานบริการเป็นอย่างมาก [ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย (7)]

3.1.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 16

จากการประมวลและวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย และยุทธศาสตร์ ซึ่งสะท้อนในมุมของปัจจัยภายนอก (External Factors) และการวิเคราะห์ประเด็นตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของปัจจัยภายใน (Internal Factors) นั้นจึงสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาทบทวนประเด็นศักยภาพ (SWOT) ของพื้นที่ในภาพรวมโดยอ้างอิงจากข้อมูลที่มีอยู่เดิม ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

S1 ทำเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Location) ที่สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งฝั่งอ่าวไทย ทะเลอันดามัน และประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศ IMT-GT และประเทศในเอเชียใต้

S2 มีสนามบินนานาชาติ 2 แห่งที่จังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ และสนามบินภายในประเทศอีก 2 แห่ง ที่จังหวัดตรังและจังหวัดระนอง พร้อมรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก

S3 มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักระดับโลก มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว ความอุดมสมบูรณ์

S4 เป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของอันดามัน สืบสานมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน อาทิ เช่น วิถีชีวิตชาวเล อารยธรรมเพอรานากันที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

S5 เป็นแหล่งผลิต ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อันเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ เนื่องจากมีฝนตกชุก และมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติจำนวนมาก

S6 แนวชายฝั่งทะเลยาว 878 กิโลเมตร มีหาดทรายสวยงาม มีเว้งอ่าว เกาะแก่ง มากมาย และเหมาะสมกับการทำประมงชายฝั่งและประมงน้ำลึก

S7 มีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ตั้งแต่ภูผา ป่า ถ้ำ น้ำตก พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่ อ่าวพังงา ที่เหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงนิเวศ

S8 คงความเป็นอัตลักษณ์วิถีชีวิตของประชาชนด้านการเกษตร สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเกษตร

S9 มีป่าชายเลนที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศวิทยาอันเป็นแหล่งห่วงโซ่อาหารของสัตว์น้ำ แนวป้องกันชายฝั่ง และซับน้ำเสีย

S10 มีอุตสาหกรรมด้านการบริการ และโลจิสติกส์ที่โดดเด่น เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของกลุ่มจังหวัด ประชาชนมีแนวโน้มทำอาชีพเกษตรกรมากขึ้น และเกษตรกรมีรายได้สุทธิจากการเกษตรมากกว่าปริมาณเงินกู้

จุดอ่อน (Weaknesses)

W1 ภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ฝนตกชุก ทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวทางทะเลไม่สามารถทำได้ตลอดทั้งปี

W2 ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทางบกและทางน้ำเสื่อมโทรมและถูกบุกรุกทำลาย

W3 โครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมทางบก ทางราง ทางน้ำ รวมไปถึงการบริหารจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ ยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนเมืองที่เติบโตอย่างรวดเร็ว

W4 สินค้าเกษตรมีฐานการผลิตเป็นแบบปฐมภูมิ ยังมีการนำนวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าไม่มากเท่าที่ควร ทำให้ขาดการสร้างรายได้เพิ่มให้แก่เกษตรกร

W5 บุคลากรภาคบริการมีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามไม่เพียงพอ

W6 การร้อยเรียงเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมยังมีอยู่น้อย ทั้งในแง่ภูมิสถาปัตยกรรม โรงแรม สินค้า ฯลฯ เพื่อดึงดูดความสนใจและสร้างมูลค่าเพิ่ม

W7 ขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตรและประมง รวมทั้งภาคการท่องเที่ยว ต้องพึ่งพาแรงงานจากต่างประเทศ

W8 การท่องเที่ยวยังกระจุกตัวอยู่บางพื้นที่ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การกระจายความเจริญและรายได้ไม่มากเท่าที่ควร

W9 อยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่มีโอกาสในการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น สึนามิ อุทกภัย ดินถล่ม

W10 เกษตรกรขาดความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และคุณภาพในแปรรูปยาง ตลอดจนการบริหารจัดการตลาดสมัยใหม่ รวมทั้งขาดการรวมกลุ่มการเกษตร

W11 ระบบบริการในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่งยังมีปัญหา สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยยังไม่ได้มาตรฐาน สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ และเส้นทางคมนาคมขนส่งกระจุกตัว ไม่มีการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

W12 ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ โดยสถานพยาบาลขนาดใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองสำคัญ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึง

W13 ผลิตภาพ (productivity) ในภาคการเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำและจำนวนผลผลิตสินค้าเกษตรมีแนวโน้มลดลง รวมถึงฟาร์มส่วนมากยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

W14 ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ยังมีขนาดค่อนข้างเล็ก และมีศักยภาพในการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างจำกัด

โอกาส (Opportunities)

O1 ตลาดท่องเที่ยว MICE เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มที่จะมีการจัดงานประชุมนานาชาติในภูมิภาคเอเชียมากยิ่งขึ้น

O2 ความร่วมมือประชาคมอาเซียน และกรอบความร่วมมืออื่นๆ สนับสนุนให้เกิดพลังการพัฒนาเชื่อมโยงในด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การเกษตร และประมง

O3 ข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่างๆ สร้างโอกาสในการพัฒนาไม้ผล กุ้งเพื่อการส่งออก บริการ Home Stay และ Spa

O4 กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและเผยแพร่สู่สากล

O5 นโยบายพลังงานทดแทนเป็นโอกาสในการผลิตปาล์มน้ำมันและไบโอดีเซล ซึ่งพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ

O6 ทิศทางแผนพัฒนาภูมิภาค (ภาคใต้) ของ สศช. เน้นการเป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมัน รวมทั้งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่ได้มาตรฐานสากล ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล

O7 แนวโน้มการให้ความสำคัญกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดกระแสการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ขยายตัวเพิ่มขึ้น

O8 ตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งมีประชากรจำนวนมาก เช่น อินเดีย จีน ตะวันออกกลาง ให้ความสนใจท่องเที่ยวในอันดามันเพิ่มสูงขึ้น

O9 นโยบายจัดระเบียบสังคมของรัฐบาล สร้างความเป็นระเบียบของสังคม ทำให้เพิ่มความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

O10 การเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทำให้การเดินทางและการขนส่งมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนารถไฟทางคู่และระบบรางเชื่อมต่อไปยังชายแดนไทย - มาเลเซีย ฯลฯ

O11 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถในการผลิตและคุณภาพชีวิต

อุปสรรค (Threats)

T1 การหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบอาชีพบริการ แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว ทำให้ชุมชนเมืองขยายตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

T2 การเพิ่มขึ้นของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและผู้ลักลอบเข้าเมือง แม้ว่าจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้บางส่วน แต่ส่งผลกระทบต่อการบริการสาธารณะด้านความปลอดภัยและการใช้บริการสาธารณูปโภคของประชาชนในพื้นที่ และแนวโน้มการเกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาด้านความมั่นคง ปัญหายาเสพติด และปัญหาด้านสาธารณสุข เป็นต้น

T3 ภาพรวมการให้งบประมาณ การจัดสรรงบประมาณไม่สอดคล้องกับศักยภาพกลุ่มจังหวัด เนื่องจากคิดเป็นต่อหัวประชากร ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีจำนวนประชากรแฝงเยอะ จำนวนประชากรที่แท้จริงน้อย ทำให้ได้รับจัดสรรงบประมาณน้อย

T4 ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย และดินโคลนถล่ม ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยังเป็นพื้นที่เฝ้าระวังภัยพิบัติแผ่นดินไหว

T5 ภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดพายุรุนแรง ดินโคลนถล่ม การกัดเซาะชายฝั่ง การตายของสัตว์ทะเลจำนวนมาก และระบบนิเวศน์ที่เปลี่ยนแปลงไป

T6 การเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทาง มาท่องเที่ยวในพื้นที่

T7 ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นมากขึ้น ประเทศไทยได้ร่วมลงมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ทำให้ต้องเร่งปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยวให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

T8 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุยังส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคการผลิตของภาค โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเป็นฐานเดิมอยู่แล้ว

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 ด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16 รวมถึงข้อมูลผลกระทบของด้านโยบายสำคัญที่ถูกถ่ายทอดมายังพื้นที่จังหวัด ประกอบกับการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถวิเคราะห์ได้ถึงแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของพื้นที่จังหวัด และสามารถสรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของพื้นที่กลุ่ม 16 ซึ่งจะแสดงออกในรูปแบบจุดเน้น หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของพื้นที่และมีผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โดยในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้นำแนวคิดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) และห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามาปรับใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อให้การขับเคลื่อนมีทิศทางที่ชัดเจนมากที่สุด ซึ่งมีสรุปผลการอบรมเชิงปฏิบัติการของแต่ละจังหวัดในกลุ่มที่ 16 ดังนี้

3.1.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดระนอง

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดระนอง

จังหวัดระนอง ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ไม้ผล (ทุเรียน มังคุด)	- เป็นอีกหนึ่งพืชเศรษฐกิจที่มีการปลูกมากในพื้นที่ และเป็นหนึ่งในไม่กี่จังหวัดของกลุ่มที่มีการเน้นในเรื่องไม้ผล - มีโอกาสต่อยอด และสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการแปรรูปได้มาก
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	- เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นในกลุ่ม - มีน้ำแร่ธรรมชาติเป็นทรัพยากรหลัก ที่เข้ามาเสริม โดยมีการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถนำมาต่อยอดเพิ่มเติมได้

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ไม้ผล

ภายใต้ประเด็นไม้ผล ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผลของจังหวัดระนอง

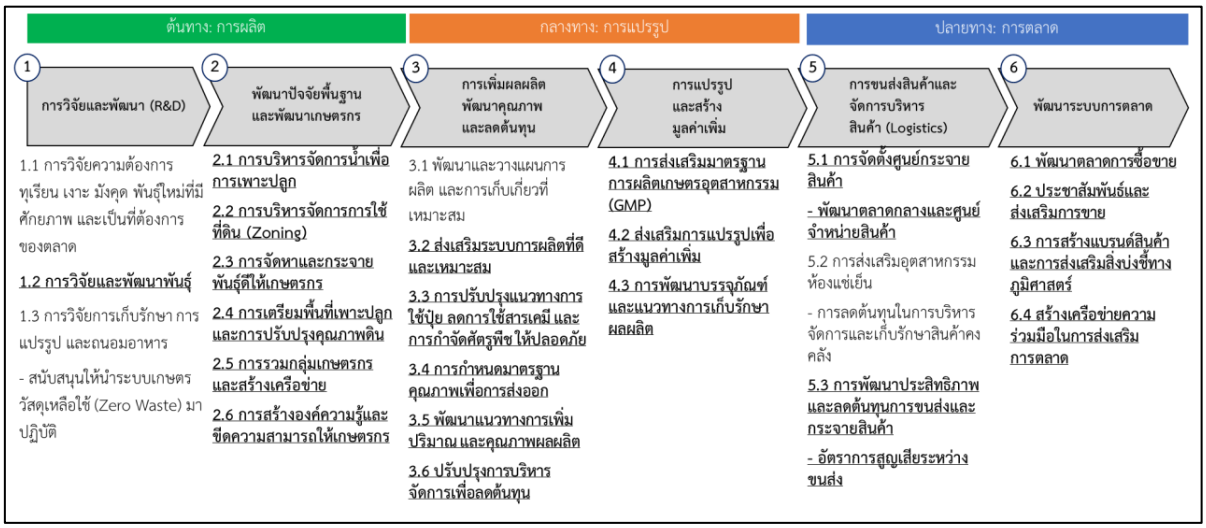

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยความต้องการทุเรียน เงาะ มังคุด พันธุ์ใหม่ที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด 1.3 การวิจัยการเก็บรักษา การแปรรูป และถนอมอาหาร - สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 พัฒนาและวางแผนการผลิต และการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น -การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 3.1	การส่งเสริมเพิ่มศักยภาพการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพและปลอดภัย	วิจัยแนวทางการพัฒนา และวางแผนเพื่อการเพาะปลูก และช่วยส่งเสริมให้เกษตรกร ลดละ เลิก การใช้สารเคมี โดยใช้เชื้อจุลินทรีย์ในการควบคุมโรคพืช การลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยหมัก ซึ่งท้ายที่สุดจะช่วยให้สามารถผลิตทุเรียนเพื่อให้ได้คุณภาพดีและปลอดภัยจากสารเคมี	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3.4 / 4.1 / 4.3	ส่งเสริมการแปรรูปทุเรียน มังคุด และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	พัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปกลุ่มวิสาหกิจชุมชน / SME	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.สาธารณสุขจังหวัด
5.1 / 5.2 / 5.3 / 6.2	ส่งเสริมและพัฒนาตลาดผลไม้ระนอง (ทุเรียน มังคุด)	สร้างช่องทางการตลาดรูปแบบใหม่ๆและทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ลดปัญหาสินค้าล้นตลาด	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของจังหวัดระนอง

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.5 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.4 การการจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.1 / 3.2 / 3.5 / 4.3	โครงการการเตรียมความพร้อมและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย จังหวัดระนอง	การประเมินความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย พร้อมประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ การเตรียมการในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และแนวทางการดูแลอย่างยั่งยืน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
6.1	โครงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง	สร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดระนอง

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ไม้ผล (ทุเรียน มังคุด)

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- นอกเหนือจากยางพารา และปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีการปลูกกันมากในหลายจังหวัดทางภาคใต้อยู่แล้ว จังหวัดระนองนับว่าเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มุ่งเน้นการปลูกไม้ผลในจังหวัดด้วย โดยเฉพาะ ทุเรียน และมังคุด
- ราคาไม้ผลของจังหวัดนับว่าค่อนข้างสูงกว่าราคาข้าวนาปี
- กระแสการบริโภคผลไม้มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะทุเรียน
- ไม้ผลมีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูง

ตารางที่ 3.16-7: เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ มังคุด ปี 2556-2558

จังหวัด	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558
ประเทศไทย	420,651	426,300	415,020	288,250	210,790	199,911
ภาคใต้	225,419	222,504	222,504	124,177	83,022	83,022
กลุ่มอันดามัน	30,768	31,145	31,145	23,972	14,629	14,629
ระนอง	**13,646**	**13,858**	**13,858**	**10,235**	**5,866**	**5,866**
พังงา	12,974	12,670	12,670	11,547	6,974	6,974
ภูเก็ต	457	449	449	257	246	246
กระบี่	1,225	1,109	1,109	490	392	392
ตรัง	2,466	3,059	3,059	1,443	1,151	1,151

ตารางที่ 3.16-8: เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ทุเรียน ปี 2556-2558

จังหวัด	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558
ประเทศไทย	577,235	570,602	573,293	569,313	631,775	601,554
ภาคใต้	297,558	293,073	293,002	223,050	258,772	239,513
กลุ่มอันดามัน	23,199	23,160	22,391	12,636	13,571	11,624
ระนอง	**9,013**	**8,851**	**8,878**	**5,858**	**6,974**	**6,192**
พังงา	7,173	7,239	7,250	3,651	3,477	3,259
ภูเก็ต	2,246	2,249	2,228	815	893	823
กระบี่	2,618	2,613	2,082	1,121	1,077	773
ตรัง	2,149	2,208	1,953	1,191	1,150	577

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ(Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-1: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผล ของจังหวัดระนอง

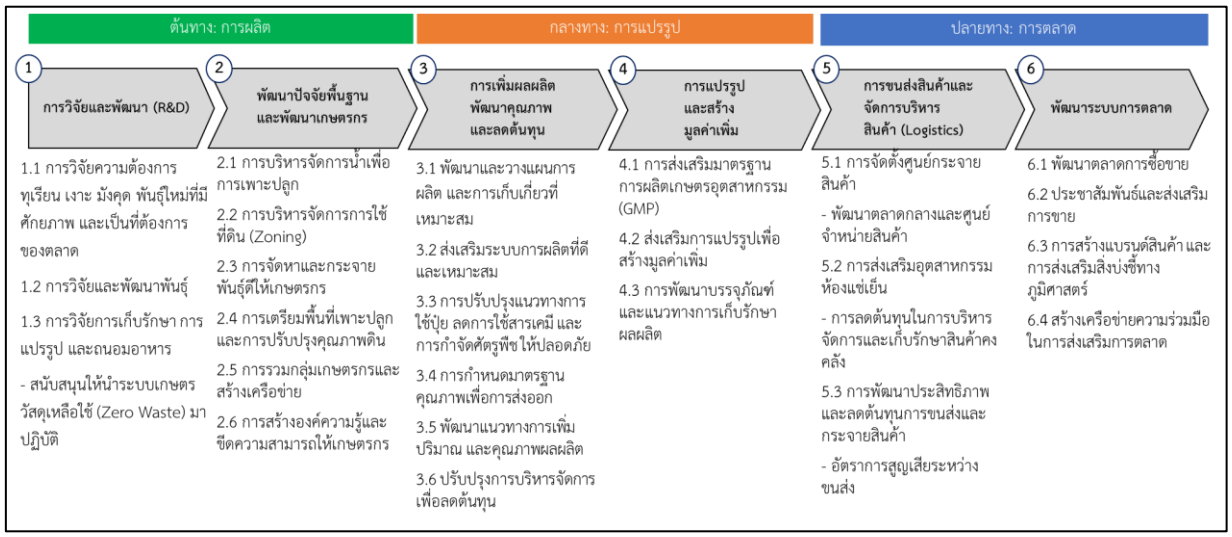

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-9: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[1]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.1 / 3.3	โครงการ 9101	สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด, สนง.เกษตรจังหวัด	การบริหารจัดการแหล่งน้ำในพื้นที่ การทำปุ๋ยหมัก การเตรียมที่ดิน พื้นที่เพาะปลูก

[1] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.2 / 2.3 / 2.4	โครงการเกษตรแปลงใหญ่ / Agri-Map	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ / ศูนย์วิจัยเกษตร	มีการกำหนดพื้นที่การเพาะปลูกที่เหมาะสมตามกรอบ Zoning by Agri Map และพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการเกษตรในพื้นที่ทั้งในเรื่องของ ปุ๋ย ดิน และพันธุ์
1.2 / 1.3 / 2.5 / 2.6 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 3.5 / 3.6 / 4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตภาคเกษตร- ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพ ปลอดภัย / เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ	สนง.เกษตรจังหวัด	สร้างเครือข่ายเกษตรกร มีการนำนักวิชาการไปสอน อบรมเกษตรกรเกี่ยวกับแนวทางการปลูกตามหลัก GAP เรื่องเชื้อไตรโคม่า ป้องกันเชื้อรา ทำทุเรียนอินทรีย์ ปรับปรุงและพัฒนาศูนย์เรียนรู้ของทุเรียนและมังคุด เพื่อให้เป็นแหล่งวิจัย ศึกษา และดูงานที่ครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาพันธุ์ การเตรียมพื้นที่ การเพาะปลูก การเตรียมการเพื่อการส่งออก และการแปรรูป เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ และปริมาณสูง
3.4	การพัฒนาคุณภาพการผลิตผลไม้สู่มาตรฐานการส่งออก	สนง.เกษตรจังหวัด / องค์การบริหารส่วนจังหวัด	นำเสนอแนวทาง และมาตรฐานการส่งออกที่เหมาะสมให้กับเกษตรกร
4.2	การส่งเสริมการแปรรูป	สนง.วิสาหกิจชุมชน /	มีการทำฝึกอบรมให้มีการทำไม้ผลแปรรูป อาทิ น้ำมังคุด มังคุดกวน ทุเรียนทอด ทุเรียนอบ (ส่งเสริมการแปรรูป)
3.3	โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งสู่ชุมชนการพึ่งตนเอง – ส่งเสริมการผลิตอาหารเสริมสำหรับพืชเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี	ที่ทำการปกครองอำเภอ	ส่งเสริมให้เกษตรกรท้องถิ่นมีแนวทางในการลดการพึ่งพิงปุ๋ยเคมีในพื้นที่ ผ่านการทำปุ๋ยธรรมชาติใช้เอง
5.3	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	ที่ทำการปกครองอำเภอ	ปรับปรุงถนนตามเส้นทางขนส่งสินค้าเกษตร เพื่อลดอุบัติเหตุ และเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งให้ดีมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.1 / 6.1 / 6.4	ส่งเสริม/สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตลาดกลางเพื่อการเกษตร / ปรับปรุงตลาดกลางเพื่อการเกษตร	องค์การบริหารส่วนจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด	ปรับปรุงตลาดกลางสินค้าเพื่อการเกษตรในพื้นที่ ให้เป็นศูนย์กลางการซื้อขาย และกระจายผลผลิตของจังหวัด รวมกลุ่มกันขาย และ มีการประมูล ทำให้ราคาดีกว่าท้องตลาด มีการส่งเสริมแปรรูปเป็นมังคุดกวน/น้ำมังคุด โดยการเก็บมังคุดแช่แข็งแล้วแปรรูป
6.2 / 6.3	การพัฒนาสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดระนอง	กระทรวงพาณิชย์ฯ	เริ่มทำ Geographical Indication (GI) ของมังคุดกับทุเรียน

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-10: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยความต้องการทุเรียน เงาะ มังคุด พันธุ์ใหม่ที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด 1.3 การวิจัยการเก็บรักษา การแปรรูป และถนอมอาหาร - สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 พัฒนาและวางแผนการผลิต และการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น -การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง

แผนภาพที่ 3.16-2: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผล ของจังหวัดระนอง

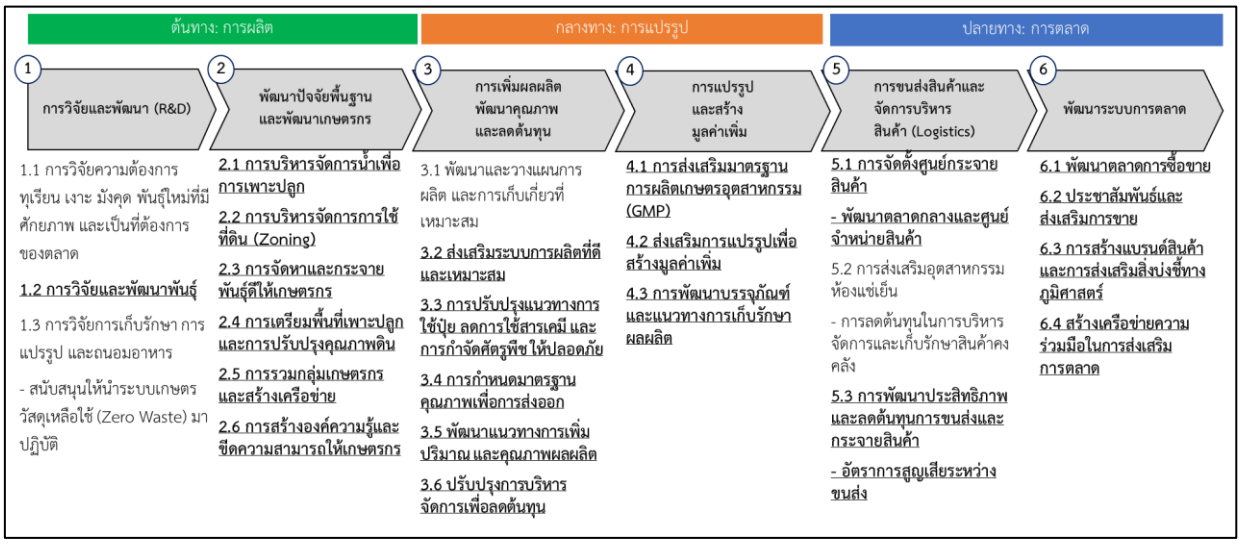

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดระนอง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-11: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[2]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 3.1	การส่งเสริมเพิ่มศักยภาพการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพและปลอดภัย	วิจัยแนวทางการพัฒนา และวางแผนเพื่อการเพาะปลูก และช่วยส่งเสริมให้เกษตรกร ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี โดยใช้เชื้อจุลินทรีย์ในการควบคุมโรคพืช การลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยหมัก ซึ่งท้ายที่สุดจะช่วยให้สามารถผลิตทุเรียนเพื่อให้ได้คุณภาพดีและปลอดภัยจากสารเคมี	สนง.เกษตรจังหวัด
3.4 / 4.1 / 4.3	ส่งเสริมการแปรรูปทุเรียน มังคุด และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม	พัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปกลุ่มวิสาหกิจชุมชน / SME	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.สาธารณสุขจังหวัด
5.1 / 5.2 / 5.3 / 6.2	ส่งเสริมและพัฒนาตลาดผลไม้ระนอง (ทุเรียน มังคุด)	ต้องการให้ผลผลิตผลไม้ระนองออกสู่ตลาดถึงมือผู้บริโภคมากขึ้น เนื่องจากเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยการสร้างช่องทางการตลาดรูปแบบใหม่ๆและทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น เป็นการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ลดปัญหาสินค้าล้นตลาด	สนง.พาณิชย์จังหวัด

[2] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมเพิ่มศักยภาพการผลิตทุเรียนให้ได้คุณภาพและปลอดภัย

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จ.ระนอง มีพื้นที่ปลูกทุเรียน 14,052 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต 8,941 ไร่ ผลผลิตรวม 6,659 ตัน/ปี มูลค่า 432.8 ล้านบาท ในการผลิตทุเรียนเกษตรกรมีต้นทุนการผลิตสูงในการใช้สารเคมีในการกำจัดโรคและแมลง ทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อยลง และมีสารเคมีตกค้างในผลผลิต ดังนี้เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตและผลิตทุเรียนให้มีคุณภาพให้มีความปลอดภัย โดยการใช้เชื้อจุลินทรีย์ในการควบคุมกำจัดโรคแมลง การใช้ปุ๋ยหมักเพื่อลดต้นทุนการผลิตและใช้การห่อผลทุเรียนเพื่อลดการทำลายแมลงศัตรูพืช

สรุปแนวคิดโครงการ

- ศึกษาวิจัยความต้องการของตลาด พร้อมการพัฒนาแผนงานและการวางแผนการปลูกและเก็บเกี่ยวได้อย่างเหมาะสม
- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกร ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี โดยใช้เชื้อจุลินทรีย์ในการควบคุมโรคพืช การลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยหมัก
- เพื่อผลิตทุเรียนเพื่อให้ได้คุณภาพดีและปลอดภัยจากสารเคมี

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ศึกษาวิจัยความต้องการของผู้บริโภค
- สำรวจตลาด และวางแผนการเพาะปลูกที่เหมาะสม
- อบรมถ่ายทอดความรู้และฝึกปฏิบัติให้เกษตรกรในการผลิตทุเรียนปลอดภัย (การผลิตปุ๋ยหมักเพื่อลดต้นทุนการผลิต / การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการควบคุมโรค / การห่อผลทุเรียนเพื่อป้องกันการทำลายแมลงศัตรูทุเรียน)
- แปลงต้นแบบในการห่อผลทุเรียน

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: 1. สนง.เกษตรจังหวัดระนอง / 2. พัฒนาที่ดินระนอง / 3. ศูนย์วัชพืชจังหวัด

ด้านการวิจัย: กรมวิชาการเกษตร / วิทยาลัยการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

ผลลัพธ์:

- เกษตรกรสามารถผลิตสินค้าได้ตรงกับความต้องการของตลาด
- เกษตรกรมีการลดต้นทุนการผลิต, ลดการใช้สารเคมี

ผลผลิต:

- มีแผนงานการเพาะปลูกที่เหมาะสม
- เกษตรผู้ปลูกทุเรียน จำนวน 150 คน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- การดำเนินงานแล้วเสร็จตามแผนงาน
- ยอดขายของการประมง และอาหารทะเลของจังหวัดพังงาเพิ่มสูงขึ้น
- ชาวประมง และผู้เลี้ยงมีรายได้เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ประชุมชี้แจงรายละเอียดโครงการให้กับเจ้าหน้าที่	1 ต.ค.2560 – 30 ก.ย.2561			สนง.เกษตรจังหวัด	
ศึกษาวิจัยความต้องการของผู้บริโภค และการสำรวจตลาด					
วางแผนการปลูก					
รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ					
ฝึกอบรมเกษตรกรตามกิจกรรมของโครงการ					
คัดเลือกแปลงต้นแบบ และทดลองดำเนินงาน					
สรุปผลการดำเนินโครงการ					

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมการแปรรูปทุเรียน มังคุด และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ราคาผลผลิตไม้ผลมักผันผวน โดยเฉพาะกับในช่วงบางฤดูกาลที่ไม่สามารถควบคุมผลผลิตได้ ทำให้ต้องมีการพัฒนามาตรการในการส่งเสริมการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าของไม้ผล

สรุปแนวคิดโครงการ

- ส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องเย็น
- ส่งเสริมแนวทางการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทุเรียน มังคุด เช่น ทุเรียนทอด อบแห้ง ผง เชื่อม, น้ำมังคุด/กวน/อบแห้ง สบู่มังคุด ผลิตภัณฑ์เสริมความงามจากเปลือกมังคุด เวชภัณฑ์
- ส่งเสริมการนำเปลือกทุเรียน เปลือกมังคุด มาเพิ่มมูลค่า
- การพัฒนาบรรจุภัณฑ์
- พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากทุเรียน มังคุดให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
- สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ทุเรียน มังคุด

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- พัฒนา หรือปรับปรุงห้องเย็น
- เชื่อมโยงงานวิจัยที่มี
- ฝึกอบรม และสนับสนุนอุปกรณ์จำเป็นในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์
- ให้คำปรึกษาทางด้านการสร้างแบรนด์

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- บูรณาการภาครัฐและเอกชน
- พัฒนาชุมชน: OTOP และ ประชารัฐ
- แหล่งข้อมูลงานวิจัยการแปรรูปมังคุด: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพัฒนาชุมชน / อุตสาหกรรม / เกษตร / สาธารณสุข

ผลลัพธ์: เกษตรกรสามารถผลิตสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรได้

ผลผลิต: มีผลผลิตแปรรูปต้นแบบ ที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดได้

ตัวชี้วัดของโครงการ: สัดส่วนของเกษตรกรที่สามารถนำผลผลิตต้นแบบไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ได้จริง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
สำรวจ และพัฒนาห้องเย็นในพื้นที่	1 ปี			สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด/ สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด / สนง.เกษตรจังหวัด สนง. สาธารณสุขจังหวัด	
รับสมัครเกษตรกรมาเข้าร่วมโครงการ					
นำเสนอและเชื่อมโยงงานวิจัยจากสถาบันการศึกษา					
ฝึกอบรม ดูงานในเรื่องของการแปรรูป พัฒนาบรรจุภัณฑ์					
สนับสนุนอุปกรณ์จำเป็นและส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทุเรียน มังคุด และบรรจุภัณฑ์					
ให้คำปรึกษาในเรื่องของการสร้างแบรนด์ให้กับผลิตภัณฑ์					

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมและพัฒนาตลาดผลไม้ระนอง (ทุเรียน มังคุด)

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดระนอง ผลิตผลไม้ (ทุเรียน มังคุด) ออกสู่ตลาดมาก ซึ่งผลผลิตจะมีคุณภาพ เมื่อถึงฤดูการผลิต บางทีจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสินค้าล้นตลาด ทำให้ราคาตกต่ำ เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน จึงมีความต้องการให้ผลผลิตผลไม้ระนองออกสู่ตลาดถึงมือผู้บริโภคมากขึ้น เนื่องจากเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ โดยการสร้างช่องทางการตลาดรูปแบบใหม่ๆและทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้น เป็นการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ลดปัญหาสินค้าล้นตลาด

สรุปแนวคิดโครงการ

- ประชาสัมพันธ์ผลผลิตทุเรียน มังคุด ผ่านสื่อต่างๆ อาทิ แอปพลิเคชันและสื่อรูปแบบต่างๆ
- จัดจำหน่ายสินค้าทางช่องทางหลากหลาย อาทิออนไลน์ จัดงานจำหน่ายผลไม้

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สร้างเครือข่าย เชื่อมโยงการตลาดกับภูมิภาคอื่นๆ
- พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์อาทิ แอปพลิเคชันและสื่อรูปแบบต่างๆ
- พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย
- จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย อาทิ จัดงานจำหน่ายผลไม้

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สำนักงานเกษตรจังหวัด / สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด / เอกชน / ประชารัฐ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง

ผลลัพธ์: เกษตรกรสามารถจำหน่ายสินค้าได้ และลดปัญหาสินค้าล้นตลาด

ผลผลิต:

- มีสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น
- มีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวน จำหน่ายได้ / ผลไม้ที่ออกสู่ตลาด (ปริมาณ)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. สำรวจข้อมูลผลผลิตผลไม้ระนอง	ต.ค.2560 – ก.ย.2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	
2. สร้างเครือข่าย เชื่อมโยงการตลาดในระดับภูมิภาค					
3. พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่					
4. เชื่อมโยงช่องทางการจัดจำหน่ายรูปแบบต่างๆ					

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1) จุดเด่นของผลิตภณฑ์ศักยภาพ

- เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นในกลุ่ม
- มีทรัพยากรเป็นน้ำแร่ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนองอยู่แล้ว โดยน้ำแร่ของจังหวัดได้รับการจดทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indicator) ของจังหวัดระนอง ภายใต้ชื่อ น้ำแร่เมืองนอง
- มีความพยายามผลักดันให้จังหวัดระยองเป็น เมืองแห่งธรรมชาติฟื้นฟูสุขภาพร่างกายและจิตใจ โดยมีน้ำแร่ช่วยบำบัดโรคและเสริมความงาม

ตารางที่ 3.16-12: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
ระนอง	**880,989**	**3,727**
พังงา	4,176,738	37,215
ภูเก็ต	13,203,284	313,006
กระบี่	5,575,541	78,336
ตรัง	1,414,663	7,710

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-3: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของจังหวัดระนอง

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-13: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[3]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	การศึกษาสภาพแหล่งน้ำพุร้อนในจังหวัด	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	มีการศึกษาสภาพน้ำพุร้อนในพื้นที่ (ไม่มีกลิ่น, มีฟลูออไรด์สูง) และการประเมินความพร้อมเพื่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
2.1	การสำรวจสถิติด้านการท่องเที่ยว โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	สนง.จังหวัด/ สนง.สถิติจังหวัด	จัดเก็บสถิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ จำนวนนักท่องเที่ยว การใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว เป็นต้น
2.2	โครงการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด	อบจ.ระนอง	พัฒนาแผนงาน และแนวทางการพัฒนา / ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดระนองในด้านต่างๆ
3.1	การประเมินมาตรฐานการให้บริการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	มีการส่งเสริมการให้ความรู้ และช่วยประสานงานให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการให้บริการท่องเที่ยวจากกระทรวงการท่องเที่ยว-กีฬา
3.3 / 4.1 / 4.2 / 4.3 / 7.3	โครงการเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว – ฝึกอบรมมัคคุเทศก์ก์ / สัมมนาเครือข่ายการท่องเที่ยว	วิทยาลัยชุมชน / มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	พัฒนาศักยภาพบุคลากร และเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการให้บริหารด้านการท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่
5.1 / 5.2	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน	เทศบาลเมือง/ สนง.จังหวัด/ สมาคมธุรกิจการ	พัฒนาเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ พร้อมกับการผนวกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของเส้นทางเพื่อสร้างความ

[3] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	การท่องเที่ยว - พัฒนาถนนสายประวัติศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว - Promote Ranong (ป้ายประชาสัมพันธ์ /ป้ายบอกทาง)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/หอการค้า	น่าสนใจเพิ่มขึ้น พร้อมกับการพัฒนาป้ายบอกทางตามสถานที่สำคัญในพื้นที่
5.2 / 5.3	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว	อุทยานแห่งชาติ / อบจ. / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ปรับปรุงสภาพ และภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณ (พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ / ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณแนวเขื่อนริมแม่น้ำกระบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว)
5.3	โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง - สายตรวจรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด / สถานีตำรวจน้ำ 1	ดูแลความปลอดภัยทั่วไป และทำหน้าที่สายตรวจรักษาความปลอดภัยและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางทะเล
3.1 / 5.5 / 6.2	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / อปท.	พัฒนา ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ พร้อมการประเมินตามกรอบมาตรฐานต่างๆ ที่สำคัญ
3.1 / 5.6 / 6.2	โครงการเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ และพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวกลุ่มโฮมสเตย์ โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง -	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / อปท. / ที่ทำการปกครองจังหวัด	พัฒนาบุคลากร และมาตรฐานการให้บริการที่พักในบริเวณ พร้อมการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรฐานของที่พักที่ได้รับการรับรองต่างๆ ในพื้นที่

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	ตรวจ ติดตาม แนะนำ การประกอบธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.2547		
6.2	โครงการ Clean Food Good Taste	สนง.พาณิชย์จังหวัด	ส่งเสริมกระบวนการการปรุงอาหารที่สะอาดตามร้านอาหารในพื้นที่
7.1 / 7.2	โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว – จัดงานประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดระนอง ปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อบจ.แบบครบวงจร	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / ททท. / อบจ.	สร้างสรรค์กิจกรรม และแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ถึงการท่องเที่ยวของจังหวัด

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-14: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.5 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.4 การการจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 3.16-4: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของจังหวัดระนอง

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดระนอง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-15: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[4]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.1 / 3.2 / 3.5 / 4.3	โครงการการเตรียมความพร้อมและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง	การประเมินความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย พร้อมประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ การเตรียมการในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว และแนวทางการดูแลอย่างยั่งยืน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
6.1	โครงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง	สร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[4] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการการเตรียมความพร้อมและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย จังหวัดระนอง
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดระนองมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวกว่าปีละ 4 พันล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองได้กำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย ปัจจุบันผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวยังขาดกิจกรรมรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย และคู่มือปฏิบัติในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้ใช้บริการปฏิบัติได้ถูกต้อง
สรุปแนวคิดโครงการ • ประเมินความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย • ประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ • พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การรองรับนักท่องเที่ยว การดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม และการฟื้นฟูแหล่ง • จัดทำแนวทางปฏิบัติงานของบุคลากรตามแนวทางการบริหารจัดการ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้อง (สัมภาษณ์) • สำรวจแหล่งท่องเที่ยว และหารือกับเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนในบริเวณ • พัฒนาแผนงาน และคู่มือ • รับฟังความคิดเห็น • ฝึกอบรม
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง / นักงานเกษตรจังหวัด / สำนักงานพาณิชย์จังหวัด / สนง.สาธารณสุขจังหวัด / สนง.พัฒนาชุมชน / สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
ผลลัพธ์: มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเพิ่มขึ้น
ผลผลิต: • แผนบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพ • คู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย • มีการอบรมบุคลากรในพื้นที่
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 • ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
สำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้อง (เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ประมวลผลข้อมูลจากแบบสำรวจ)			ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด / เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล		
สำรวจข้อมูลพื้นฐานสำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย และรวบรวมข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง วิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล					
จัดตั้งคณะกรรมการประเมินผลกระทบ สำรวจและประเมินแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย จัดทำปัญหา จุดอ่อน สิ่งที่ต้องพัฒนา เพื่อจัดทำแผนงานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว			ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว		
พัฒนาคู่มือการปฏิบัติงาน					
รับฟังความคิดเห็น					
ฝึกอบรม					

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดระนองมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น จังหวัดระนองจึงกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย ปัจจุบันยังขาดแนวทางการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวให้มีความเป็นรูปธรรมและนำไปสู่การปฏิบัติ
สรุปแนวคิดโครงการ พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดรับกับทิศทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัย • พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดรับกับความต้องการ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง / เกษตร / ประมง / วัฒนธรรม / ภาคเอกชน / สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง / สถานศึกษา / ททท
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
ผลลัพธ์: นักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น
ผลผลิต: มีกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 • รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. สำรวจ และเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคสนามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ประมวลผลข้อมูลจากแบบสำรวจ					
2. กำหนดแผนงานกิจกรรม					
3. พัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว					

3.1.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดพังงา

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ประมง	- มีปริมาณการเพาะเลี้ยงที่กลับมาเติบโตได้สูงในช่วงปีที่ผ่านมา - เป็นแหล่งที่มีฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยอันดับต้นในภาคใต้ ที่มีปริมาณและมูลค่าสูง
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมาก - มีโอกาสในการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวกับภูเก็ตได้ค่อนข้างมาก

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ประมง</u>

ภายใต้ประเด็นไม้ผล ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมง ของจังหวัดพังงา

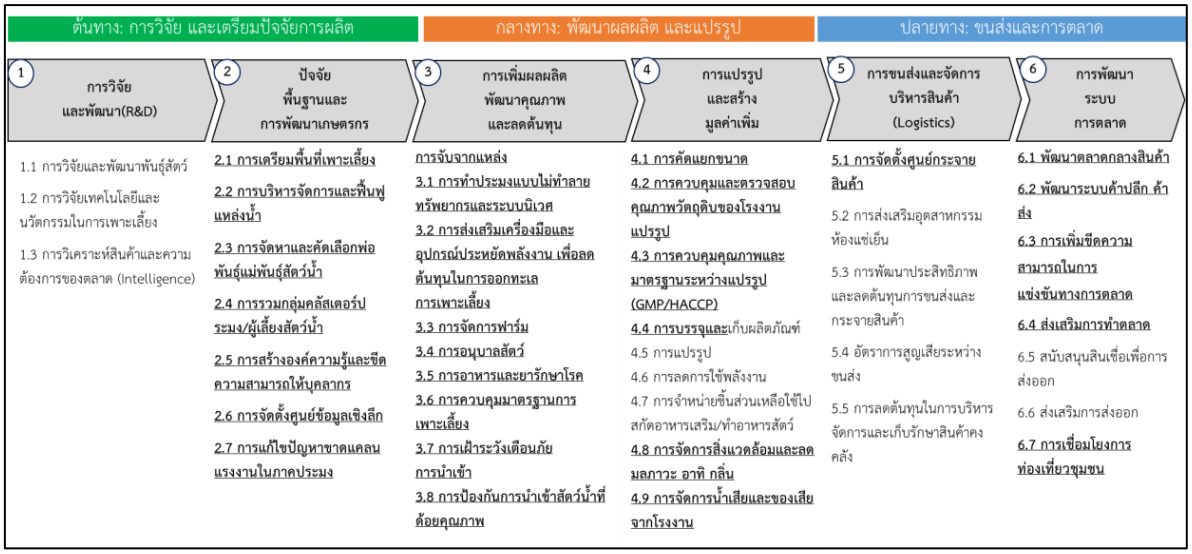

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์ 1.2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพาะเลี้ยง 1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.6 การลดการใช้พลังงาน 4.7 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปสกัดอาหารเสริม/ทำอาหารสัตว์
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.3 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 5.4 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการส่งออก 6.6 ส่งเสริมการส่งออก

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 1.2 / 1.3 / 2.3	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	• วิจัยสายพันธุ์/ปรับปรุงพันธุ์ (ปลาเก๋า, ปลากะพงขาว) • ศึกษาแนวทางการเลี้ยง • ขยายปริมาณพันธุ์ปลาเพื่อรองรับการเติบโต (ปลาเก๋า, ปลากะพงขาว) • หาวัสดุในการดักล่อหอยนางรมที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม • ศึกษาความต้องการของผู้บริโภค	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำฯ สถาบันการศึกษา
2.1		กำหนดพื้นที่และให้ความรู้เรื่องการเตรียมพื้นที่เพาะเลี้ยง	สนง.ประมงจังหวัด / สนง.เจ้าท่าภูมิภาค
2.2		ถ่ายทอดการบริหารจัดการและฟื้นฟูแหล่งน้ำและตรวจประเมิน	กรมทรัพยากร / สนง.ประมงจังหวัด
2.4		• กำกับการรวมกลุ่มเชิงพาณิชย์ให้เป็นไปตามมาตฐานการเลี้ยงกุ้ง • ผลักดันการรวมกลุ่มเกษตรกรรายย่อยเชิงพื้นที่	สนง.ประมงจังหวัด / ชมรมผู้เลี้ยงกุ้งฯ
2.5		ถ่ายทอดองค์ความรู้การเลี้ยงปลา พันธุ์ปลา วิธีการเลี้ยง ระบบการเตือนภัย การดูแลระบบนิเวศ และการให้คำปรึกษา	สนง.ประมง / ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ
2.7		ส่งเสริม/ผลักดันการใช้เครื่องจักร/ทุ่นแรงในการลากอวน/จับสัตว์น้ำ กำกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวประมง รณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้มีการขึ้นทะเบียน	สนง.ประมงจังหวัด / สนง.แรงงานจังหวัด / สวัสดิการสังคม
3.3 / 3.3 / 3.4 / 3.5	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	• ขยายการจัดตั้งกลุ่มแกนนำอาสากลุ่มผู้เลี้ยง/สัตว์น้ำ • ถ่ายทอดให้ความรู้แก่แกนนำ กลุ่มย่อย อาสาในกำกับดูแล มาตรฐานการเลี้ยงปลา มาตรฐานการจัดการเลี้ยงจะเพิ่มประสิทธิภาพ	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ สนง.เกษตรจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
		• ขยายกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ “9101 ตามรอยเท้าพ่อ ภายใต้ร่มพระบารมี” เพื่อการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะด้านประมง	
3.7		จัดหาเครื่องมือ/เทคโนโลยีในการเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงสภาวะน้ำ, อุณหภูมิ ความเค็ม และอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการเพาะเลี้ยงปลา	สนง.ประมงจังหวัด กรมอุทกศาสตร์ กรมชลประทาน
4.3		ตรวจสอบให้การรับรองมาตรฐาน GAP, GMP	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ
4.4 / 4.5	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและบรรจุภัณฑ์ ขยายช่องการตลาดผ่านกิจกรรมการตลาดและเน็ตชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด สนง.สถิติจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด
6.7		ส่งเสริม/ต่อยอดกลุ่มเกษตรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งท่องเที่ยวประมง พัฒนามาตรฐาน/สิ่งอำนวยความสะดวก/ Homestay	สนง.ประมงจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.จังหวัด

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</u>

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวชุมชน ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดพังงา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอากาศ)
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 2.1 / 2.2 / 3.2 / 6.1	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	• คัดเลือก/นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ • แหล่งท่องเที่ยวหลัก: เขาหลัก / แหล่งท่องเที่ยวสนับสนุน (ชุมชน) 14 กลุ่ม/ชุมชน • ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยจัดแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กีฬา/ผจญภัย เชิงสุขภาพ งานแต่งงาน ทางน้ำ เชื่อมโยง และเชิงอาหาร เกษตร ประมง และวัฒนธรรม • กำหนดแผนงาน และทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพังงา โดยเน้นที่เขาหลัก • กำหนดแนวทางการรองรับการท่องเที่ยว • กำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว • กำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวหรือจัดกลุ่มตามกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ Lifestyle	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด สนง.ประมงจังหวัด สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด สภาอุตฯ ท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
3.1	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	• การให้ความรู้ การรับรอง และการประเมินมาตรฐานการให้บริการ Home stay • การให้บริการผู้ประกอบการที่พักโรงแรม • ให้การรับรองมาตรฐาน GAP, GMP แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลากุ้งและยกระดับเป็น/แหล่งท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท. สนง.ประมงจังหวัด
3.4 / 3.5		• กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว • พัฒนา Medical Hub เพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติธรรมชาติและเหตุไม่ปกติอื่นๆ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, TAC กระทรวงสาธารณสุข กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถานีตำรวจภูธร

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
			ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจน้ำ สนง.เจ้าท่าภูมิภาค
3.6		จัดระบบติดตามและประเมินผลการใช้พื้นที่ในการท่องเที่ยว เพื่อปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชนและการจัดการขยะ	กระทรวงทรัพยากรฯ
4.1 / 4.3		การให้ความรู้/ฝึกอบรม/ให้การรับรองและขึ้นทะเบียนกลุ่มผู้นำเที่ยว/มัคคุเทศก์ การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมมัคคุเทศก์ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว
5.1 / 5.2 / 5.5	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	ยกระดับ/พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานรองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะกลุ่มผู้พิการ การปรับปรุง/พัฒนา/ฟื้นฟูพื้นที่ท่องเที่ยวเป้าหมาย 15 กลุ่ม และผลักดันการทำงานร่วมกับชุมชน การให้การรับรองและประเมินร้านอาหารร้านค้าให้ได้มาตรฐาน	กรมโยธาธิการ, อบท. สนง.จังหวัด สนง.ท่องเที่ยวฯ จังหวัด สนง.ทรัพยากร จังหวัด สนง.จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, อบท. สนง.พาณิชย์ จังหวัด หอการค้า ชมรมร้านอาหาร สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
6.4		การพัฒนาผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
7.1 / 7.2		พัฒนาระบบอัตลักษณ์พังงา (Phang Nga DNA)เช่น ฟอนต์ สี เพื่อนำไปสู่การใช้งานในการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และจดจำ จัดกลุ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือเชิงพื้นที่ และนำเสนอ theme / key word เพื่อการประชาสัมพันธ์ เช่น อลัง พังงา ประชาสัมพันธ์แคมเปญการท่องเที่ยวพังงา “Phang Nga for All” ที่รองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย และผู้บกพร่องด้านร่างกาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านช่องทาง Digital: QR code, เน็ตชุมชน	สนง.จังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ททท. พังงา สนง.สถิติจังหวัด ทุกหน่วยงาน (ในการนำระบบอัตลักษณ์ไปใช้งานเพื่อการสื่อสารจังหวัดพังงา)

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดพังงา

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ประมง

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- สถานการณ์ด้านการประมงของจังหวัดพังงา เริ่มฟื้นตัวอย่างเห็นได้ชัดในช่วงปี พ.ศ. 2558
- จังหวัดพังงามีปริมาณปลาขึ้นท่า เพิ่มขึ้นสูงมากในช่วงปี พ.ศ. 2558 โดยมีอัตราการขยายตัวจากปี พ.ศ. 2557 กว่าร้อยละ 188
- ปัญหาโรคตายด่วน (Early Mortality Syndrome : EMS) ของกุ้งขาว ก็เริ่มคลี่คลายลง ทำให้มีปริมาณกุ้งขาวเริ่มกลับมาเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี พ.ศ. 2558 มีปริมาณกุ้งขาว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าอยู่ที่ ร้อยละ 46

ตารางที่ 3.16-16: สรุปปริมาณปลาขึ้นท่า และกุ้งขาว ของจังหวัดพังงา

รายการ	หน่วย	ปี พ.ศ.				
		2556	2557	2556/2557 (ร้อยละ)	2558	2557/2558 (ร้อยละ)
ปริมาณปลาขึ้นท่า	ตัน	163,824	121,247	-26	349,430	188
ปริมาณกุ้งขาว	ตัน	17,568.22	6,628.22	-62	9,677.52	46

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ .ศ.2561 -2564

- จังหวัดพังงามีจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยมากเป็นอันดับสองของจำนวนฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำกร่อยทั้งหมด โดยพังงามีจำนวนฟาร์มทั้งสิ้น 1,530 ฟาร์ม หรือร้อยละ 13.24 (รองจากปัตตานี ที่มีจำนวน 1,740 ฟาร์ม)
- จังหวัดพังงา มีปริมาณ และมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อยสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง โดยมีปริมาณสูงถึง 899 ตัน และมีมูลค่ากว่า 185 ล้านบาท

ตารางที่ 3.16-17: สรุปปริมาณและมูลค่าการเลี้ยงปลาน้ำกร่อยของจังหวัดในพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 16

จังหวัด	ปริมาณ	มูลค่า
ระนอง	385.86	76,691.17
พังงา	**899.85**	**185,195.09**
ภูเก็ต	170.77	39,553.76
กระบี่	742.26	149,000.76
ตรัง	407.94	82,095.55

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-5: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมง ของจังหวัดพังงา

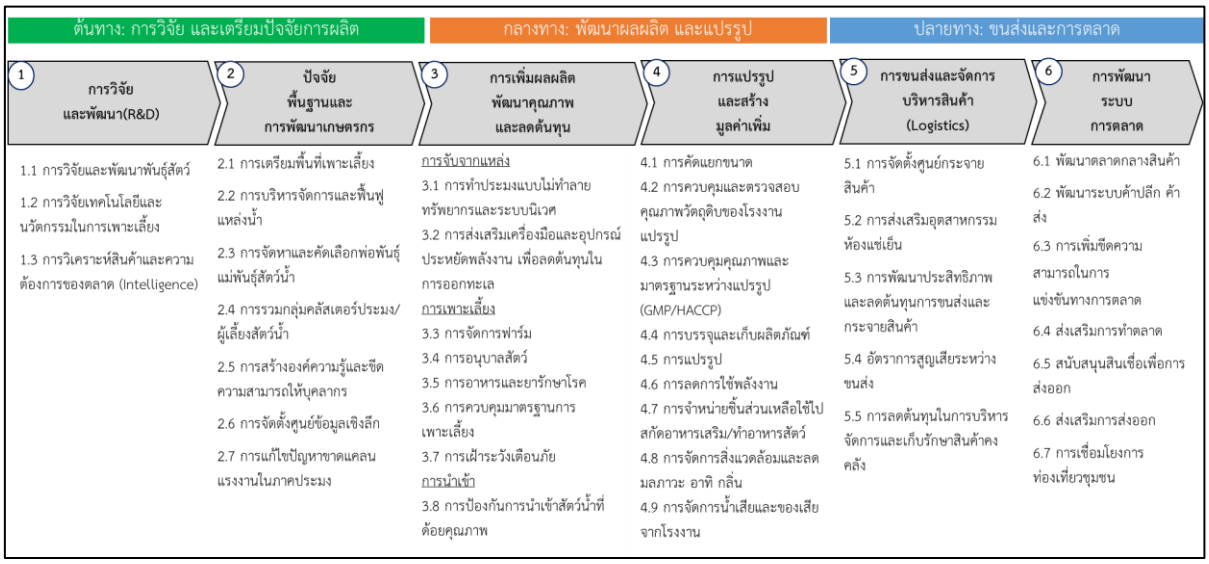

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-18: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[5]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.1 / 2.2 / 2.3	โครงการบริหารจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	ส่งเสริมกระบวนการเตรียมการเพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพ
2.3 / 2.4 / 2.5 / 2.7	โครงการสนับสนุนอาชีพประมงพื้นที่อาชีพประมงพื้นที่ชลประทาน / โครงการส่งเสริมอาชีพประมงสร้างรายได้ให้เกษตรกร (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	พัฒนาเกษตรกร สร้างเครือข่าย พร้อมส่งเสริมพันธุ์เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ
2.4/ 2.5 / 2.7 / 3.4	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการอนุบาล/เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อยังชีพแก่เยาวชนในโรงเรียนประถมศึกษา/ขยายโอกาส/มัธยมศึกษา (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	ฝึกอบรม และปลูกฝังความคิดนการส่งเสริมการทำการประมงกับเยาวชนในท้องถิ่น พร้อมร่วมพัฒนาแนวทางการอนุบาลปลาเพิ่มมากขึ้น
2.4 / 2.5	โครงการจัดตั้งเครือข่ายประมงส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาความมั่นคงแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำในชุมชน (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	จัดตั้งเครือข่าย และสร้างองค์ความรู้ระหว่างกัน
2.5 / 2.6	โครงการเพิ่มศักยภาพและจัดตั้งสถาบันเกษตรกรของเกษตรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยในเขตจังหวัดพังงา (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
3.1 / 3.2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนเครื่องมือประมงให้มีความสมดุลกับทรัพยากรประมง (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	สนับสนุนกระบวนการและเครื่องมือในการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ไม่ทำลายธรรมชาติ

[5] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.1 / 3.6	โครงการส่งเสริมรวมกลุ่มการทำประมงเครื่องมือลอบหมึกที่ถูกกฎหมาย (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	สนับสนุนกระบวนการและควบคุมดูแลการเลี้ยงให้เป็นไปตามระเบียบและมาตรฐาน
3.3 / 3.6	โครงการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์โดยรัฐร่วมราษฎร์ – เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	ส่งเสริมการบริหารจัดการฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อการเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น
3.3 / 3.4 / 6.7	โครงการบริหารจัดการให้เกิดผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติโดยชุมชนมีส่วนร่วม โครงการเพิ่มส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจรองรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	พัฒนากระบวนการเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีประสิทธิภาพ และยังสามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มเติม
3.3 / 3.4 / 3.5 /3.6 / 3.7 /3.8	โครงการยกระดับการผลิตสินค้าด้านประมง (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	ยกระดับกระบวนการเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีมาตรฐานสูงขึ้นทุกขั้นตอน ผ่านการฝึกอรม การสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์จำเป็น
4.1 / 4.2 / 4.5 / 4.8 / 4.9	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำเพื่อการผลิตมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ มีความปลอดภัย และได้มาตรฐาน โดยใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำในท้องถิ่น (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	การประเมิน ให้คำปรึกษา และการสนับสนุนตามแนวทางการส่งเสริมกระบวนการแปรรูปสัตว์น้ำ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
4.1 / 4.2 / 4.3 / 4.4 / 4.5 / 6.3 / 6.4	โครงการผลิตภัณฑ์และอาหารปลอดภัยจังหวัดพังงา (แผนพัฒนาจังหวัด)	สสจ.พังงา	การกำหนดมาตรฐานอาหารปลอดภัย (Andaman Safety) พร้อมการตรวจสอบกระบวนการผลิตต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงการรับรองมาตรฐาน การส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์และการเชื่อมโยงและการสารสนเทศด้านสินค้า ประมงและอาหาร

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.1	โครงการก่อสร้างตลาดศูนย์กระจายสินค้าชุมชน (แผนพัฒนาจังหวัด)	ที่ทำการปกครองอำเภอ	ก่อสร้างอาคารตลาดและศูนย์กระจ่ายสินค้า
6.1 / 6.2 / 6.3	.โครงการจัดตั้งตลาดกลางเพื่อเป็นแหล่งรวมและจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำ (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	ก่อสร้างและพัฒนาตลาดกลางสำหรับการจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำของพื้นที่
6.2 / 6.3 / 6.4	โครงการเชื่อมโยงตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา	การส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัด

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-19: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์ 1.2 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพาะเลี้ยง 1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.6 การลดการใช้พลังงาน 4.7 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปสกัดอาหารเสริม/ทำอาหารสัตว์
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.3 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 5.4 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 สนับสนุนสินเชื่อเพื่อการส่งออก 6.6 ส่งเสริมการส่งออก

แผนภาพที่ 3.16-6: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมง ของจังหวัดพังงา

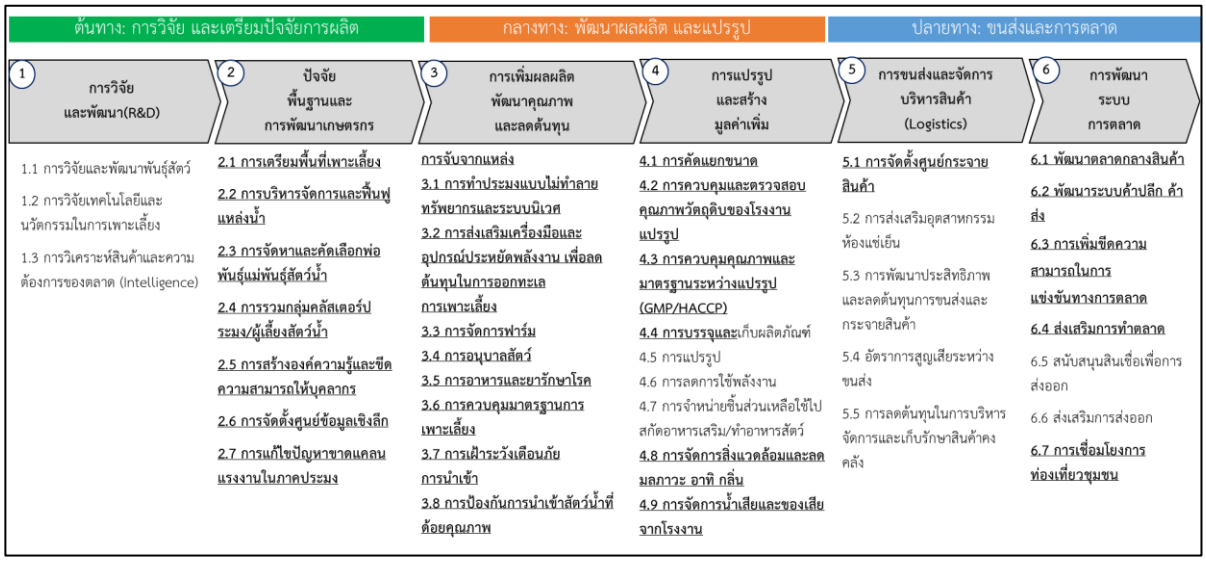

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดพังงา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-20: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[6]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 1.2 / 1.3 / 2.3	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	• วิจัยสายพันธุ์/ปรับปรุงพันธุ์ (ปลาเก๋า, ปลากะพงขาว) • ศึกษาแนวทางการเลี้ยง • ขยายปริมาณพันธุ์ปลาเพื่อรองรับการเติบโต (ปลาเก๋า, ปลากะพงขาว) • หาวัสดุในการดักล่อหอยนางรมที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม • ศึกษาความต้องการของผู้บริโภค	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำฯ สถาบันการศึกษา
2.1		กำหนดพื้นที่และให้ความรู้เรื่องการเตรียมพื้นที่เพาะเลี้ยง	สนง.ประมงจังหวัด / สนง.เจ้าท่าภูมิภาค
2.2	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	ถ่ายทอดการบริหารจัดการและฟื้นฟูแหล่งน้ำ และตรวจประเมิน	กรมทรัพยากร / สนง.ประมงจังหวัด
2.4		• กำกับการรวมกลุ่มเชิงพาณิชย์ให้เป็นไปตามมาตฐานการเลี้ยงกุ้ง • ผลักดันการรวมกลุ่มเกษตรกรรายย่อยเชิงพื้นที่	สนง.ประมงจังหวัด / ชมรมผู้เลี้ยงกุ้งฯ
2.5		ถ่ายทอดองค์ความรู้การเลี้ยงปลา พันธุ์ปลา วิธีการเลี้ยง ระบบการเตือนภัย การดูแลระบบนิเวศ และการให้คำปรึกษา	สนง.ประมงจังหวัด / ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ
2.7		• ส่งเสริมทุ่น/ผลักดันการใช้เครื่องจักร/จับสัตว์น้ำ/แรงในการลากอวน • กำกับการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว ประมง รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้มีการ/ขึ้นทะเบียน	สนง.ประมงจังหวัด / จังหวัดแรงงานจังหวัด / สวัสดิการสังคม

[6] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยัง</u><u>เป็นช่องว่าง</u><u>(Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
3.3 / 3.3 / 3.4 / 3.5	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	• ขยายการจัดตั้งกลุ่มแกนนำอาสากลุ่มผู้/เลี้ยงสัตว์น้ำ • ถ่ายทอดให้ความรู้แก่แกนนำ กลุ่มย่อยอาสาในกำกับดูแล มาตรฐานการเลี้ยงปลา มาตรฐานการจัดการเลี้ยงจะเพิ่มประสิทธิภาพ • ขยายกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ “9101 ตามรอยเท้าพ่อ ภายใต้ร่มพระบารมี” เพื่อการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะด้านประมง	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ สนง.เกษตรจังหวัด
3.7		จัดหาเครื่องมือ/เทคโนโลยีในการเฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงสภาวะน้ำ, อุณหภูมิ ความเค็ม และอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการเพาะเลี้ยงปลา	สนง.ประมงจังหวัด กรมอุทกศาสตร์ กรมชลประทาน
4.3		ตรวจสอบให้การรับรองมาตรฐาน GAP, GMP	สนง.ประมงจังหวัด ศูนย์วิจัยและพัฒนาฯ
4.4 / 4.5	ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย	ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและบรรจุภัณฑ์ ขยายช่องการตลาดผ่านกิจกรรมการตลาดและเน็ตชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด, สนง.พาณิชย์จังหวัด, สนง.สถิติจังหวัด, สนง.เกษตรฯ
6.7		• ส่งเสริมต่อยอดกลุ่มเกษตรผู้เพาะเลี้ยง/สัตว์น้ำเป็นแหล่งท่องเที่ยวประมง • พัฒนามาตรฐานสิ่งอำนวยความ/ /สะดวกHomestay	สนง.ประมงจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, สนง.จังหวัด

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดมีเป้าหมายการยกระดับอาหารทะลพังงา เป็นครัวอันดามัน แต่การเพาะเลี้ยงปลาชายฝั่งยังพบปัญหาเรื่องพันธุ์ปลาไม่โต ไม่ต้านทานโรค จึงมุ่งวิจัยและพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ ควบคู่ไปกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการบริหารจัดการผ่านเครือข่ายกลุ่ม/แกนนำ/อาสา และเพิ่มมูลค่าโดยการให้รับรองมาตรฐาน GAP, GMP เพื่อสร้างมาตรฐานอาหารทะเลปลอดภัย และความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค และขยายผล/เชื่อมโยงไปสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว และมุ่งระดับเกษตรกรสู่การเป็น Smart Farmer

สรุปแนวคิดโครงการ

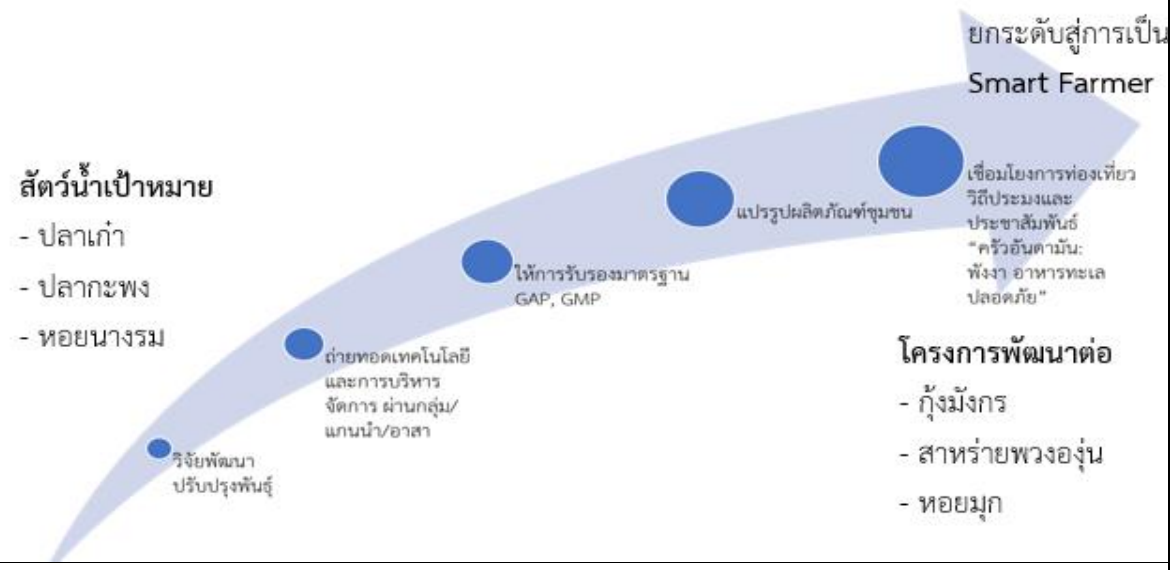

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- วิจัยพัฒนาปรับปรุงและขยายพันธุ์ และกระบวนการเลี้ยง
- ศึกษา และสำรวจความต้องการของตลาดอาหารทะเล
- ถ่ายทอดเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ ผ่านกลุ่ม/แกนนำ/อาสา (เพิ่ม: เนื้อหาการจัดการพลังงาน การดูแลสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหลือใช้)
- ให้ความรู้และให้การรับรองมาตรฐาน GAP, GMP
- พัฒนาแนวทางการจัดเก็บและขนส่ง (พัฒนาแผนงาน การปรับปรุงที่จัดเก็บ และการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง)
- ส่งเสริมการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน และส่งเสริมการตลาดผ่านกิจกรรมการตลาด เน็ตชุมชน
- เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
- สื่อสารประชาสัมพันธ์ “ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย”
- เสริมสร้างทักษะ เทคโนโลยีสู่การเป็น Smart Farmer

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สนง.ประมง, เจ้าท่าภูมิภาค, ก.ทรัพยากรฯ, สนง.ท่องเที่ยว, สนง.จังหวัด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ประมง
ผลลัพธ์: • อุตสาหกรรมการประมงของจังหวัดพังงาเติบโตขึ้น • ชาวประมง และผู้เลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
ผลผลิต: • ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปต่อยอดได้ • บุคลากร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการการประมงได้รับการพัฒนา • มีการส่งเสริม และยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานอย่างครบวงจร • มีกิจกรรมประชาสัมพันธ์
ตัวชี้วัดของโครงการ: • การดำเนินงานแล้วเสร็จตามแผนงาน • ยอดขายของการประมง และอาหารทะเลของจังหวัดพังงาเพิ่มสูงขึ้น • ชาวประมง และผู้เลี้ยงมีรายได้เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ศึกษาวิจัยและพัฒนาพันธุ์ และกระบวนการเลี้ยง	1 ปี		ผู้เชี่ยวชาญด้านประมง		
ศึกษา และสำรวจความต้องการของตลาดอาหารทะเล			ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด		
สร้างเครือข่ายชาวประมง ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ พร้อมดำเนินการฝึกอบรม และถ่ายทอดองค์ความรู้					
ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา ในการดำเนินงานตามมาตรฐาน					
ส่งเสริมกระบวนการแปรรูป (ให้ความรู้ สนับสนุนอุปกรณ์ เชื่อมโยงเครือข่าย)	1 ปี				
ปรับปรุงมาตรการการจัดเก็บและการขนส่งให้มีประสิทธิภาพ					
ประชาสัมพันธ์					

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / ธรรมชาติ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดพังงาถือเป็นเมืองหลักทางการท่องเที่ยวที่มีรายได้เข้าประเทศอยู่อันดับ 10 และมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนอยู่ในอันดับที่ 13 ของประเทศ
- ลักษณะการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา จะมีความเชื่อมโยงกับภูเก็ต โดยรูปแบบการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาจะเน้นไปที่การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะแหล่งที่อยู่ในเขตป่าสงวนและเขตอุทยานแห่งชาติ

ตารางที่ 3.16-21: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
ระนอง	880,989	3,727
พังงา	**4,176,738**	**37,215**
ภูเก็ต	13,203,284	313,006
กระบี่	5,575,541	78,336
ตรัง	1,414,663	7,710

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-7: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดพังงา

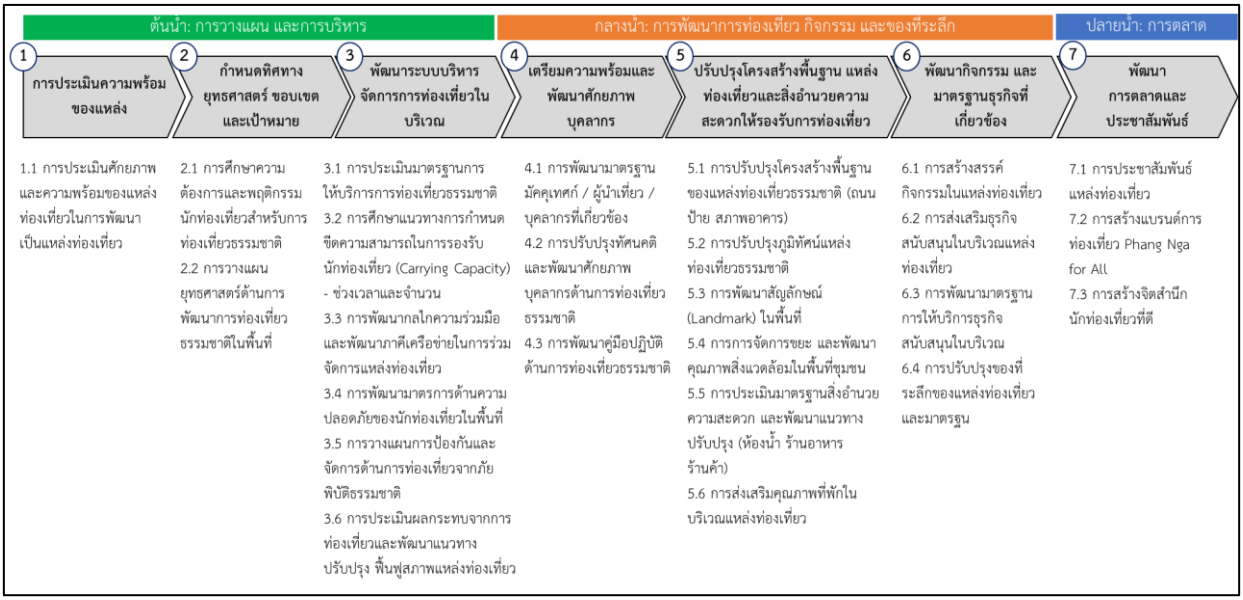

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-22: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[7]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.1	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (แผนพัฒนาจังหวัด)	อบต.	พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
3.4	เพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่จังหวัดพังงา (CCTV ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว) (แผนพัฒนาจังหวัด)	ตำรวจภูธรจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ	ติดตั้งกล้อง CCTV ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
3.5	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการดูแลเรื่องน้ำท่วม พร้อมมีการซ้อมแผนการรับมือ
3.5	โครงการเขื่อนป้องกันตลิ่งริมชายฝั่งทะเลอันดามันหาดบางหลาโอน (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมโยธาธิการและผังเมือง	สร้างเขื่อนเพื่อป้องกันตลิ่ง
4.1 / 4.2	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ (แผนพัฒนาจังหวัด)	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดพังงา / สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา	พัฒนาศักยภาพบุคลากร เจ้าหน้าที่ และเจ้าของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยว
5.1	โครงการติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางพร้อมขยายไหล่ทาง โครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลักกับแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน (แผนพัฒนาจังหวัด)	เทศบาลตำบล ที่ทำการปกครองอำเภอ กรมโยธาธิการและผังเมือง	ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ ปรับปรุงถนนในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

[7] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.2 / 5.3	โครงการก่อสร้างอนุสรณ์สถานและศูนย์เรียนรู้เรือพระทอง / โครงการปรับปรุงต่อเติมท่าเทียบเรือและปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อการท่องเที่ยว โครงการหมู่บ้านท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์	ที่ทำการปกครองอำเภอ / สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพังงา	ปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
5.4	โครงการบริหารจัดการขยะและน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมควบคุมมลพิษ / ที่ทำการปกครอง อำเภอเมือง / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา	ดูแล และควบคุมการจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่
5.4	โครงการศึกษาและจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม พัฒนาเขตเศรษฐกิจท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	กรมโยธาธิการและผังเมือง	ดำเนินงานวิจัยเพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมในเขตเศรษฐกิจท่องเที่ยว
6.2 / 6.3 / 6.4	โครงการพัฒนาคุณภาพ OTOP เชิงสร้างสรรค์สู่เศรษฐกิจชุมชนที่มั่งคั่ง / โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่สากล (แผนพัฒนาจังหวัด)	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา	ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการต่อยอดเชิงธุรกิจจากการท่องเที่ยวในพื้นที่
7.1	โครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพังงาสู่จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว	สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา	ดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผ่านกิจกรรม และช่องทางต่างๆ
5.4	โครงการบริหารจัดการขยะและน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมควบคุมมลพิษ / ที่ทำการปกครอง อำเภอเมือง / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา	ดูแล และควบคุมการจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-23: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร)
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

แผนภาพที่ 3.16-8: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดพังงา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดพังงา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-24: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[8]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 2.1 / 2.2 / 3.2 / 6.1	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	• คัดเลือก/นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ • แหล่งท่องเที่ยวหลัก: เขาหลัก / แหล่งท่องเที่ยวสนับสนุน (ชุมชน) 14 กลุ่ม/ชุมชน • ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยจัดแบ่งเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กีฬา/ผจญภัย เชิงสุขภาพ งานแต่งงาน ทางน้ำ เชื่อมโยงและเชิงอาหาร เกษตร ประมง และวัฒนธรรม • กำหนดแผนงาน และทิศทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพังงา โดยเน้นที่เขาหลัก • กำหนดแนวทางการรองรับการท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด สนง.ประมงจังหวัด สนง.ทรัพยากรฯจังหวัด สภาอุตฯ ท่องเที่ยว สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

[8] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
		• กำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว • กำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวหรือจัดกลุ่มตามกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ Lifestyle	
3.1	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	• การให้ความรู้ การรับรอง และการประเมินมาตรฐานการให้บริการ Home stay • การให้บริการผู้ประกอบการที่พักโรงแรม • ให้การรับรองมาตรฐาน GAP, GMP แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลากุ้งและยกระดับเป็น/แหล่งท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท. เขตพื้นที่ สนง. ประมงจังหวัด
3.4 / 3.5		• กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว • พัฒนา Medical Hub เพื่อเฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติธรรมชาติและเหตุไม่ปกติอื่นๆ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, TAC ก..สาธารณสุข กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถานีตำรวจภูธร ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจน้ำ สนง.เจ้าท่าภูมิภาค
3.6		จัดระบบติดตามและประเมินผลการใช้พื้นที่ในการท่องเที่ยว เพื่อปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชน และการจัดการขยะ	ก.ทรัพยากรฯ
4.1 / 4.3		การให้ความรู้/ฝึกอบรม/ให้การรับรองและขึ้นทะเบียนกลุ่มผู้นำเที่ยว/มัคคุเทศก์ก์ การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมมัคคุเทศก์ก์ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
5.1 / 5.2 / 5.5	โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดพังงา “Phang Nga Landmark @Khao Lak”	ยกระดับ/พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานรองรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะกลุ่มผู้พิการ การปรับปรุง/พัฒนา/ฟื้นฟูพื้นที่ท่องเที่ยวเป้าหมาย 15 กลุ่ม และผลักดันการทำงานร่วมกับชุมชน การให้การรับรองและประเมินร้านอาหารร้านค้าให้ได้มาตรฐาน	กรมโธยาธิการ, อบท. สนง.จังหวัด สนง.ท่องเที่ยวฯจังหวัด สนง.ทรัพยากรจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด หอการค้า ชมรมร้านอาหาร สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว
6.4		การพัฒนาผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน
7.1 / 7.2		พัฒนาระบบอัตลักษณ์พังงา (Phang Nga DNA)เช่น ฟอนต์ สี เพื่อนำไปสู่การใช้งานในการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และจดจำ จัดกลุ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือเชิงพื้นที่และนำเสนอ theme / key word เพื่อการประชาสัมพันธ์ เช่น อลัง พังงา ประชาสัมพันธ์แคมเปญการท่องเที่ยวพังงา “Phang Nga for All” ที่รองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย และผู้บกพร่องด้านร่างกาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านช่องทาง Digital: QR code, เน็ตชุมชน	สนง. จังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ททท.เขตพื้นที่ สนง.สถิติจังหวัด ทุกหน่วยงาน (ในการนำระบบอัตลักษณ์ไปใช้งานเพื่อการสื่อสารจังหวัดพังงา)

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนเขาหลักเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดพังงา "Phang Nga Landmark @Khao Lak"

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์และหลากหลาย สร้างรายได้เชิงเศรษฐกิจแก่ประเทศ และกระจายรายได้สู่สังคม ดังนั้น การต่อยอดเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว โดยปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเขาหลัก เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยสร้างมาตรฐานระดับสากล สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์การท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเพื่อการทั้งหมด (Phang Nga for All)

สรุปแนวคิดโครงการ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สำรวจแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและกิจกรรมท่องเที่ยวในแต่ละแหล่ง
- ศึกษาและสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยว
- สัมภาษณ์ และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- จัดทำแผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา (เขาหลัก)
- พัฒนาแผนงานการรองรับนักท่องเที่ยว
- พัฒนาพื้นที่และ Phang Nga Landmark @ Khao Lak
- ประเมินมาตรฐานการให้บริการ Home stay
- กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว และพัฒนา Medical Hub
- จัดระบบติดตามและประเมินผลการใช้พื้นที่ในการท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน และการจัดการขยะ
- ให้ความรู้/ฝึกอบรม/ให้การรับรองและขึ้นทะเบียนกลุ่มผู้นำเที่ยว/มัคคุเทศก์ก์
- ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานรองรับนักท่องเที่ยว (กลุ่มผู้พิการ)
- ปรับปรุง/พัฒนา/ฟื้นฟูพื้นที่ท่องเที่ยวเป้าหมาย 15 กลุ่ม และผลักดันการทำงานร่วมกับชุมชน
- ให้การรับรองและประเมินร้านอาหาร ร้านค้าให้ได้มาตรฐาน
- พัฒนาผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

• พัฒนาระบบอัตลักษณ์พังงา (Phang Nga DNA) และส่งเสริมแคมเปญการท่องเที่ยวพังงา “Phang Nga for All”
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, สนง.ประมง, สาธารณสุข, กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ก.ทรัพยากรฯ, กรมโยธาธิการ, อปท., สนง.พาณิชย์จังหวัด, สนง.พัฒนาชุมชน, สนง.อุตสาหกรรม
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.จังหวัด
ผลลัพธ์: การท่องเที่ยวของจังหวัดพังงาได้รับการพัฒนา
ผลผลิต: • แผนงานพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการแหล่ง • แหล่งท่องเที่ยว และภูมิทัศน์สำคัญได้รับการพัฒนา • มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรอบ • บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา • มีกิจกรรม และการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
ตัวชี้วัดของโครงการ: • การดำเนินงานแล้วเสร็จตามแผนงาน • จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น • รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
คัดเลือก/นำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและกิจกรรมท่องเที่ยวในแต่ละแหล่ง	1 ปี				
ศึกษาและจัดกลุ่มพฤติกรรมการท่องเที่ยว และกำหนดเส้นทางหรือกลุ่มกิจกรรมตาม Lifestyle					
จัดทำแผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดพังงา (เขาหลัก)					
พัฒนาแผนงานการรองรับนักท่องเที่ยว					
พัฒนาพื้นที่และ Phang Nga Landmark @ Khao Lak	6 เดือน				

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
รับรองและประเมินมาตรฐานการให้บริการ Home stay และมาตรฐาน GAP, GMP แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงปลา/กุ้ง	1 ปี				
กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว และพัฒนา Medical Hub					
จัดระบบติดตามและประเมินผลการใช้พื้นที่ในการท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชน และการจัดการขยะ					
ให้ความรู้/ฝึกอบรม/ให้การรับรองและขึ้นทะเบียนกลุ่มผู้นำเที่ยว/มัคคุเทศก์ก์					
ยกระดับ/พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานรองรับนักท่องเที่ยว (กลุ่มผู้พิการ)					
ปรับปรุง/พัฒนา/ฟื้นฟูพื้นที่ท่องเที่ยวเป้าหมาย 15 กลุ่ม และผลักดันการทำงานร่วมกับชุมชน					
ให้การรับรองและประเมินร้านอาหารร้านค้าให้ได้มาตรฐาน					
พัฒนาผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน					
พัฒนาระบบอัตลักษณ์พังงา (Phang Nga DNA) และส่งเสริมแคมเปญการท่องเที่ยวพังงา “Phang Nga for All”					

3.1.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดภูเก็ต

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ต ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
เกษตรอุตสาหกรรม	- มีศักยภาพและโอกาสในการนำวัตถุดิบทางด้านการเกษตรจากพื้นที่ต่างๆ มาแปรรูปและสร้างมูลค่าเพื่อขายต่อไปได้ - มีโอกาสในการทำการตลาดค่อนข้างสูง
ท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก	- จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก - มีจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากกการท่องเที่ยวที่สูงที่สุดในภาคใต้

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: เกษตรอุตสาหกรรม</u>

ภายใต้ประเด็นเกษตรอุตสาหกรรม ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) การกำหนดมาตรฐานการผลิต การจัดหา และคัดเลือกวัตถุดิบ 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุนการแปรรูป 4) การสร้างแบรนด์และมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) เกษตรอุตสาหกรรม ของจังหวัดภูเก็ต

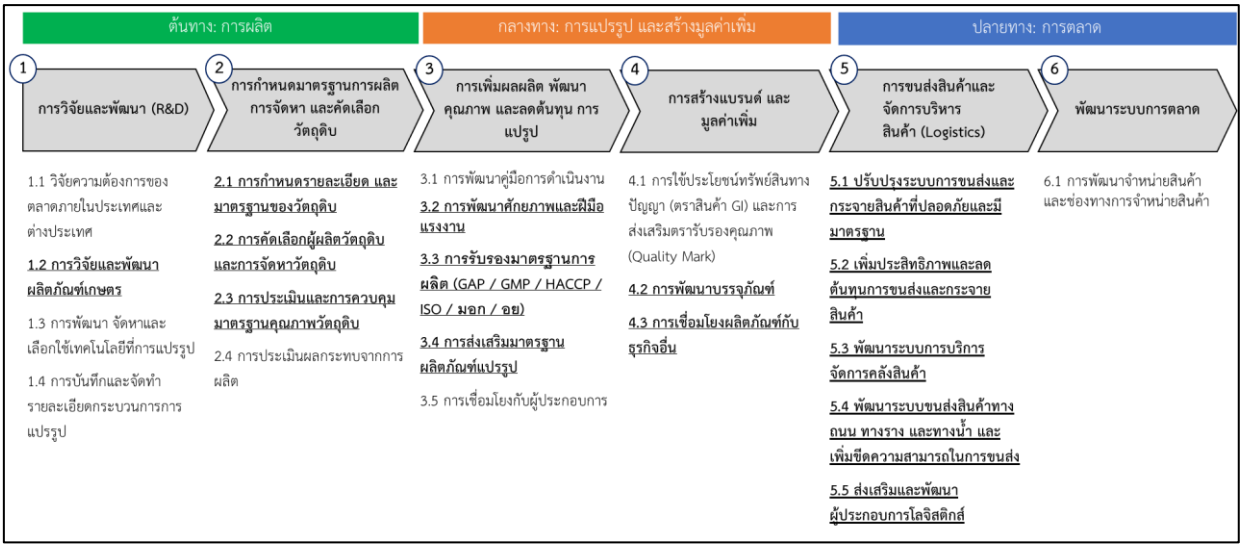

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 วิจัยความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ 1.3 การพัฒนา จัดหาและเลือกใช้เทคโนโลยีที่การแปรรูป 1.4 การบันทึกและจัดทำรายละเอียดกระบวนการการแปรรูป
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.4 การประเมินผลกระทบจากการผลิต
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 การพัฒนาคู่มือการดำเนินงาน 3.5 การเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการ
4.การสร้างแบรนด์ และมูลค่าเพิ่ม	4.1 การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (ตราสินค้า GI) และการส่งเสริมตรารับรองคุณภาพ (Quality Mark)
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.1 การพัฒนาจำหน่ายสินค้าและช่องทางการจำหน่ายสินค้า

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[9]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1	โครงการวิจัยความต้องการการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะ	ศึกษา และวิจัยความต้องการการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะ ในด้านต่างๆ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
1.3 / 1.4 / 3.1	โครงการพัฒนานวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะ	ส่งเสริมการเสาะหานวัตกรรม และงานวิจัยที่จะมาต่อยอดการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะ พร้อมกับการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
2.4	โครงการประเมิน และพัฒนามาตรฐานการควบคุมผลกระทบจากการเลี้ยงแพะ	ศึกษา และกำหนดมาตรฐานในการควบคุมผลกระทบจากการเลี้ยงแพะ พร้อมดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานในฟาร์ม หรือแหล่งแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะต่างๆ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
3.5	โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการการผลิตภัณฑ์จากแพะ	จัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแพะ ในภูมิภาค พร้อมส่งเสริมศักยภาพให้มีกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
4.1	โครงการยกระดับคุณภาพแบรนด์ผลิตภัณฑ์จากแพะ	ยกระดับแบรนด์ “แพะภูเก็ต” ไปสู่ระดับนานาชาติ โดยพัฒนาให้เป็นแบรนด์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแพะ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
6.1	โครงการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบของจังหวัด	กำหนด ออกแบบ และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย และร้านค้าผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบของจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

[9] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวทางทะเล

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวทางทะเล ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวทางทะเล ของจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อม ของแหล่ง	1.2 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
	4.2 การปรับปรุงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวทางทะเล และสันทนาการ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว (ถนน ป้าย สภาพอาคาร หาดทราย) 5.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบขนส่งสาธารณะในการเดินทาง
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.2 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[10]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.2	โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	ประเมินแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพใหม่ในพื้นที่ พร้อมศึกษาความพร้อมในการเตรียมการ และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดภูเก็ต	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
3.3	โครงการการส่งเสริมภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว	กำหนดแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการ และภาคีด้านการท่องเที่ยว พร้อมกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกัน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
3.6	โครงการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนว ทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	กำหนดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่ดำเนินการศึกษาวิจัย เพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พร้อมกำหนดแนวทางการฟื้นฟูสภาพท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต

[10] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[10]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว	ส่งเสริมทัศนคติ และศักยภาพให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พร้อมพัฒนาคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
5.1 / 5.2	โครงการพัฒนาแผนงานด้านคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยว	สำรวจและประเมินสภาพพื้นที่ ปัญหาทางด้านคมนาคม พร้อมกำหนดแนวทางการพัฒนางานด้านคมนาคมของจังหวัดภูเก็ต	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
7.3	โครงการสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี	สร้างการตระหนักรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พร้อมกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดูแล และควบคุมความเรียบร้อยในแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดภูเก็ต

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: เกษตรอุตสาหกรรม

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดภูเก็ตอาจไม่ได้มีพื้นที่ในการทำการเกษตรมากนัก แต่จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพและโอกาสในการนำวัตถุดิบทางด้านการเกษตรจากพื้นที่ต่างๆ มาแปรรูปและสร้างมูลค่าเพื่อขายต่อไปได้
- จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ที่มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศมาจำนวนมาก สามารถใช้เป็นโอกาสในการทดสอบตลาด หรือการเน้นการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างมูลค่าเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้

ตารางที่ 3.16-25: ข้อมูลจำนวนโรงงานแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2559

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	9	72.58	152	166.06
2	อุตสาหกรรมอาหาร	50	644.03	708	58,924.25
3	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	12	298.43	88	552.74
4	สิ่งทอ	3	210.85	127	534.57
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	1	4.80	25	5.00
6	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	38	271.47	576	4,018.76
7	เครื่องเรือนหรือเครื่องตบแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	24	364.03	641	4,661.50
8	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	1	3.23	46	108.49
9	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	15	85.90	134	462.51
10	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	1	511.40	8	1,668.47
11	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	5	256.66	452	53,086.42
12	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	11	157.65	200	4,095.63
13	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	65	1,490.81	1,072	13,161.69

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
14	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	1	30.00	215	14,107.31
15	ผลิตภัณฑ์โลหะ	46	235.87	341	3,962.11
16	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	35	89.31	163	1,636.59
17	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	5	8.44	120	119.13
18	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	95	2,979.71	1,479	11,321.74
19	การผลิตอื่นๆ	54	2,260.41	950	65,393.74
รวม		**471**	**9,975.59**	**7,497**	**237,986.71**

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ กรกฎาคม 2559

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-9: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) เกษตรอุตสาหกรรม ของจังหวัดภูเก็ต

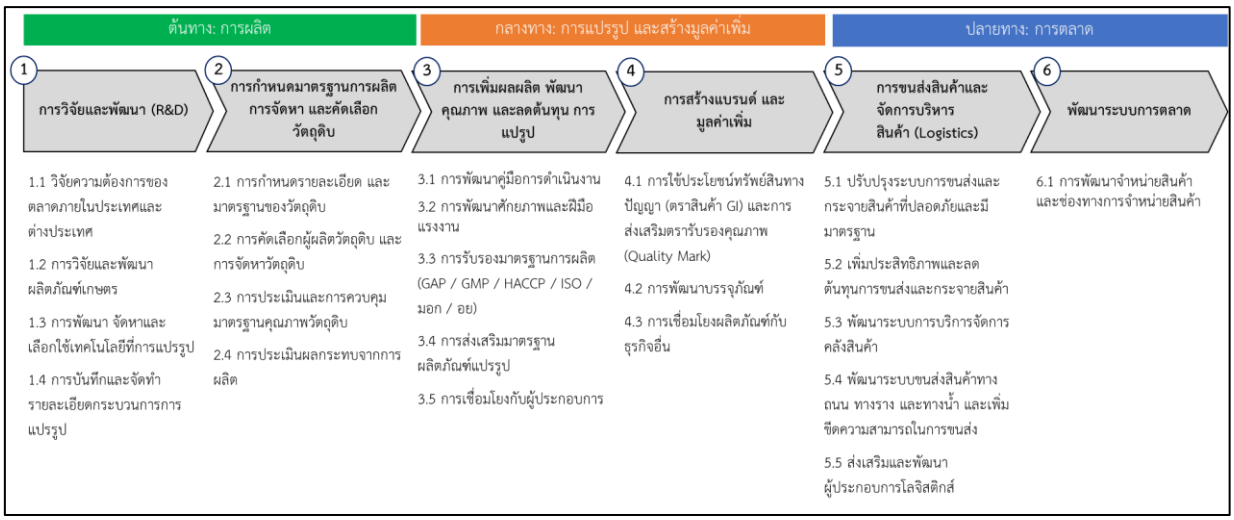

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-26: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[11]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.2	โครงการพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์แพะนม	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	ทำการทดสอบเพาะพันธ์และประเมินคุณภาพน้ำนม ผ่านการตรวจสอบ DNA เพื่อค้นหาพันธุ์แพะพื้นเมืองเฉพาะ

[11] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.2	โครงการวิจัยการพัฒนาเครื่องเวชสำอางจากนมแพะ	ศูนย์วิจัยแพะเชียงใหม่	ศึกษาวิจัยการใช้นมแพะมาพัฒนาเป็นเวชสำอางค์
1.2	โครงการวิจัยระบบการเลี้ยงแพะ	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	พัฒนาแนวทางการเลี้ยงแพะให้มีอนามัย และลดกลิ่น
2.1 / 2.2	โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์มแพะและแหล่งวัตถุดิบ	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	ประเมินฟาร์มเลี้ยงแพะผ่านกรอบ GAP
2.2	โครงการเชื่อมโยงเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	ค้นหา และเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะในพื้นที่
2.3	การประเมินผ่าน อย และตรวจเชื้อผ่าน cell count	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	ตรวจสอบคุณภาพของน้ำนมดิบ ผ่านเกณฑ์ของ อย และการประเมินการตรวจการปนเปื้อนของเชื้อโรคผ่าน Cell count
3.2	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางด้านการเลี้ยงและแปรรูปแพะผ่านการดูงานต้นแบบ	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	การจัดการดูงาน และจัดอบรมให้กับผู้ประกอบการ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงและแปรรูปแพะที่มีศักยภาพในพื้นที่ โดยเน้นไปที่แหล่งวิจัย หรือเพาะพันธุ์แพะต้นแบบ
3.3	โครงการพัฒนามาตรฐานฟาร์มเต็มรูปแบบ	สนง.เกษตรและสหกรณ์	ดูแลเรื่องการจัดการฟาร์ม และกระบวนการผลิต
3.4 / 4.2	โครงการส่งเสริมมาตรฐานแปรรูปผลิตภัณฑ์	ม.ราชภัฏภูเก็ต	ศึกษาแนวทางการแปรรูป และยกระดับมาตรฐานการผลิตในด้านต่างๆ อาทิ คุณภาพสินค้า บรรจุภัณฑ์ ฉลาก เป็นต้น
3.2 / 3.3 / 3.4	(OPOAI)โครงการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป	ก.อุตสาหกรรม (function)	คัดเลือกโรงงานในพื้นที่ และให้คำปรึกษาตามที่มีการร้องข้อ
3.5 / 4.3	โครงการประชารัฐรักสามัคคี	ประชารัฐ	เชื่อมโยงกับผู้ผลิตในพื้นที่ ให้คำปรึกษาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และช่วยจัดจำหน่าย ตามแหล่งต่างๆ อาทิ โรงแรม ร้านค้า

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.1 / 6.1	โครงการพัฒนา Phuket Brand	สนง.พาณิชย์จังหวัด	พัฒนาแบรนด์ Phuket Brand ที่เป็นเครื่องหมายในการยืนยันสินค้าคุณภาพที่ผลิตขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต พร้อมกับมีการประชาสัมพันธ์ และพาไปออกงานแสดงสินค้า
5.1 – 5.4	การปรับปรุงถนน และโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัด	แขวงการทาง / สนง.โยธาธิการและผังเมือง	ปรับปรุงถนน และเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ต่างๆ ทั้งภายในตัวเมืองภูเก็ต และเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดใกล้เคียง

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-27: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 วิจัยความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ 1.3 การพัฒนา จัดหาและเลือกใช้เทคโนโลยีที่การแปรรูป 1.4 การบันทึกและจัดทำรายละเอียดกระบวนการการแปรรูป
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.4 การประเมินผลกระทบจากการผลิต
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 การพัฒนาคู่มือการดำเนินงาน 3.5 การเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการ
4.การสร้างแบรนด์ และมูลค่าเพิ่ม	4.1 การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินทางปัญญา (ตราสินค้า GI) และการส่งเสริมตรารับรองคุณภาพ (Quality Mark)
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.1 การพัฒนาจำหน่ายสินค้าและช่องทางการจำหน่ายสินค้า

แผนภาพที่ 3.16-10: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) เกษตรอุตสาหกรรม ของจังหวัดภูเก็ต

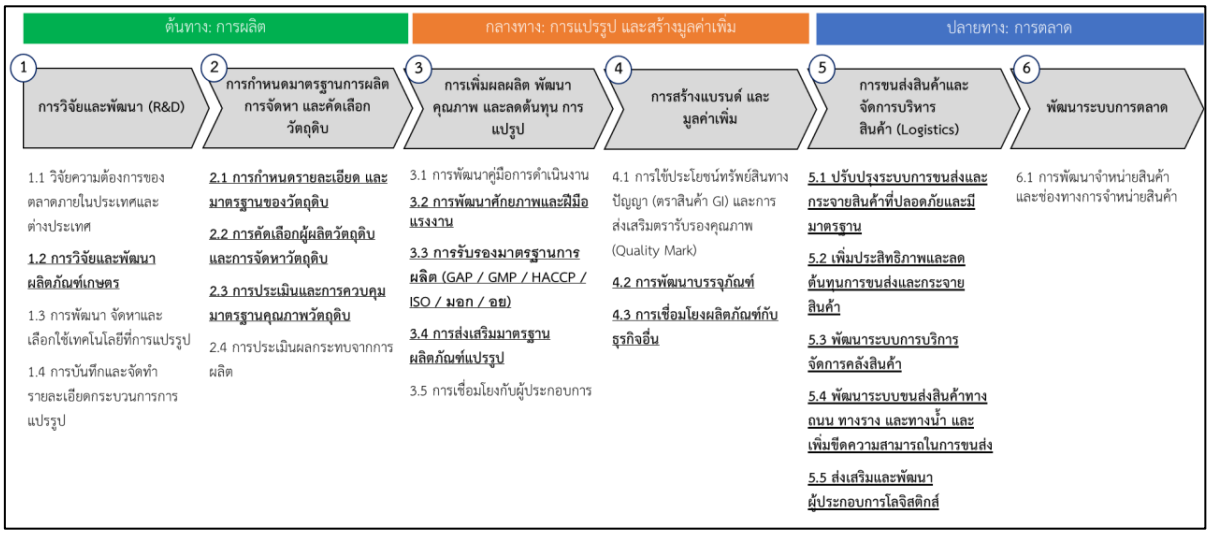

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดภูเก็ต

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-28: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[12]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1	โครงการวิจัยความต้องการการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะ	ศึกษา และวิจัยความต้องการการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะ ในด้านต่างๆ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
1.3 / 1.4 / 3.1	โครงการพัฒนานวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะ	ส่งเสริมการเสาะหานวัตกรรม และงานวิจัย ที่จะมาต่อยอดการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะ พร้อมกับการจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
2.4	โครงการประเมิน และพัฒนามาตรฐานการควบคุมผลกระทบจากการเลี้ยงแพะ	ศึกษา และกำหนดมาตรฐานในการควบคุมผลกระทบจาการเลี้ยงแพะ พร้อมดำเนิน การประเมินผลการดำเนินงานในฟาร์ม หรือแหล่งแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะต่างๆ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
3.5	โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการการผลิตภัณฑ์จากแพะ	จัดทำฐานข้อมูลผู้ประกอบการในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแพะ ในภูมิภาค พร้อมส่งเสริมศักยภาพให้มีกระบวนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
4.1	โครงการยกระดับคุณภาพแบรนด์ผลิตภัณฑ์จากแพะ	ยกระดับแบรนด์ “แพะภูเก็ต” ไปสู่ระดับนานาชาติ โดยพัฒนาให้เป็นแบรนด์มาตรฐานของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแพะ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
6.1	โครงการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบของจังหวัด	กำหนด ออกแบบ และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย และร้านค้าผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบของจังหวัด	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

[12] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการวิจัยความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะ (โดยเฉพาะแพะกระป๋อง ฮาลาล)

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ผลิตภัณฑ์จากแพะมีความหลากหลาย สามารถแปรรูปได้ทั้งการประกอบอาหาร, เครื่องดื่ม, เป็นอาหารเสริม,นมแพะผง นมแพะอัดเม็ดและแปรรูปเนื้อนมแพะ เป็นเวชสำอางค์ ตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งมีความหลากหลายตลอดห่วงโซการผลิต ตลอดจนการวิจัยพัฒนาสายพันธุ์ที่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม และให้ผลผลิตที่เพิ่มขึ้นคุ้มค่ากับการลงทุนและตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ทั้งเนื้อและนมขี้แพะและฮอร์โมนจากรกแพะ ตลอดจนขายผลิตภัณฑ์สัตว์เลี้ยงจากเนื้อแพะ นมแพะ

สรุปแนวคิดโครงการ

- เน้นการส่งเสริมและกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และสามารถขยายตลาดเพิ่มมูลค่าได้
- สนับสนุนให้มีการพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ รูปแบบการเลี้ยงให้เหมาะสม และตอยโจทย์ในเรื่องคุณภาพผลผลิต ตลอดห่วงโซการผลิต
- ให้ผู้บริโภคสะดวกในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ จากแผนได้ทุกห่วงโซการผลิต

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- กิจกรรมจัดทำฐานข้อมูลและผลการวิจัยตามความต้องการการบริโภคเนื้อแพะ และแปรรูป
- กิจกรรมจัดทำฐานข้อมูลและผลการวิจัยตามความต้องการการบริโภค นมแพะ และแปรรูป
- กิจกรรมจัดทำฐานข้อมูลและผลการวิจัยศึกษาความต้องการผลพลอยได้จากการเลี้ยงแพะ เช่น มูลแพะ หรือ รกแพะ
- กิจกกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ และผลการวิจัยพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและเผยแพร่ (จัดทำฐานข้อมูล สถิติ แบบสำรวจ / อบรมให้ความรู้ จัดทำสินค้าตัวอย่าง)
- การเผยแพร่ผลการวิจัยพัฒนาไปสู่การปฏิบัติสินค้าตัวอย่าง

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จ้างที่ปรึกษา Outsource เป็นผู้จัดเก็บข้อมูล
- สนง.ปศจ.ภก เป็นเจ้าของงาน โดยอาศัยความร่วมมือและรับฟังความคิดเห็นจาก สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ สวทช.

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ปศุสัตว์จังหวัด และ สถาบันการศึกษา

ผลลัพธ์:

- เพิ่มช่องทางการผลิตที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้สะดวก เพิ่มมูลค่าผลผลิตให้ตรงตามความต้องการ ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่นในสินค้า

ผลผลิต:

- มีกิจกรรมจากธุรกิจการเลี้ยงแพะ ที่เพิ่มมูลค่าได้ทุกห่วงโซ การเลี้ยงและการผลิตถึงผู้บริโภคที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน และมีความต้องการที่ต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- มีการผลิตสินค้า ที่เป็นผลิตภัณฑ์จากพี่ตลาดต้องการได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด เช่น 1. แกงแพะกระป๋อง 2. โลชั่นน้ำนมแพะ 3. อาหารเสริมจากรกแพะ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
กำหนดกรอบเนื้อหาของฐานข้อมูล และกรอบแนวทางการวิจัยสำรวจความต้องการ	1 เดือน	100,000	มีปชช มี ผู้เชี่ยวชาญ	กรม ประชาสัมพันธ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
สำรวจและวิจัยด้านเนื้อแพะและการแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากเนื้อแพะ ตลอดจนวิจัยเรื่องบรรจุภัณฑ์การเก็บรักษา ความสะดวกในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์	3 เดือน	300,000	สาขาต่างๆ โดยเฉพาะทาง	กระทรวงวิทย์ สวทช	
สำรวจและวิจัยในด้านนมแพะและแปรรูป ผลิตภัณฑ์จากนมแพะ	3 เดือน	300,000		สนง.สาธารณสุขจังหวัด / สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
สำรวจและวิจัยในด้านผลพลอยได้จากการเลี้ยงแพะ เช่น มูลแพะหรือฮอร์โมน ทารกแพะ การทำอาหารเสริมจากรกแพะ ปุ๋ยอินทรีย์ ขี้แพะ	3 เดือน	300,000		สนง.พาณิชย์จังหวัด	
เผยแพร่ข้อมูลและผลการวิจัย	1 เดือน	200,000			

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนานวัตกรรมและจัดการองค์ความรู้ ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การสร้างแบรด์ผลิตภัณฑ์ หรือ การผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากเนื้อแพะ นมแพะ จำเป็นต้องมีการจัดการ และนำเอาผลงานการวิจัยที่มีมาตรฐาน มีการนำไปสู่การปฏิบัติที่เชื่อถือได้ มีเอกสาร คู่มือ และเทคโนโลยี การผลิต การเก็บรักษา และบรรจุภัณฑ์ ที่ผู้บริโภคเข้าถึงสะดวก และชอบซื้อ มีคุณภาพ มีการคิดค้นผลิตภัณฑ์จากแพะตัวใหม่ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่า

สรุปแนวคิดโครงการ

- สร้างผลิตภัณฑ์สินค้าใหม่ๆ จากผลิตภัณฑ์จากแพะ
- สร้างผลิตภัณฑ์สินค้าตัวอย่าง ที่เป็นรูปธรรมตัวอย่างได้มาตรฐาน หรือต่อยอดสินค้า หรือผลิตภัณฑ์เดิม ให้สามารถเก็บรักษาได้นานขึ้นและเข้าถึงตลาดผู้บริโภคได้สะดวกในการหาซื้อและนำไปใช้ หรือบริโภคได้สะดวก

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ทัศนศึกษาดูงาน อบรมให้ความรู้
- สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ Start Up
- เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ สินค้าตัวอย่าง จัดงานแสดงสินค้า สาธิต ชมงาน การผลิต แปรรูป

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ปศุสัตว์จังหวัดรวบรวมองค์ความรู้ในการผลิต และแปรรูปให้เป็นรูปแบบที่ชัดเจน จากแหล่งอ้างอิงสำคัญ เช่น สวทช, สถาบันการศึกษา, ปศุสัตว์
- สนับสนุนส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยผลิตบุคลากร ทีมวิจัย ด้านอาหาร Food Science ในการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ ในทุกขั้นตอนของการแปรรูป ทั้งเนื้อและนมแพะ และผลพลอยได้จากการเลี้ยงแพะ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ผลลัพธ์: เกิดผลิตภัณฑ์จากแพะตัวใหม่ๆ ที่หลากหลายได้คุณภาพสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร อุตสาหกรรม

ผลผลิต: เกิดผลผลิตที่ได้ทั้งผู้ประกอบการ และผลิตภัณฑ์สินค้า ที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าถึงผู้บริโภคสะดวกในการซื้อหา

ตัวชี้วัดของโครงการ: มีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เกี่ยวกับแพะ และผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 20 %

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
การถ่ายทอดองค์ความรู้ ทัศนศึกษาดูงาน ฝึกอบรม			นักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ นักวิทยาศาสตร์	การถ่ายทอดองค์ความรู้ ทัศนศึกษาดูงาน ฝึกอบรม	
สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ Start Up Young Smart Famer			นักวิทยาศาสตร์ Food Science	สร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ Start Up Young Smart Famer	
จัดงานแสดงสินค้า สาธิตขบวนการผลิต แปรรูปผลิตภัณฑ์ ตลอดจนจัดทำสินค้าตัวอย่าง แจกจ่ายให้ผู้บริโภค ทดลองใช้			อุปกรณ์ เครื่องจักรในการดำเนินการ	จัดงานแสดงสินค้าสาธิตขบวนการผลิตแปรรูปผลิตภัณฑ์ตลอดจนจัดทำสินค้าตัวอย่าง แจกจ่ายให้ผู้บริโภคทดลองใช้ / บรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด	
สร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากไม้ยางพาราที่ตรงกับความต้องการของตลาด	เดือนที่ 6			สนง.เกษตรจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินและพัฒนามาตรฐาน การผลิตและการควบคุมผลกระทบจากการเลี้ยงแพะ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การเลี้ยงแพะเกษตรกรต้องมีการจัดฟาร์มที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจให้สินค้าแพะที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์มที่ต้องดูแลตลอดจนการเลี้ยง รวมถึงการรักษาสิ่งแวดล้อม การกำจัดทิ้งของเสียจากระบบการเลี้ยงจากมาตรฐาน

สรุปแนวคิดโครงการ - ศึกษาและกำหนดมาตรฐานในการควบคุมผลกระทบจากการเลี้ยงแพะ พร้อมดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานในฟาร์ม หรือแหล่งแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแพะต่างๆ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ให้ความรู้การเลี้ยงตามมาตรฐานฟาร์มของกรมปศุสัตว์ให้แก่เกษตรกรนำไปปฏิบัติ
- ตรวจประเมินตามมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงแพะ
- ให้ความร่วมมือและพัฒนาแก่เกษตรที่ไม่ผ่านการประเมิน
- รับรองมาตรฐานฟาร์มแพะให้แก่เกษตรกร

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต เป็นผู้ดำเนินการหลัก โดยดำเนินงานร่วมกับมหาวิทยาลัย วิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ และศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ในการพัฒนา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ผลลัพธ์: เกษตรกรสามารถเลี้ยงแพะให้มีคุณภาพ และมาตรฐานฟาร์ม และมลภาวะจากฟาร์มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ผลผลิต: มีฟาร์มเลี้ยงแพะที่มีมาตรฐานฟาร์ม

ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนฟาร์มเลี้ยงแพะที่ได้มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงแพะ 100%

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ	ต.ค. 2561	-	-	สนง.ปศุศัตว์จังหวัด	
2. อบรมให้ความรู้แก่เกษตร	พ.ย. 2561	50,000	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์	
3. ติดตามให้คำแนะนำในการจัดทำมาตรฐานฟาร์ม	พ.ย. 2561 - ธ.ค. 2561	50,000		ศูนย์วิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์	
4. ตรวจประเมินฟาร์มตามเกณฑ์ที่กำหนด	ม.ค. 2562	100,000		สนง.ปศุศัตว์จังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์จากแพะ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ลักษณะการเลี้ยงแพะของรายย่อย คุณภาพนแพะนั้นไม่ได้มาตรฐานที่กำหนด การเชื่อมโยงรวมกลุ่ม การแก้ไขปัญหาทางวิจัยให้มีมาตรฐาน จะรวบรวมไปสู่การแปรรูปผลิตภัณฑ์ และเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น และเมื่อควบคุมให้สามารถรวบรวมข้อมูลจากแพะเพื่อพัฒนาแปรรูปจากแพะโดยมีการเชื่อมโยงจากผู้ผลิต เครือข่ายและผู้ประกอบการ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและสู่การตลาดที่มีมาตรฐาน

สรุปแนวคิดโครงการ

รวบรวมกลุ่มผู้เลี้ยงแพะ และจัดทำข้อมูลผู้ประกอบการ เพื่อให้ข้อมูลผลิตภัณฑ์จากแพะ ได้แก่ นมแพะ เนื้อแพะ และกลุ่มแปรรูปจากแพะและเนื้อแพะ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- รวบรวมข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะ
- รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงแพะ
- จัดตั้ง Cluster
- ส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการแปรรูป Start Up ซึ่งพัฒนาผู้ประกอบการเดิม
- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานที่กำหนด

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประสานและรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลาม

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ผลลัพธ์:

- ทำตามแผนได้มาตรฐานน้ำนมต่อปี
- ทำให้สามารถวางแผนการผลิตที่เพียงพอ เพื่อให้ทันตามความต้องการของผู้ประกอบการ

ผลผลิต: มีเลี้ยงเพาะพันธ์ผู้ประกอบการแปรรูป

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ได้เครือข่ายและเชื่อมโยง
- ผู้ประกอบการที่ได้มาตรฐานของวัตถุดิบในการผลิต ได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. สำรวจฟาร์มผู้ประกอบการ Data Base เกี่ยวข้องและต่อเนื่องจากการเลี้ยงแพะ	ปีงบประมาณ 2562	300,000	ที่ปรึกษา	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
2. จัดตั้งเครือข่าย Cluster					
3. ปรับปรุงคุณภาพ แพะให้ได้ SID					
4. ปรับปรุงคุณภาพแพะ ที่ขนาดอายุให้นมและสู่การแปรรูปเป็นเบี้ย					
5.ส่งเสริมผู้ประกอบการแปรรูปนมสดเป็นผลิตภัณฑ์และเนื้อแพะ					

ชื่อโครงการ: โครงการยกระดับคุณภาพแบรนด์สินค้าจากแพะ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ประชาชนยังไม่รู้จักผลิตภัณฑ์แพะของจังหวัดภูเก็ตดีพอ จึงจะต้องมีการเสริมสร้างแบรนด์ และสร้างการรับรู้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นการสร้างเอกลักษณ์ และมูลค่าเพิ่มของผลผลิตให้เป็นที่รู้จัก ต้องการของผู้บริโภค

สรุปแนวคิดโครงการ

ยกระดับแบรนด์แพะภูเก็ตไปสู่ระดับนานาชาติ โดยพัฒนามาตรฐานให้เป็นแบรนด์ของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแพะ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ประสานงานความร่วมมือกับผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ
- กิจกรรม สร้างแบรนด์และบรรจุภัณฑ์ มีคุณภาพ กำหนดรูปแบบ
- กิจกรรม เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สนับสนุนส่งเสริมการใช้ตราสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ
- กิจกรรม จัดแสดงสินค้า สร้างความมั่นใจ แจกสินค้าตัวอย่างทดสอบตลาด

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ปศุสัตว์ทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันพิจารณาการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และส่งเสริม การใช้แบรนด์ให้เป็นที่รู้จัก
โดยอาจมีการจัดจ้างหน่วยงานมาช่วยพัฒนาเรื่องการทำแบรนด์เพิ่มเติม

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก:

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ผลลัพธ์:

ให้ตราสัญลักษณ์ที่ผู้บริโภคจดจำได้มาตรฐาน

ผลผลิต:

ทำให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในการซื้อสินค้า

ตัวชี้วัดของโครงการ:

มีตราสัญลักษณ์เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
ตั้งคณะกรรมการ				สนง.ปศุสัตว์ จังหวัด กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	
กำหนดรูปแบบ					
รายละเอียด					
พัฒนาบรรจุภัณฑ์					

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบ จังหวัดภูเก็ต

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์จากแพะที่หลากหลาย เช่น เนื้อแพะ นมแพะ โยเกิร์ต โลชั่น ครีมบำรุงผิว สบู่ นมเปรี้ยว ซึ่งมีการจำหน่ายโดยเกษตรกรผู้ผลิตในพื้นที่ แต่ยังขาดช่องทางการจัดจำหน่ายที่เข้าถึงผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว ทำให้ขาดโอกาส ศักยภาพในการแข่งขัน ดังนั้นจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะ โดยจัดตั้งจุดจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมผลผลิต และกระจายสินค้าไปสู่ตลาดระดับต่างๆ เพื่อสร้างโอกาสให้กับเกษตรกรในการประชาสัมพันธ์สินค้า และสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์อย่างยั่งยืน

สรุปแนวคิดโครงการ

กำหนด ออกแบบ และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย และร้านค้าผลิตภัณฑ์จากแพะต้นแบบของจังหวัดภูเก็ต โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การยกระดับทั้งด้านผลิตภัณฑ์แพะ และสินค้าเกษตรแปรรูปคุณภาพอื่นๆ ด้วย

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สร้างจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะ (แบบถาวร ชั่วคราว Modern Trade คีออส)
- การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์จากแพะ (แผ่นพับ/เว็บไซต์/สื่อมวลชน/จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต จัดตั้งคณะทำงานโดยประกอบไปด้วยพาณิชย์จังหวัด สาธารณสุขจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด อปท. สำนักงานเกษตรจังหวัด และหอการค้า

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต

ผลลัพธ์:

- เกษตรกรผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากแพะมีแหล่งจำหน่ายและมีรายได้
- ผู้บริโภคได้รับผลิตภัณฑ์ จากแพะที่มีคุณภาพ

ผลผลิต:

- มีจุดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากแพะ 5 จุด
- ผู้บริโภครับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์และแหล่งจำหน่าย

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จุดจำหน่าย 5 จุด
- ผู้บริโภครับรู้ข้อมูลผลิตภัณฑ์ และแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 25
- ยอดจำหน่าย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็น อื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. กำหนดพื้นที่จุดจำหน่าย / ศึกษาวิเคราะห์ตลาด	ส.ค.- ก.ย. 2560	100,000		สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	
2. สร้างจุดจำหน่าย 5 จุด	ต.ค.- ธ.ค. 2560	1,250,000		สนง.พาณิชย์จังหวัด	
3. เจรจาธุรกิจ ระหว่างผู้ผลิต – ผู้ประกอบการ				สนง.โยธาธิการ และผังเมืองจังหวัด	
4. ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์จากแพะ					
- แผ่นพับ	พ.ย.- ธ.ค. 2560	100,000		สนง.ประชาสัมพันธ์ จังหวัด	
- เว็บไซต์	พ.ย.- ก.ย. 2561	100,000			
- สื่อมวลชน	ต.ค.- ก.ย. 2561	300,000			
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด	ก.พ.- มิ.ย. 2561	500,000		สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวทางทะเล

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท
- มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง
- จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยว และมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่ม

ตารางที่ 3.16-29: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
ระนอง	880,989	3,727
พังงา	4,176,738	37,215
ภูเก็ต	**13,203,284**	**313,006**
กระบี่	5,575,541	78,336
ตรัง	1,414,663	7,710

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-11: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวทางทะเล ของจังหวัดภูเก็ต

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-30: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[13]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	โครงการประเมินพื้นที่ท่องเที่ยวตามชายหาด (หาดติดดาว)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ถึงศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
2.1	โครงการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยว	ททท. ในเขตพื้นที่	วิจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พร้อมกำหนดนักท่องเที่ยวศักยภาพประเภทต่างๆ
2.2 / 2.3	ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวตามพื้นที่ (แผนการท่องเที่ยวฉบับที่ 2)	กระทรวงการท่องเที่ยว	การกำหนด Positioning และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ Sea Sand Sun หรือ Sport Tourism พร้อมกับการขับเคลื่อนกิจกรรมสำคัญในพื้นที่นั้นๆ
3.1	โครงการสร้างการรับรู้มาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ส่งเสริมการรับรู้มาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ตามกรอบมาตรฐานที่กระทรวงการท่องเที่ยวกำหนดมา
3.2	โครงการวิจัยประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตและกลุ่มอันดามัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ประเมินความเหมาะสมของจำนวนการรองรับนักท่องเที่ยว ในการเดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ต และพื้นที่ใกล้เคียง
3.4	มาตรการการตรวจมาตรฐานความปลอดภัย / จุดตรวจการเดินรถ / การปรับปรุงสภาพถนน / Life Guard / ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว / CCTV / จุดตรวจมาตรฐานรถบัส	สนง.จังหวัด	พัฒนามาตรการส่งเสริมด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต
3.5	โครงการฝึกซ้อมแผนภัยพิบัติทางธรรมชาติ / การกู้ภัยทางทะเล	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	ฝึกซ้อมมาตรการในการดูแล และช่วยเหลือการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อเกิดเหตุ

[13] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.1	โครงการปรับปรุงทางเท้า – ป่าตอง / สภาพถนน	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด / แขวงการทาง	ปรับปรุงสภาพถนน และทางเท้าในบริเวณ
5.3 / 5.4 / 5.5	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แหลมพรมเทศ / จุดชมวิว เขารัง / ด่านเข้าเมือง (Phuket Gateway)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สนง.จังหวัด	ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
5.6	โครงการรักอันดามัน	สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด	จัดการ-เก็บขยะ/สร้างจิตสำนึก/สร้างปะการังเทียม
5.6	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด	เก็บขยะ / ให้ความรู้ / ศึกษาวิจัยการใช้ประโยชน์จากขยะทางทะเล
5.7	โครงการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว – ความปลอดภัย (Safety) /ความมั่นคง (Security) / ความสะอาด (Sanitary)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐาน ความปลอดภัย (Safety) / ความมั่นคง (Security) / ความสะอาด (Sanitary) ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่
5.7	โครงการประเมินคุณภาพร้านอาหาร (Clean Food Good Taste)	สนง.พาณิชย์จังหวัด	ประเมิน และให้คำแนะนำร้านอาหารให้มีอาหารที่สะอาด และมีคุณภาพ
5.7	โครงการปรับปรุงการออกแบบ Universal Design	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	ออกแบบ และปรับปรุงการออกแบบตามแหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ต่างๆ เพื่อให้เอื้อต่อผู้พิการ
6.1	โครงการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดปี –Gastronomy / เดือนกุ้งมังกร / Water Festival / Batik Design Week	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / ประชารัฐ	ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวตลอดปี
6.3	การกำหนดแนวทางการดูแลควบคุมการให้บริการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่	คศช. / กรมเจ้าท่า	การกำหนด zoning เตียงชายหาด / การกำหนดจำนวนผู้ประกอบการกิจกรรมทางทะเล /
6.4	โครงการพัฒนาสินค้าที่ระลึก / โครงการประชารัฐรักสามัคคี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / ประชารัฐ	ปรับปรุงสินค้าที่ระลึก และสินค้า OTOP ในพื้นที่ พร้อมส่งเสริมแนวทางการจัดจำหน่าย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
6.5	โครงการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	พัฒนาศักยภาพ และส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน ในหมู่บ้านที่ได้รับการคัดเลือก
6.6	โครงการสุดยอดเส้นทางท่องเที่ยว	กระทรวงท่องเที่ยว (Function)	กำหนดเส้นทางท่องเที่ยวสำคัญของพื้นที่ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน
6.6	โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวตามกลุ่มจังหวัด	กลุ่มจังหวัด	พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
7.1	การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด – Wedding / Lady / เทศกาลอาหารถิ่น /	ททท.ในเขตพื้นที่	สร้างการรับรู้ และทำการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด
7.1	Roadshow การท่องเที่ยว	ททท.ในเขตพื้นที่ สนง.จังหวัด	

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-31: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อม ของแหล่ง	1.2 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4.2 การปรับปรุงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวทางทะเล และสันทนาการ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว (ถนน ป้าย สภาพอาคาร หาดทราย) 5.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบขนส่งสาธารณะในการเดินทาง
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.2 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

แผนภาพที่ 3.16-12: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวทางทะเล ของจังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดภูเก็ต

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-32: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[14]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.2	โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	ประเมินแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพใหม่ในพื้นที่ พร้อมศึกษาความพร้อมในการเตรียมการ และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดภูเก็ต	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.3	โครงการการส่งเสริมภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว	กำหนดแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการ และภาคีด้านการท่องเที่ยว พร้อมกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.6	โครงการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	กำหนดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่ดำเนินการศึกษาวิจัย เพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พร้อมกำหนดแนวทางการฟื้นฟูสภาพท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว	ส่งเสริมทัศนคติ และศักยภาพให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พร้อมพัฒนาคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
5.1 / 5.2	โครงการพัฒนาแผนงานด้านคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยว	สำรวจและประเมินสภาพพื้นที่ ปัญหาทางด้านคมนาคม พร้อมกำหนดแนวทางการพัฒนางานด้านคมนาคม	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
7.3	โครงการสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี	สร้างการตระหนักรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พร้อมกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการดูแล-ควบคุมความเรียบร้อยในแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[14] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว<u>ใหม่</u>ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภูเก็ต เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ จากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากมายในแต่ละปี ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมธรรมชาติเสื่อมโทรม เมื่อฉะนั้นจึงมีการหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยว สามารถเพิ่มระยะเวลาพักได้ หาแหล่งดึงดูดใหม่ๆ จะได้เพิ่มระยะเวลาในการพักได้ เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยว
สรุปแนวคิดโครงการ • หาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เพื่อเป็นการกระจายนักท่องเที่ยวไม่ให้แออัด • ประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพ (ใหม่) ถึงแนวทางการและขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว • ศึกษาวิจัย ศักยภาพ กายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การจัดการ การมีส่วนร่วม • ศึกษาพฤติกรรมความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย และต่างชาติ • พัฒนาแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวในแหล่งสำคัญ เพื่อขยายระยะเวลาการพักของนักท่องเที่ยว ลดความแออัด และเพิ่มกิจกรรมนักท่องเที่ยวในช่วง Low Season
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • สำรวจและประเมินแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ • สำรวจข้อมูลนักท่องเที่ยว • ประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว • จัดทำข้อมูล และแผนงานการพัฒนา
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ท้องถิ่น สถาบันการศึกษา / สำรวจพื้นที่ / ภาครัฐ/เอกชน
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
ผลลัพธ์: • แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแหล่งใหม่ • ทิศทางในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
ผลผลิต: ได้แผนงานโครงการ ก็ใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทิศทางการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนร้อยละความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. ศึกษาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด สำรวจแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่	ปีงบประมาณ ต.ค.2561 -ก.ย. 2562	2.5 ล้าน		ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว	
2. ศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว 8 ด้าน		2.5 ล้าน			
3. ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่องเที่ยวของจังหวัด		2.5 ล้าน			
4. ประเมินศักยภาพ และพัฒนาแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่		2.5 ล้าน			

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาคู่มือการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล: ตั้งแต่ปี 39 เป็นต้นมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมากขึ้นจนถึงปัจจุบัน จะเห็นว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งกลไกลสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ของไทยประสบผลความสำเร็จ คือ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว แม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าขาดบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพก็ไม่สามารถทำให้นโยบายดังกล่าวสัมฤทธิ์ผลได้ จึงจำเป็นต้องจัดทำโครงการส่งเสริมศักยภาพ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาคู่มือการจัดการท่องเที่ยว

สรุปแนวคิดโครงการ : จัดทำคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางให้แก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวให้สัมฤทธิ์ผล

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดทำคู่มือ
- ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว (เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดทำข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยร่วมกับท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ท่องเที่ยวจังหวัด สถาบันการศึกษา
- วิเคราะห์เพื่อจัดทำข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่
- จัดทำคู่มือ
- ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ภาครัฐโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ผลลัพธ์: บุคลากรสามารถบริการด้านการท่องเที่ยวได้

ผลผลิต: - บุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- มีคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ร้อยละ 80 ของกลุ่มเป้าหมายที่เข้ารับการฝึกอบรม
- ร้อยละความสำเร็จของการจัดทำคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จัดทำข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	ต.ค.-พ.ย. 2560	50,000		สถาบันการศึกษา	
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นข้อมูลการทำงานด้านการท่องเที่ยว	ต.ค. 2560			สถาบันการศึกษา	
3. ฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ม.ค. 2561			ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ภาครัฐ-เอกชน	

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวการพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การท่องเที่ยวได้นำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เข้ามาสู่ชุมชนท้องถิ่น ของประเทศอย่างมากมาย ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวก็ส่งผลกระทบต่อมนุษย์หลากหลายเช่นเดียวกัน ทั้งด้านสาธารณสุขและการท่องเที่ยว เช่น 3 ด้านด้วยกัน คือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ / ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม / ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

สรุปแนวคิดโครงการ

สำรวจและประเมินผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ รวมถึงชุมชนในบริเวณใกล้เคียง โดยมีการกำหนดระดับของแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องได้รับการฟื้นฟูในพื้นที่
จัดทำแผนงานปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- มีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยว
- ประเมินระดับของการฟื้นฟูของแหล่งท่องเที่ยว
- จัดทำแนวทางในการฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการท่องเที่ยว

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ท้องถิ่น / อุทยาน / วัฒนธรรม / พัฒนาชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ผลลัพธ์: มีการบริการจัดการเครื่องมือทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ผลผลิต: มีแผนงานโครงการในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในการท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม

ตัวชี้วัดของโครงการ: เจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. กำหนดกรอบประเด็น และแนวทางการประเมินแหล่ง		4 ล้าน			
2. กำหนดแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายในพื้นที่					
3. สำรวจ และศึกษารวบรวมข้อมูล					
4. ประเมินระดับของแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องได้รับการฟื้นฟู (prioritize)					
5. กำหนดแนวทางในการฟื้นฟู					
6. พัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น ในการร่วมฟื้นฟู					

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคท้องถิ่น ในฐานะเจ้าของพื้นที่ ถือเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในห่วงโซ่คุณค่าในการส่งมอบสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณค่า สามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้ส่งมอบภาคผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว พบว่าต้องการได้รับการพัฒนา เสริมสร้างสร้างศักยภาพและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาด ที่สำคัญนั้น การบูรณาการการทำงานระหว่างภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่น โดยคาดหวังให้นักท่องเที่ยว ช่วยสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างทั่วถึง สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สรุปแนวคิดโครงการ

สร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ และผู้มีส่วนได้เสียทางด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พร้อมส่งเสริมกิจกรรมในการสร้างสัมพันธ์เครือข่ายร่วมกัน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดอบรม ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างภาคีเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวโดยเชิญผู้แทนภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว
- จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์เครือข่าย
- จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดอบรมเสริมสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวโดยเชิญผู้แทนภาครัฐ เอกชน ท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว
- จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์เครือข่าย

• จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ • ประเมินโครงการ
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
ผลลัพธ์: • เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรท่องเที่ยว ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว และพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว • พัฒนาความร่วมมือในเครือข่ายทุกระดับ เพื่อนำทุนทรัพยากร วัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับท้องถิ่น
ผลผลิต: บุคลากรในระดับผู้บริหารทั้งภาครัฐท้องถิ่น มีความรู้ ความเข้าใจ เห็นความสำคัญในการเป็น/ผู้นำชุมชน/เอกชน/ผู้นำในการท่องเที่ยวท้องถิ่นจังหวัด
ตัวชี้วัดของโครงการ: ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อภาคีเครือข่ายในการจัดการท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต		600,000			
2. จัดทำแนวทางการพัฒนาผู้นำท้องถิ่น/ชุมชนบุคลากรในด้านการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งภาครัฐ/เอกชน ปรับปรุงเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย					
3. ฝึกอบรม					
4. ติดตามประเมินโครงการ					

ชื่อโครงการ: โครงการปรับปรุงคมนาคมภูเก็ต

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ระบบการคมนาคมมีปัญหา การเดินทางเข้าถึงแหล่งลำบาก จุดเชื่อมโยงในการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว จึงต้องมีการพัฒนาแผนงานในการปรับปรุงงานทางด้านคมนาคมของจังหวัดภูเก็ต โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความสะดวกในการคมนาคม แก้ปัญหาการจราจรติดขัด และเพิ่มความปลอดภัยในจราจร

สรุปแนวคิดโครงการ

ประเมิน และสำรวจเส้นทางคมนาคมของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

กำหนดแนวทางคมนาคมของพื้นที่ และวางแผนพัฒนางานทางด้านคมนาคมในด้านต่างๆ ของพื้นที่ โดยครอบคุลมทั้งในเรื่องของถนน ระบบขนส่งสาธารณะ ป้ายบอกทาง และท่าเรือ เป็นต้น

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สำรวจและประเมินสภาพ ปัญหา และเส้นทางคมนาคมทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ต
- ออกแบบแนวทางการจัดการ และจัดทำแผนงานด้านคมนาคมของพื้นที่
- ดำเนินการปรับปรุงแผนงานด้านคมนาคม (ปรับปรุงพื้นผิวถนน การจัดการระบบขนส่งสาธารณะ พัฒนาป้ายบอกทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- กระทรวงคมนาคมกำหนดเป็นนโยบาย และวาระขับเคลื่อนสำคัญ
- เชื่อโยงกับหน่วยงานในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการ (โยธาฯ/ทางหลวง/แขวงการทาง/อปท.)

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด/ทางหลวงชนบท/แขวงทางหลวง/เจ้าท่า

ผลลัพธ์: ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการใช้บริการในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ผลผลิต: แผนงานการพัฒนาด้านคมนาคมของจังหวัดภูเก็ต

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ความสำเร็จของแผนงาน
- ความสำเร็จของการดำเนินงานพัฒนางานด้านคมนาคมตามแผนงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. สำรวจ ประเมิน และศึกษาปัญหาด้านคมนาคมของพื้นที่ออกแบบ					
2. จัดทำแผนงาน และแนวทางการพัฒนาด้านคมนาคมของจังหวัด					
3. ศึกษาผลกระทบ (EIA) / ออกแบบก่อสร้าง					
4. ดำเนินงานในส่วนของการปรับปรุง					

ชื่อโครงการ: โครงการปรับปรุงทางด้านจิตสำนึกนักท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ตระหนักและประพฤติตัวได้อย่างเหมาะสม ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติระหว่างการท่องเที่ยว

สรุปแนวคิดโครงการ

- สร้างการตระหนัก และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัด เช่น การทำป้ายประชาสัมพันธ์ คู่มือนักท่องเที่ยว เป็นต้น
- พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการดูแล และปฏิบัติงานในการจัดการและรับมือกับนักท่องเที่ยว รูปแบบต่างๆ เช่น การทำคู่มือการปฏิบัติงาน การฝึกอบรม การพัฒนาเครื่องมือในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยว เป็นต้น

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ศึกษาและกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติตัว (เนื้อหา) ของนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม
- กำหนดรูปแบบ และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์
- กำหนดพื้นที่ และแหล่งท่องเที่ยวที่จะนำเสนอ
- ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเป็นคนกำหนดกรอบแนวทาง โดยร่วมมือกับท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ในการร่วมมือในการปฏิบัติงาน และดำเนินโครงการ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ผลลัพธ์: นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจ และรับรู้ถึงแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

ผลผลิต:

- มีสื่อประชาสัมพันธ์ในการสร้างจิตสำนึก และแนวปฏิบัติของนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม
- เจ้าหน้าที่ดูแลแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมายได้รับการฝึกอบรมถึงแนวทางการปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- มีสื่อประชาสัมพันธ์ในแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมาย
- เจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายได้รับการฝึกอบรม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ศึกษาและกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม	1 เดือน			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
กำหนดรูปแบบ และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์	2 เดือน				
กำหนดพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวที่จะนำเสนอ	2 เดือน				
ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่	1 เดือน				

3.1.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดกระบี่

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดกระบี่

จังหวัดกระบี่ ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ปาล์มน้ำมัน	- มีการปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดในพื้นที่ - มีโอกาสที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นไบโอดีเซล ซึ่งมีความต้องการจากตลาดที่สูงมากอยู่ และผลผลิตอื่นๆ ก็สามารถนำมาแปรรูปอื่นได้เช่นกัน
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่มีความหลากหลาย - เป็นการสร้างความแตกต่างทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ - จังหวัดกระบี่จึงมีแนวคิดที่จะเน้นการดูแลทางด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยว

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ปาล์มน้ำมัน</u>

ภายใต้ประเด็นปาล์มน้ำมัน ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า(Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดกระบี่

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพตลาดและคู่แข่งสำคัญ 1.3 การจัดการข้อมูลการตลาด 1.4 การวางแผนการผลิต
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.1 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต (การเตรียมดิน / ปุ๋ย / พันธุ์) 2.2 การบริหารจัดการน้ำ 2.4 การพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 การเก็บเกี่ยวผลผลิต ที่เหมาะสม 3.2 การซื้อขายตามคุณภาพ 3.3 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน 3.4 แนวทางการรับมือกับภัยพิบัติ 3.5 การจัดการแรงงาน 3.6 การปรับปรุงแนวทางการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักร 4.4 แปรรูปเพื่อการบริโภค 4.5 แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ดูแลร่างกาย 4.6 วัสดุพื้นฐานสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรม 4.7 เป็นอาหารสัตว์ และอาหารปลา
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.2 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[15]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.4 / 2.1 / 2.3 / 2.4 / 3.1 / 3.2 / 3.5 / 3.6	โครงการพัฒนาคุณภาพปาล์มน้ำมันทั้งระบบ	เพื่อสร้างตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตโดยการเชื่อมโยงตั้งแต่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เพื่อให้ได้ปาล์มน้ำมันคุณภาพและสร้างรายได้เพิ่มให้ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่ม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ประสาน / จัดตั้งภาคีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพน้ำมันปาล์ม: 1) เกษตรกร 2) แรงงานตัดปาล์มน้ำมัน 3) ผู้ประกอบการลานเท และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ
2.2	โครงการแผนพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานในพื้นที่เกษตรกรรม (ปาล์มน้ำมัน)	ในหน้าแล้ง ผลผลิตปาล์มมีน้อยเนื่องจากขาดน้ำ การเพิ่มพื้นที่ชลประทานจะช่วยบรรเทาปัญหาการแย่งปาล์มน้ำมันระหว่างโรงงาน ปัญหาคุณภาพปาล์ม และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและคนแทงปาล์ม	สนง.ชลประทานจังหวัด
2.1 / 2.3, / 2.4 / 2.5	โครงการสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรสวนปาล์ม	เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนปาล์ม	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขตและเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

[15] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดกระบี่

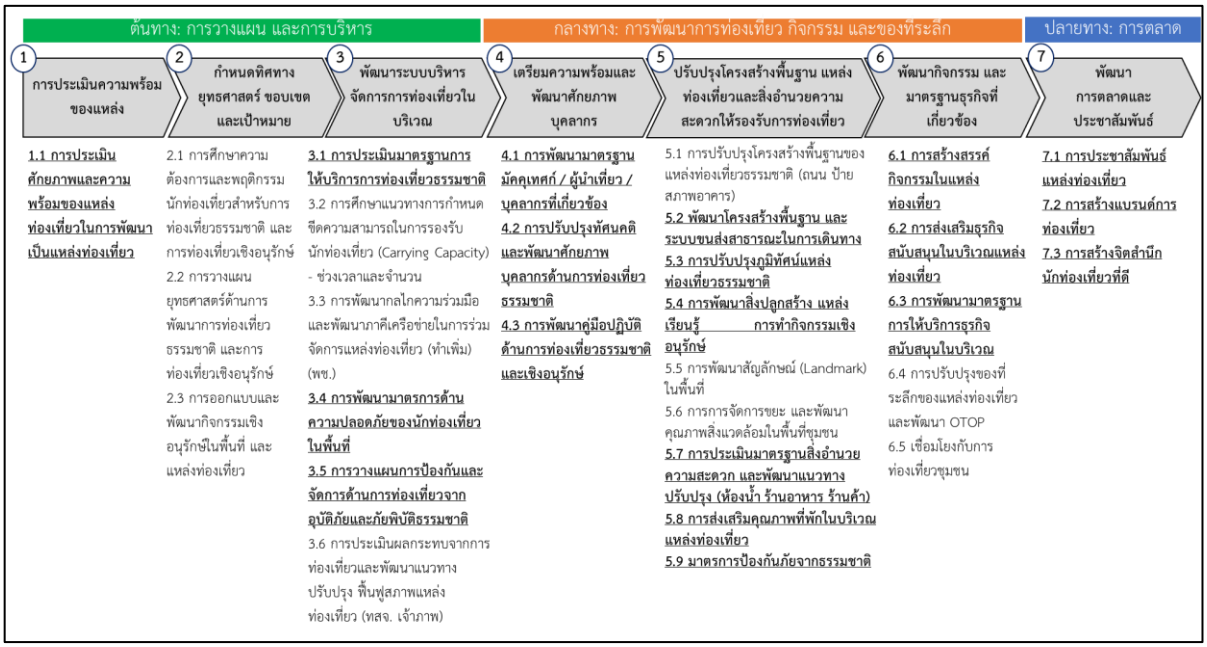

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2.3 การออกแบบและพัฒนากิจกรรมเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ และแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอากาศ) 5.5 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่ 5.6 การจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนา OTOP 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**[16]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 2.1 / 2.2 / 2.3 / 5.1 / 5.2 / 5.3 / 5.4 / 5.5	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้นแบบจังหวัดกระบี่	● วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ● พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ● สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ● ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอันส่งผลต่อความพึงพอใจและการเพิ่มรายได้	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ / สนง.สถิติจังหวัดกระบี่ สนง.วัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ / สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่ / สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / แขวงทางหลวงชนบทจังหวัดกระบี่ / สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดกระบี่ / สนง.เจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่ / องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่
6.4	โครงการส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์สินค้าชุมชนจังหวัดกระบี่	● สร้างอัตลักษณ์ของฝาก/ของที่ระลึกของจังหวัดกระบี่ พัฒนาสินค้าของฝาก/ของที่ระลึกให้มีความหลากหลาย/สวยงามตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด /อำเภอ / สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สนง.วัฒนธรรมจังหวัด / สนง.แรงงานจังหวัด

[16] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[16]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
3.3 / 5.6 / 5.7 / 5.8	เตรียมความพร้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	● เตรียมความพร้อมชุมชนรองรับนักท่องเที่ยว (จากการวิเคราะห์โครงการใหญ่) สร้างและพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / อปท. / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/ สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดกระบี่

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดกระบี่

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ปาล์มน้ำมัน

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีการปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ปาล์มน้ำมันมีโอกาสที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นไบโอดีเซล ซึ่งมีความต้องการจากตลาดที่สูงมากอยู่
- ผลผลิตของปาล์มในส่วนอื่นๆ ยังสามารถนำไปพัฒนาและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอีกได้

ตารางที่ 3.16-33: สรุปพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2558	2559	2558	2559
ประเทศไทย	4,276,240	4,515,679	11,015,872	10,944,884
ภาคใต้	3,698,161	3,883,736	9,893,836	9,846,491
กลุ่มอ่าวไทย	2,139,683	2,265,896	5,679,730	5,648,833
กลุ่มชายแดน	192,719	224,710	330,587	340,596
กลุ่มอันดามัน	1,365,759	1,393,130	3,883,519	3,857,062
ระนอง	77,837	87,775	208,136	228,566
พังงา	166,602	178,719	447,160	469,137
ภูเก็ต	1,657	1,597	4,081	3,881
กระบี่	**957,002**	**959,694**	**2,813,586**	**2,748,564**
ตรัง	162,661	165,345	410,556	406,914

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-13: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดกระบี่

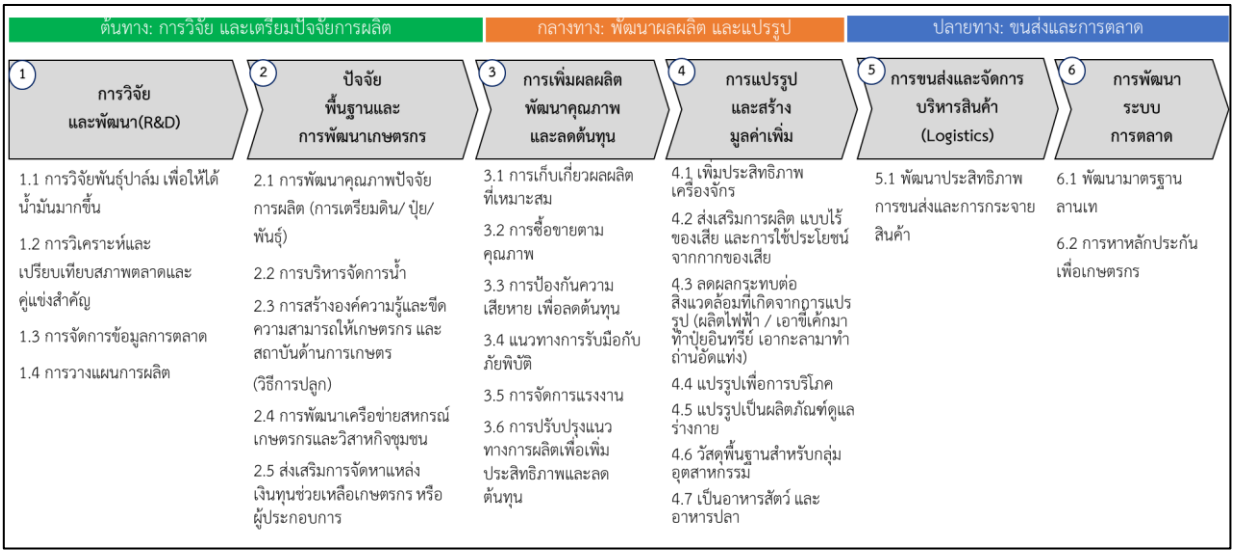

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-34: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[17]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	โครงการวิจัยพันธุ์ปาล์ม	ม.วลัยลักษณ์ ม.สงขลานครินทร์	เพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์น้ำมันในปาล์มน้ำมัน
2.3	โครงการพัฒนาความรู้เกษตรกรและแรงงานแทงปาล์ม	สนง.เกษตรจังหวัด	เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้เกษตรกรเจ้าของสวนและแรงงานแทงปาล์มเพื่อให้ได้ปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพหลังเก็บเกี่ยว
2.5	โครงการจัดหาแหล่งเงินทุนให้เกษตรกร	ชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนปาล์มจังหวัด	เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ขาดเงินทุนในการจัดซื้อปัจจัยการผลิต
4.2	โครงการส่งเสริมการแปรรูปเศษวัสดุจากการหีบปาล์ม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	เพื่อใช้ประโยชน์จากผลปาล์มทั้ง 100%
4.3	โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิต	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	เพื่อนำน้ำทิ้งจากโรงงานหีบปาล์มไปใช้เป็นปุ๋ยให้กับเกษตรกรที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้กับเกษตรกร
6.1	โครงการลานเทคุณภาพ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ลานเทรับซื้อปาล์มที่มีคุณภาพ

[17] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-35: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพตลาดและคู่แข่งสำคัญ 1.3 การจัดการข้อมูลการตลาด 1.4 การวางแผนการผลิต
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.1 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต (การเตรียมดิน / ปุ๋ย / พันธุ์) 2.2 การบริหารจัดการน้ำ 2.4 การพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 การเก็บเกี่ยวผลผลิต ที่เหมาะสม 3.2 การซื้อขายตามคุณภาพ 3.3 การป้องกันความเสียหาย เพื่อลดต้นทุน 3.4 แนวทางการรับมือกับภัยพิบัติ 3.5 การจัดการแรงงาน 3.6 การปรับปรุงแนวทางการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักร 4.4 แปรรูปเพื่อการบริโภค 4.5 แปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ดูแลร่างกาย 4.6 วัสดุพื้นฐานสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรม 4.7 เป็นอาหารสัตว์ และอาหารปลา
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.2 การหาหลักประกันเพื่อเกษตรกร

แผนภาพที่ 3.16-14: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion)ปาล์มน้ำมันของจังหวัดกระบี่

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดกระบี่

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-36: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[18]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.4 / 2.1 / 2.3 / 2.4 / 3.1 / 3.2 / 3.5 / 3.6	โครงการพัฒนาคุณภาพปาล์มน้ำมันทั้งระบบ	เพื่อสร้างตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตโดยการเชื่อมโยงตั้งแต่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เพื่อให้ได้ปาล์มน้ำมันคุณภาพและสร้างรายได้เพิ่มให้ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่ม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ ประสาน / จัดตั้งภาคีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพน้ำมันปาล์ม: 1) เกษตรกร 2) แรงงานตัดปาล์มน้ำมัน 3) ผู้ประกอบการลานเท และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ
2.2	โครงการแผนพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานในพื้นที่เกษตรกรรม (ปาล์มน้ำมัน)	ในหน้าแล้ง ผลผลิตปาล์มมีน้อยเนื่องจากขาดน้ำ การเพิ่มพื้นที่ชลประทานจะช่วยบรรเทาปัญหาการแย่งปาล์มน้ำมันระหว่างโรงงาน ปัญหาคุณภาพปาล์ม และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและคนแทงปาล์ม	สนง.ชลประทานจังหวัด
2.1 / 2.3, / 2.4 / 2.5	โครงการสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรสวนปาล์ม	เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนปาล์ม	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

[18] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาคุณภาพปาล์มน้ำมันทั้งระบบ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับ 1 ของจังหวัดกระบี่ และนโยบายจังหวัดกระบี่ต้องการผลักดันให้จังหวัดกระบี่เป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ สถานการณ์ปัจจุบันการพัฒนาคุณภาพปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มในจังหวัดกระบี่ยังขาดการเชื่อมโยงการดำเนินงานระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบ ได้แก่ เกษตรกร แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ทำให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันปัจจุบันอยู่ในระดับ 16-17% จากที่ควรจะอยู่ในระดับไม่น้อยกว่า 18% ส่งผลให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์มที่หายไป 1% ทำให้จังหวัดกระบี่สูญเสียรายได้ไปกว่า 1,000 ล้านบาท เพราะฉะนั้นในการแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยมีการเชื่อมโยงเพื่อการตกลงร่วมกันระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ให้มีการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันทั้งระบบตั้งแต่การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ ตลอดจนการรับซื้อของลานเทฯ และโรงงานที่รับซื้อผลผลิตตามคุณภาพและให้ราคาผลผลิตที่สูงกว่าทั่วไปที่ไม่ได้ทำปาล์มคุณภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้คุณภาพของผลผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มดีขึ้นส่งผลให้เกษตรกร แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ได้รับผลประโยชน์ร่วมกันคือรายได้ที่เพิ่มขึ้น

สรุปแนวคิดโครงการ

สร้างตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตโดยการเชื่อมโยงตั้งแต่เกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน แรงงานผู้ตัดปาล์ม ผู้ประกอบลานเท และโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม เพื่อให้ได้ปาล์มน้ำมันคุณภาพและสร้างรายได้เพิ่มให้ผู้เกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่ม

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- พัฒนาโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจังหวัดกระบี่เข้าสู่คุณภาพ
  - ส่งเสริมการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ RSPO ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม / พัฒนามาตรฐานโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม / ยกระดับขีดความสามารถในการประกอบกิจการโดยลดการสูญเสียปริมาณน้ำมันปาล์มดิบในกระบวนการผลิต
- พัฒนาการเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดกระบี่
  - การพัฒนาเกษตรกรและการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน และลดต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน / การรณรงค์และสร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ
- พัฒนาแรงงานภาคเกษตรคือผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน
  - การจัดทำข้อมูลผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน / การพัฒนาทักษะและสร้างจิตสำนึกผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน
- พัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานลานเทปาล์มน้ำมันจังหวัดกระบี่
  - อบรมผู้ประกอบการลานเท / ตรวจประเมินและประกวดลานเทมาตรฐาน / ประชาสัมพันธ์ลานเทดีเด่น

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ประสานงานเชิญชวน สถานประกอบการ ลานเท เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ หลังจากนั้นจัดตั้งภาคีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพน้ำมันปาล์มเพื่อวางกรอบและแนวทางในการดำเนินการ และจัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย ดำเนินการตามกรอบแนวทางที่วางไว้
- พัฒนาศักยภาพผู้เข้าร่วมโครงการในด้านต่างๆ คือ 1) เกษตรกรโดยสำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่ 2) แรงงานตัดปาล์มน้ำมันโดยสำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่ 3) ผู้ประกอบการลานเท โดยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ
- ติดตามประเมินผล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่ / สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ / สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่ / สำนักงานแรงงานจังหวัดกระบี่ / สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระบี่
ผลลัพธ์: - เกษตรกร แรงงานเก็บเกี่ยวปาล์ม ผู้ประกอบการลานเท และโรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้น
ผลผลิต: - เปอร์เซ็นต์ปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดของโครงการ: • เปอร์เซ็นต์ปาล์มน้ำมันไม่น้อยกว่า 18% • รายได้เกษตรกร แรงงานเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน ผู้ประกอบการลานเท และโรงงานเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. พัฒนาโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มจังหวัดกระบี่เข้าสู่คุณภาพ 1.1 ส่งเสริมการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ RSPO ในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม - ประสานงานเชิญชวน สถานประกอบการ ลานเท และรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ - จัดตั้งภาคีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพน้ำมันปาล์มเพื่อวางกรอบและแนวทางในการดำเนินการ - จัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่าย - จัดอบรมเกษตรกร ลานเท และผู้เข้าร่วมโครงการตามกรอบแนวทางที่วางไว้ - ดำเนินการตามกรอบแนวทางที่วางไว้ - ติดตามประเมินผล 1.2 พัฒนามาตรฐานโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม - เชิญชวนโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มเข้าร่วมโครงการ	ต.ค. 2561 – ก.ย. 2562	8,000,000		สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
- จัดทำข้อตกลงความร่วมมือในการดำเนินการ(ผู้ประกอบการ และจังหวัดกระบี่) - พัฒนา ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม - ตรวจประเมินโรงงานที่ลงนาม MOU 1.3 ยกระดับขีดความสามารถในการประกอบกิจการโดยลดการสูญเสียปริมาณน้ำมันปาล์มดิบในกระบวนการผลิต - จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ให้ความรู้เชิงลึก					
2. พัฒนาเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดกระบี่ 2.1 พัฒนาการรวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน และลดต้นทุนการผลิต - รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ - จัดทำข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ - อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน - จัดทำแปลงสาธิตเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตปาล์มน้ำมันและลดต้นทุนการผลิต - สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร	ต.ค. 2561 – ก.ย. 2562	3,000,000		สนง.เกษตรจังหวัด	

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
2.2 การรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันมันที่มีคุณภาพ -ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ					
3. พัฒนาแรงงานภาคเกษตรคือผู้รับจ้างเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน 3.1 การจัดทำข้อมูลผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน - สำรวจจำนวนผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน - รวบรวมข้อมูลผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน 3.2 การพัฒนาทักษะและสร้างจิตสำนึกผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน - เปิดลงทะเบียนเพื่อรับสมัครผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน - อบรมผู้มีอาชีพเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมันหลักสูตรมาตรฐานการแทงปาล์มเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการออกใบอนุญาตให้กับผู้ผ่านการอบรม และพักใบอนุญาตกรณีจงใจฝ่าฝืน เช่น ตัดปาล์มดิบ - กำหนดพื้นที่รับสมัครแรงงานแทงปาล์มให้ครอบคลุมทั่วถึงทั้งประเทศ - สนับสนุนเครื่องเก็บเกี่ยวที่ทันสมัย - ส่งเสริมเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน - ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมรูปแบบต่างๆเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ - มีประเภทอัตราค่าจ้างคนแทงปาล์มเหมือนสาขาวิชาช่างหนึ่ง	ต.ค. 2561 – ก.ย. 2562	500,000		สนง.แรงงานจังหวัด	

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
4. พัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานลานเทปาล์มน้ำมันจังหวัดกระบี่ 4.1 รับสมัครและคัดเลือกผู้ประกอบการลานเทเพื่อเข้าร่วมโครงการ 4.2 ตรวจประเมินสถานที่และผู้ประกอบการ 4.3 พัฒนาเป็นลานเทตัวอย่าง 4.4 ประกาศเกียรติคุณ ประชาสัมพันธ์ลานเทโดยการจัดทำป้าย และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	ต.ค. 2561 – ก.ย. 2562	813,000		สนง.พาณิชย์จังหวัด	
5. ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารสิทธิในการใช้พื้นที่ปลูกปาล์ม เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้บุกรุกป่าสงวนหรืออุทยานเข้ารับการส่งเสริมในโครงการ			แผนที่ป่าสงวนและอุทยาน	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	

ชื่อโครงการ: แผนพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานในพื้นที่เกษตรกรรม (ปาล์มน้ำมัน)

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ มีการปลูกปาล์มมากที่สุดในพื้นที่ ในช่วงฤดูแล้งปาล์มขาดน้ำ ทำให้ผลผลิตปาล์มได้จำนวนน้อยลง เนื่องจากปาล์มขาดน้ำทำให้ผลผลิตลดลง จึงต้องมีการพัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องผลผลิตปาล์มที่ลดลงในช่วงหน้าแล้ง

สรุปแนวคิดโครงการ

เพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน โดยเฉพาะในพื้นที่ปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีพื้นที่ปลูกปาล์มมากที่สุดของจังหวัดกระบี่ เพื่อเป็นแหล่งน้ำต้นทุนส่งน้ำไปให้นเขตพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ซึ่งยังมีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนน้ำอยู่

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำทรายขาว ต.ทรายขาว อ.คลองท่อม จ.กระบี่
- ระบบส่งน้ำและอาคารประกอบอ่างเก็บน้ำคลองแห้ง ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่
- อ่างเก็บน้ำคลองปกาไสย ต.เขาพนม อ.เมือง จ.กระบี่
- อ่างเก็บน้ำคลองหิน ต.คลองหิน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่
- อ่างเก็บน้ำบ้านคลองโขง ต.ศาลาด่าน อ.เกาะลันตา จ.กระบี่
- ก่อสร้างแหล่งน้ำชุมชน จ.กระบี่
- ก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นา จ.กระบี่

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- หน่วยงานชลประทานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาเพื่อขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ตามศักยภาพของลุ่มน้ำ และรูปแบบการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ต่างๆ โดยในพื้นที่ต้นน้ำจะกำหนดเป็นแหล่งเก็บกักน้ำ (อ่างเก็บน้ำหรือฝายทดน้ำ) ส่วนในพื้นที่กลางน้ำ จะกำหนดรูปแบบเป็น พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (ทำนบดิน แก้มลิง สระเก็บน้ำ) โดยได้ประสานงานกับกรมพัฒนาที่ดิน และกรมทรัพยากรน้ำ เพื่อลดการซ้ำซ้อนของแผนงาน/โครงการ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน กรมทรัพยากรน้ำ

ผลลัพธ์:

- ผลผลิตปาล์มน้ำมันไม่ลดลงในช่วงฤดูแล้ง
- เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มมีรายได้เพิ่มขึ้น

ผลผลิต:

- มีแหล่งน้ำและระบบชลประทานเพิ่มขึ้น
- มีแหล่งน้ำชุมชนที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- เกษตรมีรายได้เพิ่มขึ้น .....บาท/ไร่/ปี
- มีพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น
- มีปริมาณน้ำเก็บกักที่เพิ่มขึ้น
- มีจำนวนแหล่งน้ำชุมชนที่เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1 ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำทรายขาว ต.ทรายขาว อ.คลองท่อม จ.กระบี่	2560-2563	360 ล้าน		กรม ชลประทาน	
2 ระบบส่งน้ำและอาคารประกอบอ่างเก็บน้ำคลองแห้ง ต.กระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่	2560-2563	574 ล้าน		กรม ชลประทาน	
3 อ่างเก็บน้ำคลองปกาไสย ต.เขาพนม อ.เมือง จ.กระบี่	2563-2566	728 ล้าน		กรม ชลประทาน	
4 อ่างเก็บน้ำคลองหิน ต.คลองหิน อ.อ่าวลึก จ.กระบี่	2563-2565	600 ล้าน		กรม ชลประทาน	
5 อ่างเก็บน้ำบ้านคลองโขง ต.ศาลาด่าน อ.เกาะลันตา จ.กระบี่	2563-2566	400 ล้าน		กรม ชลประทาน	
6 ก่อสร้างแหล่งน้ำชุมชน จ.กระบี่	2562-2566	200 ล้าน		กรมพัฒนาที่ดิน	
7 ก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นา จ.กระบี่	2562-2566	100 ล้าน		กรมพัฒนาที่ดิน	

ชื่อโครงการ: โครงการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- เกษตรกรจังหวัดกระบี่ทำการเกษตรโดยการปลูกพืชเชิงเดี่ยว (ปาล์มน้ำมัน) ซึ่งมีความเสี่ยงเรื่องเสถียรภาพด้านราคา เกษตรกรไม่มีรายได้เสริมจากการทำเกษตรเชิงเดี่ยว
- นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และนโยบายจังหวัดกระบี่ ต้องการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือนและเป็นรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร

สรุปแนวคิดโครงการ

สร้างรายได้เสริมให้ชาวสวนปาล์ม ผ่านการให้ความรู้ และการสนับสนุนอุปกรณ์จำเป็นในทำการเกษตรรูปแบบอื่นๆ อาทิ ปลูกพืชชนิดอื่น เพาะเลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ส่งเสริมการปลูกพืชร่วมพืชแซมในสวนปาล์มน้ำมัน (การปลูกผักพื้นบ้าน)
- ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงปลาดุกกบ ในกระชังบก
- ส่งเสริมการผลิตอาหารสัตว์ จากวัสดุเหลือใช้ในสวนปาล์มน้ำมันTMR (ใบปาล์ม ขี้เค้ก กากปาล์ม) 2,735,000 บาท
- ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีก แพะ แกะ โค กระบือ การปลูกหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดกระบี่ จัดเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรมในจังหวัดกระบี่ ซึ่งมีความต้องการสินค้าเกษตรแต่ละชนิด
- สำนักงานเกษตรจังหวัดกระบี่ ส่งเสริมการรวมกลุ่มปลูกผักพื้นบ้าน โดยมีเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart farmer) เป็นผู้บริหารจัดการกลุ่มรวบรวมผลผลิตไปจำหน่าย ให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรมในจังหวัดกระบี่
- สำนักงานประมงจังหวัดกระบี่ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเลี้ยงปลาดุก และรวบรวมผลผลิตจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรมในจังหวัดกระบี่
- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกระบี่ ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีก และปศุสัตว์ ซึ่งตลาดยังมีความต้องการสูงมาก
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดกระบี่ จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ สนับสนุนกลุ่มเกษตรกร
- สถานีพัฒนาที่ดินกระบี่ วิเคราะห์พื้นที่ไม่เหมาะสม(N) ในการปลูกปาล์มน้ำมัน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ผลลัพธ์: เกษตรกรสามารถเลี้ยงแพะให้มีคุณภาพ และมาตรฐานฟาร์ม และมลภาวะจากฟาร์มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

ผลผลิต: มีฟาร์มเลี้ยงแพะที่มีมาตรฐานฟาร์ม

ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนฟาร์มเลี้ยงแพะที่ได้มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงแพะ 100%

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. วิเคราะห์พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมัน โดยใช้แผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-Map) เพื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายกว้างๆ				สถานีพัฒนาที่ดินกระบี่	
2. ประชาสัมพันธ์ ชี้แจงโครงการ				ทุกหน่วยงาน	
3. รับสมัคร คัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ				ทุกหน่วยงาน	
4. ส่งเสริมองค์ความรู้ในการปลูกผักพื้นบ้าน: อบรมถ่ายทอดความรู้การปลูกผักพื้นบ้านพร้อมสนับสนุนวัสดุสาธิต / คัดเลือกกลุ่ม Young Smart farmer เพื่อรวบรวมผลผลิตจำหน่ายตลาดเกษตรกรจังหวัดกระบี่ ร้านอาหารและโรงแรมในจังหวัดกระบี่ / จัดเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรมในจังหวัดกระบี่				สนง.เกษตรจังหวัดกระบี่	
5 ส่งเสริมการเลี้ยงปลาดุกกบในกระชังบก จากวัตถุดิบในท้องถิ่น : สร้างองค์ความรู้การผลิตอาหารพร้อมวัสดุสาธิต / คัดเลือกกลุ่ม Young Smart farmer และ Smart farmer เพื่อรวบรวมผลผลิตจำหน่ายตลาดเกษตรกรจังหวัดกระบี่ ร้านอาหารและโรงแรมในจังหวัดกระบี่ / จัดเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการร้านอาหาร โรงแรมในจังหวัดกระบี่				สนง.ประมงจังหวัดกระบี่	

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
6. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ปีก แพะ แกะ โค กระบือ การปลูกหญ้าสำหรับเลี้ยงสัตว์				สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดกระบี่	
7. ส่งเสริมการผลิตอาหารสัตว์ จากวัตถุดิบเหลือใช้ในสวนปาล์มน้ำมัน TMR (ใบปาล์ม ขี้เค้ก กากปาล์ม): จัดซื้อเครื่องสับทางปาล์มน้ำมัน จำนวน 50 เครื่อง เครื่องผสมอาหารสัตว์ จำนวน 50 เครื่อง ถังพลาสติก 1,000 ใบ / อบรมสร้างวิทยากรผลิตอาหารสัตว์ TMR จำนวน 50 คน / ถ่ายทอดการผลิตอาหารสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ โดยวิทยากรผลิตอาหารสัตว์ TMR ให้เกษตรกรเลี้ยงสัตว์ (ขยายผล 1:10 - 1:15) จำนวน 500 -750 คน				สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดกระบี่	
8. ติดตามให้คำแนะนำ ตรวจเยี่ยม แก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร				สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดกระบี่	
9. สรุปประเมินผลการดำเนินงานโครงการ				สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดกระบี่	

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดกระบี่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นขุนเขา หาดทรายชายทะเล กลุ่มเกาะ น้ำตก และโถงถ้ำที่สวยงามติดอันดับต้นๆ ของประเทศไทย
- การกำหนดตำแหน่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้ เป็นการสร้างความแตกต่างระหว่างการท่องเที่ยวของจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มได้
- จากการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการบริการและการท่องเที่ยวในช่วงที่ผ่านมา ทำให้จังหวัดกระบี่เริ่มตระหนักถึงผลกระทบที่อาจตามมาได้ ไม่ว่าจะเป็นการลักลอบตัดไม้ การทิ้งขยะ การปล่อยน้ำเสีย จังหวัดกระบี่จึงมีแนวคิดที่จะเน้นการดูแลทางด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการเติบโตทางด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.16-37: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
ระนอง	880,989	3,727
พังงา	4,176,738	37,215
ภูเก็ต	13,203,284	313,006
กระบี่	**5,575,541**	**78,336**
ตรัง	1,414,663	7,710

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-15: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดกระบี่

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-38: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[19]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1/ 3.1 / 5.2 / 5.3 / 5.4 / 5.7 / 5.8 / 6.1 / 6.2 / 6.3	เตรียมความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	เพิ่มจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่
3.4 / 3.5 / 5.9	การจัดการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งจากอาชญากรรมและความปลอดภัยจากการเดินทาง	สำนักงานตำรวจ อปท.	ลดอัตราการเกิดอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยว และลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว
4.1 / 4.2	อบรมมัคคุเทศก์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของมัคคุเทศก์และบุคคลากรด้านการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างทัศนคติที่ดีต่อบุคลากร

[19] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.3	จัดทำคู่มือการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่	เพื่อลดผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตของชุมชน
7.1 / 7.2 / 7.3	ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกระบี่	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ให้กระบี่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวระดับโลก

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-39: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2.3 การออกแบบและพัฒนากิจกรรมเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ และแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร) 5.5 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่ 5.6 การการจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน
7.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนา OTOP 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน

แผนภาพที่ 3.16-16: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดกระบี่

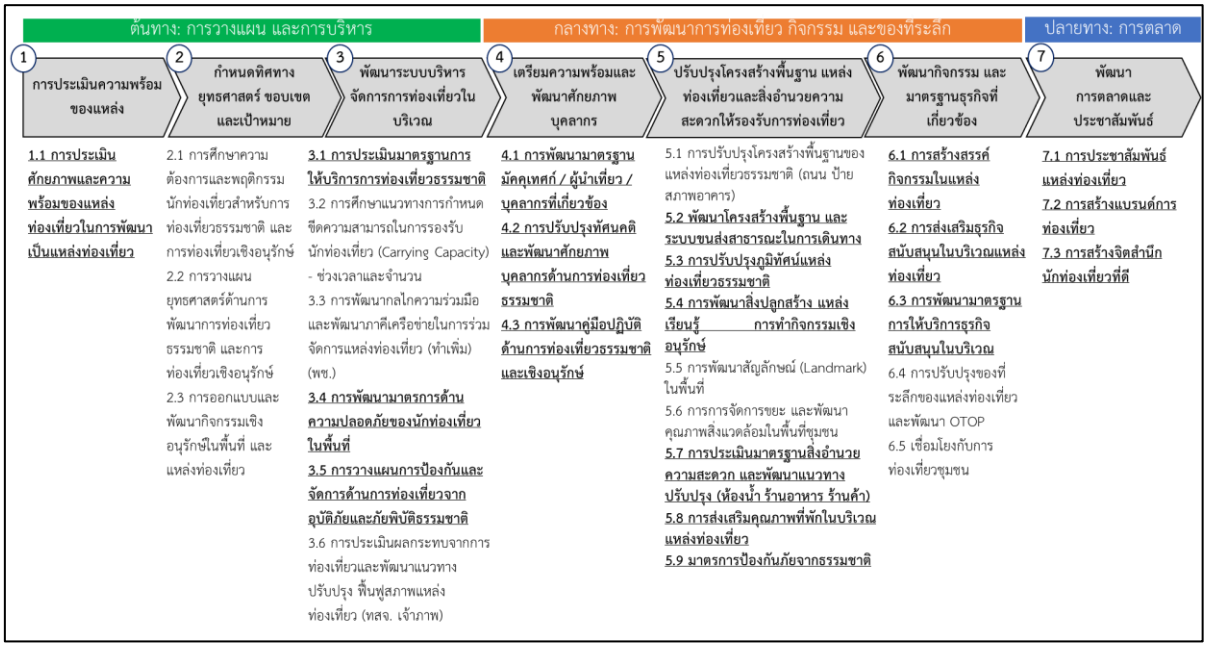

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดกระบี่

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-40: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[20]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 2.1 / 2.2 / 2.3 / 5.1 / 5.2 / 5.3 / 5.4 / 5.5	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้นแบบจังหวัดกระบี่	• วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ • พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว • สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง • ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายอันส่งผลต่อความพึงพอใจและการเพิ่มรายได้	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ สนง.สถิติจังหวัดกระบี่ / สนง.วัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ / สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่ สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ / แขวงทางหลวงชนบทจังหวัดกระบี่ / สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดกระบี่ / สนง.เจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่
6.4	โครงการส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์สินค้าชุมชนจังหวัดกระบี่	• สร้างอัตลักษณ์ของฝาก/ของที่ระลึกของจังหวัดกระบี่ • พัฒนาสินค้าของฝาก/ของที่ระลึกให้มีความหลากหลาย/สวยงามตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / อำเภอ / สนง.อุตสาหกรรม / สนง.พาณิชย์จังหวัด / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สนง.วัฒนธรรม สนง.แรงงานจังหวัด
3.3 / 5.6 / 5.7 / 5.8	เตรียมความพร้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	• เตรียมความพร้อมชุมชนรองรับนักท่องเที่ยว (จากการวิเคราะห์โครงการใหญ่) • สร้างและพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด / อปท. / ราชการ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชน

[20] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้นแบบจังหวัดกระบี่

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก และสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยวเป็นอันดับ 5 ของประเทศ โดยมีความโดดเด่นและมีจุดยืนในการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เป็นการท่องเที่ยวที่รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันมีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งมักอยู่ในชุมชนท่องเที่ยวและพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และจังหวัดกระบี่ยังไม่มีการศึกษาและวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งยังขาดแนวทางการ บูรณาการความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่ ให้มีความเป็นรูปธรรมและนำไปสู่การปฏิบัติ

สรุปแนวคิดโครงการ

- เพื่อวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
- เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย อันส่งผลต่อความพึงพอใจและการเพิ่มรายได้

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- กิจกรรมการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- กิจกรรมศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- กิจกรรมการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- กิจกรรมออกแบบและพัฒนากิจกรรมเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยว
- กิจกรรมการพัฒนากลไกความร่วมมือและพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว
- กิจกรรมปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่รับผิดชอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดกระบี่และประเมินและสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นำร่องในการพัฒนา
- สำนักงานสถิติจังหวัดกระบี่รับผิดชอบการศึกษาและสำรวจความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่รับผิดชอบ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยว
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่รับผิดชอบ การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยว
- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่รับผิดชอบการปรับภูมิทัศน์ภายในแหล่งท่องเที่ยว
- แขวงทางหลวงชนบทจังหวัดกระบี่รับผิดชอบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว (ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว)
- สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดกระบี่รับผิดชอบการปรับภูมิทัศน์ภายในแหล่งท่องเที่ยว

- สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขากระบี่รับผิดชอบการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในแหล่งท่องเที่ยว (ท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว)
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รับผิดชอบในการบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่

ผลลัพธ์:

- แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 5 แห่ง ของจังหวัดกระบี่ ที่ได้รับการคัดเลือกในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวนำร่องที่จะพัฒนา
- ผลการสำรวจความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำนวน 1 ชุดข้อมูล
- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จังหวัดกระบี่ จำนวน 1 แผน
- รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เหมาะสมกับบริบทในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้นแบบ จำนวน 5 แห่ง
- โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามความต้องการในแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต้นแบบ จำนวน 5 แห่งที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

ผลผลิต:

- การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนมุ่งไปสู่การบรรลุจุดยืนการพัฒนาการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ กิจกรรมการท่องเที่ยว
- การพัฒนาท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีความยั่งยืน ทั้งเสถียรภาพทางการท่องเที่ยว ความสมดุลในการพัฒนาระหว่างการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
- รายได้ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่เพิ่มขึ้น จากทางเลือกใหม่ของแหล่งท่องเที่ยวใหม่และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวใหม่
- เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่คนในชุมชนท่องเที่ยว
- เกิดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่คนทุกระดับตั้งแต่คนในชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ร้อยละความสำเร็จของการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่นำไปสู่การปฏิบัติ
- ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นำร่อง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- ผลการประเมินมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นำร่อง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- รายได้ของคนในชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5
- ร้อยละความพึงพอใจของคนในชุมชน/ผู้เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แต่ละแห่ง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. กิจกรรมการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	2 เดือน ต.ค. 2561 – พ.ย. 2561	200,000	-	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
1.1 จัดตั้งและประชุมคณะกรรมการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่					
1.2 ออกพื้นที่สำรวจและประเมินแหล่งท่องเที่ยวที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แห่งใหม่					
1.3 คัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่จะเป็นเป้าหมายในการพัฒนา 5 แห่ง					
1.4 จัดประชุมรับฟังปัญหาความต้องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวที่คัดเลือก 5 แห่ง					
1.5 จัดทำปัญหาความต้องการ จุดอ่อน สิ่งที่ต้องพัฒนา เพื่อจัดทำแผนพัฒนา / โครงการ แหล่งท่องเที่ยว 5 แห่ง					
2.กิจกรรมศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	1 เดือน ธ.ค. 2561 – ม.ค. 2562	80,000		สนง.สถิติจังหวัด	
2.1 จัดทำแบบสอบถามและชี้แจงแนวทางการดำเนินงานต่อเจ้าหน้าที่ผู้เก็บข้อมูล และกำหนดกลุ่มตัวอย่าง					
2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลภาสสนามกับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความต้องการในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่และความคิดเห็นที่มีต่อแหล่ง					

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 5 แห่งที่ได้รับคัดเลือก					
2.3 ประมวลผลข้อมูลจากแบบสำรวจและจัดทำตารางสรุปผลรายงานการสำรวจ					
2.4 จัดทำรายงานการสำรวจเสนอผู้บริหารและผู้รับผิดชอบการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่					
3. กิจกรรมการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	2 เดือน ม.ค. 2562 – ก.พ. 2562				
3.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 5 แห่ง และข้อมูลความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์		200,000		สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด	
3.2 ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3.3 ยกร่างแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดกระบี่ ระยะ 5 ปี					
3.4 จัดประชุมประชาคมจังหวัดกระบี่เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างแผนฯ					
3.5 ปรับปรุงร่างแผนฯ ตามความเห็นและผลิตเอกสารแผนฯ					
3.6 ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์ฯ					

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
4. กิจกรรมออกแบบและพัฒนากิจกรรมเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยว	3 เดือน มี.ค. 2562 – พ.ค. 2562	1,800,000		สนง. วัฒนธรรมจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
4.1 ศึกษาศักยภาพและบริบทของแหล่งท่องเที่ยวที่คัดเลือก เพื่อพิจารณากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวนั้น					
4.2 คัดเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวนั้น เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมของชุมชน กิจกรรมวิถีชีวิตชุมชนตามอาชีพและความเป็นอยู่					
4.3 สร้างความรู้ความเข้าใจแก่คนในชุมชนในกิจกรรมท่องเที่ยวที่ได้คัดเลือก และสร้างกลไกการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมท่องเที่ยวนั้นเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยว					
4.4 ฝึกอบรมทักษะในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คัดเลือก เช่น ฝึกศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชุมชน การสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การสร้างความปลอดภัยและให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในการทำกิจกรรม เป็นต้น					
4.5 จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมที่คัดเลือกเป็นกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น การจัดซื้อเครื่องดนตรีพื้นบ้าน เครื่องแต่งกายแสดงศิลปะ					

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
พื้นบ้าน พันธุ์ต้นกล้าข้าวหรือต้นโกงกาง เรือคายัค เป็นต้น					
5. กิจกรรมปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว ตามข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจปัญหาความต้องการพัฒนา 5 แห่ง	5 เดือน พ.ค. 2562 – ก.ย. 2562	20,000,000		สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด แขวงทางหลวงชนบทจังหวัดกระบี่ สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สนง.เจ้าท่าภูมิภาคสาขากระบี่	
5.1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ท่าเทียบเรือ					
5.2 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายบอกทาง อาคารบริการนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ ทางเดินศึกษาธรรมชาติ					
5.3 ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว					
5.4 พัฒนาสัญลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวแลนด์มาร์คเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว					

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์สินค้าชุมชนจังหวัดกระบี่

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- สินค้าของฝาก/ของที่ระลึกของจังหวัดกระบี่ไม่มีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง
- สินค้าของฝาก/ของที่ระลึกของจังหวัดกระบี่ไม่มีความหลากหลาย
- บรรจุภัณฑ์ของสินค้าของฝาก/ของที่ระลึกยังไม่มีความสวยงามตรงตามความต้องการของลูกค้า
- ช่องทางการจำหน่ายยังไม่มีความหลากหลาย

สรุปแนวคิดโครงการ

- สร้างอัตลักษณ์ของฝาก/ของที่ระลึกของจังหวัดกระบี่
- เพื่อพัฒนาสินค้าของฝาก/ของที่ระลึกให้มีความหลากหลาย/สวยงามตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จ้างผู้เชี่ยวชาญออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์กระบี่ เช่น เตยปาหนัน
- จ้างผู้เชี่ยวชาญออกแบบผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์/story ให้มีความหลากหลาย มีมาตรฐาน
- สนับสนุนวัสดุ/อุปกรณ์/งบประมาณในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามข้อ 1,2
- ประชาสัมพันธ์/การตลาด (เพิ่มช่องทาง)
- พัฒนาช่องทางการตลาด (ในจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ ออนไลน์)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาชุมชนจังหวัด/อำเภอ / อุตสาหกรรม / พาณิชย์จังหวัด / ท่องเที่ยว / วัฒนธรรม/แรงงานจังหวัด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดกระบี่

ผลลัพธ์: ชุมชนผู้ผลิตผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น/

ผลผลิต:

- จ.กระบี่มีสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด
- สินค้าของฝาก/ของที่ระลึกมีความหลากหลาย มีมาตรฐาน/story

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดกระบี่จำนวน 3 ผลิตภัณฑ์
- จำนวนผลิตภัณฑ์ของฝากของที่ระลึกที่ได้รับการพัฒนา จำนวน 20 ผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. จ้างผู้เชี่ยวชาญออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดกระบี่	พ.ย. 2561 – มี.ค. 2562		ข้อมูลจังหวัด	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
2. จ้างผู้เชี่ยวชาญออกแบบผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์/story ที่มีความหลากหลาย/มาตรฐาน	พ.ย. 2561 – มี.ค. 2562		ข้อมูลกลุ่มผลิตภัณฑ์	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
3. สนับสนุนวัสดุ/อุปกรณ์/งบประมาณในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการออกแบบ	เม.ย. – พ.ค. 2562		เตยปาหนัน	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
4. ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมช่องทางการตลาดผ่านช่องทางต่างๆ	ม.ค. 2562 – ก.ย. 2562		สื่อ	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
5. พัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้า	ม.ค. 2562 – ก.ย. 2562		ศูนย์กระจายสินค้าสื่อดิจิตอล	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการเตรียมความพร้อมของชุมชนเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- ชุมชนไม่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ขาดกลไกในการประสานเพื่อบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ขาดการประสาน บูรณาการระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ค้นหาและพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาเป็น ผลิตภัณฑ์ของฝาก ของที่ระลึกในชุมชน
- ชุมชนมีสิทธิที่กำหนดนักท่องเที่ยวและออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว

สรุปแนวคิดโครงการ

- เพื่อเตรียมความพร้อมชุมชนรองรับนักท่องเที่ยว (จากการวิเคราะห์โครงการใหญ่)
- เพื่อสร้างและพัฒนากลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดตั้งคณะทำงานสนับสนุน เชื่อมโยงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ (ภาคราชการ เอกชน อปท. ชุมชน)
- แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเป็นกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ในระดับพื้นที่
- ประชุมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คณะทำงานสนับสนุนฯ พร้อมจัด ทำแผนปฏิบัติการ
- ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่ผู้นำชุมชน กลุ่ม องค์กร ประชาชน ในพื้นที่เป้าหมาย พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการบริหารจัดการหมู่บ้านฯ
- แลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนที่สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้ประสบผลสำเร็จ
- ดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ (กิจกรรมการท่องเที่ยว,พัฒนา อาชีพ,พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว,พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม) ที่เที่ยว ที่กิน ที่พัก ที่ช็อป
- สร้างและพัฒนาเครือข่าย
- เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวระดับอำเภอ จังหวัด ภูมิภาค

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาชุมชน / อปท. / ราชการ (พัฒนาชุมชน,ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด,วัฒนธรรมจังหวัด, ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด) / สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดกระบี่

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ผลลัพธ์:

- ชุมชนสามารถบริหารจัดการชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

ผลผลิต:

- มีคณะกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ชุมชนมีกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดของโครงการ:

จำนวนชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้รับการพัฒนาการบริหารจัดการ ตามเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 5 ชุมชน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. แต่งตั้งคณะทำงานสนับสนุนการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	พ.ย. 2561	-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
2. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อเป็นกลไกการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับพื้นที่	พ.ย. 2561	-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
3. ประชุมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คณะทำงานสนับสนุนฯ	ธ.ค. 2561	5,000	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด	
4. ประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจแก่ผู้นำชุมชน กลุ่ม องค์กร ประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย	ธ.ค. 2561	100,000	-		
5. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนที่สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ประสบผลสำเร็จ	ม.ค. 2562	200,000	-		
6. ประชุมคณะทำงานสนับสนุนฯ และคณะกรรมการหมู่บ้านท่องเที่ยวเพื่อจัดทำแผนการบริหารจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเป้าหมาย (รายหมู่บ้าน)	ม.ค. 2562	10,000			
7. พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว	ม.ค. 2562-ส.ค. 2562	-	-	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด	
8. พัฒนาอาชีพ		-	-	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
				สนง.แรงงานจังหวัด	
9. พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		-	-	สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด	
10. พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว		-	-	สนง.ทรัพยากรฯ จังหวัด อปท.	
11. จัดตั้งเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวของแต่ละชุมชน(ระดับอำเภอ/จังหวัด)	ก.พ.2562	-	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมการท่องเที่ยว สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
12. จัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับอำเภอ/จังหวัด/ภูมิภาค	ก.พ.2562	20,000	-	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สมาคมการท่องเที่ยว สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

3.1.9 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดตรัง

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดตรัง

จังหวัดตรัง ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ยางพารา	- มีการปลูกยางพารามากที่สุดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน - ยางพารามีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าในรูปแบบอื่นๆ ได้ - รัฐบาลมีความพยายามในการสร้างอุปสงค์ของการใช้ยางพารา เพื่อดึงราคาให้สูงขึ้น
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมาก - จังหวัดจะใช้จุดเด่นทางด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อมาสัมผัสการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ ต่อไป - ปัจจุบันมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการทางด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อกระจายรายได้ในพื้นที่

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ยางพารา</u>

ภายใต้ประเด็นยางพารา ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดตรัง

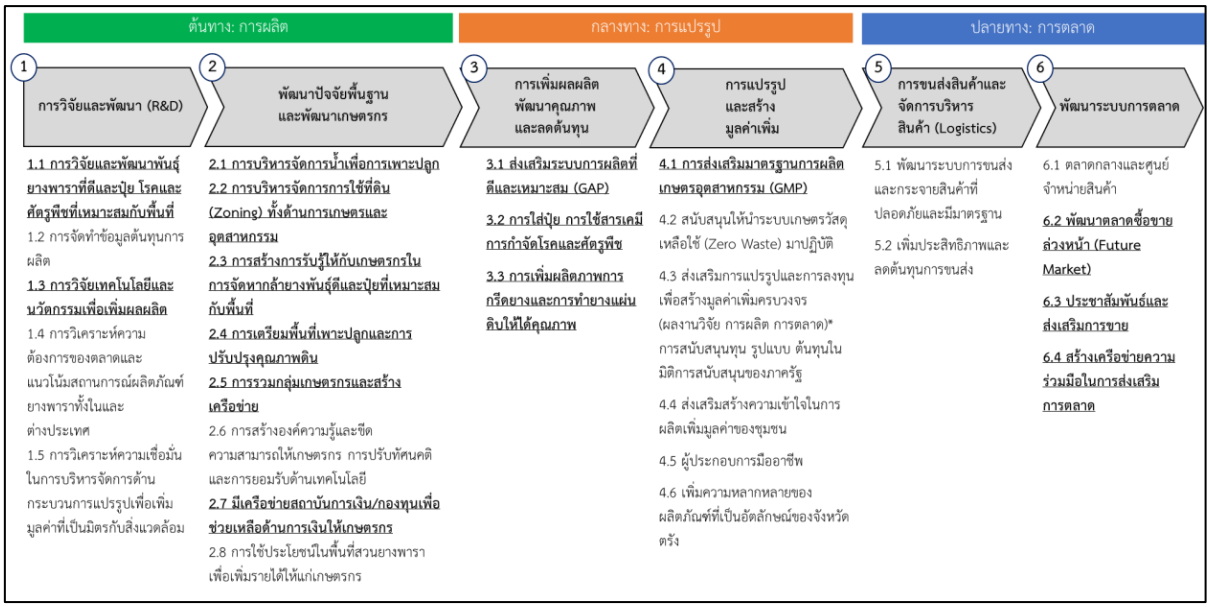

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ 1.5 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการด้านกระบวนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร การปรับทัศนคติและการยอมรับด้านเทคโนโลยี 2.8 การใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนยางพารา เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปและการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มครบวงจร (ผลงานวิจัย การผลิต การตลาด) - การสนับสนุนทุน รูปแบบ ต้นทุนในมิติการสนับสนุนของภาครัฐ 4.4 ส่งเสริมสร้างความเข้าใจในการผลิตเพิ่มมูลค่าของชุมชน 4.5 ผู้ประกอบการมืออาชีพ 4.6 เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดตรัง
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน 5.2 เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่ง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.1 ตลาดกลางและศูนย์จำหน่ายสินค้า

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[21]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.2	โครงการจัดทำฐานข้อมูลต้นทุนการผลิตและการแปรรูปยางพารา จ.ตรัง	การศึกษาต้นทุนในการผลิตยางพาราของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เพื่อใช้ในการการวางแผนดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถดำรงชีวิตได้ในภาวะราคายางพาราตกต่ำ	สนง.สถิติจังหวัดตรัง สนง.เกษตรจังหวัด
1.4	โครงการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ	การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า ต้องมีข้อมูลแนวโน้มความต้องการใช้ยางพารา และทิศทางของตลาดตามสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง	สนง.สถิติจังหวัดตรัง
1.5	โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนในการจัดการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมการแปรรูปยางพาราในปัจจุบันทำได้ยากขึ้น เนื่องจากชุมชนไม่เข้าใจ ส่งผลต่อการคัดค้านการตั้งโรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
2.1 / 2.2	โครงการบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) ทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมยางพารา	การให้ผลตอบแทนที่ดีขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา	กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน
2.6	โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตรัง “เปลี่ยนวิธีคิดผลผลิตเพิ่มขึ้น”	สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของเกษตรกรและคนในชุมชนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้า	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

[21] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[21]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.6	โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการยางพารา	สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวมาเพิ่มการผลิต	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
2.8	โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนยางพารารายได้ให้แก่เกษตรกร	พื้นที่ในสวนยางควรใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง สนง.ประมงจังหวัดตรัง
3.1	โครงการส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) ของยางพารา	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้ายางพาราตามมาตรฐานGAPโดยการใช้พันธุ์ดี การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะการใช้ปุ๋ยตามคุณสมบัติของดิน เพื่อลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตลดการใช้สารเคมี เพื่อความปลอดภัยในสุขภาพผู้ผลิตรักษาสภาพแวดล้อม	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
4.2	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการน้ำเสียจากการแปรรูปยางพารา	ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีกากของเสียสะสมมาก เนื่องจากโรงงานเก่าที่ตั้งมานานกว่า 10 ปี ซึ่งยังคงใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเดิม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
4.3,4.4,4.5,4.6	โครงการสร้างผู้ประกอบการมืออาชีพ start up ยางพาราตรัง	การส่งเสริมหรือการสร้างนักธุรกิจรุ่นใหม่หรือผู้ประกอบการรายใหม่start up ที่มีขีดความสามารถในการผลิตที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สถาบันการศึกษา
5.1	โครงการพัฒนาท่าเรือของรัฐให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า	สร้างท่าเรือของจังหวัดตรังให้เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในการขนส่งทางทะเลฝั่งอันดามันและอ่าวไทย	สนง.เจ้าท่าจังหวัดตรัง
5.2	โครงการพัฒนาระบบรางจากกันตัง-ท่าเรือนาเกลือ (งบFunction)	พัฒนาระบบรางเพื่อลดต้นทุนการขนส่งและเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าในภูมิภาค	การรถไฟแห่งประเทศไทย/แขวงบำรุงทางกันตัง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[21]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
6.1	การสร้างตลาดกลางยางพารา จังหวัดตรัง	ตลาดกลางยางพาราจะช่วยพยุงราคาซื้อ-ขาย ซึ่งจะทำให้เกษตรกรไม่เดือดร้อน ผู้ส่งออกหรือพ่อค้าเข้ามารับซื้อขายโดยตรง ณ จุดเดียว	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขตและเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดตรัง

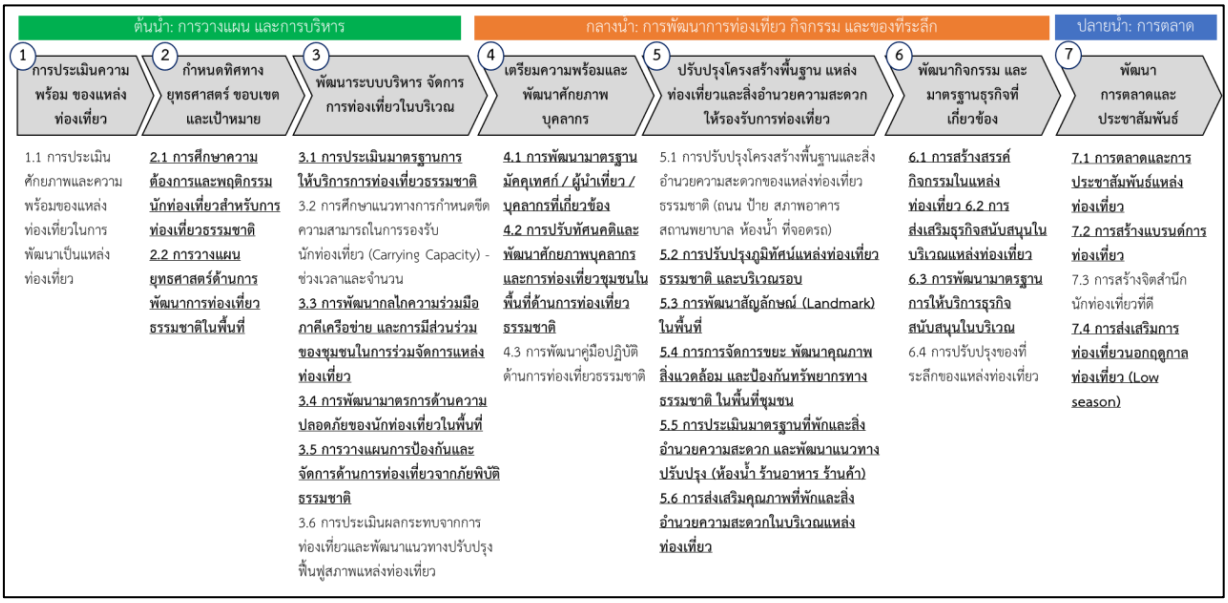

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร)
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[22]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1	1. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	ประเมินความพร้อม และพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท.ในเขตพื้นที่ สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3.2	2. โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	เพื่อให้ทราบศักยภาพของจังหวัดในภาพรวมในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยให้ศึกษาแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน/ธุรกิจ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[22] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[22]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
3.6	3. โครงการประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	1) การพัฒนา ปรับปรุง ฟื้นฟู สภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชน 2) การจัดทำและพัฒนามาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
4.3 / 7.3	โครงการพัฒนาคู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จ.ตรัง	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว หรือประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ควรมีแนวทางการปฏิบัติตัวไปในทิศทางที่ถูกต้อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5.1	โครงการจัดทำป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว จ.ตรัง	การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นสากล เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นเครื่องมือนำทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกและปลอดภัย	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
6.4	โครงการปรับปรุงของฝากของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	ความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดตรัง

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ยางพารา

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดตรังเป็นจังหวัดที่มีการปลูกยางพารามากที่สุดในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
- ยางพารายังถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้อยู่ และยังมีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าในรูปแบบอื่นๆ ได้

ตารางที่ 3.16-41: สรุปพื้นที่กรีดได้ ผลผลิตยางพาราของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	พื้นที่กรีดได้ (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2558	2559	2558	2559
ประเทศไทย	18,846,009	19,613,559	4,466,063	4,451,880
ภาคใต้	12,785,305	12,849,166	3,208,397	3,144,831
กลุ่มอ่าวไทย	5,417,234	5,382,138	1,424,724	1,385,806
กลุ่มชายแดน	4,476,730	4,560,615	1,115,322	1,104,400
กลุ่มอันดามัน	2,891,341	2,906,413	668,351	654,625
ระนอง	218,548	215,428	48,736	46,532
พังงา	580,050	593,324	139,212	137,651
ภูเก็ต	77,869	75,906	17,676	16,927
กระบี่	693,216	689,988	158,746	153,867
ตรัง	**1,321,658**	**1,331,767**	**303,981**	**299,648**

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

- แม้ว่าราคายางพาราตอนนี้มีแนวโน้มที่ลดลง แต่รัฐบาลก็มีการออกนโยบายหรือแนวทางเพื่อใช้ประโยชน์จากยางพาราเพิ่มมากขึ้น ผ่านการนำวัตถุดิบมาใช้ในด้านต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างอุปสงค์เพิ่มขึ้น

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-17: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดตรัง

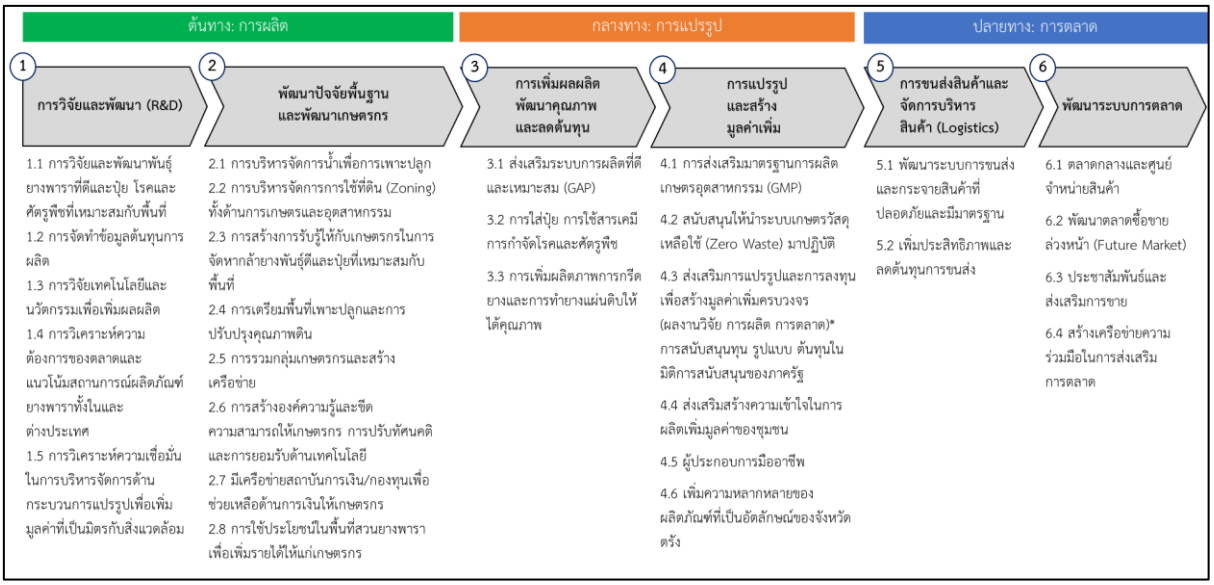

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-42: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[23]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ยางพาราที่ดีและปุ๋ย โรคและศัตรูพืชที่เหมาะสมกับพื้นที่	กรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย	การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ยางพาราที่ดีอย่างต่อเนื่อง
1.3	การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ สถาบันการศึกษา	การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต
2.1	การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเพาะปลูก	กรมชลประทาน	มีคลองระบายน้ำในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก
2.2	ผังเมืองรวมจังหวัด	กรมโยธาธิการและผังเมือง /กรมพัฒนาที่ดิน	มีผังเมืองรวมจังหวัดที่กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินไว้แล้ว
2.3	การสร้างการรับรู้ให้กับเกษตรกรในการจัดหากล้ายางพันธุ์ดีและปุ๋ยที่เหมาะสมกับพื้นที่	การยางแห่งประเทศไทย สนง.เกษตรจังหวัด	ให้ความรู้ด้านการจัดหากล้ายางพันธุ์ดีและการใช้ปุ๋ย

[23] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.4	การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน	สนง.พัฒนาที่ดิน	การปรับปรุงคุณภาพดิน พื้นที่เพาะปลูก
2.5	การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย	สนง.สหกรณ์จังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	รวมกลุ่มเพื่อซื้อปัจจัยการผลิต ขาย
2.7	มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร	ธกส. กองทุนSME สหกรณ์ ออมสิน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ	สถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร
3.1	การผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)	สนง.เกษตรจังหวัด	การผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP)โดยเน้นเรื่องพืชอาหาร
3.2	สาธิตฝึกปฏิบัติเรื่องการใช้เชื้อราไตรโครเดอร์ม่า	สนง.เกษตรจังหวัด	ฝึกอบรม ให้ความรู้และปัจจัยการผลิต สาธิตฝึกปฏิบัติเรื่องการใช้เชื้อราไตรโครเดอร์ม่า
3.3	การเพิ่มผลิตภาพการกรีดยางและการทำยางแผ่นดิบให้ได้คุณภาพ	การยางแห่งประเทศไทย อปท. อบจ.	ฝึกปฏิบัติ เพิ่มทักษะการกรีดยาง
4.1	โครงการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าแปรรูปยางสู่มาตรฐาน GMP (งบปี 60-61)	สนง.สหกรณ์จังหวัด	การเพิ่มมูลค่าแปรรูปยางสู่มาตรฐาน GMP
6.4	โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการกิจกรรมเจรจาการค้า Asean +6	กระทรวงพาณิชย์	จัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมโยง กลุ่มสหกรณ์ยางพารา ผู้ประกอบการด้วยกิจกรรมเจรจาการค้าในกลุ่ม Asean +6
6.2	พัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market)	กระทรวงพาณิชย์	พัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market)
6.3	การส่งเสริมการใช้ e-commerce (งบปี 61)	กระทรวงพาณิชย์	การฝึกอบรม ส่งเสริมการใช้ e-commerce

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-43: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.4 การวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ 1.5 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการด้านกระบวนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร การปรับทัศนคติและการยอมรับด้านเทคโนโลยี 2.8 การใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนยางพารา เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปและการลงทุนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มครบวงจร (ผลงานวิจัย การผลิต การตลาด) - การสนับสนุนทุน รูปแบบ ต้นทุนในมิติการสนับสนุนของภาครัฐ 4.4 ส่งเสริมสร้างความเข้าใจในการผลิตเพิ่มมูลค่าของชุมชน 4.5 ผู้ประกอบการมืออาชีพ 4.6 เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดตรัง
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน 5.2 เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่ง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.1 ตลาดกลางและศูนย์จำหน่ายสินค้า

แผนภาพที่ 3.16-18: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดตรัง

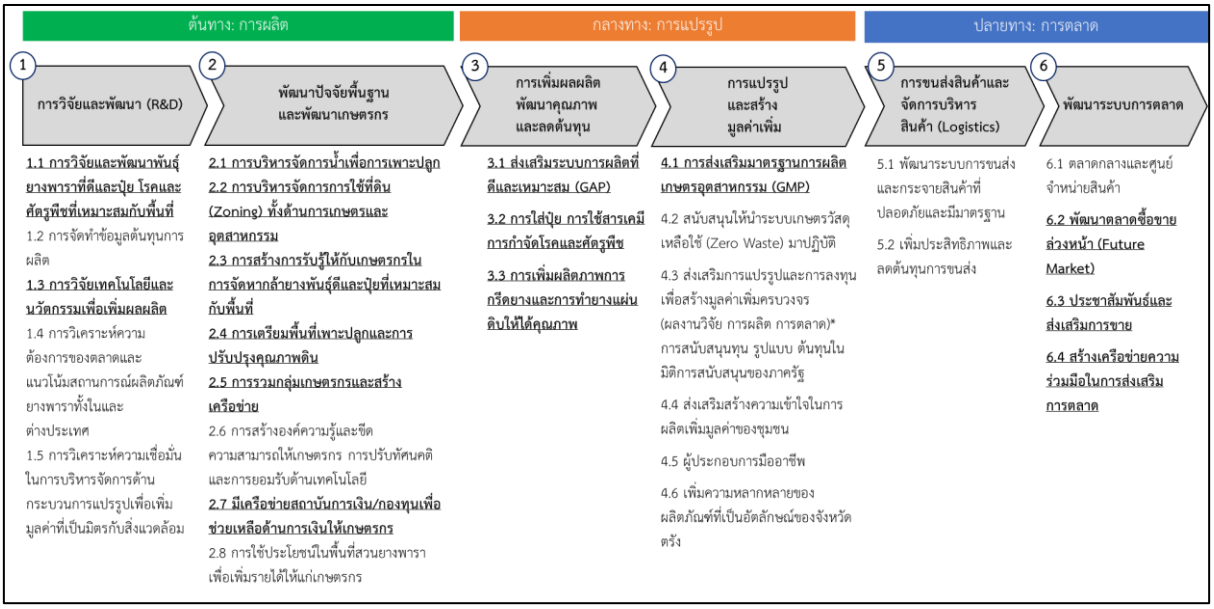

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดตรัง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-44: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[24]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.2	โครงการจัดทำฐานข้อมูลต้นทุนการผลิตและการแปรรูปยางพารา จ.ตรัง	การศึกษาต้นทุนในการผลิตยางพาราของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย เพื่อใช้ในการการวางแผนดำเนินมาตรการในการช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถดำรงชีวิตได้ในภาวะราคายางพาราตกต่ำ	สนง.สถิติจังหวัดตรัง สนง.เกษตรจังหวัด
1.4	โครงการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ	การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า ต้องมีข้อมูลแนวโน้มความต้องการใช้ยางพารา และทิศทางของตลาดตามสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง	สนง.สถิติจังหวัดตรัง
1.5	โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนในการจัดการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม	การส่งเสริมการแปรรูปยางพาราในปัจจุบันทำได้ยากขึ้น เนื่องจากชุมชนไม่เข้าใจ ส่งผลต่อการคัดค้านการตั้งโรงงาน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
2.1 / 2.2	โครงการบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) ทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมยางพารา	การให้ผลตอบแทนที่ดีขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา	กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน
2.6	โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตรัง “เปลี่ยนวิธีคิด ผลผลิตเพิ่มขึ้น”	สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของเกษตรกรและคนในชุมชนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้า	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

[24] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.6	โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการยางพารา	สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวมาเพิ่มการผลิต	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
2.8	โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนยางพารารายได้ให้แก่เกษตรกร	พื้นที่ในสวนยางควรใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง สนง.ประมงจังหวัดตรัง
3.1	โครงการส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) ของยางพารา	เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้ายางพาราตามมาตรฐานGAPโดยการใช้พันธุ์ดี การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะการใช้ปุ๋ยตามคุณสมบัติของดิน เพื่อลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตลดการใช้สารเคมี เพื่อความปลอดภัยในสุขภาพผู้ผลิตรักษาสภาพแวดล้อม	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง
4.2	โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการน้ำเสียจากการแปรรูปยางพารา	ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีกากของเสียสะสมมาก เนื่องจากโรงงานเก่าที่ตั้งมานานกว่า 10 ปี ซึ่งยังคงใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเดิม	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง
4.3,4.4,4.5,4.6	โครงการสร้างผู้ประกอบการมืออาชีพ start up ยางพาราตรัง	การส่งเสริมหรือการสร้างนักธุรกิจรุ่นใหม่หรือผู้ประกอบการรายใหม่start up ที่มีขีดความสามารถในการผลิตที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาด	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สถาบันการศึกษา
5.1	โครงการพัฒนาท่าเรือของรัฐให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า	สร้างท่าเรือของจังหวัดตรังให้เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในการขนส่งทางทะเลฝั่งอันดามันและอ่าวไทย	สนง.เจ้าท่าจังหวัดตรัง
5.2	โครงการพัฒนาระบบราง จากกันตัง-ท่าเรือนาเกลือ(งบFunction)	พัฒนาระบบรางเพื่อลดต้นทุนการขนส่งและเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าในภูมิภาค	การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือแขวงบำรุงทางกันตัง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
6.1	การสร้างตลาดกลางยางพารา จังหวัดตรัง	ตลาดกลางยางพาราจะช่วยพยุงราคาซื้อ-ขาย ซึ่งจะทำให้เกษตรกรไม่เดือดร้อน ผู้ส่งออกหรือพ่อค้าเข้ามารับซื้อขายโดยตรง ณ จุดเดียว	การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการจัดทำฐานข้อมูลต้นทุนการผลิตและการแปรรูปยางพารา จ.ตรัง
ที่มา / หลักการและเหตุผล: • ภาวะยางพาราที่ตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางมาก • เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราของจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ไม่ได้จัดทำบัญชีเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ • รายได้ไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่แท้จริงของเกษตรกรในปัจจุบัน • ดังนั้นการทำต้นทุนการผลิตยางพาราจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตของตนเอง เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหายางพาราที่ตกต่ำและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
สรุปแนวคิดโครงการ การวางแผนการพัฒนาเกษตรกร จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอในการตัดสินใจกำหนดมาตราการและการพัฒนาต่างๆ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ สำรวจข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพาราจากเกษตรกรจำนวน ประมาณ 1,000 ราย โดยกระจายการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกอำเภอในเรื่อง ค่าใช้จ่าย แรงงาน ค่าวัสดุ ค่าปุ๋ย ค่ายาปรบศัตรูพืชและวัชพืช ค่าวัสดุอื่นๆ เช่น ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ต้นทุนก่อนให้ผลผลิต เช่น ค่าเตรียมพื้นที่การเพาะปลูกฯลฯ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เครือข่ายเกษตรกรในการเก็บข้อมูล
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.สถิติจังหวัดตรัง และสนง.เกษตรจังหวัดตรัง
ผลลัพธ์: หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพาราจังหวัดตรังไปใช้ประโยชน์
ผลผลิต: มีข้อมูลต้นทุนการผลิตยางพาราจังหวัดตรัง
ตัวชี้วัดของโครงการ: • ดำเนินการพัฒนาฐานข้อมูลต้นทุนการผลิตต่อไร่ และข้อมูลรายครัวเรือนเกษตรกร 1,000 ราย แล้วเสร็จ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล - เลือกขนาดตัวอย่าง - จัดทำแบบสอบถาม	งบประมาณปี 2561	100,000		สนง.สถิติจังหวัดตรัง สนง.เกษตรจังหวัด	
2. เก็บรวบรวมข้อมูล					
3. วิเคราะห์ข้อมูล					

ชื่อโครงการ: โครงการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- จังหวัดตรังมีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุดของภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักให้ประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัด
- แต่ในระยะ5ปี ที่ผ่านมาระดับราคาได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง จากผลผลิตที่เพิ่มขึ้นและผลกระทบจากภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลกในขณะที่ต้นทุนการผลิตปรับสูงขึ้นส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้ลดลงได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มทุน
- การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราเพื่อใช้ในประเทศและส่งออกต่างประเทศ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการใช้ยางพาราของตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อจะได้ใช้ประกอบการวางแผนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่จะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิต ส่งผลให้เกษตรกรได้รับราคาที่สูงขึ้น

สรุปแนวคิดโครงการ

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่า ต้องมีข้อมูลแนวโน้มความต้องการใช้ยางพาราในแต่ละประเภทและทิศทางของตลาดตามสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงจึงจำเป็นต้องมีการศึกษารวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการวางแผนด้านการผลิต การตลาดต่อไป

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กยท. สถาบันวิจัยยาง สนง.เศรษฐกิจการเกษตรฯลฯ เพื่อนำข้อมูลสถิติและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน ณ ปัจจุบันและอนาคต มาวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการใช้ยางพารา
- เผยแพร่ข้อมูลผลการวิเคราะห์เนื้อหาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ
- จัดตั้งคณะทำงานฯ ทำwork shop
- เผยแพร่ข้อมูล
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : สนง.เกษตรจังหวัด สหกรณ์จังหวัด กยท. ด่านศุลกากร สหกรณ์ยาง อุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรม

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.สถิติจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์: หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้วางแผนการผลิต การตลาด

ผลผลิต: มีข้อมูลความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ข้อมูลวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ 1 เรื่อง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.รวบรวมข้อมูลการผลิต การตลาดยางพาราทั้งในประเทศและต่างประเทศ	ต.ค.2561-ก.ย.2562	100,000		สนง.สถิติจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด	
2.จัดตั้งคณะทำงานฯเพื่อทำ workshopวิเคราะห์ข้อมูล					
3.เผยแพร่ข้อมูล					

ชื่อโครงการ: โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนในการจัดการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- สภาพปัจจุบัน ชุมชนไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตน กรณีมีสถานประกอบการยางและผลิตภัณฑ์จะดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานใหม่
- เกิดภาวะการต่อต้านเนื่องจากไม่มั่นใจในกระบวนการผลิตและยึดติดกับความรู้สึกเดิมที่โรงงานปล่อยน้ำเสียและส่งกลิ่นเหม็น

สรุปแนวคิดโครงการ

- การส่งเสริมการแปรรูปยางพาราในปัจจุบันทำได้ยากขึ้น เนื่องจากชุมชนไม่เข้าใจ ส่งผลต่อการคัดค้านการตั้งโรงงาน
- การสร้างการยอมรับและปรับเปลี่ยนความคิดให้แก่ชุมชน ภายใต้ข้อมูลที่ชัดเจนถึงผลดีและผลเสียของการแปรรูป

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สร้างการรับรู้ ให้ทราบถึงกระบวนการผลิต ผลได้และผลเสียและมาตรการป้องกัน
- สร้างโรงงานต้นแบบ โดยขอรับงบประมาณสนับสนุนจากจังหวัด

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- บูรณาการการทำงานขององค์กร/เครือข่ายชุมชน อปท. และ สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์:

- ชุมชนมีความเข้าใจและทราบถึงผลดี ผลเสียของกระบวนการผลิตยางพาราที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- โรงงานต้นแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ผลผลิต:

- ชุมชนได้รับความรู้และเข้าใจถึงกระบวนการผลิต 10 ชุมชน
- โรงงานต้นแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนชุมชนเครือข่ายที่เข้าโครงการ 10 ชุมชน
- โรงงานต้นแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 1 โรงงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐในการสร้างโรงงานต้นแบบ	ต.ค.2560-ธ.ค.2561	35,000,000		สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
2. สร้างกระบวนการรับรู้ในชุมชน		500,000		สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) ทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมยางพารา
ที่มา / หลักการและเหตุผล: • มีเกษตรกรบางส่วนปลูกยางพาราในพื้นที่ลุ่ม ทำให้ต้องพบกับภาวะน้ำท่วม • จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการด้านพื้นที่ตามเขตเหมาะสม สำหรับการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและใช้ประโยชน์ที่ดินตามศักยภาพ
สรุปแนวคิดโครงการ • การบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและการให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม • การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับยางพาราตามสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • จัดทำฐานข้อมูลการเกษตร(ยางพารา)รายแปลง • จัดทำแผนงานโครงการเพื่อบริหารจัดการระดับพื้นที่(ดิน,น้ำ)
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลทางกายภาพ แผนที่ดิน(สภาพการใช้ที่ดิน)ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพารา
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน
ผลลัพธ์: ฐานข้อมูลการใช้ที่ดินของการปลูกยาง
ผลผลิต: ฐานข้อมูลของยางพาราเพื่อใช้ในการวางแผนบริหารจัดการพัฒนายางพาราได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัดของโครงการ: พื้นที่ยางพาราที่อยู่ในเขตเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.จัดทำข้อมูลทางกายภาพ (แผนที่) การปลูกยางในปัจจุบัน	ต.ค.2560-ก.ย.2561	500,000	GIS	กรมพัฒนาที่ดิน	
2.กำหนดเขตความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืชยางพารา (ข้อมูลด้านพื้นที่)ของที่ดิน					

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร “เปลี่ยนวิธีคิด ผลผลิตเพิ่มขึ้น”

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- เกษตรกรในจังหวัดตรัง ยังมีการทำสวนยางพาราในแบบเดิมๆ ตามบรรพบุรุษ
- ทำให้ผลผลิตที่ได้น้อยและคุณภาพไม่เป็นที่ต้องการของตลาด
- ประกอบกับการไม่ยอมรับการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการช่วยเพิ่มผลผลิต เพราะยังมีความเชื่อเดิมว่าเทคโนโลยีจะทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษต่อตนเองและชุมชน จึงเกิดการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชน

สรุปแนวคิดโครงการ

- สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของเกษตรกรและคนในชุมชนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าของสินค้า

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าให้กับยางพารา โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ เกษตรกร ผู้นำชุมชน และผู้นำท้องที่
- จัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจในการยอมรับการเปลี่ยนแปลงโดยศึกษาดูงานจากชุมชนอื่นๆที่ประสบความสำเร็จ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- บูรณาการด้านการให้ความรู้ สร้างแรงจูงใจ ดูตัวอย่าง กระตุ้นการดำเนินงาน และการ
- ติดตามประเมินผล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สนง.เกษตรจังหวัดตรัง/อปท.ในพื้นที่/อุตสาหกรรมจังหวัด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์: เกษตรกรมีทัศนคติที่ดีและยอมรับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าของยางพารา

ผลผลิต:

- ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น
- ผลผลิตมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- จำนวนชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.สำรวจและกำหนดพื้นที่เป้าหมาย	ธ.ค.			สนง.เกษตรจังหวัดตรัง	
2.จัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ	ม.ค.		วิทยากร	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง	
3.จัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจ (พาไปศึกษาดูงาน)	ม.ค.		ชุมชนเป้าหมายที่ประสบความสำเร็จ	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง	
4.กระตุ้นการดำเนินงาน	ม.ค.-ก.พ.		บุคลากรภาครัฐ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง	
5.ติดตามประเมินผล	มี.ค.-ก.ย.		บุคลากรภาครัฐ	สนง.เกษตรจังหวัดตรัง	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการยางพารา “เปลี่ยนวิธีคิด ผลผลิตเปลี่ยน”

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- ผู้ประกอบการเกี่ยวกับยางพาราในจังหวัดตรังยังใช้วิธีการและกระบวนการผลิตแบบเดิมๆ เนื่องจากเครื่องจักรและเทคโนโลยีสมัยใหม่มีราคาแพง อาจจะไม่คุ้มทุน หากมีการเปลี่ยนแปลง
- ยังมีความเชื่อแบบเดิมๆว่าการเพิ่มเทคโนโลยีในการผลิตอาจจะส่งผลต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

สรุปแนวคิดโครงการ

- สร้างความเข้าใจและปรับทัศนคติของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสีเขียวมาเพิ่มการผลิต

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ประกอบการ
- สนับสนุนเงินลงทุนให้ผู้ประกอบการ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- บูรณาการด้านการให้ความรู้ สร้างแรงจูงใจ ดูตัวอย่าง กระตุ้นการดำเนินงาน และการ
- ติดตามประเมินผล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก:

สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์:

ผู้ประกอบการมีทัศนคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

ผลผลิต:

- ผลิตภัณฑ์จากยางพาราที่หลากหลาย
- ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนผลิตภัณฑ์จากยางพารา
- จำนวนสถานประกอบการที่มีการปรับเปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.สำรวจสถานประกอบการในพื้นที่เป้าหมาย	ธ.ค.			สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สนง.เกษตรจังหวัดตรัง	
2.จัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ	ม.ค.		วิทยากร		
3.จัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจ (พาไปศึกษาดูงาน)	ม.ค.		สถานประกอบการ/ชุมชนตัวอย่าง		
4.สนับสนุนงบประมาณ	ม.ค.-ก.พ.		งบประมาณจากภาครัฐ		
5.กระตุ้นการดำเนินงาน	ม.ค.-ก.พ.				
6.ติดตามประเมินผล	ก.ย.		บุคลากรภาครัฐ		

ชื่อโครงการ: โครงการเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่สวนยางพาราที่มีศักยภาพ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- เกษตรกรใช้ประโยชน์จากพื้นที่สวนยางพาราเพียงอย่างเดียวคือ การกรีดยาง
- ยังคงมีพื้นที่ใต้ต้นยางที่สามารถใช้ประโยชน์ได้
- ควรเพิ่มกิจกรรมในพื้นที่เพื่อเสริมรายได้ให้กับเกษตรกรที่เกิดจากการใช้พื้นที่ในการทำการเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สรุปแนวคิดโครงการ

- เรียนรู้แนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงของอดิรัตน์ กาญจนพรหม ซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ปลูกพืชแซมร่องสวน
- เลี้ยงสัตว์
- ทำการประมงระหว่างสวนโดยการใช้บ่อพลาสติก

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- บูรณาการการให้การแนะนำ การปฏิบัติ และติดตามผลการดำเนินงาน ของหน่วยงานด้านการเกษตรที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.เกษตรจังหวัดตรัง / สนง.ประมงจังหวัด

ผลลัพธ์:

- เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากรายได้หลัก

ผลผลิต:

เกษตรกรมีรายได้จากผลผลิตจากการใช้พื้นที่ว่างในร่องสวนยางพารา

ตัวชี้วัดของโครงการ:

เกษตรกรมีรายได้จากการใช้พื้นที่ว่างในร่องสวนยางพารา จำนวน 200 คน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.คัดเลือกเกษตรกร	ม.ค.-ธ.ค.2561	800,000	พืช	สนง.เกษตรจังหวัด	
2.เตรียมพื้นที่ดำเนินการ			ปลา	สนง.ประมงจังหวัด	
3.เตรียมพันธุ์พืชและสัตว์			ไก่ เป็ด	สนง.ปศุสัตว์จังหวัด	
4.ดำเนินการ			อาหาร		
5.หาตลาดเพื่อขายสินค้า			ปุ๋ย		

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) ของยางพารา

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- การจัดการการผลิตยางพาราตามมาตรฐานGAPจะช่วยแก้ปัญหาในเรื่องความปลอดภัย/สุขอนามัย ของผู้ผลิตและช่วยจัดการกับปัญหาในหมวดสิ่งแวดล้อม

สรุปแนวคิดโครงการ

- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้ายางพาราตามมาตรฐานGAPโดยการใช้พันธุ์ดี การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะการใช้ปุ๋ยตามคุณสมบัติของดิน เพื่อลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตลดการใช้สารเคมีเพื่อความปลอดภัยในสุขภาพผู้ผลิตรักษาสภาพแวดล้อม

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- อบรมเกษตรกรนำร่อง 20 แปลงหลักสูตรการผลิตตามระบบการจัดการคุณภาพสินค้า GAP
- ติดตามให้คำปรึกษาและประเมินแปลงเบื้อต้น
- มอบใบประกาศรับรองสินค้า GAP

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- อบรมเกษตรกร
- ฝึกปฏิบัติการผลิตสารชีวภัณฑ์
- การติดตามให้คำแนะนำ
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : กรมวิชาการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.เกษตรจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์: เกษตรกรที่ผ่านการอบรมนำความรู้ไปปฏิบัติติดตาม

ผลผลิต: เกษตรกรได้รับการถ่ายทอดความรู้เรื่องการผลิตยางพาราตามาตรฐาน GAP 50 ราย จำนวน ไร่ 250

ตัวชี้วัดของโครงการ: เกษตรกรร้อยละ 80 นำความรู้ไปปฏิบัติติดตาม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.รับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ	ต.ค.2560-ก.ย.2561		สารชีวภัณฑ์ป้องกันกำจัดโรค/แมลงศัตรูพืช	สนง.เกษตรจังหวัด	
2.ฝึกอบรมเกษตรกร					
3.ติดตามให้คำแนะนำเพื่อประเมินแปลงเบื้องต้น					
4.ออกใบรับรองGAP					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการน้ำเสียจากการแปรรูปยางพารา

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- สภาพปัจจุบันปัญหาเรื่องน้ำเสียจากโรงงานผลิตภัณฑ์ยางพาราส่งกลิ่นเหม็นและน้ำเสียจากโรงงาน ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้มีผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีกากของเสียสะสมมาก
- เนื่องจากเป็นโรงงานเก่าที่ตั้งมานานกว่า 10 ปี ซึ่งยังคงใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบเดิม

สรุปแนวคิดโครงการ

- การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีในการกำจัดน้ำเสียจากโรงงานแปรรูปยางพารา

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ศึกษาระบบบำบัดน้ำเสียจากยางพาราที่เหมาะสม
- นำไปใช้ประโยชน์หมุนเวียน
- ถ่ายทอดทำความเข้าใจการทำงานของระบบ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความร่วมมือจากสถานประกอบการที่แปรรูปยางพารา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดตรัง

ผลลัพธ์: การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากน้ำเสียจากการแปรรูปยางพารา ด้วยระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม

ผลผลิต: ระบบบำบัดน้ำเสีย 5 ต้นแบบ

ตัวชี้วัดของโครงการ: ระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมไม่น้อยกว่า 5 ต้นแบบ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.สำรวจความต้องการของโรงงานในการปรับเปลี่ยนระบบบำบัดน้ำเสีย	ต.ค.-ธ.ค.2560	100,000			
2.ศึกษาออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม(จ้างที่ปรึกษา)	ม.ค.-มิ.ย.2561	1,500,000			
3.เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการศึกษาการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียทั้งโรงงานเก่าและโรงงานใหม่	ก.ค.-ก.ย.2561	100,000			

ชื่อโครงการ: โครงการสร้างผู้ประกอบการมืออาชีพ start up ยางพาราตรัง

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- จังหวัดตรังมีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมากคิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนเกษตรกร
- ยางพารามีราคาตกต่ำขึ้นลงไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศและการผลิตที่ยังไม่ได้คุณภาพรวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารายังไม่สามารถเพิ่มมูลค่าได้
- เนื่องจากตัวเกษตรกรเองและรวมถึงผู้ประกอบการรายใหม่หรือ SMEs Start up ยังขาดความรู้ความสามารถและแรงจูงใจในการประกอบกิจการเพื่อเพิ่มมูลค่ายางพาราได้

สรุปแนวคิดโครงการ

ปัจจุบันการแข่งขันทางด้านการผลิตการค้าการบริการมีความสำคัญมาก ผู้ประกอบการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้และเพิ่มขีดความสามารถในด้านต่างๆ ต่อการผลิตการสร้างผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดอย่างครอบคลุมตลอดจนการนำเอานวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การส่งเสริมหรือการสร้างนักธุรกิจรุ่นใหม่หรือผู้ประกอบการรายใหม่ start up จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากเพื่อที่จะให้ตัวผู้ประกอบการสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ได้อย่างถูกต้อง คุ้มค่าต่อการสร้างธุรกิจต่อไป

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ส่งเสริมสร้างผู้ประกอบการที่เป็น SMEs หรือ Start up ให้มีความรู้-เข้าใจถึงการเป็นผู้ประกอบการที่มีความรู้ความสามารถและสร้างแรงบันดาลใจให้มีความต้องการที่ผลิตแปรรูปเพิ่มมูลค่ายางพาราให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- สร้างทัศนคติแนวคิดของStart up ให้มีความอดทน รับผิดชอบในการเป็นผู้ประกอบการที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ในการนำนวัตกรรมมาใช้ต่อการผลิตยางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าและตรงตามความต้องการของตลาด

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- เฟ้นหาหรือคัดเลือกผู้ประกอบการ SMEsหรือStart up ที่มีความต้องการที่จะเป็นเจ้าของธุรกิจ โดยการประชาสัมพันธ์ติดต่อผ่านสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือจังหวัด หอการค้า ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา
- จัดหาวิทยากรพี่เลี้ยงฝึกอบรมถ่ายทอดการเป็นผู้ประกอบการด้านการผลิตแปรรูป การบริหารจัดการ การจัดทำแผนธุรกิจ การตลาด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง สถาบันการศึกษา

ผลลัพธ์: ราคายางพาราเพิ่มขึ้นและสามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ยางพาราเพื่อตอบสนองตามความต้องการของตลาดได้

ผลผลิต: มีผู้ประกอบการมืออาชีพที่ผ่านฝึกอบรมจะมีความรู้ความสามารถเป็นมืออาชีพในการที่จะประกอบกิจการผลิตแปรรูปยางพาราอย่างเข้มแข็งและแข่งขันได้ 30 ราย

ตัวชี้วัดของโครงการ: ผู้ประกอบการที่ผ่านฝึกอบรมจะมีความรู้ความสามารถเป็นมืออาชีพในการที่จะประกอบกิจการผลิตแปรรูปยางพาราอย่างเข้มแข็งและแข่งขันได้ จำนวน ราย 30

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.แจ้งให้ผู้ประกอบการรุ่นใหม่start upและผู้เกี่ยวข้องทราบ	1-15 ก.ย.2560 (15วัน)	30,000,000	อุปกรณ์-สื่อต่างๆ	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง	
2.ชี้แจงรายละเอียดต่างๆ ข้อตกลงร่วมกันระหว่างStart upและสภาอุตสาหกรรม จ.ตรัง(MOU)	16-17 ก.ย.2560 (1วัน)		อุปกรณ์-คู่มือ	สภาอุตสาหกรรมจังหวัดตรัง	
3.ฝึกอบรมการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการมืออาชีพ	18 ก.ย.-18 ธ.ค. 2560 (90วัน)		คู่มือ ภาพถ่าย สิ่งพิมพ์	วิทยากร พี่เลี้ยง	
4.ศึกษาดูงาน ภาคปฏิบัติ	19-27ธ.ค.2560 (8วัน)		สถานที่หรือสถานประกอบการ	สถาบันการศึกษาผู้ประกอบการ	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาท่าเรือของรัฐให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ท่าเรือของรัฐในจังหวัดตรังยังไม่มีศักยภาพที่เพียงพอต่อการขนส่งสินค้าที่มีปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ การพัฒนาศักยภาพของท่าเรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องจักร(เครน) การขุดลอกร่องน้ำ รวมทั้งการบริหารจัดการท่าเรือจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนา เพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งสินค้า
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อให้ท่าเรือของจังหวัดตรัง เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในการขนส่งทางทะเลฝั่งอันดามันและอ่าวไทยในการขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดโดยการพัฒนาท่าเรือให้รองรับการขนส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • กิจกรรมจัดหาเครื่องจักร/อุปกรณ์ที่จำเป็นในการขนถ่ายสินค้า • กิจกรรมขุดลอกร่องน้ำ • กิจกรรมพัฒนาระบบการบริหารจัดการท่าเรือ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • แต่งตั้งคณะทำงาน หน่วยงานรับผิดชอบในการพัฒนาและบริหารจัดการท่าเรือ • หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำโครงการ/กิจกรรม เพื่อการพัฒนาท่าเรือให้ประสบความสำเร็จและบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:กรมเจ้าท่า ด่านศุลกากร เทศบาลเมืองกันตัง อบจ.
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.เจ้าท่าจังหวัดตรัง
ผลลัพธ์: มูลค่าสินค้าส่งออกของท่าเรือเพิ่มขึ้น
ผลผลิต: ท่าเรือของรัฐที่ได้รับการพัฒนาพร้อมการให้บริการขนส่งสินค้า
ตัวชี้วัดของโครงการ: ท่าเรือของรัฐสามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.แต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาและบริหารจัดการท่าเรือของรัฐฯ	ส.ค.2560-พ.ย.2560			เทศบาลกันตัง อบจ.ตรัง	
2.หน่วยงานตามคำสั่งดำเนินงานตามภารกิจ	ธ.ค.2560-30 ก.ย.2561				

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาระบบราง จากกันตัง-ท่าเรือนาเกลือ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- ท่าเรือนาเกลือได้พัฒนาขึ้นเพื่อขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศ โดยสินค้าที่ส่งผ่านท่าเรือในปัจจุบันเป็นสินค้าของจังหวัดตรังและจังหวัดใกล้เคียง การขนส่งสินค้ามายังท่าเรือเพื่อส่งต่อไปยังต่างประเทศ
- ปัจจุบันใช้เส้นทางรถยนต์ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูง ทำให้ไม่เป็นที่นิยมที่จะมาส่งผ่านท่าเรือนาเกลือ
- หากมีการพัฒนาระบบราง ต่อจากสถานีกันตัง ระยะทาง 35 กม. มาถึงท่าเรือนาเกลือ จะทำให้การขนส่งสินค้าจากทุ่งสง ซึ่งเป็นศูนย์กระจายสินค้าของภาคใต้ มายังท่าเรือนาเกลือได้สะดวก ลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งได้มากขึ้น

สรุปแนวคิดโครงการ

ระบบขนส่งสินค้าโดยระบบรางเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในการขนส่งสินค้าในภูมิภาคนี้ เพื่อขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ขยายระบบรางจากสถานีกันตัง ถึง ท่าเรือนาเกลือระยะทาง 35 กม.

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จ้างสำรวจ ออกแบบ เวนคืนที่ดิน เส้นทาง
- เสนอจัดทำโครงการ ของบประมาณ
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: เทศบาลเมืองกันตัง อบจ. สนง.เจ้าท่า จ.ตรัง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือแขวงบำรุงทางกันตัง

ผลลัพธ์:

- รองรับการขนส่งสินค้าได้ในปริมาณมากขึ้น
- ใช้เวลาในการขนส่งสินค้ามายังท่าเรือน้อยลง
- ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้ามายังท่าเรือน้อยลง

ผลผลิต: เส้นทางและระบบรางระยะทาง 35 กม.

ตัวชี้วัดของโครงการ: ปริมาณสินค้าขนส่งผ่านท่าเรือนาเกลือมากขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ดำเนินงานตามโครงการพัฒนาระบบรางฯ	ปีงบประมาณ พ.ศ.2562-2564			1.แขวงบำรุงทางกันตัง 2.การรถไฟแห่งประเทศไทย	

ชื่อโครงการ: โครงการสร้างตลาดกลางยางพารา จังหวัดตรัง

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- ในปัจจุบันการซื้อขายยางพาราของจังหวัดตรัง อ้างอิงราคาและซื้อขายผ่านตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่
- เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง โดยการจัดตั้งตลาดกลางยางพารา ซึ่งถือว่าเป็นตลาดที่มีระบบการซื้อขายที่มีมาตรฐานและเปิดให้มีการแข่งขันได้อย่างเสรี
- การที่มีตลาดกลางยางพาราตั้งอยู่ในพื้นที่ปลูกยางและมีเกษตรกรประกอบอาชีพทำสวนยางจำนวนมาก จะช่วยยกระดับราคายางในตลาดท้องถิ่นให้สูงขึ้น เป็นผลดีต่อเกษตรกรขายผลผลิตยางได้ในราคาที่เป็นธรรม

สรุปแนวคิดโครงการ

- ตลาดกลางยางพาราจะช่วยพยุงราคาซื้อ-ขาย ซึ่งจะทำให้เกษตรกรไม่เดือดร้อน
- ผู้ส่งออกหรือพ่อค้าเข้ามารับซื้อขายโดยตรง ณ จุดเดียว ซึ่งสามารถรับซื้อได้ตามคุณภาพและปริมาณที่ต้องการโดยผ่านวิธีการประมูลภายใต้เงื่อนไขและระเบียบการกำหนดซึ่งเกษตรกรจะได้ราคาสูงกว่าการนำยางไปขายนอกตลาดประมาณร้อยละ 6-8
- การกำหนดราคาของตลาดกลางทำให้กลุ่มพ่อค้าที่ออกไปตระเวนขอรับซื้อยางพาราโดยตรงจากเกษตรกร หรือร้านค้าและโรงงานต่างๆต้องอ้างอิงราคาของตลาดกลางในแต่ละท้องถิ่น

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดหาสถานที่ก่อสร้างตลาดกลางยางพารา
- ก่อสร้างอาคารประมูลยางพารา อาคารสำนักงานและลานจอดรถ
- จัดซื้ออุปกรณ์ เครื่องชั่ง รถยก รถบรรทุก
- กำหนดโครงสร้างการบริหารและจัดหาบุคลากร

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- อบจ. / กรมวิชาการเกษตร

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง

ผลลัพธ์: เกษตรกรขายผลผลิตยางพาราผ่านตลาดกลางยางพารา ปีละ 400,000ตัน มีส่วนต่างคิดเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้น1,200 ล้านบาท

ผลผลิต: มีตลาดกลางยางพารา 1 แห่ง

ตัวชี้วัดของโครงการ: จัดตั้งตลาดกลางยางพารา จ.ตรัง สำเร็จ จำนวน 1 แห่ง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.จัดหาสถานที่ก่อสร้างตลาดกลางยางพารา พื้นที่ 10 ไร่	ต.ค.2560-มี.ค.2561	10 ล้าน		อบจ. การยางแห่งประเทศไทย	
2.ก่อสร้างอาคารประมูลยาง 1 หลัง อาคารสำนักงาน 1 หลัง และลานจอดรถ	เม.ย.-ก.ย.2561	4 ล้าน		การยางแห่งประเทศไทย	
3.จัดซื้ออุปกรณ์ เครื่องชั่ง 5 ตัว รถยก 2 คัน รถบรรทุกสิบล้อ 2 คัน รถบรรทุก	ต.ค.2561-มี.ค.2562	16 ล้าน		การยางแห่งประเทศไทย	
4.กำหนดโครงสร้างการบริหารและจัดหาบุคลากร	เม.ย.-ก.ย.2562	5 ล้าน		การยางแห่งประเทศไทย	

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดตรังเป็นมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมจำนวนมาก โดยจังหวัดจะใช้จุดเด่นทางด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว เพื่อมาสัมผัสการท่องเที่ยวในด้านอื่นๆ ต่อไปด้วย
- ปัจจุบัน ในพื้นที่จังหวัดตรัง ได้เกิดการรวมกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสร้างงานสร้างอาชีพ จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมีการกระจายรายได้ในพื้นที่

ตารางที่ 3.16-45: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
ระนอง	880,989	3,727
พังงา	4,176,738	37,215
ภูเก็ต	13,203,284	313,006
กระบี่	5,575,541	78,336
ตรัง	**1,414,663**	**7,710**

ที่มา: แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.16-19: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดตรัง

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-46: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[25]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.1	การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย /ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง	มีข้อมูลของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน จ.ตรัง
2.2	การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัด
3.1	การประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ	กรมท่องเที่ยว / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	การประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวตามภาระกิจของหน่วยงาน
3.3	การมีส่วนร่วมเครือข่ายประมงพื้นบ้าน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดร่วมกับ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	การมีส่วนร่วมเครือข่ายประมงพื้นบ้าน(ทสจ.) สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดร่วมกับ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดทำภาคีเครือข่ายของการท่องเที่ยว
3.4	การพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่	ตำรวจน้ำ,ตำรวจท่องเที่ยวและอาสาตำรวจท่องเที่ยว/ สนง.โยธาธิการและผังเมือง	ความปลอดภัยทางทะเลเนื่องจากมีเรือวิ่งตลอด และเกาะไม่ห่างกันมาก/สุ่มตรวจความปลอดภัยในอาคารที่พัก
3.5	แผนการจัดการภัยพิบัติ และการสร้างหอเตือนภัย สึนามิ	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดตรัง	แผนการจัดการภัยพิบัติ และหอเตือนภัยสึนามิ
4.1	การพัฒนามาตรฐานผู้นำเที่ยวและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	กรมท่องเที่ยว/กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สภาหอการค้า	การอบรมมัคคุเทศก์ก์ อบรมเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษา บริการ แรงงานไทยรองรับภาคอุตสาหกรรม

[25] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.2	การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวฯ	ในอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ทะเลฝั่งอันดามัน การให้ความรู้ บริการนักท่องเที่ยว อบรมให้ความรู้ พัฒนาศักยาภาพบุคลากร(ผู้ประกอบการ แรงงาน) ในพื้นที่ผ่านผู้นำท้องถิ่น
5.2	การปรับปรุงภูมิทัศน์ ฟื้นฟูชายหาด (งบพัฒนาจังหวัด)	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	การปรับปรุงภูมิทัศน์ และฟื้นฟูชายหาดที่เสื่อมโทรม ถูกทำลาย
5.3	gateway อันดามัน / ปูม้า เขาไม้แก้ว / ประติมากรรม พะยูน กังตัง		มีสัญลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวแล้ว
5.4	การจัดการขยะ เตาเผาขยะ โครงการรณรงค์ลด ละ เลิก (No Foam)	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด อปท.	การจัดการขยะ การสร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อม รณรงค์การลด ละ เลิก การใช้โฟม
5.5	การประเมินมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแนวทางปรับปรุง	กรมท่องเที่ยวฯ กระทรวงสาธารณสุข	ทำการประเมินมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยว /ประเมินร้านอาหาร
5.6	ส่งเสริมคุณภาพด้านความปลอดภัยของอาคาร	กรมโยธาธิการและผังเมือง	การประเมินคุณภาพด้านความปลอดภัยของอาคารที่พักสำหรับนกท่องเที่ยว โดยมีการประเมินก่อนต่อใบอนุญาตทุก5ปี
6.1	มีงบการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวในทุกปี	ท่องเที่ยวฯ และหน่วยงานอื่นๆ	จัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทุกปี
6.2	12 เมืองต้องห้าม...พลาด ยุทธจักรความอร่อย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
6.3	ส่งเสริมมาตรฐานร้านค้าในตลาดสด ร้านค้าปลีก ร้านอาหาร-ปิด ป้ายแสดงราคา ชั่ง ตวง วัด	สนง.พาณิชย์จังหวัด	การพัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุนในบริเวณ

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
7.1	การ'ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดตรัง	การ'ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
7.2	unseenถ้ำมรกต วิวาห์ใต้สมุทร ปลาจุ๊บกัน (เกาะกระดาน) ถ้ำเลเขากอบ หมูย่าง เค้กมีรู รถตุ๊กตุ๊ก พะยูน ติ่มซำ ยุทธจักรความอร่อย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	สร้างแบรนด์การท่องเที่ยว
7.4	ท่องเที่ยวแม่น้ำตรัง ชุมชนท่องเที่ยว 12 ชุมชนที่มีความเข้มแข็งที่มีความพร้อม อาหารอร่อย ล่องแก่ง ทำตลาดเชื่อมโยง	สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ส่งเสริมการท่องเที่ยวนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Low season)

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.16-47: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว (ทสจ. เจ้าภาพ)
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร)
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว 6.5 เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

แผนภาพที่ 3.16-20: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดตรัง

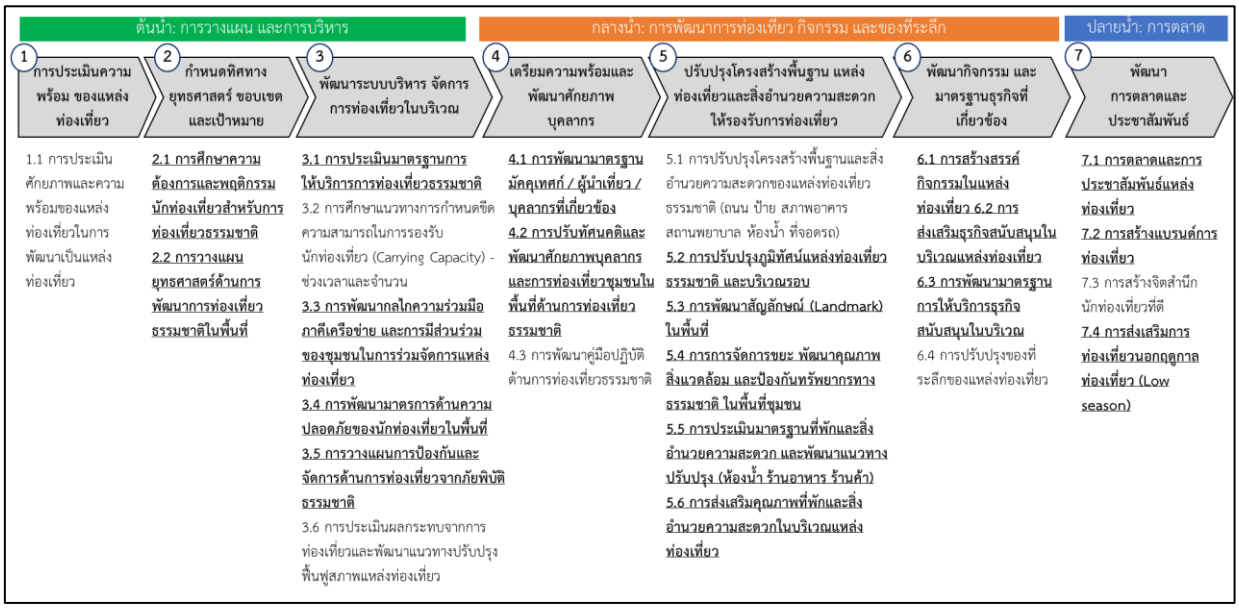

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดตรัง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.16-48: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[26]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1	1. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	ประเมินความพร้อม และพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์	สนง.ท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ททท.
3.2	2. โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	เพื่อให้ทราบศักยภาพของจังหวัดในภาพรวมในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยให้ศึกษาแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน/ธุรกิจ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.6	3. โครงการประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	การพัฒนา ปรับปรุง ฟื้นฟู สภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชน การจัดทำและพัฒนามาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
4.3 / 7.3	โครงการพัฒนาคู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จ.ตรัง	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว หรือประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ควรมีแนวทางการปฏิบัติตัวไปในทิศทางที่ถูกต้อง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5.1	โครงการจัดทำป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว จ.ตรัง	การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นสากล เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นเครื่องมือนำทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกและปลอดภัย	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
6.4	โครงการปรับปรุงของฝากของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	ความรู้สมัยใหม่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เอกลักษณ์อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	สนง.พัฒนาชุมชน จ.ตรัง

[26] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: • จังหวัดตรัง เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ มีทั้งเขา ป่า นา เล มีแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์ เช่น ถ้ำมรกต ทะเลเขากอบ เกาะมุก เกาะสุกร ฯลฯ ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ • การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องศึกษาความพร้อมของพื้นที่ก่อน และทำการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก
สรุปแนวคิดโครงการ • ประเมินความพร้อม และพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์ • ตัวอย่าง แหล่งท่องเที่ยวที่ชาวไทยและชาวต่างชาติรู้จักอย่างดี คือ ทะเลเขากอบ ถ้ำมรกต เกาะมุก เกาะสุกร
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว • ศึกษาแนวทางการพัฒนาตามศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • ทุกภาคส่วนบูรณาการจัดกิจกรรมและพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น สทกจ. / ททท. /หอการค้า/สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สทกจ. / ททท. / สมาคมการท่องเที่ยว
ผลลัพธ์: มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
ผลผลิต: มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและความพร้อมเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดของโครงการ: แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและความพร้อมเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ประชุมเตรียมความพร้อม	1 ต.ค.2561- 30 ก.ย.2562	5 ล้าน		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท. / สมาคมการท่องเที่ยว	
2. สำรวจข้อมูล					
3. ตั้งคณะทำงาน					
4. ดำเนินการ					
5. ประเมินผล					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)
ที่มา / หลักการและเหตุผล: • เพื่อให้จังหวัดตรังมีขีดความสามารถในการรับบริการนักท่องเที่ยวอย่างเต็มศักยภาพ • เพิ่มจำนวนนักท่องเทียว • จำนวนรายได้เพิ่มขึ้น
สรุปแนวคิดโครงการ • เพื่อให้ทราบศักยภาพของจังหวัดในภาพรวมในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยให้ศึกษาแนวทางเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน/ธุรกิจ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • จ้างผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาการรองรับนักท่องเที่ยว ของแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก บุคลากร มัคคุเทศก์ฯลฯ ถึงขีดความสามารถ ศักยภาพของจังหวัด
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และจ้างที่ปรึกษา
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ผลลัพธ์: ทราบถึงศักยภาพ/ขีดความสามารถของจังหวัดในการที่จะพัฒนา การรองรับและให้บริการนักท่องเที่ยว
ผลผลิต: รายงานการศึกษาวิจัย 1 ฉบับ
ตัวชี้วัดของโครงการ: • หน่วยงานภาครัฐ/ภาคเอกชน นำไปใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ 80

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ประชุมคณะทำงาน	ต.ค.2562-ก.ย.2563	2,000,000			
2. จ้างที่ปรึกษา					

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทางการปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยการประเมินผลกระทบ/ขีดความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการแสดงศักยภาพและความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวสู่สายตานักท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดใจให้มาท่องเที่ยวและสามารถสร้างรายได้ในระยะยาว รวมไปถึงการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้โดยไม่ได้รับผลกระทบ
สรุปแนวคิดโครงการ • พัฒนา ปรับปรุง ฟื้นฟู สภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชน • การจัดทำและพัฒนามาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว รวมทั้งประสิทธิภาพและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว • การจัดทำแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว • การพัฒนา ปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง -ภาคีเครือข่ายขององค์กรภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จ.ตรัง ทสจ.ตรัง
ผลลัพธ์: แหล่งท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงและฟื้นฟู
ผลผลิต: ฐานข้อมูลผลกระทบจากการท่องเที่ยวและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
ตัวชี้วัดของโครงการ: การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟู สภาพแหล่งท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว รวมทั้งประสิทธิภาพและศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวโดยการจ้างบริษัทที่ปรึกษาในการประเมินผล	1 ต.ค.2560-30ก.ย.2561	5 ล้าน		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จ.ตรัง/สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
2. การจัดทำแนวทางพัฒนา ปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยบริษัทที่ปรึกษา					
3. การพัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน					

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาคู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จ.ตรัง
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดตรังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่ขาดการบูรณาการเตรียมรองรับนักท่องเที่ยว ขาดการประชาสัมพันธ์ในการเดินทางไปในพื้นที่และแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว
สรุปแนวคิดโครงการ • ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว หรือประชาชนทั่วไปในพื้นที่ ควรมีแนวทางการปฏิบัติตัวไปในทิศทางที่ถูกต้อง
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ประชุมคณะทำงานผู้ที่เกี่ยวข้อง • ปรับปรุงคู่มือปฏิบัติการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดตรัง • จัดพิมพ์คู่มือปฏิบัติการด้านท่องเที่ยวฯ • ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ททท. พช. อบจ. อบต. สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จ.ตรัง/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ผลลัพธ์: นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่มีความเข้าใจในการปฏิบัติตนตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ผลผลิต: คู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
ตัวชี้วัดของโครงการ: • คู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ • ผู้เข้าร่วมกิจกรรมประชาสัมพันธ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จัดประชุมคณะทำงานผู้เกี่ยวข้อง	เม.ย.-มิ.ย.	30,000		สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
2.แก้ไข ปรับปรุง คู่มือปฏิบัติการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดตรัง	มิ.ย.-ก.ค.				
3.จัดพิมพ์คู่มือปฏิบัติการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดตรัง	ส.ค.	300,000			
4.ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้	ก.ย.-พ.ค.			อบต. อบจ. ททท.	

ชื่อโครงการ: การจัดทำป้ายบอกทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จ.ตรัง

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- เส้นทางคมนาคมที่จะเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน จ.ตรัง มีหลายเส้นทางที่ยังไม่มีป้ายบอกทางที่ครบถ้วนสมบูรณ์และเพียงพอที่จะเป็นเครื่องมือนำทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้โดยสะดวกและปลอดภัย
- จำเป็นจะต้องจัดทำป้ายบอกทางให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกเส้นทางที่ไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใน จ.ตรัง

สรุปแนวคิดโครงการ

การที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ จ.ตรัง จะได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ต้องมีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบสำคัญ การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัยก็นับเป็นปัจจัยสำคัญ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดทำป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีความเป็นสากล เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นเครื่องมือนำทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวได้โดยสะดวกและปลอดภัย

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

จัดสร้างป้ายบอกทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ จ.ตรัง ตามแบบ สนง.โยธาธิการและผังเมือง จ.ตรัง ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์และได้มาตรฐานสากลทุกเส้นทางที่ไปสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สนง.โยธาธิการและผังเมือง จ.ตรัง ประสานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อใช้ประกอบการออกแบบ รายละเอียดป้ายบอกทางในเส้นทางคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ครบถ้วนสมบูรณ์และได้มาตรฐานสากล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.โยธาธิการและผังเมือง จ.ตรัง

ผลลัพธ์: นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน จ.ตรัง ได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

ผลผลิต: ป้ายบอกทางตลอดเส้นทางคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวแล้วเสร็จ จำนวน 50 ป้าย

ตัวชี้วัดของโครงการ: ป้ายบอกทาง จำนวน 50 ป้าย ตลอดเส้นทางคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.สำรวจ ออกแบบ ประมาณการค่าก่อสร้าง	ส.ค.-ก.ย.2560	1,000,000		สนง.โยธาธิการและผังเมือง จ.ตรัง	
2.ประกวดราคาหาผู้รับจ้างตามระเบียบ	ก.ย.-ธ.ค.2560			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
3.ก่อสร้างและติดตั้งฯ	ม.ค.-มิ.ย.2561				
4.ประเมินผลโครงการ	มิ.ย.2562-ธ.ค.2562			สนง.โยธาธิการและผังเมือง สนง.จังหวัดตรัง	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก จังหวัดตรัง

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

- ของที่ระลึกของจังหวัดตรังยังไม่มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน
- ของฝากส่วนมากเป็นอาหาร
- ควรพัฒนาของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์ให้นักท่องเที่ยวซื้อกลับไป

สรุปแนวคิดโครงการ

ความรู้สมัยใหม่+ ภูมิปัญญาท้องถิ่น+เอกลักษณ์+อัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สำรวจความต้องการของตลาด
- พัฒนาผลิตภัณฑ์
- ทดลองตลาด
- ประชาสัมพันธ์
- ช่องทางการตลาด

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด สนง.จังหวัดพัฒนาชุมชน สนง.พาณิชย์จังหวัด สถาบันการศึกษา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก:

สนง.พัฒนาชุมชน จ.ตรัง

ผลลัพธ์:

เอกลักษณ์หรือสินค้าที่มีความโดดเด่นของจังหวัด เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

ผลผลิต:

ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ เป็นของที่ระลึก จ.ตรัง

ตัวชี้วัดของโครงการ:

ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.สถาบันการศึกษาสำรวจความต้องการของตลาด	ต.ค. 2560		งบประมาณ / บุคลากรที่มีความรู้ ความเชียวชาญในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์	สนง.พัฒนาชุมชน จังหวัด	
2.คัดเลือกสินค้าที่มีความโดดเด่นและผู้ประกอบการมีความพร้อมมีศักยภาพในการพัฒนาเข้าร่วมโครงการ	ต.ค. 2560				
4.วางแผนการพัฒนาร่วมกับภาคีและเครือข่าย	ต.ค. 2560				
5.ฝึกอบรม ให้ความรู้เข้าคลินิกให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเป็นของที่ระลึก	ต.ค. 2560				
5.กลุ่มเป้าหมายดำเนินการพัฒนาบรรจุภัณฑ์	ต.ค. 2560				
6.ทดลองตลาด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของตลาด	พ.ย. 2560				

3.2 กลุ่มที่ 17 (จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง)

3.2.1 สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่ และ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของจังหวัด กลุ่มที่ 17

พื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุงตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทยพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่17 นี้มีพื้นที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือ32,268.824 ตารางกิโลเมตร หรือ 20,164,359 ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ45.63 ของพื้นที่ภาคใต้ สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 นี้ มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายทะเล และพื้นที่เชิงเขาตอนกลางของคาบสมุทร บางส่วนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้นอกจากจะมีคุณค่าในเชิงนิเวศน์แล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดอีกด้วย โดยสามารถแบ่งพื้นที่ของแต่ละจังหวัด ได้ดังนี้

- จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ 6,010,849 ตารางกิโลเมตร
- จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ 12,891,000 ตารางกิโลเมตร
- จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 9,942,502 ตารางกิโลเมตร
- จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ 3,424,473 ตารางกิโลเมตร

จังหวัดชุมพร พื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมาร์ ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่ม เป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ลักษณะภูมิประเทศในภาพรวมประกอบไปด้วย ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง ภูเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบชายฝั่งทะเล และเป็นเกาะในอ่าวไทย ทั้งนี้ประมาณร้อยละ 49 ของพื้นที่ของจังหวัดเป็นภูเขาโดยมีภูเขาสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เทือกเขาบรรทัด เทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งทอดยาวผ่านเนื้อที่จังหวัดใกล้เคียงหลายจังหวัด

จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถแบ่งลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด ได้เป็น 3 ส่วน 1) บริเวณเทือกเขาตอนกลาง ได้แก่บริเวณเทือกเขานครศรีธรรมราชมีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของจังหวัดลงไปถึงใต้สุด 2) บริเวณที่ราบชายฝั่งด้านตะวันออกได้แก่บริเวณเทือกเขาตอนกลางไปทางตะวันออกถึงฝั่งทะเลอ่าวไทยและ 3) บริเวณที่ราบด้านตะวันตกได้แก่บริเวณที่ราบระหว่างเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาบรรทัด ซึ่งมีลักษณะเป็นเนินเขาอยู่เป็นแห่งๆ

จังหวัดพัทลุง มีลักษณะเป็นภูเขาและที่ราบสูงทางด้านทิศตะวันตกประกอบด้วยเทือกเขาบรรทัด ถัดมาทางทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ราบสลับที่ดอน และเป็นพื้นที่ราบลุ่มจดทะเลสาบสงขลา

โดยภาพรวมด้านเศรษฐกิจ พบว่า พื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2558 อยู่ที่ประมาณ 433,981ล้านบาท ซึ่งมีการเติบโตจากช่วงปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 4 โดยภาคเศรษฐกิจที่

โดดเด่นคือภาคบริการ โดยคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละประมาณ 54 ของมูลค่าเศรษฐกิจทั้งหมดของพื้นที่ โดยในช่วงที่ผ่านมา ภาคบริการนั้นมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และมีการเติบโตสูงที่สุด

หากจำแนกเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 44 มีมูลค่าอยู่ที่ 191,177ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุงตามลำดับ

ทางด้านนโยบาย และการขับเคลื่อนของพื้นที่นั้น พบว่าในภาพรวมมีนโยบายที่จะพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเที่ยวนานาชาติ ที่เน้นในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอนุรักษ์เป็นสำคัญ พัฒนาแหล่งการเกษตร และเกษตรแปรรูปแบบครบวงจร รวมถึงการมุ่งส่งเสริมการเป็น Logistic Hub เชื่อมโยงการค้าของภาคใต้ และประเทศเพื่อนบ้าน ในส่วนของการวิเคราะห์ศักยภาพจากตัวชี้วัดการพัฒนาพบว่า ค่อนข้างสอดคล้องกับโครงสร้างและทิศทางของเศรษฐกิจของพื้นที่ในภาพรวม โดยพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 นี้มีแม้ในภาพรวมเศรษฐกิจของกลุ่มมีอัตราการขยายตัวที่ไม่สูงมากนัก แต่กลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนทางการเกษตรอุตสาหกรรมการเกษตร และการบริการและขนส่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ในขณะเดียวกันยังมีคะแนนตัวชี้วัดทางด้านคุณภาพของการแปรรูปการเกษตรที่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจอีกด้วย

ทั้งนี้ จากข้อมูลศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาทั้งหมด สามารถสรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่จะนำมาใช้ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในแต่ละจังหวัด ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-1: สรุปตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพรายจังหวัดที่จะใช้ในการฝึกอบรมของโครงการ

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2
ชุมพร	ไม้ผล (ทุเรียน)	ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ / นิเวศ
สุราษฎร์ธานี	ปาล์มน้ำมัน	ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ / นิเวศ
นครศรีธรรมราช	ยางพารา	ศูนย์กระจายสินค้า
พัทลุง	โคเนื้อ	ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ จะมุ่งเน้นการวิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจในภาพรวมของแต่พื้นที่ และจังหวัดในพื้นที่ เพื่อให้เห็นถึงจุดเน้นทางด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มจากข้อมูลที่ผ่านมา โดยมีผลสรุป ดังนี้

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ**

ภาพรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุงนี้ พบว่ามีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ.2558 อยู่ที่ 433,981ล้านบาท ซึ่งมีการเติบโตจากช่วงปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่นี้จะอยู่ที่ภาคบริการ โดยมีสัดส่วนในช่วงระยะเวลาของปีที่ผ่านมา(พ.ศ.2556–2558) อยู่ระหว่างร้อยละ49–54 มาโดย

ตลอด ตามมาด้วยภาคการเกษตรซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ30–35 ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนที่น้อยที่สุด โดยมีสัดส่วนอยู่เพียงร้อยละประมาณ 16 เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเรื่องของการเติบโตของแต่ละภาคเศรษฐกิจนั้น จะเห็นได้ว่าภาคบริการมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2558 มีการเติบโตจากปีที่ก่อนหน้าสูงถึงร้อยละ 9 ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีการเติบโตจากปีก่อนหน้าที่ประมาณร้อยละ 4 โดยภาคการเกษตรนั้นกลับเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีการหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2557 ลดลงกว่าร้อยละ 11 และในปี พ.ศ.2558 ยังมีการลดลงต่อเนื่องมาอีกร้อยละ 5

ตารางที่ 3.17-2: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจ (ล้านบาท)

ผลิตภัณฑ์มวลรวม พื้นที่ (ณ ราคาปัจจุบัน)	2556	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ	2558	เปลี่ยนแปลง (2558/2557) ร้อยละ
เกษตร (สัดส่วน ร้อยละ)	151,352 (35)	135,449 (32)	-11	128,816 (30)	-5
อุตสาหกรรม (สัดส่วน ร้อยละ)	68,222 (16)	66,976 (16)	-2	69,922 (16)	4
บริการ (สัดส่วน ร้อยละ)	215,151 (49)	216,521 (52)	1	235,242 (54)	9
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	434,724	418,947	-4	433,981	4

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม**

หากพิจารณาในมุมมองของพื้นที่ จำแนกตามจังหวัด จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2558 จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 44 มีมูลค่าอยู่ที่ 191,177ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ที่ร้อยละ 32 หรือประมาณ 138,737ล้านบาท โดยมีจังหวัดชุมพรและจังหวัดพัทลุงไล่ตามมาตามลำดับ

ทั้งนี้ ในมุมของการเติบโตนั้น พบว่าในปี พ.ศ. 2558 มีเพียง 2 จังหวัดของพื้นที่นี้เท่านั้น ที่มีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น ประกอบไปด้วย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีการเติบโตร้อยละ 8 และจังหวัดชุมพร ที่มีการเติบโตร้อยละ 4.2 ในขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชกลับไม่มีการเติบโต และพัทลุง กลับมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ลดลง โดยลดลงประมาณร้อยละ 6.3

ตารางที่ 3.17-3: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม (ล้านบาท)

จังหวัดในกลุ่ม	2556	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ	2558	เปลี่ยนแปลง (2558/2557) ร้อยละ
ชุมพร	70,267	70,625	0.5	73,616	4.2
(สัดส่วน ร้อยละ)	(16)	(17)		(17)	
สุราษฎร์ธานี	181,500	177,038	-2.5	191,177	8.0
(สัดส่วน ร้อยละ)	(42)	(42)		(44)	
นครศรีธรรมราช	147,828	138,771	-6.1	138,737	0.0
(สัดส่วน ร้อยละ)	(34)	(33)		(32)	
พัทลุง	35,129	32,513	-7.4	30,451	-6.3
(สัดส่วน ร้อยละ)	(8)	(8)		(7)	
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	434,724	418,947	-3.6	433,981	3.6

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.2.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 17

การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย/แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่ ในส่วนนี้เป็นประมวลนโยบาย และแผนงานยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ เปรียบเสมือนการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factors) พร้อมวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ เพื่อมาวิเคราะห์ในส่วนของโอกาส และอุปสรรคต่อการดำเนินงานของพื้นที่ต่อไป โดยมีผลสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ต่อพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 3.17-4: สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
<u>กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)</u> ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 4การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	+ มีกรอบและเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวที่ชัดเจน ทำให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ + เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด ทั้งในด้านการผลิต บริการ การค้า การลงทุน และการพัฒนาเมืองและระบบโครงสร้างพื้นฐาน + สร้างการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมที่มีความยั่งยืน รวมถึงสร้างความเจริญแก่ทุกภาคส่วนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
<u>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12</u> **ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ**	+ สร้างห่วงโซ่คุณค่าของภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้แก่พื้นที่อย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการต่อยอดสิ่งที่มีศักยภาพอยู่แล้วในแต่ละพื้นที่

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
● เป้าหมายภาคใต้ พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากลและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ● ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว มะพร้าว ทุเรียน มังคุด กล้วยหอมทอง ประมง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง โคเนื้อศรีวิชัย	+ สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตขั้นปฐมภูมิ จากการวิจัย การประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม + มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นการกระจายรายได้และกระจายความเจริญ - ยังไม่มีการระบุแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว เช่น การจัดการของเสีย
<u>ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม</u> ● **สินค้าเศรษฐกิจ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)** –ยางพารา กาแฟ โค มะพร้าว ประมงทะเล ปาล์มน้ำมัน ● **ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ สร้างกิจกรรมเศรษฐกิจทั้งห่วงโซ่มูลค่าของผลผลิตเกษตร เป้าหมาย รายได้และความผาสุกของเกษตรกรและสถาบันเกษตรเพิ่มขึ้น + มีประสิทธิภาพของผลผลิตจากการเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นและมีมูลค่าภาคการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น + ฟื้นฟูทรัพยากรเกษตร และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน - ปัจจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้นจากความต้องการปัจจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม</u> ● **ศักยภาพอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม)** – แปรรูปอาหารทะเล แปรรูปยางพารา ปาล์มน้ำมัน ● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ + ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมาย + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย - ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรม
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว</u> **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 2**	+ สร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีการเชื่อมโยงทั้งฝั่งอันดามัน อ่าวไทยและพื้นที่บนบกที่มีศักยภาพ + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว - ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
	- การมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ อาจทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทย - อาจมีปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน</u> ● **เมืองเป้าหมาย - นครศรีธรรมราช (ทุ่งสง)** – เมืองชุมทาง ● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง 2558 – 2565** - การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง เช่น ชุมพร-สุราษฎร์ธานี - การเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเชื่อมโยงฐานการผลิตของประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน - การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางน้ำ – ท่าเรือชุมพร ท่าเรือCruiseสมุย สุราษฎร์ธานี	+ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเมืองศูนย์กลางให้น่าอยู่ ทั้งระบบสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี + มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองหลักอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม + การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางสะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ + กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมืองเป้าหมายในการพัฒนา เช่น หนองคาย เพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่ - ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการค้า / เขตเศรษฐกิจพิเศษ / การค้าชายแดน</u> ● **ตำแหน่งยุทธศาสตร์การค้า (กระทรวงพาณิชย์)** –ศูนย์กลางสินค้าเกษตรภาคใต้ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้)	+ ต่อยอดให้เกิดการพัฒนาผลผลิตที่มีความหลากหลายและมีการใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างสินค้าอุตสาหกรรมที่โดดเด่นยิ่งขึ้น + เกิดความเชื่อมโยงทางการค้าในห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคการผลิตและกระจายสินค้าทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ - เกิดการลักลอบนำเข้า และส่งออกสินค้าผิดกฎหมาย รวมถึงสินค้าหลบเลี่ยงภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ
<u>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด</u> ● **วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด** ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ● **จุดเน้นยุทธศาสตร์ (Positioning)** 1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ	+ พืชเศรษฐกิจหลักได้รับการพัฒนาคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมถึงการสร้างมูลค่าจากวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพารา + การประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการปศุสัตว์มีการพัฒนาเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐานทั้งการผลิต จำหน่าย และการพัฒนาการตลาด

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
2. ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจ การเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ประมง ปศุสัตว์) 3. เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาค ● **ประเด็นยุทธศาสตร์** 1. พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล) 2. การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่ 3. พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย 4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด 5. การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ	+ การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาบนฐานทรัพยากรที่หลากหลาย และได้รับการยอมรับระดับสากล + ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และได้รับประโยชน์จากการกระจายรายได้และความเจริญ อันเนื่องมาจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ กิจกรรมผู้สูงอายุ ฯลฯ

3.2.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking)

หลังจากที่มีการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก(External Factors) ที่เข้ามากระทบแล้ว พื้นที่ยังจะต้องมีการวิเคราะห์ศักยภาพของปัจจัยภายใน(Internal Factors) ด้วยจึงได้มีการนำเครื่องมือที่มีชื่อว่าการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย (MOI Benchmarking) เข้ามาใช้และประเมินผลการดำเนินงานเชิงเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆของประเทศผ่านตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประเมินถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนในแต่ละด้าน

อย่างไรก็ตาม ด้วยขอบเขตของการศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นสำคัญ จึงได้มีการคัดเลือกและหยิบยกเฉพาะตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจขึ้นมาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญเป็นหลัก ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.17-5: สรุปตัวชี้วัดที่สำคัญต่อพื้นที่กลุ่มที่ 17

ตัวชี้วัดที่สำคัญ	คะแนน	หน่วยวัด	อันดับ
อัตราพึ่งพิง*	51.62	ร้อยละ	16
คนอายุ 15 - 60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้	97.24	ร้อยละ	17
คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้	93.24	ร้อยละ	11
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	24.15	ร้อยละ	4
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	40.78	ร้อยละ	2
ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่	1,090	กก.ต่อไร่	13

ตัวชี้วัดที่สำคัญ	คะแนน	หน่วยวัด	อันดับ
อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย	5.38	ร้อยละ	18
อัตราส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด	1.12	ร้อยละ	13
จำนวนโรงงาน / สปก ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP / HACCP	48	แห่ง	7
สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร	40.19	ร้อยละ	7
สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืม (ร้อยละ)*	3.29	ร้อยละ	11
สัดส่วนปริมาณเงินกู้ยืมต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร (ร้อยละ)*	86.83	ร้อยละ	5
สัดส่วนหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด	98.65	ร้อยละ	6
อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่	4.01	ร้อยละ	2
สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด	80.11	ร้อยละ	8
สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	13.68	ร้อยละ	13
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	0.83	ร้อยละ	10
อัตราเงินเฟ้อ*	1.67	ร้อยละ	16
ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย	174,563	บาท / คน / ปี	11
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	29.75	ร้อยละ	2
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์	3.83	ร้อยละ	6
ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	1,218,220	พันลิตร	4
ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	378,999	พันลิตร	4
ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อราย*	4,340.25	กิโลวัตต์ / ชั่วโมง / ราย	10

ที่มา : ฐานข้อมูลระบบการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย (MOI Benchmarking)

หมายเหตุ : *ตัวชี้วัดแบบผกผัน

จากข้อมูลตัวชี้วัดข้างต้น หากวิเคราะห์และพิจารณาตามแนวคิด Quartile โดยเป็นการนำตัวชี้วัดของกลุ่มพื้นที่ทั้ง 18 กลุ่มทั้งหมดมาเรียงลำดับ และจัดแบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.17-6: การจัดตำแหน่งตามแนวคิด Quartile เพื่อระบุศักยภาพการพัฒนา

Quartile	ระดับศักยภาพ	ช่วงอันดับ
Quartile 1	ดีมาก	1 - 4
Quartile 2	ดี	5 - 8
Quartile 3	ปานกลาง	9 - 13
Quartile 4	ต้องปรับปรุง	14 - 18

- **สรุปประเด็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด**

จากตัวชี้วัดข้างต้น จึงสามารถสรุปประเด็นทางด้านศักยภาพในภาพรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ได้ดังนี้

1) สถานการณ์ทางด้านแรงงานในกลุ่มจังหวัดค่อนข้างแย่ [คนอายุ 15 -60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ (17)] โดยมีประชากรกลุ่มเด็กและผู้สูงอายุที่สูงกว่าประชากรในวัยทำงานมาก [อัตราพึ่งพิง (16)]
2) แม้ว่าในภาพรวมเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีอัตราการขยายตัวที่ไม่สูงมากนัก [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (10)] แต่กลุ่มจังหวัดมีสัดส่วนทางการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และการบริการและขนส่งอยู่ในระดับที่ดีมาก [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (4), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (2), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (2)] ซึ่งสามารถสะท้อนทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดที่เน้นทางด้านการเกษตร เกษตรแปรรูป และการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี
3) มีแนวโน้มที่กลุ่มจังหวัดเริ่มให้ความสำคัญในเรื่องของการทำการเกษตร เพื่อเป็นอาหารมากขึ้น [อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่ (2), จำนวนโรงงาน / สปก ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP / HACCP (7)]
4) อย่างไรก็ตามภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดยังเน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ หรือการพัฒนาประสิทธิภาพ [ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่ (13), อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย (18), อัตราส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด (13)]

3.2.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 17

จากการประมวลและวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย และยุทธศาสตร์ ซึ่งสะท้อนในมุมของปัจจัยภายนอก (External Factors) และการวิเคราะห์ประเด็นตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของปัจจัยภายใน (Internal Factors) นั้นจึงสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาทบทวนประเด็นศักยภาพ (SWOT) ของพื้นที่ในภาพรวม โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่มีอยู่เดิม ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

S1 เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ของประเทศ

S2 ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคเกษตรสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (127,496 ล้านบาท)

S3 มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นพื้นที่จุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ และท่าเรือน้ำลึกและสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge)

S4 ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสก) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเป็นที่ตั้งของศาสนสถานอันเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาของภาคใต้

S5 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีศักยภาพสูง เห็นได้จากรายได้จากการท่องเที่ยวสูง (78,740 ล้านบาท)

S6 เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหารโดยเฉพาะกุ้งทะเลและไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง) ของภาคใต้

S7 มีกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมและสินค้า OTOP อันเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสามารถพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับชาติและนานาชาติ

S8 มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทุกระดับ มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ที่วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจ

S9 บุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความพร้อมและให้ความร่วมมือ และมีแหล่งเงินทุนที่สูง

S10 สัดส่วนประชาชนไม่แออัดกับสภาพพื้นที่ และโดยเฉลี่ยมีการศึกษาสูง

S11 ภาคใต้อ่าวไทยเป็นแหล่งการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง รวมทั้งแหล่งผลิตโคเนื้อของภาคที่มีศักยภาพ

S12 มีป่าชายเลนที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศวิทยาอันเป็นแหล่งห่วงโซ่อาหารของสัตว์น้ำ และเป็นแนวป้องกันชายฝั่งและซับน้ำเสีย

S13 มีภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร และภาคบริการที่มีความสำคัญสูง เนื่องจากมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรและอุตสาหกรรม รวมถึงมูลค่าภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมสูง

จุดอ่อน (Weaknesses)

W1 ประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจยังต่ำ ขาดการพัฒนากระบวนการผลิต

W2 พืชเศรษฐกิจส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบ ทำให้มูลค่าสินค้าต่ำ ยังต้องพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

W3 สินค้าเกษตรโดยเฉพาะผลไม้เน่าเสียง่าย อายุการเก็บรักษาสั้น ทำให้อำนาจการต่อรองราคาต่ำ และเกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการผลิตสินค้าเกษตรไม่เหมาะสมตามหลัก GAP ทำให้ผลผลิตขาดคุณภาพ

W4 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดยังอยู่ในระดับที่ต่ำ (ร้อยละ -0.87)

W5 ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวและชุมชนเมือง

W6 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มเสื่อมโทรมเพิ่มขึ้นและที่ตั้งของพื้นที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการขาดแคลนแหล่งน้ำ

W7 แรงงานยังขาดทักษะ การขยายตัวต่ำ และต้องพึ่งพาแรงงานต่างประเทศ

W8 ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรในระดับผลผลิต และการบูรณาการระดับพื้นที่

W9 เกษตรกรขาดความรู้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และคุณภาพในแปรรูปยาง ตลอดจนการบริหารจัดการตลาดสมัยใหม่ รวมทั้งขาดการรวมกลุ่มการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตและวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

W10 ระบบบริการในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่งยังมีปัญหา สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยยังไม่ได้มาตรฐาน สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ และเส้นทางคมนาคมขนส่งกระจุกตัว ไม่มีการเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

W11 ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ โดยสถานพยาบาลขนาดใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองสำคัญ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ชนบทไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้อย่างทั่วถึง

โอกาส (Opportunities)

O1 รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีเป้าหมายในระยะยาว

O2 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเกษตรและสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและองค์ความรู้ทำได้ง่ายและหลากหลายจากทั้งในและต่างประเทศ

O3 กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวอันสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่

O4 โอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 2 ฝั่งทะเล จากเกาะสู่แผ่นดิน และจากธรรมชาติสู่วัฒนธรรม จากอันดามันสู่อ่าวไทย และการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวจากหัวหิน ปราณบุรี กลุ่มตอนบน และกลุ่มภาคใต้ชายแดนสู่กลุ่มจังหวัด

O5 กระแสอาหารปลอดภัย กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้การผลิต และส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องให้ความสำคัญ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

O6 การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียวทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น

O7 แผนพัฒนาภาคมีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ ยังคงเน้นด้านยาง ปาล์ม ผลไม้ อาหารทะเล โคขุน และการท่องเที่ยว

O8 การเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทำให้การเดินทางและการขนส่งมีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนารถไฟทางคู่และระบบรางเชื่อมต่อไปยังชายแดนไทย - มาเลเซีย ฯลฯ

O9 ความร่วมมือประชาคมอาเซียน และกรอบความร่วมมืออื่นๆ สนับสนุนให้เกิดพลังการพัฒนาเชื่อมโยงในด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การเกษตร และประมง

O10 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถในการผลิตและคุณภาพชีวิต

อุปสรรค (Threats)

T1 การขยายพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) ภาคเหนือ และประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและประเทศจีนจำนวนมากส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการและราคายางพาราและปาล์มน้ำมันในอนาคต

T2 วิกฤตเศรษฐกิจโลก การกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เช่น Food Safety ทางด้านการประมง ผลผลิตทางการเกษตร ทำให้กำลังซื้อลดลง การเกิดภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศยุโรป ทำให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวลดลง

T3 ไม้ผลและสินค้าประมงสามารถผลิตในพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ และประชาคมอาเซียน

T4 ภัยพิบัติ (น้ำท่วม ดินถล่ม) และโรคระบาดในพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และสัตว์น้ำ (โรค EMS ในกุ้งทะเล) มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อฐานเศรษฐกิจหลักและรายได้เกษตรกร

T5 ปัจจัยทางการผลิตของผลผลิตทางการเกษตรมีแนวโน้มสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เช่น ปุ๋ย พันธุ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ การขาดแคลนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

T6 โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติและกระแสบริโภคนิยมและค่านิยมที่ผิด กระตุ้นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยของภาคประชาชน

T7 ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นมากขึ้น ประเทศไทยได้ร่วมลงมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก ทำให้ต้องเร่งปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยวให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

T8 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุยังส่งผลกระทบต่อแรงงานในภาคการผลิตของภาค โดยเฉพาะภาคการเกษตรที่ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานเป็นฐานเดิมอยู่แล้ว

T9 การเพิ่มขึ้นของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและผู้ลักลอบเข้าเมือง แม้ว่าจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้บ้าง แต่ส่งผลกระทบต่อบริการสาธารณะด้านความปลอดภัยและสาธารณูปโภค และปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาการค้ามนุษย์ ด้านความมั่นคง ยาเสพติด สาธารณสุข

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 ด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 17 รวมถึงข้อมูลผลกระทบของด้านโยบายสำคัญที่ถูกถ่ายทอดมายังพื้นที่จังหวัด ประกอบกับการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถวิเคราะห์ได้ถึงแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของพื้นที่จังหวัด และสามารถสรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศษสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของพื้นที่กลุ่ม 17 ซึ่งจะแสดงออกในรูปแบบจุดเน้น หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของพื้นที่และมีผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โดยในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้นำแนวคิดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) และห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามาปรับใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อให้การขับเคลื่อนมีทิศทางที่ชัดเจนมากที่สุด ซึ่งมีสรุปผลการอบรมเชิงปฏิบัติการของแต่ละจังหวัดในกลุ่มที่ 17 ดังนี้

3.2.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดชุมพร

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ไม้ผล (ทุเรียน)	- จังหวัดชุมพรนับว่าจังหวัดที่มีความโดดเด่นในหมู่ภาคใต้แถบอ่าวไทยในเรื่องของการปลูกไม้ผล โดยเฉพาะ ทุเรียน - ราคาไม้ผล โดยเฉพาะทุเรียน ของจังหวัดนับว่ามีราคาที่ค่อนข้างสูง - กระแสการบริโภคผลไม้มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะทุเรียน
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- จังหวัดชุมพรมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ไม้ผล

ภายใต้ประเด็นไม้ผล ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผล ของจังหวัดชุมพร

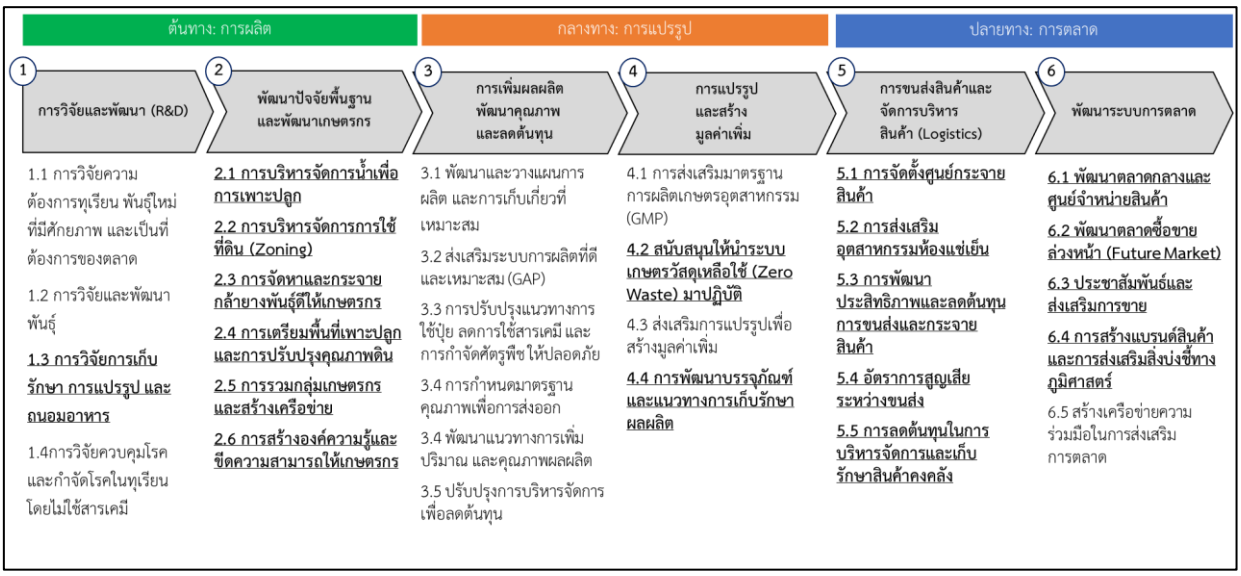

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยความต้องการทุเรียน พันธุ์ใหม่ที่มีศักยภาพ และเป็นที่ต้องการของตลาด 1.2 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ 1.4การวิจัยควบคุมโรคและกำจัดโรคในทุเรียนโดยไม่ใช้สารเคมี
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 พัฒนาและวางแผนการผลิต และการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม 3.2 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) 3.3 การปรับปรุงแนวทางการใช้ปุ๋ย ลดการใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืชให้ปลอดภัย 3.4 การกำหนดมาตรฐานคุณภาพเพื่อการส่งออก 3.4 พัฒนาแนวทางการเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิต 3.5 ปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุน
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP) 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 1.2	โครงการวิจัยศึกษาพัฒนาพันธุ์ทุเรียนใหม่ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดและเหมาะสมกับพื้นที่ในจังหวัดชุมพร	ผลผลิตทุเรียนของจังหวัดต้องเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
1.4	โครงการควบคุมและกำจัดโรคในทุเรียนโดยไม่ใช้สารเคมี	การลดการใช้สารเคมีจะทำให้เกษตรกรมีผลผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการค้าที่สูงขึ้น	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
3.2 / 33	โครงการฝึกอบรมมาตรฐาน GAPให้กับเกษตรกรทุเรียนในจังหวัดชุมพร	แนวโน้มตลาดทุเรียนGAP ที่จะมีเพิ่มมากขึ้นจังหวัดจึงต้องการพัฒนาแปลงทุเรียนทุกแปลงให้เข้าสู่ระบบ GAP	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
3.1 / 3.4	โครงการฝึกอบรมเทคนิคการตัดทุเรียนในจังหวัดชุมพร	จังหวัดชุมพรจะพัฒนาคุณภาพผู้เก็บเกี่ยวผลทุเรียนให้ได้มาตรฐานเพื่อผลผลิตทุกผลมีคุณภาพไร้ผลทุเรียนอ่อนโดยทุกภาคส่วนร่วมเป็นภาคีพัฒนาทุเรียนชุมพรร่วมกัน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
6.5	โครงการพัฒนาการตลาดทุเรียนในจังหวัดชุมพร	เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับเกษตรกรในการจำหน่ายผลผลิตสินค้าเกษตร (จังหวัดชุมพร)	สนง.พาณิชย์จังหวัด

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ</u>

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขตและเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ 3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.5 การประเมินมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแนวทางปรับปรุง (ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า) 5.6 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว 6.2 การส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว 6.3 การพัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุนในบริเวณ 6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.1 / 2.2 / 3.1 / 3.2 / 3.6 / 5.5 / 5.6 / 6.2 / 6.3 / 7.2	โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว	ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ศึกษาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ พร้อมจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
3.3	โครงการสัมมนาผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	มาอบรมให้ความรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบเพื่อให้ผู้ประกอบการด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
4.1 / 4.3	โครงการการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวให้เป็นมาตรฐานในจังหวัดชุมพร	พัฒนายกระดับความสามารถด้านมัคคุเทศก์และคู่มือให้ทันสมัยรองรับการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
6.1	โครงการ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการบูรณาการเป็นกิจกรรมเชิงกีฬา	มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการนำกีฬามาบูรณาการเพื่อจัดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรม 3 อย่าง 1.วิ่ง 2.ปั่นจักรยาน 3.ว่ายน้ำ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
6.4	โครงการพัฒนาของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว	การประกวดหรือส่งเสริมการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์จากแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดชุมพร	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
7.3	ปลูกจิตรสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล	ลดปริมาณขยะที่ถูกทิ้งลงสู่ธรรมชาติ ในแม่น้ำลำคลอง และท้องทะเล ที่จะส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล และสิ่งมีชีวิตในท้องทะเล โดยเฉพาะกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวที่จะทำให้สภาพแหล่งท่องเที่ยวใต้ท้องทะเลชุมพร ขาดความสวยงาม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดชุมพร

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ผลไม้ (ทุเรียน)

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นในภาคใต้แถบอ่าวไทยในเรื่องของการปลูกไม้ผล โดยเฉพาะทุเรียน
- ราคาไม้ผล โดยเฉพาะทุเรียน ของจังหวัดนับว่ามีราคาที่ค่อนข้างสูง
- กระแสการบริโภคผลไม้มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะทุเรียน
- ไม้ผลมีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูง

ตารางที่ 3.17-7: สรุปเนื้อที่ให้ผล และผลผลิตทุเรียนของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2557	2558	2557	2558
ประเทศไทย	570,602	573,293	631,775	601,554
ภาคใต้	293,073	293,002	258,772	239,513
กลุ่มอ่าวไทย	172,676	172,892	195,355	185,199
สุราษฎร์ธานี	23,580	23,283	30,220	28,850
นครศรีธรรมราช	38,298	37,815	33,133	30,809
พัทลุง	3,576	3,537	1,084	1,045
ชุมพร	**107,222**	**108,257**	**130,918**	**124,495**
กลุ่มชายแดน	97,237	97,719	49,846	42,690
กลุ่มอันดามัน	23,160	22,391	13,571	11,624

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-1: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผล ของจังหวัดชุมพร

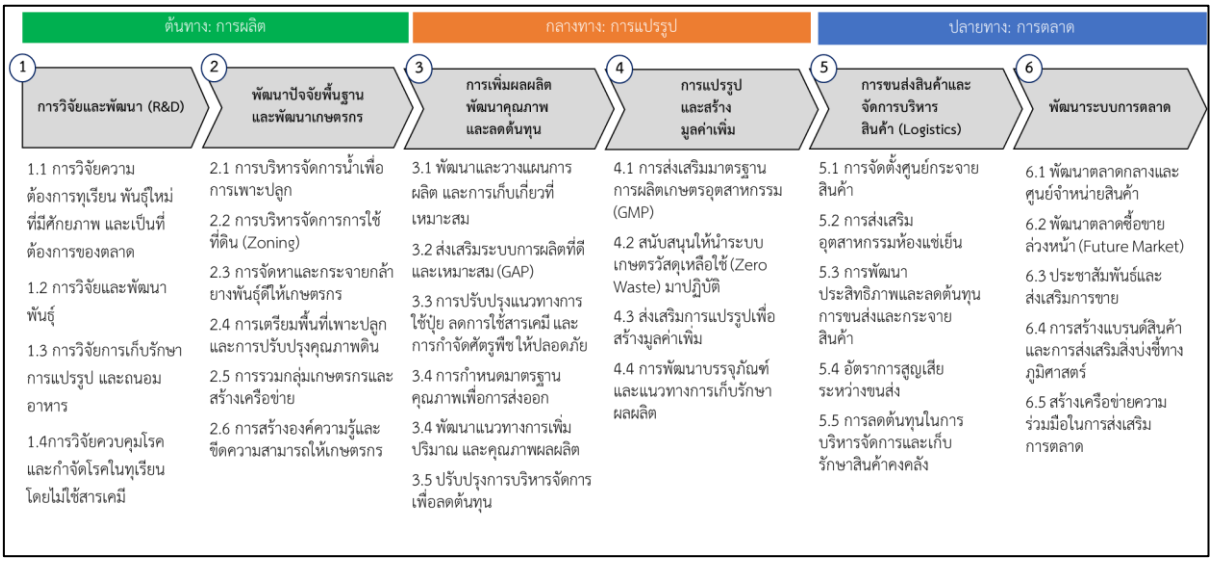

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-8: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[1]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.3	โครงการวิจัยการวิจัยการเก็บรักษา การแปรรูปและถนอมอาหาร	ผู้ประกอบการเอกชน	เป็นวิจัยวิธีการเก็บรักษาและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทุเรียนเพื่อเพิ่มมูลให้แก่ผลิตภัณฑ์
2.1	โครงกาแก้ปัญหาอุทกภัยและการจัดการน้ำใน2ลุ่มน้ำใหญ่ (มีแผนงานในภาพรวม 8 ลุ่มน้ำ)	ชลประทานจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ	เป็นการแก้ไขปัญหาน้ำเพื่อการเกษตรในจังหวัดให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
2.2	โครงการบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) (เกษตรแปลงใหญ่)	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เป็นการบริหารจัดการที่ดินเพื่อให้เหมาะสมแก่การเพาะปลูกในแต่ละโซนเพื่อเป็นการใช้ที่ดินให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2.3	โครงการการจัดหาและกระจายกล้าทุเรียนพันธุ์ดีให้เกษตรกร	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับเกษตรกรในการจำหน่ายผลผลิตสินค้าเกษตร(จังหวัดชุมพร)

[1] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.3	โครงการวิจัยการวิจัยการเก็บรักษา การแปรรูป และถนอมอาหาร	ผู้ประกอบการเอกชน	เป็นวิจัยวิธีการเก็บรักษาและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทุเรียนเพื่อเพิ่มมูลให้แก่ผลิตภัณฑ์
2.4	โครงการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เป็นการรักษาคุณภาพดินที่ใช้ในการเพาะปลูกให้มีประสิทธิภาพอย่างหยั่งยืน
2.5	โครงการรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เป็นการรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดส่งเสริมด้านผลิตและสร้างเครือข่ายเพื่อขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตร
2.6	โครงการสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เป็นการรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้เรื่องการผลิตที่ปลอดภัยและพัฒนาศักยภาพการผลิตของเกษตรกร
4.2	โครงการนำเปลือกทุเรียนเหลือใช้ไปผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	เป็นการสนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติเพื่อลดขยะจากการผลิต
4.4	โครงการการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และแนวทางการเก็บรักษาผลผลิต	ผู้ประกอบการเอกชน	เป็นการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์
5.1-5.5	โครงการขนส่งสินค้าและการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)	ผู้ประกอบการเอกชน	เป็นการบริหารการขนส่งและการบริหารจัดการสินค้าเพื่อให้ลดต้นทุนในการขนส่ง
6.1 / 6.2 / 6.5	ครงการพัฒนาตลาดกลางและพัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า(Future Market)	ภาคเอกชนและภาครัฐ	เป็นการพัฒนาระบบตลาดกลางสินค้าและตลาดซื้อขายล่วงหน้าให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มกำไรให้เกษตรกรและผู้ประกอบการ
6.3 / 6.4	โครงการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการขายและการสร้างแบรนด์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	สนง.พาณิชย์จังหวัด	เป็นการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดเพื่อให้ผู้บริโภครับรู้ว่าเป็นสินค้าที่ได้คุณภาพและเป็นของจังหวัดชุมพร

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.3	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	อบต. / สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	ฝึกอบรม และสนับสนุนอุปกรณ์จำเป็นในการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรสำหรับชุมชน
4.1 / 4.3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	ให้ความรู้ และให้คำปรึกษาการแปรรูปสินค้าเกษตรตามมาตรฐาน ตามความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรม และสถานประกอบการในพื้นที่
3.5	โครงการฝึกอบรมการปรับปรุงการผลิตผลไม้ให้มีคุณภาพ	อบต. / สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	ฝึกอบรมเกษตรกรในการส่งเสริมการผลิตผลไม้คุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-9: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยความต้องการทุเรียน พันธุ์ใหม่ที่มีศักยภาพ และเป็นที่ต้องการของตลาด 1.2 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ 1.4การวิจัยควบคุมโรคและกำจัดโรคในทุเรียนโดยไม่ใช้สารเคมี
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 พัฒนาและวางแผนการผลิต และการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม 3.2 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) 3.3 การปรับปรุงแนวทางการใช้ปุ๋ย ลดการใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช ให้ปลอดภัย 3.4 การกำหนดมาตรฐานคุณภาพเพื่อการส่งออก 3.4 พัฒนาแนวทางการเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิต 3.5 ปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุน
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP) 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด

แผนภาพที่ 3.17-2: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ไม้ผล ของจังหวัดชุมพร

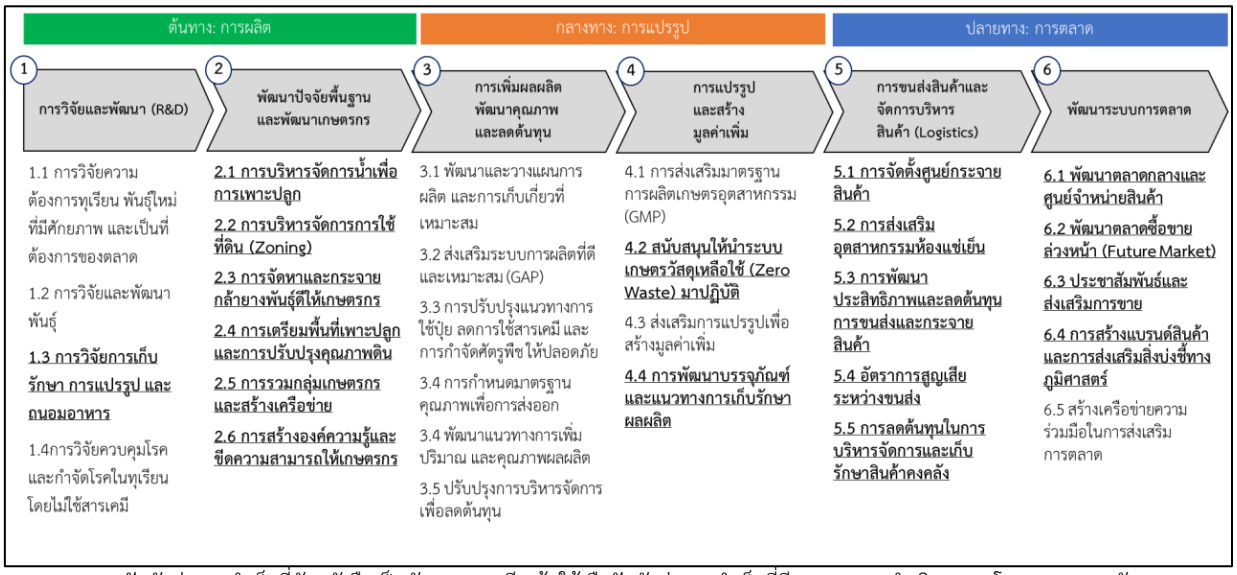

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดชุมพร

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-10: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[2]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 1.2	โครงการวิจัยศึกษาพัฒนาพันธุ์ทุเรียนใหม่ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดและเหมาะสมกับพื้นที่ในจังหวัดชุมพร	ผลผลิตทุเรียนของจังหวัดต้องเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
1.4	โครงการควบคุมและกำจัดโรคในทุเรียนโดยไม่ใช้สารเคมี	การลดการใช้สารเคมีจะทำให้เกษตรกรมีผลผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการค้าที่สูงขึ้น	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
3.2 / 33	โครงการฝึกอบรมมาตรฐาน GAPให้กับเกษตรกรทุเรียนในจังหวัดชุมพร	แนวโน้มตลาดทุเรียนGAP ที่จะมีเพิ่มมากขึ้นจังหวัดจึงต้องการพัฒนาแปลงทุเรียนทุกแปลงให้เข้าสู่ระบบGAP	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
3.1 / 3.4	โครงการฝึกอบรมเทคนิคการตัดทุเรียนในจังหวัดชุมพร	จังหวัดชุมพรจะพัฒนาคุณภาพผู้เก็บเกี่ยวผลทุเรียนให้ได้มาตรฐานเพื่อผลผลิตทุกผลมีคุณภาพไร้ผลทุเรียนอ่อนโดยทุกภาคส่วนร่วมเป็นภาคีพัฒนาทุเรียนชุมพรร่วมกัน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
6.5	โครงการพัฒนาการตลาดทุเรียนในจังหวัดชุมพร	เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับเกษตรกรในการจำหน่ายผลผลิตสินค้าเกษตร (จังหวัดชุมพร)	สนง.พาณิชย์จังหวัด

[2] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาและพัฒนาพันธุ์ทุเรียนที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้มของจังหวัดชุมพร
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดชุมพรเป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่สำคัญลำดับ2ของประเทศและเป็นลำดับ1ของภาคใต้ผลผลิตส่วนใหญ่ส่งออกไปยังประเทศจีน การผลิตทุเรียนของเกษตรกรชาวชุมพรยังไม่เต็มศักยภาพของพื้นที่กล่าวคือผลผลิตที่ผลิตได้ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำและยังไม่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ดังนั้นการศึกษาพันธุ์ทุเรียนที่เหมาะสมต่อสภาพแวดล้มของจังหวัดและเป็นที่ต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ จึงควรมีการจัดทำโครงการศึกษาพัฒนาพันธุ์ทุเรียนขึ้น
สรุปแนวคิดโครงการ • รวบรวมพันธุ์ทุเรียน / ทำแปลงทดสอบ / พัฒนาพันธุ์ เพื่อให้ได้ผลผลิตทุเรียนของจังหวัดต้องเป็นผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • รวบรวมพันธุ์ทุเรียนที่มีผลผลิตตรงความต้องการของตลาด • จัดทำแปลงทดสอบเปรียบเทียบพันธุ์ • พัฒนาพันธุ์ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของจังหวัด
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการไม้ผลแห่งชาติร่วมกับคณะกรรมบริหารทุเรียนจังหวัด (CDB)
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดชุมพร
ผลลัพธ์: พันธุ์ทุเรียนที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและเป็นที่ต้องการของตลาด
ผลผลิต: • งานวิจัยพันธุ์ทุเรียนใหม่ • แปลงสาธิตพันธุ์การปลูกทุเรียนใหม่
ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนผลผลิตทุเรียนที่ได้จากแปลงสาธิตทดสอบพันธุ์ทุเรียนใหม่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.รวบรวมพันธุ์ทุเรียนที่มีผลผลิตตรงความต้องการของตลาด	ม.ค. – มี.ค. ปี2562	150,000	แหล่งข้อมูลพันธุ์เรียน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดชุมพร	
2.จัดทำแปลงทดสอบเปรียบเทียบพันธุ์	เม.ย. –พ.ค. ปี2562	100,000	ที่ดินสำหรับการจัดทำแปลง		
3.พัฒนาพันธุ์ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของจังหวัด	ส.ค.ปี2562 – ส.ค.ปี2572	300,000	นักวิจัยปรับปรุงพันธุ์		

ชื่อโครงการ: โครงการควบคุมและกำจัดโรคในทุเรียนโดยไม่ใช้สารเคมี

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การปลูกทุเรียนของเกษตรกรในจังหวัดชุมพรส่วนใหญ่จะพบการระบาดของโรครากเน่า โคนเน่า ซึ่งเกิดจากเชื้อรา Phytoptera เกษตรกรมีการป้องกันโดยใช้สารเคมีมีผลกระทบต่อเกษตรกรและมีสารพิษตกค้างในผลผลิตและสภาพแวดล้อมหากเกษตรขาดความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการใช้สารเคมีในการกำจัดแต่หากการเชื้อราไตรโคเดอร์มาสามารถป้องกันและกำจัดโรคแทนสารเคมีจะทำให้เกษตรกรปลอดภัยและไม่มีสารเคมีตกค้างในผลผลิตและสภาพแวดล้อม

สรุปแนวคิดโครงการ

การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคในทุเรียนของเกษตรกรนั้นจะทำให้เกิดต้นทุนในการผลิตสูงขึ้นและมีสารพิษตกค้างในผลผลิต ดังนั้นการลดการใช้สารเคมีจะทำให้เกษตรกรมีผลผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการค้าที่สูงขึ้น

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดทำแหล่งเรียนรู้การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาในการป้องกันและกำจัดโรคใน3ช่วงอายุ ช่วงอายุละ3แปลงใน 8อำเภอรวมเป็น24แปลงดังนี้

1. แปลงการเรียนรู้การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาสำหรับทุเรียนอายุ 1-6 ปี
2. แปลงการเรียนรู้การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาสำหรับทุเรียนอายุ 6-20 ปี
3. แปลงการเรียนรู้การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาสำหรับทุเรียนอายุ 20 ปี ขึ้นไป

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- คณะทำงานโครงการและประสานความร่วมมือกับพาคีเครือข่าย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

ผลลัพธ์:

- เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง
- เกษตรมีวิธีป้องกันกำจัดโรคในทุเรียน

ผลผลิต: แปลงเรียนรู้การใช้เชื้อไตรโดเดอร์มาป้องกันและกำจัดโรคจำนวน 24 แปลง

ตัวชี้วัดของโครงการ:จำนวนแปลงเรียนรู้ต้นแบบการใช้เชื่อไตรโดเดอร์มา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.ประชาสัมพันธ์และรับสมัครเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ	ก.ย.-พ.ย. ปี2561	16,000	น้ำมันเชื้อเพลิง	สนง.เกษตรอำเภอ	
2.เตรียมความพร้อมแปลงสมาชิกต้นแบบ	พ.ย.-ธ.ค. ปี2561	480,000	วัสดุการเกษตรที่จำเป็น	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรอำเภอ	
3.สนับสนุนปัจจัยวัสดุในการทำเชื้อไตรโดเดอร์มา	ธ.ค.ปี2561-พ.ค.ปี2562	480,000	หม้อหุงข้าว	สนง.เกษตรจังหวัด	
4.จัดทำเชื้อไตรโดเดอร์มา-ใช้เชื้อตามกำหนด	พ.ค.-พ.ย.ปี 2562			สนง.เกษตรจังหวัด เกษตรกร	
5.ติดตามประเมินผลและสรุปผลการทำงาน	ธ.ค.ปี2561-ธ.ค. 2562	40,000		สนง.เกษตรจังหวัด เกษตรอำเภอ เกษตรกร	
6.นำเกษตรกรศึกษาดูงานแปลงต้นแบบ	พ.ค.-พ.ย. ปี2562	40,000		สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรอำเภอ	

ชื่อโครงการ: โครงการฝึกอบรมมาตรฐานGAPให้กับเกษตรกรทุเรียนในจังหวัดชุมพร

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ทุเรียนเป็นสินค้าที่สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเป็นอันดับ1ของสินค้าภาคเกษตร อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดที่ต้องพัฒนาให้ทุเรียนที่ผลิตในจังหวัดได้ตามมาตรฐาน GAP เพราะปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตความต้องการสินค้าเกษตรGAPมีมากขึ้นและหากไม่มีการส่งเสริมพัฒนาทุเรียนให้ได้มาตรฐานGAPจะเกิดผลกระทบเป็นอย่างมากต่อเกษตรกรและรายได้ของจังหวัด จึงได้จัดทำโครงการฝึกอบรมเกษตรกรหลักสูตรการผลิตทุเรียนเข้าสู่ระบบGAP

สรุปแนวคิดโครงการ

เกษตรกรตระหนักรู้ถึงแนวโน้มตลาดทุเรียนGAP ที่จะมีเพิ่มมากขึ้นในขณะที่ทุเรียนที่ไม่ได้มาตรฐานจะไม่สามารถเข้าสู่ตลาดได้และในปัจจุบันมาตรฐานทุเรียนส่งออกรวมทั้งทุเรียนแช่แข็งเพื่อการส่งออกต้องได้มาตรฐาน(เป็นมาตรฐานบังคับ) ดังนั้นจังหวัดจึงต้องการพัฒนาแปลงทุเรียนทุกแปลงให้เข้าสู่ระบบGAP

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดทำเอกสารให้ความรู้แนวทางมาตรฐานการผลิตทุเรียนGAP
- อบรมเกษตรผู้ปลูกทุเรียนสู้มาตรฐานGAP
- ติดตามตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองGAP

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ใช้ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร(ศพก.)เป็นกลไกในการขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ซึ่งครอบคลุมทั้ง8อำเภอในจังหวัด
- สำนักงานเกษตรจังหวัด/อำเภอดำเนินการตามกิจกรรมในข้อ1-3
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดดำเนินกิจกรรมตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองGAP

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

ผลลัพธ์: แปลง GAP ทุเรียนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)

ผลผลิต: มีการอบรมกษตรกร

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนเกษตรกร.... ราย ที่ผ่านการอบรม
- ร้อยละ....ของเกษตรกรที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปปฏิบัติในพื้นที่

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.จัดทำเอกสารให้ความรู้แนวทางการปฏิบัติสู่ทุเรียนGAP	ต.ค.ปี2561	20,000		สำนักงานเกษตรจังหวัด	
2.อบรมเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสู่มาตรฐานGAP	พ.ย.ปี2561	150,000			
3.ติดตามประเมินผลเกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรม	มี.ค.ปี2562	20,000			
4.ติดตามตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองGAP	ม.ย.-ธ.ค ปี2562	300,000			

ชื่อโครงการ: โครงการ ฝึกอบรมผู้เก็บเกี่ยวทุเรียนคุณภาพจังหวัดชุมพร

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ภาคเกษตรของจังหวัดชุมพรเป็นที่มาของรายได้ อย่างมีนัยสำคัญซึ่งทำให้จังหวัดชุมพรมีเศรษฐกิจที่เติบโตทุกปีและภาคการเกษตรเป็นภาคการผลิตที่แท้จริงส่งผลให้เกิดความมั่งคงทางเศรษฐกิจรวมทั้งสร้างความเป็นธรรมในระบบเศรษฐกิจเพราะมีผู้เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรเป็นจำนวนมากเป็นการกระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม เป็นการตอบสนองนโยบายรัฐบาลได้เป็นอย่างดี

ทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดโดยมีพื้นที่ให้ผลจำนวน114,572ไร่ผลผลิตปีละประมาณ128,894ตันทำรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด ดังนั้น ทุเรียนจำเป็นต้องเป็น Product Champion ของจังหวัดชุมพร

สรุปแนวคิดโครงการ

- คุณภาพสร้างคุณภาพ หมายความว่าจังหวัดชุมพรจะพัฒนาคุณภาพผู้เก็บเกี่ยวผลทุเรียนให้ได้มาตรฐานเพื่อผลผลิตทุกผลมีคุณภาพไร้ผลทุเรียนอ่อนโดยทุกภาคส่วนร่วมเป็นภาคีพัฒนาทุเรียนชุมพรร่วมกัน
- ตัวอย่าง/ตัวแบบอ้างอิง ที่ประสบความสำเร็จคือพัฒนาผลปาล์มให้มีคุณภาพเข้าสู่ระบบ RSPO (Roundtable on Sustainable oil plam) ซึ่งผู้เก็บเกี่ยวผลปาล์มสามารถเก็บเกี่ยวผลปาล์มที่สุกได้มาตรฐาน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- รวบรวมข้อมูลแรงงานเก็บเกี่ยวผลทุเรียน
- ประชาสัมพันธ์โครงการ
- ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการเก็บเกี่ยวผลทุเรียนเพื่อร่วมกันจัดทำกิจกรรม
- รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ
- ติดต่อวิทยากร
- จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม
- ดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตร
- ประเมินผลการฝึกอบรม

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาทุเรียนชุมพร คุณภาพเป็นทีมงานในภาพรวมของจังหวัด
- จัดตั้งคณะทำงานพัฒนาทุเรียนชุมพรคุณภาพระดับอำเภอทั้ง8อำเภอเพื่อปฏิบัติในหน่วยเขตพื้นที่ของตน
- องค์ประกอบของคณะกรรมการ/คณะทำงานจะมีบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะ “ประชารัฐ”

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

ผลลัพธ์: เกษตรกรร้อยละ80นำความรู้ไปปฏิบัติในไร่นา

ผลผลิต: มีการอบรมกษตรกร

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ร้อยละ...ของเกษตรกรที่นำความรู้ไปปฏิบัติในแปลง
- ปริมาณข้อร้องเรียนในแปลงลดน้อยลง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.รวบรวมข้อมูลแรงงานเก็บเกี่ยวผลทุเรียน	ก.ย-ต.ค2561	10,000		สนง.เกษตรจังหวัด	
2.ประชาสัมพันธ์โครงการ	ต.ค 2561	5,000			
3. ชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ประกอบการเก็บเกี่ยวผลทุเรียนเพื่อร่วมกันจัดทำกิจกรรม	พ.ย 2561	10,000			
4. รับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ	พ.ย-ธ.ค 2561	2,000			
5. ติดต่อวิทยากร	ธ.ค 2561	-			
6. จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม	ธ.ค 2561	10,000			
7. ดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตร	ม.ค 2562	100,000			
8. ประเมินผลการฝึกอบรม	ม.ค 2562	10,000			

ชื่อโครงการ: โครงการ พัฒนาศักยภาพตลาดผลไม้จังหวัดชุมพร

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ด้วยศักยภาพของจังหวัดชุมพรที่มีความได้เปรียบในเชิงสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เอื้อต่อการปลูกพืชสวนและไม้ผล (ทุเรียน)เป็นอันดับ2ของประเทศรองจากจังหวัดจันทบุรี สามารถสร้างรายได้ให้จังหวัดปีละ8,000-10,000ล้านบาทโดยมีผู้ประกอบการรับซื้อ(ล้ง)เป็นส่วนใหญ่กระจายอยู่ในเขตอำเภอหลังสวน,ทุ่งตะโก,สวี ฯลฯ มากกว่า100รายแต่ยังไม่ได้มาตรฐานในการซื้อขายผลผลิตและยังมีการซื้อขายที่ไม่เป็นธรรมกับเกษตรกรดังนั้นสำนักงานพาณิชย์จังหวัดชุมพรจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพตลาดผลไม้จังหวัดชุมพร

สรุปแนวคิดโครงการ

เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับเกษตรกรในการจำหน่ายผลผลิตสินค้าเกษตร(จังหวัดชุมพร) จึงมุ่งเน้นการประเมินศักยภาพตลาดผลไม้ของจังหวัด พร้อมพัฒนาหลักเกณฑ์และแนวทางการปรับปรุงตลาดเพื่อให้มีมาตรฐาน และสามารถต่อยอดเพื่อการส่งออกต่อไปได้

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของตลาดผลไม้จังหวัดชุมพร
- พิจารณาคัดเลือกตลาดที่มีศักยภาพในการพัฒนา
- การกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและสิ่งที่จะตัดมีการพัฒนา
- ชี้แจงหลักเกณฑ์เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับและต้องดำเนินการ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สนง.พาณิชย์จังหวัดชุมพร/กรมการค้าภายใน/ด่านศุลกากรชุมพร สถาบันการเงิน/สนง.อนุคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคชุมพร/หน่วยงานสังกัดกระทรวงเกษตรชุมพร(เกษตรและสหกรณ์จังหวัด/เกษตรจังหวัด/สหกรณ์จังหวัด/ศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัด)
- สนง .อุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดชุมพร

ผลลัพธ์: เกษตรกรได้ขายผลผลิตในราคาที่เป็นธรรม(ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ)

ผลผลิต: มีตลาดผลไม้ที่ได้มาตรฐาน(มีความเป็นธรรมในการซื้อขายผลผลิต)1แห่ง

ตัวชี้วัดของโครงการ: ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มาใช้บริการของตลาด

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของตลาดผลไม้จังหวัดชุมพร	ต.ค.2561-ก.ย.2562	200,000		สนง.เกษตรจังหวัด	
2.พิจารณาคัดเลือกตลาดที่มีศักยภาพในการพัฒนา	ต.ค.2561-ก.ย.2562-	50,000			
3.การกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขและสิ่งที่จะตัดมีการพัฒนา	ต.ค.2561-ก.ย.2562	50,000			
4.การประสานภาคส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและดำเนินการ	ต.ค.2561-ก.ย.2562	5,000,000			
5.ชี้แจงหลักเกณฑ์เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับและต้องดำเนินการ	ต.ค.2561-ก.ย.2562	50,000			

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวธรรมชาติ / เชิงนิเวศ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดชุมพรมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบ และตามหมู่เกาะต่างๆ โดยจังหวัดชุมพรเองก็มีชื่อเสียงในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติอยู่แล้ว

ตารางที่ 3.17-11: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
ชุมพร	**1,301,218**	**5,881**
สุราษฎร์ธานี	5,251,947	68,053
นครศรีธรรมราช	3,429,760	13,587
พัทลุง	1,326,468	2,555

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-3: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดชุมพร

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-12: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[3]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	โครงการศึกษาความพร้อม โอกาสและข้อจำกัดของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการศึกษาความพร้อม โอกาสและข้อจำกัดของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับนักเที่ยว
3.4	โครงการจัดตั้งศูนย์ความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางน้ำ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการสร้างความเชื่อมั่นและเป็นดูและความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
3.5	โครงการจัดตั้งศูนย์เวชศาสตร์ใต้น้ำในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการรักษาและดูแลเวชศาสตร์ใต้น้ำให้มีความหยั่งยืน
3.6	โครงการสร้างศูนย์ข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการสร้างศูนย์รวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรเพื่อบริการให้แก่นักท่องเที่ยว
4.2 / 7.3	โครงการปรับปรุงทัศนคติและศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการปรับปรุงทัศนคติและศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร รวมถึงแนวทางการให้คำแนะนำต่อนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม
5.3	โครงการชุมพรมารินพาร์คโปรเจค	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นโครงการที่นำเอาสินค้าเกษตรและสินค้าอื่นๆมาจัดเป็นโครงการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
5.4	โครงการพัฒนาการเก็บขยะในแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการพัฒนาการเก็บและกำจัดขยะในแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพร
5.4	โครงการสร้างนวัตกรรมการบำบัดน้ำเสียจากชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการบำบัดน้ำเสียที่มาจากชุมชนเพื่อลดมลพิษในน้ำในแหล่งเที่ยว

[3] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
7.1	โครงการสร้างภาพยนตร์นานาชาติเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดยการนำภาพยนตร์นานาชาติเข้ามาเป็นการเล่าเรื่องราวในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
7.1	โครงการส่งเสริมให้มีการถ่ายทำภาพยนตร์ในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการส่งเสริมให้มีการใช้สถานที่ต่างๆในจังหวัดชุมพรเพื่อถ่ายทำภาพยนตร์
7.1	โครงการจัดทำเว็บข้อมูลท่องเที่ยวในจังหวัด (ปัญญาประดิษฐ์)	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการจัดทำเว็บข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยว
7.1	โครงการประกวดภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยงในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	เป็นการประกวดภาพถ่ายแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดชุมพรเพื่อเป็นการสร้างกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัด
5.1	จัดทำป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดชุมพร	แขวงทางหลวงชนบทชุมพร	จัดทำป้ายบอกทางสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่
5.2 / 5.3	ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว / ปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (แผนพัฒนาจังหวัด)	ที่ทำการปกครองอำเภอ สนง.โยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดชุมพร	ปรับปรุง / พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวและภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
5.1	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและการท่องเที่ยว (แผนพัฒนาจังหวัด)	แขวงทางหลวงชุมพร, แขวงทางหลวงชนบท และที่ทำการปกครองอำเภอ	ปรับปรุง / พัฒนา ถนนและโครงสร้างทางถนนที่เชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
3.5	โครงการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยเมืองชุมพรตามแนวพระราชดำริ (แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.ป้องกันและสาธารณภัยจังหวัด	พัฒนาแผนงานป้องกันน้ำท่วม และขุดคลองผันน้ำคลองชุมพร
5.4	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่น	สนง.ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดฯ	ส่งเสริมแนวทางการดูแลสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	โครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลชุมพร(แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
3.5	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนชุมพร โครงการจัดตั้งศูนย์บรรเทาสาธารณภัยทางทะเล (แผนพัฒนาจังหวัด)	ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร / อบต.สะพลี	ส่งเสริมาตรการดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว และชมชนในพื้นที่
3.3 / 3.4 / 4.1	โครงการเพิ่มศักยภาพศูนย์ปฏิบัติการท่องเที่ยว One Stop Service (แผนพัฒนาจังหวัด)	ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร	พัฒนาศักยภาพการให้บริการด้านการท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ปฏิบัติการการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงกับภาคเครือข่าย ในการให้บริการและดูแลด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-13: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ 3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
	3.3 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว
4.เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.5 การประเมินมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแนวทางปรับปรุง (ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า) 5.6 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว 6.2 การส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว 6.3 การพัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุนในบริเวณ 6.4 การปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 3.17-4: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดชุมพร

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-14: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[4]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.1 / 2.2 / 3.1 / 3.2 / 3.6 / 5.5 / 5.6 / 6.2 / 6.3 / 7.2	โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว	ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ศึกษาความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ พร้อมจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
3.3	โครงการสัมมนาผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร	มาอบรมให้ความรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบเพื่อให้ผู้ประกอบการด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
4.1 / 4.3	โครงการการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวให้เป็นมาตรฐานในจังหวัดชุมพร	พัฒนายกระดับความสามารถด้านมัคคุเทศก์และคู่มือให้ทันสมัยรองรับการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร

[4] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
6.1	โครงการ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการบูรณาการเป็นกิจกรรมเชิงกีฬา	มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการนำกีฬามาบูรณาการเพื่อจัดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรม 3 อย่าง 1.วิ่ง 2.ปั่นจักรยาน 3.ว่ายน้ำ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
6.4	โครงการพัฒนาของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว	การประกวดหรือส่งเสริมการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์จากแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดชุมพร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร
7.3	ปลูกจิตรสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล	ลดปริมาณขยะที่ถูกทิ้งลงสู่ธรรมชาติในแม่น้ำลำคลอง และท้องทะเลที่จะส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล และสิ่งมีชีวิตในท้องทะเล โดยเฉพาะกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว ที่จะทำให้สภาพแหล่งท่องเที่ยวใต้ท้องทะเลชุมพรขาดความสวยงาม	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดอย่างยั่งยืน
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดชุมพรมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีศักยภาพจำนวนมาก แต่ยังขาดแผนงานหรือทิศทางการพัฒนาแบบบูรณาการของจังหวัด
สรุปแนวคิดโครงการ • ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว พร้อมวางยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม • ประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ พร้อมวางแผนในการรองรับนักท่องเที่ยว พร้อมแนวทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน ที่ครอบคลุมในเรื่องของการดูแลสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว • กำหนดแนวทางมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมของจังหวัด • พัฒนาแนวทางการส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว • ส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว • จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ สร้างแบรนด์ และการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (สำรวจข้อมูล วิเคราะห์) • สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และการทำประชาคม • จัดทำแผนยุทธศาสตร์ • สำรวจและประเมินสภาพแหล่งท่องเที่ยว • จัดทำแผนงานบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว • พัฒนามาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาธุรกิจสนับสนุนในแหล่งท่องเที่ยว • จัดทำแผนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / อบจ. / สนง.พาณิชย์จังหวัด / อุทยานแห่งชาติ / ภาคเอกชน / ททท.สนง.จังหวัด / สถาบันการศึกษา
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
ผลผลิต: มีแผนงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
ตัวชี้วัดของโครงการ: • ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น • ร้อยละของจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว (สำรวจข้อมูล วิเคราะห์)				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ	
สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว และการทำประชาคม					
จัดทำแผนยุทธศาสตร์					
สำรวจและประเมินสภาพแหล่งท่องเที่ยว					
จัดทำแผนงานบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
พัฒนามาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาธุรกิจสนับสนุนในแหล่งท่องเที่ยว					
จัดทำแผนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด					

ชื่อโครงการ: โครงการสัมมนาผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผู้ประกอบการการท่องเที่ยวหลากหลายจึงจำเป็นต้องมีการจัดสัมมนาเพื่อให้รับทราบแนวทางและการแก้ปัญหาด้านการท่องเที่ยว
สรุปแนวคิดโครงการ จัดสัมมนา1-2วันโดยเชิญนายทะเบียนหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวมาอบรมให้ความรู้ถึงแนวทางการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบเพื่อให้ผู้ประกอบการด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ อบรมให้ความรู้ให้กับผู้ประกอบการ พร้อมตอบปัญหาและการแก้ปัญหาให้แก่ผู้เข้าอบรม
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานต้องขอความร่วมมือโดยสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในจังหวัดชุมพร
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: • ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติตนในการบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างถูกวิธี • ความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวในการเข้ามาท่องเที่ยว
ผลผลิต: มีการอบรมผู้ประกอบการในการบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างถูกวิธี
ตัวชี้วัดของโครงการ: • รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น5% • รายได้ของผู้ประกอบการหรือประชากรในจังหวัดเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น –สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
จัดสัมมนา อบรมให้ความรู้แก่ผู้เข้าอบรม	2วัน	200,000	วิทยากรผู้นำอบรม ผู้ประกอบการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวให้เป็นมาตรฐานในจังหวัดชุมพร
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดชุมพรเป็นเมืองที่มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี จำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ 1.พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว 2.พัฒนาคู่มือแหล่งท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์
สรุปแนวคิดโครงการ พัฒนายกระดับความสามารถด้านมัคคุเทศก์และคู่มือให้ทันสมัยรองรับการเพิ่มจำนวนของนักท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1.การพัฒนาศักยภาพของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวให้มีทักษะและความชำนาญ 2.พัฒนาคู่มือแหล่งท่องเที่ยวให้ทันสมัยและคู่มือมัคคุเทศก์ให้เป็นสากล
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ททท./สมาคม
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: บุคลากรด้านการท่องเที่ยว(มัคคุเทศก์)มีความรู้ความสามารถและมีคู่มือที่ทันสมัย
ผลผลิต: มีมัคคุเทศก์และคู่มือที่ได้มาตรฐาน
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น5%ต่อปี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.การพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์	3วัน	300,000	วิทยากร	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
2.การพัฒนาคู่มือแหล่งท่องเที่ยว	ต.ค-พ.ย	1,000,000	แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว		

ชื่อโครงการ: โครงการ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการบูรณาการเป็นกิจกรรมเชิงกีฬา
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดชุมพรเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและกีฬาในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวและแข่งกีฬาบ่อยครั้ง เช่น หน่วยงานระดับเขต ระดับระเทศ ในแต่ละครั้งจะมีทั้งนักกีฬา โค้ช ผู้ติดตามมาพักในจังหวัดทำให้เกิดรายได้
สรุปแนวคิดโครงการ มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการนำกีฬามาบูรณาการเพื่อจัดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรม 3 อย่าง 1.วิ่ง 2.ปั่นจักรยาน 3.ว่ายน้ำ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1.จัดการส่งเสริมกีฬาเพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวในการแข่งขัน “วิ่งปั่นว่าย” 2. จัดกิจกรรมกีฬานานชาติ ไตรกีฬา
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการแข่งขันเพื่อเสริมสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดโดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการนำกีฬามาบูรณาการเพื่อจัดกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยว
ผลผลิต: มีกิจกรรมการแข่งขัน “วิ่งปั่นว่าย”ของจังหวัดชุมพร
ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาร่วมกิจกรรม / รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น5-10%ต่อปี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
จัดการแข่งขันกิจกรรม “วิ่งปั่นว่าย” ครั้งละ3วัน	ม.ค-มี.ค	3,000,000	วิทยากร	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด/ ททท. สมาคมไตรกีฬา	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ปัจจุบันความต้องการของที่ระลึกของนักท่องเที่ยวถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักท่องเที่ยวถือว่ามีความจำเป็นเพื่อต้องการเก็บสะสมหรือเป็นของฝาก
สรุปแนวคิดโครงการ การประกวดหรือส่งเสริมการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์จากแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึกให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดชุมพร
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ การส่งเสริมการคิดสิ่งประดิษฐ์หรือจัดทำรูปแบบของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเป็นของที่ระลึกจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานต้องขอความร่วมมือโดยสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องในจังหวัดชุมพร
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: ผู้ประกอบการได้มีการออกแบบสินค้าของที่ระลึกประจำท่องถิ่นหรือแหล่งท่องเที่ยวของตนเอง
ผลผลิต: ของที่ระลึกในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสินค้าประจำท่องถิ่น
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกเพิ่มขึ้น 5-10ต่อปี%

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ให้ความรู้และทักษะในการสร้างสิ่งประดิษฐ์ให้ถูกใจนักท่องเที่ยว	ครั้งละ 7 วัน	5,000,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการปลูกจิตสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ความสวยงามของทะเลไทยขึ้นชื่อติดอันดับโลก แต่ในขณะเดียวกันประเทศของเราก็ติดอันดับที่ 6 ของประเทศที่ปล่อยขยะลงสู่ทะเลมากที่สุดในโลก มากถึง 1 ล้านตันต่อปี จากการเปิดเผยของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชี้ว่าขยะในทะเลส่วนใหญ่มาจากแหล่งท่องเที่ยว ถัดมาคือขยะจากการทำการประมง ไม่เฉพาะแค่การท่องเที่ยวแต่รวมไปถึงขยะที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ส่วนหนึ่งปัญหาขยะล้นทะเลไทยเป็นเพียงหนึ่งในหลายปัญหาที่สะท้อนให้เห็นว่าบ้านเรายังขาดการจัดการขยะอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สวนทางกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และตัวเลขที่เพิ่มขึ้นการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวในประเทศไทย ดังนั้น จังหวัดชุมพร จึงขอจัดทำโครงการปลูกสร้างจิตรสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล

สรุปแนวคิดโครงการ

ลดปริมาณขยะที่ถูกทิ้งลงสู่ธรรมชาติ ในแม่น้ำลำคลอง และท้องทะเล ที่จะส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล และสิ่งมีชีวิตในท้องทะเล โดยเฉพาะกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว ที่จะทำให้สภาพแหล่งท่องเที่ยวใต้ท้องทะเลชุมพร ขาดความสวยงาม

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

1. อบรมให้ความรู้คัดแยกขยะต้นทางในภาคครัวเรือน ชุมชน สถานศึกษา
2. อบรมให้ความรู้การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ (การทำปุ๋ยหมัก การทำสิ่งประดิษฐ์)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การประสานความร่วมมือกับชุมชนชายฝั่งทะเล องค์การปกคลองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา และผู้ประกอบการท่องเที่ยวในชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ

ผลลัพธ์: จำนวนขยะในครัวเรือนถูกปล่อยลงแม่น้ำ ลำคลอง และทะเลลดลง ทรัพยากรทางทะเลได้รับผลกระทบจากขยะน้อยลง

ผลผลิต: ชุมชนชายฝั่งทะเลที่ดำเนินการท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนร้อยละของชุมชนชายฝั่งทะเลที่ผ่านการอบรม
- ปริมาณขยะถูกทิ้งลงแม่น้ำ และทะเลลดลง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
อบรมเชิงปฏิบัติการครัวเรือนชุมชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนาไปใช้ประโยชน์ ในพื้นที่และมีส่วนร่วมในการลดคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง (3Rs) และแปรรูปขยะมูลฝอยในเป้าหมาย (ในพื้นที่ชุมชนที่ติดกับพื้นที่ทางทะเล6อำเภอ)	ตุลาคม 2560 – กันยายน 2561 (1 ปี งบประมาณ)	1,000,000	วิทยากรที่มีความรู้ และเชี่ยวชาญด้านขยะ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร	

3.2.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ซึ่งในที่นี้ได้มีนำแนวคิดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) และห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามาปรับใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อให้การขับเคลื่อนมีทิศทางที่ชัดเจนมากที่สุด

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ปาล์มน้ำมัน	- มีการปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุดในพื้นที่ - มีโอกาสที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นไบโอดีเซล ซึ่งมีความต้องการจากตลาดที่สูงมากอยู่ และผลผลิตอื่นๆ ก็สามารถนำมาแปรรูปอื่นได้เช่นกัน
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (เชิงนิเวศ) จำนวนมาก โดยมีหลากหลายรูปแบบ - จังหวัดสุราษฎร์ธานีถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและรู้จักเป็นอย่างดี

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ปาล์มน้ำมัน</u>

ภายใต้ประเด็นปาล์มน้ำมัน ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า(Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน 1.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพตลาดและคู่แข่งสำคัญ 1.3 การจัดการข้อมูลการตลาด 1.4 การวางแผนการผลิต
2.ปัจจัยพื้นฐานและ การพัฒนาเกษตรกร	2.1 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต 2.2 การบริหารจัดการน้ำ 2.3 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.4 แนวทางการรับมือกับภัยพิบัติ 3.6 การปรับปรุงแนวทางการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP) 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1	โครงการศูนย์วิจัยราคา, ผลผลิต,พันธ์ปาล์ม พัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี	รวบรวมองค์ความรู้ วิจัย วิเคราะห์ พัฒนาพันธ์ปาล์มน้ำมัน เพื่อเผยแพร่ให้เกษตรกรผู้เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน วิธีการปลูกที่ถูกต้อง สามารถเพิ่มผลผลิตน้ำมันให้สูงขึ้น ขั้นตอนการเก็บผลผลิต ตามระยะเวลา วิธีเก็บรักษา และ การรักษาสภาพแวดล้อม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.1	โครงการผลิตปาล์ม 4.0 อัจฉริยะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	พัฒนาแหล่งพื้นที่ทดสอบ (Pilot Area) การปลูกปาล์มน้ำมันที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ในการผลิต จัดเก็บและขนส่ง รวมถึงเป็นแหล่งทดสอบงานวิจัยต่างๆ ในพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยี Precision Agriculture ซึ่งเป็นการใช้ระบบ Sensor และกล้องในการปลูกปาล์มเพื่อเพิ่มผลผลิต เช่น การดูพื้นที่การปลูก การดูแหล่งน้ำ การหาต้นปาล์มที่เป็นโรค หรือการวางแผนระยะห่างระหว่างต้น	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.2/1.3/1.4	โครงการวิเคราะห์ ข้อมูลการตลาด,ข้อมูลการเปรียบเทียบทางการตลาด และ ข้อมูลการวางแผนการผลิต	เพื่อพัฒนาข้อมูลทางการตลาด, การเปรียบเทียบข้อมูล, และ ข้อมูลทางการวางแผนการผลิต ของปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อ นำฐานข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการวางแผนกิจกรรม/โครงการสนับสนุน ที่เป็นประโยชน์ต่อ เกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และ ใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้บริหาร จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.1	โครงการส่งเสริมการแปรรูปปุ๋ยหมักชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต และ รักษาธรรมชาติ	เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี, อนุรักษ์ธรรมชาติ และ กำจัดการปาล์มที่เหลือจากกระบวนการเก็บ ซึ่งย่อยสลายยาก มาสร้างเป็นปุ๋ยหมักชีวภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูกน้ำมัน	สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2.2	โครงการบริหารจัดการน้ำ	สนับสนุนการเข้าถึง แหล่งน้ำของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ที่ไม่อยู่ในพื้นที่ของ ชลประทาน	สำนักงานชลประทานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2.3	โครงการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	เพื่อรวมกลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายช่วยเหลือกัน ทั้งในด้านการผลิตและการตลาด เพื่อส่งเสริมพัฒนาเครือข่ายการผลิต การตลาดให้เข้มแข็ง สามารถเพิ่มปริมาณธุรกิจ ให้สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	สหกรณ์จังหวัด
3.5	โครงการลด Carbon Footprint จากการผลิตน้ำมันจากปาล์มน้ำมัน *เสริม	เพื่อพัฒนาบุคลากรของ ผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม ให้สามารถจัดทำข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร และคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กรได้ แสดงข้อมูลปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยจากการดำเนินงานขององค์กร อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับโรงงาน ระดับอุตสาหกรรม ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	สำนักงานอุตสาหกรรม และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
3.6	โครงการผลิตแรงงานที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาด	เพื่อเพิ่มแรงงานที่มีความรู้ความสามารถสูง พร้อมปฏิบัติงาน พัฒนากำลังแรงงานให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพให้สมดุลกับตลาดแรงงาน	สำนักงานแรงงานจังหวัด
5.1	โครงการศึกษาการจัดเก็บและขนส่งน้ำมันปาล์ม	เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง, การสร้างมูลค่าเพิ่ม และ รักษาคุณภาพ	สำนักงานอุตสาหกรรม และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

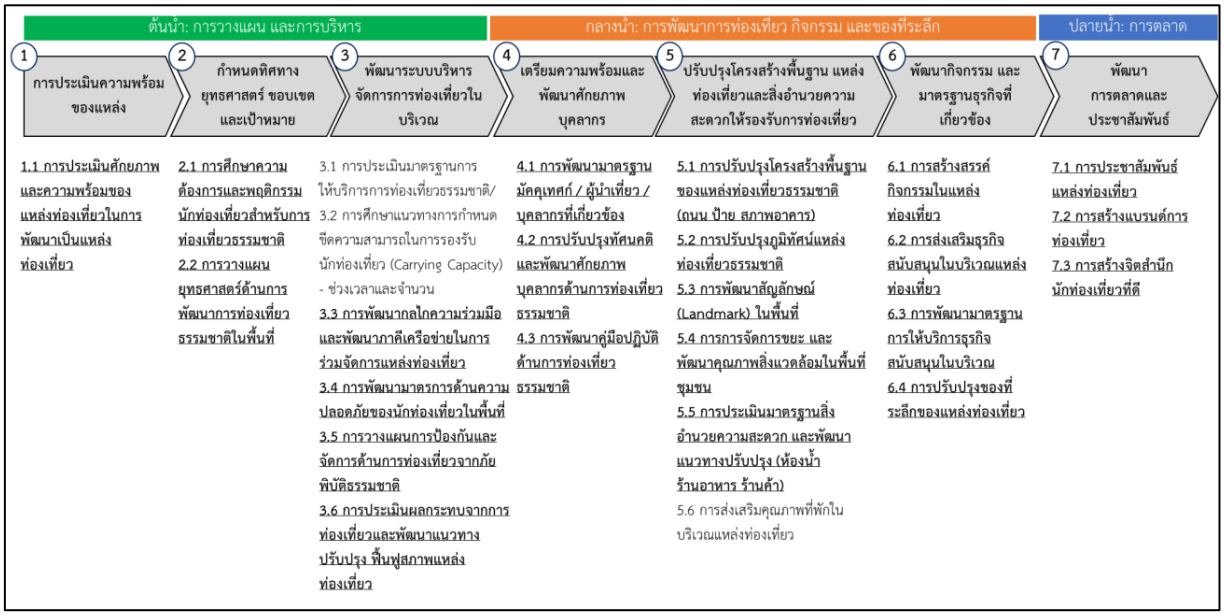

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ 3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.6 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
3.1 / 3.6 / 5.5 / 5.6	โครงการมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	เพื่อ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว และ เกิดการวางแผนอย่างยั่งยืน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3.2	โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) นักท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ศึกษาแนวทางในการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ใน มิติของช่วงเวลาและปริมาณ โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว และ การปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยภากนอกทุกมิติ โดยอาจต่อยอดจากฐานความรู้ที่เคยศึกษามาใน พ.ท เกาะสมุย และ เกะบริวาร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ปาล์มน้ำมัน

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นแหล่งที่มีเนื้อที่เพาะปลูก และผลผลิตทางด้านปาล์มน้ำมันสูงที่สุดในกลุ่มภาคใต้อ่าวไทย
- ปาล์มน้ำมันมีโอกาสที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นไบโอดีเซล ซึ่งมีความต้องการจากตลาดที่สูงมากอยู่
- ผลผลิตของปาล์มในส่วนอื่นๆ ยังสามารถนำไปพัฒนาและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอีกได้

ตารางที่ 3.17-15: สรุปพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2557	2558	2557	2558
ประเทศไทย	4,276,240	4,515,679	11,015,872	10,944,884
ภาคใต้	3,698,161	3,883,736	9,893,836	9,846,491
กลุ่มอ่าวไทย	2,139,683	2,265,896	5,679,730	5,648,833
สุราษฎร์ธานี	**992,761**	**1,031,533**	**2,830,362**	**2,787,202**
นครศรีธรรมราช	298,849	343,954	751,605	829,617
พัทลุง	36,401	41,464	71,018	76,045
ชุมพร	811,672	848,945	2,026,745	1,955,969
กลุ่มชายแดน	192,719	224,710	330,587	340,596
กลุ่มอันดามัน	1,365,759	1,393,130	3,883,519	3,857,062

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-5: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการ รองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-16: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[5]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.4	การพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์เกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี	เครือข่าย เป็นกลไกประสานผลประโยชน์และช่วยเหลือเกื้อกูลกันของคน กลุ่มคน และองค์กรต่างๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคม เนื่องจากเครือข่ายมีบทบาทสำคัญ ดังนี้ 1. เป็นช่องทางที่ส าคัญในการสร้างกระบวนการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน 2. เป็นแหล่งรวบรวม เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และรับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่างๆ 3. เป็นเวทีของการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างองค์กรที่รวมกันเป็นเครือข่าย 4. ทำให้เกิดการเสริมพลังในการทำกิจกรรมต่างๆ เป็นการเสริมสร้างจุดแข็งให้กับองค์กรที่รวมกัน
2.5	ธ.ก.ส.โครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูการผลิต	ธ.ก.ส	ธ.ก.ส สถาบันการเงินภาครัฐ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือเกษตรกร

[5] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.1/3.2/3.3	การจัดการสวนปาล์มน้ำมัน	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน จ.สุราษฎร์ธานี	องค์ความรู้ที่สำคัญด้านการจัดการสวนปาล์ม ที่ครอบคลุมความรู้ตั้งแต่ การเลือกพื้นที่, การเตรียมพื้นที่, การปลูกและดูแลรักษา, การใส่ปุ๋ย,การให้น้ำ, การตัดแต่งทางใบ, การเก็บเกี่ยว, การกองทางใบ, การเลือกซื้อพันธุ์ปาล์มน้ำมัน, การบันทึกข้อมูล
3.5	การเพิ่มผลิตผลแรงงาน	สนง.แรงงานจังหวัด	แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ครอบคลุมการบริหารจัดการแรงงาน
6.1	เครือข่ายของการค้าลานเท จังหวัดสุราษฎ์ธานี	สมาคมการค้าลานเท / สนง.เศรษฐกิจการเกษตรที่ 8	เครือข่ายการค้าลานเท รวมกลุ่มกันในนามสมาคมการค้าลานเท เพื่อนำเสนอการพัฒนากิจกรรมที่สำคัญในการยกระดับมาตรฐานลานเท พร้อมทั้ง แลกเปลี่ยนข้อมูล
6.2	หลักประกันเกษตรกร	ธ.ก.ส / บสย.	สาบันของรัฐมีหน่วยงานสนับสนุน โครงการหลักประกันช่วยเหลือเกษตรกร / SMEs

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-17: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมัน 1.2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพตลาดและคู่แข่งสำคัญ 1.3 การจัดการข้อมูลการตลาด 1.4 การวางแผนการผลิต
2.ปัจจัยพื้นฐานและ การพัฒนาเกษตรกร	2.1 การพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต 2.2 การบริหารจัดการน้ำ 2.3 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้เกษตรกร และสถาบันด้านการเกษตร
3.การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.4 แนวทางการรับมือกับภัยพิบัติ 3.6 การปรับปรุงแนวทางการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP) 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้า

แผนภาพที่ 3.17-6: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมันของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-18: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[6]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1	โครงการศูนย์วิจัยราคาผลผลิต พันธุ์ปาล์ม พัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี	รวบรวมองค์ความรู้ วิจัย วิเคราะห์ พัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมัน เพื่อเผยแพร่ให้เกษตรกรผู้เพาะปลูกปาล์มน้ำมันวิธีการปลูกที่ถูกต้อง สามารถเพิ่มผลผลิตน้ำมันให้สูงขึ้น ขั้นตอนการเก็บผลผลิต ตามระยะเวลา วิธีเก็บรักษา และการรักษาสภาพแวดล้อม	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.1	โครงการผลิตปาล์ม 4.0 อัจฉริยะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี	พัฒนาแหล่งพื้นที่ทดสอบ (Pilot Area) การปลูกปาล์มน้ำมันที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ในการผลิต จัดเก็บ และขนส่ง รวมถึงเป็นแหล่งทดสอบงานวิจัยต่างๆ ในพื้นที่โดยใช้เทคโนโลยี Precision Agriculture ซึ่งเป็นการใช้ระบบ Sensor และกล้องในการปลูกปาล์มเพื่อเพิ่มผลผลิต เช่น การดูพื้นที่การปลูก การดูแหล่งน้ำ การหาต้นปาล์มที่เป็นโรค หรือการวางแผนระยะห่างระหว่างต้น	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
1.2/1.3/1.4	โครงการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด,ข้อมูลการเปรียบเทียบทางการตลาด และ ข้อมูลการวางแผนการผลิต	เพื่อพัฒนาข้อมูลทางการตลาด การเปรียบเทียบข้อมูล, และ ข้อมูลทางการวางแผนการผลิตของปาล์มน้ำมัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อ นำฐานข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการวางแผนกิจกรรม/โครงการสนับสนุน ที่เป็นประโยชน์ ต่อ เกษตรกร ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน และใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้บริหารจังหวัด และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2.1	โครงการส่งเสริมการแปรรูปปุ๋ยหมักชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต-รักษาธรรมชาติ	เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี, อนุรักษ์ธรรมชาติ และกำจัดการปาล์มที่เหลือจากกระบวนการเก็บ ซึ่งย่อยสลายยาก มาสร้างเป็นปุ๋ยหมักชีวภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูกน้ำมัน	สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

[6] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.2	โครงการบริหารจัดการน้ำ	สนับสนุนการเข้าถึง แหล่งน้ำของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ที่ไม่อยู่ในพื้นที่ของชลประทาน	สำนักงานชลประทานจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2.3	โครงการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	เพื่อรวมกลุ่มเกษตรกร,สหกรณ์ ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายช่วยเหลือกัน ทั้งในด้านการผลิตและการตลาด เพื่อส่งเสริมพัฒนาเครือข่ายการผลิตการตลาดให้เข้มแข็ง สามารถเพิ่มปริมาณธุรกิจให้สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด
3.5	โครงการลด Carbon Footprint จากการผลิตน้ำมันจากปาล์มน้ำมัน *เสริม	เพื่อพัฒนาบุคลากรของ ผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม ให้สามารถจัดทำข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กรและคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กรได้ แสดงข้อมูลปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยจากการดำเนินงานขององค์กร อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับโรงงาน ระดับอุตสาหกรรมจังหวัด	สำนักงานอุตสาหกรรม และสำนักงานพาณิชย์จังหวัด
3.6	โครงการผลิตแรงงานที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาด	เพื่อเพิ่มแรงงานที่มีความรู้ ความสามารถสูง พร้อมปฏิบัติงาน พัฒนากำลังแรงงานให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพให้สมดุลกับตลาดแรงงาน	สำนักงานแรงงานจังหวัด
5.1	โครงการศึกษาการจัดเก็บและขนส่งน้ำมันปาล์ม	เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง, การสร้างมูลค่าเพิ่ม และ รักษาคุณภาพ	สำนักงานอุตสาหกรรม และสำนักงานพาณิชย์

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการขับเคลื่อนงานวิจัยปาล์มน้ำมันสู่การใช้ประโยชน์
ที่มา / หลักการและเหตุผล: • แก้ปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูง และ ผลผลิตต่ำ • การแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าปาล์มน้ำมันอยู่ในวงจำกัด เช่น น้ำมันปาล์มดิบ, ไบโอดีเซล ซึ่งมีมูลค่าต่ำ • การใช้ประโยชน์จากปาล์มน้ำมันยังไม่ครอบคลุม เช่น ต้นปาล์มน้ำมันที่หมดสภาพ • ยังไม่มีเครือข่ายหน่วยงานวิจัย
สรุปแนวคิดโครงการ • การลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต และ การสร้างงานได้ที่มั่นคง • การสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตปาล์มน้ำมัน • การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานวิจัย
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • การวิจัยและพัฒนา - ต้นน้ำ – วิจัยพัฒนาพันธุ์ปาล์มที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และให้ผลผลิตสูง - การจัดการสวน,การจัดการธาตุอาหาร และการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม - กลางน้ำ – การวิจัยพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม - การสกัดวิตามินอี และ สารแคโรทีนอยด์จากน้ำมันปาล์มดิบ - การใช้ประโยชน์จากต้นปาล์มน้ำมันที่หมดอายุ -เครื่องวัดเปอร์เซ็นต์น้ำมันจากทลายปาล์ม • การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานวิจัยพัฒนา
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • กลไกการดำเนินงาน คือ คณะกรรมการบริหารปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี • หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี • สถาบันการศึกษา • สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สวพ7 และ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี
ผลลัพธ์: เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น / มีงานวิจัยที่สามารถนำไปต่อยอดได้
ผลผลิต: • มีคณะกรรมการบริหารปาล์ม • มีเครือข่ายหน่วยงานวิจัย • มีผลงานวิจัย
ตัวชี้วัดของโครงการ: ต้นทุนการผลิตลดลง / การเพิ่มมูลค่าของปาล์ม

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ปาล์มน้ำมัน จ.สุราษฎร์ธานี	ต.ค.-พ.ย.			สนง.เกษตร จังหวัด	
ประชุมเครือข่ายหน่วยวิจัย				สนง.เกษตร จังหวัด	
พัฒนาโครงการ				สนง.เกษตร จังหวัด	
อนุมัติโครงการ	ธ.ค.			สนง.เกษตร จังหวัด	
ดำเนินงานวิจัยตามโครงการ	ม.ค.			หน่วยวิจัย	
รายงานผล	ก.ค.			หน่วยวิจัย	
ถ่ายทอดงานวิจัย	ก.ย.			หน่วยวิจัย	

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมปุ๋ยหมักชีวภาพจากปาล์ม
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 1,130,805 ไร่ พื้นที่ให้ผล 1,031,533 ไร่ ผลผลิตต่อไร่ 2,702 กก ต่อไร่ เกษตรกรยังประสบปัญหาต้นทุนในการผลิตปาล์มน้ำมันสูง ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยหมักชีวภาพในการลดต้นทุนการผลิต และช่วยดค่าใช้จ่าย
สรุปแนวคิดโครงการ ส่งเสริมความรู้เรื่องการใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพจากปาล์มและปุ๋ยอินทรีย์
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • อบรมถ่ายทอดความรู้ให้เกษตรกร • ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปปุ๋ยหมักชีวภาพจากปาล์ม
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.เกษตร ร่วมมือกับเครือข่ายเกษตรกรในพื้นที่
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัด
ผลลัพธ์: • เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ และสามารถนำไปลดต้นทุนในการผลิตปาล์มน้ำมันลงได้
ผลผลิต: มีการอบรมเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการ 850 ราย
ตัวชี้วัดของโครงการ: ร้อยละของเกษตรกรที่ผ่านการเข่าร่วมสามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
จัดเวทีชุมชน ถามความต้องการ	ตค. 2561 – สค. 2562	8,200,000		สนง.เกษตรจังหวัด	
จัดทำรายละเอียดโรงการ					
ประชาสัมพันธ์โครงการ					
รับสมัครและคัดเลือก					
อบรม และให้การสนับสนุน					
ติดตามผล					

ชื่อโครงการ: โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบการกระจายน้ำให้กับพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน 1,130,805 ไร่ พื้นที่ให้ผล 1,031,533 ไร่ ผลผลิตต่อไร่ 2,702 กก ต่อไร่ เกษตรกรประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งน้ำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งและช่วงฝนทิ้งท้าย
สรุปแนวคิดโครงการ จัดหาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ก่อสร้างระบบส่งน้ำจากแหล่งต้นทุนในพื้นที่เพื่อกระจายน้ำในแปลงเพาะปลูก ก่อร้างสระเก็บน้ำขนาดเล็กในแปลงสวนปาล์ม ตามความสมัครใจของเกษตรกร
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ก่อสร้างฝายพร้อมระบบส่งน้ำ • ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำพร้อมระบบส่งน้ำ • ก่อสร้างแก้มลิงพร้อมระบบกระจายน้ำ • ก่อสร้างสระเก็บน้ำขนาดเล็ก
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • บูรณาการร่วมกับกรมป่าไม้จังหวัด / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด / เกษตรและสหกรณ์จังหวัด / สหกรณ์การเกษตรในพื้นที่
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: ชลประทานจังหวัด
ผลลัพธ์: มีแหล่งน้ำพร้อมระบบกระจายน้ำ
ผลผลิต: มีน้ำต้นทุนสนับสนุนแปลงเพาะปลูกปาล์ม
ตัวชี้วัดของโครงการ: • ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.พิจารณาความเหมาะสมของโครงการ	ม.ค.-ก.ย. 2560	462,700,000		ชลประทานจังหวัด	
2.เสนอแผนงานและงบประมาณ	ส.ค.-ก.ย. 2560				
3จัดทำประมาณการเสนอของบประมาณ	มิ.ย.-ก.ย. 2561				
4.ก่อสร้าง	ต.ค.-ก.ย. 2562				

ชื่อโครงการ: โครงการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายสหกรณ์

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่ยังเป็นรายย่อย ขาดการรวมกลุ่ม และองค์ความรู้ในการบริหารจัดการสวน และยังเข้าไม่ถึงการให้บริการของภาครัฐ ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ

การรวมกลุ่มของเกษตรกรยังขาดความเข้มแข็งและยังไม่มีการเชื่อมโยงเครือข่าย ทำให้เข้าม่ถึงแหล่งเงินทุน และขาดอำนาจการต่อรอง

สรุปแนวคิดโครงการ

- ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนปาล์ม มุ่งเน้นให้เป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้การบริหารจัดการสวนปาล์มที่มีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรชาวสวนปาล์ม
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร
- ถ่ายทอดองค์ความรู้การบริหารจัดการสวน
- เชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรชาวสวนปาล์ม

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- จัดตั้งคณะกรรมการบริหารปาล์มน้ำมันของจังหวัด โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ สนง.เกษตรจังหวัด / สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์จังหวัด / ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน / สถานีพัฒนาที่ดิน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัด

ผลลัพธ์: เกษตรกรมีความสามารถในการบริหารจัดการสวนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลผลิต:

- มีการรวมกลุ่มเกษตรกรชาวสวนปาล์ม
- มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนปาล์ม
- เกษตรกรมีความรู้ในการบริหารจัดการสวน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ต้นทุนลดลง / ผลผลิตเพิ่มขึ้น
- จำนวนกลุ่ม / จำนวนเกษตรกร

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
พัฒนาโครงการ / อนุมัติ				สนง.เกษตรจังหวัด	
ประชาสัมพันธ์โครงการ					
ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร					
เชื่อมโยงเครือข่าย					
ถ่ายทอดองค์ความรู้					
ติดตามและประเมินผล					

ชื่อโครงการ: โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันให้ได้รับเครื่องหมายลดคาร์บอน
ที่มา / หลักการและเหตุผล: สภาวะโลกร้อนส่งผลกระทบอย่างรุนแรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสิ่งมีชีวิตบนโลกได้ จึงมีแนวคิดในการพัฒนาการทำอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมขึ้นมา เพื่อลดคาร์บอน
สรุปแนวคิดโครงการ • สร้างการรับรู้ถึงการจัดการสิ่งแวดล้อม • ยกระดับกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม • พัฒนามาตรฐานการผลิต และสร้างโอกาสทางการค้า
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • จัดจ้างที่ปรึกษา • พัฒนาข้อกำหนดเฉพาะผลิตภัณฑ์ • จัดทำฉลากคาร์บอน
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมพัฒนากับองค์การบริหารก๊าซเรือนกระจก และสนง.พาณิชย์จังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
ผลลัพธ์: เพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วม / ยกระดับมาตรฐานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ผลผลิต: มีการฝึกอบรม และการให้คำปรึกษากับโรงงานที่เข้าร่วม / โรงงานที่เข้าร่วมได้รับเครื่องหมายฉลากคาร์บอน
ตัวชี้วัดของโครงการ: ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.ประชาสัมพันธ์โครงการ				สนง. อุตสาหกรรม จังหวัด	
2.จัดหาผู้เชี่ยวชาญ					
3.อบรมให้ความรู้					
4.ให้คำปรึกษา					
5.ประเมินและวิเคราะห์ผล การปล่อยก๊าซ					
6.ดำเนินการขอรับฉลาก					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาออกแบบการจัดเก็บและขนส่งน้ำมันปาล์ม
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ปาล์มน้ำมันให้ผลผลิตไม่สม่ำเสมอ แต่ความต้องการการใช้น้ำมันดิบภายในประเทศมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงต้องมีการสำรองปริมาณไว้ จึงควรมีการพัฒนาแนวทางการจัดเก็บและสำรองปริมาณน้ำมันไว้อย่างเหมาะสม เพื่อรองรับสถานการณ์ที่ขาดได้
สรุปแนวคิดโครงการ • วางแผนการจัดเก็บในช่วงที่มีผลผลิตมาก และนำมาใช้ในช่วงที่ผลผลิตน้อย • ปรับระบบการขนส่งเป็นการขนส่งทางท่อ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • สร้างระบบการจัดเก็บ และขนส่งทางท่อ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการพัฒนาและศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการ ก่อนที่จะวางแผนงานหลักและแจกงานให้หน่วยงานดำเนินการรับไปจัดการต่อไป
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
ผลลัพธ์: มีการลงทุนในการพัฒนาคลังน้ำมัน และระบบขนส่งทางท่อ
ผลผลิต: รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาคลังน้ำมัน และระบบขนส่งทางท่อ
ตัวชี้วัดของโครงการ: ดำเนินการศึกษาภายในขอบเขตที่กำหนดแล้วเสร็จทันเวลาที่กำหนด

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.ประชุมสรุปความต้องการ	ต.ค.-พ.ย. 2560			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
2.จัดหาที่ปรึกษา	พ.ย.-ธ.ค. 2560				
3.ดำเนินการศึกษา สำรวจพื้นที่	ม.ค.-มิ.ย. 2561				
4.รับฟังความคิดเห็น	มิ.ย. 2561				
5.นำเสนอผล	ก.ค. 2561				
6.พิจารณาต่อยอดโครงการ	ส.ค. 2561				

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / ธรรมชาติ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติจำนวนมาก โดยมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งในส่วนของหมู่เกาะ การท่องเที่ยวแบบชุมชน หรือแม้แต่ในหมู่อุทยานแห่งชาติ
- จังหวัดสุราษฎร์ธานีถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและรู้จักเป็นอย่างดีอยู่แล้ว โดยจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ตารางที่ 3.17-19: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
ชุมพร	1,301,218	5,881
สุราษฎร์ธานี	**5,251,947**	**68,053**
นครศรีธรรมราช	3,429,760	13,587
พัทลุง	1,326,468	2,555

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของ

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-7:ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

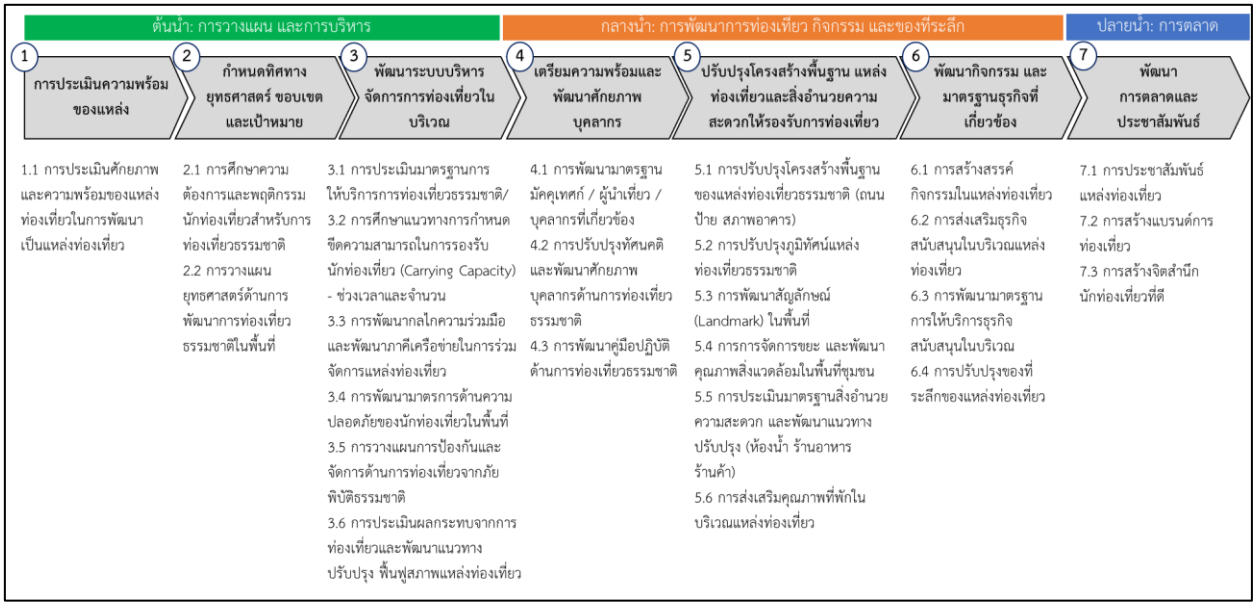

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-20: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[7]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 2.1 / 2.2	การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ (แผนพัฒนาจังหวัด) การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมการท่องเที่ยวจะมีการประเมินการศักยภาพ และความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว และ ศึกษาพฤติกรรมความต้องการของ นักท่องเที่ยว แยกออกเป็น 4 แหล่ง นิเวศ / ทะเล / หมู่เกาะ / วัฒนธรรม/ วิถีชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.3 / 3.4 / 3.5	กลไกความร่วมมือในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว	บูรณาการความร่วมมือในการดูแลความปลอดภัย	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
4.1 / 4.2 / 4.3 / 7.3	การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้องในธุรกิจการท่อเที่ยว	กรมการท่องเที่ยวมีโครงการฝึกอบรมบุคคลากรที่เกี่ยวข้องในธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
5.1 / 5.2	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้ได้มาตรฐานสากล (แผนพัฒนาจังหวัด)	เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวให้ มีมาตรฐาน และ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวทั้งในรูปกลุ่ม / การเดินทางโดยลำพัง	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
3.4 / 3.5	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ	กองกำกับการ 5 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว	จัดหาอุปกรณ์สำหรับตำรวจท่องเที่ยวในการดูแลความปลอดภัย

[7] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.1 / 6.1 / 6.2 / 6.3	โครงการส่งเสริมการจัดการประชุมและนิทรรศการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวจังหวัด	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	พัฒนาศักยภาพการจัดการประชุมและนิทรรศการด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจัดประชุม สัมมนา ด้านการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและงานแสดงด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการจังหวัดสุราษฎร์ธานี
5.5 / 5.6 / 6.2 / 7.1	โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตำบลบางโพธิ์	ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองฯ องค์การบริหารส่วนตำบลบางโพธิ์	ก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในบริเวณ อาทิ ห้องน้ำสาธารณะ ก่อสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ก่อสร้างแพจำหน่ายสินค้าชุมชนตำบลบางโพธิ์
6.1	โครงการส่งเสริมประเพณีชักพระทอดผ้าป่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่อาเซียน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น
7.1 / 7.2	โครงการสร้างแบรนด์สุราษฎร์ธานี เมืองคนดีเที่ยวได้ทั้งปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	จัดทำแบรนด์ สร้างการรับรู้และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว
6.1 / 6.2	โครงการส่งเสริมมหกรรมอาหารเพื่อการท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี	สนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.1 / 5.2 / 5.3	โครงการพัฒนาเกาะกลางบางทะลุเป็นสวนสาธารณะและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี	ปรับปรุงภูมิทัศน์ แหล่งท่องเที่ยว พร้อมพัฒนาองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวสนับสนุน
3.6 / 4.1 / 4.2 / 5.4 / 5.5 / 6.3 / 6.4	โครงการส่งเสริมเพิ่มคุณค่าการท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	กำหนดมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเพื่อดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณแหล่งทั้งหมด พัฒนาศักยภาพบุคลากร ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว และพัฒนารูปแบบของที่ระลึก

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-21: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3.พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ 3.2 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.6 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 3.17-8: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

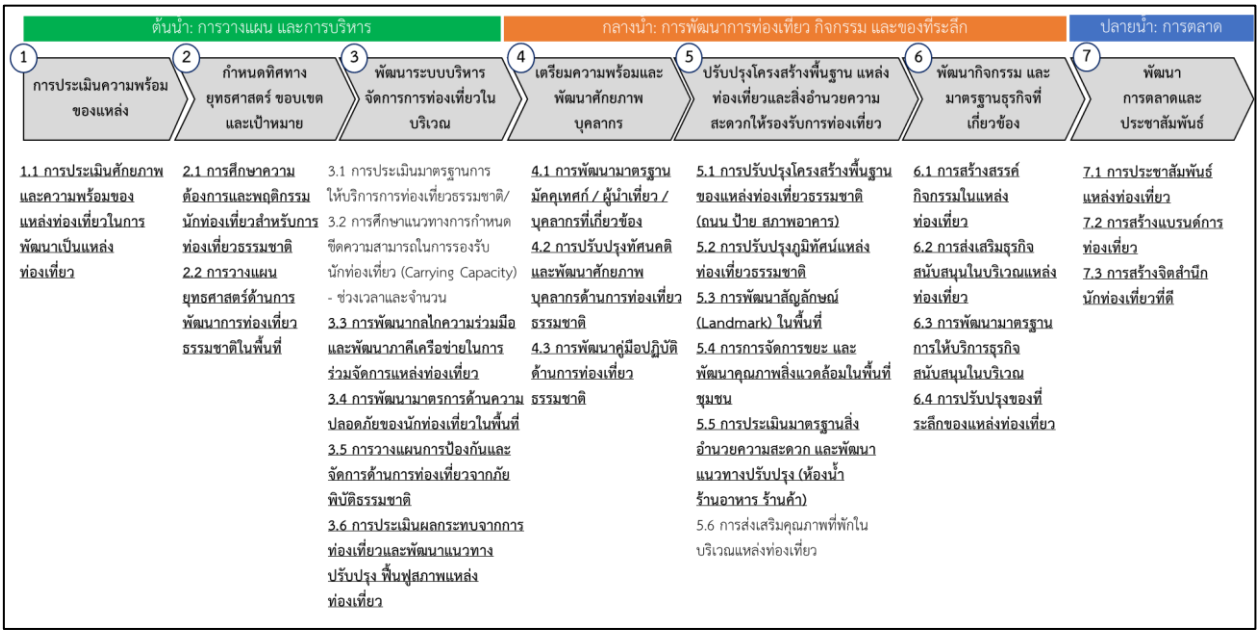

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-22: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[8]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
3.1 / 3.6 / 5.5 / 5.6	โครงการมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว และ เกิดการวางแผนอย่างยั่งยืน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.2	โครงการศึกษาขีดความสามาถในการรองรับ (Carrying Capacity) นักท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ศึกษาแนวทางในการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ในมิติของช่วงเวลาและปริมาณ โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว และ การปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยภากนอกทุกมิติ โดยอาจต่อยอดจากฐานความรู้ที่เคยศึกษามาใน พื้นที่เกาะสมุยและ เกาะบริวาร	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่มา / หลักการและเหตุผล: แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ / ธรรมชาติ เกิดความเสียหาย เสื่อมโทรม จากการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้องมีแผนงานในการกำหนดมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม
สรุปแนวคิดโครงการ • ยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว และการบริการของแหล่งท่องเที่ยวโดยรวม • พัฒนามาตรฐานการให้บริการของที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณ • จัดทำแผนการบริหารจัดการเพื่อดูแลและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • แต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง • พัฒนามาตรฐานต่างๆ • ฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง • ประชาสัมพันธ์แผนงานและแนวทางการพัฒนามาตรฐาน

[8] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / อบจ. / ภาคเอกชน / หอการค้า
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: • นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ • รายได้ และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
ผลผลิต: มีมาตรฐานการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมิน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินมาตรฐาน				สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
พัฒนามาตรฐาน					
สำรวจแหล่งท่องเที่ยว					
ประเมินและวิเคราะห์					
พัฒนาแนวทางการปรับปรุง					
ประชาสัมพันธ์					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) นักท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: การขยายตัวของนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายๆ แหล่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาเพิ่มมากขึ้น หากไม่มีการวางแผนหรือกำหนดแนวทางการดูแลที่เหมาะสม ก็อาจส่งผลเสียต่อแหล่งท่องเที่ยวได้
สรุปแนวคิดโครงการ ศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวปัจจุบัน และแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพใหม่ เพื่อใช้ข้อมูลในการตัดสินใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาแผนงานการประชาสัมพันธ์แหล่งต่อไป
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ ดำเนินการศึกษา สำรวจแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนง.ปลัดท่องเที่ยว / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สถาบันการศึกษา
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
ผลลัพธ์: • หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม
ผลผลิต: มีรายงานการศึกษาขัดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยว
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการศึกษา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
กำหนดขอบเขตการศึกษา	6 เดือน			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว					
สำรวจแหล่งท่องเที่ยว					
วิเคราะห์ และสรุปผล					
ประชาสัมพันธ์					

3.2.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ยางพารา	- จังหวัดนครศรีธรรมราชมีเนื้อที่กรีดได้ และผลผลิตทางด้านยางพารา อันดับสองในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - ยางพารายังถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้อยู่ และยังมีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าในรูปแบบอื่นๆได้
ศูนย์กระจายสินค้า	- ที่ตั้งของจังหวัดทำให้สามารถเป็นแหล่งเชื่อมโยงการพัฒนาระบบ Logistic ให้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ และประเทศเพื่อนบ้าน

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ยางพารา

ภายใต้ประเด็นยางพารา ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

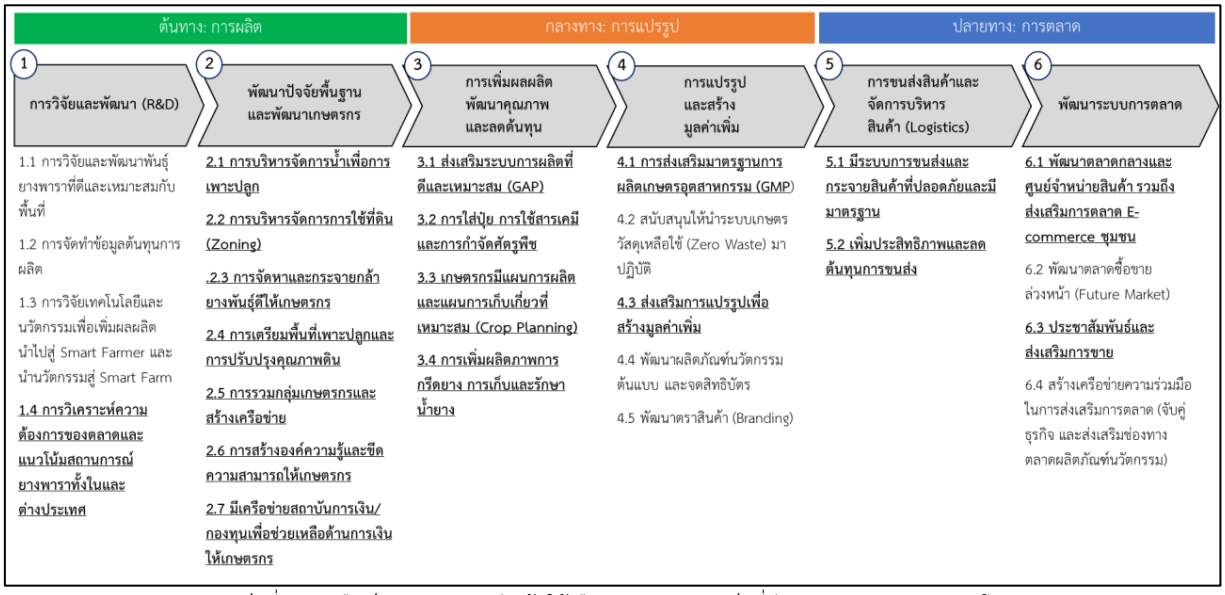

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ยางพาราที่ดีและเหมาะสมกับพื้นที่ 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตนำไปสู่ Smart Farmer และ นำนวัตกรรมสู่ Smart Farm
4.การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.4 พัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบและจดสิทธิบัตร 4.5 พัฒนาตราสินค้า (Branding)
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.2 พัฒนาการตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market) 6.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด (จับคู่ธุรกิจ และส่งเสริมช่องทางตลาดผลิตภัณฑ์นวัตกรรม)

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
โครงการ Smart Rubber Farmer สู่ Smart Farm			
2.5 / 2.6	โครงการฝึกอบรมเกษตรกรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิต มีใบรับรอง Certificate ซึ่งสามารถนำไปรับสิทธิพิเศษ สวัสดิการแห่งรัฐต่าง ๆ	Thailand 4.0 มุ่งเน้นให้เกษตรกรปรับตัวสู่การเป็น Smart Farmer และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาด นอกจาก นี้ปัญหาของชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่เกิดจากการขาดองค์ความรู้และทักษะในการพัฒนาคุณภาพการผลิต การแปรรูปยางขั้นต้น และยึดวิถีผลิตแบบเดิม ๆ ส่งผลให้ผลผลิตขั้นต้นจากยางพาราไม่ได้มาตรฐาน ขาดองค์ความรู้ในการจัดการโรค การลดต้นทุนการผลิต	สนง.เกษตรจังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ร่วมบูรณาการ
1.3 / 2.5 / 2.6 / 4.2	โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านยางพาราสู่ Smart Farmer และนำนวัตกรรมสู่ Smart Farm	ต้องการสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม รวมถึงมีการบริหารจัดการสวนยางพาราอัจฉริยะ/คุณภาพ	การยางแห่งประเทศไทย สนง.เกษตรจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 22 นครศรีธรรมราช
1.3 / 2.2	โครงการเสริมสร้างความเข้าใจในการจัด zoning พื้นที่ปลูกยางพารา	ป้องกันเกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกโดยไม่สอดรับกับความต้องการตลาด ผลผลิตมากเกิน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติฯ กรมพัฒนาที่ดิน
1.1/1.2 / 1.3	โครงการวิจัยเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต	ศึกษาวิจัยพันธุ์ และแนวทางการปลูกเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
โครงการ Rubber Innovation Center			
1.3	โครงการจัดตั้ง Innovation Center	จัดทำฐานข้อมูลและองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีนวัตกรรมยางพาราที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของจังหวัด 1.ประชุมสัมมนาวิชาการ 2. รวบรวมข้อมูลนวัตกรรมยางพารา (Database Center) ประยุกต์ใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน/ผู้ประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 3. สร้าง Application ข้อมูลนวัตกรรมยางพารา เพื่อเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย 4. สร้าง Application E-Library ของ Innovation Center เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์	สำนักงานสถิติจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่การยางแห่งประเทศไทย
4.4 / 4.5	โครงการคิดค้น ผลิตนวัตกรรมยางพาราใหม่ๆ	คิดค้นและประยุกต์ใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ด้านยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ สถาบันวิจัยยางพารา
6.1 / 6.2	โครงการส่งเสริมการตลาด E-commerce ชุมชน และระบบโลจิสติกส์	การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่ความเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและการถ่ายทอดไปสู่ผู้ประกอบการและสามารถเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงการค้าขายได้สะดวกมากยิ่งขึ้น	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัดหอการค้าจังหวัด สภาธุรกิจท่องเที่ยว สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคีจำกัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
โครงการ Smart Rubber Product			
1.3 / 4.3 / 4.4	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบ และจดสิทธิบัตร	คิดค้นผลิตภัณฑ์ยางพาราที่แตกต่างรูปแบบใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกร	มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ
4.3 / 4.4	โครงการประกวดนวัตกรรมด้านยางพาราและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรอุปกรณ์ด้านการผลิต		สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
6.3 / 6.4	โครงการจัดงานแสดงเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราของนักวิจัยระดับภาคระดับประเทศ		สำนักงานจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และหน่วยงานบูรณาการ
6.3 / 6.4	โครงการจัดงานแสดงเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราของนักวิจัยระดับภาคระดับประเทศ		สำนักงานจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และหน่วยงานบูรณาการ
6.4	โครงการเจรจาจับคู่ธุรกิจ ระหว่างผู้ลงทุนและผู้คิดค้นนวัตกรรม ส่งเสริมช่องทางตลาดผลิตภัณฑ์นวัตกรรม		สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี
6.4	โครงการจัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมการลงทุนผ่าน BOI		BOI, ธกส. สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
4.5	โครงการพัฒนาตราสินค้า (Branding) ให้มีมาตรฐานระดับสากลและบรรจุภัณฑ์ (Packaging) ของผลิตภัณฑ์นวัตกรรม		สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
6.3	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและสะท้อนวิถีชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง		สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ศูนย์กระจายสินค้า</u>

ภายใต้ประเด็นศูนย์กระจายสินค้า ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 5 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้า 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ 4) การบริหารจัดการสินค้า (Logistics) และ 5) พัฒนาด้านการตลาดและการบริการ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ศูนย์กระจายสินค้า จังหวัดนครศรีธรรมราช

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4.การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)	4.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 4.4 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง 4.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) 4.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ของภูมิภาค

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.5 / 4.6	โครงการศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช	ปัจจุบัน ต้นทุนโลจิสติกส์เป็นต้นทุนที่สำคัญและเป็นส่วนที่สูงที่สุดของผู้ประกอบการ การศึกษาโครงข่ายทางด้านโลจิสติกส์ จะทำให้ผู้ประกอบการทราบถึงเส้นทางการขนส่งสินค้าและทำให้ผู้ประกอบการ มีโอกาสในการเลือกเส้นทางการขนส่งสินค้าที่มีต้นทุนที่ต่ำ	เทศบาลเมืองทุ่งสง มหาวิทยาลัยในพื้นที่ กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) บริษัทศรีตรังโลจิสติกส์

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
4.1	โครงการศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan)	ปัจจุบัน ประชากรมุสลิมทั่วโลกมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น 34% และมีแนวโน้มมากขึ้น และมีความต้องการสินค้าฮาลาลเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลสินค้าฮาลาล มีมูลค่าประมาณ 1 แสนล้านบาท ซึ่งประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกสินค้าฮาลาลเพิ่มขึ้นน้อยมาก 1 เปอร์เซ็นต์ จึงทำให้เล็งเห็นศักยภาพของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่จะส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของสินค้าท้องถิ่น ทั้งนี้การที่จะส่งสินค้าฮาลาลไปประเทศมุสลิมจึงจำเป็นต้องมีสินค้าฮาลาลและระบบโลจิสติกรองรับ ดังนั้นการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล แบบครบวงจรที่ศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง จะสามารถช่วยผลักดันการส่งออกสินค้าฮาลาลจากประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น	เทศบาลทุ่งสง คณะกรรมการอิสลามจังหวัด คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด
3.2 / 4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการขับเคลื่อนศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลจากนานาชาติ	การที่จะส่งสินค้าฮาลาลไปประเทศมุสลิม จึงจำเป็นต้องมีสินค้าฮาลาลและระบบโลจิสติกรองรับ จำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล แบบครบวงจรที่ศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงจะสามารถช่วยผลักดันการส่งออกสินค้าฮาลาล จากประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น	เทศบาลทุ่งสง คณะกรรมการอิสลามจังหวัด คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ยางพารา

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดนครศรีธรรมราชมีเนื้อที่กรีดได้ และผลผลิตทางด้านยางพารา อันดับสองในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ยางพารายังถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้อยู่ และยังมีโอกาสที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าในรูปแบบอื่นๆ ได้

ตารางที่ 3.17-23: สรุปพื้นที่เพาะปลูก ผลผลิตยางพาราของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	เนื้อที่กรีดได้ (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2557	2558	2557	2558
ประเทศไทย	18,846,009	19,613,559	4,466,063	4,451,880
ภาคใต้	12,785,305	12,849,166	3,208,397	3,144,831
กลุ่มอ่าวไทย	5,417,234	5,382,138	1,424,724	1,385,806
สุราษฎร์ธานี	2,517,532	2,553,652	699,457	679,271
นครศรีธรรมราช	**1,666,416**	**1,649,329**	**426,602**	**415,631**
พัทลุง	675,692	661,685	166,220	159,466
ชุมพร	503,594	517,742	132,445	131,438
กลุ่มชายแดน	4,476,730	4,560,615	1,115,322	1,104,400
กลุ่มอันดามัน	2,891,341	2,906,413	668,351	654,625

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

- แม้ว่าราคายางพาราตอนนี้มีแนวโน้มที่ลดลง แต่รัฐบาลก็มีการออกนโยบายหรือแนวทางเพื่อใช้ประโยชน์จากยางพาราเพิ่มมากขึ้น ผ่านการนำวัตถุดิบมาใช้ในด้านต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างอุปสงค์เพิ่มขึ้น

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-9: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

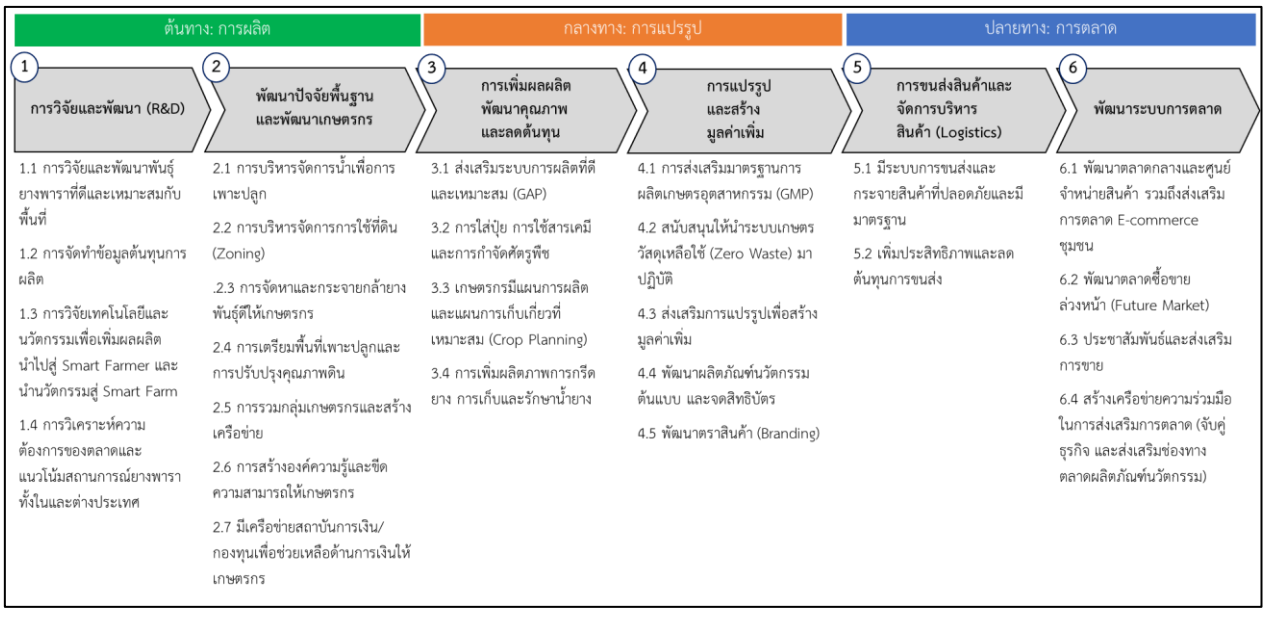

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-24: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[9]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.4	โครงการจัดทำฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเพื่อการชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานสถานการณ์ที่อาจส่งผลต่อความต้องการ และทิศทางของสินค้าเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรม
2.1	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ โครงการปรับปรุงระบบท่อส่งน้ำและอาคารประกอบ โครงการฝายคลองเสลาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	สำนักงานชลประทานจังหวัด	พัฒนาแหล่งน้ำ และปรับปรุงประสิทธิภาพการระบายน้ำในพื้นที่
2.3 / 2.4 / 2.6 / 3.1 / 3.2 / 3.3 /3.4	โครงการพัฒนาการเกษตรครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมกระบวนการปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญของพื้นที่ทั้งระบบ โดยเน้นทั้งการให้ความรู้ การสนับสนุนอุปกรณ์ หรือวัตถุดิบจำเป็น และการจัดทำแปลงต้นแบบเพื่อการศึกษา

[9] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.1 / 4.1 / 4.3	โครงการเฝ้าระวังและควบคุมมาตรฐานสินค้าเกษตร	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กำหนดมาตรการตรวจสอบและดูแลคุณภาพสินค้าเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้
2.1 / 2.2 / 2.4 / 2.5 / 2.6 / 2.7 / 3.1/3.2/3.3	โครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	เตรียมความพร้อมในการทำการเกษตรในพื้นที่ พร้อมช่วยส่งเสริม และสนับสนุนแนวทางการทำการเกษตร และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง
3.2	โครงการส่งเสริมการลดการใช้สารเคมีในการเพาะปลูก	กรมส่งเสริมการเกษตร	สนับสนุนหัวเชื้อการทำปุ๋ยอินทรีย์ และส่งเสริมกระบวนการทำปุ๋ยอินทรีย์ตามธรรมชาติให้กับเกษตรกร
2.5	โครงการการส่งเสริมสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรด้วยระบบ CPS	กรมส่งเสริมสหกรณ์	ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ในพื้นที่ ตามกรอบของ Cooperative Promotion System
2.5 / 2.6	โครงการมาตรการส่งเสริมสหกรณ์สู่ความเข้มแข็ง	กรมส่งเสริมสหกรณ์	พัฒนาศักยภาพเครือข่ายสหกรณ์ในพื้นที่
2.7	โครงการชำระบัญชีสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	ส่งเสริมแนวทางการบริหารจัดการทางด้านการเงินของสมาชิกสหกรณ์
4.1 / 4.3	โครงการพัฒนาสินค้าให้ได้การรับรองมาตรฐาน	สนง.สหกรณ์ จ.นศ.	ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาสินค้าแปรรูปให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้
5.1 / 5.2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเส้นทางขนส่งสินค้าทางการเกษตร	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	ก่อสร้าง และปรับปรุงถนน เพื่อการขนส่งสินค้าเกษตรที่สำคัญ
6.1 / 6.3 / 6.4	โครงการขับเคลื่อนพัฒนานโยบายประชารัฐ (ด้านการพัฒนาสหกรณ์) โครงการตลาดเกษตรกร	กรมส่งเสริมสหกรณ์	เชื่อมโยง และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตร

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-25: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ยางพาราที่ดีและเหมาะสมกับพื้นที่ 1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิตนำไปสู่ Smart Farmer และ นำนวัตกรรมสู่ Smart Farm
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.4 พัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบ และจดสิทธิบัตร 4.5 พัฒนาตราสินค้า (Branding)
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.2 พัฒนาตลาดซื้อขายล่วงหน้า (Future Market) 6.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด (จับคู่ธุรกิจ และส่งเสริมช่องทางตลาดผลิตภัณฑ์นวัตกรรม)

แผนภาพที่ 3.17-10: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพาราของจังหวัดนครศรีธรรมราช

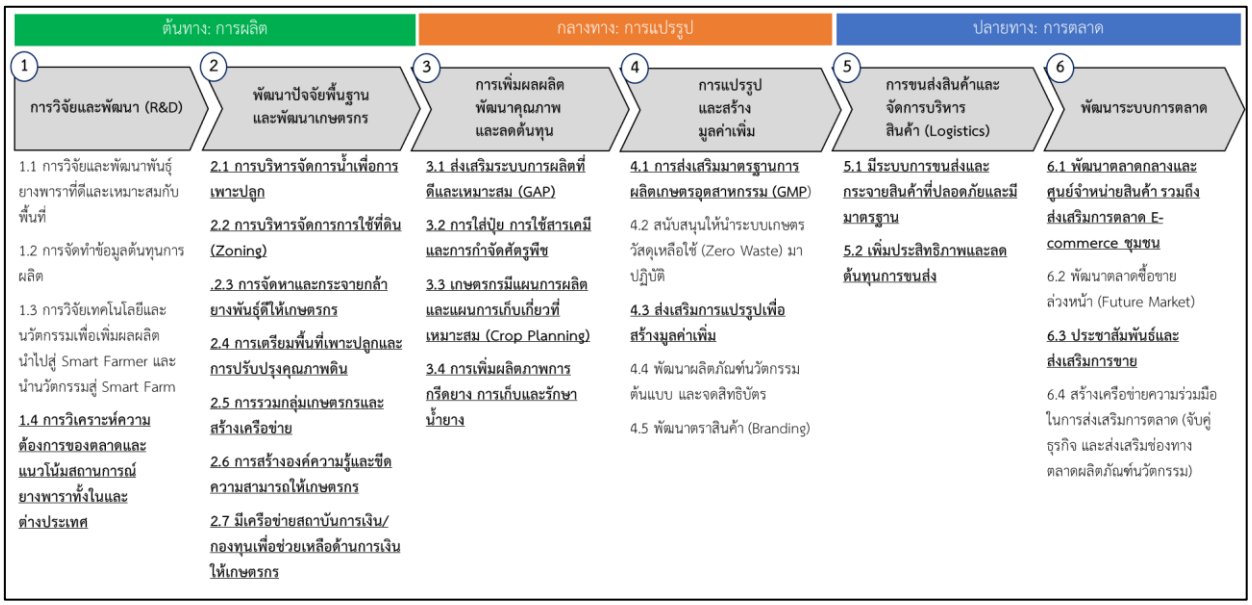

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-26: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[10]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
โครงการ Smart Rubber Farmer สู่ Smart Farm			
2.5 / 2.6	โครงการฝึกอบรมเกษตรกรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิต มีใบรับรอง Certificate ซึ่งสามารถนำไปรับสิทธิพิเศษ สวัสดิการแห่งรัฐต่าง ๆ	Thailand 4.0 มุ่งเน้นให้เกษตรกรปรับตัวสู่การเป็น Smart Farmer และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาด นอกจากนี้ ปัญหาของชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่เกิดจากการขาดองค์ความรู้และทักษะในการพัฒนาคุณภาพการผลิต การแปรรูปยางขั้นต้น และยึดวิถีผลิตแบบเดิม ๆ ส่งผลให้ผลผลิตขั้นต้นจากยางพาราไม่ได้มาตรฐาน ขาดองค์ความรู้ในการจัดการโรค การลดต้นทุนการผลิต	สนง.เกษตรจังหวัด และหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมบูรณาการ

[10] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.3 / 2.5 / 2.6 / 4.2	โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านยางพาราสู่ Smart Farmer และนำนวัตกรรมสู่ Smart Farm	ต้องการสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม รวมถึงมีการบริหารจัดการสวนยางพาราอัจฉริยะ/คุณภาพ	การยางแห่งประเทศไทย สนง.เกษตรจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน 22 นครศรีธรรมราช
1.3 / 2.2	โครงการเสริมสร้างความเข้าใจในการจัด zoning พื้นที่ปลูกยางพารา	ป้องกันเกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกโดยไม่สอดรับกับความต้องการตลาด ผลผลิตมากเกิน	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติฯ กรมพัฒนาที่ดิน
1.1/1.2 / 1.3	โครงการวิจัยเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต	ศึกษาวิจัยพันธุ์ และแนวทางการปลูกเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
โครงการ Rubber Innovation Center			
1.3	โครงการจัดตั้ง Innovation Center	จัดทำฐานข้อมูลและองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีนวัตกรรมยางพาราที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของจังหวัด 1.ประชุมสัมมนาวิชาการ 2. รวบรวมข้อมูลนวัตกรรมยางพารา (Database Center) ประยุกต์ใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน/ผู้ประกอบการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	สำนักงานสถิติจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ การยางแห่งประเทศไทย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
		3. สร้าง Application ข้อมูลนวัตกรรมยางพารา เพื่อเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย 4. สร้าง Application E-Library ของ Innovation Center เพื่อเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์	
4.4 / 4.5	โครงการคิดค้น ผลิตนวัตกรรมยางพาราใหม่ๆ	คิดค้นและประยุกต์ใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ด้านยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ สถาบันวิจัยยางพารา
6.1 / 6.2	โครงการส่งเสริมการตลาด E-commerce ชุมชน และระบบโลจิสติกส์	การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่ความเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและการถ่ายทอดไปสู่ผู้ประกอบการ และสามารถเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงการค้าขายได้สะดวกมากยิ่งขึ้น	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด หอการค้าจังหวัด สภาธุรกิจท่องเที่ยว สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี จำกัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
โครงการ Smart Rubber Product			
1.3 / 4.3 / 4.4	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบ และจดสิทธิบัตร	คิดค้นผลิตภัณฑ์ยางพาราที่แตกต่างรูปแบบใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกร	มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ
4.3 / 4.4	โครงการประกวดนวัตกรรมด้านยางพารา		สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
	และผลิตภัณฑ์เครื่องจักรอุปกรณ์ด้านการผลิต		
6.3 / 6.4	โครงการจัดงานแสดงเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราของนักวิจัยระดับภาค ระดับประเทศ		สำนักงานจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และหน่วยงานบูรณาการ
6.3 / 6.4	โครงการจัดงานแสดงเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราของนักวิจัยระดับภาค ระดับประเทศ		สำนักงานจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และหน่วยงานบูรณาการ
6.4	โครงการเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ลงทุนและผู้คิดค้นนวัตกรรม ส่งเสริมช่องทางตลาดผลิตภัณฑ์นวัตกรรม		สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี
6.4	โครงการจัดทำข้อเสนอเพื่อส่งเสริมการลงทุนผ่าน BOI		BOI, ธ.ก.ส. สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
4.5	โครงการพัฒนาตราสินค้า (Branding) ให้มีมาตรฐานระดับสากล และบรรจุภัณฑ์ (Packaging) ของผลิตภัณฑ์นวัตกรรม		สำนักงานอุตสาหกรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
6.3	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและสะท้อนวิถีชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง		สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการ Smart Rubber Farmer สู่ Smart Farm
ที่มา / หลักการและเหตุผล: Thailand 4.0 มุ่งเน้นให้เกษตรกรปรับตัวสู่การเป็น Smart Farmer และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาด นอกจากนี้ปัญหาของชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่เกิดจากการขาดองค์ความรู้และทักษะในการพัฒนาคุณภาพการผลิต การแปรรูปยางขั้นต้น และยึดวิถีผลิตแบบเดิม ๆ ส่งผลให้ผลผลิตขั้นต้นจากยางพาราไม่ได้มาตรฐาน ขาดองค์ความรู้ในการจัดการโรค การลดต้นทุนการผลิต
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการสวนยางพาราอัจฉริยะคุณภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกโดยไม่/สอดรับกับความต้องการตลาด ผลผลิตมากเกินไป ประกอบกับยังขาดแรงงานฝีมือที่มีความรู้ ความเข้าใจ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • โครงการฝึกอบรมเกษตรกรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิต มีใบรับรอง Certificateซึ่งสามารถนำไปรับสิทธิพิเศษสวัสดิการแห่งรัฐต่างๆ เกษตรกรจะต้อง • โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านยางพาราสู่ Smart Farmer และนำนวัตกรรมสู่ Smart Farm โดย สนง.เกษตรจังหวัดและหน่วยร่วมบูรณาการ คัดเลือกเกษตรกรเป้าหมาย มาฝึกอบรมหลักสูตรทั้ง 2 โครงการ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.เกษตรจังหวัด การยางแห่งประเทศไทย สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ร่วมดำเนินการ
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ผลลัพธ์: • เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น • ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น ต้นทุนการผลิตลดลง
ผลผลิต: • จ.นครศรีธรรมราช มีเกษตรกร Smart Rubber Farmer/Smart Farm มากขึ้น • พื้นที่และเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้นมีผลงานวิจัย
ตัวชี้วัดของโครงการ: ร้อยละ ของเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีรายได้เพิ่มขึ้น 60

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
คัดเลือกเกษตรกรเป้าหมาย	ตค 2561 – กย 2564	200 ล้าน		สนง.เกษตรจังหวัด	
ฝึกอบรมยกระดับเกษตรกรสู่การเป็น Smart Farmer				การยางแห่งประเทศไทย / สนง.เกษตร / สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน	
การรับรอง Smart Farmer (Certificate) โดยได้รับสิทธิพิเศษ					
ขับเคลื่อนวัตกรรม Smart Farm สู่เกษตรกร				ก.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี / มหาวิทยาลัย	
เสริมสร้างความเข้าใจในการจัด Zoning พื้นที่ปลูกยางพารา				ก.เกษตรและสหกรณ์ / ก.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
วิจัยพัฒนาการเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพารา				ก.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี/ มหาวิทยาลัย	
ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร Smart Farmer				กรมส่งเสริมสหกรณ์	
ลดต้นทุนการผลิตยางพารา				ก.เกษตรและสหกรณ์	

ชื่อโครงการ: โครงการ Rubber Innovation Center

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ปลูกยางมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศไทย แต่ยังไม่มีสถาบันวิจัยยางพาราในพื้นที่ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ที่ต้องการก้าวสู่Thailand 4.0 ดังนั้นนครศรีฯจำเป็นต้องมีการ รวมศูนย์องค์ความรู้ และการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัยและส่วนอื่นๆทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและการถ่ายทอดไปสู่ผู้ประกอบการ

สรุปแนวคิดโครงการ

เพื่อให้มีองค์กรระดับนโยบาย *หน่วยงานบูรณาการนวัตกรรมจากหน่วยงานต่างๆ ให้เห็นเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน แท้จริง

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดตั้ง Innovation Center
- กำหนดแผนกิจกรรมของ Innovation Center
- คิดค้น ผลิตนวัตกรรมยางพาราใหม่ๆ
- สร้าง Application ข้อมูลนวัตกรรมยางพารา เพื่อเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย
- สร้าง Application E-Library ของ Innovation Center เพื่อเข้าถึงข้อมูล

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานสถิติจังหวัด ก.วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สกว.ก.ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ก.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานพาณิชย์จังหวัด การยางแห่งประเทศไทย สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัด สำนักงานเทคโนโลยีนวัตกรรม (iCDC) บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ภาคเอกชน (หอการค้า สภาธุรกิจท่องเที่ยว สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี จำกัด)

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลลัพธ์: เกษตร/ผู้ประกอบการด้านยางพาราของจังหวัดมีความรู้ด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้น

ผลผลิต: จำนวนผู้เข้ารับบริการ ณ ศูนย์รวมนวัตกรรมฯ ไม่ต่ำกว่า 300 คน ในปีแรกที่เปิดบริการ

ตัวชี้วัดของโครงการ: ร้อยละของเกษตรกรที่ผ่านการเข่าร่วมสามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.1 จัดทำฐานข้อมูลและองค์ความรู้ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีนวัตกรรมยางพาราที่มีศักยภาพและเหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของจังหวัด	ตค. 2561 - กย. 2564	400 ล้าน		สำนักงานสถิติจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ การยางแห่งประเทศไทย	
1.2 คิดค้นและประยุกต์ใช้นวัตกรรมใหม่ๆด้านยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา				กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และมหาวิทยาลัยในพื้นที่ สถาบันวิจัยยางพารา	
1.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสินค้านวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม				การยางแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยในพื้นที่ สภาอุตสาหกรรม	
1.4 ขับเคลื่อนการตลาด E-commerce ชุมชนสินค้านวัตกรรม				กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด หอการค้าจังหวัด สภาธุรกิจท่องเที่ยว สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี จำกัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการ Smart Rubber Product

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ประเทศไทยจำเป็นมีสินค้าหลักตัวใหม่ ที่ช่วยทำรายได้ให้กับประเทศ โดยนำนวัตกรรมด้านยางพารามาประยุกต์ใช้ เป็นกลไกขับเคลื่อนให้ เกิดมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่

สรุปแนวคิดโครงการ

คิดค้นผลิตภัณฑ์ยางพาราที่แตกต่าง รูปแบบใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับต่างประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้กับผู้ประกอบการและเกษตรกร

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- พัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต้นแบบ และจดสิทธิบัตร
- ประกวดนวัตกรรมด้านยางพาราและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรอุปกรณ์ด้านการผลิ
- การจัดงานแสดงเทคโนโลยีและนวัตกรรมยางพาราของนักวิจัย
- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเพิ่มการลงทุนและเข้าถึงแหล่งทุน เพื่อผลิตและต่อยอดผลิตภัณฑ์นวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ก.วิทยาศาสตร์ฯ ก.อุตสาหกรรม การยางแห่งประเทศไทย สำนักงานจังหวัด
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด หอการค้าจังหวัด
- บริษัทประชารัฐรักสามัคคี สภาอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และภาคเอกชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลลัพธ์: เกษตรกร/ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ผลผลิต: จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผลิตภัณฑ์ Innovation แบบใหม่ๆ

ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนผลิตภัณฑ์ Innovation แบบใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 3 ผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.1 ต้นแบบผลิตภัณฑ์นวัตกรรม	ตค. 2561 – กย. 2564	400 ล้าน		มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และ ก.วิทยาศาสตร์ฯ	
1.2 ถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรม					
1.3 ประกวดนวัตกรรมด้านยางพาราและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรอุปกรณ์ด้านการผลิต				สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	
1.4 จัดงานแสดงเทคโนโลยี นวัตกรรมของนักวิจัย				สำนักงานจังหวัด กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยในพื้นที่ และหน่วยงานบูรณาการ	
1.5 เจรจาจับคู่ธุรกิจส่งเสริมช่องทางตลาด				สำนักงานพาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม บริษัทประชารัฐรักสามัคคี	
1.6 พัฒนาตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ ด้วยอัตลักษณ์เมืองนคร				อุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรม สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	
1.7 ส่งเสริมการลงทุนเพื่อขีดสร้างความสามารถในการแข่งขัน และเข้าถึงแหล่งทุน				BOI ธ.ก.ส. สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.8 ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและสะท้อนวิถีชีวิตเกษตรกรชาวสวนยาง				สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ศูนย์กระจายสินค้า

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- ด้วยที่ตั้งของจังหวัดทำให้สามารถเป็นแหล่งเชื่อมโยงการพัฒนาระบบ Logistic ให้เป็นศูนย์กลางของภาคใต้ ที่เชื่อมโยงกับภาคใต้ตอนบน ฝั่งอันดามัน และภาคใต้ตอนล่าง
- มีระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ทั้งจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน (ประเทศมาเลเซีย พม่า)
- การเดินทางติดต่อและการขนส่งระหว่างจังหวัดนครศรีธรรมราช กับภูมิภาคอื่น สามารถเดินทางได้โดยระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ทั้งจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน (ประเทศมาเลเซีย พม่า)

<u>การขนส่งทางบก</u>

- ระบบถนน เข้าสู่ตัวเมืองนครศรีธรรมราช สายหลัก มี 4 สาย
- ระบบราง ทางรถไฟสายใต้ทุกขบวนผ่านชุมทางทุ่งสง และมีทางรถไฟแยกจากชุมทางเขาชุมทองไปยังสถานีนครศรีธรรมราช
- ทางอากาศ ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ตำบลปากพูน อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช มีเที่ยวบินจากนครศรีฯ - กรุงเทพฯ และจากกรุงเทพฯ- นครศรีฯ ทุกวันๆ ละ 24 เที่ยวบิน โดยสายการบินนกแอร์สายการบิน แอร์เอเชีย และไทยไลอ้อนแอร์

<u>การขนส่งทางน้ำ</u>

- โครงข่ายการขนส่งทางน้ำจังหวัดนครศรีธรรมราช มีลุ่มน้ำที่ท่าเทียบเรือสินค้าและท่าเทียบเรือประมงทั้งของภาครัฐ และเอกชน มีจำนวน 28 ท่าเทียบเรือ โดยมีทั้งสินค้าประมง น้ำมันเชื้อเพลิง เหล็ก ปูนซิเมนต์ แร่ และก๊าซ LPG

ตารางที่ 3.17-27: ตรายได้จากการโดยสารรถไฟ ตามสถานี พ.ศ. 2556 – 2558

ปี	ปริมาณสินค้าที่บรรทุก (ตัน)			รายได้จากการบรรทุก (บาท)			อื่น ๆ
	รวม	สินค้าเหมาคัน	สินค้าหีบห่อ	รวม	สินค้าเหมาคัน	สินค้าหีบห่อ	
2558	130,939.98	127,495.06	3,444.92	52,404,348	25,769,285	13,225,792	13,409,271
2557	41580.18	40326.73	1253.45	20,511,645	10506265	4708920	5296460
2556	59,401.89	58,371.18	1,030.71	15,697,406	7,866,850	3,898,669	3,931,887

ที่มา: การรถไฟแห่งประเทศไทย (นค้าเหมาคันรวมสัตว์มีชีวิติส)

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-11: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ศูนย์กระจายสินค้า ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

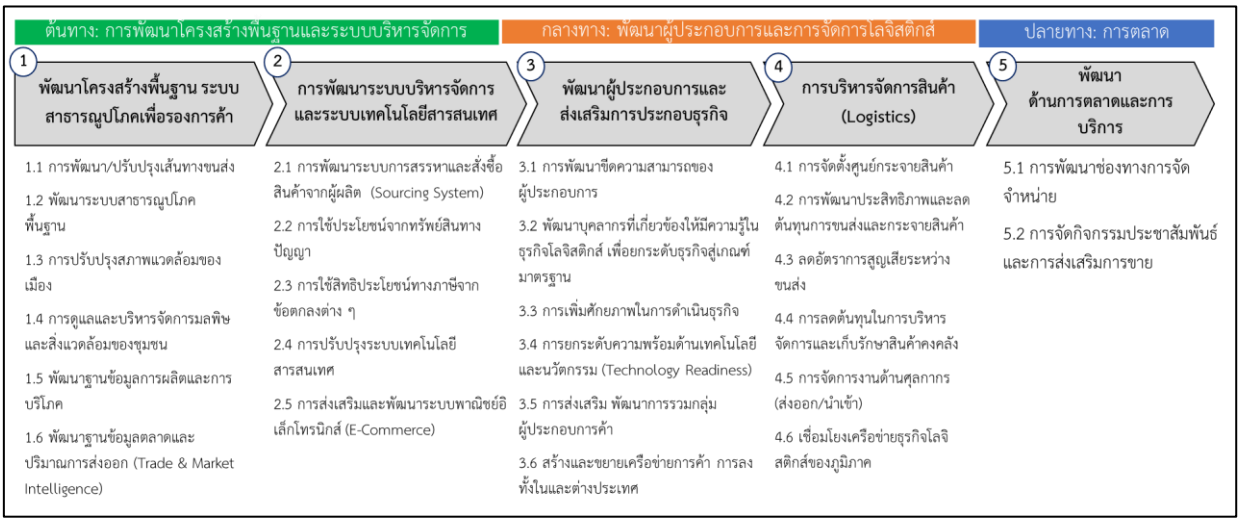

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-28: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[11]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 4.3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเส้นทางขนส่งสินค้าทางการเกษตร	องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	ก่อสร้าง และปรับปรุงถนน เพื่อการขนส่งสินค้าเกษตรที่สำคัญ
1.2 / 1.3	การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และสภาพแวดล้อมของเมือง	แขวงการทาง / สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด / สนง.จังหวัด	ดำเนินการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และสภาพแวดล้อมของเมือง
1.4	โครงการวิเคราะห์ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้ง Inland Container Depot: ICD	เทศบาลเมืองทุ่งสง บริษัท ศรีตรัง โลจิสติกส์ สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ตำรวจภูธรจังหวัด กรมทางหลวงและทางหลวงชนบท การรถไฟแห่งประเทศไทย	อำเภอทุ่งสงมีการก่อสร้างและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า จึงทำให้รูปแบบการจราจรและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้งศูนย์จึงมีความจำเป็น เพื่อให้ทราบว่าผลกระทบจะมีในด้านใดบ้าง โดยเฉพาะด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม
1.4	โครงการจัดทำแผนป้องกันและแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดจากการขยายตัวของ ICD	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ตำรวจภูธรจังหวัด กรมทางหลวงและทางหลวงชนบท การรถไฟแห่งประเทศไทย	
1.4	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	กระทรวงอุตสาหกรรม	พัฒนามาตรฐานการดำเนินงานของอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมแนวทางการดูแลสิ่งแวดล้อมโดยรอบ
1.5 / 1.6	โครงการจัดทำฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเพื่อการชี้นำเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานสถานการณ์ที่อาจส่งผลต่อความต้องการ และทิศทางของสินค้าเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรม

[11] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.1 / 2.2 / 2.3 / 2.4 / 2.5 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 3.4 / 3.5 / 3.6 / 4.2 / 4.3 / 5.1 / 5.2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม SME และวิสาหกิจชุมชนในภูมิภาค	กระทรวงอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพบุคลากร การเชื่อมโยงเครือข่าย และส่งเสริมมาตรฐานการดำเนินงานให้รองรับกับทิศทางการทำงานสมัยใหม่ เชื่อมโยงเทคโนโลยี มีการบริหารจัดการที่เหมาะสมตามความต้องการของตลาด และบริบทการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ
	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	กระทรวงอุตสาหกรรม	
	โครงการฝึกอบรมฝีมือแรงงานรองรับระบบขนส่งด้านโลจิสติกส์และก่อสร้าง	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	
	โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับอุตสาหกรรมและบริการเพื่อการแข่งขัน	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-29: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4.การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)	4.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 4.4 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง 4.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) 4.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ของภูมิภาค

แผนภาพที่ 3.17-12: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ศูนย์กระจายสินค้า ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-30: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[12]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.5 / 4.6	โครงการศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช	ปัจจุบัน ต้นทุนโลจิสติกส์เป็นต้นทุนที่สำคัญ และเป็นส่วนที่สูงที่สุดของผู้ประกอบการ การศึกษาโครงข่ายทางด้านโลจิสติกส์ จะทำให้ผู้ประกอบการทราบถึงเส้นทางการขนส่งสินค้าและทำให้ผู้ประกอบการ มีโอกาสในการเลือกเส้นทางการขนส่งสินค้าที่มีต้นทุนที่ต่ำ	เทศบาลเมืองทุ่งสง มหาวิทยาลัยในพื้นที่ กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) บริษัทศรีตรังโลจิสติกส์
4.1	โครงการศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan)	ปัจจุบัน ประชากรมุสลิมทั่วโลกมีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้น 34% และมีแนวโน้มมากขึ้น และมีความต้องการสินค้าฮาลาลเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลสินค้าฮาลาล มีมูลค่าประมาณ 1 แสนล้านบาท ซึ่งประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกสินค้าฮาลาลเพิ่มขึ้นน้อยมาก 1 เปอร์เซ็นต์ จึงทำให้เล็งเห็นศักยภาพของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จะส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของสินค้าท้องถิ่น ทั้งนี้การที่จะส่งสินค้าฮาลาลไปประเทศมุสลิม จึงจำเป็น ต้องมีสินค้าฮาลาลและระบบโลจิสติกรองรับ ดังนั้น การศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล แบบครบวงจรที่ศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง จะสามารถช่วยผลักดันการส่งออกสินค้าฮาลาลจากประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น	เทศบาลทุ่งสง คณะกรรมการอิสลามจังหวัด คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด
3.2 / 4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการขับเคลื่อนศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลจากนานาชาติ	การที่จะส่งสินค้าฮาลาลไปประเทศมุสลิมจึงจำเป็นต้องมีสินค้าฮาลาลและระบบโลจิสติกรองรับ จำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล แบบครบวงจรที่ศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง จะสามารถช่วยผลักดันการส่งออกสินค้าฮาลาลจากประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น	เทศบาลทุ่งสง คณะกรรมการอิสลามจังหวัด คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด

[12] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการบริหารจัดการระบบการจราจรและความปลอดภัยของศูนย์กระจายสินค้า
ที่มา / หลักการและเหตุผล: อำเภอทุ่งสงมีการก่อสร้างและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า จึงทำให้รูปแบบการจราจรและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้งศูนย์ จึงมีความจำเป็น เพื่อให้ทราบว่า ผลกระทบจะมีในด้านใดบ้าง
สรุปแนวคิดโครงการ • แผนการบริหารจัดการการจราจรภายในและพื้นที่รอบ ICD
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ดำเนินการวิเคราะห์ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้ง ICD • ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดจากการขยายตัวของ ICD
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • เทศบาลเมืองทุ่งสง บริษัท ศรีตรัง โลจิสติกส์ สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ตำรวจภูธรจังหวัด กรมทางหลวงและทางหลวงชนบท การรถไฟแห่งประเทศไทย
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: เทศบาลตำบลทุ่งสง
ผลลัพธ์: ผลการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้ง ICD
ผลผลิต: มีระบบการจราจรและความปลอดภัยของศูนย์กระจายสินค้าที่เป็นรูปธรรม
ตัวชี้วัดของโครงการ: อุบัติเหตุในพื้นที่ลดลง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. วิเคราะห์ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการก่อตั้ง ICD	ตค. 2561 - กย. 2562	5 ล้าน		เทศบาลเมืองทุ่งสง สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด ตำรวจภูธรจังหวัด กรมทางหลวงทางหลวงชนบท การรถไฟแห่งประเทศไทย	
2. จัดทำแผนป้องกันและแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดจากการขยายัวของ ICD					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาลภาคใต้ทุ่งสงแบบครบวงจร
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ประชากรมุสลิมทั่วโลกมีแนวโน้มมากขึ้น และมีความต้องการสินค้าฮาลาลเพิ่มมากขึ้น ประเทศไทยมีสัดส่วนการส่งออกสินค้า ฮาลาลเพิ่มขึ้นน้อยมาก 1 เปอร์เซ็นต์ จึงทำให้เล็งเห็นศักยภาพของจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จะส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าของสินค้าท้องถิ่น ทั้งนี้การที่จะส่งสินค้าฮาลาลไปประเทศมุสลิม จึงจำเป็นต้องมีสินค้าฮาลาลและระบบโลจิสติกรองรับ
สรุปแนวคิดโครงการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กระจายสินค้าสินค้าฮาลาลแบบครบวงจร
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan) • ดำเนินการขับเคลื่อนศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลจากนานาชาติ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • เทศบาลทุ่งสง • คณะกรรมการอิสลามจังหวัด • คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: เทศบาลตำบลทุ่งสง
ผลลัพธ์: • การศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan)
ผลผลิต: มีแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan)
ตัวชี้วัดของโครงการ: การส่งออกสินค้าฮาลาลในแต่ละปีเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล	ตค. 2561 - กย. 2562	5 ล้าน		เทศบาลทุ่งสง คณะกรรมการอิสลามจังหวัด คณะกรรมการฮาลาลแห่งประเทศไทยและแต่ละจังหวัด	
2.ศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลจากนานาชาติ					

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาโครงข่ายระบบโลจิสติกส์ (Logistics Network) และการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ของการกระจายสินค้าของจังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ปัจจุบัน ต้นทุนโลจิสติกส์เป็นต้นทุนที่สำคัญ และเป็นส่วนที่สูงที่สุดของผู้ประกอบการ การศึกษาโครงข่ายทางด้านโลจิสติกส์ จะทำให้ผู้ประกอบการทราบถึงเส้นทางการขนส่งสินค้า และทำให้ผู้ประกอบการ มีโอกาสในการเลือกเส้นทางการขนส่งสินค้าที่มีต้นทุนที่ต่ำ
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ดำเนินการการศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • เทศบาลเมืองทุ่งสง • มหาวิทยาลัยในพื้นที่ • กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) • กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) • บริษัทศรีตรังโลจิสติกส์
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: เทศบาลตำบลทุ่งสง
ผลลัพธ์: การศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช
ผลผลิต: มีโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช
ตัวชี้วัดของโครงการ: ต้นทุนโลจิสติกส์ภายในจังหวัดลดลง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
การศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช	ตค. 2561 - กย. 2562	5 ล้าน		เทศบาลเมืองทุ่งสง มหาวิทยาลัยในพื้นที่ กระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร)	

3.2.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดพัทลุง

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดพัทลุง

ในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ซึ่งในที่นี้ได้มีนำแนวคิดของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) และห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เข้ามาปรับใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อให้การขับเคลื่อนมีทิศทางที่ชัดเจนมากที่สุด

จังหวัดพัทลุง ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
โคเนื้อ	- มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย - แนวโน้มของการบริโภคเนื้อคุณภาพที่เพิ่มสูงขึ้น - มีโอกาสที่สามารถพัฒนาคุณภาพ สร้างแบรนด์ และส่งออกไปยังต่างประเทศได้
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางธรรมชาติที่สูงมากอยู่

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: โคเนื้อ</u>

ภายใต้ประเด็นโคเนื้อ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร (ฟาร์ม) 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนในการเลี้ยง 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โคเนื้อ ของจังหวัดพัทลุง

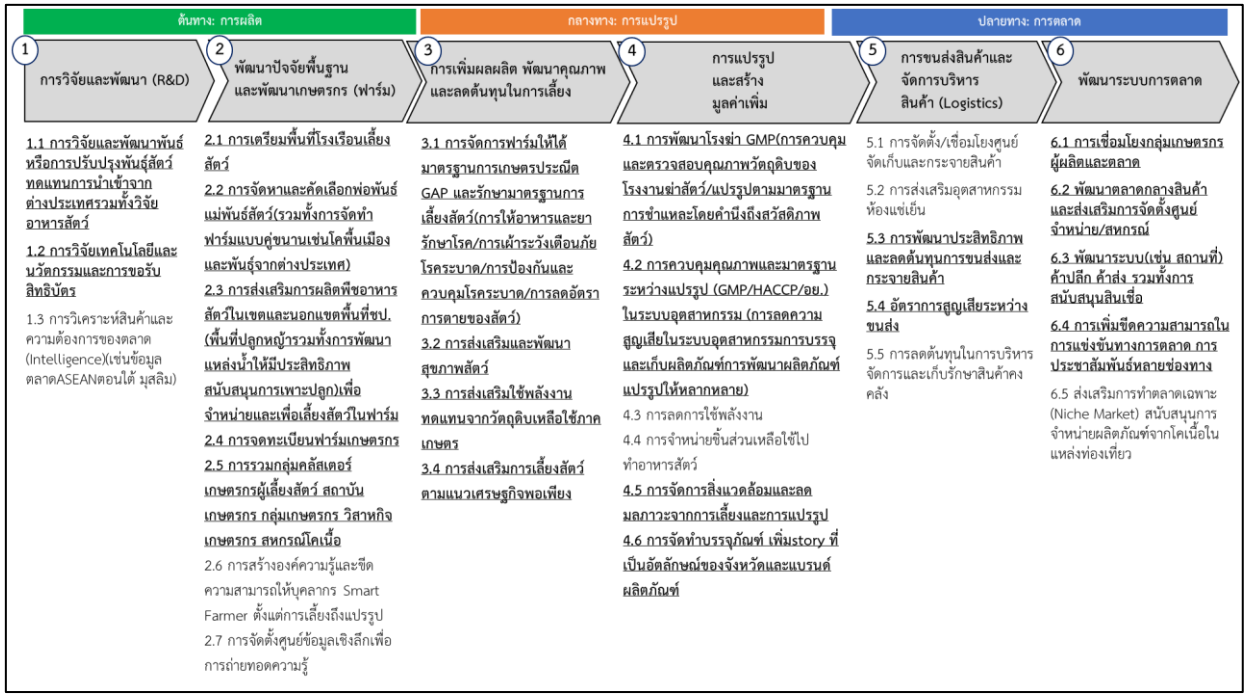

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร (ฟาร์ม)	2.6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้บุคลากร Smart Farmer ตั้งแต่การเลี้ยงถึงแปรรูป 2.7 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อการถ่ายทอดความรู้
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.3 การลดการใช้พลังงาน 4.4 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปทำอาหารสัตว์
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 การจัดตั้ง/เชื่อมโยงศูนย์จัดเก็บและกระจายสินค้า 5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market) สนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อในแหล่งท่องเที่ยว

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.3 และ 6.1 และ 6.4 และ 6.5	โครงการวิจัยตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์โคเนื้อเชื่อมโยงสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ	วิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์โคเนื้อ พัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบการด้านการตลาด พร้อมประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดภายในและต่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัดพัทลุง
6.2	โครงการพัฒนากลุ่มองค์กรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย	- จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้ - อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคเนื้อโคขุนศรีวิชัยแก่เกษตรกร	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง
4.3 และ 4.4	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อศรีวิชัย	ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการแปรรูปสิ่งเหลือใช้จากผลิตภัณฑ์อุสาหกรรมโคเนื้อ	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง
4.1 และ 4.2 และ 5.3 และ 5.4	โครงการพัฒนาระบบขนส่งและกระจายสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย	ทำเพิ่มเติมต่อเนื่องจากปี 60 - โครงการพัฒนาระบบการผลิตและอุตสาหกรรมระดับกลางน้ำ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ (รถยนต์ 6 ล้อ สำหรับขนส่งสินค้าได้แก่ สัตว์มีชีวิต และ ขนส่งซากสัตว์)	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</u>

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวภายในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดพัทลุง

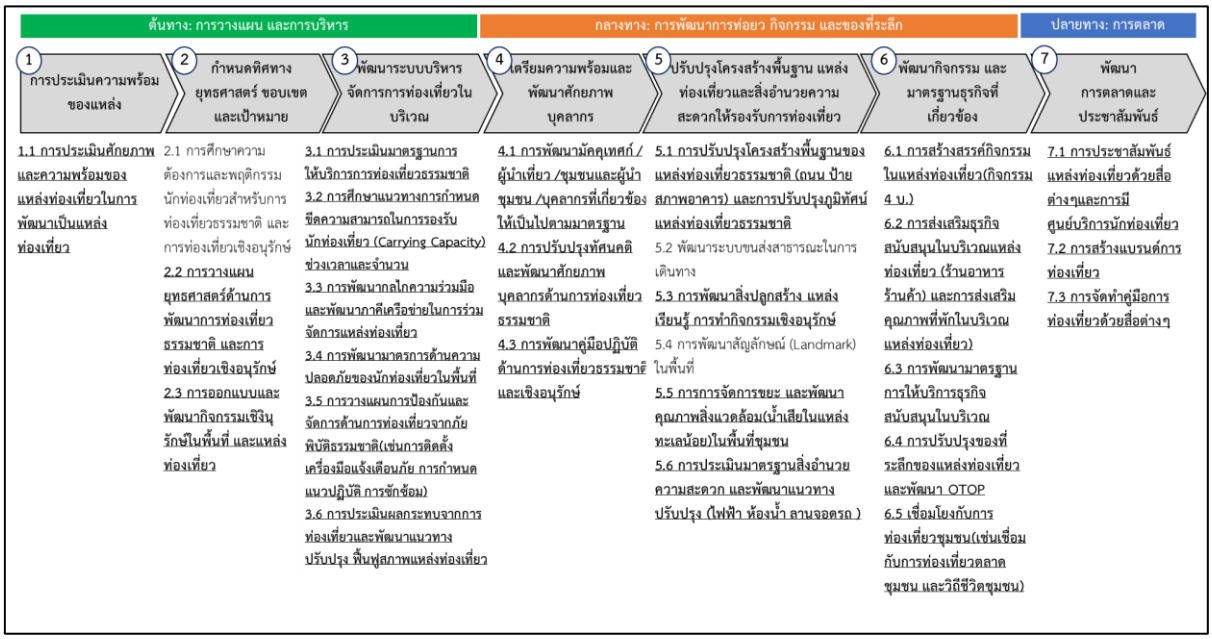

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.2 พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในการเดินทาง 5.4 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง</u> (Gap)	**แนวทางการพัฒนา**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 2.1 / 2.3 / 3.6	โครงการประเมินศักยภาพความพร้อมแหล่งท่องเที่ยว	ศึกษาความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และดำเนินการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนากิจกรรม พร้อมพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการและการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม และสอดรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ
5.2 / 5.3 / 5.4	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงอนุรักษ์และสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่พัทลุง	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน / สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดฯ

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดพัทลุง

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: โคเนื้อ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยงโคเนื้อมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- แม้ว่าโดยรวมจะมีจำนวนผู้เลี้ยงน้อยลง แต่ด้วยแนวโน้มของการบริโภคเนื้อคุณภาพที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ราคาซื้อ / ขายโคเนื้อยังมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นอยู่เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในฟาร์มที่เป็นระบบการเลี้ยงแบบประณีต (Intensive Farm)

ตารางที่ 3.17-31: สรุปจำนวนและปริมาณเพาะเลี้ยงโคเนื้อของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	เนื้อที่กรีดได้ (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)	
	2557	2558	2557	2558
ประเทศไทย	4,898,575	4,905,700	974,708	991,100
ภาคใต้	623,274	628,890	104,500	104,141
กลุ่มอ่าวไทย	305,359	310,805	50,468	51,051
สุราษฎร์ธานี	29,940	31,545	4,275	4,336
นครศรีธรรมราช	59,124	60,858	8,935	9,068
พัทลุง	**136,991**	**138,545**	**21,792**	**22,015**
ชุมพร	79,304	79,857	15,466	15,632
กลุ่มชายแดน	235,052	234,543	40,666	39,739
กลุ่มอันดามัน	82,863	83,542	13,366	13,351

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

- ด้วยสถานการณ์ด้านราคาของพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา) ที่มีราคาตกต่ำและไม่แน่นอน เกษตรกรจึงเริ่มกลับมาให้ความสนใจการเลี้ยงโคเนื้อมากขึ้น
- มีโอกาสที่สามารถพัฒนาคุณภาพ สร้างแบรนด์ และส่งออกไปยังต่างประเทศได้

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-13: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โคเนื้อ ของจังหวัดพัทลุง

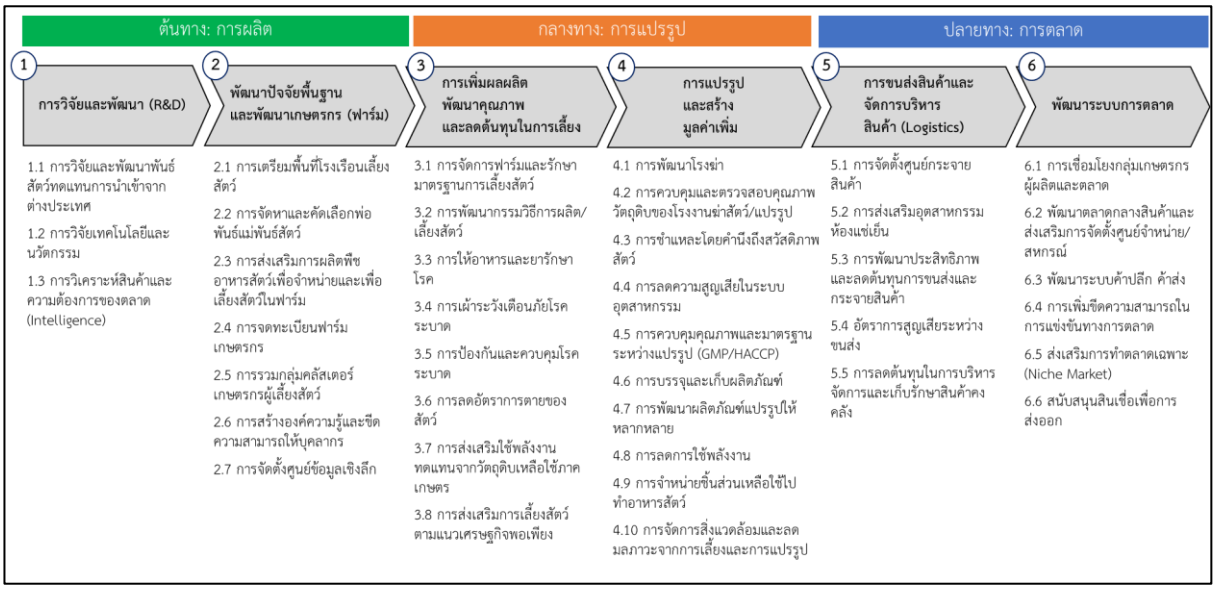

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-32: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[13]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 1.2 2.1 / 2.2 / 2.3 / 2.4 / 2.5 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 3.4 / 4.1 / 4.2 / 4.5 / 4.6	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ประมง และปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัด	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง	เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ประมง และปศุสัตว์ในกลุ่มจังหวัดให้สามารถแข่งขันได้ 1. การพัฒนาต้นน้ำ 1.1 เชื่อมโยงเครือข่ายและพัฒนากลุ่มเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร 1.2 เพิ่มศักยภาพการผลิตอาหารสัตว์ (เครื่องผสมอาหารสำเร็จรูป TMR , เครื่องสับต้นข้าวโพด , เครื่องสับย่อย) 1.3 การพัฒนาระบบฟาร์ม พันธุ์สัตว์ และการจัดการสุขภาพสัตว์ (การพัฒนาระบบฟาร์มตามมาตรฐาน GAP , การพัฒนาพันธุ์สัตว์ โดยวิธีผสมเทียม , การจัดการสุขภาพสัตว์) 1.4 ก่อสร้างโรงฆ่าโคมาตรฐาน ห้องบ่มซาก ห้องตัดแต่ง ระบบบำบัดน้ำเสีย พร้อมระบบสาธารณูปโภค

[13] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
			2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ/ โคขุนศรีวิชัยครบวงจร 2.1 การบูรณาการ ประสานงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ประชุมคณะกรรมการบริหารโครงการ) 2.3 การติดตาม ควบคุม กำกับดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง (ประชุมคณะทำงานพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อภาคใต้แบบครบวงจรภายใต้แบรนด์ศรีวิวัย)
2.1 / 2.2 / 2.3 / 3.1 / 4.2 /	โครงการสร้างเมืองลุงให้เป็นเมืองเศรษฐกิจทางการเกษตร	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง	ส่งเสริมกิจกรรมการเกษตร (เตรียมปัจจัยการผลิต) และกิจกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตร / สร้างมูลค่าผลผลิตทางเลือก / พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
2.6 / 3.1 / 3.4 / 4.1 / 4.2	โครงการสร้างเมืองลุงให้มีความมั่นคงทางอาหาร	สนง.เกษตรจังหวัดพัทลุง	ยกระดับการพัฒนาการเกษตรโดยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง / พัฒนามาตรฐานกระบวนการทางการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย และสามารถนำมาเป็นอาหารที่มีคุณภาพได้
2.1 / 2.3 / 5.3 / 5.4 / 6.1 / 6.2	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รองรับการเกษตร	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง	การจัดการดิน น้ำ เพื่อการเกษตร / พัฒนาตลาดสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน-ท้องถิ่น ปรับปรุงเส้นทางขนส่ง และส่งเสริมกระบวนการจัดการระบบโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความเสียหาย และต้นทุนต่างๆ จากการขนส่ง
6.3 / 6.4	โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	สนง.พาณิชย์จังหวัด	เชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน ของดีเมืองลุง / พัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น / พัฒนาช่องทางการซื้อขายผ่านระบบอินเตอร์เน็ต
2.6 / 2.7 / 3.4	โครงการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ และส่งเสริมเกษตรกรในการทำการเกษตรแบบพอเพียง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน		

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-33: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา	1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด(Intelligence)
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร (ฟาร์ม)	2.6 การสร้างองค์ความรู้และขีดความสามารถให้บุคลากร Smart Farmer ตั้งแต่การเลี้ยงถึงแปรรูป 2.7 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อการถ่ายทอดความรู้
4.การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.3 การลดการใช้พลังงาน 4.4 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปทำอาหารสัตว์
5.การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 การจัดตั้ง/เชื่อมโยงศูนย์จัดเก็บและกระจายสินค้า 5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.5 ส่งเสริมการทำตลาดเฉพาะ (Niche Market) สนับสนุนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากโคเนื้อในแหล่งท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 3.17-14: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โคเนื้อ ของจังหวัดพัทลุง

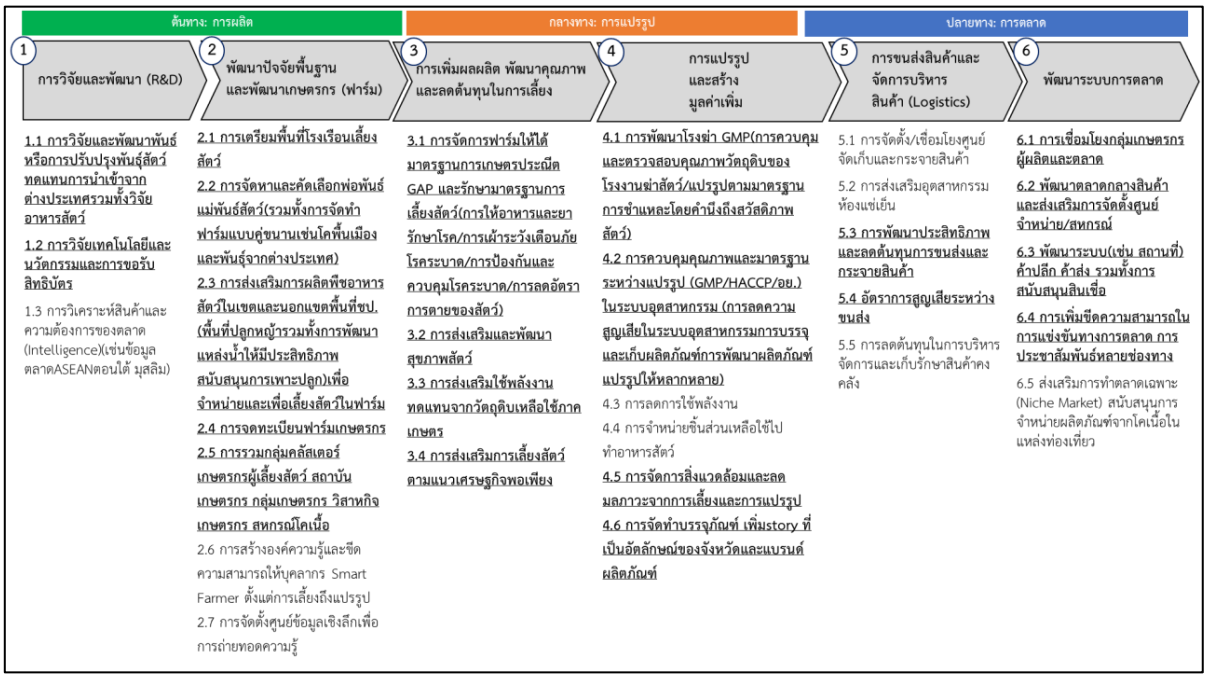

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดพัทลุง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-34: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[14]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง</u> (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.3 / 6.1 / 6.4 / 6.5	โครงการวิจัยตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์โคเนื้อเชื่อมโยงสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ	วิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์โคเนื้อ พัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบการด้านการตลาด พร้อมประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดภายในและต่างประเทศ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง
6.2	โครงการพัฒนากลุ่มองค์กรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย	• จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้ • อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคเนื้อโคขุนศรีวิชัยแก่เกษตรกร	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง
4.3 / 4.4	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อศรีวิชัย	ส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการแปรรูปสิ่งเหลือใช้จากผลิตภัณฑ์อุสาหกรรมโคเนื้อ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง
4.1 / 4.2 / 5.3 / 5.4	โครงการพัฒนาระบบขนส่งและกระจายสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ โคขุนศรีวิชัย	พัฒนาระบบการผลิตและอุตสาหกรรมระดับกลางน้ำพัฒนาระบบโลจิสติกส์ จัดหารถยนต์ 6 ล้อ สำหรับขนส่งสินค้า ได้แก่ สัตว์มีชีวิต และ ขนส่งซากสัตว์	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

[14] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการวิจัยตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์โคเนื้อเชื่อมโยงสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การบริโภคเนื้อคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกษตรกรมีการเลี้ยงโคเนื้อมากขึ้น แต่การพัฒนาเกษตรกรและผู้ประกอบการเพื่อยกระดับการเลี้ยงโคเนื้อรวมทั้งการเพิ่มมูลค่าการผลิตผลิตภัณฑ์โคเนื้อของจังหวัดยังขาดข้อมูลสารสนเทศเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภคและตลาดรวมทั้งการคาดการณ์ทิศทางและส่วนแบ่งการตลาดที่มีต่อโคเนื้อของจังหวัดพัทลุง ทำให้การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการไม่มีความแน่นอน ส่งผลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการของจังหวัดพัทลุงขาดความเชื่อมั่นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โคเนื้อ

สรุปแนวคิดโครงการ

- วิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์โคเนื้อ
- พัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบการด้านการตลาด
- ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดภายในและต่างประเทศ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- วิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการตลาด / พฤติกรรมผู้บริโภค
- พัฒนาเกษตรกร / ผู้ประกอบการ ด้านการตลาด
- ส่งเสริมการตลาด (จัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจ (Business Matching) ในประเทศ / ต่างประเทศ / Contest ร้านอาหาร โรงแรม ซุปเปอร์มาร์เก็ต)
- ประชาสัมพันธ์ (จัด Event แนะนำผลิตภัณฑ์โคเนื้อ / ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ / ออฟไลน์)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัย / สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดฯ / สนง.สหกรณ์ จังหวัด ฯ / สหกรณ์โคเนื้อ / กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง

ผลลัพธ์:

- เกษตรกรและผู้ประกอบการ มีข้อมูลสารสนเทศ มีความรู้และความเข้าใจและสามารถใช้ประโยชน์ด้านการตลาดและการประกอบธุรกิจ
- ผลิตภัณฑ์โคเนื้อพัทลุงเป็นที่รู้จักแพร่หลายและมีตลาดรองรับเพิ่มขึ้น
- เกษตรกรและผู้ประกอบการเกี่ยวกับโคเนื้อและผลิตภัณฑ์โคเนื้อมีรายได้เพิ่มขึ้น

ผลผลิต:

- มีข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และความต้องการของตลาด
- เกษตรกรและผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดและการประกอบธุรกิจ
- มีช่องทางการตลาดเพิ่มขึ้น และมีช่องการทางประชาสัมพันธ์ ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น สื่อ ออนไลน์ / ออฟไลน์

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนเกษตรกรและผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดและการประกอบธุรกิจ(.....ราย)
- ร้อยละของเกษตรกรและผู้ประกอบการ ที่ได้รับการพัฒนาถ่ายทอดความรู้มีการนำข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านการตลาดและการประกอบธุรกิจ(ร้อยละ.....)
- เกษตรกรและผู้ประกอบการเกี่ยวกับโคเนื้อและผลิตภัณฑ์โคเนื้อมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .....

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. วิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการของตลาด	1 ต.ค. 2560 – 30 ก.ย. 2561			มหาวิทยาลัย	
2. จัดอบรมพัฒนาเกษตรกร / ผู้ประกอบการด้านการตลาด (โดยใช้ผลการศึกษาการวิเคราะห์สินค้าและวิจัยความต้องการของตลาดในการถ่ายทอดด้วย)				สนง.ปศุสัตว์จังหวัดฯ สนง.สหกรณ์จังหวัด ฯ สหกรณ์โคเนื้อ สนง.พาณิชย์จังหวัด	
3. จัดกิจกรรมเจรจาธุรกิจ (Business Matching ในประเทศ / ต่างประเทศ)				สนง.พาณิชย์จังหวัด กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	
4. เชื่อมโยงตลาดและ MOU กับร้านอาหาร , โรงแรม , ซุปเปอร์มาร์เก็ต				สนง.พาณิชย์จังหวัด	
5. ประชาสัมพันธ์ - จัด Event แนะนำผลิตภัณฑ์โคเนื้อ - ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ - ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ ออฟไลน์				สนง.ปศุสัตว์จังหวัดฯ สนง.สหกรณ์จังหวัด ฯ สหกรณ์โคเนื้อ สนง.พาณิชย์จังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนากลุ่มองค์กร และสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย ขับเคลื่อนไปด้วยกลุ่มเกษตรกร องค์กรและสถาบันเกษตรกรเป็นแกนหลักด้านการพัฒนาและเพิ่มองค์ความรู้ในด้านต่างๆ ให้กับเกษตรกร ประกอบกับเกษตรกรต้องการเข้าถึงและใช้ข้อมูลเชิงลึกได้อย่างรวดเร็วรวมทั้งต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย ดังนั้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการขับเคลื่อนภารกิจสำคัญของกลุ่มเกษตรกร องค์กรและสถาบันเกษตรกร ให้สนองตอบความต้องการของเกษตรกรอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน

สรุปแนวคิดโครงการ

- จัดระบบและกำหนดรูปแบบวิธีการให้กลุ่มเกษตรกร องค์กรและสถาบันเกษตรกร และเกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศโดยตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้
- อบรมให้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยงโคเนื้อโคขุนศรีวิชัยแก่เกษตรกร

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกอำเภอละ 1 ศูนย์ รวม 11 ศูนย์
- อบรมหลักสูตร “เทคนิคการเลี้ยงโคเนื้อ / โคขุน” สำหรับเครือข่ายหรือแกนนำกลุ่ม จำนวน 2 รุ่น รวม 200 คน
- อบรมหลักสูตร “มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อ” สำหรับเกษตรกร จำนวน 4 รุ่น รวม 200 คน
- อบรมหลักสูตร “Smart Farmer” สำหรับเกษตรกร จำนวน 4 รุ่น รวม 400 คน
- อบรมหลักสูตร “การตัดแต่งและแปรรูปเนื้อสัตว์” สำหรับสหกรณ์ / ตัวแทน จำนวน 1 รุ่น รวม 20 คน

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฯ
- กรมปศุสัตว์

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ผลลัพธ์:

- กลุ่มเกษตรกร องค์กรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งเกษตรกรสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ข้อมูลเชิงลึกจากศูนย์ฯ ได้อย่างรวดเร็ว
- เกษตรกรได้รับการพัฒนาเป็น Smart Farmer มีความรู้และทักษะการเลี้ยงโคเนื้อสามารถพัฒนาเป็นฟาร์มมาตรฐานโคเนื้อ

ผลผลิต:

- เกษตรกรและสหกรณ์รวมทั้งเครือข่าย / แกนนำได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะครบถ้วนทุกหลักสูตร
- มีการศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้ ครบตามแผน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้ (11 ศูนย์)
- จำนวนเกษตรกรและสหกรณ์รวมทั้งเครือข่าย / แกนนำได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะครบถ้วนทุกหลัก(820 คน)
- ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาครบถ้วนตามหลักสูตรสามารถเป็น Smart Farmer มีความรู้และทักษะการเลี้ยงโคเนื้อสามารถพัฒนาเป็นฟาร์มมาตรฐานโคเนื้อ (ร้อยละ .....)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จัดระบบและกำหนดรูปแบบวิธีการให้กลุ่มเกษตรกร องค์กรและสถาบันเกษตรกร และเกษตรกรเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศโดยตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประสานงานและถ่ายทอดความรู้ อำเภอละ 1 ศูนย์ รวม 11 ศูนย์	1 ต.ค. 2560 – ธ.ค. 2560	50,000		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฯ / กรมปศุสัตว์	
2. อบรมหลักสูตร “เทคนิคการเลี้ยงโคเนื้อ / โคขุน” สำหรับเครือข่ายหรือแกนนำกลุ่ม จำนวน 2 รุ่น รวม 200 คน		160,000			
3. อบรมหลักสูตร “มาตรฐานฟาร์มโคเนื้อ” สำหรับเกษตรกร จำนวน 4 รุ่น รวม 200 คน		40,000			
4. อบรมหลักสูตร “Smart Farmer” สำหรับเกษตรกร จำนวน 4 รุ่น รวม 400 คน		320,000			
5. อบรมหลักสูตร “การตัดแต่งและแปรรูปเนื้อสัตว์” สำหรับสหกรณ์ / ตัวแทน จำนวน 1 รุ่น รวม 20 คน		276,000			

ชื่อโครงการ: โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัยผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตั้งแต่การผลิตถึงการตลาด นอกจากจะได้ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์แล้วยังได้มีส่วนเหลือใช้และของเสียจากกระบวนการด้วยทำให้เพิ่มต้นทุนในการจัดการส่วนเหลือใช้และของเสียเหล่านั้นโดยเปล่าประโยชน์ จึงควรมีการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าโดยนำส่วนเหลือใช้เหล่านั้นได้แก่ มูลโค หนังโค กระดูกโค ผ่านกระบวนการแปรรูปให้เป็น แก๊สชีวภาพ ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง และวัตถุดิบอาหารสัตว์ได้ ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าและลดมลภาวะได้เป็นจำนวนมาก

สรุปแนวคิดโครงการ

- พัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือใช้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อให้เกิดผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีมูลค่าเพิ่ม
- ส่งเสริมเกษตรกรและผู้ประกอบการให้เกิดการแปรรูปสิ่งเหลือใช้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- สร้างอุปกรณ์สำหรับการผลิตไบโอแก๊สจากมูลโค
- พัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือใช้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อให้เกิดผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระดูก สำหรับทำอาหารสัตว์ และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ หนังโค สำหรับทำแปรรูปเป็นเครื่องหนัง เป็นต้น

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สนง.ปศุสัตว์จังหวัด
- สนง.พลังงานจังหวัด
- สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด (โดยประสานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ผลลัพธ์:

- ลดรายจ่ายครัวเรือนจากการใช้ไบโอแก๊สจากของเสีย(มูลโค)
- มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือจากอุตสาหกรรมโคเนื้อ

ผลผลิต:

- ไบโอแก๊สจากของเสีย (มูลโค)
- ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ได้จากการพัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือจากอุตสาหกรรมโคเนื้อ

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนรายจ่ายครัวเรือนที่ลดลงจากการใช้ไบโอแก๊สจากของเสีย(มูลโค)
- จำนวนผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือจากอุตสาหกรรมโคเนื้อ(....ชิ้น)
- จำนวนมูลค่าของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการพัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือจากอุตสาหกรรมโคเนื้อ (...บาท)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
กิจกรรมที่ 1. ติดตั้งระบบไบโอแก๊สจากมูลโค (ถุง)	ตค.2560 – กย.2561			สนง.ปศุสัตว์จังหวัด สนง.พลังงานจังหวัด	
กิจกรรมที่ 2 พัฒนารูปแบบและวิธีการแปรรูปจากส่วนเหลือใช้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อให้เกิดผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น กระดูก สำหรับทำอาหารสัตว์และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ หนังโค สำหรับทำแปรรูปเป็นเครื่องหนัง <u>ควรมีการระบุเพิ่มเติมขั้นตอนด้วย</u>				สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด (โดยประสานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาระบบขนส่งและกระจายสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัยต้องดำเนินการให้ครบวงจรตั้งแต่กระบวนการผลิตจนถึงการตลาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพและเพิ่มมูลค่าสินค้าสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องพัฒนาประสิทธิภาพการขนส่งและการกระจายสินค้าเพื่อลดต้นทุนและความสูญเสียระหว่างขนส่งให้ได้

สรุปแนวคิดโครงการ

- พัฒนาระบบโลจิสติกส์
- จัดหารถยนต์ 6 ล้อ สำหรับขนส่งสินค้าได้แก่ สัตว์มีชีวิต และ ขนส่งซากสัตว์

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- ประเมินสภาพของศูนย์กระจาย และห้องเย็นที่มีในจังหวัด และพัฒนาแผนงานในการปรับปรุง
- จัดซื้อรถยนต์ 6 ล้อ ขนาด 6 ตัน จำนวน 1 คันเพื่อขนส่งสัตว์มีชีวิตจากฟาร์มส่งโรงฆ่าสัตว์
- จัดซื้อรถห้องเย็น 6 ล้อ ขนาด 6 ตัน จำนวน 1 คัน เพื่อขนส่งซากสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ส่งศูนย์รวบรวมสินค้าและร้านค้าเป้าหมาย

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุงดำเนินการจัดซื้อ
- สหกรณ์โคเนื้อใช้ประโยชน์พร้อมดูแลบำรุงรักษา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพัทลุง

ผลลัพธ์:

- ลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง
- สินค้ามีคุณภาพสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคต่อคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย

ผลผลิต:

- รถยนต์เพื่อขนส่งสัตว์มีชีวิตจากฟาร์มส่งโรงฆ่าสัตว์
- รถห้องเย็นเพื่อขนส่งซากสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ส่งศูนย์รวบรวมสินค้าและร้านค้าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนรถยนต์และรถห้องเย็นเพื่อขนส่งและกระจายสินค้าตามเป้าหมาย
- อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง
- ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่มีต่อคุณภาพสินค้าอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ประเมินสภาพศูนย์กระจายสินค้า และห้องเย็นที่มีในจังหวัด และจัดทำแผนงานการพัฒนา	1 ต.ค. 2560 – ธ.ค. 2560	1,600,000		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฯ สนง.จังหวัด สหกรณ์โคเนื้อพัทลุง	
1. จัดซื้อรถยนต์ 6 ล้อ ขนาด 6 ตัน จำนวน 1 คัน เพื่อขนส่งสัตว์มีชีวิตจากฟาร์มส่งโรงฆ่าสัตว์		1,600,000			
2. จัดซื้อรถห้องเย็น 6 ล้อ ขนาด 6 ตัน จำนวน 1 คัน เพื่อขนส่งซากสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ส่งศูนย์รวบรวมสินค้าและร้านค้าเป้าหมาย		2,000,000			

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- จังหวัดพัทลุงอาจไม่ใช่สถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่ส่วนมากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่นี่จะมีเป้าหมายเฉพาะในแต่ละแหล่งเลย
- จากการที่การท่องเที่ยวของจังหวัดยังไม่ได้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากนัก จึงทำให้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายๆแห่งจึงยังอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางธรรมชาติที่สูงมากอยู่
- การกำหนดตำแหน่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นี้ เป็นการสร้างความแตกต่างระหว่างการท่องเที่ยวของจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มได้ และยังเป็นการรักษาจุดเด่นทางด้านธรรมชาติให้คงไว้อยู่ได้

ตารางที่ 3.17-35: สรุปจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของภาคใต้ ปี พ.ศ. 2558

จังหวัด	2558	
	นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ประเทศ	249,074,211	1,857,011
ภาคใต้	45,923,464	592,075
กลุ่มอันดามัน	25,251,215	439,993
กลุ่มชายแดน	9,362,856	62,006
กลุ่มอ่าวไทย	11,309,393	90,076
ชุมพร	1,301,218	5,881
สุราษฎร์ธานี	5,251,947	68,053
นครศรีธรรมราช	3,429,760	13,587
พัทลุง	**1,326,468**	**2,555**

ที่มา: แผนพัฒนาจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. 2561- 2564

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.17-15: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดพัทลุง

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-36: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[15]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 2.2 / 2.3 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 3.6 / 5.5 / 6.1 / 6.2 / 6.4 /	โครงการพัฒนา “ทะเลน้อย” ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ระยะที่ 1	สนง.จังหวัด / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนาทิศทาง และแผนงานในการท่องเที่ยวของจังหวัด ภายใต้แนวคิด “ทะเลน้อย” ศึกษาและประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในจังหวัด พร้อมพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ผ่านเครือข่ายความร่วมมือในพื้นที่ รวมถึงแนวทางการบริหารจัดการ และการดูแลฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ให้อยู่ในสภาพที่ดี ออกแบบ วางแผนกิจกรรมประกอบแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนาของที่ระลึกให้เข้ากับตีมทะเลน้อย
5.1 / 5.3 / 7.1 / 7.2	โครงการพัฒนา “ทะเลน้อย” ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ระยะที่ 2	สนง.จังหวัด / สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ภูมิทัศน์ และโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งก่อสร้างประกอบพัฒนา / ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวก ธุรกิจ ร้านค้า ในพื้นที่ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ผ่านกิจกรรม และสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างการรับรู้ และใช้เป็นนคู่มือในการท่องเที่ยวตามแนวคิด “ทะเลน้อย”
3.1 / 3.6 / 5.1 / 5.3 /	พัฒนามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน (แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ติดตั้งเสาไฟฟ้าแสงสว่าง / พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว / ปรับปรุงภูมิทัศน์ / ก่อสร้างอาคารห้องน้ำสาธารณะ / ฟื้นฟูพัฒนาระบบนิเวศน์ / จัดตั้งศูนย์บริการและส่งเสริมการท่องเที่ยวระดับอำเภอ / ปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยวในบริเวณ

[15] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
6.1 / 6.2 / 6.3 / 6.4 / 6.5	ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเทศกาลการท่องเที่ยวของจังหวัด (แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.เกษตรจังหวัด	ส่งเสริมอาหารเพื่อสุขภาพ / สร้างมาตรฐานร้านอาหารคุณภาพ / ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนจังหวัด / ส่งเสริมการท่องเที่ยวปั่นจักรยาน / พัฒนาสินค้าเกษตร และของ (กิน) ฝาก ประจำถิ่น
6.4	พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด (แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	พัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาให้เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดพัทลุงเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
3.3 / 3.5 / 4.1 / 4.2 / 4.3 / 5.1 / 6.1 / 7.1	พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (แผนพัฒนาจังหวัด)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนากิจกรรมเส้นทางและสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านการท่องเที่ยว / พัฒนาศักยภาพเครือข่ายบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุง / พัฒนามาตรการดูแลความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติต่างๆ / ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง / ผลิตสื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ / จัดทำป้ายแสดงแหล่งท่องเที่ยวและป้ายแสดงชื่อสถานที่ท่องเที่ยว
5.1	โครงการก่อสร้างปรับปรุงผิวจราจร โครงการก่อสร้างถนน (แผนพัฒนาจังหวัด)	กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทางหลวง	ปรับปรุง และก่อสร้างถนนเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของพื้นที่
3.4	โครงการส่งเสริมความมั่นคงความสงบเรียบร้อยและสร้างความปรองดองสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปจังหวัดพัทลุง (แผนพัฒนาจังหวัด)	ที่ทำการปกครองจังหวัด	เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยระดับหมู่บ้าน / ติดตั้งและปรับปรุงกล้องวงจรปิด CCTV /

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.17-37: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2.กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
5.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.2 พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในการเดินทาง 5.4 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่

แผนภาพที่ 3.17-16: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดพัทลุง

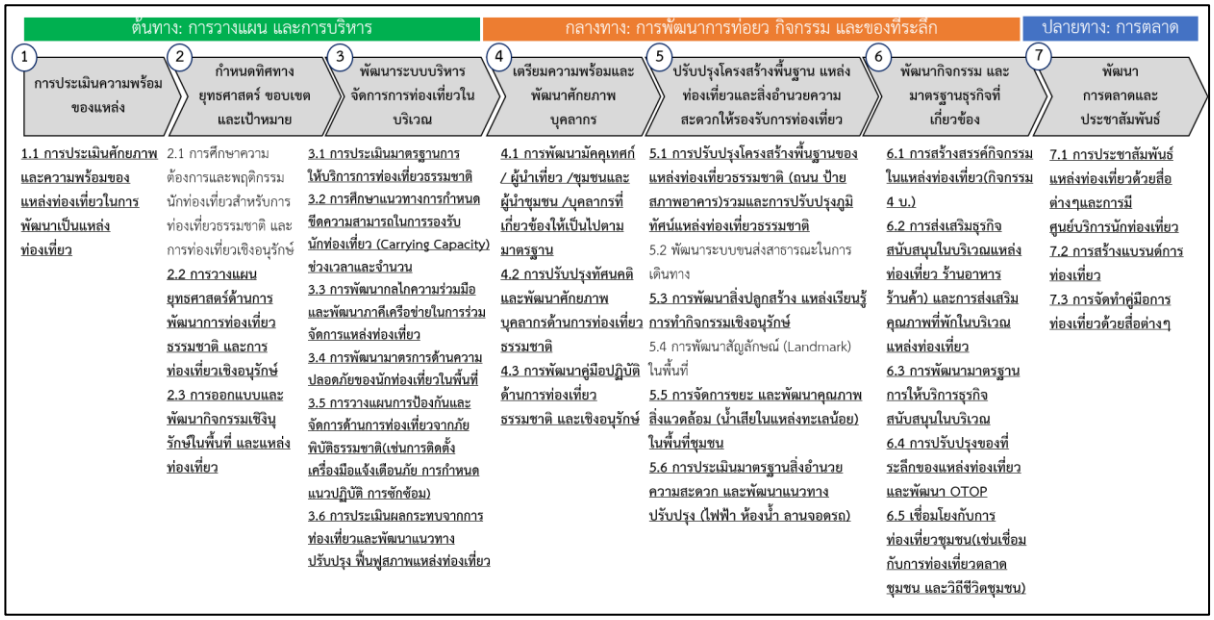

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดพัทลุง

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือ

แนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.17-38: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[16]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 2.1 / 2.3 / 3.6	โครงการประเมินศักยภาพความพร้อมแหล่งท่องเที่ยว	ศึกษาความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยว ประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และดำเนินการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนากิจกรรม พร้อมพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการและการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม และสอดรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
5.2 / 5.3 / 5.4	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงอนุรักษ์และสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่พัทลุง	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน / สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[16] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดพัทลุงเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี จำเป็นต้องมีการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ออกแบบกิจกรรมสำหรับการพัฒนามาตรฐานความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะต้องรวมถึงแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถคงความน่าสนใจของธรรมชาติได้อย่างต่อเนื่อง
สรุปแนวคิดโครงการ • ศึกษาความต้องการเชิงลึกของนักท่องเที่ยว • ประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ • ดำเนินการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว พัฒนากิจกรรม • พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการและการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม และสอดรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ • ศึกษาเชิงลึกถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ • สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมาย • ออกแบบและพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว • รับฟังความคิดเห็น • พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ และการดูแล/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพความพร้อม
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา / ททท. • มหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตพัทลุง
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ผลลัพธ์: กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว และทำกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น
ผลผลิต: • มีการกำหนดแหล่งท่องเที่ยวศักยภาพ พร้อมการออกแบบกิจกรรมในแหล่ง • มีแผนการบริหารจัดการ และการดูแลแหล่งท่องเที่ยว
ตัวชี้วัดของโครงการ: • จำนวนนักท่องเที่ยว • รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น –สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ศึกษาเชิงลึกถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวในพื้นที่	1 เดือน	500,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
สำรวจแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมาย	1 เดือน				
ออกแบบและพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว	1 เดือน				
รับฟังความคิดเห็น	1 เดือน				
พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการและการดูแล/ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพความพร้อม	1 เดือน				

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเรียนรู้เชิงอนุรักษ์และสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่พัทลุง

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพัทลุงเป็นการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมสุขภาพและสร้าง (Landmark) ของพื้นที่ทะเลสาบพัทลุง เพื่อรองรับการท่องเที่ยวและยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวมีความสะดวกปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้านมีความพึงพอใจเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับประชาชน

สรุปแนวคิดโครงการ

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และปรับภูมิทัศน์โดยรอบ
- พัฒนาแผนงานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนาเส้นทาง และระบบคมนาคมเพื่อเข้าสู่ และภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

- พัฒนาวัดเขียนบางแก้วให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมต้อนรับอาเซียน
- ก่อสร้างอาคารห้องน้ำ ณ น้ำตกหม่อมจุ้ย อ.ตะโหมด
- ปรับปรุงภูมิทัศน์บ่อน้ำร้อนวัดปรางค์ชัย อ.เมืองฯ
- ปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีตรอยวัดเขาอ้อ
- ปรับปรุงป้าย และพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ (รถราง) เพื่อเข้าถึง และเดินทางภายในแหล่ง

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนอำเภอที่เกี่ยวข้อง / สนง. โยธาและผังเมือง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ผลลัพธ์:

- นักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
- นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว

ผลผลิต: มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงตามมาตรฐาน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงตามมาตรฐาน (.....แห่ง)
- จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (.....คน)
- รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (.....บาท)
- ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงตามมาตรฐาน (ร้อยละ.....)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จัดเตรียม/กำหนดสถานที่สำรวจออกแบบและประเมินราคาจัดทำราคากลาง	ต.ค.2560 – ก.ย. 2561	9,421,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด / สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด / องค์การบริหารส่วนอำเภอที่เกี่ยวข้อง	
2. ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง					
3. กำกับงาน/ควบคุมการดำเนินงานตามสัญญาจ้าง					
4. การทดสอบและพาอาสาสมัครเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง					
5. การตรวจรับงาน					
6.จัดทำข้อมูลแหล่งและกิจกรรมเพื่อประกอบการเผยแพร่และประสานการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

3.3 กลุ่มที่ 18 (จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล)

3.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่ และ ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของจังหวัด กลุ่มที่ 18

พื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 ประกอบไปด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล มีพื้นที่เป็นแนวทอดยาวตามชายฝั่งทะเลอันดามันทางทิศตะวันตกของประเทศ โดยมีเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาสันกาลาคีรี เป็นเส้นแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ที่ราบฝั่งตะวันออก (จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส) และที่ราบฝั่งตะวันตก (จังหวัดสตูล) โดยอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 1,200 กิโลเมตร มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้นประมาณ 20,809.730 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12.97 ล้านไร่ โดยแบ่งออก ดังนี้

จังหวัดนราธิวาส	มีพื้นที่	4,475.430	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดปัตตานี	มีพื้นที่	1,940.356	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดยะลา	มีพื้นที่	4,521.078	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดสงขลา	มีพื้นที่	7,393.889	ตารางกิโลเมตร
จังหวัดสตูล	มีพื้นที่	2,478.977	ตารางกิโลเมตร

จังหวัดนราธิวาส มีลักษณะภูมิประเทศเป็นป่าและภูเขาประมาณ 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด มีภูเขาหนาแน่นแถบทิศตะวันตกเฉียงใต้จดเทือกเขาสันกาลาคีรี ซึ่งเป็นแนวกั้นพรหมแดน ไทย-มาเลเซีย พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณติดกับอ่าวไทยและที่ราบลุ่มแม่น้ำ 4 สาย คือ แม่น้ำสายบุรี แม่น้ำบางนารา แม่น้ำตากใบ และแม่น้ำโก-ลก มีพื้นที่พรุจำนวนประมาณ 361,860 ไร่

จังหวัดปัตตานี มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบชายฝั่งทะเล ประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ทางตอนเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีหาดทรายยาว และเป็นที่ราบชายฝั่งกว้างประมาณ 10-30 กิโลเมตร พื้นที่ราบลุ่มบริเวณตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านที่ดิน มีความเหมาะสมในการเกษตรกรรม

จังหวัดยะลา มีลักษณะเป็นภูเขา เนินเขาและหุบเขา ตั้งแต่ตอนกลางจนถึงใต้สุดของจังหวัด มีที่ราบบางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัด อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางถึงสูงมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบและสวนยางพารา มีเทือกเขาสันกาลาคีรีเป็นแนวยาวกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

จังหวัดสงขลา มีลักษณะภูมิประเทศทางตอนเหนือเป็นคาบสมุทรและคาบยาวยื่น กับส่วนที่เป็นแผ่นดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทางตอนใต้ แผ่นดินทั้งสองเชื่อมต่อกันโดยสะพานติณสูลานนท์ พื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเล ทิศใต้และทิศตะวันตกเป็นภูเขาและที่ราบสูงซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารที่สำคัญ

จังหวัดสตูล มีลักษณะภูมิประเทศทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสูง ทิศใต้มีที่ราบแคบๆขนานไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบลงไปเป็นป่าชายเลน น้ำเค็มขึ้นถึง มีป่าแสมหรือโกงกางอยู่เป็นจำนวนมาก มีลำน้ำสายสั้นๆไหลผ่านซึ่งเกิดจากภูเขาโดยรอบ พื้นที่ทางตอนเหนือและทิศตะวันออกของ

จังหวัด ประกอบด้วยภูเขามากมายสลับซับซ้อน โดยมีทิวเขาสันกาลาคีรีแบ่งเขตประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย

โดยภาพรวมด้านเศรษฐกิจ พบว่า พื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ประมาณ 374,842 ล้านบาท ซึ่งหดตัวลงจากช่วงปีที่ผ่านมาร้อยละ 5.10 โดยภาคเศรษฐกิจที่สำคัญคือภาคเกษตรกรรม (สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาประมง) โดยคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละประมาณ 25.41 ของมูลค่าเศรษฐกิจทั้งหมดของพื้นที่ แต่ในช่วงที่ผ่านมา ภาคเกษตรกรรมนั้นมีการหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง และมีการหดตัวลงสูงที่สุด

หากจำแนกเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 58.51 มีมูลค่าอยู่ที่ 219,329 ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูลตามลำดับ

ทางด้านนโยบาย และการขับเคลื่อนของพื้นที่นั้น พบว่าในภาพรวมมีนโยบายที่จะพัฒนาทางด้านการเกษตร (สาขาเกษตรกรรมฯ) ให้เป็นแหล่งผลิตยางพาราที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงสุดของภาค มีเมืองยางพารา (Rubber City) โดยส่งเสริมการวิจัยเพื่อคิดค้นนวัตกรรมและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปยางพาราและไม้ยางพาราให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าและรายได้ แก่ชาวสวนยางสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนให้กับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ทั้งเป็นศูนย์กลางการซื้อ – ขาย และตลาดกลางยางพาราในการอ้างอิงการซื้อขายยางพาราของประเทศ ในส่วนของการวิเคราะห์ศักยภาพจากตัวชี้วัดการพัฒนาพบว่า ค่อนข้างสอดคล้องกับโครงสร้างและทิศทางของเศรษฐกิจของพื้นที่ในภาพรวม โดยพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 นี้มีศักยภาพในเรื่องของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง มีเส้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องที่ยวภายในอนุภาคอาเซียนและนานาชาติเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ จากข้อมูลศักยภาพ และทิศทางการพัฒนาทั้งหมด สามารถสรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่จะนำมาใช้ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในแต่ละจังหวัด ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-1: สรุปตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพรายจังหวัดที่จะใช้ในการฝึกอบรมของโครงการ

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1	ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2
นราธิวาส	ปาล์มน้ำมัน	ท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
ปัตตานี	ประมง ยางพารา	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา
ยะลา	ยางพารา	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
สงขลา	ยางพารา	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
สตูล	ปาล์มน้ำมัน	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล อุทยานธรณีโลก

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ จะมุ่งเน้นการวิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจในภาพรวมของแต่พื้นที่ และจังหวัดในพื้นที่ เพื่อให้เห็นถึงจุดเน้นทางด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มจากข้อมูลที่ผ่านมา โดยมีผลสรุป ดังนี้

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ**

ภาพรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูลนี้ พบว่ามีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ 374,842 ล้านบาท ซึ่งมีการหดตัวลงจากช่วงปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 5.10 โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่นี้จะขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม (สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาประมง) สาขาอุตสาหกรรม สาขาการขายส่งขายปลีกฯ สาขาการศึกษา สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน และสาขาบริหารราชการฯ เป็นสำคัญ มีสัดส่วนร้อยละ 25.41, 15.86, 10.56, 9.76, 8.02 และ 6.15 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเรื่องของการเติบโตของแต่ละภาคเศรษฐกิจนั้น จะเห็นได้ว่าภาคเกษตรกรรม (สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาประมง) และสาขาบริหารราชการฯ มีการหดตัวลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2557 มีการหดตัวลงจากปีที่ก่อนหน้าสูงถึงร้อยละ 13.83 และ 23.58 ตามลำดับ ในขณะที่สาขาการศึกษา และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีการเติบโตจากปีก่อนหน้าที่ประมาณร้อยละ 11.89 และ 4.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.18-2: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 จำแนกตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมพื้นที่ (ณ ราคาปัจจุบัน)	2555	2556	เปลี่ยนแปลง (2556/2555) ร้อยละ	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ
เกษตรกรรม (สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาประมง) (สัดส่วน ร้อยละ)	119,758 (29.93)	110,534 (27.99)	-7.70	95,251 (25.41)	-13.83
อุตสาหกรรม (สัดส่วน ร้อยละ)	63,382 (15.84)	61,451 (15.56)	-3.05	59,435 (15.86)	-3.28
การขายส่งขายปลีกฯ (สัดส่วน ร้อยละ)	42,878 (10.71)	39,686 (10.05)	-7.44	39,581 (10.56)	-0.26
การศึกษา (สัดส่วน ร้อยละ)	31,955 (7.98)	32,704 (8.23)	2.34	36,592 (9.76)	11.89
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน (สัดส่วน ร้อยละ)	24,665 (6.16)	28,828 (7.30)	16.88	30,074 (8.02)	4.32
บริหารราชการฯ (สัดส่วน ร้อยละ)	34,084 (8.52)	30,163 (7.64)	-11.50	23,052 (6.15)	-23.58
ผลิตภัณฑ์มวลรวมพื้นที่	400,191	394,976	-1.30	374,842	-5.10

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- **สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม**

หากพิจารณาในมุมของพื้นที่ จำแนกตามจังหวัด จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 สูงที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 58.51 มีมูลค่าอยู่ที่ 219,329 ล้านบาท ตามมาด้วยจังหวัดปัตตานี อยู่ที่ร้อยละ 12.50 หรือประมาณ 46,864 ล้านบาท โดยมีจังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดสตูลไล่ตามมาตามลำดับ

ทั้งนี้ ในมุมของการเติบโตนั้น พบว่าในปี พ.ศ. 2557 มีเพียง 1 จังหวัดของพื้นที่นี้เท่านั้น ที่มีการเติบโตเพิ่มสูงขึ้น ที่จังหวัดสตูล ที่มีการเติบโตร้อยละ 0.30 ในขณะที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลา กลับมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ลดลง โดยลดลงประมาณร้อยละ 7.67, 3.93, 10.34 และ 4.61 ตามลำดับ

โดยจะเห็นได้ว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัด (ตามลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจ) จะค่อนข้างมีความสอดคล้องการเติบโตตามสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.18-3: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 จำแนกตามจังหวัดในกลุ่ม (ล้านบาท)

จังหวัดในกลุ่ม	2555	2556	เปลี่ยนแปลง (2556/2555) ร้อยละ	2557	เปลี่ยนแปลง (2557/2556) ร้อยละ
นราธิวาส	43,444	41,136	-5.31	37,982	-7.67
(สัดส่วน ร้อยละ)	(10.86)	(10.41)		(10.13)	
ปัตตานี	48,909	48,781	-0.26	46,864	-3.93
(สัดส่วน ร้อยละ)	(12.22)	(12.35)		(12.50)	
ยะลา	49,559	44,030	-11.16	39,477	-10.34
(สัดส่วน ร้อยละ)	(12.38)	(11.15)		(10.53)	
สงขลา	224,941	229,931	2.22	219,329	-4.61
(สัดส่วน ร้อยละ)	(56.21)	(58.21)		(58.51)	
สตูล	33,338	31,097	-6.72	31,191	0.30
(สัดส่วน ร้อยละ)	(8.33)	(7.87)		(8.32)	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมพื้นที่	400,191	394,976	-1.30	374,842	-5.10

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.3.2 การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่กลุ่มที่ 18

การวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่ ในส่วนนี้เป็นประมวลนโยบาย และแผนงานยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ เปรียบเสมือนการประเมินปัจจัยภายนอก (External Factors) พร้อมวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ เพื่อมาวิเคราะห์ในส่วนของโอกาส และอุปสรรคต่อการดำเนินงานของพื้นที่ต่อไป โดยมีผลสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ต่อพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 3.18-4: สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย / แผนยุทธศาสตร์ ต่อพื้นที่

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
<u>กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)</u> ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	+ มีกรอบและเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวที่ชัดเจน ทำให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำแผนพัฒนาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ + เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด ทั้งในด้านการผลิต บริการ การค้า การลงทุน และการพัฒนาเมืองและระบบโครงสร้างพื้นฐาน + สร้างการพัฒนาของเศรษฐกิจและสังคมที่มีความยั่งยืน รวมถึงสร้างความเจริญแก่ทุกภาคส่วนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
<u>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12</u> **ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ** ● เป้าหมายภาคใต้ พัฒนาเป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ● ฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากลและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก	+ สร้างห่วงโซ่คุณค่าของภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้แก่พื้นที่อย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการต่อยอดสิ่งที่มีศักยภาพอยู่แล้วในแต่ละพื้นที่ + สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตขั้นปฐมภูมิ จากการวิจัย การประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม + มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ รวมถึงเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นการกระจายรายได้และกระจายความเจริญ - ยังไม่มีการระบุแนวทางการบริหารจัดการผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาจากการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว เช่น การจัดการของเสีย
<u>ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม</u> ● **สินค้าเศรษฐกิจ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)** –ยางพารา โค มะพร้าว ไม้ผล ข้าว ประมงทะเล ● **ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ สร้างกิจกรรมเศรษฐกิจทั้งห่วงโซ่มูลค่าของผลผลิตเกษตร เป้าหมาย รายได้และความผาสุกของเกษตรกรและสถาบันเกษตรเพิ่มขึ้น + มีประสิทธิภาพของผลผลิตจากการเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นและมีมูลค่าภาคการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
	+ ฟื้นฟูทรัพยากรเกษตร และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน - ปัจจัยการผลิตของสินค้าเกษตรเป้าหมายมีราคาสูงขึ้นจากความต้องการปัจจัยการผลิตในพื้นที่สูงขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านอุตสาหกรรม</u> ● **ศักยภาพอุตสาหกรรม (กระทรวงอุตสาหกรรม)** –แปรรูปยางพารา ผลไม้ เชิงสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองการท่องเที่ยว แปรรูปเกษตรและอาหารฮาลาล ● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)**	+ สร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มสูง รวมทั้งเกิดการเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่มูลค่าทั้งในและต่างประเทศ + ยกระดับผลิตภาพ มาตรฐานและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมาย + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในแง่คุณภาพ และปริมาณ ตลอดจนองค์ความรู้ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย - ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลงจากผลกระทบของการประกอบอุตสาหกรรม
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว</u> ● **แผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 2**	+ สร้างพื้นที่ท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีการเชื่อมโยงทั้งฝั่งอันดามัน อ่าวไทยและพื้นที่บนบกที่มีศักยภาพ + พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงบุคลากรเพื่อรองรับกิจกรรมท่องเที่ยว - ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม และมรดกทางวัฒนธรรมได้รับความเสียหายจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม - การมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ อาจทำให้เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทย - อาจมีปัญหาแรงงานต่างถิ่นหลั่งไหลเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเมือง และโครงสร้างพื้นฐาน</u> ● **เมืองเป้าหมาย ยะลา (เบตง), สงขลา (สะเดา)** – เมืองชายแดน สงขลา (หาดใหญ่) – เมืองน่าอยู่และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม ● **ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง 2558 – 2565** - การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง – สายหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ - การเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเชื่อมโยงฐานการผลิตของประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน	+ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเมือง ศูนย์กลางให้น่าอยู่ ทั้งระบบสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดี + มีเป้าหมายในการพัฒนาเมืองหลักอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม + การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่ง ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางสะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ + กระจายความเจริญ สังคมเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่เมืองเป้าหมายในการพัฒนา เช่น หนองคาย เพื่อยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนในพื้นที่

นโยบาย / แผนยุทธศาสตร์	ผลกระทบ (+ เชิงบวก / - เชิงลบ)
- การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางน้ำ – ท่าเรือปากบารา สตูล ท่าเรือสงขลา2 - การเพิ่มขีดความสามารถการให้บริการขนส่งทางอากาศ – ท่าอากาศยานเบตง ยะลา	- ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งมีความเสี่ยงทั้งในเชิงความมั่นคง สาธารณสุข ตลอดจนการแย่งงานคนในพื้นที่
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการค้า / เขตเศรษฐกิจพิเศษ / การค้าชายแดน</u> ● **ตำแหน่งยุทธศาสตร์การค้า (กระทรวงพาณิชย์)** –เมืองนวัตกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรภาคใต้และประตูสู่อาเซียนตอนใต้ (ยางพารา อาหารฮาลาล ประมง) ● **เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ** ● **สงขลา, นราธิวาส –**อุตสาหกรรมยางพารา อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อาหารทะเล โลจิสติกส์	+ ต่อยอดให้เกิดการพัฒนาผลผลิตที่มีความหลากหลายและมีการใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างสินค้าอุตสาหกรรมที่โดดเด่นยิ่งขึ้น + เกิดความเชื่อมโยงทางการค้าในห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคการผลิตและกระจายสินค้าทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ - เกิดการลักลอบนำเข้า และส่งออกสินค้าผิดกฎหมาย รวมถึงสินค้าหลบเลี่ยงภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ
<u>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด</u> ● **วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด** เมืองยางพารา การค้าชายแดนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอาเซียน อย่างยั่งยืน ● **จุดเน้นยุทธศาสตร์ (Positioning)** 1.การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม 2. การค้าชายแดน การลงทุน และระบบโลจิสติกส์ 3. การสร้างมูลค่าเพิ่มยางพารา ● **ประเด็นยุทธศาสตร์** 1. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม 2. ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาโครงข่ายคมนาคม/ระบบโลจิสติกส์ และวางระบบป้องกันสาธารณภัย 3. พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร	+ กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งภาคเกษตรและภาคการท่องเที่ยว + สร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่คุณค่าของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การผลิต แปรรูป การตลาด และการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ + ประชาชนและบุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

3.3.3 การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากข้อมูลตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนาของพื้นที่ (Benchmarking)

หลังจากที่มีการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงนโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก(External Factors) ที่เข้ามากระทบแล้ว พื้นที่ยังจะต้องมีการวิเคราะห์ศักยภาพของปัจจัยภายใน (Internal Factors) ด้วยจึงได้มีการนำเครื่องมือที่มีชื่อว่าการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย (MOI Benchmarking) เข้ามาใช้และประเมินผลการดำเนินงานเชิงเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นๆ ของประเทศผ่านตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประเมินถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนในแต่ละด้าน

อย่างไรก็ตาม ด้วยขอบเขตของการศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของเศรษฐกิจเป็นสำคัญ จึงได้มีการคัดเลือกและหยิบยกเฉพาะตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจขึ้นมาวิเคราะห์ประเด็นสำคัญเป็นหลัก ซึ่งมีรายละเอียด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.18-5: สรุปตัวชี้วัดที่สำคัญต่อพื้นที่กลุ่มที่ 18

ตัวชี้วัดที่สำคัญ	คะแนน	หน่วยวัด	อันดับ
อัตราพึ่งพิง*	57.35	ร้อยละ	18
คนอายุ 15 -60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้	97.12	ร้อยละ	18
คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไปมีอาชีพและมีรายได้	92.48	ร้อยละ	16
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	23.84	ร้อยละ	2
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	26.45	ร้อยละ	7
ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่	354	กก.ต่อไร่	18
อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย	-0.56	ร้อยละ	11
อัตราส่วนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม (GAP) ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด	0.13	ร้อยละ	18
จำนวนโรงงาน / สปก ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP / HACCP	84	แห่ง	3
สัดส่วนรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรต่อรายได้เงินสดสุทธิของครัวเรือนเกษตร	43.39	ร้อยละ	4
สัดส่วนหนี้เสียต่อปริมาณเงินให้กู้ยืม (ร้อยละ)*	3.75	ร้อยละ	14
สัดส่วนปริมาณเงินกู้ยืมต่อรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร (ร้อยละ)*	50.28	ร้อยละ	1
สัดส่วนหนี้ในระบบต่อหนี้ทั้งหมด	96.41	ร้อยละ	17
อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรในพื้นที่	0.5	ร้อยละ	12
สัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด	21.91	ร้อยละ	16
สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	13.37	ร้อยละ	13
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	4.48	ร้อยละ	3
อัตราเงินเฟ้อ*	-1.62	ร้อยละ	15

ตัวชี้วัดที่สำคัญ	คะแนน	หน่วยวัด	อันดับ
ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย	55,418.22	บาท / คน / ปี	10
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม	22.90	ร้อยละ	11
สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์	3.37	ร้อยละ	11
ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซล	952,152.53	พันลิตร	6
ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน	376,686.83	พันลิตร	6
ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเฉลี่ยต่อราย*	4,537.48	กิโลวัตต์ / ชั่วโมง / ราย	11

ที่มา : ฐานข้อมูลระบบการวัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของกระทรวงมหาดไทย (MOI Benchmarking)

หมายเหตุ : *ตัวชี้วัดแบบผกผัน

จากข้อมูลตัวชี้วัดข้างต้น หากวิเคราะห์และพิจารณาตามแนวคิด Quartile โดยเป็นการนำตัวชี้วัดของกลุ่มพื้นที่ทั้ง 18 กลุ่มทั้งหมดมาเรียงลำดับ และจัดแบ่งเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.18-6: การจักตำแหน่งตามแนวคิด Quartile เพื่อระบุศักยภาพการพัฒนา

Quartile	ระดับศักยภาพ	ช่วงอันดับ
Quartile 1	ดีมาก	1 - 4
Quartile 2	ดี	5 - 8
Quartile 3	ปานกลาง	9 - 13
Quartile 4	ต้องปรับปรุง	14 - 18

- **สรุปประเด็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดระดับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด**

จากตัวชี้วัดข้างต้น จึงสามารถสรุปประเด็นทางด้านศักยภาพในภาพรวมขอพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และจังหวัดตรัง ได้ดังนี้

1) สถานการณ์ทางด้านแรงงานในกลุ่มจังหวัดค่อนข้างแย่ [คนอายุ 15 -60 ปีเต็ม มีอาชีพและมีรายได้ (18)] โดยมีประชากรกลุ่มเด็กและผู้สูงอายุที่สูงกว่าประชากรในวัยทำงานมาก [คนอายุมากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ (16), อัตราพึ่งพิง (18)]

2) ในภาพรวมเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีอัตราการขยายตัวในระดับปานกลาง [อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (3)] โดยมีตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักเป็นภาคเกษตรกรรม (สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาประมง) [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (2), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมการเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (7)] ซึ่งแสดงให้เห็นถึงศักยภาพใน

การพัฒนาการเกษตรกรรมของกลุ่มได้ดีอยู่ อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาผลผลิต [ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญต่อไร่ (18), อัตราการเพิ่มของผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ย (11)]

3) ภาคบริการของกลุ่มจังหวัด ถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง [สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (11), สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ (11)]

4) หากพิจารณาร่วมกับตัวชี้วัดทางด้านผลิตภาพแรงงาน อาจกล่าวได้ว่าแรงงานกลุ่มนี้ มีศักยภาพทางด้านเกษตรกรรมเป็นอย่างมาก [ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ย (10)]

3.3.4 การวิเคราะห์ SWOT ของพื้นที่กลุ่มที่ 18

จากการประมวลและวิเคราะห์ผลกระทบจากนโยบาย และยุทธศาสตร์ ซึ่งสะท้อนในมุมของปัจจัยภายนอก (External Factors) และการวิเคราะห์ประเด็นตัวชี้วัดการวัดระดับการพัฒนา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของปัจจัยภายใน (Internal Factors) นั้น จึงสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาทบทวนประเด็นศักยภาพ (SWOT) ของพื้นที่ในภาพรวม โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่มีอยู่เดิม ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

S1 เป็นศูนย์กลางการผลิต การแปรรูป การค้าและส่งออกยางพาราของประเทศ มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลา และเป็นศูนย์อ้างอิงราคายางพาราของประเทศ

S2 มีความพร้อมด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีความหลากหลายทางการศึกษา

S3 มีพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและหลากหลาย

S4 มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ส่งผลให้รายได้ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนสูงถึง 54,782 ล้านบาท (ปี พ.ศ. 2558) ซึ่งสูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีรายได้การท่องเที่ยว 22,313 ล้านบาท และมีอัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.47 (ปี พ.ศ. 2556 - 2558) เป็นลำดับที่ 8 ของประเทศ

S5 มีอาหารและผลิตภัณฑ์ชุมชนหลากหลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ สะท้อนถึงพหุวัฒนธรรมของกลุ่มจังหวัด

S6 เป็นประตู (GateWay) เชื่อมโยงเศรษฐกิจ และด้านอื่นๆที่สำคัญระดับอนุภูมิภาคกับกลุ่มประเทศอาเซียนและนานาชาติ มีสินค้าผ่านแดนมูลค่า 498,658 ล้านบาท (ปี พ.ศ. 2558) ซึ่งสูงสุดของสินค้าผ่านแดนของด่านต่างๆในประเทศ

S7 เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้ประกอบการมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์มาอย่างยาวนาน

จุดอ่อน (Weaknesses)

W1 ภาพลักษณ์ของความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

W2 คุณภาพการศึกษาของประชาชนในพื้นที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ เมื่อเทียบกับภาคใต้และประเทศ

W3 ขาดแรงงานขั้นพื้นฐานในภาคการเกษตร

W4 สถาบันเกษตรกรขาดองค์ความรู้ เครื่องมือ ในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางพาราขั้นต้น และผลิตภัณฑ์ขั้นสูง

W5 นิคมอุตสาหกรรม/เขตอุตสาหกรรม ไม่มีความพร้อมในระบบโครงสร้างพื้นฐาน และขาดการส่งเสริมด้านการตลาดอย่างต่อเนื่อง

W6 การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวไม่มีประสิทธิภาพ แหล่งท่องเที่ยวไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ

W7 การพัฒนาระบบโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ยังไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่

W8 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีสภาพเสื่อมโทรม เช่น การกัดเซาะชายฝั่ง ปริมาณขยะ การบุกรุกทำลายป่าไม้ปัญหาภัยแล้ง และอุทกภัยที่ประสบปัญหาในทุกปี

W9 อัตราการว่างงานกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.52 ซึ่งสูงกว่าค่ากลางของประเทศที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.75

W10 สัดส่วนคนจนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนสูงกว่าสัดส่วนคนในประเทศและของภาคใต้ โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 20.35 ในปี พ.ศ. 2556 เป็นร้อยละ 25.98 ในปี พ.ศ. 2557 โดยเพาะใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ความรุนแรงของปัญหายาเสพติด สถิติการจับกุมยาเสพติดเพิ่มขึ้นทุกปี โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุด ได้แก่ พืชกระท่อม ยาบา ไอซ์

โอกาส (Opportunities)

O1 การลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาล เช่น รถไฟรางคู่ มอเตอร์เวย์ สนามบินเบตง สะพานข้ามแม่น้ำสุไหงโกลก เป็นต้นส่งผลให้เพิ่มศักยภาพในระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพสามารถดึงดูดนักลงทุนเข้ามาในพื้นที่ ทำให้การจ้างงานในพื้นที่เพิ่มขึ้นและผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น

O2 ภายใต้กรอบความร่วมมือแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย (IMT-GT) โครงการพัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (JDA) โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมสำหรับพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (JDS) และมีคณะกรรมการแก้ไขปัญหาอุทกภัยของไทยกับมาเลเซีย (JDC) ส่งผลต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

O3 กลุ่มนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียและอินโดนีเซียได้เปลี่ยนรูปแบบการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวแบบครอบครัว และนิยมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ สุขภาพ และเชิงพหุวัฒนธรรมสามารถเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดได้มากขึ้น

O4 รัฐบาลกำหนดพื้นที่เป้าหมายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดนราธิวาสซึ่งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนและเมืองยางพารา (Rubber City) ทำให้เกิดการค้าการลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น

O5 นโยบายรัฐบาลในการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ “เมืองต้นแบบ : สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ก่อให้เกิดต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่สามารถขยายผลไปยังพื้นที่อื่นในกลุ่มจังหวัด

O6 ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 กำหนดให้จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สามารถรักษาความสมดุลของระบบนิเวศในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

อุปสรรค (Threats)

T1 เศรษฐกิจโลกชะลอตัว และอยู่ในภาวะผันผวน ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะธุรกิจเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนได้รับผลกระทบโดยตรง อาทิเช่น ราคายางพาราตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ เป็นต้น

T2 การเปลี่ยนแปลงของสภาวะภูมิอากาศในประเทศและของโลก ทั้งเอลนิโญ และลานิญ่าส่งผลต่อการเกิดภัยธรรมชาติ ทำให้พืชผลทางเกษตรได้รับความเสียหาย และผลผลิตต่ำกว่าปกติ ซึ่งมีผลกระทบต่อพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ ไม้ผล และยางพาราซึ่งให้ผลผลิตตกต่ำ ผนวกกับราคาตกต่ำ ซึ่งส่งผลต่อรายได้ของประชาชนในพื้นที่และภาพรวมของเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

T3 มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff- Bariers) ของกลุ่มประเทศคู่ค้าหลัก อาทิ ฉลากคาร์บอน (Carbon Footprint) หรือกฎระเบียบสหภาพยุโรปในการต่อต้านการทำประมง IUU Fishing Tier 3 การตัดสิทธิ์พิเศษทางภาษี (GPS) ทำให้ธุรกิจหลักที่สำคัญ อาทิเช่น ด้านการประมงได้รับผลกระทบทั้งวัตถุดิบและการส่งออกของผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 ด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่จังหวัดกลุ่มที่ 18 รวมถึงข้อมูลผลกระทบของด้านโยบายสำคัญที่ถูกถ่ายทอดมายังพื้นที่จังหวัด ประกอบกับการวิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สามารถวิเคราะห์ได้ถึงแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของพื้นที่จังหวัด และสามารถสรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของพื้นที่กลุ่ม 18 ซึ่งจะแสดงออกในรูปแบบจุดเน้น หรือตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของพื้นที่และมีผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของพื้นที่กลุ่มที่ 18 ได้ดังนี้

3.3.5 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดนราธิวาส

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาส ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (การท่องเที่ยวชายแดน)	- ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็น GATEWAY อาเซียนทางใต้ ผ่านทิศตะวันออกของประเทศมาเลเซียและติดอ่าวไทย - มีทุนมนุษย์ และ วัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ ของความเป็นมาลายู 80%เชื่อมโยงกับ ประเทศมาเลเซียและ ประเทศอินโดนีเซีย - มีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยเน้นลูกค้ามุสลิมทางอาเซียนและจีน โดย เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ และธรรมชาติ เช่น –วัดชลธาราสิงเหตลาดน้ำตากใบ มัสยิดตะโล๊ะมาเนาะ (390 ปี) น้ำตกปาโจคัมภีร์อัลกุรอ่านที่เขียนด้วยลายมือมีอายุกว่า 700 ปี ที่โรงเรียนสมานมิตร พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขุนละหารพิพิธภัณฑ์ย้อนรอยประวัติศาสตร์ เขามงคลพิพิธ Harmony Street พิพิธภัณฑ์เมืองนราธิวาส วังเจ้าเมืองระแงะ และป่าฮาลาบาลา เป็นต้น
การค้าชายแดน	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ - เขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่การค้าของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้ เมืองสุไหงโกลกเป็นต้นแบบการค้าขายระหว่างประเทศ การค้าชายแดนทั้ง 3 ด่าน (ด่านตากใบ ด่านบูเก๊ะตา ด่านสุไหงโกลก) มีมาตรฐานการจัดการด่าน , เพื่อการค้าระดับสากล และมีปริมาณรวมของการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง, การบริการธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีระบบบริการที่มีมาตรฐานการค้าชายแดน ในระดับต้นแบบที่ดีของประเทศ, การคมนาคม การขนส่ง และโลจิสติกส์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบครบวงจร โครงสร้างพื้นฐานเอื้อต่อการค้าและการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองที่น่าลงทุนในระดับประเทศและนานาชาติ เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจท้องถิ่น ธุรกิจรุ่นใหม่ และวิสาหกิจชุมชนในทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัดที่เชื่อมโยงการค้าชายแดนและสร้างรายได้และเงินหมุนเวียนในจังหวัด

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

ภายใต้ประเด็นการท่องเที่ยวระหว่างประเทศได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 5 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อมของแหล่ง 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ของจังหวัดนราธิวาส

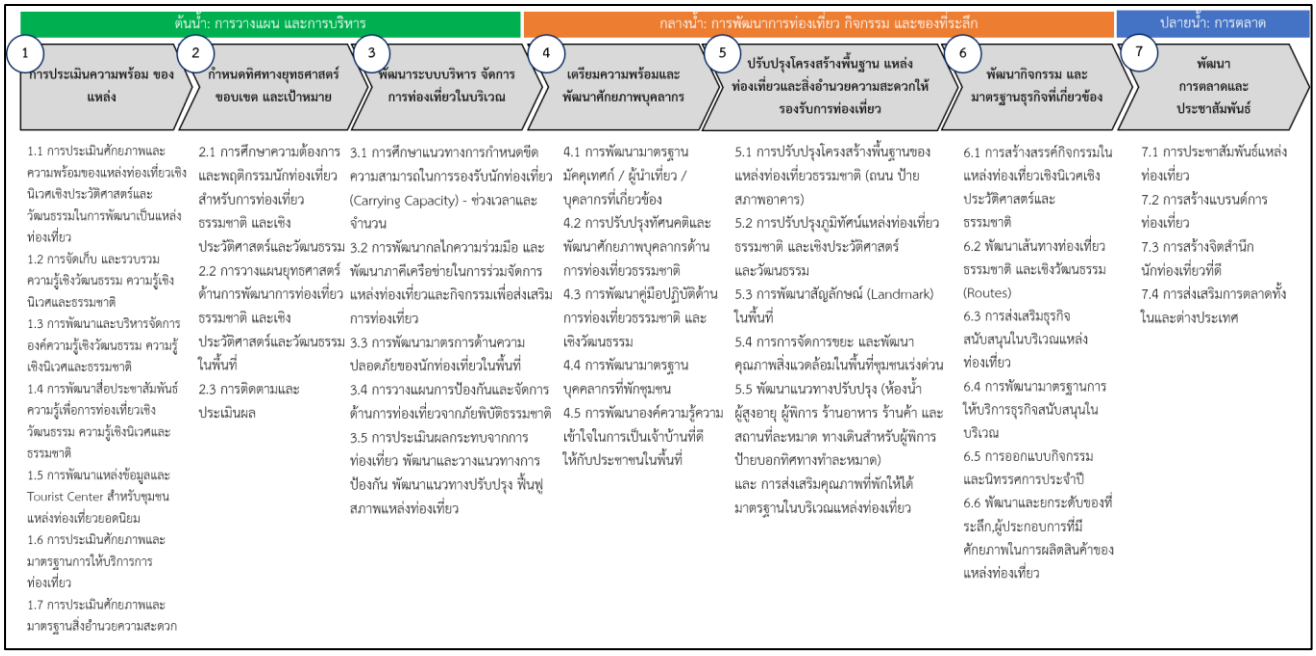

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การประเมินความพร้อมของแหล่ง	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว 1.2 การจัดเก็บ และรวบรวมความรู้เชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.3 การพัฒนาและบริหารจัดการองค์ความรู้เชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.4 การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.5 การพัฒนาแหล่งข้อมูลและ Tourist Center สำหรับชุมชน แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม 1.6 การประเมินศักยภาพและมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว 1.7 การประเมินศักยภาพและมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในพื้นที่ 2.3 การติดตามและประเมินผล
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.2 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว 3.3 การพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ 3.4 การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ 3.5 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พัฒนาและวางแนวทางการป้องกัน พัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4.2 การปรับปรุงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงวัฒนธรรม 4.4 การพัฒนามาตรฐานบุคคลากรที่พักชุมชน 4.5 การพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่
5. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร) 5.2 การปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 5.3 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
	5.4 การการจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนเร่งด่วน 5.5 พัฒนาแนวทางปรับปรุง (ห้องน้ำ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ร้านอาหาร ร้านค้า และสถานที่ละหมาด ทางเดินสำหรับผู้พิการ ป้ายบอกทิศทางทำละหมาด) และ การส่งเสริมคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐานในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
6. พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประวัติศาสตร์และธรรมชาติ 6.2 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงวัฒนธรรม (Routes) 6.3 การส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว 6.4 การพัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุนในบริเวณ 6.5 การออกแบบกิจกรรม และนิทรรศการประจำปี 6.6 พัฒนาและยกระดับของที่ระลึก,ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าของแหล่งท่องเที่ยว
7. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.1 การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว 7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว 7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี 7.4 การส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[1]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1 / 1.6 / 1.7	โครงการประเมินศักยภาพ และ มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก, การให้บริการท่องเที่ยว และ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ เชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม	เพื่อประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และ มาตรฐานการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว สำหรับนำข้อมูลไปวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวใน พ.ท อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับสถาณการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน และอนาคต ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ บูรณาการกันอย่างเป็นรูปธรรม	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนราธิวาส สนง.สถิติ จังหวัดนราธิวาส

[1] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[1]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.2/1.3/1.4/1.5	โครงการจัดระบบองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม	การจัดระบบองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม เพื่อพัฒนาข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาและเป็นคู่มือการสร้างแรงจูงใจ และตัดสินใจมาเที่ยว จ.นราธิวาส อันก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท.ในเขตพื้นที่ประชาสัมพันธ์ จังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สมาคมนักธุรกิจท่องเที่ยว ชมรมโรงแรม / ร้านอาหาร
2.1	โครงการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้านของ จังหวัดนราธิวาส	เนื่องจากทาง จังหวัด ยังไม่มีข้อมูล ความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หรือมีแต่ยังไม่ครบทุกด้าน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงความต้องการ ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
2.2 / 2.3	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว จ.นราธิวาส	เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว จ.นราธิวาส ให้สอดคล้อง และ เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผน 12 , แผนพัฒนากลุ่ม จังหวัด และ แผนพัฒนาจังหวัด สู่แผน ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัด	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.1	การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน	เพื่อการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของ จ.นราธิวาส ด้านเศรษฐกิจ, ด้านกายภาพ, ด้านนิเวศร์, ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[1]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
3.2/3.3/3.4/3.5	โครงการ การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว/ การพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่/ การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ / การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พัฒนาและวางแนวทางการป้องกัน พัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	เพื่อเตรียมความพร้อม เครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของ จ.นราธิวาส โดยครอบคลุม ความปลอดภัย / การป้องกัน ภัยพิบัติธรรมชาติ / ประเมินผล และ พัฒนาปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	ที่ทำการปกครองจังหวัด
4.1 / 4.2 / 4.3	โครงการพัฒนาองค์ความรู้แก่ประชาชน , บุคลากร และ คู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยว	เพื่อสร้างความพร้อมของบุคลากร รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และ สร้างความรู้ความเข้าใจ และ สร้างความตระหนัก ในการปฏิบัติตนให้มีความเหมาะสมต่อสถานที่	สนง.แรงงานจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
5.1 / 5.2 / 5.3	โครงการประเมินส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแนวทางการปรับปรุง และ ส่งเสริมคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐานในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	พัฒนาสมรรถนะในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเน้นการส่งเสริมมาตรฐานปัจจัยการท่องเที่ยวสิ่งอำนวยความสะดวก	สนง.สาธารณสุขจังหวัด ชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[1]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
5.4	โครงการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชน จ.นราธิวาส	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ และ ลดปริมาณขยะ ให้แก่ประกอบการและนัก ท่องเที่ยว และขอความร่วมมือ จากผู้ประกอบการ ให้ใช้กล่องชานอ้อย แทน กล่องโฟม เพื่อลดปริมาณขยะที่กำจัดยาก	อปท.
6.1/6.2/6.5	การพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว	สร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
6.3/6.4/6.6	โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มสนับสนุนการท่องเที่ยว	ส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว / พัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุน / พัฒนาและยกระดับของที่ระลึก ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้า	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
7.1/7.2/7.3/7.4	โครงการ Miracle of Narathiwat	สร้างความรับรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวของ จ.นราธิวาสอย่างมีคุณค่า	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: การค้าชายแดน

ภายใต้ประเด็นการค้าชายแดน ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 5 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้า 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ 4) การบริหารจัดการสินค้า (Logistics) 5) พัฒนาด้านการตลาดและบริการ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การค้าชายแดนของจังหวัดนราธิวาส

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้า	1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางขนส่ง 1.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต) 1.3 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเมือง 1.4 การดูแลและบริหารจัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อมของชุมชน 1.5 พัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค 1.6 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)
2. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.1 การพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System) 2.2 การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา 2.3 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ 2.4 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ 2.5 การส่งเสริมและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กโทรนิกส์ (E-Commerce) 2.6 การศึกษาเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ
3. พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ	3.1 การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ 3.2 พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
	3.3 การเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ 3.4 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology Readiness) 3.5 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า 3.6 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
4. การบริหารจัดการสินค้า และ Logistics	4.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 4.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 4.3 ลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 4.4 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง 4.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า) 4.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ของภูมิภาค
5. พัฒนาด้านการตลาดและบริการ	5.1 การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย 5.2 การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา[2]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.6	โครงการศึกษา การเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ	ศึกษาศักยภาพความพร้อมของพื้นที่ในการพัฒนาเข้าสู่เมืองต้นแบบการค้าชายแดนทั้งทางด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ การพัฒนาผู้ประกอบการโลจีสติก และ การตลาด เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	สนง.พาณิชย์จังหวัดนราธิวาส

[2] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดนราธิวาส

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็น GATEWAY อาเซียนทางใต้ผ่านทิศตะวันออกของมาเลเซีย และติดอ่าวไทย ประกอบกับมีทุนมนุษย์และวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ของความเป็นมาลายู 80% เชื่อมโยงกับมาเลเซียและอินโดนีเซีย รวมทั้งมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยเน้นลูกค้ามุสลิมทางอาเซียนและจีน โดย เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ และธรรมชาติ เช่น วัดชลธาราสิงเหตลาดน้ำตากใบ มัสยิดตะโล๊ะมาเนาะ (390 ปี) น้ำตกปาโจคัมภีร์อัลกุรอ่านที่เขียนด้วยลายมือมีอายุกว่า 700 ปี ที่โรงเรียนสมานมิตร พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นขุนละหารพิพิธภัณฑ์ย้อนรอยประวัติศาสตร์ เขามงคลพิพิธ Harmony Street พิพิธภัณฑ์เมืองนราธิวาส วังเจ้าเมืองระแงะ และป่าฮาลาบาลา

ตารางที่ 3.18-7: ตารางจำนวนผู้เยี่ยมเยือนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (หน่วย : คน)

จังหวัด	2555			2556			2557		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
ประเทศ	150,509,362	48,478,144	198,987,506	161,724,688	55,387,752	217,112,440	170,248,107	57,405,948	227,654,055
ภาคใต้	18,084,952	13,724,396	31,809,348	19,717,889	17,916,890	37,634,779	21,142,011	19,499,015	40,641,026
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	5,984,964	1,927,756	7,912,720	6,600,829	2,869,588	9,470,417	7,256,643	3,107,754	10,364,397
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	7,250,380	10,148,743	17,399,123	8,008,903	11,928,191	19,937,094	8,390,287	13,119,868	21,510,155
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	4,849,608	1,647,897	6,497,505	5,108,157	3,119,111	8,227,268	5,495,081	3,271,393	8,766,474
1. ปัตตานี	213,184	1,101	214,285	233,755	1,851	235,606	236,039	1,886	237,925
2. ยะลา	110,299	318,745	429,044	115,650	448,121	563,771	122,740	466,913	589,653
3. นราธิวาส	180,661	309,283	489,944	215,718	355,255	570,973	218,209	371,481	589,690
4. สงขลา	3,407,412	956,396	4,363,808	3,551,191	2,212,248	5,763,439	3,831,735	2,293,237	6,124,972
5. สตูล	938,052	62,372	1,000,424	991,843	101,636	1,093,479	1,086,358	137,876	1,224,234

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมการท่องเที่ยว

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-1: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวระหว่างประเทศของจังหวัดนราธิวาส

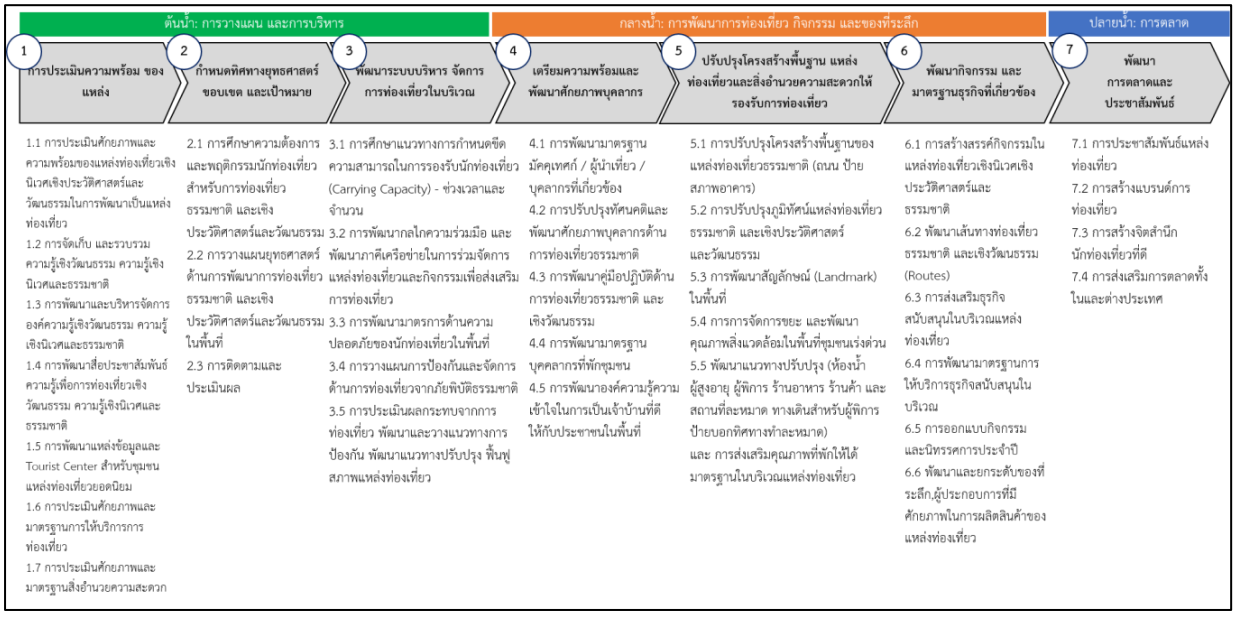

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-8: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[3]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ แนวทาง/ดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1. การประเมินความพร้อมของแหล่ง 1.1 – 1.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย 2.1 – 2.3	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ 3.1 – 3.5	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
4. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 4.1- 4.5	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
5. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 5.1 – 5.5	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ

[3] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ แนวทาง/ดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
6. พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง 6.1 – 6.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
7. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ 7.1 – 7.4	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-9: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การประเมินความพร้อมของแหล่ง	1.1 การประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว 1.2 การจัดเก็บ และรวบรวมความรู้เชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.3 การพัฒนาและบริหารจัดการองค์ความรู้เชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.4 การพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ความรู้เชิงนิเวศและธรรมชาติ 1.5 การพัฒนาแหล่งข้อมูลและ Tourist Center สำหรับชุมชน แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม 1.6 การประเมินศักยภาพและมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว 1.7 การประเมินศักยภาพและมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกการดูแลและบริหารจัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อมของชุมชน
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในพื้นที่ 2.3 การติดตามและประเมินผล
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.1 การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน 3.2 การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว3.3 การพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
	3.4 การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ 3.5 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พัฒนาและวางแนวทางการป้องกัน พัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรการบริหารจัดการสินค้า (Logistics)	4.1 การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 4.2 การปรับปรุงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ 4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงวัฒนธรรม 4.4 การพัฒนามาตรฐานบุคคลากรที่พักชุมชน 4.5 การพัฒนาองค์ความรู้ความเข้าใจในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่
5. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.1 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ย (ถนน ป้าย สภาพอาคาร) 5.2 การปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม 5.3 การพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่ 5.4 การการจัดการขยะ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนเร่งด่วน 5.5 พัฒนาแนวทางปรับปรุง (ห้องน้ำ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ร้านอาหาร ร้านค้าและสถานที่ละหมาด ทางเดินสำหรับผู้พิการ ป้ายบอกทิศทางทำละหมาด) และ การส่งเสริมคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐานในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
6.พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประวัติศาสตร์และธรรมชาติ 6.2 พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ และเชิงวัฒนธรรม (Routes) 6.3 การส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว 6.4 การพัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุนในบริเวณ 6.5 การออกแบบกิจกรรม และนิทรรศการประจำปี 6.6 พัฒนาและยกระดับของที่ระลึก,ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าของแหล่งท่องเที่ยว
7.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.1 การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว 7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว 7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี 7.4 การส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

แผนภาพที่ 3.18-2: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การค้าชายแดน ของจังหวัดนราธิวาส

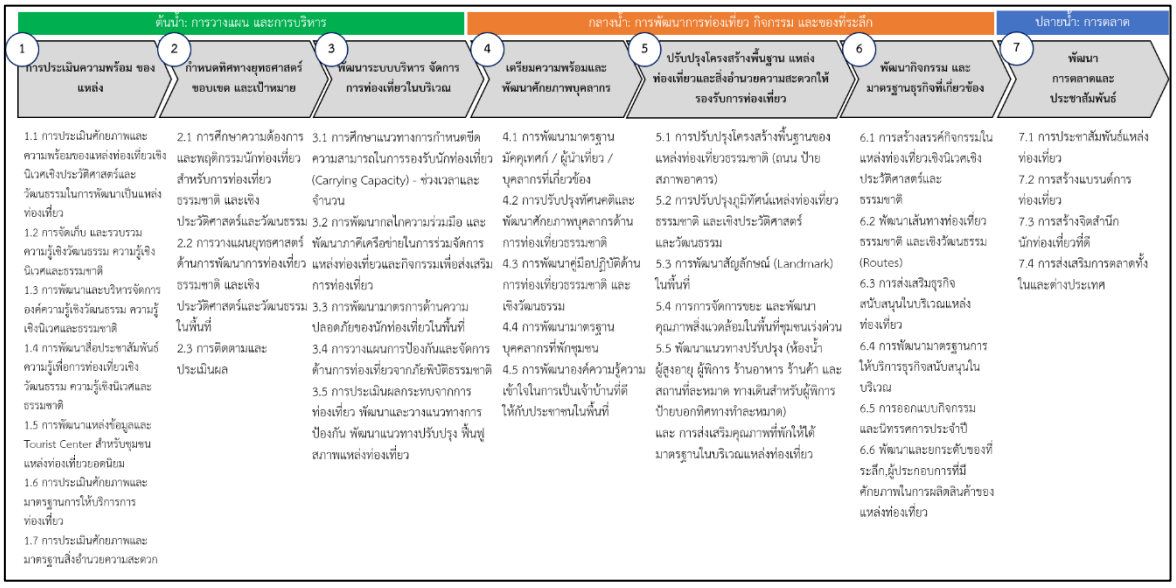

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดนราธิวาส

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-10: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[4]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1 / 1.6 / 1.7	โครงการประเมินศักยภาพ และ มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก, การให้บริการท่องเที่ยว และ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ เชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม	เพื่อประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และ มาตรฐานการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว สำหรับนำข้อมูลไปวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวใน พ.ท อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับสถาณการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน และ อนาคต ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ บูรณาการกันอย่างเป็นรูปธรรม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.สถิติจังหวัด
1.2 / 1.3 / 1.4 / 1.5	โครงการจัดระบบองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	การจัดระบบองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อ พัฒนาข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาและเป็นคู่มือการสร้างแรงจูงใจ และ ตัดสินใจมาเที่ยว จ.นราธิวาส อันก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ททท.ในเขตพื้นที่ประชาสัมพันธ์ จังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สมาคมนักธุรกิจท่องเที่ยว ชมรมโรงแรม / ร้านอาหาร
2.1	โครงการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้าน ของ จังหวัดนราธิวาส	เนื่องจากทาง จังหวัด ยังไม่มีข้อมูล ความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หรือมีแต่ยังไม่ครบทุกด้าน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงความต้องการ ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[4] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.2 / 2.3	โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว จ.นราธิวาส	เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว จ.นราธิวาส ให้สอดคล้อง และ เชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ แผน 12 , แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และ แผนพัฒนาจังหวัด สู่แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ จังหวัด	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.1	การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) - ช่วงเวลาและจำนวน	เพื่อการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของ จ.นราธิวาส ด้าน เศรษฐกิจ, ด้าน กายภาพ,ด้านนิเวศร์, ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
3.2/3.3/3.4/3.5	โครงการ การพัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว/การพัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่/การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ /การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว พัฒนาและวางแนวทางการป้องกันพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	เพื่อเตรียมความพร้อม เครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของ จ.นราธิวาส โดยครอบคลุม ความปลอดภัย / การป้องกัน ภัยพิบัติธรรมชาติ / ประเมินผล และ พัฒนาปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	ที่ทำการปกครองจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
4.1/4.2/4.3	โครงการพัฒนาองค์ความรู้แก่ประชาชน , บุคลากร และ คู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยว	เพื่อสร้างความพร้อมของบุคลากร รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และ สร้างความรู้ความเข้าใจ และ สร้างความตระหนัก ในการปฏิบัติตนให้มีความเหมาสมต่อสถานที่	สนง.แรงงานจังหวัด สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
5.1/5.2/5.3	โครงการประเมินส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวก และ พัฒนาแนวทางการปรับปรุง และ ส่งเสริมคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐานในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	พัฒนาสมรรถนะในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเน้นการส่งเสริมมาตรฐานปัจจัยการท่องเที่ยวสิ่งอำนวยความสะดวก	สนง.สาธารณสุขจังหวัด ชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม
5.4	โครงการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชน จ.นราธิวาส	เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ และ ลดปริมาณขยะ ให้แก่ประกอบการและนัก ท่องเที่ยว และ ขอความร่วมมือ จากผู้ประกอบการ ให้ใช้กล่องชานอ้อย แทนกล่องโฟม เพื่อลด ปริมาณขยะที่กำจัดยาก	อปท.
6.1/6.2/6.5	การพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว	สร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
6.3/6.4/6.6	โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มสนับสนุนการท่องเที่ยว	ส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว / พัฒนามาตรฐานการให้บริการธุรกิจสนับสนุน / พัฒนาและยกระดับของที่ระลึก ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้า	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด
7.1/7.2/7.3/7.4	โครงการ Miracle of Narathiwat	สร้างความรับรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวของ จ.นราธิวาสอย่างมีคุณค่า	สนง.พาณิชย์จังหวัด

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินศักยภาพ และ มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก, การให้บริการท่องเที่ยว และ ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ เชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ทำให้มีข้อมูลพื้นฐาน ที่แสดงถึงความพร้อม และ ศักยภาพในด้านต่างๆ ซึ่งสามารถ นำไปสู่การวางแผน การพัฒนา ยกระดับให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และ มาตรฐานการบริการท่องเที่ยวในระดับสากล
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อประเมินศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และ มาตรฐานการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว สำหรับนำข้อมูลไปวางแผนจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวใน พ ท อย่างเป็นระบบ.สอดคล้องกับสถาณการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน และ อนาคต ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ บูรณาการกันอย่างเป็นรูปธรรม
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. ประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประวัติศาสตร์ และ เชิงวัฒนธรรม 2. ประเมินศักยภาพและ มาตรฐานให้บริการท่องเที่ยว 3. ประเมินศักยภาพและมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง -การดำเนินการของคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดนราธิวาส
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง. ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดนราธิวาส
ผลลัพธ์: มีฐานข้อมูลสำหรับการวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มาตรฐานการให้บริการ และ สิ่งอำนวยความสะดวก
ผลผลิต: รายงานศึกษาวิจัย
ตัวชี้วัดของโครงการ: ระดับศักยภาพสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน แห่ง.... ระดับศักยภาพการให้บริการ จำนวน แห่ง.... ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน แห่ง.....

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
จัดเก็บข้อมูล	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
แปล 3 ภาษา	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
จัดทำ Application Tour NARATHIVAS 3 Laungaues	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
การติดตามประเมินผล	2561			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้าน ของจังหวัดนราธิวาส

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

เนื่องจากทาง จังหวัด ยังไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง ความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หรือ มีแต่ยังไม่ครบทุกด้าน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาถึงความต้องการ ทั้งชาวไทย และ ชาวต่างชาติ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ในการวางแผนงานพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด นราธิวาส

สรุปแนวคิดโครงการ

จ้างบริษัทที่ปรึกษาศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้าน ของ จังหวัดนราธิวาส โดย คณะการส่งเสริมท่องเที่ยวจังหวัด ดำเนินการกำหนด TOR / แล้วนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด และ ขอรับงบสนับสนุนมาดำเนินการตามแผนที่วางไว้ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและ เอกชน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

กำหนดขอบเขตการศึกษา

จ้างบริษัทที่ปรึกษา หรือ สถาบันการศึกษา ทำการศึกษา

นำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผน , ของบประมาณ และ ดำเนินการ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดย สนง ท่องเที่ยวและ กีฬา จ.นราธิวาสเป็นหน่วยดำเนินการ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง ท่องเที่ยวและ กีฬา จ.นราธิวาส

ผลลัพธ์: การวางแผน / ทำโครงการ / ขอรับการสนับสนุน

ผลผลิต: รายงานจากโครงการทีศึกษา โครงการ 1

ตัวชี้วัดของโครงการ:

1. มีข้อมูลเพื่อการวางแผน
2.นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
3. รายได้เพิ่มสูงขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
กำหนด TOR	1 เดือน			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
ดำเนินการจ้างที่ปรึกษา	1 เดือน			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
ดำเนินการศึกษาโดยที่ปรึกษา	10 เดือน			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว จ.นราธิวาส

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทต่อการ พัฒนาก ส.ก ของประเทศ และ รัฐบาลให้ความสำคัญสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาดท่องเที่ยวของโลก ดังนั้น รัฐจึงได้กำหนดกลยุทธต่างๆ เพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวให้ มาเที่ยว ใน ป.ท ไทย บน พื้นฐานของ โครงสร้างทางทรัพยากรที่สมบูรณ์ บุคลากรที่มีศักยภาพ จะเป็นปัจจัยให้เติบโตอย่างยั่งยืน

สรุปแนวคิดโครงการ

เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว จ.นราธิวาส ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนฉบับ 12 แผนกลุ่มจังหวัด และ แผนพัฒนาจังหวัดความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกด้าน ของจังหวัดนราธิวาส และ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว สามารถนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวตามข้อเท็จจริง สักยภาพในพื้นที่

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

1. ทบทวนแผน
2. จัดประชุม ประเมินผลปีที่ผ่านมา
3. จัดประชุมระดมความคิดเห็น
4. แต่งตั้งคณะทำงาน
5. อบรมการจัดทำแผน
6. นำเสนอแผนร่างที่ต้องการความเห็น
7. นำเสนอแผนร่างยุทธศาสตร์

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัด

-คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ)

-สนง ท่องเที่ยวและ กีฬา จ.นราธิวาส

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.จังหวัด /สนง.ท่องเที่ยว

ผลลัพธ์: บุคลากรมีความรู้ /แผนมีประสิทธิภาพ

ผลผลิต: แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว จ.นราธิวาส 1 แผน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

แผนปฏิบัติได้จริง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จัดการประชุมเพื่อทบทวนยุทธศาสตร์ของปีที่ผ่านมา	ปีงบ2561 - 2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
2. จัดการประชุมเพื่อประเมินผลยุทธศาสตร์ของปีที่ผ่านมา	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
3. จัดระดมความคิดเห็น	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
4. แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
5. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
6. นำเสนอร่างแผนเพื่อรับฟังความคิดเห็น	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
7. นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์ให้ ก.บ.จพิจารณา	ปีงบ 2561 -2562			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ของจังหวัดนราธิวาส
ที่มา / หลักการและเหตุผล: การดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ป่านมาขาดการวิเคราะห์ ถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนไม่มีการนำข้อมูล ไปใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อฟังปัญหา /แก้ไขปัญหา ตลอดจนวางแผนอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพ จึงควรมีการทำแผนหรือแนวทางการพัฒนา
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของ จ.นราธิวาส ด้าน เศรษฐกิจ, ด้าน กายภาพ,ด้านนิเวศร์, ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว จัดทำการศึกษาให้ได้ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ จัดทำ TOR การศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ของจังหวัดนราธิวาส -ดำเนินการจัดจ้างที่ปรึกษา -นำผลการศึกษานำเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง -คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัด -ก.บ.จ -สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด
ผลลัพธ์: วางแผนแก้ไขปัญหา / ส่งเสริมการท่องเที่ยว
ผลผลิต: มีผลการศึกษา ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ของจังหวัดนราธิวาส ครบถ้วน
ตัวชี้วัดของโครงการ: -จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น -รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.จัดทำ TOR การศึกษาแนวทาง การกำหนดขีดความสามารถใน การรองรับนักท่องเที่ยว ของ จังหวัดนราธิวาส	งบปี 2562			สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด	
2. นำ TOR ไปจัดจ้างที่ปรึกษา	งบปี 2562			สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด	
3. ที่ปรึกษาส่งผลการศึกษา	งบปี 2562			สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด	
4. นำผลการศึกษาไปใช้งาน	งบปี 2561-2562			สนง.ท่องเที่ยว และ กีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาองค์ความรู้แก่ประชาชน บุคลากร และ คู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยว

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ด้านมัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว และ สร้างความพร้อมของ บุคลากร ให้สามารถบริการนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีคู่มือ ปฏิบัติด้านการท่องเที่ยว ธรรมชาติ และ เชิงวัฒนธรรมที่ถูกต้อง และประชาชนใน พ.ท มีองค์ความรู้ ความเข้าใจ ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

สรุปแนวคิดโครงการ

บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีความรู้ มีจิตสำนึกความรับผิดชอบที่เน้นมาตรฐาน และ มีทัศนคติที่ดี

มีมาตรฐานในการให้บริการ

นักท่องเที่ยวมีคู่มือปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีความรู้ มีจิตสำนึกความรับผิดชอบที่เน้นมาตรฐาน และ มีทัศนคติที่ดี

มีมาตรฐานในการให้บริการ

นักท่องเที่ยวมีคู่มือปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่วนราชการจังหวัด / คณะกรรมการบูรณาการการท่องเที่ยว

สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเขต 25 จังหวัด

ททท.

สนง.ส่งเสริมวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ / วิทยาลัยชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานแรงงานจังหวัด

ผลลัพธ์: บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีมาตรฐาน

ผลผลิต: มีมัคคุเทศก์จำนวน คน.....

มีคู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยว จำนวน เล่ม.....

ตัวชี้วัดของโครงการ: จำนวนผู้เข้ารับการอบรม และ ผ่านการศึกษาร้อยละ 80

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.ประชุมคณะกรรมการบูรณาการ	2561			สนง.แรงงานจังหวัด	
2.กำหนดกลุ่มเป้าหมาย	2561			สนง.แรงงานจังหวัด	
3.จัดทำโครงการ	2561			สนง.แรงงานจังหวัด	
4. ดำเนินการโครงการ	2561			สนง.แรงงานจังหวัด	
5. ติดตามประเมินผล				สนง.แรงงานจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชน จ.นราธิวาส
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน จ.นราธิวาส ทำให้ นักท่องเที่ยวจะเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ส่งผลให้เกิดการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งปริมาณขยะมากขึ้น และ การคัดแยกขยะ ที่ถูกวิธี
สรุปแนวคิดโครงการ: เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการคัดแยกขยะ และ ลดปริมาณขยะ ให้แก่ประกอบการและนัก ท่องเที่ยว และ ขอความร่วมมือ จากผู้ประกอบการ ให้ใช้กล่องชานอ้อย แทน กล่องโฟม เพื่อลด ปริมาณขยะที่กำจัดยาก
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. กิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนัก แก่ผู้ประกอบการ และ นักท่องเที่ยว 2. กิจกรรมขยะถูกถัง 3. กิจกรรมรณณรงค์การใช้กล่องชานอ้อย แทน กล่องโฟม
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อปท.ในพื้นที่
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : อปท.
ผลลัพธ์: ปริมาณขยะลดลง / มีการคัดแยก / ชุมชนน่าอยู่ / แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม
ผลผลิต: โครงการจัดการขยะ 1 โครงการ
ตัวชี้วัดของโครงการ: ขยะลดลงคัดแยกถูกประเภท

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. จัดหาป้าย / ความร่วมมือ นักท่องเที่ยวในการคัดแยกขยะ				อปท.	
2. จัดหาถังขยะ แยกตามประเภท พร้อมสัญลักษณ์					
3. รณณรงค์การใช้กล่องชานอ้อย แทน กล่องโฟม					

ชื่อโครงการ: โครงการประเมินส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวก และ พัฒนาแนวทางการปรับปรุง และ ส่งเสริมคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐานในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จากโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็ง และ ยั่งยืน ให้กับ ศ.ก ภายในประเทศ พบว่า การท่องเที่ยว ไทย – มาเลเซีย – อินโดนีเซีย เติบโตขึ้นรวดเร็ว ซึ่ง สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า ที่พัก มีส่วนสำคัญในการดึงดูด และ สร้างความประทับใจให้กับ นักท่องเที่ยว ดังนั้นจึงควรมีโครงการส่งเสริม คุณภาพ , ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวที่จะเติบโตขึ้นๆ
สรุปแนวคิดโครงการ: พัฒนาสมรรถนะในการแข่งขันด้าน เศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเน้นการส่งเสริมมาตรฐานปัจจัยการท่องเที่ยวสิ่งอำนวยความสะดวก
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ ตรวจคุณภาพ จัดอบรมการปฏิบัติ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานงานกับนักท่องเที่ยว , นักธุรกิจการท่องเที่ยว ภาคเอกชนทุกภาคส่วน
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: อาชีวะอนามัย และ สิ่งแวดล้อม
ผลลัพธ์: -ส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ด้วย ความสะอาด /สุขลักษณะ / มาตรฐาน
ผลผลิต: ผลของโครงการประเมินส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวก และ พัฒนาแนวทางการปรับปรุง 1 โครงการ
ตัวชี้วัดของโครงการ: สิ่งอำนวยความสะดวกมี คุณภาพมากกว่า 90%

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ	ม.ค – ก.พ 2561				
2. ลงพื้นที่ ตรวจสอบคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวก ห้องน้ำ , ร้านอาหาร, ร้านค้า รวมทั้งมาตรฐาน	เม.ย – ก.ย 2561				

ชื่อโครงการ: โครงการการพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จ.นราธิวาส มีชายแดนติดต่อ กับ Malaysia เป็นประตูสู่อาเซียนตอนใต้ โดยยังมีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มากเข้ามา เนื่องจากขาดผังการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยว ให้เพิ่มมากขึ้น สร้างรายได้ กระจายสู่ชุมชน
สรุปแนวคิดโครงการ: สร้างสรรกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ต่างประเทศ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. กิจกรรมสมโภชน์เจ้าแม่ตะไม้ 2. แข่งขันเชิดสิงโตนานาชาติ 3. เส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 4. ปฏิทินท่องเที่ยวประจำปี 5. แรลลี่ จักรยาน ไทย - Malaysia
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จ.นราธิวาส ชมรมจักรยาน ททท. สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จ.นราธิวาส
ผลลัพธ์: -นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น / รายได้เพิ่มขึ้น
ผลผลิต: มีกิจกรรมเพิ่ม มากขึ้น
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1.แผนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
2. ดำเนินการจัดกิจกรรม				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
3.ติดตาม / ประเมินผล				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจกลุ่มสนับสนุนการท่องเที่ยว
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จ.นราธิวาส เป็นจังหวัดที่มี พ.ท ติดต่อกับ มาเลเซีย ซึ่งมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยมีแหล่งท่องเที่ยวมากมายเช่น อ่ามะนาว, หาดนราทัศน์,น้ำตก แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาสินค้าที่ละลึก
สรุปแนวคิดโครงการ: พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการ เพื่อสร้สงความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว พัฒนาของที่ละลึก สำห /รับจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. การถ่ายทอดความรู้ เรื่องแนวทางการพัฒนาสถานประกอบการ 2. ผลักดันให้สถานประกอบการผ่านการรับรองมาตรฐานการบริการ 3. พัฒนาผลิตภัณฑ์ 4. ถ่ายทอดเทคโนโลยี และ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มี ศักยภาพในการผลิต
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนง.สาธาณสุขจังหวัด สนง.เกษตรจังหวัด ททท. สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.อุตสาหกรรม จ.นราธิวาส
ผลลัพธ์: -นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น / รายได้เพิ่มขึ้น
ผลผลิตโครงการฝึกอบรม : พัฒนาผลิตภัณฑ์ 1 โครงการ
ตัวชี้วัดของโครงการ: 70% ของผู้เข้ารับการอบรม ด้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ได้รับความนิยม สร้างรายได้ 60%

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1. สำรวจวิเคราะห์ข้อมูล ผปก.					
2. ประชาสัมพันธ์					
3จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม					
4.ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ของที่ละลึก /ความต้องการของตลาด					
5.จัดฝึกอบรม					
6.ออกแบบผลิตภัณฑ์					
7.ให้คำปรึกษา แนะนำ					

ชื่อโครงการ: โครงการ Miracle of Narathiwat
ที่มา / หลักการและเหตุผล: สร้างการรับรู้ของกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย ต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดนราธิวาส อย่างมีจิตสำนึก ของนักท่องเที่ยวที่ดี และ เพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
สรุปแนวคิดโครงการ: 1.สร้างความรับรู้และความเข้าใจด้านการท่องเที่ยวของ จ.นราธิวาสอย่างมีคุณค่า 2.สร้างความประทับใจ ต่อคุณภาพ และ มราตรฐานการบริการการท่องเที่ยวที่แสดงถึงเอกลักษณ์ และ อัตตลักษณ์ของความเป็น นราธิวาส 3. การเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1.ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งภานในประเทศและต่างประเทศ 2.สร้างมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวทั้งระบบ 3.สร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี 4.จัดกิจกรรมส่งเสริมตลาด
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ททท สนง.วัฒนธรรม ผปก. ธุรกิจท่องเที่ยว
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.พาณิชย์ จ.นราธิวาส
ผลลัพธ์: -พัฒนาตลาด / ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
ผลผลิตโครงการ: นักท่องเที่ยวรับรู้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอัตลักษณ์ ของการท่องเที่ยว ของ จ.นราธิวาส
ตัวชี้วัดของโครงการ: การเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. สร้างกิจกรรมประชาสัมพันธ์				สนง.พาณิชย์จังหวัด	
2. จัดกระบวนการยกระดับมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ				สนง.พาณิชย์จังหวัด	
3. จัดกระบวนการสร้างจิตสำนึกการท่องเที่ยว				สนง.พาณิชย์จังหวัด	
4.จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด				สนง.พาณิชย์จังหวัด	

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: : การค้าชายแดน

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่
- เขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

โดยที่การค้าของจังหวัดนราธิวาส มีองค์ประกอบ ดังนี้ เมืองสุไหงโกลกเป็นต้นแบบการค้าขายระหว่างประเทศ การค้าชายแดนทั้ง 3 ด่าน (ด่านตากใบ ด่านบูเก๊ะตา ด่านสุไหงโกลก) มีมาตรฐานการจัดการด่านเพื่อการค้าระดับสากล และมีปริมาณรวมของการค้าชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง, การบริการ ธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีกเติบโตอย่างมีคุณภาพ มีระบบบริการที่มีมาตรฐานการค้าชายแดน ในระดับต้นแบบที่ดีของประเทศ การคมนาคมการขนส่ง และโลจิสติกส์เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบครบวงจร โครงสร้างพื้นฐานเอื้อต่อการค้า และการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองที่น่าลงทุนในระดับประเทศและนานาชาติ เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจท้องถิ่น ธุรกิจรุ่นใหม่ และวิสาหกิจชุมชนในทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัด ที่เชื่อมโยงการค้าชายแดนและสร้างรายได้และเงินหมุนเวียนในจังหวัด

ตารางที่ 3.18-11: จ.นราธิวาส - การค้าระหว่งประเทศเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2561-2564
1. มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ (เพิ่มขึ้นปีละ 137 ล้านบาท)	มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ปี 2555 = 3,693.99 ล้านบาท ปี 2556 = 3,178.77 ล้านบาท ปี 2557 = 3,208.72 ล้านบาท ปี 2558 = 3,353.43 ล้านบาท ปี 2559 = 3,586.80 ล้านบาท (ค่าเฉลี่ย 5 ปี = 3,404.34 ล้านบาท) (เฉลี่ย 3 ปี (2557-2559) เพิ่มขึ้น = 136.01 ล้านบาท	3,860.80 ล้านบาท	3,997.80 ล้านบาท	4,134.80 ล้านบาท	4,271.80 ล้านบาท	4,271.80 ล้านบาท

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-3: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การค้าชายแดน ของจังหวัดนราธิวาส

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-12: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[5]

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ชื่อโครงการ แนว / ทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้า 1.1 – 1.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
2. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 2.1 – 2.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
3. พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ 3.1 – 3.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
4. การบริหารจัดการสินค้า และ Logistic 4 .1 – 4.6	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ
5. พัฒนาด้านการตลาดและบริการ 5.1 – 5.2	ยังไม่มีโครงการ	-	ยังไม่มีโครงการ

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

[5] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ตารางที่ 3.18-13: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการค้า	1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางขนส่ง 1.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน (ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต) 1.3 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเมือง 1.4 การดูแลและบริหารจัดการมลพิษ และสิ่งแวดล้อมของชุมชน 1.5 พัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค 1.6 พัฒนาฐานข้อมูลตลาดและปริมาณการส่งออก (Trade & Market Intelligence)
2. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	2.1 การพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิต (Sourcing System) 2.2 การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา 2.3 การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจากข้อตกลงต่างๆ 2.4 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ 2.5 การส่งเสริมและพัฒนาระบบพาณิชย์อิเล็กโทรนิกส์ (E-Commerce) 2.6 การศึกษาเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ
3. พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ	3.1 การพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ 3.2 พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน 3.3 การเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ 3.4 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม(Technology Readiness) 3.5 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า 3.6 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ
4. การบริหารจัดการสินค้า และ Logistics	4.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 4.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 4.3 ลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 4.4 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง 4.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (งออก/นำเข้าส) 4.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ของภูมิภาค
5. พัฒนาด้านการตลาดและบริการ	5.1 การพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย 5.2 การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย

แผนภาพที่ 3.18-4: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การค้าชายแดน ของจังหวัด นราธิวาส

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดนราธิวาส

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-14: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[6]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.6	โครงการศึกษา การเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ	ศึกษาศักยภาพความพร้อมของพื้นที่ในการพัฒนาเข้าสู่เมืองต้นแบบการค้าชายแดนทั้งทางด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ การพัฒนาผู้ประกอบการ โลจีสติก และ การตลาด เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	สนง.พาณิชย์จังหวัด

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษา การเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จ.นราธิวาสเป็นประตูการค้าชายแดนที่สำคัญ สู่อาเซียนตอนใต้ โดยรัฐบาล ได้วางโมเดลให้ อ.สุไหงโกลก เป็นเมืองเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาสู่สากลจึงจำเป็นต้องพัฒนาความพร้อมของการเป็น ด่านการค้าระหว่างประเทศ
สรุปแนวคิดโครงการ ศึกษาศักยภาพความพร้อมของพื้นที่ในการพัฒนาเข้าสู่เมืองต้นแบบการค้าชายแดนทั้งทางด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบบริหารจัดการ การพัฒนาผู้ประกอบการ โลจีสติก และ การตลาด เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. จ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาความพร้อม และ ศักยภาพ 2. เตรียมความพร้อม ด้านกายภาพ 3. เตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร 4. เตรียมความพร้อม ด้านบริหารจัดการ
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1. การบูรณาการของคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ 2. (กบจ)จังหวัดนราธิวาส 3. คณะกรรมการร่วมเอกชน
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก สนง.พาณิชย์จังหวัด

[6] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ผลลัพธ์: มีทิศทางการขับเคลื่อนเมืองต้นแบบในพื้นที่
ผลผลิต: สรุปรายงาน 1 โครงการ
ตัวชี้วัดของโครงการ: แผนงานการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองสุไหงโกลก สู่เมืองต้นแบบ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
1.จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อประเมินศักยภาพความพร้อม	พ.ศ. 2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	
2. กำหนดหลักเกณฑ์	พ.ศ. 2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	
3. ให้คำปรึกษาหน่วยงาน	พ.ศ. 2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	
4. ดำเนินการประเมิน	พ.ศ. 2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	
5. สรุปผลของโครงการ	พ.ศ. 2561			สนง.พาณิชย์จังหวัด	

3.3.6 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดสตูล

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลก	- Positioning ของแผนท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้กำหนดให้เป็นพื้นที่การท่องเที่ยวทางทะเล - มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก - มีจำนวนนักท่องเที่ยว และมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวนมาก
ปาล์มน้ำมัน	-จ.สตูล มีแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับ 2 ของกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ -มีแหล่งแปรรูปปาล์มน้ำมันในบริเวณจำนวนมาก -สามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดมูลค่าร่วม 904,585,960 บาท (ปี 2558)

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลก</u>

ภายใต้ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลกได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว 2) พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว 3) พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร 4) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร 5) พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว 6) พัฒนาธุรกิจบริการการท่องเที่ยว 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-5: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลกของจังหวัดสตูล

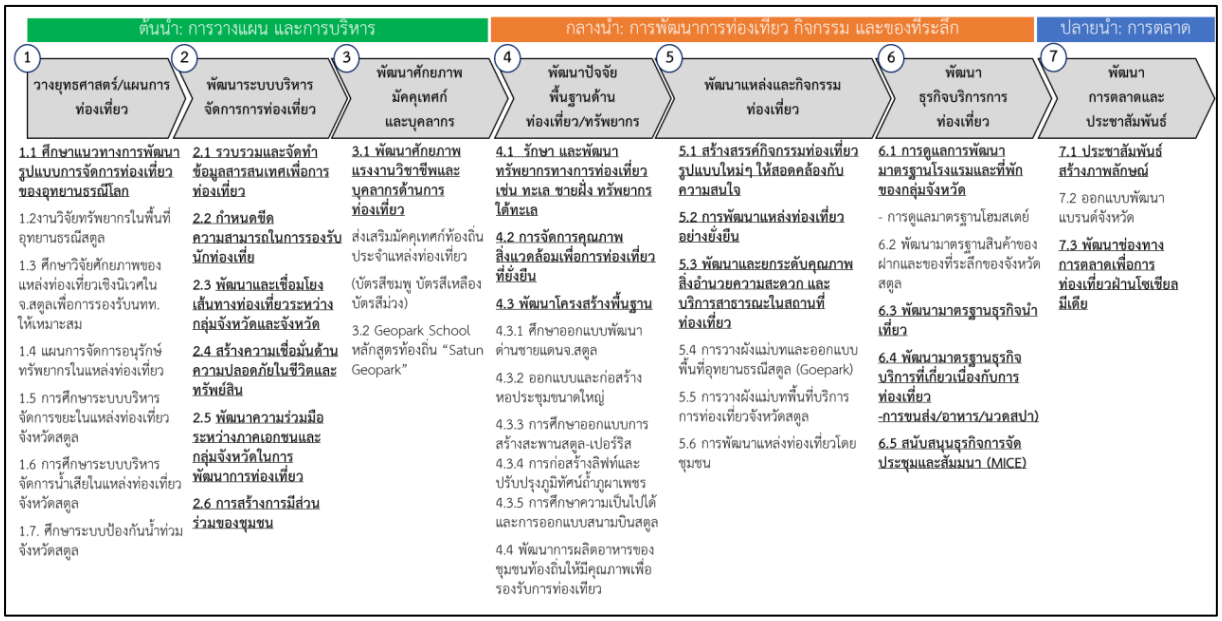

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว	1.2 งานวิจัยที่เพิ่มเข้าไปในอุทยานธรณีสตูล 1.3 ศึกษาวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจ.สตูลเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว	2.2 กำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว 2.3 พัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัดและจังหวัด
3. พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร	3.1 ส่งเสริมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นประจำแหล่งท่องเที่ยว(บัตรชมพู/บัตรเหลือง/บัตรม่วง) 3.2 Geopark Schoolหลักสูตรท้องถิ่น "Satun Geopark"
4. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร	4.3.1 ศึกษาออกแบบพัฒนาด่านชายแดนจ.สตูล 4.3.2 ออกแบบและก่อสร้างหอประชุมขนาดใหญ่ 4.3.3 การศึกษาออกแบบการสร้างสะพานสตูล-เปอร์ริส 4.3.4 การก่อสร้างลิฟท์และปรับปรุงภูมิทัศน์ถ้ำภูผาเพชร 4.3.5 การศึกษาความเป็นไปได้และการออกแบบสนามบินสตูล
5. พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว	5.3 การวางผังแม่บทและออกแบบพื้นที่อุทยานธรณีสตูล (Geopark) 5.4 การวางผังแม่บทพื้นที่บริการการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล 5.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน
6. พัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์	6.1 ออกแบบพัฒนาแบรนด์จังหวัด

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหาและอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[7]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.2, 1.3, 2.2, 2.3 , 3.1, 3.2, 5.4, 5.5, 5.6, 7.2	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริหารจัดการจังหวัดสตูลและอุทยานสตูลสู่อุทยานธรณีโลก	ยกระดับอุทยานธรณีสตูลสู่อุทยานธรณีโลก โดยการศึกษาวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดและทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล เพื่อนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตร Geopark Satun และจัดอบรมยุวไกด์ และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อสร้างขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเยี่ยมชม รวมถึงออกแบบพัฒนาแบรนด์จังหวัด และพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบดิจิทัล / ออนไลน์	อุทยานธรณีสตูล สนง.ท่องเที่ยวละกีฬาจังหวัด อปท. สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด คณะกรรมการศึกษาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด
4.3 , 4.3.1 – 4.3.4	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างสนามบินสตูล -พัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวและการพาณิชย์ให้มีมาตรฐานความปลอดภัย การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก -การก่อสร้างสะพานปูยู-เปอร์ลิส รองรับสินค้านำเข้า-ส่งออกไปปีนัง ทำให้การเดินทางระหว่างประเทศสะดวก	สนง.จังหวัด สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อปท. หอการค้า (เอกชน)

[7] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ปาล์มน้ำมัน

ภายใต้ประเด็นปาล์มน้ำมัน ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการปลูกปาล์มน้ำมันและการพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและการสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) การพัฒนาระบบการตลาดปาล์มน้ำมัน ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-6: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดสตูล

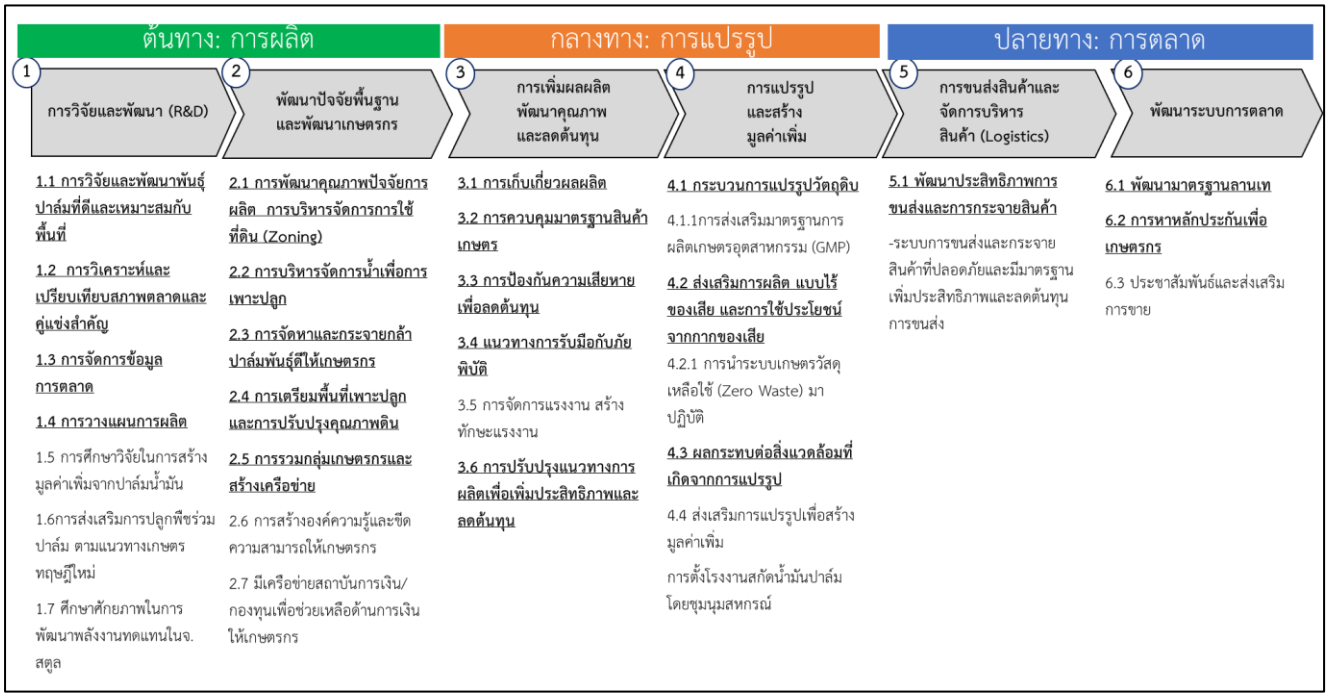

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.5 การศึกษาวิจัยในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากปาล์มน้ำมัน 1.6การส่งเสริมการปลูกพืชร่วมปาล์ม ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ 1.7 ศึกษาศักยภาพในการพัฒนาพลังงานทดแทนในจ.สตูล
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.1 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) 2.3 การจัดหาและกระจายกล้าปาล์มพันธุ์ดีให้เกษตรกร 2.4 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน 2.5 การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย
3. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	3.1 การนำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ
4. พัฒนาระบบการตลาด	4.1 ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ <u>ยังเป็นช่องว่าง</u> (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[8]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
1.1, 2.1, 2.2, 2.3,2.4,2.5,2.6, 2.7	โครงการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่และ SMART FARMER ปาล์มน้ำมัน	การแก้ปัญหาด้านราคาปาล์มไม่มีเสถียรภาพ จำเป็นต้องส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิต รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
1.1	การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	การศึกษาวิจัยในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากปาล์มน้ำมัน	กรมวิชาการเกษตร
1.5	โครงการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาพลังงานทดแทนจากปาล์มน้ำมัน ใน จ.สตูล	เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนให้มากขึ้น	สนง.พลังงานจังหวัด
4.2,	การศึกษาความเหมาะสมในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมัน	การศึกษาข้อมูลการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมาผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง เพื่อ เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	สนง.พลังงานจังหวัด
6.3	โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์กลุ่มผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรและสหกรณ์ จังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด

[8] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดสตูล

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลก

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ศักยภาพด้านแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจ.สตูล คือ อุทยานและหมู่เกาะ และอุทยานธรณีที่มีจำนวนมากครอบคลุมร้อยละ 40 ของจังหวัด ซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาให้เป็นอุทยานธรณีระดับโลก โดยมีเป้าหมายในการได้รับการรับรองจากยูเนสโก้ (UNESCO) ภายในปี 2561 ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็งที่จะสามารถดึงดูด ให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจังหวัดสตูลมากยิ่งขึ้น ในปี 2559 รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล มีจำนวนกว่า 7,540 ล้านบาท และมีนักท่องเที่ยวกว่า 1,379,000 คน

ตารางที่ 3.18-15: สรุปสถานการณ์เที่ยวภายในประเทศ : จังหวัดสตูล พ.ศ. 2552-2558

ปี	ผู้เยี่ยมเยือน ชาวไทย	ผู้เยี่ยมเยือน ชาวต่างชาติ	รวมจำนวน ผู้เยี่ยมเยือน	รายได้ (ล้านบาท)
2552	616,096	40,112	656,210	1,710
2553	659,459	33,511	692,970	2,008
2554	676,644	18,053	694,697	2,665
2555	938,052	62,372	1,000,424	5,332
2556	991,843	101,636	1,093,479	5,905
2557	1,086,358	137,876	1,224,234	6,288
2558	1,177,657	151,156	1,328,813	7,001

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ข้อมูลปรับปรุงเมื่อ มิ.ย. 2559

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-7: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลก ของจังหวัดสตูล

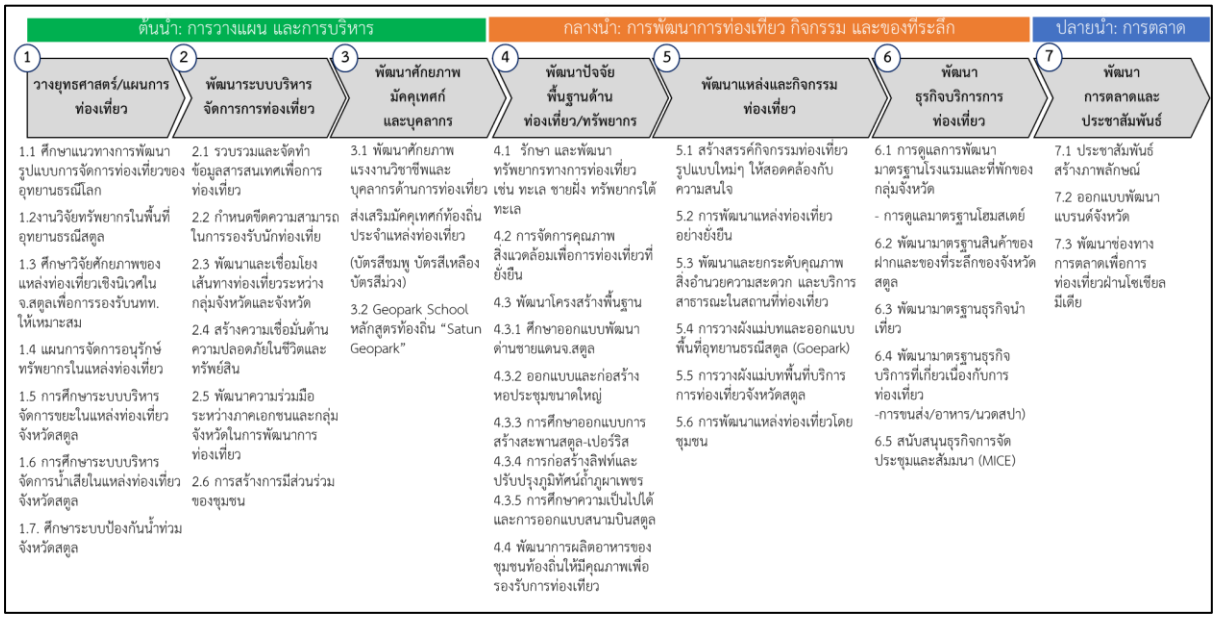

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-16: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[9]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1, 2.5,2.6	แผนการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล	การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวอุทยาน
2.3 ,4.1, 5.2	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอุทยาน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล	การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการสร้างเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว
1.1, 2.1, 2.2,	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานธรณีจังหวัดสตูล	อุทยานธรณีสตูล กรมทรัพยากรฯ	การเสนออุทยานธรณีสตูลเป็นสมาชิกอุทยานธรณีโลกของยูเนสโก
2.4	โครงการส่งเสริมความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล	

[9] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ(CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.1	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยวทุกประเภทให้ผ่านหลักสูตรการบริหารจัดการ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสตูล ร่วมกับ อปท.	อบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ (อบรมบัตรไกด์)
4.3	โครงการการพัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสตูล	ปรับปรุงเส้นทางถนนลาดยางแอสฟรัตคอนกรีต
4.3	โครงการพัฒนาเส้นทางชายฝั่งทะเลจังหวัดสตูล	สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดสตูล	ปรับปรุงเส้นทางถนนลาดยางแอสฟรัตคอนกรีต
5.3, 7.1	โครงการก่อสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอุทยาน	อำเภอทุ่งหว้า (อบต.ทุ่งนาทอน)	การก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากลตามนโยบายของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และจังหวัดสตูล

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-17: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว	1.2 งานวิจัยทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล 1.3 ศึกษาวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจ.สตูลเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม
2. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยว	2.2 กำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว 2.3 พัฒนาและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัดและจังหวัด
3.พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร	3.1 ส่งเสริมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นประจำแหล่งท่องเที่ยว (บัตรสีชมพู บัตรสีเหลืองบัตรสีม่วง) 3.2 Geopark School หลักสูตรท้องถิ่น “Satun Geopark” (ศึกษาธิการจังหวัด ร่วม กับอุทยานสตูล)
4. พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว	4.1 การวางผังแม่บทและออกแบบพื้นที่อุทยานธรณีสตูล (Geopark) 4.2 การวางผังแม่บทพื้นที่บริการการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล 4.3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน
5. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	5.1 ออกแบบพัฒนาแบรนด์จังหวัด

แผนภาพที่ 3.18-8: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล/อุทยานธรณีโลกจังหวัดสตูล

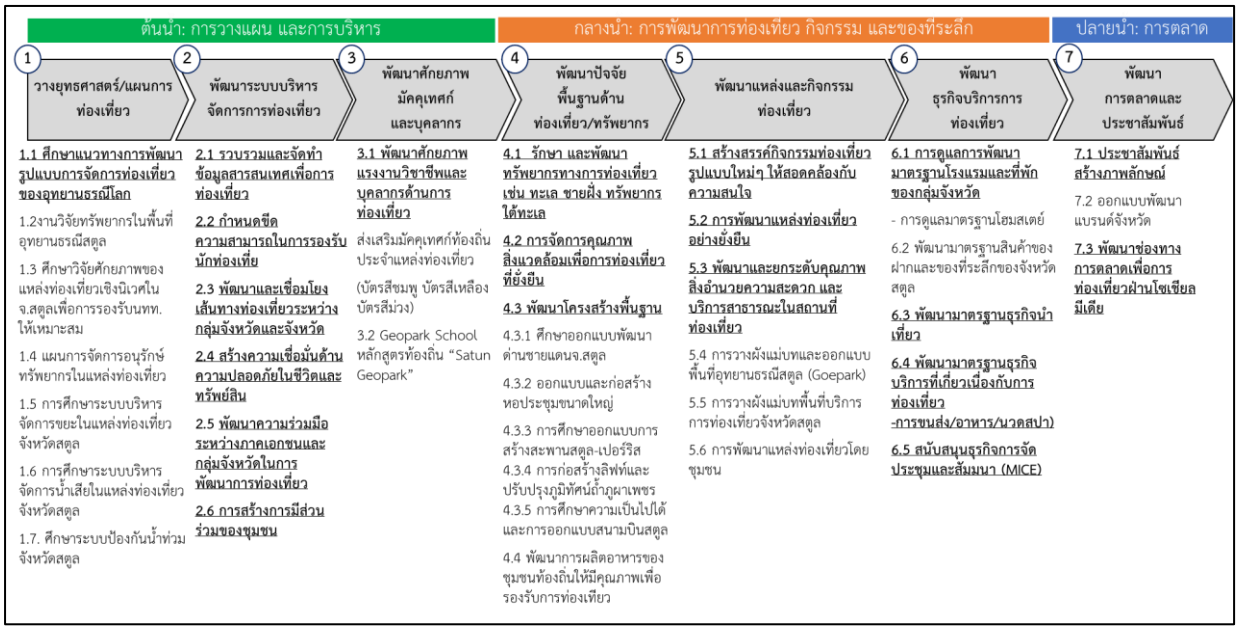

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสตูล

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-18: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[10]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง</u> (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.2, 1.3, 2.2, 2.3 , 3.1, 3.2, 5.4, 5.5, 5.6, 7.2	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริหารจัดการจังหวัดสตูลและอุทยานสตูลสู่อุทยานธรณีโลก	ยกระดับอุทยานธรณีสตูลสู่อุทยานธรณีโลก โดยการศึกษาวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดและทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล เพื่อนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตร Geopark Satun และจัดอบรมเยาวไกด์ และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อสร้างขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเยี่ยมชม รวมถึงออกแบบพัฒนาแบรนด์จังหวัด และพัฒนาช่องทางการตลาดผ่านระบบดิจิทัล /ออนไลน์	อุทยานธรณีสตูล สนง.ท่องเที่ยวละกีฬาจังหวัด อปท. สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด คณะกรรมการศึกษาจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัดสนง.พาณิชย์จังหวัด
4.3 , 4.3.1 – 4.3.4	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว	ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างสนามบินสตูล -พัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวและการพาณิชย์ให้มีมาตรฐานความปลอดภัย การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก -การก่อสร้างสะพานปูยู-เปอร์ลิส รองรับสินค้านำเข้า-ส่งออกไปปีนัง ทำให้การเดินทางระหว่างประเทศสะดวก	สนง.จังหวัด สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อปท. หอการค้า (เอกชน)

[10] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริหารจัดการจังหวัดสตูลและอุทยานสตูลสู่อุทยานธรณีโลก
ที่มา / หลักการและเหตุผล: การท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลมีความโดดเด่นทางด้านทรัพยากรธรรมชาติทางธรณีวิทยา ธรรมชาติ วัฒนธรรมอันหลากหลาย มีศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่สาคัญ คือ อุทยานและหมู่เกาะ และอุทยานธรณีที่มีจำนวนมากครอบคลุมร้อยละ 40 ของจังหวัด ซึ่งกำลังได้รับการพัฒนาให้เป็นอุทยานธรณีระดับโลก โดยมีเป้าหมายในการได้รับการรับรองจากยูเนสโก้ (UNESCO) ภายในปี 2561 ซึ่งถือว่าเป็นจุดแข็งที่จะสามารถดึงดูด ให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจังหวัดสตูลมากยิ่งขึ้น
สรุปแนวคิดโครงการ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล ยกระดับอุทยานธรณีสตูลสู่อุทยานธรณีโลก โดยการศึกษาวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดและทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล เพื่อนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการ ตลอดจนกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาเยี่ยมชม และบริการของอุทยานธรณีสตูลให้สะดวกทั่วถึงทั้งชาวไทยและต่างประเทศ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ วิจัยด้านทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล ศึกษาวิจัยศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดสตูล เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ศึกษาระบบบริหารจัดการขยะ และน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาหลักสูตร Geopark Satun และพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่น พัฒนาแบรนด์จังหวัด การสื่อสาร การตลาด
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการอุทยานสตูลเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อน/ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน จ้างที่ปรึกษา/สถาบันการศึกษา ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล วิจัยด้านศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดสตูล และศึกษาระบบบริหารจัดการขยะ น้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว จัดจ้างออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก จัดอบรมมัคคุเทศก์ (บัตรชมพู,ม่วง,เหลือง) ,พัฒนาและอบรมหลักสูตร Geopark Satun ในโรงเรียน พัฒนาสร้างแบรนด์จังหวัดให้มีอัตลักษณ์ , ออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์และช่องทางการตลาดออนไลน์
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: อุทยานธรณีสตูล การท่องเที่ยวจังหวัดสตูล
ผลลัพธ์: อุทยานธรณีสตูล ได้รับการรับรอง เป็นอุทยานธรณีโลก (SATUN UNESCO GLOBAL GEOPARK)
ผลผลิต: จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพเพิ่มขึ้น สร้างงาน สร้างอาชีพ รายได้เพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัดของโครงการ: -อุทยานธรณีสตูลได้รับรองมาตรฐานอุทยานธรณีโลกภายใน 1ปี (ภายในปี 2561) -ร้อยละที่เพิ่มขึ้นรายได้จากการท่องเที่ยว

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
วิจัยด้านทรัพยากรในพื้นที่อุทยานธรณีสตูล	ปี งปม.2561				
วิจัยศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดสตูล เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว	ปี งปม.2561				
ศึกษาระบบบริหารจัดการขยะและน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว	ปี งปม.2561				
จัดจ้างออกแบบและปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในพิพิธภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวบริเวณอุทยานธรณีสตูล	ปี งปม.2561				
พัฒนาหลักสูตร Geopark Satun และพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่น	ปี งปม.2561				
พัฒนาแบรนด์จังหวัด การสื่อสารการตลาด	ปี งปม.2561				

ชื่อโครงการ: โครงการถนนสะพานสตูล-เปอร์ลิส

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

การก่อสร้างสะพานสตูล-เปอร์ลิสนับเป็นเป้าหมายใหญ่ที่ทุกภาคส่วนของจังหวัดสตูลต่างต้องการให้บรรลุร่วมกัน ได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการและผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมโดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากภาคเอกชนนำโดยหอการค้าจังหวัด สะพานสตูลล-เปอร์ลิสนับเป็นด่านสำคัญที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศในระดับอนุภูมิภาค และช่วยผลักดันให้จังหวัดสตูลกลายเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

สรุปแนวคิดโครงการ

การก่อสร้างสะพานเริ่มจากท่าเทียบเรือตำมะลัง เลียบป่าชายเลยไปยังคลองกุ้ง รัฐเปอร์ลิสระยะทางรวม 14 ก.ม. ภายใต้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทย และรัฐบาลมาเลเซีย คาดว่าหากการก่อสร้างแล้วเสร็จจะเป็นเส้นทางสายเศรษฐกิจสายใหม่ของทั้งสองชายแดนไทย-มาเลเซีย ก่อให้เกิดรายได้มหาศาลให้กับท้องถิ่นและประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

-ศึกษาผลกระทบและความเป็นไปได้ในการสร้างสะพานฯ

-เริ่มก่อสร้างสะพานสตูล-เปอร์ลิส

-พัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวและการพาณิชย์ให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลงนามความร่วมมือในการศึกษาผลกระทบและความเป็นไปได้ของโครงการ (หอการค้า)

จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

ออกแบบและวางแผนการก่อสร้าง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: จังหวัดสตูล และ หอการค้าจังหวัด

ผลลัพธ์: เส้นทางสายเศรษฐกิจสายใหม่ของทั้งสองชายแดนไทย-มาเลเซีย ก่อให้เกิดรายได้มหาศาลให้กับท้องถิ่นและประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ผลผลิต: เส้นทางคมนาคมได้มาตรฐานและสามารถเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัดของโครงการ:

- ผลการศึกษาความเป็นไปได้โครงการฯ 1 เรื่อง
- เริ่มโครงการก่อสร้างสะพายภายในปี 2561

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
การศึกษาผลกระทบและความเป็นไปได้ของโครงการ	ปี 2560 - 2561				
การก่อสร้างสะพานสตูล-เปอร์ลิส	ปี 2561-2564				
การศึกษาผลกระทบและความเป็นไปได้ของโครงการ	ปี 2560 - 2561				

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ปาล์มน้ำมัน

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

จังหวัดสตูลเป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับ 2 ของกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปี 2559 มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันจำนวน 104,059ไร่ มีแหล่งแปรรูปปาล์มน้ำมันในบริเวณจำนวนมาก สามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดมูลค่าร่วม 904,585,960 บาท (ปี 2558)

ตารางที่ 3.18-19: แสดงการผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2557 -2559

จังหวัด	เนื้อที่ให้ผลผลิต (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
สงขลา	25,625	35,865	46,202	53,326	63,589	69,257	2,081	1,773	1,499
สตูล	**98,966**	**99,741**	**104,059**	**231,531**	**241,273**	**203,123**	**2,225**	**2,419**	**1,952**
ปัตตานี	12,464	13,600	16,471	27,336	25,010	24,295	2,193	1,839	1,475
ยะลา	4,172	6,834	6,966	6,296	7,907	7,558	1,509	1,157	1,085
นราธิวาส	29,432	36,480	47,625	56,199	48,992	52,530	1,909	1,343	1,103

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-9: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ปาล์มน้ำมัน ของจังหวัดสตูล

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-20: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[11]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1	โครงการวิจัยและพัฒนาปาล์มน้ำมันพันธุ์ดี	ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน	ศึกษาวิจัยปาล์มน้ำมันพันธ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง เหมาะกับพื้นที่
1.2,1.3,1.4	การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ปาล์มน้ำมันทั้งในและต่างประเทศ	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร เขต 9	การศึกษาความต้องการและแนวโน้มทางการตลาดปาล์มทั้งในและต่างประเทศ วางแผนการผลิต จัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต (5พันกว่าบาท/ไร่)
2.5	โครงการสินเชื่อเพื่อฟื้นฟูการผลิต	ธ.ก.ส	ธ.ก.ส สถาบันการเงินภาครัฐ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ เกษตรกร
3.5	การเพิ่มผลิตผลแรงงาน	สนง.แรงงานจังหวัด	แผนยุทธศาสตร์ด้านแรงงานจังหวัด ที่ครอบคลุมการบริหารจัดการแรงงาน
4.4	โครงการนวัตกรรมแปรรูปวัสดุเหลือใช้เป็นพลังงานทดแทน	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด และ ม.สงขลาฯ	การศึกษาวิจัยแปรรูปวัสดุเหลือใช้จากกากปาล์มเป็นพลังงานชีวมวล/ไบโอดีเซล
6.2	หลักประกันเกษตรกร	ธ.ก.ส / บสย.	สาบันของรัฐมีหน่วยงานสนับสนุนโครงการหลักประกันช่วยเหลือเกษตรกร / SMEs

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

[11] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ตารางที่ 3.18-21: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.5 การศึกษาวิจัยในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากปาล์มน้ำมัน 1.6การส่งเสริมการปลูกพืชร่วมปาล์ม ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ศึกษาศักยภาพในการพัฒนาพลังงานทดแทนในจ.สตูล
2.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.1 การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) 2.3 การจัดหาและกระจายกล้าปาล์มพันธุ์ดีให้เกษตรกร 2.4 การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและการปรับปรุงคุณภาพดิน 2.5 การรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่าย
4. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	การนำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ
6.พัฒนาระบบการตลาด	6.3 ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย

แผนภาพที่ 3.18-10: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) : ปาล์มน้ำมันของจังหวัดสตูล

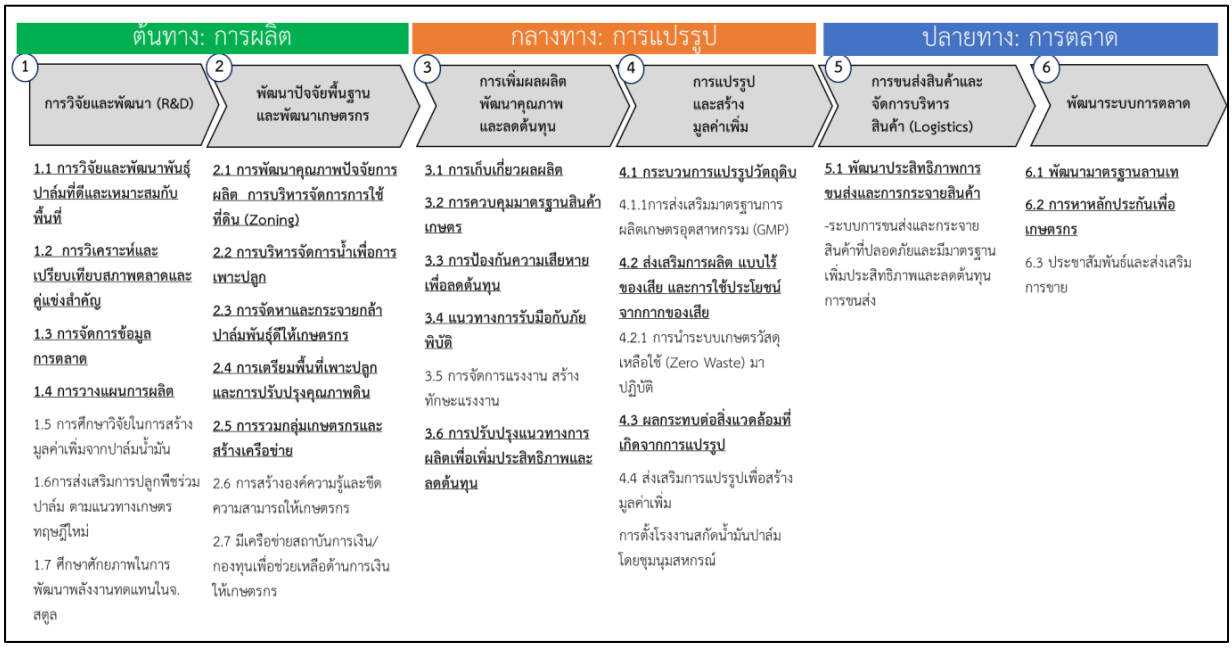

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสตูล

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-22: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[12]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
1.1, 2.1, 2.2, 2.3,2.4,2.5,2.6,2.7	โครงการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่และ SMART FARMER ปาล์มน้ำมัน	การแก้ปัญหาด้านราคาปาล์มไม่มีเสถียรภาพ จำเป็นต้องส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิต รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรจังหวัด สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
1.1	การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต	การศึกษาวิจัยในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากปาล์มน้ำมัน	กรมวิชาการเกษตร
1.5	โครงการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาพลังงานทดแทนจากปาล์มน้ำมัน ใน จ.สตูล	เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนให้มากขึ้น	สนง.พลังงานจังหวัด

[12] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.2	การศึกษาความเหมาะสมในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมัน	การศึกษาข้อมูลการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมามาผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง เพื่อ เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	สำนักงานพลังงานจังหวัด
6.3	โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์กลุ่มผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สนง.พาณิชย์จังหวัด

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ มีพื้นที่ปลูกเป็นอันดับสอง รองจากยางพารา ปัญหาการทำสวนปาล์มน้ำมัน คือ ต้นทุนการผลิตสูงเนื่องจากปัจจัยการผลิตราคาแพง เกษตรกรใช้ปัจจัยการผลิตไม่ถูกต้อง ผลผลิตและคุณภาพต่ำเพราะผู้ปลูกขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการสวน การจัดการผลผลิต และการปรับปรุงดิน รวมถึงการขาดอำนาจต่อรองทางด้านราคา ส่งผลให้ราคาผลผลิตตกต่ำเป็นประจำทุกปี ทำให้รายได้ต่ำไปด้วย แล้วแนวโน้มของปัญหาจะมีมากขึ้นตามราคาปัจจัยการผลิตและแรงงานที่สูงขึ้น รวมถึงความไม่แน่นอนของราคาผลผลิต การแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องถ่ายทอดองค์ความรู้การบริหารจัดการให้เกษตรกรรวมตัวการผลิตแบบแปลงใหญ่ และเร่งดำเนินการเรื่องการลดต้นทุน การเพิ่มผลผลิต และการพัฒนาคุณภาพที่เชื่อมโยงกับการตลาดช่วยเสริมสร้างการดำเนินงานแบบประชารัฐ ในการบริหารจัดการการผลิตการเกษตรได้อย่างยั่งยืน

สรุปแนวคิดโครงการ

การแก้ปัญหาด้านราคาปาล์มไม่มีเสถียรภาพ จำเป็นต้องส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิต รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ปาล์มน้ำมัน

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

1. รวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน 900 ราย
2. การให้ความรู้การบริหารการจัดการปาล์มน้ำมันแบบแปลงใหญ่
3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม
4. การพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (smart farmer)
5. การติดตามผลการดำเนินงาน
6. กิจกรรมการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเพาะปลูก

7. การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน 8. โครงการสนับสนุนสินเชื่อแปลงใหญ่ 9. การบริหารจัดการศัตรูพืช และการใช้ปุ๋ยในสวน 10. ส่งเสริมการใช้ปาล์มพันธุ์ดี
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - คณะกรรมการปาล์มน้ำมันจังหวัดสตูล ได้แก่ - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ - สนง.พลังงานจังหวัด - สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด - สนง.พาณิชย์จังหวัด - หอการค้าจังหวัด - สถาบันการศึกษาในพื้นที่จังหวัดสตูล
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.เกษตรจังหวัด, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
ผลลัพธ์: เกษตรกรปาล์มน้ำมันมีรายได้เพิ่มขึ้น เครือข่ายผู้ปลูกปาล์มน้ำมันมีความเข้มแข็ง
ผลผลิต: สามารถรวมแปลงใหญ่ได้ 11 แปลง เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ 900 ราย
ตัวชี้วัดของโครงการ: ผลผลิตเพิ่มขึ้น 20% ต้นทุนการผลิตลดลง 20%(จาก5,618บ/ไร่ เหลือ 4,494บ./ไร่)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. รวมกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน 900 ราย	ตุลาคม – พฤศจิกายน	-	-	สนง.เกษตรจังหวัด	
2. การให้ความรู้การบริหารการจัดการปาล์มน้ำมันแบบแปลงใหญ่	พฤศจิกายน - ธันวาคม	850,000	แปลงต้นแบบปาล์มน้ำมัน	สนง.เกษตรจังหวัด	
3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม	มีนาคม – กันยายน	995,000	-	สนง.เกษตรจังหวัด	
4. การพัฒนาเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (smart farmer)	มีนาคม – กันยายน	1,000,000	แปลงต้นแบบปาล์มน้ำมัน วิทยากรปราชญ์/ชาวบ้านด้านดิน	สนง.เกษตรจังหวัด	
5. การติดตามผลการดำเนินงาน	สิงหาคม – กันยายน	150,000	-	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	
6. กิจกรรมการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเพาะปลูก	มีนาคม – เมษายน	2,500,000	-	ชลประทานจังหวัด	
7. การบริหารจัดการการใช้ที่ดิน	เมษายน – พฤษภาคม	3,000,000	-	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัด	
8. โครงการสนับสนุนสินเชื่อแปลงใหญ่	พฤษภาคม – กันยายน	55,000,000	-	ธ.ก.ส.	
9. การบริหารจัดการศัตรูพืช และการใช้ปุ๋ยในสวน	เมษายน – กรกฎาคม	22,000,000	กากทลายปาล์ม	สนง.เกษตรจังหวัด	
10. ส่งเสริมการใช้ปาล์มพันธุ์ดี	พฤษภาคม – กรกฎาคม	5,000,000	-	สนง.เกษตรจังหวัด	

ชื่อโครงการ: โครงการศึกษาความเหมาะสมในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมัน
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญ สามารถนำมาใช้ได้ทุกส่วน การศึกษาความเหมาะสมในการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะการผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งที่มีคุณภาพสูง จะช่วยให้เพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ให้กับเกษตกร อีกทั้งเป็นการกำจัดเศษวัสดุเหลือใช้
สรุปแนวคิดโครงการ การศึกษาข้อมูลการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมาผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง เพื่อ เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมันและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1.ประชุมชี้แจงโครงการฯ 2.จ้างที่ปรึกษา/สถาบันการศึกษาเพื่อทำวิจัย 3.นำเสนอผลการศึกษา 4.สรุปผลการดำเนินงาน
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สำนักงานพลังงานจังหวัด - สถาบันการศึกษาในพื้นที่จังหวัดสตูล
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพลังงานจังหวัด
ผลลัพธ์: ได้ข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
ผลผลิต: รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายงานผลการศึกษาสำเร็จได้ภายใน 1 ปี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. ประชุมชี้แจงโครงการฯ	ตุลาคม – กันยายน	1,000,000		สนง.พลังงานจังหวัด	
2. จ้างที่ปรึกษา (มหาวิทยาลัย)	ตุลาคม – กันยายน			สนง.พลังงานจังหวัด	
3. นำเสนอผลการศึกษา สรุปผลการดำเนินงาน	ตุลาคม – กันยายน			สนง.พลังงานจังหวัด	

3.3.7 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดยะลา

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดยะลา

จังหวัดยะลา ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ผลไม้ (ทุเรียน)	ทุเรียนมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา) หมายเหตุ สินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด คือ ยางพารามีผลผลิตสูงสุดอันดับ 2 ของประเทศ (สูงสุดที่สงขลา) ปาล์มน้ำมัน (สูงสุดที่สตูล) ข้าวนาปี (สูงสุดที่สงขลา) มะพร้าว (สูงสุดที่ปัตตานี) ข้าวนาปรัง (สูงสุดที่สงขลา) ทุเรียนมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา) ลองกองมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา) เงาะมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่นราธิวาส) ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดมีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยะลา (กล้วยหินบันนังสตา)
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ	ยะลาคือจังหวัดใต้สุดของแผ่นดินไทย มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วิถีวัฒนธรรม และธรรมชาติ ที่ล้วนมีเอกลักษณ์ น่าค้นหา แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของยะลาอยู่ในอำเภอเมืองฯ และอำเภอเบตง โดยมีทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เช่น วัดคูหาภิมุข พระมหาธาตุเจดีย์พระพุทธธรรมประกาศ ตู้ไปรษณีย์ใหญ่ที่สุดในโลก ทะเลสาบธารโต บ่อน้ำร้อนเบตง ป่าฮาลา-บาลา ฯลฯ

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ผลไม้ (ทุเรียน)</u>

ภายใต้ประเด็นผลไม้ (ทุเรียน) ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้า และจัดการบริหารสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-11: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ผลไม้ (ทุเรียน) ของจังหวัดยะลา

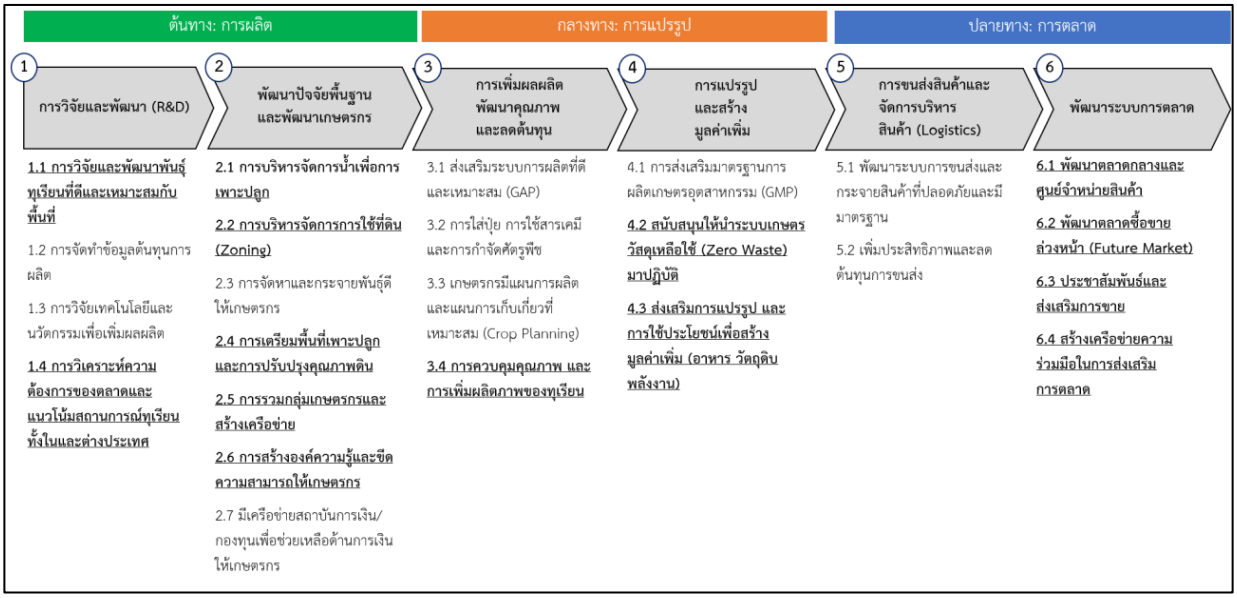

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร	2.3 การจัดหาและกระจายพันธุ์ดีให้เกษตรกร 2.7 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร
3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) 3.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)
4. การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)
5. การขนส่งสินค้า และจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน 5.2 เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่ง

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[13]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.1 / 6.1 / 6.2 / 6.3	ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายทุเรียนจังหวัดยะลา	มีการจัดงานเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เล่าเรื่องเกี่ยวกับทุเรียนยะลา ส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนา QR CODE และตลาด	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา สนง.พาณิชย์จังหวัดยะลา สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดยะลา
1.1 / 1.2 / 1.3 / 1.4 / 2.3 / 2.7 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 4.1 / 6.4	ส่งเสริมการผลิตทุเรียนในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่	เป็นการดำเนินงาน ซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกร	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ

ภายใต้ประเด็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การประเมินความพร้อม ของแหล่งท่องเที่ยว 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ ขอบเขต และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

[13] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

แผนภาพที่ 3.18-12: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ ของจังหวัดยะลา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.5 การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[14]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
3.6 / 4.1	พัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีมาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยว
5.1	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	ปัจจุบันจังหวัดยะลา ในอำเภอเบตงมีแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ 2 แหล่ง คือ หลักเขตจำลอง 54A ตำบลวังน้ำทิพย์ และจุดชมวิวทะเลหมอกอัยเยอร์เวง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง แต่ขาดการพัฒนา คือ ป้ายบอกเส้นทาง จึงได้จัดทำป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยว แขวงทางหลวงชนบท

[14] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดยะลา

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ผลไม้ (ทุเรียน)

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ทุเรียนมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา)

หมายเหตุ สินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัด คือ ยางพารามีผลผลิตสูงสุดอันดับ 2 ของประเทศ (สูงสุดที่สงขลา) ปาล์มน้ำมัน (สูงสุดที่สตูล) ข้าวนาปี (สูงสุดที่สงขลา) มะพร้าว (สูงสุดที่ปัตตานี) ข้าวนาปรัง (สูงสุดที่สงขลา) ทุเรียนมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา) ลองกองมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่ยะลา) เงาะมีผลผลิตสูงสุดอันดับ 3 ของประเทศ (สูงสุดที่นราธิวาส) ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดมีสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ยะลา (กล้วยหินบันนังสตา)

ตารางที่ 3.18-23: ปริมาณผลผลิตรวมของสินค้าเกษตรหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (ตัน)

	สินค้าเกษตร	นราธิวาส	ปัตตานี	ยะลา	สงขลา	สตูล	ผลรวมทั้งหมด
1	ยางพารา	202,189	71,730	281,301	501,008	88,081	1,144,309
2	ปาล์มน้ำมัน	67,181	30,036	6,428	43,487	253,416	400,548
3	ข้าวนาปี	18,093	32,640	14,376	124,789	11,679	201,577
4	มะพร้าว	33,143	48,522	5,800	6,737	1,795	95,997
5	ข้าวนาปรัง	256	10,161	239	70,940	235	81,831
6	ทุเรียน	8,886	4,596	30,007	4,851	1,506	49,846
7	ลองกอง	14,014	4,268	22,404	6,419	2,355	49,460
8	เงาะ	11,433	832	1,977	1,635	2,083	17,960
9	มังคุด	8,342	1,627	2,078	4,049	971	17,067
10	ส้มเขียวหวาน			748		17	765

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยคณะที่ปรึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานสถิติการเกษตรของประเทศไทย พ.ศ.2557 ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-13: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ผลไม้ (ทุเรียน) ของจังหวัดยะลา

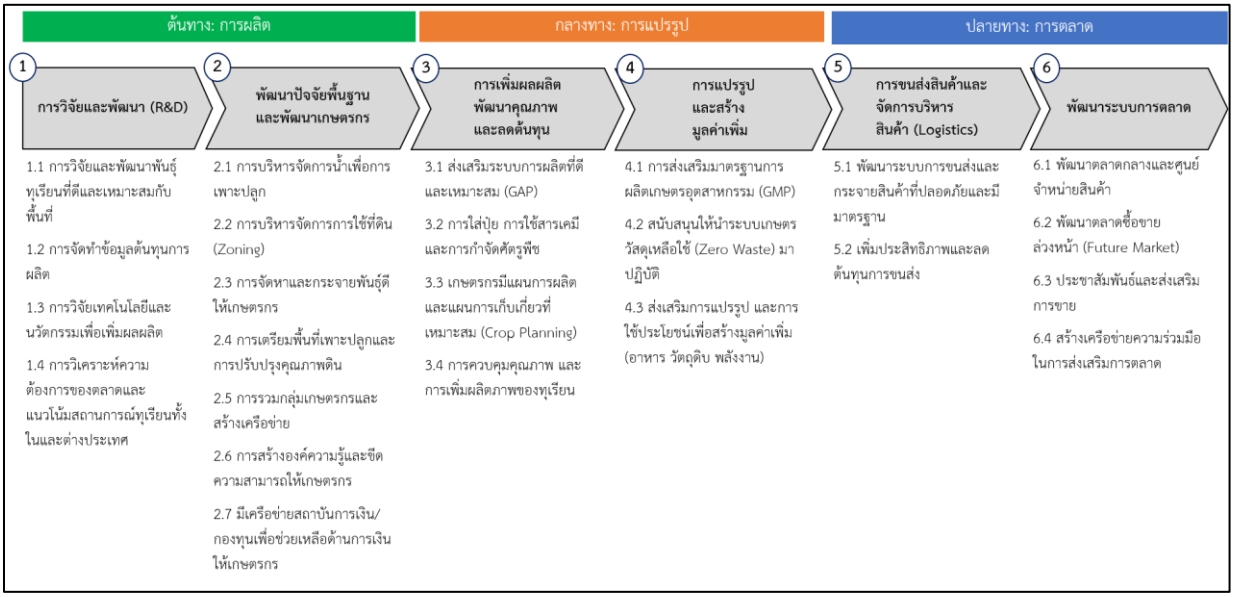

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-24: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[15]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 / 1.4 / 3.4	จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบคุณภาพทุเรียนส่งออกจังหวัดยะลา	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
2.6	พัฒนาศักยภาพศูนย์คัดแยกผลไม้ชุมชน โดยสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์คัดแยกผลไม้ชุมชน ในพื้นที่จังหวัดยะลา จำนวน 16 ศูนย์	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	เพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาดสินค้าเกษตร
2.5 / 6.1 / 6.2 / 6.4	พัฒนาตลาดเกษตรกรจังหวัดยะลา	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	ประชาสัมพันธ์ตลาดเกษตรกรยกระดับตลาดเกษตรกรสู่ตลาดสินค้าพรีเมี่ยม
6.3	พัฒนาตลาดต้องชม “คลองทรายใน”	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
2.1 / 2.2 / 2.4	จัดหาน้ำสนับสนุนเพื่อการพัฒนาเมืองต้นแบบสามเหลี่ยม มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

[15] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.1 / 2.4	ก่อสร้างคันกั้นน้ำแม่น้ำปัตตานี ตำบลท่าสาป อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	โครงการชลประทานยะลา	บริหารจัดการน้ำกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (เร่งด่วนระยะที่ 1)
2.1 / 2.4	ก่อสร้างคันกั้นน้ำโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิทักษ์ราษฎร์ ตำบลบ้านแหร อำเภอธารโต จังหวัดยะลา	โครงการชลประทานยะลา	บริหารจัดการน้ำในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (เร่งด่วนระยะที่ 2)
2.1 / 2.4	ขุดลอกแก้มลิงพรุปาลีมอ ตำบลอาซ่อง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พื้นที่ 15 ไร่	โครงการชลประทานยะลา	บริหารจัดการน้ำในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (เร่งด่วนระยะที่ 2)
4.2 / 4.3	ก่อสร้างและติดตั้งระบบผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียโรงงานยางพารา	สนง.พลังงานจังหวัดสงขลา	สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก
4.2 / 4.3	ปรับปรุงเตาเผาขยะติดเชื้อและระบบบำบัดอากาศ ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลนครยะลา ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	สนง.ทรัพยากรธรราชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา	พัฒนาระบบขยะแบบบูรณาการกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-25: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.2 การจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต 1.3 การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐาน และพัฒนาเกษตรกร	2.3 การจัดหาและกระจายพันธุ์ดีให้เกษตรกร 2.7 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกร
3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.1 ส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) 3.2 การใส่ปุ๋ย การใช้สารเคมี และการกำจัดศัตรูพืช 3.3 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Planning)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4. การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมมาตรฐานการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม (GMP)
5. การขนส่งสินค้า และจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 พัฒนาระบบการขนส่งและกระจายสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน 5.2 เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่ง

แผนภาพที่ 3.18-14: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ผลไม้ (ทุเรียน) ของจังหวัดยะลา

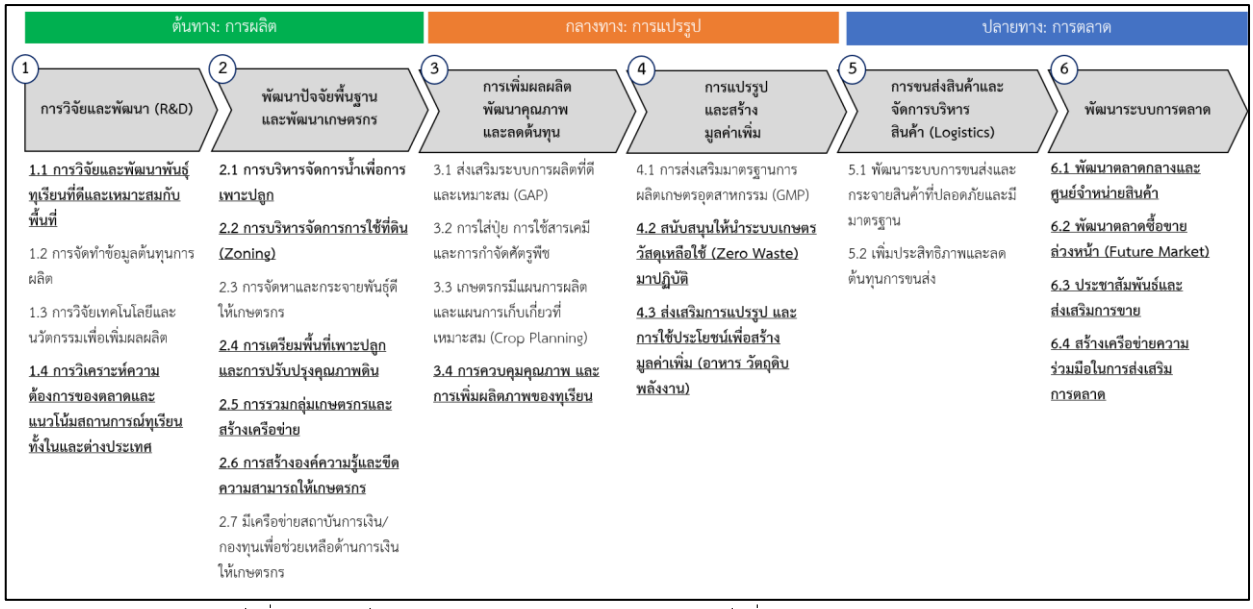

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดยะลา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-26: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[16]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.1 / 6.1 / 6.2 / 6.3	ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายทุเรียนจังหวัดยะลา	มีการจัดงานเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เล่าเรื่องเกี่ยวกับทุเรียนยะลา ส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนา QR CODE และตลาด	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา สนง.พาณิชย์จังหวัดยะลา สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดยะลา
1.1 / 1.2 / 1.3 / 1.4 / 2.3 / 2.7 / 3.1 / 3.2 / 3.3 / 4.1 / 6.4	ส่งเสริมการผลิตทุเรียนในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่	เป็นการดำเนินงาน ซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกร	สนง.เกษตรจังหวัดยะลา

[16] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายทุเรียนจังหวัดยะลา
ที่มา / หลักการและเหตุผล: ทุเรียน เป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัด มีการปลูกในทุกๆอำเภอ ปลูกมากที่สุดในอำเภอบันนังสตา ในปี 2558 จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกทุเรียน จำนวน 47,145 ไร่ โดยทุเรียนพันธุ์หมอนทองมีปริมาณการผลิตและมูลค่ามากที่สุดเมื่อเทียบกับทุเรียนพันธ์อื่นๆแต่ปัญหาที่ผ่านมาทุเรียนจังหวัดยะลายังมีการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายทุเรียนไม่มาก นักยังไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย จึงเห็นสมควรจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขายทุเรียนจังหวัดยะลา ขึ้น
สรุปแนวคิดโครงการ มีการจัดงานเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เล่าเรื่องเกี่ยวกับทุเรียนยะลา ส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนา QR CODE และตลาด
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ จัดงานมหกรรมผลไม้และของดีเมืองยะลา ในพื้นที่จังหวัดยะลา จัดกิจกรรมงานมหกรรมทุเรียนและของดีจังหวัดยะลา ในภูมิภาคต่างๆ กิจกรรม Yala Best Story ในภูมิภาคต่างๆ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ พัฒนา QR Code พัฒนาตลาดชุมชน ตลาดต้องชม Farm Outlet
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานในรูปคณะทำงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา สำนักงานพาณิชย์จังหวัดยะลา สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดยะลา
ผลลัพธ์: มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผู้คนรับรู้เรื่องเกี่ยวกับทุเรียนยะลา และช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว
ผลผลิต: งานมหกรรมผลไม้และของดีเมืองยะลา งานมหกรรมทุเรียนและของดีจังหวัดยะลา กิจกรรม Yala Best Story QR Code ตลาดชุมชน ตลาดต้องชม Farm Outlet

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
จัดงานมหกรรมผลไม้และของดีเมืองยะลา ในพื้นที่จังหวัดยะลา				สนง.เกษตรจังหวัดยะลา สนง.พาณิชย์จังหวัดยะลา สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัดยะลา	
จัดกิจกรรมงานมหกรรมทุเรียนและของดีจังหวัดยะลา ในภูมิภาคต่างๆ					
กิจกรรม Yala Best Story ในภูมิภาคต่างๆ					
ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว					
จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์					
พัฒนา QR Code					
พัฒนาตลาดชุมชน ตลาดต้องชม Farm Outlet					

ชื่อโครงการ: ส่งเสริมการผลิตทุเรียนในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนในจังหวัดยะลา ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย ทำให้ไม่สะดวกในการถ่ายทอดความรู้ ต้นทุนการผลิตสูงและขาดอำนาจในการต่อรองราคา จึงเห็นสมควรจัดทำโครงการส่งเสริมการผลิตทุเรียนในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิตและการจำหน่ายผลผลิต

สรุปแนวคิดโครงการ

เป็นการดำเนินงาน ซึ่งเน้นการรวมกลุ่มของเกษตรกร

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

คณะกรรมการ Single Command จังหวัดยะลา ร่วมประชุมจัดเวทีชุมชน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาทุเรียนแปลงใหญ่ในแต่ละแปลง ศึกษาต้นทุนการผลิตทุเรียนจังหวัดยะลา วิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสภาพการณ์ทุเรียนทั้งในและต่างประเทศ

จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนแปลงใหญ่ละ 1,000,000 บาท

ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรในแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

สร้างกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดำเนินงานในรูปคณะกรรมการ Single Command จังหวัดยะลา

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา และหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผลลัพธ์:

สะดวกในการถ่ายทอดความรู้

ลดต้นทุนการผลิต และ

เพิ่มอำนาจในการต่อรองราคา

ผลผลิต: ทุเรียนแปลงใหญ่

ตัวชี้วัดของโครงการ:

รายได้เกษตรกร

ความยั่งยืน

คุณภาพชีวิต

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
คณะกรรมการ Single Command จังหวัดยะลา ร่วมประชุมจัดเวทีชุมชน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาทุเรียนแปลงใหญ่ในแต่ละแปลง ศึกษาต้นทุนการผลิตทุเรียนจังหวัดยะลา วิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสภาพการณ์ทุเรียนทั้งในและต่างประเทศ				สนง.เกษตรจังหวัดยะลา หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนแปลงใหญ่ละ 1,000,000 บาท					
ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรในแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน					
สร้างกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร					

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2: ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ยะลาคือจังหวัดใต้สุดของแผ่นดินไทย มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วิถีวัฒนธรรม และธรรมชาติ ที่ล้วนมีเอกลักษณ์ น่าค้นหา แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของยะลาอยู่ในอำเภอเมืองฯ และอำเภอเบตง โดยมีทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ เช่น วัดคูหาภิมุข พระมหาธาตุเจดีย์พระพุทธธรรมประกาศ ตู้ไปรษณีย์ใหญ่ที่สุดในโลก ทะเลสาบธารโต บ่อน้ำร้อนเบตง ป่าฮาลา-บาลา ฯลฯ

ตารางที่ 3.18-27: สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดยะลา พ.ศ. 2556 - 2558

รายการ	2556	2557	2558	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)	
				2557	2558
จำนวนห้องพักแรม (ห้อง)	3,164	3,190	3,190	0.82	0.00
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	**563,771**	**589,653**	**622,376**	**4.59**	**5.55**
ชาวไทย	115,650	122,740	130,007	6.13	5.92
ชาวต่างประเทศ	448,121	466,913	492,369	4.19	5.45
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	**2.19**	**2.12**	**2.07**	**-3.20**	**-2.36**
ชาวไทย	2.04	2.01	1.99	-1.47	-1.00
ชาวต่างประเทศ	2.22	2.15	2.09	-3.15	-2.79
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน) ผู้เยี่ยมเยือน	**2,029.78**	**2,076.31**	**2,182.63**	**2.29**	**5.12**
ชาวไทย	1,580.87	1,619.39	1,723.07	2.44	6.40
ชาวต่างประเทศ	2,136.68	2,181.69	2,259.67	2.11	3.57
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท) / ผู้เยี่ยมเยือน	**2,420.39**	**2,519.69**	**2,729.28**	**4.10**	**8.32**
ชาวไทย	332.59	388.95	434.14	16.95	11.62
ชาวต่างประเทศ	2,057.80	2,130.74	2,295.14	3.54	7.72

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-15: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติของจังหวัดยะลา

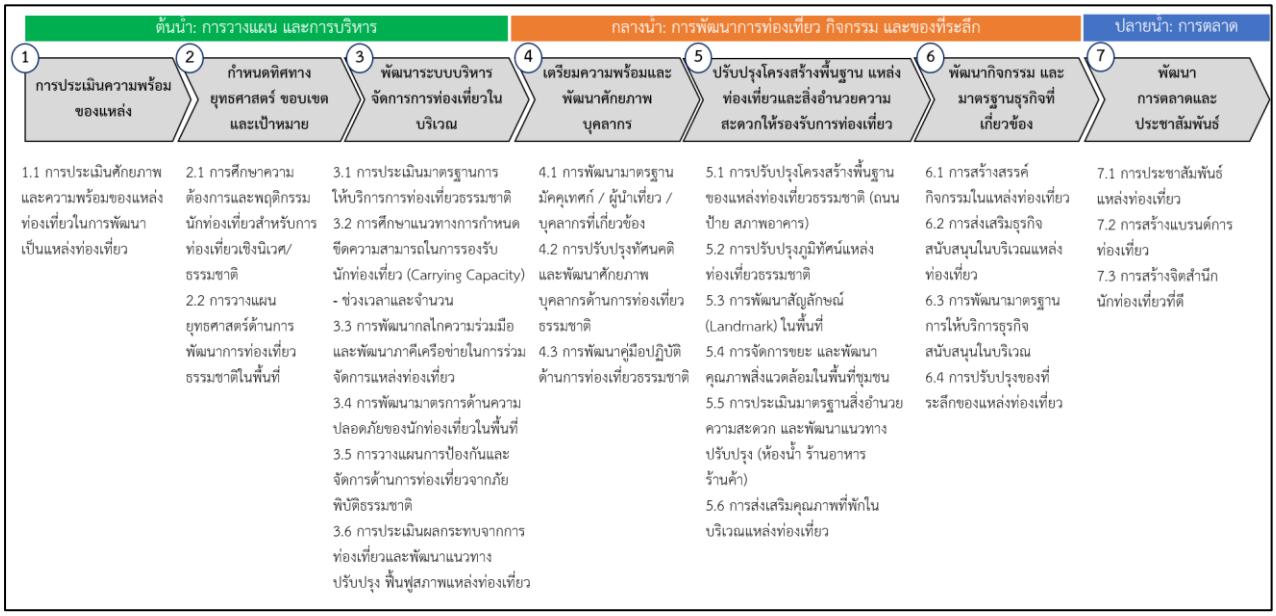

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-28: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[17]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
5.2	ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ต.ธารน้ำทิพย์ อ.เบตง จ.ยะลา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.3	ก่อสร้าง sky walk ต.อัยเยอร์เวง อ.เบตง จ.ยะลา		พัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่
1.1 / 2.2 / 3.1 / 3.4 / 5.5 / 5.6	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จ.ยะลา		ประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว วางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่ ประเมินมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวธรรมชาติ พัฒนามาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

[17] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
			ประเมินมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และพัฒนาแนวทางปรับปรุง (ห้องน้ำ ร้านอาหาร ร้านค้า) ส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
4.1 / 4.2 / 7.3	พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อรองรับเมืองต้นแบบ สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อการท่องเที่ยวและบริการ : ฝึกอบรมอาชีพเสริม	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงทัศนคติและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ สร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี
2.1 / 2.2 / 3.2 / 5.1 / 5.2 / 5.3 / 6.1 / 6.2 / 7.2	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองต้นแบบเบตง ก่อสร้างลานจอดรถ จุดชมวิวทะเลหมอกทะเลหมอกอัยเยอร์เวง ก่อสร้าง ระเบียงชมวิว (Walkway) ก่อสร้างขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสาย อนามัย กม.29- สายล่องแก่ง ช่องแคบ ก่อสร้างขยายถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สาย กม.28 – กุนุงซิลิปัต พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนนากอ		ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ วางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติในพื้นที่ ศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (ถนน ป้าย สภาพอาคาร) ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ พัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่ สร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว สร้างแบรนด์การท่องเที่ยว
3.3 / 7.1 / 7.2	ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรม ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว อ.เบตง จ.ยะลา		พัฒนากลไกความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว สร้างแบรนด์การท่องเที่ยว

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	ส่งเสริมประชาสัมพันธ์เมืองชายแดนใต้รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรสู่ภาคการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดยะลาอย่างยั่งยืน		
5.4	พัฒนาบ่อเหมืองเก่า หมู่ที่ 2 ตำบลตาเนาะแมเราะ อ.เบตง จ.ยะลา เป็นแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน
6.4 / 7.1	วัฒนธรรมสานสัมพันธ์จังหวัดชายแดนภาคใต้ การแสดงแสง สี เสียง เรื่อง “วัฒนธรรมสานสัมพันธ์สู่อาเซียน” การแสดงศิลปวัฒนธรรม จังหวัดชายแดนภาคใต้ และประเทศอาเซียน การแสดงมรดกทางวัฒนธรรมร่วมอาเซียน “โขน” นิทรรศการวิถีชีวิตจังหวัดชายแดนภาคใต้ และประเทศมาเลเซีย การแสดงแสง สี เสียง เรื่อง “วัฒนธรรมการจำหน่ายสินค้าและบริการ จังหวัดชายแดนภาคใต้”		ปรับปรุงของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
5.2	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวน้ำตก ตชด. บ้านภักดี		ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
5.2	ปรับปรุงภูมิทัศน์ศูนย์วิจัยพัฒนาการเกษตรยะลาเพื่อ		ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร		
6.1	ส่งเสริมกิจกรรมกีฬานันทนาการการท่องเที่ยวชายแดนใต้	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	สร้างสรรค์กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว
5.3	นำร่องหมู่บ้านปลา อ.ธารโต จ.ยะลา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่
5.3	หมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industrial Village : CIV)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	พัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-29: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวในบริเวณ	3.5 การวางแผนการป้องกันและจัดการด้านการท่องเที่ยวจากภัยพิบัติธรรมชาติ 3.6 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
4. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.3 การพัฒนาคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวธรรมชาติ

แผนภาพที่ 3.18-16: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ ของจังหวัดยะลา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดยะลา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-30: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[18]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
3.6 / 4.1	พัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีมาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
5.1	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	ปัจจุบันจังหวัดยะลา ในอำเภอเบตงมีแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ 2 แหล่ง คือ หลักเขตจำลอง 54A ตำบลวังน้ำทิพย์ และจุดชมวิวทะเลหมอกอัยเยอร์เวง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง แต่ขาดการพัฒนา คือ ป้ายบอกเส้นทาง จึงได้จัดทำป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด แขวงทางหลวงชนบท

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: พัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
ที่มา / หลักการและเหตุผล: การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดยะลาที่ผ่านมายังขาดองค์ความรู้ และแนวทางในด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการยกระดับการบริหารจัดการด้านท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมทั้งการวางแผนติดตามผลกระทบจากการเติบโตของการท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด และการพัฒนาทักษะบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีทักษะเพิ่มขึ้น
สรุปแนวคิดโครงการ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีมาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ ศึกษาประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว และพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ท้องถิ่น (อบต. เทศบาล เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว) ส่วนราชการ เช่น วัฒนธรรม พาณิชย์จังหวัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พัฒนาชุมชน

[18] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ผลลัพธ์: การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ยกระดับการบริหารจัดการด้านท่องเที่ยว แผนการติดตามผลกระทบจากการเติบโตของการท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด ทักษะบุคลากรด้านการท่องเที่ยว มีทักษะเพิ่มขึ้น
ผลผลิต: มีมาตรการในการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ มีมาตรการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้จากการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
ศึกษาประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว และพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยว				สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว					

ชื่อโครงการ: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
ที่มา / หลักการและเหตุผล: จังหวัดยะลาได้มีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “เกษตรท่องเที่ยว มั่งคั่ง ยั่งยืน คุณภาพชีวิตมั่นคง” และได้กำหนดให้อำเภอเบตงเป็นเมืองต้นแบบแห่งการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน จึงมีการพัฒนาการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดใหม่เพิ่มขึ้น จังหวัดยะลาจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาป้ายเส้นทาง
สรุปแนวคิดโครงการ ปัจจุบันจังหวัดยะลา ในอำเภอเบตงมีแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ 2 แหล่ง คือ หลักเขตจำลอง 54A ตำบลวังน้ำทิพย์ และจุดชมวิวทะเลหมอกอัยเยอร์เวง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง แต่ขาดการพัฒนา คือ ป้ายบอกเส้นทาง จึงได้จัดทำป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ จัดทำป้ายบอกเส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว 2 แหล่ง จำนวน 20 ป้าย
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสำรวจเส้นทางและจำนวนจุด จัดทำการเสนอซื้อ
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานท่องเที่ยว แขวงทางหลวงชนบท
ผลลัพธ์: แหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ได้มีการรับรู้เพิ่มขึ้น เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวขึ้น และ อำเภอเบตงสามารถก้าวสู่การเป็นเมืองต้นแบบแห่งการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน
ผลผลิต: ป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว 2 แหล่ง คือ หลักเขตจำลอง 54A ตำบลวังน้ำทิพย์ และ จุดชมวิวทะเลหมอกอัยเยอร์เวง ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้จากการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
จัดทำป้ายบอกเส้นทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว 2 แหล่ง จำนวน 20 ป้าย				สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

3.3.8 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดสงขลา

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลา ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	จุดเด่น
ยางพารา	- เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปยางพารา - มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ - มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ตอนล่าง
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	- มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม - มีกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย - มีแหล่งการค้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญของภูมิภาค

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1 : ยางพารา</u>

ภายใต้ประเด็นยางพารา ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและบริหารจัดการสินค้า (Logistics) และ 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-17: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดสงขลา

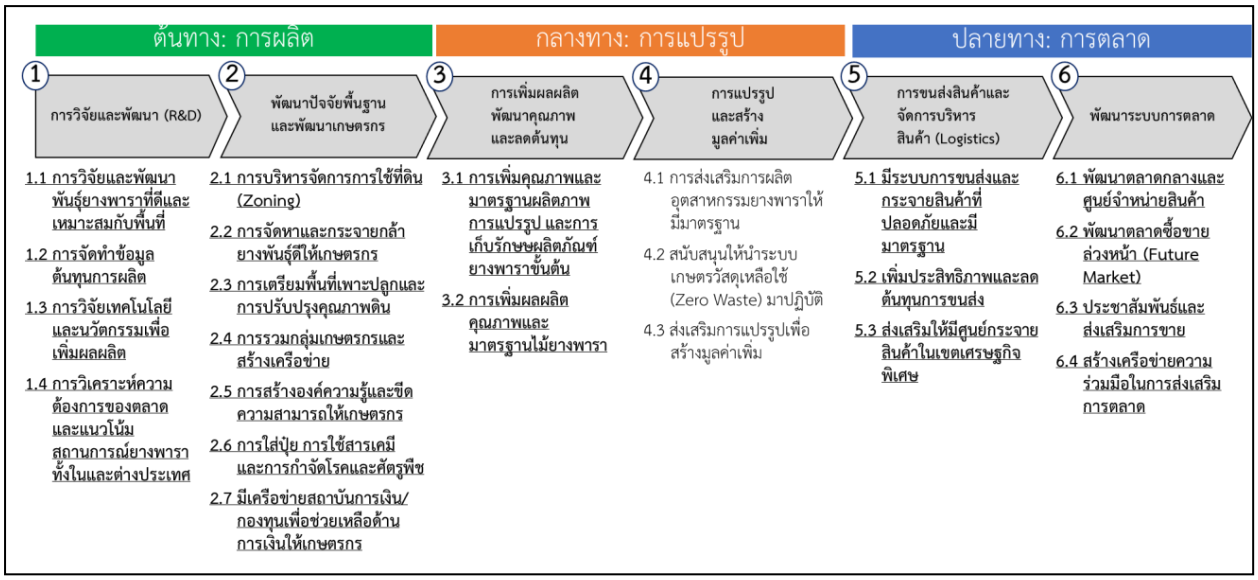

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ
- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4. แปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมยางพาราให้มีมาตรฐาน 4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[19]		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
4.1	โครงการส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมยางพารา	การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยาง	- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา - ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 - สำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ - สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสงขลา - สำนักงนเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา - การยางแห่งประเทศไทย
4.2		การนำวัสดุเหลือใช้จากภาคอุตสาหกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์	
4.3		การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2 : การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ภายใต้ประเด็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การสืบค้น และการจัดการองค์ความรู้ 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหาร จัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในชุมชน 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และของที่ระลึกที่สะท้อนอัตลักษณ์ และ 7) พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

[19] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

แผนภาพที่ 3.18-18: สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดสงขลา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย	2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการท่องเที่ยวภายในชุมชน	3.4 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว และพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
5. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.5 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว
7. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[20]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.2, 3.4, 5.5, 7.3	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา จัดทำขึ้น โดยวิเคราะห์จากห่วงโซ่มูลค่าและกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่ออุดช่องว่าง และสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว โดยขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมต่างๆ	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

[20] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดสงขลา

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1 : ยางพารา

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปยางพารา
- มีพื้นที่ปลูกยางพารามากเป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ
- มีตลาดกลางซื้อขายยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้ตอนล่าง

ตารางที่ 3.18-31: ตารางแสดงข้อมูลพื้นที่ปลูก และพื้นที่เก็บเกี่ยวของยางพารา

ระดับของข้อมูล	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่กรีดได้ (ไร่)		
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
รวมทั้งประเทศ	23,345,841	23,358,744	23,331,923	17,329,765	18,222,833	18,846,009
ภาคใต้	14,753,062	14,737,462	14,710,493	12,436,282	12,667,793	12,785,305
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	6,126,129	6,122,452	6,124,619	5,332,807	5,389,087	5,417,234
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	3,418,893	3,411,344	3,390,502	2,823,370	2,868,735	2,891,341
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	5,208,040	5,203,666	5,195,372	4,280,105	4,409,971	4,476,730
สงขลา	2,066,960	2,064,608	2,062,232	1,704,035	1,761,081	1,798,306
สตูล	436,970	437,364	435,727	342,496	355,341	355,302
ปัตตานี	341,615	341,254	338,714	285,489	289,843	292,795
ยะลา	1,360,659	1,359,527	1,359,444	1,094,588	1,126,746	1,148,968
นราธิวาส	1,001,836	1,000,913	999,255	853,497	876,960	881,359

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 3.18-32: ตารางแสดงข้อมูลผลผลิต (ตัน) และผลผลิตต่อไร่ (กก.) ของยางพารา

ระดับของข้อมูล	ผลผลิต (นัต)			ผลผลิตต่อไร่ (.กก)		
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
รวมทั้งประเทศ	**4,556,285**	**4,566,260**	**4,466,063**	**263**	**251**	**237**
ภาคใต้	**3,419,535**	**3,323,109**	**3,208,397**	**275**	**262**	**251**
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	**1,518,601**	**1,477,442**	**1,424,724**	**285**	**274**	**263**
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	**764,549**	**700,369**	**668,351**	**271**	**244**	**231**
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	**1,136,385**	**1,145,298**	**1,115,322**	**266**	**260**	**249**
สงขลา	493,340	501,008	487,341	290	284	271
สตูล	86,185	88,081	84,562	252	248	238
ปัตตานี	73,139	72,719	70,856	256	251	242
ยะลา	281,366	281,301	276,901	257	250	241
นราธิวาส	202,355	202,189	195,662	237	231	222

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 3.18-33: กลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ตารางแสดงข้อมูลเกษตรกรยางพารา/ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัดกลุ่มจังหวัด/	2557		2558	
	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (คน)	จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตยางพารา (กลุ่ม)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร (คน)	จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตยางพารา (กลุ่ม)
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	**237,833**	**50**	**191,993**	**55**
สงขลา	66,179	5	60,925	6
สตูล	28,049	9	14,976	9
ปัตตานี	42,064	20	42,064	18
ยะลา	40,421	8	40,421	7
นราธิวาส	61,120	8	33,607	15

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร

: ระบบสารสนเทศวิสาหกิจชุมชน

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-19: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดสงขลา

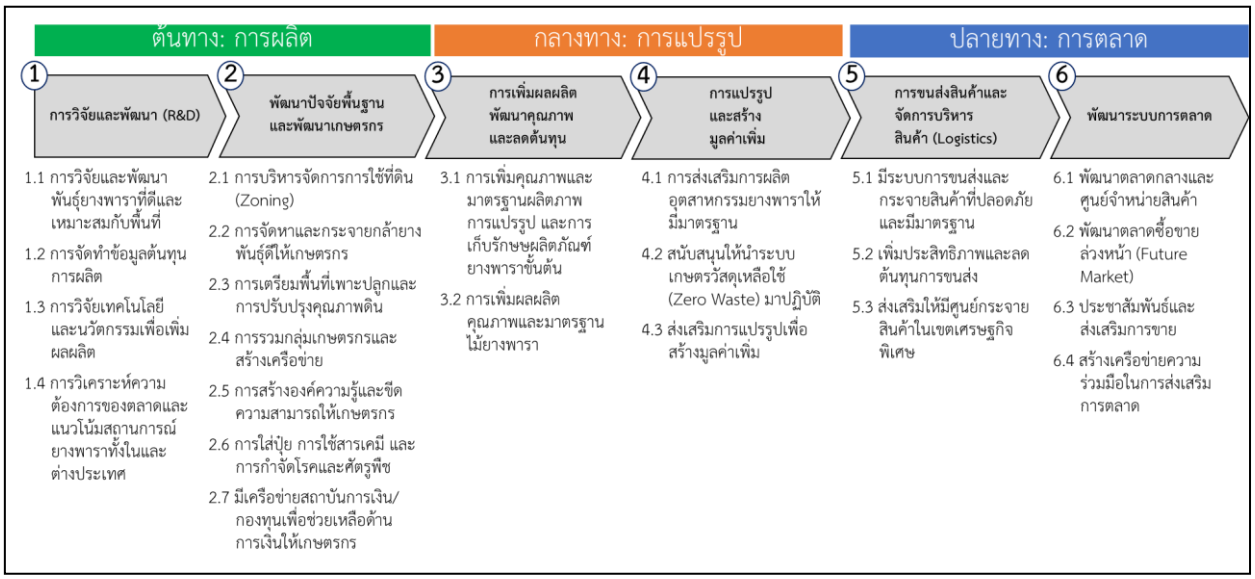

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-34: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[21]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1, 1.3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการส่งเสริมยางพารา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	เพื่อเป็นแหล่งผลิตยางพื้นเมือง และแหล่งผลิตสายพันธ์ยางในอนาคต
1.2, 1.4, 2.1	โครงการการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจสินค้าเกษตรเพื่อเป็นทางเลือกปรับเปลี่ยนกิจกรรมการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสมตามแผนที่ Agri-Map จังหวัดสงขลา	สนง.เศรษฐกิจการเกษตร	การปลูกพืชในพื้นที่ไม่เหมาะสมทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่ำ จึงต้องมีทางเลือกในการปรับเปลี่ยนโดยพิจารณาจากต้นทุนผลตอบแทนความเหมาะสมทางกายภาพของพื้นที่ของพืชชนิดนั้นๆ รวมทั้งความพร้อมของเกษตรกร (ความรู้, เงินทุน, แรงงาน) และวิถีชีวิตวัฒนธรรม
2.2	โครงการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ทำแปลงขยายพันธุ์ยางพันธุ์ดี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรจังหวัดสงขลา	เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงยางพันธุ์ดี

[21] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
2.3, 2.6	โครงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง	การยางแห่งประเทศไทย	เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิต/ปรับปรุงคุณภาพผลผลิต/ค่าครองชีพ
2.4	โครงการปรับปรุงโรงรมยางพารา	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา	การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม และสร้างอำนาจในการต่อรอง
2.5	โครงการให้ความรู้แก่สมาชิกสหกรณ์ เรื่องหลักการสหกรณ์และการแปรรูป	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา	การสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม และสร้างอำนาจในการต่อรอง
2.7	โครงการสนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อประกอบอาชีพเสริม	การยางแห่งประเทศไทย	จากสถานการณ์ราคายางพาราตกต่ำ ชาวสวนยางรายย่อย ก็มีรายได้ลดลงไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ผนวกกับข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบจากผู้แทนภาคเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการสนับสนุนเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพเสริมตามศักยภาพเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการดำรงชีพ
3.1		กลุ่มเกษตรกรสวนยางพาราสงขลา	เป็นภารกิจของกลุ่มสหกรณ์ ซึ่งทำอยู่ในกลุ่มเกษตร/สถาบันเกษตรกรที่ทำยางพารา
3.2	โครงการตลาดกลางไม้ยางพารา	- สนง.เกษตรจังหวัดสงขลา - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ - ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่11 - สมาคมไม้ยางพารา	เกษตรกรเกิดความรู้ในการประเมินราคาไม้ยางงาพรา และผู้ประกอบการมีข้อมูลไม้ยางพารา
6.1, 6.2, 6.4	โครงการการจัดการตลาดยางพาราแบบครบวงจร	การยางแห่งประเทศไทย	มีตลาดกลางซื้อขาย ทั้งจำนวนตลาด และปริมาณที่ซื้อยางพารา ส่งเสริมเครือข่ายร่วมมือ
	โครงการพัฒนาตลาดและแปรรูปยางเพื่อเพิ่มมูลค่าตามนโยบายรัฐบาล	การยางแห่งประเทศไทย	ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เพิ่มมูลค่า

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
6.3	โครงการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐ	การยางแห่งประเทศไทย	รับซื้อจากเกษตรกร และแปรรูปยางที่รับซื้อยาง

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-35: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4. การแปรรูป และสร้างมูลคาเพิ่ม	4.1 การส่งเสริมการผลิตอุตสาหกรรมยางพาราให้มีมาตรฐาน 4.2 สนับสนุนให้นำระบบเกษตรวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) มาปฏิบัติ 4.3 ส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แผนภาพที่ 3.18-20: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ยางพารา ของจังหวัดสงขลา

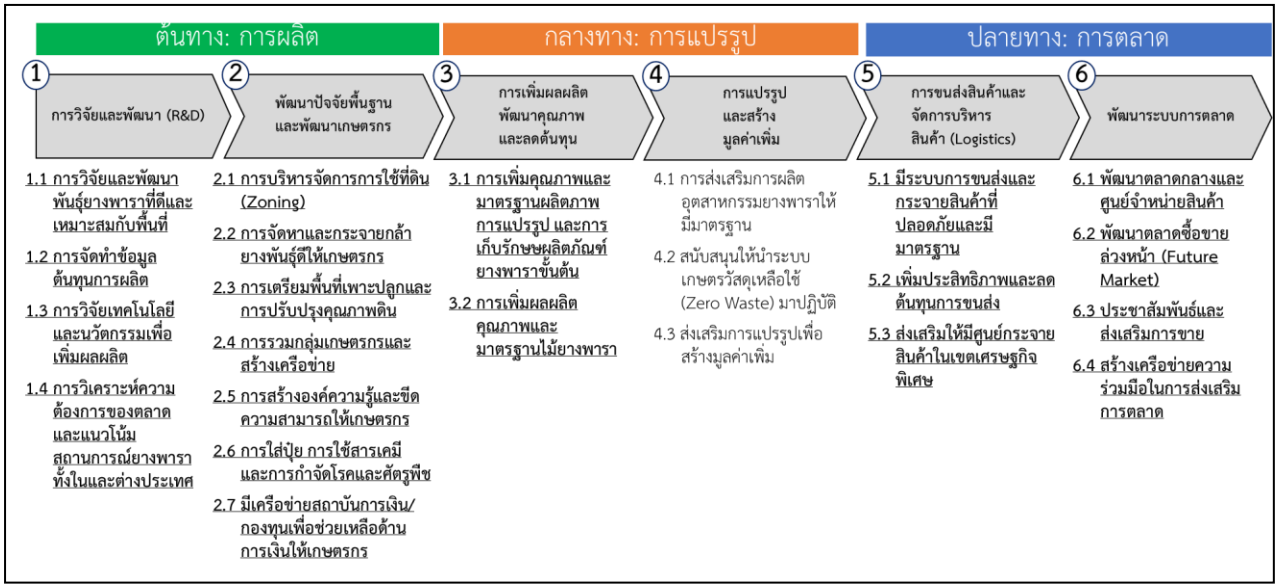

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดสงขลา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-36: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[22]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
4.1	โครงการส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมยางพารา	การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยาง	- สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา - ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 - สนง.เกษตรจังหวัดสงขลา - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ - สนง.สหกรณ์จังหวัดสงขลา - สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา - การยางแห่งประเทศไทย
4.2		การนำวัสดุเหลือใช้จากภาคอุตสาหกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์	
4.3		การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

[22] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ชื่อโครงการ : ส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมยางพารา

ที่มา / หลักการและเหตุผล :

แก้ปัญหาอุตสาหกรรมยาง/ไม้ยางพารา ที่ยังไม่ได้รับรองมาตรฐาน และลดปริมาณกากอุตสาหกรรมในกระบวนการผลิต รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

สรุปแนวคิดโครงการ

- การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาง/ไม้ยางพารา ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า
- การนำวัสดุเหลือใช้จากภาคอุตสาหกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์
- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมยาง/ไม้ยางพารา โดยใช้เทคโนโลนยีและนวัตกรรม

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

1. การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาง/ไม้ยางพารา (วิเคราะห์มาตรฐานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ/อบรม/ให้คำปรึกษาการทำมาตรฐาน/ตรวจสอบระบบเอกสาร/ประเมินมาตรฐาน)
2. การนำวัสดุเหลือใช้ (วิเคราะห์กระบวนการผลิต/กำหนดแนวทางการนำกากมาใช้ให้เกิดประโยชน์/จัดทำต้นแบบจากวัสดุเหลือใช้)
3. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (วิเคราะห์กระบวนการผลิต/นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาปรับใช้ในการระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์)

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จัดจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพราะต้องมีทักษะเฉพาะด้าน ซึ่งหน่วยงานขาดผู้เชี่ยวชาญด้านนี้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

ผลลัพธ์ : มูลค่า GPP ของจังหวัดเพิ่มขึ้น 0.5%

ผลผลิต :

1. สถานประกอบการอุตสาหกรรมยาง/ไม้ยางพารา ได้รับการรับรองมาตรฐายที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า 10 โรงงาน
2. การทำวัสดุเหลือใช้จากสถานประกอบการยาง/ไม้ยางพารามาใช้ให้ในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 10 โรงงาน
3. สถานประกอบการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการผลิตไม่น้อยกว่า 5 โรรงาน และนวัตกรรม ไม่น้อยกว่า 5 โรงงาน

ตัวชี้วัดของโครงการ : มูลค่า GPP ของจังหวัดเพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น–สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาง/ไม้ยางพารา (วิเคราะห์มาตรฐานที่เหมาะสมกับสถานประกอบการ/อบรม/ให้คำปรึกษา	180 วัน	2,000,000		สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา - ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 - สนง.เกษตรจังหวัดสงขลา - มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ - สนง.สหกรณ์จังหวัดสงขลา - สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดสงขลา - การยางแห่งประเทศไทย	
2. การนำวัสดุเหลือใช้ (วิเคราะห์กระบวนการผลิต/กำหนดแนวทางการนำกากมาใช้ให้เกิดประโยชน์/จัดทำต้นแบบจากวัสดุเหลือใช้)	180 วัน	5,000,000			
3. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (วิเคราะห์กระบวนการผลิต/นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาปรับใช้ในการะบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์)	180 วัน	10,000,000			

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2 : การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
- มีกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย
- มีแหล่งการค้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญของภูมิภาค

ตารางที่ 3.18-37: ตารางรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี 2553 – 2557 (เยี่ยมเยือนผู้ผ)

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ.	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	สงขลา	สตูล	ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส	รวม
2553	ชาวไทย	9,497.74	1,853.75	386.00	211.49	530.49	**12,479.47**
	ชาว ตปท.	6,391.08	154.27	3.78	1,108.50	1,259.14	**8,916.77**
	รวม	**15,888.82**	**2,008.02**	**389.78**	**1,319.99**	**1,789.63**	**21,396.24**
2554	ชาวไทย	14,308.24	2,595.73	535.46	271.57	516.01	**18,227.01**
	ชาว ตปท.	8,987.76	68.94	4.84	1,057.21	1,360.76	**11,479.51**
	รวม	**23,296.00**	**2,664.67**	**540.30**	**1,328.78**	**1,876.77**	**29,706.52**
2555	ชาวไทย	18,458.82	4,966.84	00.738	68.336	623.76	**25,124.10**
	ชาว ตปท.	8,243.47	365.18	66.4	1,56.422	1,515.25	**11,551.12**
	รวม	**26,702.29**	**5,332.02**	**742.66**	**1,759.24**	**2,139.01**	**36,675.22**
2556	ชาวไทย	21,332	5,424	770.87	363	692	**28,581.87**
	ชาว ตปท.	15,943	481	7.28	2,058	1,516	**20,005.28**
	รวม	**37,275.81**	**5,904.83**	**778.15**	**2,420.39**	**2,207.80**	**48,586.98**
2557	ชาวไทย	23,672.33	5,689.67	779.12	388.95	723.38	**31,253.45**
	ชาว ตปท.	19,153.11	598.28	7.22	2,130.74	1,608.87	**23,498.22**
	รวม	**42,825.44**	**6,287.95**	**786.34**	**2,519.69**	**2,332.25**	**54,751.67**

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.18-38: ตารางอัตราขยายตัวของรายได้จากนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	2555			2556			2557		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
ภาคใต้	**24.77**	**24.38**	**24.49**	**20.90**	**23.13**	**22.49**	**6.33**	**6.18**	**6.22**
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	**8.70**	**65.15**	**32.98**	**18.46**	**53.55**	**37.21**	**11.57**	**15.52**	**13.93**
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	**27.04**	**22.34**	**23.28**	**24.78**	**17.17**	**18.74**	**3.27**	**3.96**	**3.81**
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	**37.84**	**0.62**	**23.46**	**13.76**	**73.19**	**32.48**	**9.35**	**17.46**	**12.69**
1. ปัตตานี	37.83	-3.72	37.45	4.45	56.22	4.78	1.07	-0.82	1.05
2. ยะลา	23.98	34.56	32.40	7.82	44.67	37.58	7.15	3.53	4.10
3. นราธิวาส	20.88	11.35	13.97	10.94	0.05	3.22	4.53	6.13	5.64
4. สงขลา	29.01	-8.28	14.62	15.57	93.40	39.60	10.97	20.13	14.89
5. สตูล	91.35	429.71	100.10	9.20	31.72	10.74	4.90	24.38	6.49

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.18-39: จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ไทย – ต่างประเทศตารางจำนวนผู้เยี่ยมเยือนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	2555			2556			2557		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
ประเทศ	150,509,362	48,478,144	198,987,506	161,724,688	55,387,752	217,112,440	170,248,107	57,405,948	227,654,055
ภาคใต้	18,084,952	13,724,396	31,809,348	19,717,889	17,916,890	37,634,779	21,142,011	19,499,015	40,641,026
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	5,984,964	1,927,756	7,912,720	6,600,829	2,869,588	9,470,417	7,256,643	3,107,754	10,364,397
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	7,250,380	10,148,743	17,399,123	8,008,903	11,928,191	19,937,094	8,390,287	13,119,868	21,510,155
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	4,849,608	1,647,897	6,497,505	5,108,157	3,119,111	8,227,268	5,495,081	3,271,393	8,766,474

จังหวัด	2555			2556			2557		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
1. ปัตตานี	213,184	1,101	214,285	233,755	1,851	235,606	236,039	1,886	237,925
2. ยะลา	110,299	318,745	429,044	115,650	448,121	563,771	122,740	466,913	589,653
3. นราธิวาส	180,661	309,283	489,944	215,718	355,255	570,973	218,209	371,481	589,690
4. สงขลา	3,407,412	956,396	4,363,808	3,551,191	2,212,248	5,763,439	3,831,735	2,293,237	6,124,972
5. สตูล	938,052	62,372	1,000,424	991,843	101,636	1,093,479	1,086,358	137,876	1,224,234

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมการท่องเที่ยว

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-21: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดสงขลา

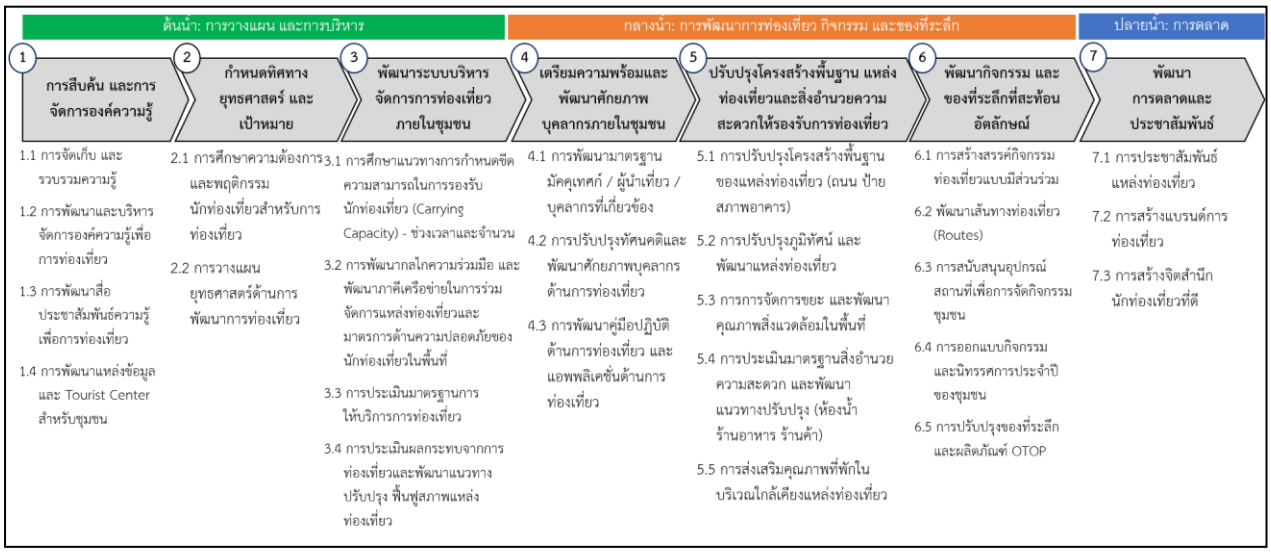

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-40: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[23]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1, 1.2, 1.3, 1.4	โครงการการจัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	- กรมการท่องเที่ยว - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - สนง.จังหวัดสงขลา	จัดทำฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนักท่องเที่ยวนำไปใช้ประโยชน์
2.1, 3.1	โครงการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
3.2	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวและกีฬา	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	จัดทำขึ้นเพื่อสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา
	โครงการจัดตั้งศูนย์แก้ไขปัญหาการหลอกลวงและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลและอำนวยความสะดวก แก้ปัญหา และช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
	โครงการอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	กรมการท่องเที่ยว	จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลและอำนวยความสะดวก แก้ปัญหา และช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
3.3	โครงการการประเมินมาตรฐานการท่องเที่ยว	กรมการท่องเที่ยว	จัดทำขึ้นเพื่อประเมินและพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยว
4.1	โครงการการพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	จัดทำเพื่อพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์ของจังหวัดสงขลา
4.2, 6.1, 6.3	โครงการหมู่บ้าน OTOP เพื่อการท่องเที่ยว	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา	จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว บุคลากร และผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยว
	โครงการหมู่บ้าน CIV	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา	

[23] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้อาจมีคลาดเคลื่อนจากรายละเอียดแผนงานที่ดำเนินการจริง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
4.3	โครงการพัฒนาแอพพลิเคชั่นเพื่อด้านการท่องเที่ยว	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	จัดทำขึ้นเพื่อแป็นฐานข้อมูลและแนวทางการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว
5.1	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 5 จังหวัดชายแดนใต้	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
5.2	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววัดเขาเก้าแสน	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา	จัดทำขึ้นเพื่อปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
5.3	โครงการ (ภาพรวม) ด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม	องค์กรปกครองท้องถิ่น	เพื่อจัดการขยะและจัดการสิ่งแวดล้อม
5.4	โครงการ Best of Songkhla	- สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา - สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา - สนง.พาณิชย์จังหวัดสงขลา - สนง.เกษตรจังหวัดสงขลา - สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา	เพื่อสร้างมาตรฐานสินค้าดีมีคุณภาพของจังหวัด
6.2	นโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา แบ่งเป็น 7 คลัสเตอร์ (สาระสงขลาน่าเที่ยว)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่
6.4	โครงการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยชุมชน	- กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน - สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา 5 จังหวัดชายแดนใต้	เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชน
6.5	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP	- สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	เพื่อส่งเสริม พัฒนาสินค้า OTOP

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
7.1	โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา ทั้งออนไลน์ และออฟไลน์	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา
7.2	โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา (แคมเปญ “สงขลามหาสนุก”)	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรม และประชาสัมพันธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยว

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-41: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย	2.2 การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
3. พัฒนาระบบบริหาร จัดการการท่องเที่ยวภายในชุมชน	3.4 การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว และพัฒนาแนวทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
5. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว	5.5 การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว
7. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

แผนภาพที่ 3.18-22: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของจังหวัดสงขลา

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดสงขลา

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือโครงการดังกล่าว อาจยังต้องมีการขยายผล หรือมีการดำเนินงานเพิ่มเติม เพื่อให้การขับเคลื่อนห่วงโซ่มูลค่านี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งมีสรุปชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนา ดังนี้

ตารางที่ 3.18-42: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[24]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่<u>ยังเป็นช่องว่าง (Gap)</u>	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
2.2, 3.4, 5.5, 7.3	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา	โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา จัดทำขึ้น โดยวิเคราะห์จากห่วงโซ่มูลค่า และกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่ออุดช่องว่าง และสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว โดยขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายใต้โครงการ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ : โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา
ที่มา / หลักการและเหตุผล : จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายในด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเป็นเอกลักษณ์ของเมืองเก่าสงขลา และอีกมากมาย ซึ่งทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและต่างชาติ นำรายได้เข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสงขลายังมีโอกาสในการเติบโตด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ด้วยปัจจัยหลายๆ ด้าน เช่น การเป็นเมืองการค้าชายแดน เมืองในเขตพัฒฯเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ให้มีทิศทางที่ชัดเจนสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ จึงจำเป็นต้องวจัดทำโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา เพื่อเสริมศักยภาพและพัฒนาอย่างยั่งยืน
สรุปแนวคิดโครงการ โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา จัดทำขึ้น โดยวิเคราะห์จากห่วงโว่มูลค่า และกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่ออุดช่องว่าง และสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว โดยขับเคลื่อนผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายใต้โครงการ
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว 2. การประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว และพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว 3. การส่งเสริมคุณภาพที่พักในบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว 4. การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

[24] หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา

ผลลัพธ์ :

1. มีแนวทางในการขับเคลื่อนและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำบทสรุปและแนวทางพัฒนา ปรับปรุง ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
3. ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว (โรงแรม ที่พัก) มีการพัฒนาคุณภาพที่พักให้ได้มาตรฐาน
4. นักท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี

ผลผลิต :

1. มีแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด
2. มีบทสรุปการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยว และแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
3. มีผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว (โรงแรม ที่พัก) เข้ารับการอบรมตามเป้าหมายที่กำหนด
4. มีสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี ทั้งระบบออนไลน์และออฟไลน์

ตัวชี้วัดของโครงการ :

1. ความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
2. ความสำเร็จของการศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยว และแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
3. จำนวนผู้ที่ได้เข้ารับการอบรม
4. ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ ไม่น้อยกว่า 5 ช่องทาง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลาเริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากรจำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1. จ้างที่ปรึกษาจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว	1 ปีงบประมาณ	1,000,000	หน่วยงานภาคการศึกษาและที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัย ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	
2. จ้างที่ปรึกษาศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนงทางปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว	1 ปีงบประมาณ	1,000,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	
3. จัดอบรมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว	1 ปีงบประมาณ	500,000	หน่วยงานภาคการศึกษาและที่	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา	

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่นๆ	ผู้รับผิดชอบ	หมาย เหตุ
(โรงแรม ที่พัก) ด้านคุณภาพและมาตรฐาน ที่พัก			เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัย ผู้ประกอบการ ด้านการท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น		
4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกการเป็นนักท่องเที่ยวที่ดี ทั้งระบบออนไลน์ และออฟไลน์	1 ปีงบประมาณ	1,000,000		- สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	

3.3.9 รูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศของจังหวัดปัตตานี

สรุปภาพรวม (Executive Summary) ของจังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานี ได้ถูกกำหนดผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่เปรียบเสมือนเป็นโจทย์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศทั้งสิ้น 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย

ประมง	- ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่า ในปี พ.ศ.2558 จำนวน 121,856 เมตริกตัน มูลค่า 10,180 ล้านบาท - ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่า เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ - เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการประมงของจังหวัดปัตตานี ซึ่งสัตว์น้ำที่จับได้จะใช้ประโยชน์ภายในจังหวัดส่วนหนึ่ง โดยนำ ไปใช้บริโภคสดและเป็นวัตถุดิบในโรงงาน - แหล่งแปรรูปอาหารทะเลพื้นบ้าน - แหล่งแปรรูปอาหารทะเลเพื่อการส่งออกนอกจังหวัดและต่างประเทศ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา	- มีประวัติศาสตร์สืบทอดมาผ่านกาลเวลานับพันปี - ชุมชนเคยเป็นที่ตั้งเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรือง เป็นเมืองท่า ค้าขายกับอารยประเทศต่างๆ ทั้งในทวีปเอเชีย และยุโรป - ส่งผลให้ชุมชนซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นเมืองหลวงแห่งนี้ มีประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุที่เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญไว้มากมาย

หลังจากที่ได้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ผู้แทนจากส่วนราชการส่วนกลาง และผู้แทนจากภาคเอกชนแล้วนั้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า ช่องว่างในการพัฒนา รวมถึงกรอบแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาช่วยแก้ไขปัญหา หรืออุดช่องว่างเหล่านั้นได้ ดังนี้

<u>ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1: ประมง</u>

จังหวัดปัตตานี ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 6 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การวิจัยและพัฒนา (R&D) 2) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร 3) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน 4) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม 5) การขนส่งสินค้าและจัดการบริหารสินค้า (Logistic) 6) พัฒนาระบบการตลาด ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมง ของจังหวัดปัตตานี

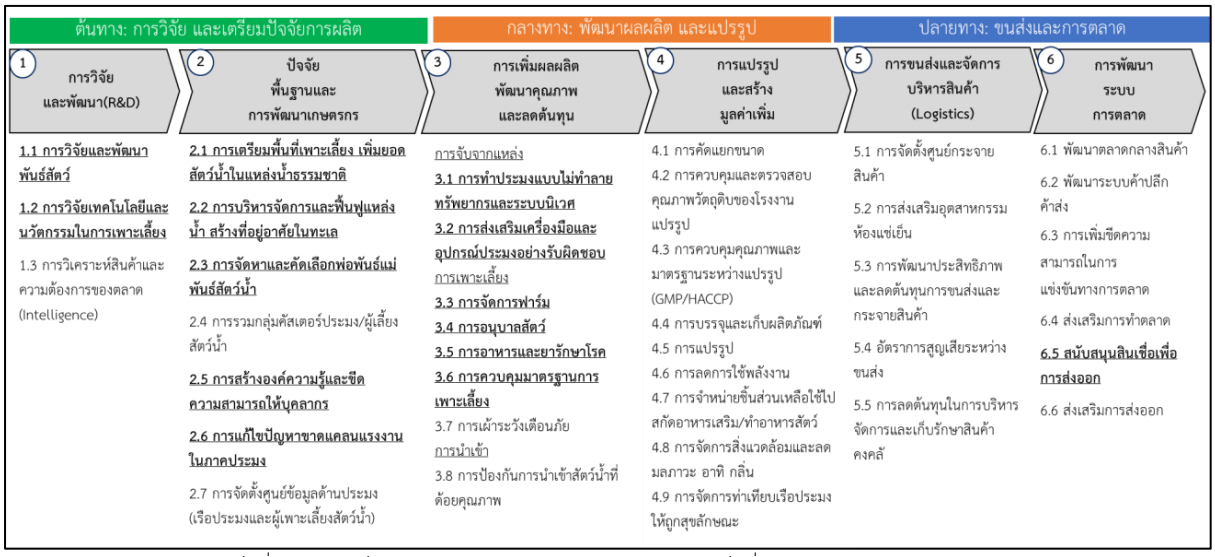

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด (Intelligence)
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและพัฒนาเกษตรกร	2.4 การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ประมง / ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ 2.7 การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง (เรือประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)
3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน	3.7 การเฝ้าระวังเตือนภัย 3.8 การป้องกันการนำเข้าสัตว์น้ำที่ด้อยคุณภาพ
4. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การคัดแยกขนาด 4.2 การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบของโรงงานแปรรูป 4.3 การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานระหว่างแปรรูป (GMP/HACCP) 4.4 การบรรจุและเก็บผลิตภัณฑ์ 4.5 การแปรรูป 4.6 การลดการใช้พลังงาน 4.7 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปสกัดอาหารเสริม/ทำอาหารสัตว์ 4.8 การจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลภาวะ อาทิ กลิ่น 4.9 การจัดการท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขลักษณะ
5. การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.3 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 5.4 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
6. พัฒนาระบบการตลาด	6.1 พัฒนาตลาดกลางสินค้า 6.2 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง 6.3 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด 6.4 ส่งเสริมการทำตลาด 6.6 ส่งเสริมการส่งออก

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[25]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.4 , 2.5 , 2.6 , 2.7 , 3.1 , 3.2 . 3.3 , 3.4 , 3.5 , 3.6 , 3.7 , 3.8	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง เรือประมงและผู้) (เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูล การทำประมงทางด้านเรือประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ใช้สำหรับการวางแผน การผลิต การตลาด ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และครบถ้วน	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
4.1 – 4.9 5.1 – 5.5 6.1 , 6.2 , 6.3 , 6.4 , 6.6	โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ระยะที่ 2	เพื่อปรับปรุงท่าเทียบเรือให้ถูกสุขอนามัย เป็นไปตามระเบียบของกรมประมงและได้มาตรฐานสากล เพื่อปริมาณเรือและสัตว์น้ำที่เทียบท่าได้มากขึ้นและมีการจ้างแรงงานมากขึ้น ทำให้เกิดการกระจายรายได้เป็นอย่างมาก	องค์การสะพานปลา โดย สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดปัตตานี สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปัตตานี
1.3 , 6.2 , 6.3 , 6.4	โครงการตลาดน้ำปัตตานี	จากนโยบายของรัฐบาล From Farm To Table ต้องการมีตลาดกลางสำหรับสินค้าเพื่อบริโภคหรืออาหารทะเลปรุงสด และเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี และต้องการที่จะเป็นศูนย์กระจายสินค้าประมง เชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้ประกอบการ กับผู้บริโภคอีกทางหนึ่งด้วย	สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี

[27]หมายเหตุ: ข้อมูลในส่วนนี้เกิดจากการสรุปข้อมูลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเท่านั้น รายละเอียดที่ระบุนี้เป็นเพียงข้อมูลตั้งต้น อาจไม่สะท้อนแนวทางการดำเนินงานจริง และไม่เป็นภาระผูกพันต่อการดำเนินงานของหน่วยงานใดๆ ทั้งสิ้น

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2 : ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา

จังหวัดปัตตานี ได้มีการวิเคราะห์และระบุกรอบห่วงโซ่มูลค่าออกมาทั้งสิ้น 7 ห่วงโซ่สำคัญ ตั้งแต่ 1) การสืบค้น และการจัดการองค์ความรู้ 2) กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในชุมชน 4) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในชุมชน 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว 6) พัฒนากิจกรรม และของที่ระลึกที่สะท้อนอัตลักษณ์ของวัฒนธรรม 7) พัฒนาการตลาด และประชาสัมพันธ์ ซึ่งจากห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น ได้มีการระบุช่องว่างในการพัฒนาออกมาได้ ดังนี้

สรุปห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และ ศาสนา ของจังหวัดปัตตานี

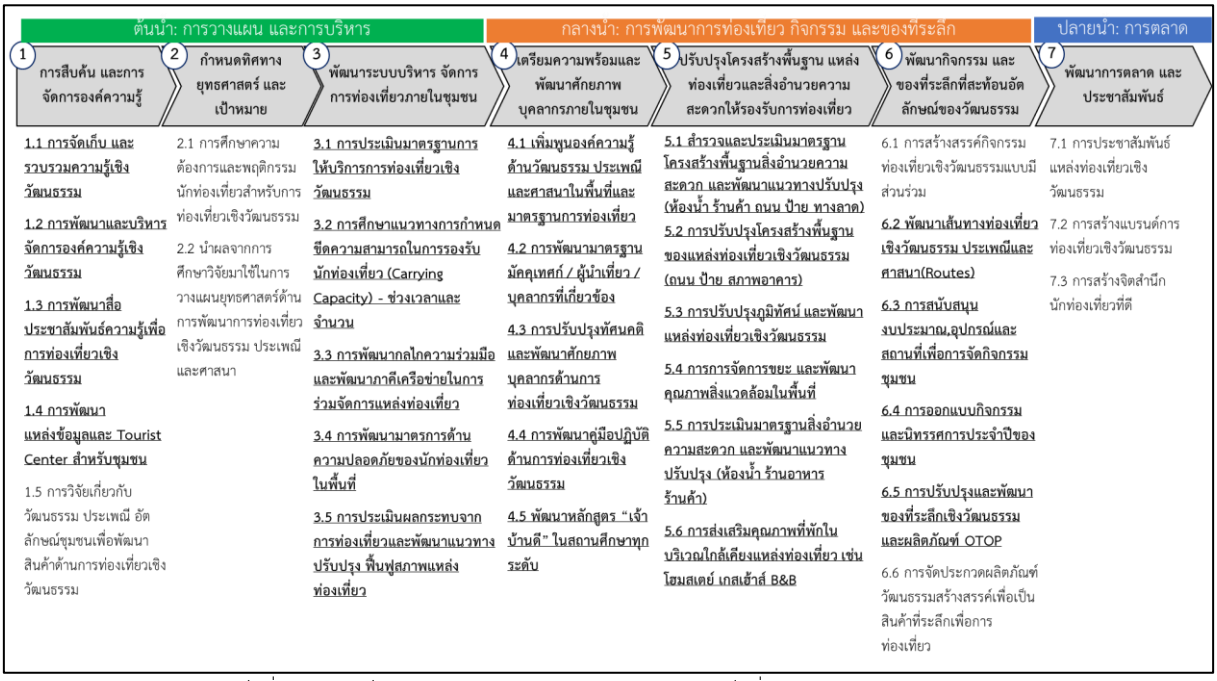

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1.การสืบค้น และการจัดการองค์ความรู้	1.5 การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี อัตตลักษณ์ชุมชนเพื่อการพัฒนาสินค้าด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. กำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และ เป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2.2 นำผลจากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และ ศาสนา
6. พัฒนากิจกรรม และของที่ระลึกที่สะท้อนอัตตลักษณ์ของวัฒนธรรม	6.1 การสร้างสรรค์ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม 6.6 การจัดประกวดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อเป็นสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว
7. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์	7.1 การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

จากรายละเอียดข้างต้น จึงได้มีการพัฒนาแนวคิดเบื้องต้นของชุดโครงการที่จะมาแก้ไขปัญหา และอุดช่องว่างในการพัฒนาในแต่ละประเด็นของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างอยู่ ดังนี้

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	**แนวทางการพัฒนา[26]**		
	ชื่อโครงการ	**แนวคิดโครงการ**	**ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน**
6.1 , 6.6	โครงการตลาดน้ำปัตตานี	มีแนวคิดเรื่องการพัฒนาตลาดกลางและศูนย์กระจายสินค้าประเภทอาหารทะเลปรุงสด , อาหารทะเลแปรรูป , ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และเป็นการเชื่อมโยงระหว่าง เกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคอีกด้วย	สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี สนง.วัฒนธรรมปัตตานี สนง.เกษตรปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี หอการค้าปัตตานี
1.5 , 2.1 , 2.2 , 7.1 , 7.2 , 7.3	โครงการประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี	1. สภาพปัญหาจากการเกิดเหตุการณ์ไม่สงบ ทำให้ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ไม่มีนักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยว	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา[26]		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
		2. ประชาชนที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวในปัตตานี จะไม่มีโอกาสได้รับรู้ถึงสิ่งที่สวยงามเป็นที่ประทับใจ ทั้งด้านวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา และไม่สนใจและไม่ตั้งใจอยากจะมาปัตตานี 3. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเปลี่ยนทัศนะคติที่ดีให้กับผู้ที่ยังไม่เข้าใจ	สนง.วัฒนธรรมปัตตานี สนง.เกษตรปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี หอการค้าปัตตานี

สรุปทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ ของจังหวัดปัตตานี

ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อศึกษาเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัด ได้มีการนำแนวคิดในเรื่องของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) มาใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด สามารถหารือในประเด็นเดียวกันได้ทั้งหมด โดยในแต่ละจังหวัดจะได้รับโจทย์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนผ่านกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพจังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ด้วยกัน มีสรุปรายละเอียดดังนี้

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 1 : ประมง

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่า ในปี พ.ศ.2558 จำ นวน 121,856 เมตริกตัน มูลค่า 10,180 ล้านบาท
- ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่า เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้
- เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการประมงของจังหวัดปัตตานี ซึ่งสัตว์น้ำที่จับได้จะใช้ประโยชน์ภายในจังหวัดส่วนหนึ่ง โดยนำ ไปใช้บริโภคสดและเป็นวัตถุดิบในโรงงาน
- แหล่งแปรรูปอาหารทะเลพื้นบ้าน
- แหล่งแปรรูปอาหารทะเลเพื่อการส่งออกนอกจังหวัดและต่างประเทศ

ตารางที่ 3.18-43: แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

จังหวัด	ปริมาณ (เมตริกตัน)			มูลค่า (ล้านบาท)		
	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558
ภาคใต้	318,608	327,384	249,593	13,701	14,533	15,492
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	24,335	27,897	20,243	339	365	303
ชุมพร	19,647	19,859	15,549	235	260	197
สุราษฎร์ธานี	2,734	2,580	2,182	37	29	24
นครศรีธรรมราช	1,954	2,261	2,532	67	76	82
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	63,969	61,823	58,214	3,507	3,476	3,605
ระนอง	27,304	24,186	21,388	1,586	1,286	1,111
ภูเก็ต	36,665	37,637	36,826	1,921	2,190	2,494
กลุ่มชายแดนภาคใต้	203,304	200,856	171,136	9,855	10,692	11,584
ปัตตานี	141,993	128,164	121,856	7,555	8,676	10,180
นราธิวาส	3,996	4,520	4,214	200	240	210
สงขลา	73,169	58,573	37,586	1,706	1,425	895

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-23: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมง ของจังหวัดปัตตานี

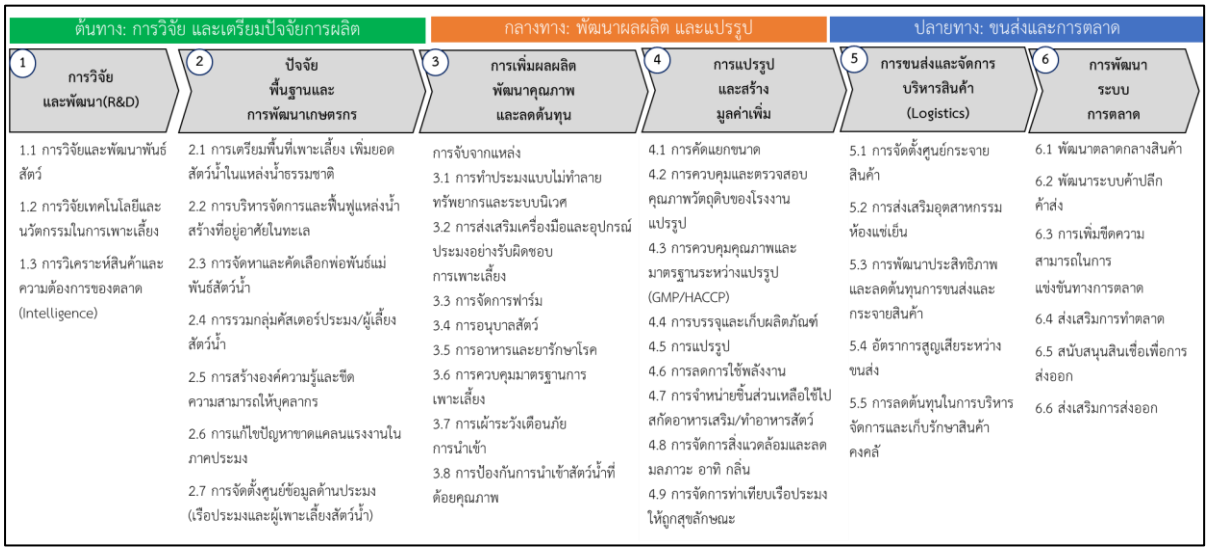

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-44: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า[27]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 , 1.2	โครงการเพาะพันธุ์ปลาสลิด ดอนนา โครงการวิจัยปลาดุกทะเล โครงการเพาะพันธุ์ กุ้ง หอย ปู ปลา	ศูนย์วิจัยจุฬาภรณ์ศูนย์ประมงยะหริ่ง	เป็นแหล่งวิจัยและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ ทั้งสัตว์ทะเลและสัตว์น้ำจืดสำหรับปล่อยในแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ชายทะเล ห้วย หนอง คลอง บึง เพื่อไว้สำหรับประชาชนบริโภค
	โครงการเพาะพันธุ์ปลาดุก และไร่นาสวนผสม	หอการค้าปัตตานี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	ทำนา 1 ไร่ และเลี้ยงปลาดุก ปลูกพืชสวนครัว และแปรรูปปลาดุกเป็นปลาร้า ได้รับเงินช่วยเหลือ ครอบครัวละ 100,000 บาท
	โครงการเพิ่มยอดสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี	แนวคิดในการเพิ่มยอดสัตว์น้ำในแหล่งน้ำบริเวณน้ำกร่อย (รอยต่อระหว่างปากแม่น้ำปัตตานี และ ปากแม่น้ำสายบุรี) เนื่องจากปลาบางชนิดจะว่ายทวนน้ำขึ้นไปวางไข่ที่ต้นน้ำ ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องไปปล่อยปลาที่ต้นน้ำหรือระหว่างกลางลำน้ำ

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
	โครงการเลี้ยงปลาในนา	สนง.ชลประทานจังหวัดปัตตานี	แนวคิดในการเพิ่มยอดสัตว์น้ำในแหล่งน้ำบริเวณน้ำ (ที่เขื่อนปัตตานี) โดยหวังผลให้ชาวบ้านได้รับผลตอบแทนในระยะสั้นในช่วงฤดูที่ไม่ได้ทำนา
	โครงการปล่อยกุ้งก้ามกรามบริเวณน้ำกร่อย	สถานีประมงปากน้ำสายบุรี	กุ้งก้ามกรามชอบวางไข่ในน้ำกร่อย และจะไปโตในชายฝั่งทะเล ทำให้ชาวประมงพื้นบ้านได้มีโอกาสจับสัตว์ทะเลราคาสูงมาจำหน่ายได้
	โครงการอ่างเก็บน้ำ 5 อ่าง แก้มลิงทุ่งยางแดง	สถานีประมงปากน้ำสายบุรี	ปล่อยกุ้งกุลาดำและกุ้งแชบ๊วย เพื่อเป็นแหล่งประมงสำหรับเกษตรกร
	โครงการประมงชายฝั่ง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	เพาะพันธุ์สัตว์ทะเลเพื่อปล่อยสำหรับชาวประมงพื้นบ้าน
	โครงการสร้างบ้านปลา	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	โครงการเดิมจัดทำประการังรูปโดม ที่สายบุรี-ปะนะเระ แหลมชู ต่อมามีสิ่งสกปรกเป็นจำนวนมากเข้ามาติดที่ประการัง จึงต้องจัดทำโครงการความสะอาดบ้านประการังเป็นให้เป็นที่อยู่อาศัยถาวรของสัตว์น้ำชายฝั่งแบบยั่งยืนต่อไป
	โครงการปลาสลิดดอนนา	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี	เป็นโครงการตัวอย่าง โดยมีเกษตรกรเข้าร่วม 40 ราย
	โครงการกลุ่มวิสาหกิจปลากุเลา	หอการค้าปัตตานีร่วมกับเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากระพง	ทำการแปรรูปปลากระพงเค็ม (เป็นการพัฒนาการทางด้านการแปรรูป)
1.1 2.6	โครงการบัณฑิตแรงงาน	วิทยาลัยประมง	เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคประมง ตั้งมาตั้งแต่ปี 2550
3.1 3.2	โครงการเฝ้าระวังการทำประมงแบบผิดกฎหมาย	สนง.ประมงจังหวัด	จัดอบรมเกษตรกรประมงชายฝั่งเพื่อเป็นหูเป็นตาแทนเจ้าหน้าที่ ในการสอดส่องดูแลเรือประมงที่ทำผิดกฎหมาย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.3 , 3.4 , 3.5 , 3.6	โครงการเลี้ยงกุ้งเพื่อการส่งออก	COC , GAD	เป็นเอกชนมาส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งเพื่อการส่งออกต่างประเทศ
6.5	โครงการสินเชื่อเพื่อ SMEs	Exim Bank	เป็นแหล่งเงินกู้สำหรับ SMEs ผลิตอาหารทะเลเพื่อการส่งออกไปต่างประเทศ

แผนภาพที่ 3.18-24: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ประมงปัตตานี

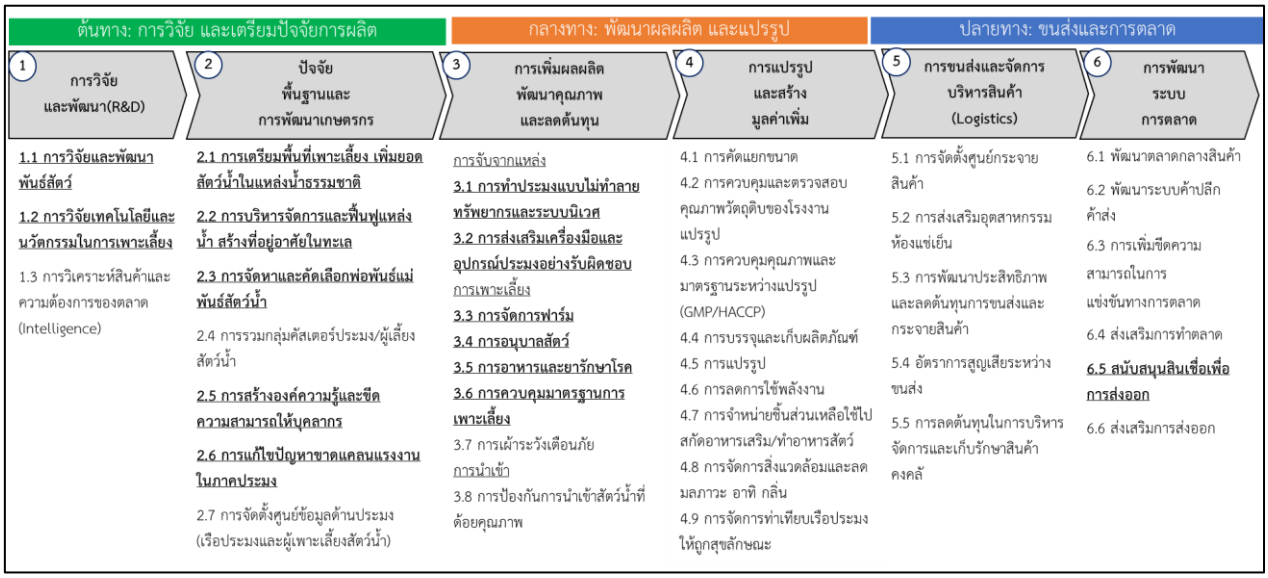

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-45: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การวิจัยและพัฒนา (R&D)	1.3 การวิเคราะห์สินค้าและความต้องการของตลาด(Intelligence)
2. ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร	2.4 การรวมกลุ่มคัสเตอร์ประมง/ผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ
3. การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และ ลดต้นทุน	3.7 การเฝ้าระวังเตือนภัย 3.8 การป้องกันการนำเข้าสัตว์น้ำที่ด้อยคุณภาพ

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
4. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	4.1 การคัดแยกขนาด 4.2 การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบของโรงงานแปรรูป 4.3 การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานระหว่างแปรรูป (GMP/HACCP) 4.4 การบรรจุและเก็บผลิตภัณฑ์ 4.5 การแปรรูป 4.6 การลดการใช้พลังงาน 4.7 การจำหน่ายชิ้นส่วนเหลือใช้ไปสกัดอาหารเสริม/ทำอาหารสัตว์ 4.8 การจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลภาวะ อาทิ กลิ่น 4.9 การจัดการท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขลักษณะ
5. การขนส่งและจัดการบริหารสินค้า (Logistics)	5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า 5.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น 5.3 การพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า 5.4 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง 5.5 การลดต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง
6. การพัฒนาระบบการตลาด	6.1 พัฒนาตลาดกลางสินค้า 6.2 พัฒนาระบบค้าปลีก ค้าส่ง 6.3 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด 6.4 ส่งเสริมการทำตลาด 6.6 ส่งเสริมการส่งออก

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 1 ของจังหวัดปัตตานี

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว

ตารางที่ 3.18-46: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา[28]

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
2.4 , 2.5 , 2.6 , 2.7 , 3.1 , 3.2 . 3.3 , 3.4 , 3.5 , 3.6 , 3.7 , 3.8	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง (เรือประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)	เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูล การทำประมงทางด้านเรือประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ใช้สำหรับการวางแผนการผลิต การตลาด ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และครบถ้วน	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
4.1 – 4.9 5.1 – 5.5 6.1 , 6.2 , 6.3 , 6.4 , 6.6	โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ระยะที่	เพื่อปรับปรุงท่าเทียบเรือให้ถูกสุขอนามัย เป็นไปตามระเบียบของกรมประมงและได้มาตรฐานสากล เพื่อปริมาณเรือและสัตว์น้ำที่เทียบท่าได้มากขึ้นและมีการจ้างแรงงานมากขึ้น ทำให้เกิดการกระจายรายได้เป็นอย่างมาก	องค์การสะพานปลา โดย สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดปัตตานี สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปัตตานี
1.3 , 6.2 , 6.3 , 6.4	โครงการตลาดน้ำปัตตานี	จากนโยบายของรัฐบาล From Farm To Table ต้องการมีตลาดกลางสำหรับสินค้าเพื่อบริโภคหรืออาหารทะเลปรุงสด และเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี และ ต้องการที่จะเป็นศูนย์กระจายสินค้าประมง เชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้ประกอบการกับผู้บริโภคอีกทางหนึ่งด้วย	สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง (เรือประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) จ.ปัตตานี
ที่มา / หลักการและเหตุผล: เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูล การทำประมงทางด้านเรือประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ใช้สำหรับการวางแผน การผลิต การตลาด ให้มีความทันสมัย รวดเร็ว และครบถ้วน
สรุปแนวคิดโครงการ 1. เพื่อจัดทำฐานข้อมูลการทำประมงด้านการประมงนอกชายฝั่งและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 2. สนับสนุนการทำประมงเป็นระบบ 3. วางแผนการผลิต การตลาด เพื่อนำไปสู่การแปรรูปในเชิงอุตสาหกรรม
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. สำรวจข้อมูลการทำประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นปัจจุบัน 2. จัดทำฐานข้อมูล และวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อใช้ในการวางแผนการตลาดและการผลิตต่อไป
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด - สนง.พาณิชย์จังหวัด - สนง.ประมงจังหวัด - สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ผลลัพธ์: ศูนย์ข้อมูลประมงทางทะเลจังหวัดปัตตานี
ผลผลิต: เป็นแหล่งข้อมูลทางด้านการประมงจังหวัดปัตตานี
ตัวชี้วัดของโครงการ: 1. สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ได้มากกว่าปัจจุบันร้อยละ 20 2. สามารถเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ได้เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 40

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่น ๆ	ผู้รับผิดชอบ
1. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง (เรือประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ) จ.ปัตตานี	ปีงบประมาณ 2562	1,000,000		สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
2. สำรวจข้อมูลการทำประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นปัจจุบัน	ปีงบประมาณ 2562	1,000,000		สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
3. จัดทำฐานข้อมูล และวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานภาครัฐและเอกน เพื่อใช้ในการวางแผนการตลาดและการผลิตต่อไป	ปีงบประมาณ 2562	2,000,000		สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี

สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพ 2 : ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา

1) จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

- ประวัติศาสตร์สืบทอดมาผ่านกาลเวลานับพันปี
- ชุมชนเคยเป็นที่ตั้งเมืองที่มีความเจริญรุ่งเรือง เป็นเมืองท่า ค้าขายกับอารยประเทศต่างๆ ทั้งในทวีปเอเชีย และยุโรป
- ส่งผลให้ชุมชนซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นเมืองหลวงแห่งนี้ มีประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุที่เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญไว้มากมาย

สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2552 - 2558
Situation to Domestic Traveler, Pattani Province: 2009 - 2015

รายการ	2552 (2009)	2553 (2010)	2554 (2011)	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	2558p (2015)	Item
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	**201,401**	**184,153**	**179,687**	**214,285**	**235,606**	**237,925**	**251,081**	**Visitor**
ชาวไทย	200,288	182,738	178,593	213,184	233,755	236,039	248,978	Thai
ชาวต่างประเทศ	1,113	1,415	1,094	1,101	1,851	1,886	2,103	Foreigners
จำนวนนักท่องเที่ยว	**176,666**	**159,409**	**162,028**	**191,539**	**212,181**	**214,062**	**225,742**	**Tourist**
ชาวไทย	175,601	158,206	161,076	190,624	210,542	212,386	223,868	Thai
ชาวต่างประเทศ	1,065	1,203	952	915	1,639	1,676	1,874	Foreigners
จำนวนนักทัศนาจร	**24,735**	**24,744**	**17,659**	**22,746**	**23,425**	**23,863**	**25,339**	**Excursionist**
ชาวไทย	24,687	24,532	17,517	22,560	23,213	23,653	25,110	Thai
ชาวต่างประเทศ	48	212	142	186	212	210	229	Foreigners
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	**2.91**	**2.30**	**2.58**	**2.56**	**2.35**	**2.30**	**2.27**	**Average Length of Stay (Day)**
ชาวไทย	2.91	2.30	2.58	2.56	2.35	2.30	2.27	Thai
ชาวต่างประเทศ	2.36	2.17	2.78	2.85	2.51	2.37	2.29	Foreigners
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)								**Average Expenditure (Baht/Person/Day)**
ผู้เยี่ยมเยือน	**928**	**996**	**1,241**	**1,447**	**1,490**	**1,523**	**1,602**	**Visitor**
ชาวไทย	925	993	1,238	1,446	1,488	1,521	1,600	Thai
ชาวต่างประเทศ	1,451	1,337	1,738	1,667	1,683	1,724	1,772	Foreigners
นักท่องเที่ยว	**942**	**1,019**	**1,259**	**1,474**	**1,517**	**1,548**	**1,606**	**Tourist**
ชาวไทย	940	1,016	1,256	1,472	1,516	1,550	1,631	Thai
ชาวต่างประเทศ	1,462	1,393	1,783	1,721	1,719	1,762	1,812	Foreigners
นักทัศนาจร	**632**	**656**	**815**	**881**	**905**	**923**	**976**	**Excursionist**
ชาวไทย	632	656	814	881	904	922	976	Thai
ชาวต่างประเทศ	873	646	911	914	991	1,000	1,004	Foreigners
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)								**Revenue (Million Baht)**
ผู้เยี่ยมเยือน	**500**	**390**	**540**	**743**	**778**	**786**	**862**	**Visitor**
ชาวไทย	496	386	535	738	771	779	853	Thai
ชาวต่างประเทศ	4	4	5	5	7	7	8	Foreigners
สถานประกอบการที่พักแรม								**Accommodation Establishments**
จำนวนห้อง	**550**	**527**	**625**	**854**	**859**	**857**	**857**	**Rooms**
อัตราการเข้าพัก (%)	**56.68**	**48.51**	**43.42**	**38.61**	**45.03**	**45.23**	**49.37**	**Occupancy Rate (%)**
จำนวนผู้เข้าพักแรม	**173,512**	**130,897**	**154,284**	**180,017**	**205,103**	**209,099**	**220,291**	**Number of guest arrivals**
ชาวไทย	172,794	129,700	153,332	179,165	203,464	207,423	218,417	Thai
ชาวต่างประเทศ	718	1,197	952	852	1,639	1,676	1,874	Foreigners

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
Source: Department of Tourism, Ministry of Tourism and Sports

2) สรุปห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ตามหลักการนั้น ภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดหนึ่ง จะต้องมีการวิเคราะห์ตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) โดยพิจารณาตั้งแต่กระบวนการผลิตหรือพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไปจนถึงการเชื่อมโยงตลาดหรือการส่งถึงผู้บริโภค (ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง) ผ่านรูปแบบข้อต่อในการพัฒนาของห่วงโซ่มูลค่า ในขณะเดียวกัน ภายใต้ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าของแต่ละผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ ก็จะต้องมีการพิจารณาถึงปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ หรือช่วยผลักดันให้สามารถขับเคลื่อนข้อต่อแต่ละข้อต่อไปสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor) ได้เช่นกัน การวิเคราะห์ดังกล่าวนี้ จะเปรียบเสมือนการกำหนดรายละเอียดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการ (Should be) ในภาพรวม เพื่อที่จะขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นมาอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ โครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่า และปัจจัยสู่ความสำเร็จของแต่ละผลิตภัณฑ์ในแต่ละพื้นที่นั้น จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านบริบท ศักยภาพ สภาพความพร้อม และการสนับสนุนในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่นั้นๆ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการพิจารณาและปรับปรุงกรอบและรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าของผลิตภัณฑ์ศักยภาพนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งภายใต้ผลิตภัณฑ์ศักยภาพของพื้นที่นี้ มีรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังนี้

แผนภาพที่ 3.18-25: ห่วงโซ่มูลค่า ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา จังหวัดปัตตานี

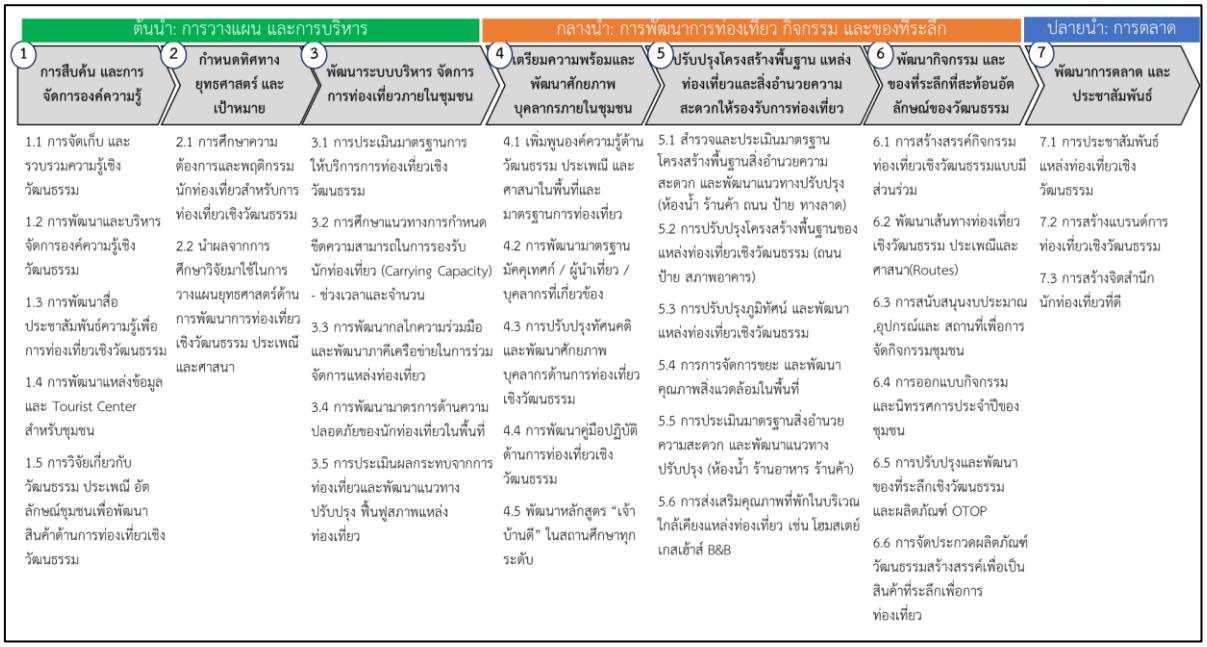

3) การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์รายละเอียดห่วงโซ่มูลค่า ที่เป็นของผลิตภัณฑ์ศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาได้แล้ว ก็เปรียบเสมือนว่ามีการกำหนดถึงสิ่งที่ควรจะต้องดำเนินการในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพดังกล่าวขึ้นมา โดยในขั้นตอนต่อมา จะต้องมีการประเมินและศึกษาถึงรายละเอียดของการขับเคลื่อนปัจจัยสู่ความสำเร็จในแต่ละข้อต่อว่ามีการดำเนินงาน หรือมีโครงการรองรับมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถระบุถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ถูกระบุว่ามีความสำคัญในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้ แต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นมาเลย ซึ่งก็คือปัจจัยที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนา (Gap) นั่นเอง

จากรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าข้างต้น พร้อมกับการหารือร่วมกับผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัด ทำให้สามารถสรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน และมีโครงการรองรับ พร้อมรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-47: สรุปรายละเอียดโครงการ หรือแนวทางการดำเนินงานในปัจจุบัน ที่ตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่า

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
1.1 , 1.2	โครงการพัฒนาองค์กรท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี	เป็นนโยบายจากส่วนกลางและเป็นโครงสร้างการปฏิบัติงานขององค์กร
1.3	โครงการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวปัตตานี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี	เป็นการพัฒนา ป้ายบอกทาง สื่อแอ็ปพลิเคชั่น แนะนำแหล่งท่องเที่ยว
1.4	โครงการประชาสัมพันธ์ปัตตานี มั่นใจ เที่ยวได้ทุกวัน	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี	เป็นการประชาสัมพันธ์ทั้ง สื่อ Social Media และ การประชาสัมพันธ์สื่อ Offline เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิทยุ FM AM ป้ายโฆษณา เป็นต้น
3.1 , 3.2 , 3.3 , 6.3	โครงการ 1 อำเภอ 1 กิจกรรมการท่องเที่ยว	สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี	ปลูกฝังให้เยาวชน และ เจ้าของพื้นที่ สร้างจิตสำนึกรักบ้านเกิด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ชื่อโครงการ / แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวคิดโครงการ
3.4 , 3.5	โครงการอบรมอาสาสมัครกู้ภัยทางน้ำ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี	เพื่อป้องกันปัญหาอันเกิดจากอุบัติเหตุทางทะเล
4.1 , 4.2 , 4.3 , 4.4 , 4.5	โครงการเตรียมความพร้อมเจ้าบ้านที่ดี โครงการอบรมให้ความรู้กับมัคคุเทศ	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี สนง.ศึกษาธิการจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	เป็นการจัดรณรงค์สร้างจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของบ้าน เพื่อสร้างนิสัยให้มีจิตใจในการให้บริการกับผู้มาเยือน
5.1	โครงการวาระปัตตานี	สนง.จังหวัดปัตตานี	ศูนย์ประสานงานสำรวจและประเมินมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาปรับปรุง
5.2 , 5.3 , 5.4 , 5.5 , 5.6	โครงการ ของดีเมืองปัตตานี	หอการค้าจังหวัดปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี ศึกษาธิการจังหวัด สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
6.2	โครงการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวปัตตานี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี	พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยว 3 เส้นทาง ซึ่งเป็นเส้นทางหลัก ที่นักท่องเที่ยวห้ามพลาด
6.4	โครงการ หนูนิดพาชิม โครงการเกษตรผสมผสาน	สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.เกษตรปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด หอการค้าปัตตานี	พัฒนาวิสาหกิจชุมชน แปรรูปผลไม้ เช่น ทุเรียนทรายขาว ลองกอง กิจกรรมนั่งรถจี๊บชมสวน ดูลิงเก็บสะตอ ตกปลาทะเลที่สายบุรี
6.5	โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์โอท็อป โครงการข้าว GI	สนง.พัฒนาชุมชนปัตตานี สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	การพัฒนาผลิตภัณฑ์โอท็อปให้เป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวจะต้องซื้อไปเป็นที่ระลึกดังนั้นรูปแบบจะต้องเป็นที่ประทับใจและราคาไม่แพงนัก ข้าว GI เป็นข้าวคุณภาพ ที่ได้รับการพัฒนาพันธุ์และมีระบบการบำรุงรักษาและดูแลเป็นอย่างดี

จากตารางข้างต้น ประกอบกับรายละเอียดของห่วงโซ่มูลค่าก่อนหน้า จะสามารถแหสงให้เห็นถึงรายละเอียดของปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่างในการพัฒนาของผลิตภัณฑ์ศักยภาพชนิดนี้ได้ ดังนี้

ตารางที่ 3.18-48: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จของห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นช่องว่างในการพัฒนา

ข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่าง
1. การสืบค้น และการจัดการองค์ความรู้	1.5 การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ชุมชนเพื่อพัฒนาสินค้าด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมาย	2.1 การศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2.2 นำผลจากการศึกษาวิจัยมาใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา
6. พัฒนากิจกรรม และของที่ระลึกที่สะท้อนอัตลักษณ์ของวัฒนธรรม	6.1 การสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม 6.6 การจัดประกวดผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อเป็นสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยว
7. พัฒนาการตลาด และประชาสัมพันธ์	7.1 การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7.2 การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7.3 การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี

แผนภาพที่ 3.18-26: สรุปปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และ ศาสนา จังหวัดปัตตานี

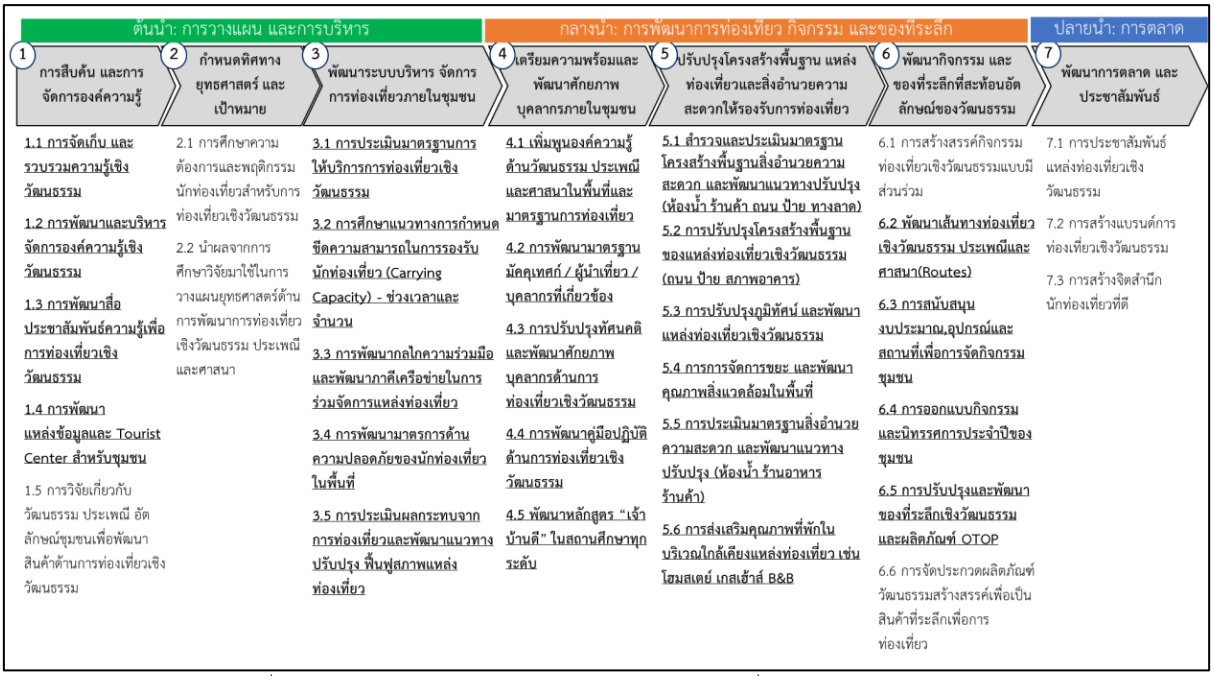

หมายเหตุ: - ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวหนา และขีดเส้นใต้ คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ

- ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ตัวหนังสือเป็นตัวธรรมดา คือปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน / โครงการมารองรับ (เป็นช่องว่าง)

ชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพที่ 2 ของจังหวัดปัตตานี

- สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงาน หรือโครงการรองรับข้างต้น ถือว่าเป็นช่องว่างในการพัฒนาที่จะต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเพื่อให้การขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์ศักยภาพนี้สามารถดำเนินการไปได้ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ด้วยเหตุนี้ จึงจะต้องมีการกำหนดชุดโครงการสำคัญขึ้นมา ที่จะช่วยแก้ไข หรืออุดช่องว่างในการพัฒนาดังกล่าวให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตามหลักการแล้วชุดโครงการที่ต้องมีการพัฒนาขึ้นมานี้ จะเน้นไปที่การแก้ปัญหาหรืออุดช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่สำคัญ แต่ในการกำหนดชุดโครงการในที่นี้ อาจหมายรวมถึงโครงการหรือแนวทางการดำเนินงานบางประเภทที่มีการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยสู่ความสำเร็จบางปัจจัยอยู่แล้ว แต่แนวทางหรือ

ตารางที่ 3.18-49: สรุปชุดโครงการที่จะพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อแก้ช่องว่างในการพัฒนา

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่ยังเป็นช่องว่าง (Gap)	แนวทางการพัฒนา		
	ชื่อโครงการ	แนวคิดโครงการ	ผู้รับผิดชอบ / กลไกการทำงาน
6.1 , 6.6	โครงการตลาดน้ำปัตตานี	มีแนวคิดเรื่องการพัฒนาตลาดกลางและศูนย์กระจายสินค้าประเภทอาหารทะเลปรุงสด , อาหารทะเลแปรรูป ,ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และเป็นการเชื่อมโยงระหว่าง เกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการและผู้บริโภคอีกด้วย	สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี สนง.วัฒนธรรมปัตตานี สนง.เกษตรปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี หอการค้าปัตตานี
1.5 , 2.1 , 2.2 7.1 , 7.2 , 7.3	โครงการประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี	1. สภาพปัญหาจากการเกิดเหตุการณ์ไม่สงบ ทำให้ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ไม่มีนักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยว 2. ประชาชนที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวในปัตตานี จะไม่มีโอกาสได้รับรู้ถึงสิ่งที่สวยงามเป็นที่ประทับใจ ทั้งด้านวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา และไม่สนใจและไม่ตั้งใจอยากจะมาปัตตานี 3. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเปลี่ยนทัศนะคติที่ดีให้กับผู้ที่ยังไม่เข้าใจ	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี สนง.พาณิชย์ปัตตานี สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี สนง.วัฒนธรรมปัตตานี สนง.เกษตรปัตตานี สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี หอการค้าปัตตานี

- รายละเอียดชุดโครงการสำคัญของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ

ชื่อโครงการ: โครงการตลาดน้ำปัตตานี
ที่มา / หลักการและเหตุผล: มีแนวคิดเรื่องการพัฒนาตลาดกลางและศูนย์กระจายสินค้าประเภทอาหารทะเลปรุงสด , อาหารทะเลแปรรูป , ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และเป็นการเชื่อมโยงระหว่าง เกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคอีกด้วย
สรุปแนวคิดโครงการ - เป็นสถานที่รองรับสินค้าประมง และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ - เป็นศูนย์รวมและกระจายสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับประมง - สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับผู้ร่วมงาน และประชาชนในพื้นที่ - เป็นการเชื่อมโยงระหว่างตลาดกับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และนักท่องเที่ยว - เป็นการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์สินค้าของจังหวัดปัตตานี
สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ 1. ปรับปรุงโครงสร้างและภูมิทัศน์ของตลาด 2. การส่งเสริมด้านการตลาด 3. การจัดพิธีเปิดตลาด 4. การประชาสัมพันธ์
กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบเรื่องการจัดการตลาดการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป และ อาหารทะเลปรุงสด และผลิตภัณฑ์วัตถุดิบจากทะเล สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี และ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานีเป็นหน่วยงานจัดการเรื่องการท่องเที่ยว จัดการเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สอดคล้องกับโครงการ
หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปัตตานี
ผลลัพธ์: ตลาดกลางในการจำหน่ายสินค้าอาหารทะเลและผลิตภัณฑ์จากทะเล
ผลผลิต: สามารถจัดการบริหารพื้นที่ในการจำหน่ายอาหารทะเลแปรรูปและอาหารทะเลปรุงสด
ตัวชี้วัดของโครงการ: รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการร้อยละ 7

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น –สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่น ๆ	ผู้รับผิดชอบ
1. การปรับปรุงโครงสร้างและภูมิทัศน์ของตลาด	ปีงบประมาณ 2562	3,000,000		สนง.โยธาธิการและผังเมืองปัตตานี
2. การส่งเสริมการตลาด	ปีงบประมาณ 2562	200,000		สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
3. การจัดพิธีเปิดตลาด	ปีงบประมาณ 2562	200,000		สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
4. การประชาสัมพันธ์ตลาด	ปีงบประมาณ 2562	700,000		สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี

ชื่อโครงการ : โครงการประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี

ที่มา / หลักการและเหตุผล:

หลายปีที่ผ่านมา ภาพลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ได้ลดลงเป็นอย่างยิ่ง ปัตตานีเคยเป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่ในเรื่องการท่องเที่ยวและศูนย์กลางการประมงของภาคใต้และของประเทศไทย ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงมีแนวคิดในการจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานีให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง

สรุปแนวคิดโครงการ

1. สภาพปัญหาจากการเกิดเหตุการณ์ไม่สงบ ทำให้ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ไม่มีนักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาท่องเที่ยว
2. ประชาชนที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวในปัตตานี จะไม่มีโอกาสได้รับรู้ถึงสิ่งที่สวยงามเป็นที่ประทับใจ ทั้งด้านวัฒนธรรมประเพณี และศาสนา และ ไม่สนใจและไม่ตั้งใจอยากจะมาปัตตานี
3. เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อเปลี่ยนทัศนะคติที่ดีให้กับผู้ที่ยังไม่เข้าใจ

สรุปกิจกรรมสำคัญของโครงการ

1. สำรวจและวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีอัตลักษณ์ชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผน
2. ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี
3. วางแผนและกำหนดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด
4. วางแผนสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวปัตตานี
5. จัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

กลไกการดำเนินงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี และ สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานีเป็นหน่วยงานหลักในการประชาสัมพันธ์
- สนง.วัฒนธรรมปัตตานีเป็นหน่วยงานร่วมในการรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมในทุก ๆ ด้านของจังหวัดปัตตานี
- สนง.เกษตรปัตตานี เป็นหน่วยงานร่วมในเรื่องการสริมสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับทางด้านการเกษตร และ สินค้าเกษตรแปรรูป
- สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี และ หอการค้าปัตตานีเป็นหน่วยงานจัดการเรื่องการท่องเที่ยว จัดการเส้นทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้สอดคล้องกับโครงการ จัดการประชาสัมพันธ์ในแนวทางประชารัฐ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก: สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี

ผลลัพธ์ : บุคคลภายนอกและนักท่องเที่ยวมีความประสงค์จะเดินทางมาและมาท่องเที่ยวจังหวัดปัตตานี

ผลผลิต: ประกวดหนังสั้น , เส้นทางการท่องเที่ยว , การประชาสัมพันธ์ทางสื่อทีวี และ หนังสือพิมพ์มากขึ้น

ตัวชี้วัดของโครงการ:

รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ร้อยละ 10

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา เริ่มต้น – สิ้นสุด	งบประมาณ (บาท)	ทรัพยากร จำเป็นอื่น ๆ	ผู้รับผิดชอบ
1. สำรวจและวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีอัตลักษณ์ชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผน	ปีงบประมาณ 2562	200,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี
2. ศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี	ปีงบประมาณ 2562	100,000		สนง.วัฒนธรรมปัตตานี
3. วางแผนและกำหนดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด	ปีงบประมาณ 2562	1,000,000		สนง. ประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี
4. วางแผนสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวปัตตานี	ปีงบประมาณ 2562	200,000		สภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวปัตตานี หอการค้าปัตตานี
5. จัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ	ปีงบประมาณ 2562	1,000,000		สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาปัตตานี

บทที่ 4 สรุปภาพรวมการวิเคราะห์และข้อเสนอเกี่ยวกับแปลงแผนสู่การขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0 แบบบูรณาการ เพื่อนำไปสู่สร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ

จากแนวทางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ผ่านผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของพื้นที่ โดยแนวทางการขับเคลื่อนตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า ทำให้มองเห็นภาพการทำงานตั้งแต่ต้นกระบวนการไปยังปลายทาง ซึ่งจะสอดรับกับรูปแบบการทำงานอย่างบูรณาการจากภาคส่วนต่าง ๆ มาร่วมกันขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ ทั้งนี้จากการฝึกอบรมหลักสูตรการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ ที่ได้คัดเลือกกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ของแต่ละพื้นที่จังหวัด จังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ได้ร่วมระดมความคิดเห็นวางแนวทางการขับเคลื่อนตามกรอบห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) วิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor: CSF) ช่องว่างการพัฒนา (Gap Analysis) พร้อมการคิดโครงการหรือกิจกรรมภายใต้โครงการเพื่อปิดช่องว่าง (Flagship Project) นำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพให้เกิดผลสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ในพื้นที่ต่อไป โดยภาพรวมการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ศักยภาพ มีผลสรุปดังนี้

4.1 สรุปผลิตภัณฑ์ศักยภาพในพื้นที่

กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ของแต่ละพื้นที่จังหวัด จังหวัดละ 2 ผลิตภัณฑ์ที่ได้ร่วมระดมความคิดเห็นรวมจำนวน 152 ผลิตภัณฑ์ พบว่า อันดับแรกที่จังหวัดเลือกศึกษาได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาได้แก่ด้านการเกษตร ร้อยละ 44 และด้านอุตสาหกรรมการค้า การลงทุน ร้อยละ 10 โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) เป็นกลุ่มดังนี้

แผนภาพที่ 4-1: สรุปกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) จากการอบรม

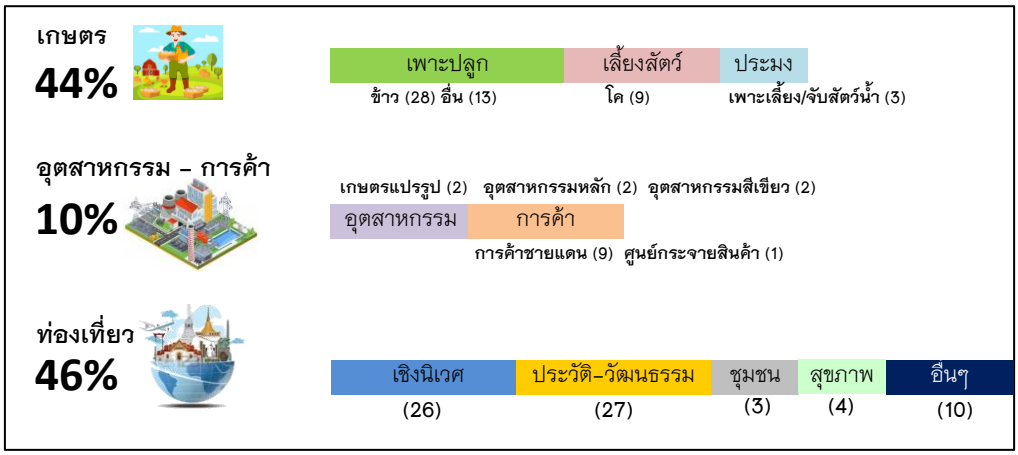

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการเกษตร

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ	จังหวัด	
ข้าว (28 จังหวัด)	หนองบัวลำภู นครพนม พิษณุโลก สุโขทัย นครสวรรค์ พิจิต อุทัยธานี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา บุรีรัมย์ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด อุตรดิตถ์ ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี นครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์ เชียงราย พะเยา ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี สุพรรณบุรี	
ปศุสัตว์ (เลี้ยงโค) (9 จังหวัด)	สกลนคร ตาก พัทลุง สระบุรี บุรีรัมย์ เพชรบุรี นครราชสีมา ชัยภูมิ สุรินทร์	
ประมง (3 จังหวัด)	พังงา ปัตตานี สมุทรสาคร	
ปลูกพืชอื่น ๆ (13 จังหวัด)	ยางพารา	บึงกาฬ ตรัง สงขลา นครศรีธรรมราช
	อ้อย	อุดรธานี
	ปาล์ม	กระบี่ สุราษฎร์ธานี สตูล
	ผักปลอดภัย	นนทบุรี อ่างทอง เชียงใหม่
	อาหารปลอดภัย	นครนายก
	สมุนไพรไทยสู่สากล	ปราจีนบุรี
	ผลไม้	เลย ชุมพร ระนอง ลำปาง ลำพูน ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ยะลา ฉะเชิงเทรา อุตรดิตถ์
	มะขามหวาน	เพชรบูรณ์
	กล้วยไข่	กำแพงเพชร
	กล้วยไม้	นครปฐม
	มะพร้าว	สมุทรสงคราม

จากการวิเคราะห์ช่องว่างเพื่อการพัฒนาตามกรอบแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ด้านเกษตร ในแต่ละผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ของการอบรม สรุปภาพรวมจากทุกจังหวัดพร้อมตัวอย่างโครงการได้ดังนี้

แผนภาพที่ 4-2: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านเกษตร: ข้าว

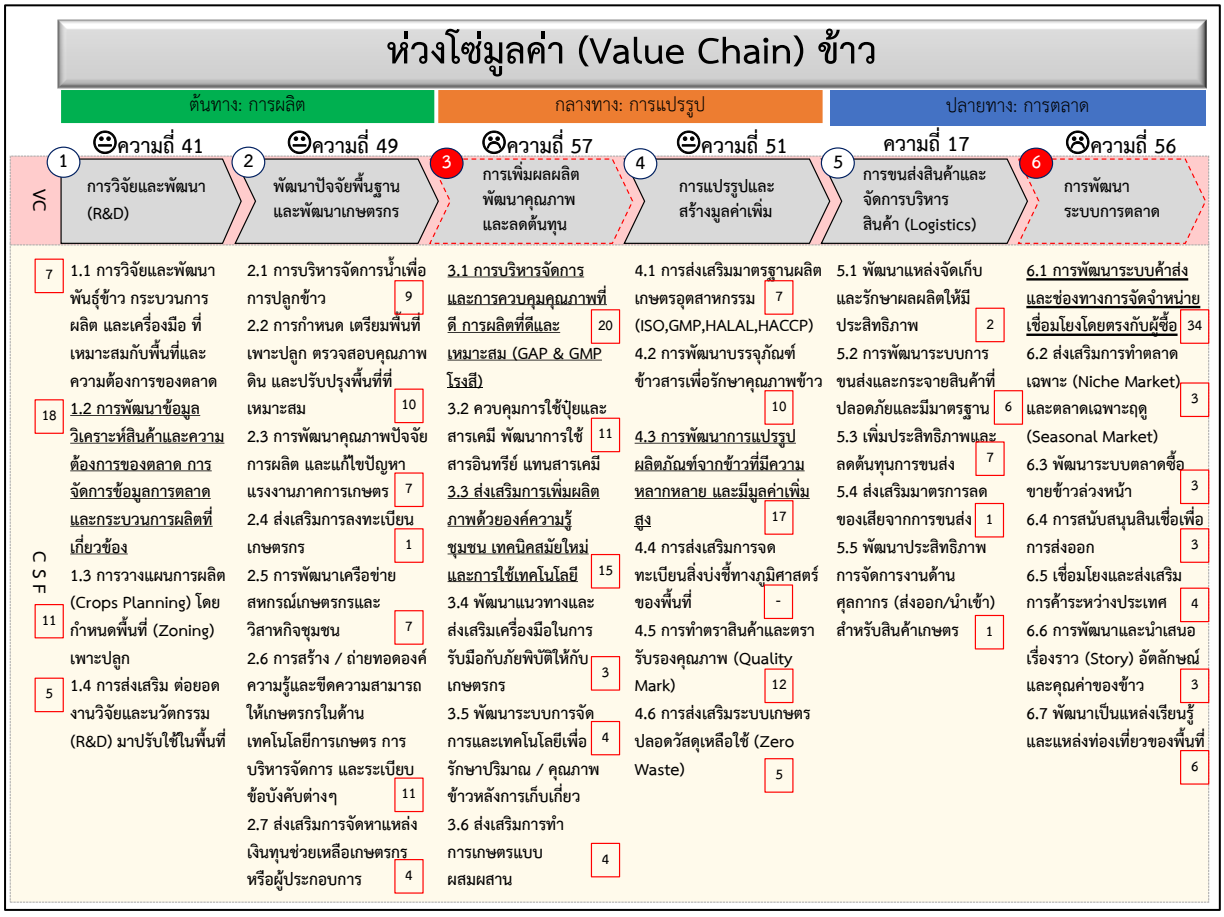

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งพัฒนาการเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์
2. โครงการพัฒนาทักษะการผลิตการเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์
3. โครงการสนับสนุนโรงสีชุมชนให้เป็นโรงสีข้าวอินทรีย์
4. โครงการพัฒนาศูนย์จำหน่ายสินค้าและOutlet ประชารัฐ เพื่อจำหน่ายสินค้าข้าวอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ชุมชน
5. โครงการวิเคราะห์ความพร้อมในการจัดทำสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ข้าวหอมมะลิอินทรีย์นครพนม
6. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์
7. โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ นครพนม
8. โครงการสร้างการรับรู้โดยการประชาสัมพันธ์
9. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง
10. โครงการพัฒนายกระดับมาตรฐาน GMP กลุ่มสหกรณ์โรงสีข้าว

11. โครงการพิษณุโลกศูนย์กลางการผลิตข้าวขาวปลอดภัยเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมแปรรูป โดยใช้ตลาดนำ
12. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวปลอดภัยเพื่อตลาดอุตสาหกรรมแปรรูป (ให้ความรู้เกษตรกรจากการดูงานเกษตรกรตัวอย่าง)
13. โครงการวิจัยตลาดข้าวปลอดภัย
14. โครงการบริหารจัดการน้ำและชลประทาน
15. โครงการแปรรูปสินค้าเพื่อสร้างมูลค่าและสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด
16. โครงการพัฒนาตลาดกลางค้าข้าวภาคเหนือตอนล่าง
17. โครงการพัฒนาระบบการสรรหาและสั่งซื้อข้าวจากโรงสี
18. โครงการพัฒนาขีดความสามารถการผลิตและโลจิสติกส์
19. โครงการศูนย์ one stop service ด้านการส่งออก
20. โครงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า และ ICD
21. โครงการพัฒนาระบบการสรรหาข้าวเปลือกทั้งปริมาณและคุณภาพ (ภาคเหนือตอนล่าง)
22. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการรวมกลุ่มของชาวนา
23. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโรงสีชุมชนและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว
24. โครงการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเฉพาะพื้นที่ เพื่อการส่งเสริมการปลูกข้าวปลอดภัย
25. โครงการขยายผลการสนับสนุนปัจจัยการผลิตแบบอินทรีย์
26. โครงการส่งเสริมเครือข่ายและยกระดับศักยภาพการเรียนรู้ทางด้านเกษตรปลอดภัย
27. โครงการพัฒนาผู้นำการเกษตรอัจฉริยะ
28. โครงการจัดตั้งศูนย์ตรวจวัดรับรองคุณภาพสินค้าเกษตรปลอดภัย
29. โครงกรพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมเพื่อการเกษตร
30. โครงการพัฒนาฐานข้อมูลทางการตลาดเรื่องข้าว
31. การวางแผนการตลาดข้าวอินทรีย์เพื่อบ่มเพาะเครือข่ายเกษตรกรข้าวอินทรีย์
32. การพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรข้าวอินทรีย์
33. การพัฒนาเกษตรอินทรีย์อุทัยธานี
34. การสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวอินทรีย์
35. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
36. การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวหอมปทุมให้มีสรรพคุณเป็นยา
37. ต้นแบบชุมชนชาวนาอารยะสร้างชาติ : ปทุมธานี โมเดล
38. การสร้างอัตลักษณ์ข้าวหอมปทุม
39. โครงการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

แผนภาพที่ 4-3: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านเกษตร: ยางพารา

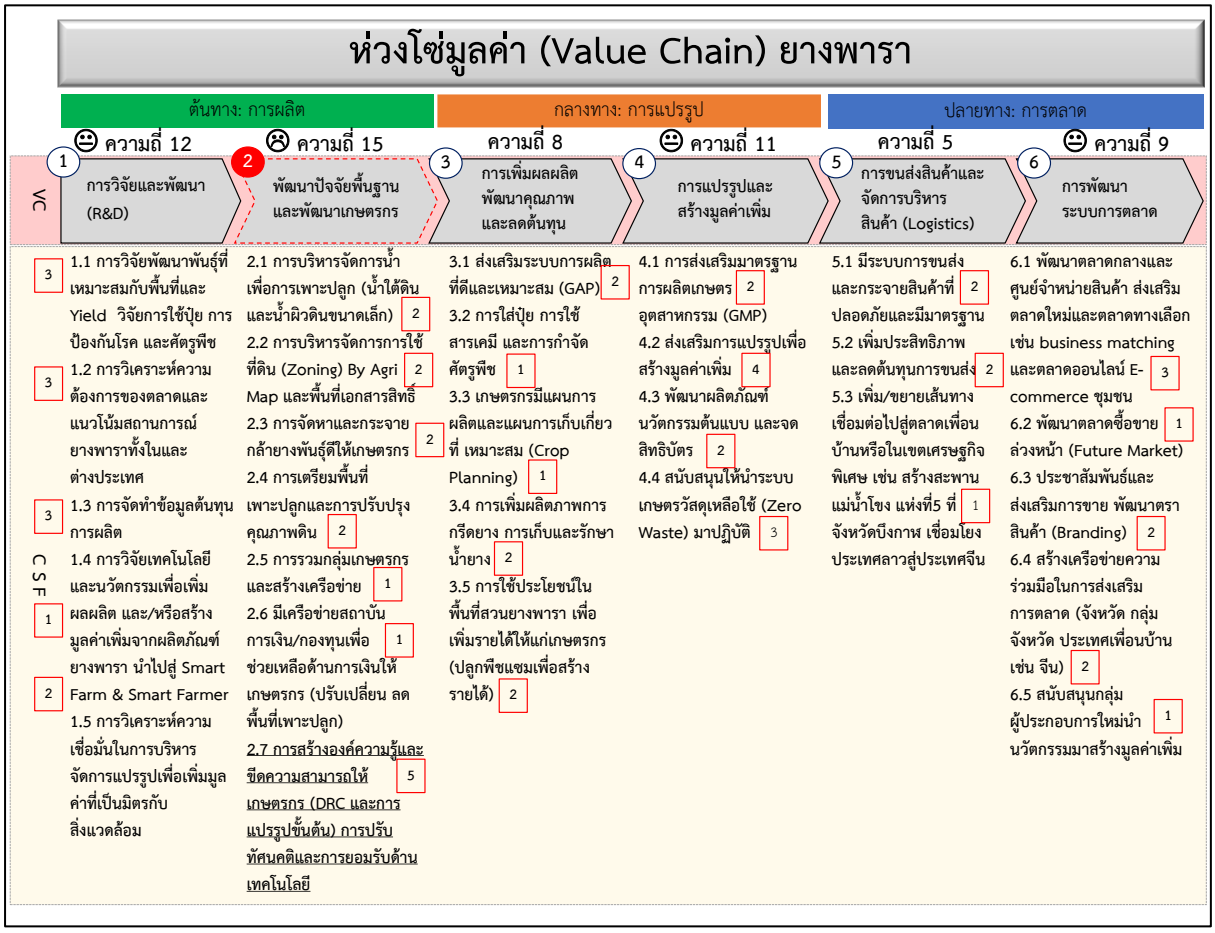

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการจัดทำข้อมูลต้นทุนการผลิต
2. โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ยางพารา
3. โครงการส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ยางพารากลุ่มจังหวัดอีสานตอนบน
4. โครงการจัดทำฐานข้อมูลต้นทุนการผลิตและการแปรรูปยางพารา จ.ตรัง
5. โครงการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดและแนวโน้มสถานการณ์ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราทั้งในและต่างประเทศ
6. โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนในการจัดการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม
7. โครงการบริหารจัดการการใช้ที่ดิน (Zoning) ทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมยางพารา
8. โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตรัง “เปลี่ยนวิธีคิด ผลผลิตเพิ่มขึ้น”
9. โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการยางพารา

10. โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สวนยางพารารายได้ให้แก่เกษตรกร
11. โครงการส่งเสริมระบบการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) ของยางพารา
12. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการน้ำเสียจากการแปรรูปยางพารา
13. โครงการสร้างผู้ประกอบการมืออาชีพ start up ยางพาราตรัง
14. โครงการพัฒนาท่าเรือของรัฐให้มีศักยภาพในการขนส่งสินค้า
15. โครงการพัฒนาระบบราง จากกันตัง-ท่าเรือนาเกลือ (งบ Function)
16. การสร้างตลาดกลางยางพารา จังหวัดตรัง
17. โครงการส่งเสริมการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมยางพารา
18. โครงการฝึกอบรมเกษตรกรให้มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิต มีใบรับรอง Certificate ซึ่งสามารถนำไปรับสิทธิพิเศษ สวัสดิการแห่งรัฐต่าง ๆ
19. โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านยางพาราสู่ Smart Farmer และนำนวัตกรรมสู่ Smart Farm
20. โครงการเสริมสร้างความเข้าใจในการจัด zoning พื้นที่ปลูกยางพารา
21. โครงการวิจัยเพิ่มปริมาณผลผลิตยางพาราต่อไร่ ลดต้นทุนการผลิต
22. โครงการจัดตั้ง Innovation Center
23. โครงการคิดค้น ผลิตนวัตกรรมยางพาราใหม่ๆ
24. โครงการส่งเสริมการตลาด E-commerce ชุมชน และระบบโลจิสติกส์

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

แผนภาพที่ 4-4: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านเกษตร: ปาล์มน้ำมัน

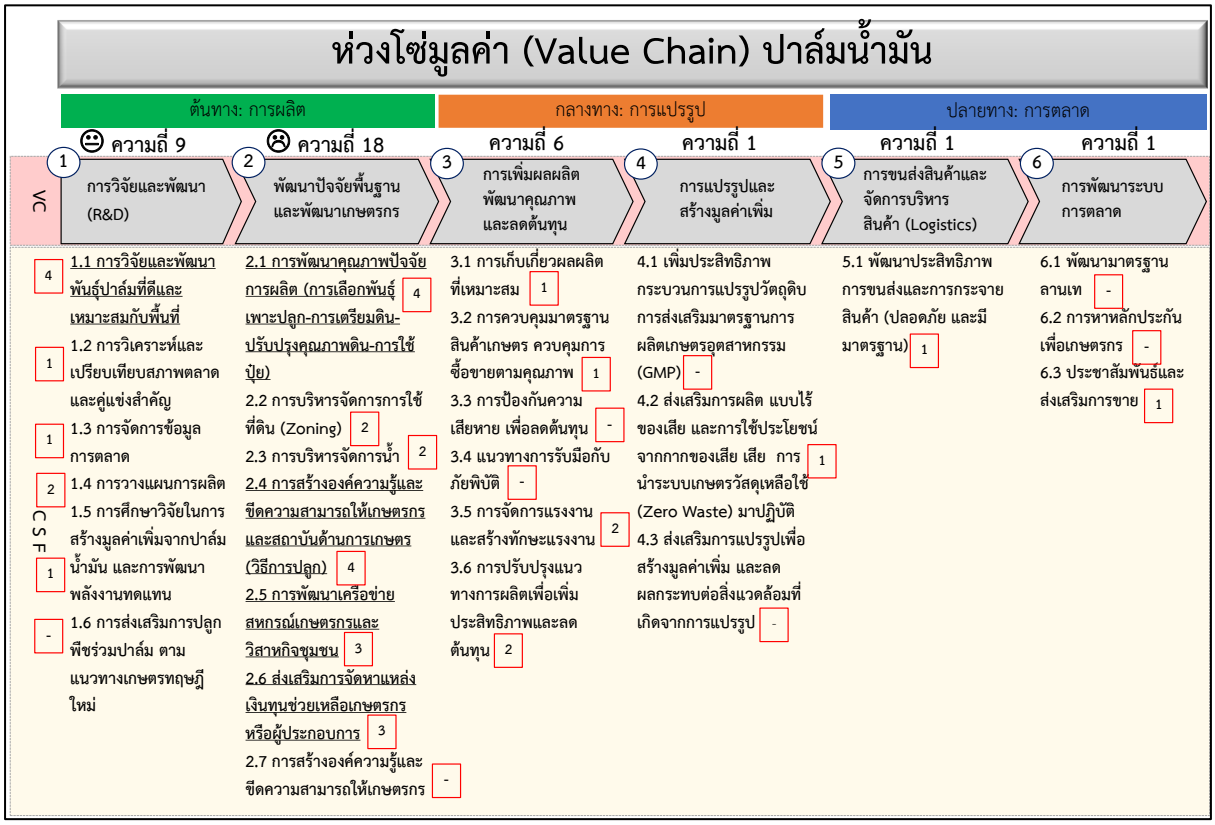

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการพัฒนาคุณภาพปาล์มน้ำมันทั้งระบบ
2. โครงการแผนพัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทานในพื้นที่เกษตรกรรม(ปาล์มน้ำมัน)
3. โครงการสร้างรายได้เสริมให้เกษตรกรสวนปาล์ม
4. โครงการศูนย์วิจัยราคา ผลผลิต พันธุ์ปาล์ม พัฒนาองค์ความรู้เรื่องปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. โครงการผลิตปาล์ม 4.0 อัจฉริยะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
6. โครงการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด ข้อมูลการเปรียบเทียบทางการตลาด และ ข้อมูลการวางแผนการผลิต
7. โครงการส่งเสริมการแปรรูปปุ๋ยหมักชีวภาพเพื่อเพิ่มผลผลิต และ รักษาธรรมชาติ
8. โครงการบริหารจัดการน้ำ
9. โครงการบริหารจัดการกลุ่มเครือข่ายสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน
10. โครงการลด Carbon Footprint จากการผลิตน้ำมันจากปาล์มน้ำมัน
11. โครงการผลิตแรงงานที่มีศักยภาพตามความต้องการของตลาด

12. โครงการศึกษาการจัดเก็บและขนส่งน้ำมันปาล์ม
13. โครงการส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่และ SMART FARMER ปาล์มน้ำมัน
14. การวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มผลผลิต
15. โครงการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาพลังงานทดแทนจากปาล์มน้ำมัน ใน จ.สตูล
16. การศึกษาความเหมาะสมในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากวัสดุเหลือใช้จากปาล์มน้ำมัน
17. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาด

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด และสำหรับการเพาะปลูกพืชอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาแสดงผลรวมในบทนี้ สามารถรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานนี้ได้เช่นกัน

แผนภาพที่ 4-5: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านเกษตร: การเลี้ยงสัตว์

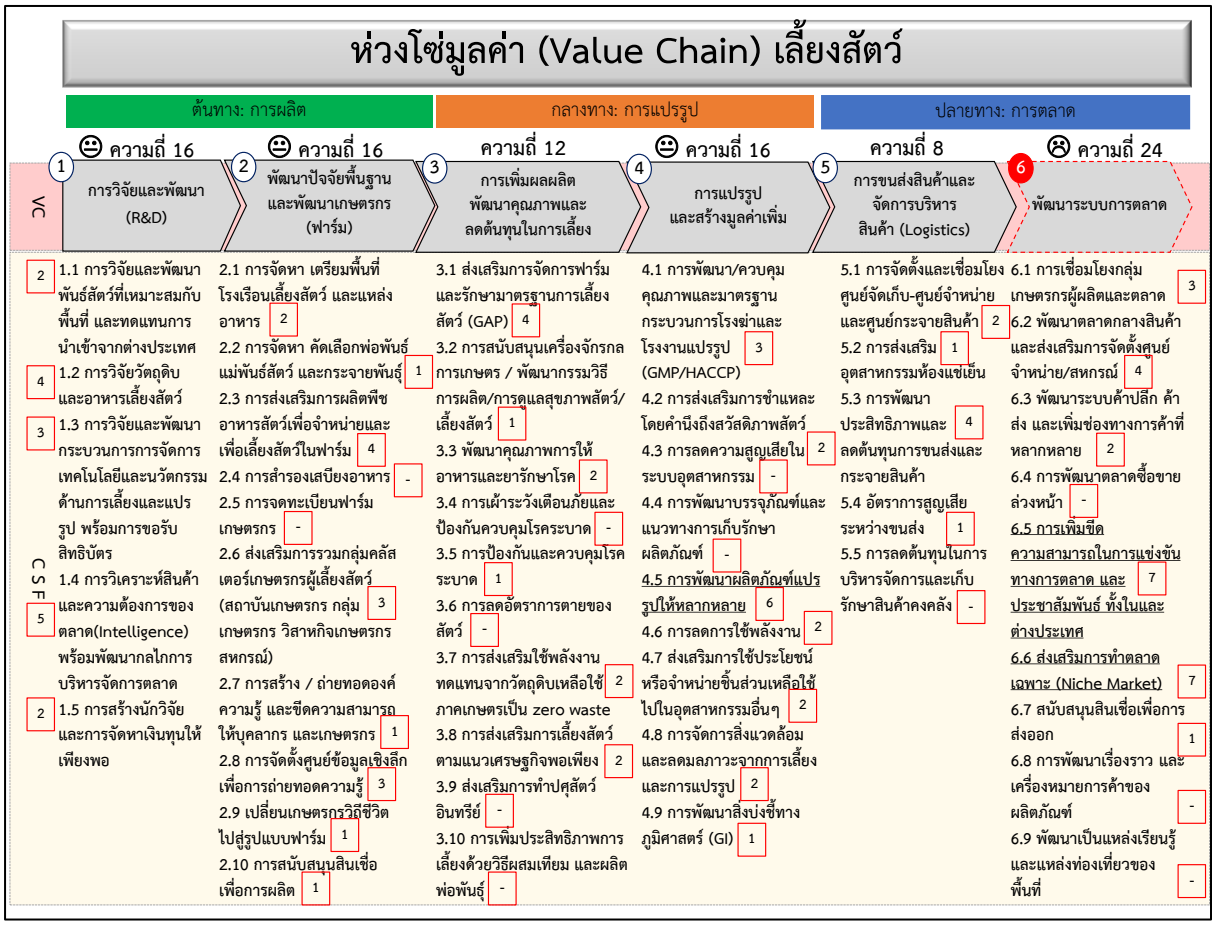

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาดโคเนื้อคุณภาพสู่อาเซียน
2. โครงการยกระดับมาตรฐานการเลี้ยงโค
3. โครงการย้ายฝากตัวอ่อนโคพันธุ์ตาก
4. โครงการวิจัยตลาดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์โคเนื้อเชื่อมโยงสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ
5. โครงการพัฒนากลุ่มองค์กรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย
6. โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมโคเนื้อศรีวิชัย
7. โครงการพัฒนาระบบขนส่งและกระจายสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อโคขุนศรีวิชัย
8. โครงการเพิ่มมูลค่าและส่งเสริมตลาดโคเนื้อจังหวัดสระบุรี
9. โครงการเพิ่มมูลค่าและเชื่อมโยงตลาดของสินค้าน้ำนมโคและผลิตภัณฑ์
10. โครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อจัดทำฐานข้อมูลการผลิตและการตลาดโคเนื้อแบบครบวงจร
11. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อแบบเศรษฐกิจพอเพียง
12. โครงการส่งเสริมการแปรรูปเนื้อโคให้มีมูลค่าเพิ่ม
13. โครงการเพิ่มช่องทางการตลาดโคเนื้อทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด
14. การวิเคราะห์สารอาหารในเปลือกลูกตาลและการทดสอบการใช้เปลือกลูกตาลอ่อนในสูตรอาหาร TMR ขุนโคเนื้อ
15. การพัฒนาการจัดการฟาร์มและมาตรฐานการเลี้ยงโคเนื้อ
16. การพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ชุมชนให้ได้มาตรฐานสากล
17. การพัฒนาผลิตภัณฑ์โคเนื้อเพชรบุรี
18. การวางแผนเตรียมการบริหารจัดการรถห้องเย็นเพื่อขนส่งผลิตภัณฑ์เนื้อ
19. โครงการวิจัยต่อยอดน้ำเชื้อโควากิว
20. โครงการวิจัยอาหารและส่วนผสมอาหารโควากิว
21. โครงการวิจัยต้นแบบเลี้ยงโควากิวแบบโรงเรือนระบบปิด
22. โครงการวิเคราะห์/วิจัย กลุ่มผู้บริโภคในตลาดต่างๆ
23. โครงการ วิจัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคนิคพิเศษเพื่อนำไปสู่การแปรรูป
24. โครงการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาโควากิว
25. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติ การจัดทำโรงเรือนเลี้ยงโควากิวตามมาตรฐาน (GAP) สำหรับเกษตรกรรายย่อย
26. โครงการผลิตอาหารสัตว์ผสมเสร็จจากวัสดุเหลือใช้ทางการ เกษตร
27. โครงการเชื่อมโยงกลุ่มคลัสเตอร์ผู้เลี้ยงโควากิวให้มีความเข้มแข็ง
28. โครงการศูนย์เรียนรู้โควากิวแบบครบวงจร

29. โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเชิงลึกในเชิงสถิติและคุณภาพ
30. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ การบริหารจัดการการเลี้ยงโควากิวตามระบบมาตรฐาน (GAP)
31. โครงการอบรมเกษตรกรในการเลี้ยงโควากิวตามช่วงอายุโควากิว
32. โครงการอบรม เชิงปฏิบัติการ ด้านการเฝ้าระวัง / ป้องกันโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง
33. โครงการผลิตไบโอแกส เพื่อใช้ในฟาร์มและครัวเรือน
34. โครงการสร้างโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรฐานสากล เพื่อการส่งออกครบวงจร
35. โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพ
36. โครงการควบคุมคุณภาพการแปรรูปให้มีมาตรฐานระดับสากล ได้แก่ GMP HACCP HALAL
37. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety Management System)
38. โครงการจัดตั้งศูนย์ กระจายสินค้า
39. โครงการสร้างแบรนด์
40. โครงการส่งเสริมการตลาดควบคู่กับการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยว
41. โครงการวิจัยอาหารโคเนื้อโดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น
42. โครงการวิจัยโรงเรือนระบบปิดเลี้ยงโคขุน
43. โครงการวิจัยกระบวนการผลิตโคเนื้อวากิว
44. โครงการจัดตั้งศูนย์น้ำเชื้อแช่แข็ง
45. โครงการส่งเสริมการผลิตพืชอาหารเลี้ยงสัตว์
46. โครงการฝึกอบรมและพัฒนาเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
47. โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูล เชิงลึกและศูนย์การเรียนรู้การเลี้ยงโควากิลแบบครบวงจร
48. โครงการประสานความร่วมมือกับสถาบันการเงิน
49. โครงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานโรงฆ่า
50. โครงการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานระหว่างแปรรูป โคเนื้อ(GMP/HACCP)
51. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปโคเนื้อให้หลากหลาย
52. โครงการโคเนื้อ Food Safety
53. โครงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า
54. โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมห้องแช่เย็น
55. โครงการจัด Zoning ให้เหมาะสมต่อการผลิตเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง
56. โครงการวิจัยและพัฒนาการผลิตอาหารสำเร็จรูป TMR สำหรับโคเนื้อศักยภาพ
57. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลการผลิตโคเนื้อคุณภาพ
58. โครงการจัดทำแบรนด์สินค้าโคเนื้อคุณภาพ

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

แผนภาพที่ 4-6: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านเกษตร: การประมง

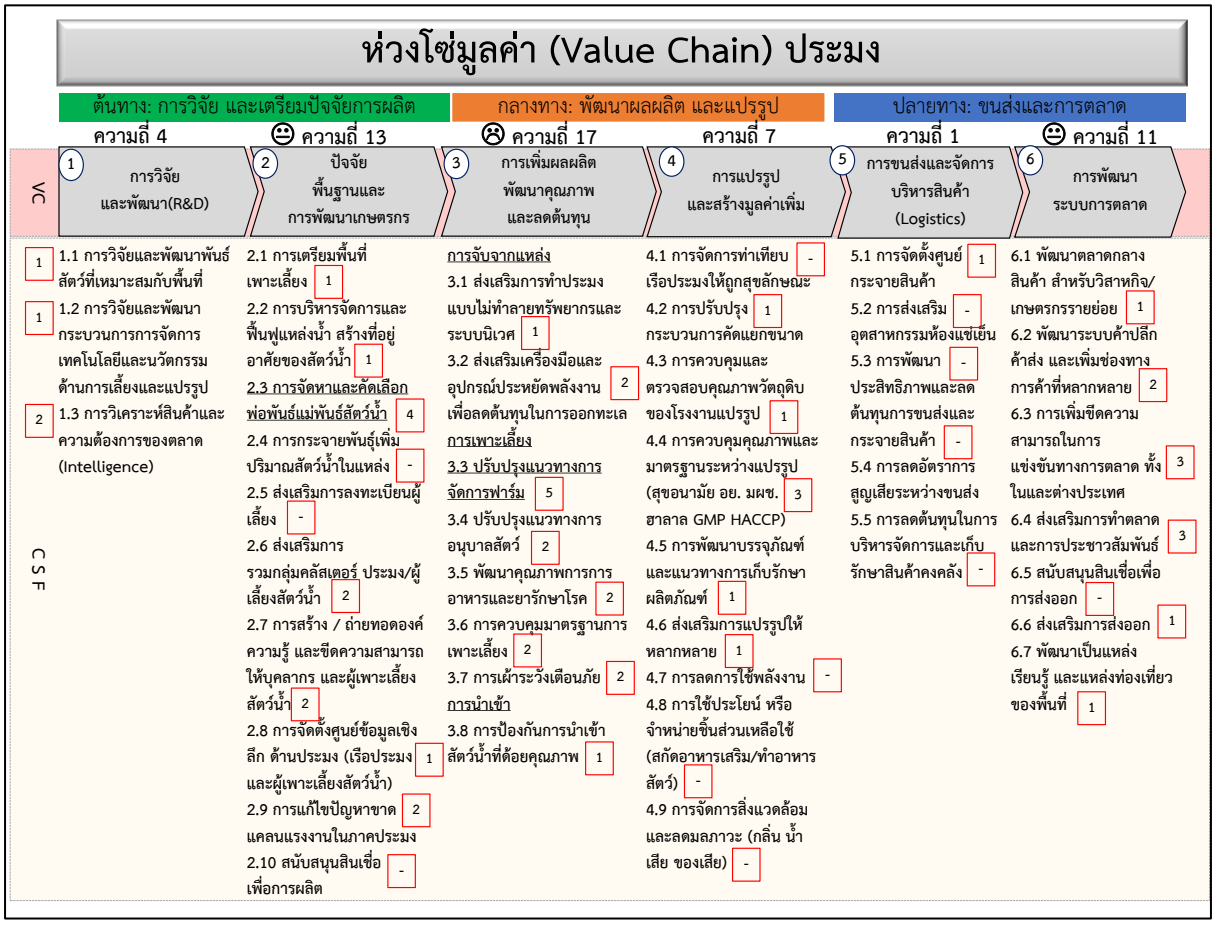

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. ครัวอันดามัน : พังงา อาหารทะเลปลอดภัย
2. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านประมง (เรือประมงและผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)
3. โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ระยะที่ 2
4. โครงการตลาดน้ำปัตตานี
5. การส่งเสริมการเลี้ยงปูทะเล
6. การส่งเสริมการเลี้ยงหอยแมลงภู่
7. การส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งขาว

8. การส่งเสริมการเลี้ยงปลาสลิด
9. การควบคุมคุณภาพและมาตรฐานระหว่างแปรรูปสัตว์น้ำ (GMP/HACCP ฯลฯ)

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านอุสาหกรรม การค้า การลงทุน

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ	จังหวัด
เกษตรอุตสาหกรรม/แปรรูป (1 จังหวัด)	ภูเก็ต
ผลิตภัณฑ์จากไม้สัก (1 จังหวัด)	แพร่
ฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศ (2 จังหวัด)	ชลบุรี ระยอง
อุตสาหกรรมสีเขียว/เชิงนิเวศ (2 จังหวัด)	ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ
การค้าชายแดน (8 จังหวัด)	หนองคาย มุกดาหาร กาญจนบุรี นราธิวาส สระแก้ว จันทบุรี ตราด แม่ฮ่องสอน
ศูนย์กระจายสินค้า (1 จังหวัด)	นครศรีธรรมราช

จากการวิเคราะห์ช่องว่างเพื่อการพัฒนาตามกรอบแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ด้านอุตสาหกรรม สามารถดูรายละเอียดในบทที่ 3 ของแต่ละจังหวัดได้ ในส่วนนี้จะขอสรุปภาพรวมจากทุกจังหวัดในผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการค้าชายแดน พร้อมตัวอย่างโครงการได้ดังนี้

แผนภาพที่ 4-7: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการค้าชายแดน

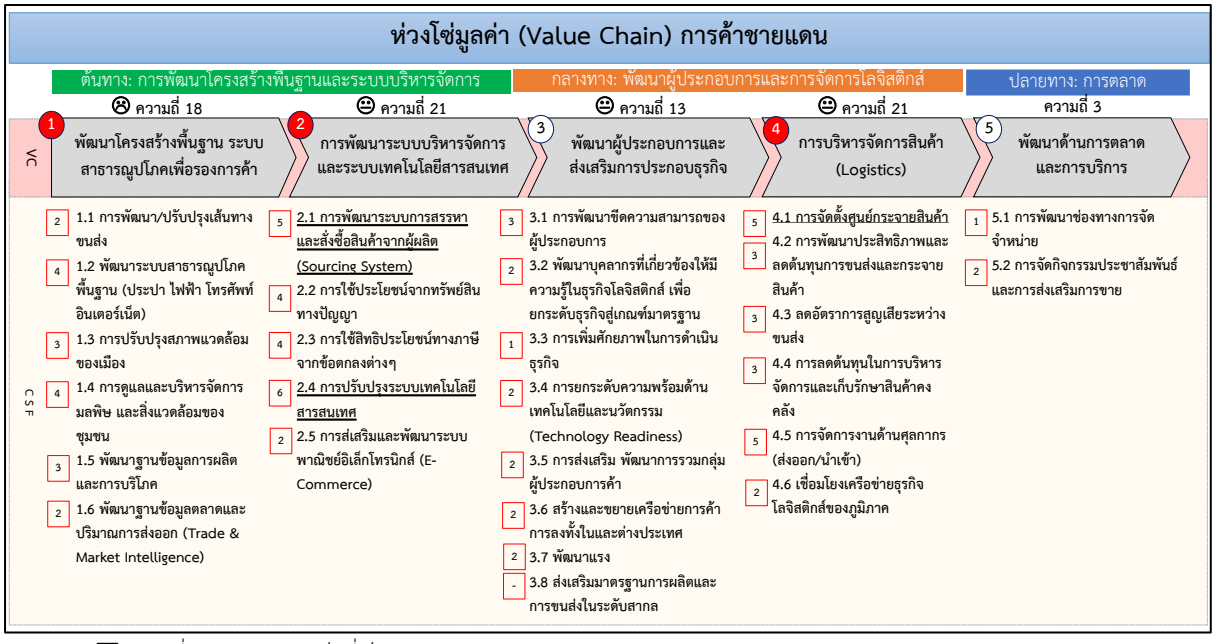

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการการจัดการมลพิษ
2. โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ จ.หนองคาย
3. จัดตั้งศูนย์ one stop service (OSS) และพัฒนาระบบ one stop service (OSS)
4. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์
5. โครงการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าและการบริหารจัดการศูนย์กระจายสินค้า
6. โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม
7. โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตปลอดภาษีชายแดน (Free Trade Border Area) จังหวัดมุกดาหาร
8. โครงการพัฒนา Smart City จังหวัดมุกดาหาร
9. โครงการพัฒนาและการเผยแพร่ข้อมูลเชิงลึกด้านการตลาด การบริโภค และธุรกิจ
10. โครงการเปิดโลกอุตสาหกรรม
11. โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการรุ่นใหม่ไทย – ลาว
12. โครงการจัดตั้งศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าจังหวัดมุกดาหาร
13. โครงการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ของฝากในจังหวัดกาญจนบุรี
14. โครงการศึกษาการรวมกลุ่มอาชีพในจังหวัดกาญจนบุรี
15. โครงการการศึกษาจัดตั้งศูนย์บริการบำรุงรักษายานยนต์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการขนส่งด้านการค้าสู่สากล
16. โครงการศึกษา การเตรียมความพร้อมของการเป็นด่านการค้าชายแดนระหว่างประเทศ
17. โครงการยกระดับพัฒนาบริการด้านสุขภาพโรงพยาบาลอรัญประเทศ
18. โครงการพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของสถานพยาบาลในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
19. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำและป้องกันภัยจากพื้นที่
20. โครงการปรับปรุงฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการลงทุนในศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ one stop service (OSS)
21. โครงการรวบรวมข้อเสนอกฎหมาย กฎระเบียบที่เอื้อประโยชน์ต่อการลงทุนจากส่วนกลาง
22. โครงการการพัฒนาขีดความสามารถและเพิ่มศักยภาพในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ขยายไปยังสถาบันเกษตรกร OTOP และ SME ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรง ให้ได้รับผลเชิงบวก
23. โครงการฝึกอบรมฝีมือแรงงานระยะสั้นในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว
24. โครงการสหศึกษาในสถานศึกษาเพื่อรองรับตลาดแรงงาน
25. โครงการประชุมหารือหาข้อตกลงร่วมระหว่างนักลงทุนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
26. โครงการศูนย์อำนวยความสะดวกด้านศุลกากรแบบครบวงจร จังหวัดจันทบุรี
27. โครงการเปิดเส้นทางผ่านรถบรรทุก (จุดเขาวงศ์ – คลองใหญ่ – หลัก 72 – กัมพูชา)

28. โครงการสะพานข้าม อ่างเก็บน้ำคลองสโน เพื่อทดแทนถนนเดิม
29. โครงการปรับปรุงไฟฟ้า ประปา อินเตอร์เน็ต บ้านท่าเส้น
30. โครงการทำผังเมือง เนิน 400 บ้านมะม่วง ต.นนทรี อ.บ่อไร่ (ผังเฉพาะชุมชน)
31. โครงการขยะชุมชน ขนาดเล็ก 3แห่ง (อ.เมือง อ.บ่อไร่ อ.คลองใหญ่)
32. โครงการพัฒนาข้อมูลการผลิต และ การบริโภค (Supply & Demand)
33. โครงการระบบสรรหา (การสั่งซื้อสินค้า) ของ จังหวัดตราด
34. โครงการพัฒนาส่งเสริมความร่วมมือ ศูนย์ดิจิตอลชุมชน และ พัฒนาผู้ประกอบการออนไลน์ ของจังหวัดตราด
35. โครงการความร่วมมือบูรณาการ พัฒนาการแปรรูปสินค้า และ ความร่วมมือกับ ประเทศกัมพูชา
36. โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการขนส่ง เพื่อ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง ไทย - กัมพูชา
37. โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่ รองรับ ศูนย์กระจายสินค้าจังหวัดตราด
38. โครงการศึกษา ร้านค้าปลอดภาษี ที่ ต.คลองใหญ่ อ.คลองใหญ่
39. โครงการศูนย์ส่งเสริมการค้า การลงทุน จังหวัดตราด
40. สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากวัตถุดิบเพื่อนบ้าน
41. จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า
42. สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงการค้าไทย-เมียนมาร์อย่างยั่งยืน
43. จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าภาคเหนือตอนบน ไทย-เมียนมาร์ (Road Show/ Business Matching)
44. โครงการศึกษาความเป็นไปได้และแผนธุรกิจในการสร้างศูนย์กระจายสินค้าฮาลาล (Feasibility study and business plan)
45. โครงการขับเคลื่อนศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลจากนานาชาติ
46. โครงการศึกษาโครงข่ายโลจิสติกส์และการจัดการความเสี่ยงของสินค้าจากนครศรีธรรมราช

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ	จังหวัด
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ (26 จังหวัด)	เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตรัง พังงา ภูเก็ต ชุมพร สุราษฎร์ธานี สระบุรี ระยอง แพร่ จันทบุรี น่าน ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว ตราด พะเยา สตูล นครนายก ปราจีนบุรี
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรม (27 จังหวัด)	หนองคาย บึงกาฬ นครพนม สกลนคร สุโขทัย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด นครปฐม ปัตตานี ยะลา สงขลา สมุทรปราการ นนทบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง แม่ฮ่องสอน ยโสธร ศรีสะเกษ, อุบลราชธานี สุพรรณบุรี
ท่องเที่ยวชุมชน (3 จังหวัด)	มุกดาหาร ราชบุรี ชัยนาท
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (4 จังหวัด)	ระนอง ลำปาง เชียงใหม่ เชียงราย
อื่น ๆ (10 จังหวัด)	1) ท่องเที่ยวเชิงเกษตร อุทัยธานี 2) ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กระบี่ พัทลุง ลำพูน อำนาจเจริญ 3) ท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล ชลบุรี 4) ท่องเที่ยวแบบบูรณาการ กาญจนบุรี ลพบุรี 5) ท่องเที่ยวระหว่างประเทศ นราธิวาส 6) ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ น่าน

จากการวิเคราะห์ช่องว่างเพื่อการพัฒนาตามกรอบแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านการท่องเที่ยว สามารถสรุปภาพรวมจากทุกจังหวัด พร้อมตัวอย่างโครงการได้ 3 รูปแบบการท่องเที่ยวดังนี้

แผนภาพที่ 4-8: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ และทะเล)

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
2. โครงการศึกษาศักยภาพเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมจังหวัดเลย
3. โครงการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว
4. โครงการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดหนองบัวลำภูอย่างมีทิศทางและยั่งยืน
5. โครงการพัฒนาเครือข่ายในการท่องเที่ยว
6. โครงการหนองบัวลำภูปลอดภัยทุกวัน
7. กินข้าวบนภู ดูดาวบนดิน นอนถิ่นธรรมะ
8. โครงการการประเมินศักยภาพและความพร้อมของทะเลบัวแดงในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

9. โครงการพัฒนากลไกความร่วมมือและภาคีเครือข่ายในการร่วมบริหารจัดการทะเลบัวแดง
10. โครงการสร้างสรรค์กิจกรรมและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
11. โครงการพัฒนาสินค้าเอกลักษณ์ทะเลบัวแดง
12. โครงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์เพื่อการอาชีพ
13. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดตาก
14. โครงการศึกษาและประเมินศักยภาพความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยว ของอำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก
15. โครงการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์เป้าหมายในชุมชนผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
16. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว
17. โครงการพัฒนาธุรกิจดิจิทัลสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Digital Business For Tourism)
18. โครงการเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดเพชรบูรณ์
19. โครงการปรับปรุงก่อสร้างภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวและเพิ่ม Landmark เพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์
20. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
21. โครงการศึกษาแนวทางการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)
22. โครงการประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
23. โครงการพัฒนาคู่มือปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จ.ตรัง
24. โครงการจัดทำป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว จ.ตรัง
25. โครงการปรับปรุงของฝาก ของที่ระลึกที่มีเอกลักษณ์ ของแหล่งท่องเที่ยว
26. Phang Nga Landmark @Khao Lak
27. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
28. โครงการการส่งเสริมภาคีเครือข่ายในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว
29. โครงการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทางปรับปรุง ฟื้นฟูสภาพแหล่งท่องเที่ยว
30. โครงการส่งเสริมศักยภาพบุคลาการด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาคู่มือการทำงานด้านการท่องเที่ยว
31. โครงการพัฒนาแผนงานด้านคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยว
32. โครงการสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยวที่ดี
33. โครงการสัมมนาผู้ประกอบการการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร
34. โครงการการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวให้เป็นมาตรฐานในจังหวัดชุมพร
35. โครงการ ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยการบูรณาการเป็นกิจกรรมเชิงกีฬา

36. โครงการพัฒนาของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยว
37. ปลูกจิตสำนึกการรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล
38. "การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว (แผนพัฒนาจังหวัด)"
39. กลไกความร่วมมือในการร่วมจัดการแหล่งท่องเที่ยว
40. การพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว / บุคลากรที่เกี่ยวข้องในธุรกิจการท่องเที่ยว
41. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้ได้มาตรฐานสากล (แผนพัฒนาจังหวัด)
42. โครงการมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
43. โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) นักท่องเที่ยว ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
44. โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
45. โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
46. โครงการการพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว
47. โครงการยกระดับการท่องเที่ยวจังหวัดระยองสู่สากล
48. การวางแผนยุทธศาสตร์ท่องเที่ยว
49. จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี
50. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (วิ่ง ว่าย พาย ปั่น @จันทบุรี)
51. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่
52. พัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์น่านให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
53. โครงการ “ขึ้นเขา ไหว้พระ ชมทะเล”
54. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
55. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี
56. การจัดระเบียบการให้บริการท่องเที่ยวเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
57. การพัฒนามาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว
58. การศึกษาความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการน้ำในเขื่อนแก่งกระจานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวและการเกษตร
59. การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว
60. การพัฒนาสัญลักษณ์ในพื้นที่ (Landmark)
61. การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างบรรยากาศต้อนรับนักท่องเที่ยว
62. การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยว
63. การพัฒนาของที่ระลึกเมืองเพชรบุรี
64. การพัฒนาอาหารพื้นถิ่นจังหวัดเพชรบุรี
65. การพัฒนาแอพพลิเคชั่นการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

66. พัฒนาวิทยากรนำเที่ยวชุมชน
67. พัฒนา application เพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
68. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน “อารยสถาปัตย์” เชิงนิเวศเพื่อคนพิการและผู้สูงอายุ
69. สมุทรสาคร สุขสัมผัสได้ใน 1 วัน
70. สำรวจและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวใหม่
71. ปรับปรุงการจัดทำปฏิทินและเส้นทางการท่องเที่ยวตามฤดูกาล
72. ปั่นจักรยานและวิ่งบนเส้นทางตามรอยพ่อ
73. ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสระแก้ว
74. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ใน 3 มิติ (แหล่งท่องเที่ยง ความพร้อมชุมชน และ คน)
75. โครงการศึกษาความต้องการและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว จากเวียดนาม และ กัมพูชาสำหรับการท่องเที่ยวธรรมชาติ R10 Road of Paradise และ เส้นทางทางทะเล ภาคตะวันออก
76. โครงการตรวจสอบธรรมาภิบาลด้านความปลอดภัยและการวางแผนป้องกันภัยพิบัติจากการท่องเที่ยว จ.ตราด
77. โครงการ Trad Tourism Academy
78. โครงการปรับปรุง Application จ.ตราด
79. โครงการศึกษาปรับปรุงสถาปัตยกรรม จังหวัดตราด
80. โครงการศึกษาและพัฒนา Roadmap การจัดไตรกีฬาระดับชาติ ของจังหวัดตราด (สนามระดับโลก)
81. โครงการศึกษา และ สร้างแบรนด์ การท่องเที่ยว จ.ตราด
82. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชุมชน บ้านปงใหม่ อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา
83. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริหารจัดการจังหวัดสตูลและอุทยานสตูลสู่อุทยานธรณีโลก
84. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการโลจิสติกส์การท่องเที่ยว
85. การกำหนดโซนและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
86. โครงการ ศึกษาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานอย่างบูรณาการ

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

แผนภาพที่ 4-9: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม - ชุมชน

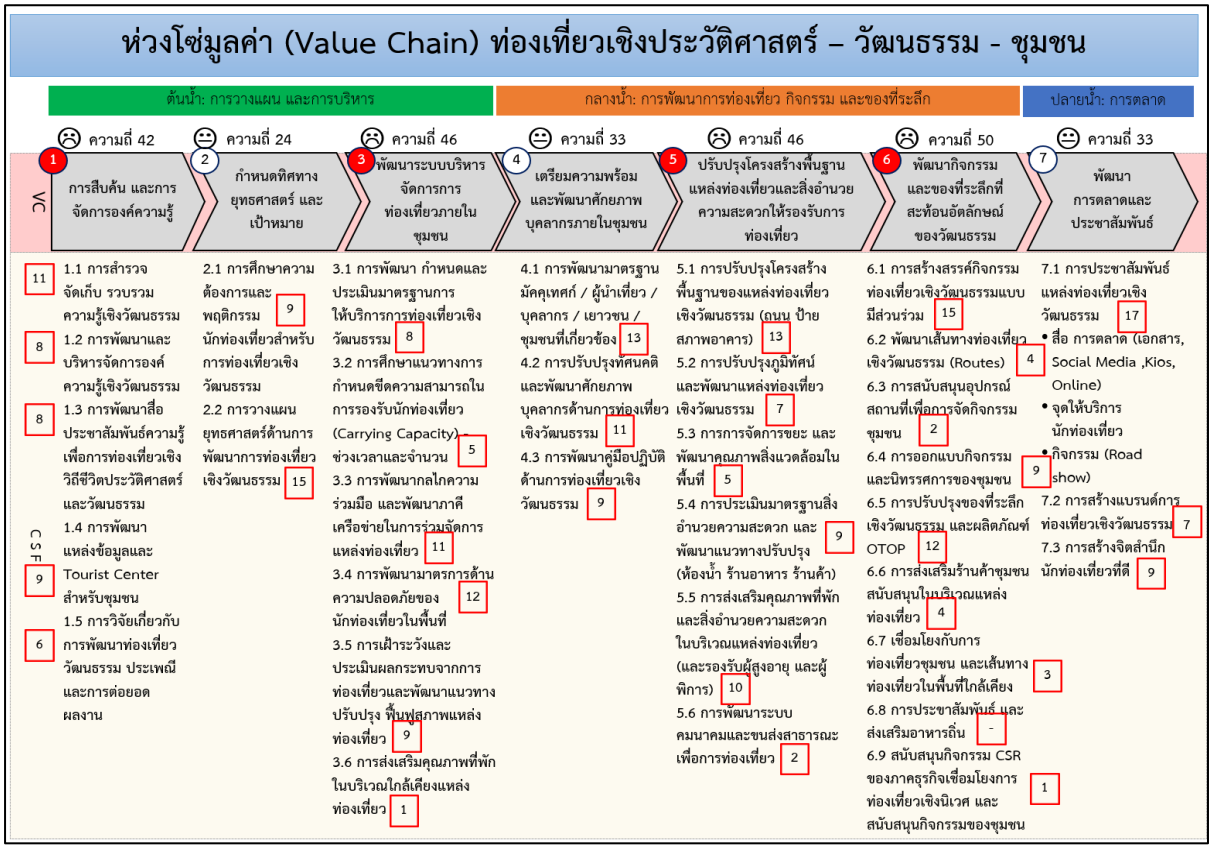

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. พัฒนาระบบฐานข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
2. โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม จังหวัดหนองคาย
3. อบรมมัคคุเทศก์ และอาสาสมัครแนะนำแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดหนองคาย
4. การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวหนองคาย
5. โครงการยกระดับและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบบูรณาการ
6. โครงการศึกษาดูงานเกี่ยวกับวัฒนธรรม สาธารณรัฐประชาชนลาว
7. โครงการสร้างความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
8. โครงการพัฒนาและร่วมมือ
9. โครงการพัฒนามาตรการสร้างความปลอดภัยนักท่องเที่ยวในพื้นที่

10. โครงการประเมินผลกระทบ พัฒนาและปรับปรุงฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยว
11. โครงการสร้างเสริมความรู้และพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์
12. โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพ
13. โครงการสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ
14. โครงการการสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว
15. โครงการพัฒนาภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
16. โครงการบริหารจัดการขยะและพัฒนาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
17. โครงการส่งเสริมคุณภาพที่พักบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว
18. โครงการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง
19. โครงการสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง
20. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จังหวัดบึงกาฬ
21. โครงการส่งเสริมสนับสนุนประเพณีพื้นบ้านเชิงท่องเที่ยว
22. โครงการการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
23. โครงการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยว
24. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครพนมให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมลุ่มน้ำโขง
25. โครงการการพัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์และผู้นำชุมชน
26. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดนครพนม
27. โครงการสร้างการรับรู้ และพัฒนามาตรฐานด้านการบริการท่องเที่ยว
28. โครงการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ จ.สกลนคร
29. โครงการพัฒนาแหล่งข้อมูลและ Tourist Center
30. โครงการพัฒนาคู่มือการปฏิบัติด้านการท่องเที่ยว
31. โครงการพัฒนาระบบขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สุโขทัย
32. โครงการพัฒนาจุดท่องเที่ยว (Landmark) เพื่อการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สุโขทัย
33. โครงการพัฒนากิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวค้างคืน (Long stay)
34. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร
35. Application เดียว เที่ยวกำแพงเพชร
36. ปรับปรุงข้อมูลคู่มือปฏิบัติด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์
37. โครงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกำแพงเพชร
38. สร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ จังหวัดกำแพงเพชร
39. โครงการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
40. โครงการจัดเก็บองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม
41. โครงการสำรวจพฤติกรรมและความต้องการนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดนครสวรรค์

42. โครงการศึกษาการจัดการขีดความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยวในช่วงงานตรุษจีน
43. โครงการเฝ้าระวังผลกระทบจากการท่องเที่ยวและพัฒนาแนวทาง ปรับปรุง ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
44. โครงการพัฒนาชุมชนรองรับการท่องเที่ยว
45. โครงการ App นครสวรรค์
46. โครงการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์ท่องเที่ยวผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Augmented Reality – AR)
47. โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว (Tourist Center)
48. โครงการพัฒนามาตรฐานการบริการทางด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดพิจิตร
49. โครงการสร้างการรับรู้ และปรับปรุงทางด้านจิตสำนึกที่ดีด้านการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร
50. จัดตั้งศูนย์บริการท่องเที่ยวประตูน้ำจุฬาลงกรณ์
51. รถรางเชื่อมจุดท่องเที่ยวประตูน้ำจุฬาลงกรณ์
52. สร้างจุดแบ่งเขต และสัญลักษณ์ของปทุมธานี
53. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและประเพณีที่สำคัญและประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จัก
54. โครงการพัฒนาความพร้อมของการท่องเที่ยว
55. โครงการพัฒนาความเชื่อมโยงท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์มรดกโลกกับชุมชน
56. โครงการประเมินศักยภาพและความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดกาฬสินธุ์
57. โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไดโนเสาร์และ ซากดึกดำบรรพ์
58. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการ
59. โครงการสร้างมาตรการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวไดโนเสาร์และพื้นที่เชื่อมโยง
60. โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวไดโนเสาร์ และพื้นที่เชื่อมโยง
61. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวไดโนเสาร์และ พื้นที่เชื่อมโยง
62. โครงการพัฒนาสัญลักษณ์ (Landmark) ในพื้นที่
63. โครงการส่งเสริมธุรกิจสนับสนุนการท่องเที่ยวที่ได้ มาตรฐานแหล่งไดโนเสาร์และพื้นที่เชื่อมโยง
64. โครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไดโนเสาร์และ พื้นที่เชื่อมโยง
65. โครงการการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวไดโนเสาร์ กาฬสินธุ์
66. การทบทวน การประเมิน วางแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น
67. ส่งเสริมผู้ประกอบการทำการปรับปรุงพื้นที่ให้บริการ
68. ปรับปรุงป้าย แหล่งท่องเที่ยว
69. การทำระบบสารสนเทศการท่องเที่ยว Online เพื่อให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว
70. ส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยว
71. ประเมินความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว
72. พัฒนามาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกของจังหวัด

73. ประเมินผลกระทบและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่ชุมชน
74. พัฒนาคู่มือการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว
75. ศึกษาพัฒนา Landmark ของจังหวัดมหาสารคาม
76. โครงการการจัดการองค์ความรู้แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ
77. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแห่งสาเกตุนคร
78. โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจังหวัดร้อยเอ็ด
79. พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบครบวงจร
80. การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวแบบประชารัฐ
81. การเป็นเจ้าบ้านที่ดี
82. เที่ยวสบายสบายสไตล์นครปฐม
83. พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบครบวงจร
84. โครงการตลาดน้ำปัตตานี
85. โครงการประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี
86. พัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
87. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
88. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดสงขลา
89. โครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
90. โครงการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการ
91. เตรียมความพร้อมแหล่งท่องเที่ยว
92. การจัดการด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งจากอาชญากรรมและความปลอดภัยจากการเดินทาง
93. อบรมมัคคุเทศก์และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
94. จัดทำคู่มือการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว
95. ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวนนทบุรี
96. จัดกิจกรรมปั่นจักรยาน เดิน วิ่ง ที่เกาะเกร็ด และสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์
97. โครงการศึกษาความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวทางเรือเชื่อมโยงสี่ตลาด
98. โครงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
99. โครงการศึกษาและพัฒนาสินค้าอัตลักษณ์ 8 แห่ง
100. โครงการชิม ช็อป แชะ แชร์ ที่นี่สิงห์บุรี
101. โครงการ สิงห์บุรี Festival
102. โครงการ เที่ยวสิงห์บุรีให้ครบ9 วัดไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ2แห่ง จบแล้วได้ลาภทันที

103. โครงการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะในจังหวัดสิงห์บุรี (โครงการระยะยาว)
104. DATA Center Tourist
105. การจัดการท่องเที่ยวด้วยสมาคมผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
106. สร้างมัคคุเทศก์ผู้สูงวัย
107. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
108. สร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์จังหวัดอ่างทอง
109. การจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยว จ.แม่ฮ่องสอน
110. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
111. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดแม่ฮ่องสอน
112. จัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวฯ ตามกลุ่มเป้าหมาย
113. พัฒนาหมู่บ้านอัตลักษณ์หัตถกรรมหมู่บ้านอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ และหมู่บ้านประชารัฐ
114. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน
115. สร้างความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว
116. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
117. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว
118. ปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนแหล่งท่องเที่ยว/ขยะ/Internet
119. พัฒนาของที่ระลึกฯ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและบรรจุภัณฑ์
120. ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
121. เจ้าบ้านที่ดีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
122. ส่งเสริมการขายสู่สากล
123. เชื่อมโยงกิจกรรมงานประเพณีผ่านกลุ่มจังหวัด
124. พัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกเชิงวัฒนาธรรมเป็นสินค้า OTOP
125. การสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
126. จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
127. การค้นหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสินค้า OTOP
128. พัฒนาศักยภาพแรงงานรองรับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
129. โครงการส่งเสริมความร่วมมือชุมชน
130. พัฒนาทักษะการใช้ภาษาของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยว
131. พัฒนาสื่อดิจิทัล เพื่อประชาสัมพันธ์ OTOP และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดอุบลราชธานี
132. การจัดเก็บ ปรับปรุง จัดทำข้อมูล Story Telling และรวบรวมความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจากปราชญ์ท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และบูรณาการข้อมูลร่วมกัน

133. การพัฒนาและบริหารจัดการองค์ความรู้เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และจัดทำเป็นศูนย์ข้อมูลกลางด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด
134. การวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
135. น้อมนำศาสตร์พระราชา เพื่อการบริหารจัดการชุมชนรองรับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
136. การพัฒนาบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสู่สากล และสร้างจิตสำนึกการเป็นเจ้าบ้านที่ดี
137. การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
138. การจัดการขยะ มลพิษ และพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
139. การสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม (การแสดงของท้องถิ่น) และจัดทำเป็นปฏิทินแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดและเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด
140. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน
141. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมทุกรูปแบบทั้งในประเทศและต่างประเทศ
142. โครงการพัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว (Tourist Center)
143. โครงการศึกษา และจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดมุกดาหาร
144. โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการท่องเที่ยว
145. โครงการพัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวเมืองมุกดาหาร
146. โครงการพัฒนาสินค้าที่ระลึกเพื่อการท่องเที่ยวชุมชน
147. โครงการพัฒนา แบรนด์ท่องเที่ยวชุมชน จังหวัดมุกดาหาร
148. โครงการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลองค์ความรู้ชุมชน
149. โครงการพัฒนาแนวทางปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด
150. โครงการจัดทำแผนบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวระดับชุมชนแบบมีส่วนร่วม
151. โครงการบูรณะและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเสื่อมโทรม
152. โครงการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการท่องเที่ยว และจัดทำแผนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของราชบุรี
153. โครงการปั่นจักรยานทัวร์ริ่งไบค์ เชื่อมโยงการท่องเที่ยววิถีชุมชน 3 ฤดู
154. โครงการ ชัยนาท เมืองปั่นจักรยานท้าทาย

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

แผนภาพที่ 4-10: ห่วงโซ่มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion: PC) ด้านท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม - ชุมชน

หมายเหตุ: ☒ ความถี่ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เป็นช่องว่างจากการนับสะสมรวมทุกจังหวัด

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ ที่มีความถี่สูงเป็นที่น่าสังเกต

จากช่องว่างปัจจัยสู่ความสำเร็จที่แต่ละจังหวัดได้เลือกนั้น ได้ระดมความคิดเห็นเพื่อลดช่องว่างของปัจจัยสู่ความสำเร็จต่าง ๆ โดยสรุปโครงการ ดังนี้

1. โครงการเตรียมความพร้อมและพัฒนากิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง
2. โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและอาหารปลอดภัยจังหวัดระนอง
3. โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจากน้ำพุร้อนแจ้ซ้อนสู่แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนใกล้เคียง
4. โครงการการสร้างแบรนด์โดยการจัดทำแพคเกจการท่องเที่ยวเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
5. โครงการพัฒนาอัตลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
6. โครงการ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติของจังหวัดเชียงใหม่สู่ความเป็นสุดยอดล้านนา

7. โครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สปาและเส้นทางท่องเที่ยวน้ำพุร้อนเชียงใหม่
8. แผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย
9. โครงการสร้างมาตรฐานน้ำพุร้อน เพื่อนำไปใช้ในการบริการในธุรกิจสปาและโรงแรม
10. มหัศจรรย์เชียงของ : วิถีลีลา ปลาบึก
11. เชียงรายเมืองศิลปะ
12. โครงปรับปรุงพัฒนาพื้นที่เฉพาะโดยรอบบริเวณหนองหลวง

ทั้งนี้รายละเอียดโครงการของแต่ละจังหวัด สามารถดูรายละเอียดได้ในบทที่ 3 ของรายงานที่แยกรายละเอียดตามจังหวัด

สิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนและบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัดนั้น นอกจากที่ผู้บริหาร ส่วนราชการ และหัวหน้าส่วนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจสภาพ บริบท ความต้องการในพื้นที่ พร้อมกับมีทักษะการบริหารจัดการ และการสื่อสารที่ดีแล้วนั้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือความเข้าใจในหลักการ แนวทาง และกระบวนการของการบริหารยุทธศาสตร์ ทั้งในมิติเชิงทฤษฎีและแนวทางการนำมาปรับใช้ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของพื้นที่ ในส่วนนี้ คณะที่ปรึกษาจึงขอเสนอข้อเสนอแนะในการบริหารยุทธศาสตร์ และการบูรณาการจากการทำงานนี้ เป็นการประมวลแนวทางการแก้ไขสำคัญ และข้อเสนอแนะเพื่อลดข้อจำกัดในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ดังนี้

4.2 ข้อเสนอเกี่ยวกับแปลงแผนสู่การขับเคลื่อนนโยบายประเทศไทย 4.0 แบบบูรณาการ

1) ประเมินความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ในการขับเคลื่อนและบริหารยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านนั้น แม้ว่าจังหวัด และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องผลักดันให้เกิดประโยชน์ในพื้นที่จนประสบความสำเร็จมาก็ตาม แต่ผู้ที่มีส่วนสำคัญอีกกลุ่มหนึ่งคือประชาชนในพื้นที่ หากประชาชนในพื้นที่ไม่ต้องการ หรือการขับเคลื่อนดังกล่าวไม่ตอบสนองต่อปัญหาในพื้นที่ ก็อาจทำให้ความพยายามที่ทำมานั้นสูญเปล่าได้

ดังนั้น ในการพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ควรจะต้องมีกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อสอบถามถึงความต้องการ และปัญหาในพื้นที่กับประชาชนในพื้นที่ด้วย เพื่อที่ให้แน่ใจได้ว่ากรอบห่วงโซ่มูลค่าและปัจจัยสู่ความสำเร็จที่มีนั้นครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด ในขณะเดียวกัน ในการกำหนดแนวทางโครงการ ก็อาจต้องมีการหารือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องด้วยเช่นกัน เพื่อให้แน่ใจได้ว่าแนวทางโครงการที่จะดำเนินการนั้นตรงกับความต้องการของพื้นที่อย่างแท้จริง

2) การบูรณาการทำงานผ่านการสร้างการรับรู้ ทำความเข้าใจ และส่งเสริมการทำความตกลงในการบริหารจัดการกับส่วนราชการ หรือท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ในการขับเคลื่อนหรือบริหารยุทธศาสตร์หนึ่งๆนั้น มักจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และพบว่าการประสานงานหรือการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภายในจังหวัดนั้นอาจยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้บางโครงการที่จังหวัดต้องการจะผลักดัน แต่กลับไม่ได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนอื่นๆ ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากการถ่ายโอนงานไปแล้วกลับถูกทิ้งร้างมากมายเนื่องจากผู้รับโอนงานขาดบุคลากรที่เข้าใจในการดูแล หรือจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอในการทำงาน หรือขาดงบประมาณในการดูแลต่อ ซึ่งมีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในอดีต อาทิ การที่มีการสร้างโรงฆ่าสัตว์แล้ว ไม่มีหน่วยงานมาดูแล การสร้างอ่างเก็บน้ำ และท้องถิ่นไม่สามารถมาดูแลหรือจัดการได้ หรือแม้กระทั่งห้องน้ำที่ถูกทิ้งร้าง เพราะไม่รับรู้ว่าใครควรจะต้องมาดูแลหรือบริหารจัดการ เป็นต้น

ดังนั้น ในการขับเคลื่อนงานทั้งหมด ทุกภาคส่วนในจังหวัดควรจะต้องได้การรับรู้ มีกระบวนการสร้างความเข้าใจและมีส่วนร่วมตามบทบาทภารกิจของตนเองด้วย โดยแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนั้นจะต้องมีการเตรียมการทั้งในเรื่องของบุคลากร แผนงาน ทรัพยากร หรือแม้กระทั่งการพัฒนาเครือข่ายในพื้นที่ ที่จะมารองรับการบริหารจัดการโครงการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ แม้ว่าส่วนราชการในจังหวัดจะมีการหารือและสร้างความเข้าใจในเรื่องของภารกิจการดูแลต่อแล้วนั้น แต่ด้วยข้อจำกัดทางระเบียบกลับทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้เกิดความล่าช้า หรือในบางกรณีก็ทำให้ท้องถิ่นไม่สามารถเข้าไปบริหารจัดการต่อได้เลย และในขณะเดียวกัน เพื่อแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าว ส่วนราชการในจังหวัดอาจจะต้องมีการรวบรวมข้อมูล ประเด็นปัญหา และอุปสรรคเหล่านี้พร้อมกับนำเสนอให้คณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้เพื่อหาทางแก้ไขเชิงนโยบาย และเชิงกฎระเบียบต่อไป

3) การทบทวนการบริหารงบประมาณของพื้นที่

ระเบียบและแนวทางการบริหารงบประมาณตั้งแต่กระบวนการของบประมาณ ไปจนถึงแนวทางการตรวจสอบนั้น นับว่าเป็นข้อจำกัดสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการ และบริหารยุทธศาสตร์ในพื้นที่ นอกจากที่จะทำให้เกิดความล่าช้า และขาดความคล่องตัวในการทำงานแล้ว บางหน่วยงานยังเลือกที่จะหลีกเลี่ยงการดำเนินโครงการบางประเภทเพื่อป้องกันความเสี่ยงของตนเองจากการปฏิบัติงานที่อาจเกิดขึ้นตามมาได้ ซึ่งท้ายที่สุดแล้ว อาจส่งผลต่อการขับเคลื่อนและการยกระดับการทำงานของพื้นที่ในภาพรวมได้

ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดดังกล่าว อาจเกิดมาจากข้อจำกัดทางกฎระเบียบ กระบวนการ และโครงสร้างการทำงาน ซึ่งไม่สามารถแก้เพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่งได้ แต่ต้องอาศัยการทบทวนทั้งระบบ หน่วยงานในพื้นที่ทั้งหมดจึงควรมีการรวบรวมประเด็นอุปสรรคและข้อจำกัดที่พบในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการบริหารงบประมาณเหล่านี้ พร้อมกับจัดส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากส่วนกลางเพื่อที่จะได้สามารถสะท้อนให้คณะกรรมการที่กำกับดูแลนโยบายการพัฒนาพื้นที่ ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณทั้งระบบ รวมถึงรัฐบาลได้รับทราบถึงข้อจำกัด พร้อมหาทางแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้ร่วมกันทั้งระบบต่อไป

4) การกระจายอำนาจการใช้อนุญาตพื้นที่

ตามระเบียบนั้น การดำเนินงานในบางพื้นที่ในจังหวัดนั้น จะต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานส่วนกลางก่อนเท่านั้น ซึ่งระเบียบนี้เองก็ได้กลายเป็นอีกหนึ่งข้อจำกัดในการปฏิบัติงานในพื้นที่ เนื่องจากกระบวนการการขออนุญาตที่ต้องใช้เวลานาน ก่อให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน จนในบางครั้งทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในพื้นที่ได้ทันท่วงที แต่หากไม่ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวนี้ ก็อาจกลายเป็นความผิดในการปฏิบัติงานได้เช่นกัน

ดังนั้น จึงมีแนวคิดของการกระจายอำนาจการขออนุญาตการใช้พื้นที่บางพื้นที่ในจังหวัดขึ้น โดยอาจให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นมา (อาจประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง และผู้แทนจากส่วนงานที่อยู่ในภูมิภาค) เพื่อร่วมกันพิจารณาการอนุมัติการขอใช้พื้นที่ในจังหวัดขึ้นมา เพื่อสร้างความคล่องตัวในเรื่องของการดำเนินงานในพื้นที่ให้เกิดขึ้น

5) การพัฒนาคู่มือการบริหารยุทธศาสตร์

เพื่อให้ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่มีความเข้าใจถึงกระบวนการ รูปแบบ และแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์ที่ถูกต้อง และเหมาะสม โดยการพัฒนาสื่อคู่มือนี้ควรจะเป็นการพัฒนาในรูปแบบที่เข้าถึงง่าย สะดวกรวดเร็วในการใช้ และเข้าถึงได้ในวงกว้าง โดยเนื้อหาคู่มือ ควรประกอบด้วย

- หลักการในภาพรวมแล้ว
- ข้อมูลโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ และความเชื่อมโยงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
- กฎระเบียบ และประกาศ / ข่าวสารที่เกี่ยวข้องด้วย
- ประเด็น (Forum) ที่สามารถให้ผู้ใช้ตั้งประเด็นคำถาม หรือแสดงปัญหา โดยให้ผู้ที่เข้าถึงระบบอื่น ๆ สามารถเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น หรือช่วยนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาเพิ่มเติมได้

บทที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการดำเนินงานต่อไป

จากการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยการฝึกอบรมหลักสูตร และให้คำปรึกษาสำหรับผู้บริหารในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศในระดับพื้นที่ทั้ง 76 จังหวัดนี้มีสรุปผลจากการดำเนินกิจกรรมโครงการฝึกอบรมสรุปตามแบบสอบถามพิจารณาตามข้อมีความคิดเห็นเพื่อการดำเนินงานต่อไป ดังนี้

<u>ด้านหลักสูตรการอบรม</u>

1) กำหนดหลักสูตรรูปแบบนี้เป็นกิจกรรมหนึ่งในปฏิทินการทำแผนพัฒนาจังหวัด

ผู้เข้ารับการอบรม เห็นประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องตามศักยภาพพื้นฐานของจังหวัด และการร่วมระดมความคิดเห็นเพื่อระบุช่องว่างของการพัฒนาในผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) หรือ ประเด็นเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข (Critical Issue) ของจังหวัด โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหมด จะทำให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการ ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ได้รับฟังประโยชน์ร่วมแก้ไขข้อจำกัดของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จนได้ออกมาเป็นโครงการที่มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมรับผิดชอบในส่วนงานตามบทบาทภาระกิจ จึงควรจัดให้มีกิจกรรมเช่นนี้เป็นประจำทุกปี และต่อเนื่อง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ประมาณไตรมาสที่ 2 เพื่อจะได้มีเวลาในการอบรมและเขียนแผนงาน/โครงการและนำไปสู่การจัดแผน/โครงการแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการกำหนดปฏิทินการการทำแผนพัฒนาจังหวัดควรบรรจุเป็นกิจกรรมในปฏิทิน พร้อมจัดสรรบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ และงบประมาณ เพื่อการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ

แผนภาพที่ 5-1: ปฏิทินการจัดทำแผนจังหวัด รวมกิจกรรมการฝึกอบรม

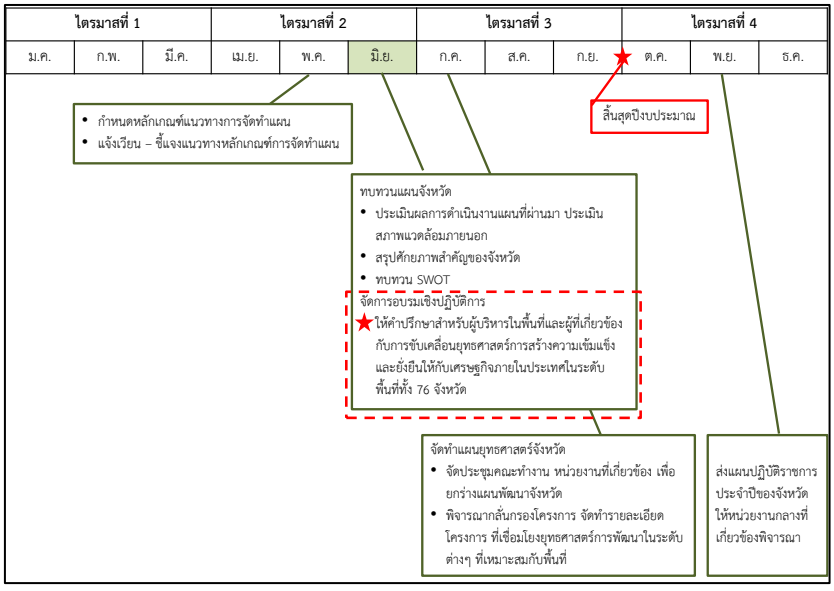

2) จัดการสัมมนาการอบรมในพื้นที่ของส่วนภูมิภาค เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และควรเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน

แผนพัฒนาจังหวัดเป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความมั่นคง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและอาชีพให้สนองต่อความต้องการของประชาชนในจังหวัด โดยต้องแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแนวทางหรือมาตรการการพัฒนาให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทิศทางการพัฒนาประเทศศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชน นั่นคือเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาโดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระดมความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อให้ได้จุดมุ่งหมายในการพัฒนา วิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยนำเอาแนวความคิดการพัฒนาแบบองค์รวม และการบูรณาการเป็นกรอบแนวทางดำเนินการตั้งแต่ขั้นการวางแผนกลยุทธ์จนถึงขั้นการวางแผนปฏิบัติการ ดังนั้น หากมีการกำหนดชี้แจงหลักเกณฑ์แนวทางการจัดทำ ตลอดจนการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการนั้น จึงควรจัดสัมมนาการอบรมในพื้นที่ของส่วนภูมิภาคนั้น ๆ เพื่อความสะดวกสบายในการเดินทาง และเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และควรเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้นนำไปสู่แนวคิดโครงการที่ตอบสนองพื้นที่ได้อย่างครบถ้วน หน่วยงานต่างๆ เช่น กรมการข้าว กรมวิชาการเกษตร สำนักงบประมาณ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ภาคประชาชน ประชารัฐ ที่เป็นตัวแทนกลุ่มปฏิบัติ เป็นกลุ่มที่ถนัดแต่ละด้านที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีตารางตัวอย่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการเกษตร และด้านท่องเที่ยวแสดงดังนี้

ตารางที่ 5-1: หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนบูรณาการการทำงานในพื้นที่ที่เกิดผลในทางปฏิบัติ ด้านการเกษตร

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	การเพาะปลูก			การเลี้ยงสัตว์	การประมง
	ข้าว	ยางพารา	ปาล์มฯ		
ส่วนราชการภูมิภาค (ระดับพื้นที่จังหวัด)					
1. กรมส่งเสริมการเกษตร – สำนักงานเกษตรจังหวัด	✓	✓	✓		
2. กรมประมง – สำนักงานประมงจังหวัด					✓
3. กรมปศุสัตว์ – สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด				✓	
4. กรมส่งเสริมสหกรณ์ – สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
5. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม – สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
6. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ – สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
7. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย – สำนักงานจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	การเพาะปลูก			การเลี้ยงสัตว์	การประมง
	ข้าว	ยางพารา	ปาล์มฯ		
8. กรมพัฒนาชุมชน – สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด					
9. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น – สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
10. กรมโยธาธิการและผังเมือง – สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	✓	✓	✓	✓	
11. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย – สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
12. สำนักงานสถิติแห่งชาติ – สำนักงานสถิติจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
13. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม – สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
14. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน – สำนักงานแรงงานจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
15. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน – สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด					✓
16. กรมจัดหางาน – สำนักงานจัดหางานจังหวัด		✓	✓		✓
17. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน – ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
18. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข – สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
19. กรมบัญชีกลาง – สำนักงานคลังจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
20. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม – สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
21. กรมการขนส่งทางบก – สำนักงานขนส่งจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
22. สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน – สำนักงานพลังงานจังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
23. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ – สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
24. กรมประชาสัมพันธ์ – สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด	✓	✓	✓	✓	✓
ส่วนงานราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค					
25. กรมชลประทาน – สำนักงานชลประทานที่ 1 - 17	✓	✓	✓	✓	✓
26. กรมพัฒนาที่ดิน – สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 1 - 8	✓	✓	✓	✓	
27. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ – สำนักตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 1 - 10	✓	✓	✓	✓	✓
28. กรมวิชาการเกษตร – สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขต 1 - 8	✓	✓	✓		
29. กรมเจ้าท่า - สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค					✓
30. กรมทางหลวงชนบท - สำนักงานทางหลวงชนบทที่ 1 - 18	✓	✓	✓	✓	

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	การเพาะปลูก			การเลี้ยงสัตว์	การประมง
	ข้าว	ยางพารา	ปาล์มฯ		
31. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม – ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 - 11	✓	✓	✓	✓	✓
32. กรมอุตุนิยมวิทยา – ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคต่างๆ	✓	✓	✓	✓	✓
33. กรมทรัพยากรน้ำ – สำนักงานทรัพยากรน้ำภาคที่ 1 - 11	✓			✓	
34. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล – สำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 1 - 12	✓			✓	
35. กรมศุลกากร – ด่านศุลกากร	✓	✓	✓	✓	✓
36. กรมการข้าว – ศูนย์วิจัยข้าว 28 แห่ง	✓				
37. การยางแห่งประเทศไทย – ศูนย์วิจัยยาง และสำนักงานตลาดกลางยางพารา		✓			
38. ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน			✓		
39. กรมประมง – ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง 21 ศูนย์ – ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล และสถานีวิจัยและพัฒนาประมงทะเล – ศูนย์วิจัยและตรวจสอบพันธุ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ					✓
ส่วนงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (หน่วยงานส่วนกลาง รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอื่นๆ)					
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์					
40. กรมการข้าว	✓				
41. การยางแห่งประเทศไทย					✓
42. กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	✓				
43. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	✓			✓	✓
44. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	✓			✓	✓
45. สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม และศูนย์วิจัยในเครือข่าย	✓	✓	✓	✓	✓
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
46. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓
47. กรมควบคุมมลพิษ	✓	✓	✓	✓	✓
กระทรวงสาธารณสุข					
48. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	✓			✓	✓
กระทรวงพาณิชย์					
49. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓

หน่วยงาน / ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ	การเพาะปลูก			การเลี้ยงสัตว์	การประมง
	ข้าว	ยางพารา	ปาล์มฯ		
50. กรมการค้าต่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓
51. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓
52. องค์การคลังสินค้า	✓	✓	✓	✓	✓
53. ศูนย์ปฏิบัติการข้อมูลการสินค้าตลาดเกษตรอินทรีย์	✓				
กระทรวงอุตสาหกรรม					
54. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓
55. สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓
56. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	✓	✓	✓	✓	✓
57. สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	✓	✓	✓	✓	✓
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี					
58. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)	✓	✓	✓	✓	✓
59. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ	✓	✓	✓	✓	
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม					
60. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	✓	✓	✓	✓	✓
กระทรวงพลังงาน					
61. กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน	✓	✓	✓	✓	✓
62. กรมธุรกิจพลังงาน	✓	✓	✓		
63. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		✓	✓		
กระทรวงการคลัง					
64. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร	✓	✓	✓	✓	✓
65. ธนาคารออมสิน	✓	✓	✓	✓	✓
66. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.)	✓	✓	✓	✓	✓
67. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)	✓	✓	✓	✓	✓
อื่นๆ					
68. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น / เทศบาล	✓	✓	✓	✓	✓
ส่วนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ภาคเอกชน และภาคการศึกษา)[1]					
69. สถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติ	✓				
70. สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย	✓				
71. สำนักงานคณะกรรมการตรวจข้าว สังกัดสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	✓				

[1] หน่วยงานลักษณะนี้ไม่มีการระบุบทบาทภารกิจของหน่วยงานที่ชัดเจน

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	การเพาะปลูก			การเลี้ยงสัตว์	การประมง
	ข้าว	ยางพารา	ปาล์มฯ		
72. สมาคมยางพาราไทย		✓			
73. สมาคมผู้ผลิตยาง		✓			
74. สมาคมชาวสวนยาง		✓			
75. สมาคมน้ำยางข้นไทย		✓			
76. สมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งประเทศไทย			✓		
77. สมาคมชาวสวนปาล์มน้ำมัน			✓		
78. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน คณะทรัพยากรธรรมชาติ			✓		
79. สภาอุตสาหกรรม	✓	✓	✓	✓	✓
80. หอการค้า	✓	✓	✓	✓	✓
81. สถาบันวิจัยภายใต้สถาบันการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
82. สถาบันการเงินภาคเอกชน	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5-2: หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนบูรณาการการทำงานในพื้นที่ที่เกิดผลในทางปฏิบัติ ด้านการท่องเที่ยว

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	เชิงนิเวศ	เชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม – ชุมชน	เชิงสุขภาพ
ส่วนราชการภูมิภาค (ระดับพื้นที่จังหวัด)			
1. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม – สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	✓		
2. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด		✓	
3. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข – สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด			✓
4. สำนักงานปลัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	✓	✓	✓
5. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย – สำนักงานจังหวัด	✓	✓	✓
6. กรมพัฒนาชุมชน – สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	✓	✓	✓
7. กรมโยธาธิการและผังเมือง – สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	✓	✓	✓

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	เชิงนิเวศ	เชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม – ชุมชน	เชิงสุขภาพ
8. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น – สำนักงานส่งเสริม 9. การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด	✓	✓	✓
10. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย – สำนักงานป้องกัน 11. และบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	✓	✓	✓
12. กรมประชาสัมพันธ์ – สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด	✓	✓	✓
13. กรมการขนส่งทางบก – สำนักงานขนส่งจังหวัด	✓	✓	✓
14. กรมจัดหางาน – สำนักงานจัดหางานจังหวัด	✓	✓	✓
15. สำนักงานสถิติแห่งชาติ – สำนักงานสถิติจังหวัด	✓	✓	✓
16. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน – ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด	✓	✓	✓
ส่วนงานราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค			
17. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย – ททท. สำนักงานในภูมิภาค	✓	✓	✓
18. กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว 1 - 3	✓	✓	✓
19. การกีฬาแห่งประเทศไทยในภูมิภาค			✓
20. สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตต่างๆ			✓
21. สำนักอุทยานแห่งชาติ – สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 1 - 16	✓		
22. สถาบันนวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง – ศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง 5 แห่ง – ศูนย์นวัตกรรมอุทยานแห่งชาติและพื้นที่คุ้มครอง ทางทะเล 3 แห่ง	✓		
23. กรมป่าไม้ - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 - 13	✓	✓	
24. กรมทรัพยากรธรณี - สำนักงานทรัพยากรธรณี 1 - 4	✓	✓	
25. กรมชลประทาน – สำนักงานชลประทานที่ 1 - 17	✓		
26. กรมทรัพยากรชายฝั่งทะเล – สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง – ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง – สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง	✓		
27. กรมศิลปากร – สำนักงานศิลปากรที่ 1 - 13		✓	
28. กระทรวงสาธารณสุข – กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ – กรมการแพทย์ – กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ – กรมอนามัย – กรมสุขภาพจิต			✓

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	เชิงนิเวศ	เชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม – ชุมชน	เชิงสุขภาพ
29. กรมควบคุมโรค	✓	✓	✓
30. กรมศุลกากร – ด่านศุลกากร	✓	✓	✓
31. กรมเจ้าท่า - สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค		✓	
32. กรมทางหลวงชนบท - สำนักงานทางหลวงชนบทที่ 1 - 18	✓		
33. กรมอุตุนิยมวิทยา – ศูนย์อุตุนิยมวิทยาภาคต่างๆ	✓	✓	
34. กรมท่าอากาศยาน	✓	✓	
ส่วนงานราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (หน่วยงานส่วนกลาง รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอื่นๆ)			
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์			
35. สำนักพัฒนาเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร	✓		
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
36. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	✓		
37. สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช	✓		
38. สำนักอุทยานแห่งชาติ	✓		
39. กองบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง	✓		
40. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	✓	✓	
41. กรมควบคุมมลพิษ	✓	✓	
กระทรวงสาธารณสุข			
42. กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก			✓
43. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา			✓
กระทรวงวัฒนธรรม			
44. กรมการศาสนา		✓	
45. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		✓	
46. สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		✓	
47. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		✓	
48. สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์		✓	
49. หอภาพยนตร์		✓	
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา			
50. สถาบันพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว	✓	✓	✓
51. สำนักเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	✓	✓	✓

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ / หน่วยงาน	เชิงนิเวศ	เชิงประวัติศาสตร์ – วัฒนธรรม – ชุมชน	เชิงสุขภาพ
52. ศูนย์อำนวยการและบริการนักท่องเที่ยว	✓	✓	✓
กระทรวงคมนาคม			
53. สำนักงานการบินพลเรือน	✓	✓	✓
54. สำนักงานวิทยุการบิน	✓	✓	✓
อื่นๆ			
55. บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	✓	✓	✓
56. บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	✓	✓	✓
57. การท่าเรือแห่งประเทศไทย	✓	✓	✓
58. การรถไฟแห่งประเทศไทย	✓	✓	✓
59. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น / เทศบาล	✓	✓	✓
ส่วนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ภาคเอกชน และภาคการศึกษา)[2]			
60. สมาคมสปาไทย			✓
61. หอการค้า	✓	✓	✓
62. สถาบันวิจัยภายใต้สถาบันการศึกษา	✓	✓	✓
63. สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว (TTAA)	✓	✓	✓
64. สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ (สทน.)	✓	✓	✓
65. สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	✓	✓	✓
66. สมาคมโรงแรมไทย (THA)	✓	✓	✓
67. สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (ATTA)	✓	✓	✓
68. บริษัทไทยแลนด์พรีวิเลจคาร์ด	✓	✓	✓
69. สถาบันการเงินภาคเอกชน	✓	✓	✓

[2] หน่วยงานลักษณะนี้ไม่มีการระบุบทบาทภารกิจของหน่วยงานที่ชัดเจน

3) การนำ SWOT มาร่วมการวิเคราะห์เชื่อมโยงโครงการเพื่อความครอบคลุมของเนื้อหา พร้อมแสดงตัวอย่างที่ดี (Best Practice) หรือ ตัวอย่างกรณีศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงาน

ในการวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัด จะทำการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อทิศทางการดำเนินงานของพื้นที่ ทั้งในส่วนของการประเมินนโยบายที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานผ่านตัวชี้วัดการพัฒนาตลอดจนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ผ่านแนวคิดผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) โดยหลังจากที่ได้ข้อมูลผลกระทบจากนโยบายและยุทธศาสตร์สำคัญ (ปัจจัยภายนอก) ประกอบกับการวิเคราะห์ประเด็นจากการวัดระดับการพัฒนา (ปัจจัยภายใน) เข้ามาประกอบกันแล้วนั้น ก็จะสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดผ่านเครื่องมือ SWOT Analysis ที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคสำคัญของพื้นที่ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญทั้งในเชิงรุกเพื่อเสริมศักยภาพที่เข้มแข็งของจังหวัด และเชิงรับเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น หรือแก้ไขปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นอยู่

แผนภาพที่ 5-2: การทบทวนศักยภาพจังหวัด

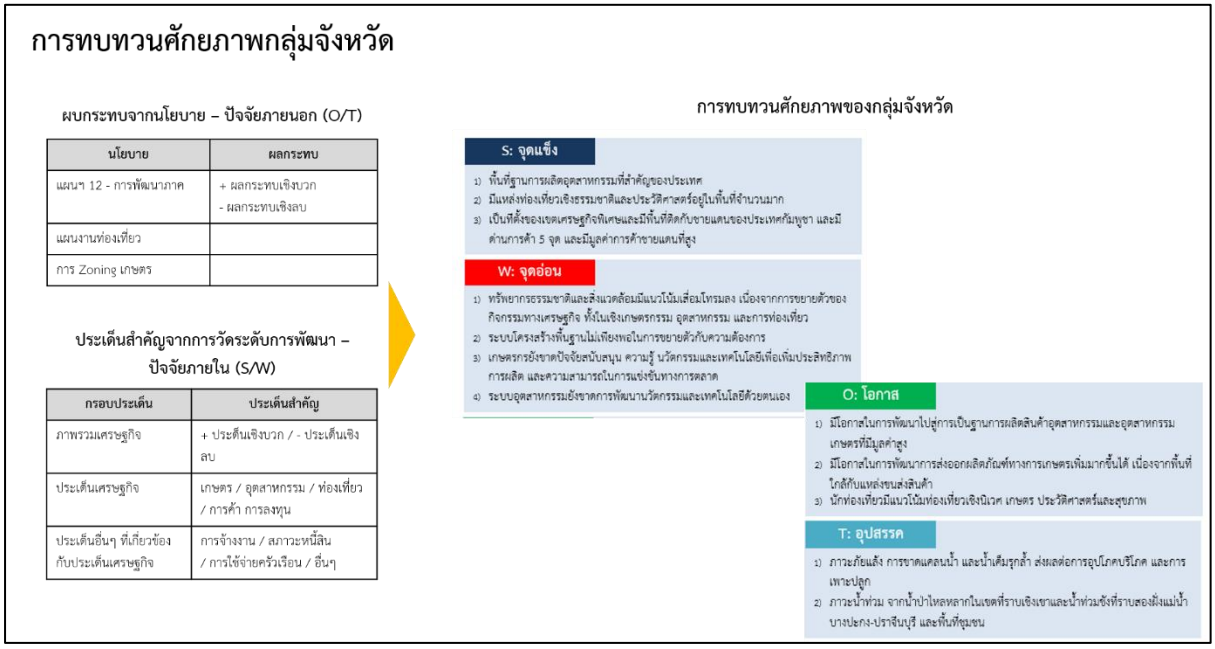

ทั้งนี้หลังจากกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อการพัฒนาจังหวัดแล้ว เมื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จผ่านแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ของผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) จนสามารถกำหนดเป็นโครงการสำคัญเพื่อการพัฒนาหรือลดปัญหาที่เกิดขึ้นได้แล้วนั้น ในส่วนของการจัดทำรายละเอียดโครงการ ผู้จัดทำสามารถนำรายละเอียดในส่วนของการวิเคราะห์ศักยภาพจังหวัดทั้งในส่วนของการประเมินนโยบายที่เกี่ยวข้อง และ ส่วนสรุปของ SWOT มาระบุได้ในที่มา เหตุผล และความจำเป็นของโครงการ

แผนภาพที่ 5-3: ตัวอย่างส่วนการเขียนโครงการที่เชื่อมโยงผลการวิเคราะห์นโยบายและ SWOT

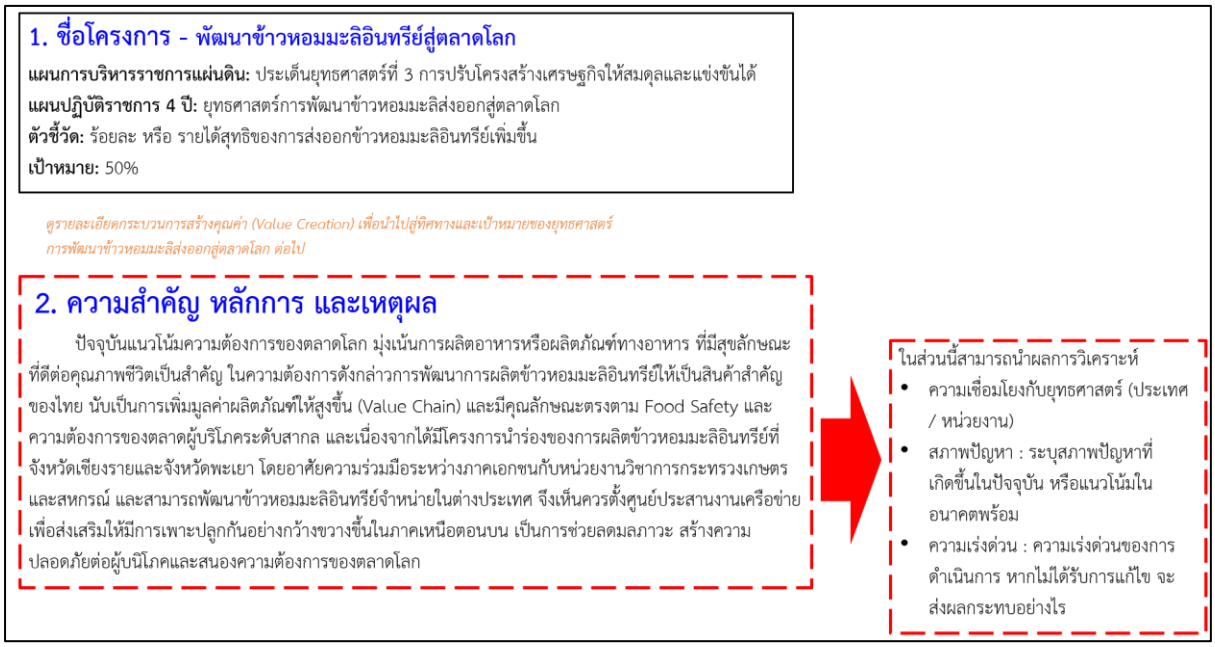

นอกเหนือจากนี้ในการคิดโครงการต่างๆ ควรได้ศึกษากรณีศึกษา (Case Study) ตามประเทศหรือชุมชนพื้นที่ประสบความสำเร็จมาเป็นตัวอย่างความคิดพื้นฐานความคิด หรือได้แนวทางในการกำหนดกิจกรรม ตัวชี้วัด ตลอดจนข้อจำกัดหรือความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ให้ผู้จัดทำโครงการได้เป็นตัวอย่างในการดำเนินงาน

แผนภาพที่ 5-4: ตัวอย่างกรณีศึกษา (Case Study) โครงการ From farm to table

แผนภาพที่ 5-5: ตัวอย่างกรณีศึกษา (Case Study) โครงการ Bio-refinery

การเปลี่ยนวัตถุดิบทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูง (Biorefinery)

การเปลี่ยนวัตถุดิบทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูง เป็นแนวคิดต่อยอดจากสร้างเมืองใหม่บนเศรษฐกิจชีวภาพและนวัตกรรมครบวงจร (Biopolis) เป็นหนึ่งในแนวทางการพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New S-Curve) ของคณะทำงานย่อย Bioeconomy ภายใต้คณะทำงานด้านพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต คณะกรรมการสานพลังประชารัฐโดยมีพื้นที่เป้าหมายหลักคือ พื้นที่อีสานตอนกลาง และมีวัตถุดิบเป้าหมายหลักคือ มันสำปะหลังและอ้อยซึ่งเป็นสินค้าเกษตรที่ไทยส่งออกได้เป็นอันดับที่ 1 และ 2 ของโลก

แผนการลงทุนเพื่อพัฒนา

ระยะที่ 1 ปีพ.ศ. 2560-2561	ระยะที่ 2 ปีพ.ศ. 2562-2564	ระยะที่ 3 ปีพ.ศ. 2565-2569
เงินลงทุนประมาณ 51,000 ล้านบาท เพื่อต่อยอดการพัฒนาพลังงานชีวภาพ เคมีชีวภาพ อาหาร และชีวเภสัชภัณฑ์ ผลักดันการสร้างอุปสงค์และตลาด	**เงินลงทุนประมาณ 182,000 ล้านบาท** เพื่อสร้าง Biorefinery Complexes ที่ครบวงจร และเมืองใหม่บนเศรษฐกิจชีวภาพและนวัตกรรมอย่างครบวงจร Biopolis	**เงินลงทุนประมาณ 132,000 ล้านบาท** เพื่อยกระดับสู่ Regional Hub เป็นต้นแบบอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

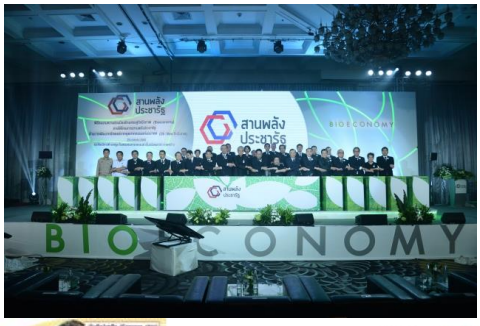

แผนภาพที่ 5-5: ตัวอย่างกรณีศึกษา (Case Study) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ Pittsburgh

ตัวอย่างสำหรับท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม: Pittsburgh Cultural District

Pittsburgh ได้รับการยอมรับว่าเป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมแห่งชายฝั่งตะวันออก โดยเป็นที่ตั้งของ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ Carnegie, พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ Carnegie ศูนย์วิทยาศาสตร์ Carnegie โรงละครและโรงภาพยนตร์เก่าๆ มากมาย เดิมทีเมืองนี้เป็นเขตอุตสาหกรรมเหล็กมาก่อน บ้านเมืองจึงสกปรกมาก ต่อมาจึงได้มีการพัฒนาอาคาร สถานที่และทัศนียภาพของเมืองใหม่บนรากฐานประวัติศาสตร์ของชุมชน